

อัตลักษณ์ของ "ตุ้ด" จากหนังสือชุดบันทึกของตุ้ดและกว่าเจ้าจะเป็นหมอ

โดย

นางสาวมยุรา ปุลงามะระ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาภาษาไทย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

อัตลักษณ์ของ "ตุ๊ด" จากหนังสือชุดบันทึกของตุ๊ดและกว่าเจ้าจะเป็นหมอ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาภาษาไทย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

IDENTITY OF "TUT" (LADYBOY) FROM "BANTHUEK KHOENG TUT"
AND "KWA CHE CHA PEN MOE"

A Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Arts (Thai for Career Development)
Department of THAI
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2018
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	อัตลักษณ์ของ "ตุ๊ด" จากหนังสือชุดบันทึกของตุ๊ดและกว่าเจ้าจะเป็นหมอ
โดย	มยุรา ปลูกวามะระ
สาขาวิชา	ภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ดร. สิริชญา คอนกรีต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. ปัทมา ฑีฆประเสริฐกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร. สิริชญา คอนกรีต)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(อาจารย์ ดร. สิริชญา คอนกรีต)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สหะโรจน์ กิตติมหาเจริญ)

57208311 : ภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ แผน ข ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : อัตลักษณ์, ตู๊ด, พื้นที่ทางสังคม, เพศหลากหลาย, เพศทางเลือก

นางสาว มยุรา ปุลวามะระ: อัตลักษณ์ของ "ตู๊ด" จากหนังสือชุดบันทึกของตู๊ดและกว่าเจ็จะ
เป็นหมอ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร. สิริชญา คอนกรีต

การค้นคว้าอิสระเล่มนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์อัตลักษณ์ของตู๊ดและกลวิธีทาง
ภาษาที่นำเสนออัตลักษณ์ของตู๊ดในหนังสือชุดบันทึกของตู๊ด จำนวน 3 เล่ม และกว่าเจ็จะเป็นหมอ
จำนวน 2 เล่ม รวม 5 เล่ม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เขียนนำเสนออัตลักษณ์ตู๊ดในพื้นที่ส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะ ใน
พื้นที่ส่วนตัวพบตัวตนตู๊ดที่ผู้เขียนนำเสนอในเรื่องเล่าจาก 3 พื้นที่ ดังนี้ พื้นที่ครอบครัว พบการ
นำเสนอตัวตนตู๊ดผู้มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ตู๊ดผู้มีครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดีและตู๊ดผู้ได้รับการอบรม
สั่งสอน ต่อมาพื้นที่ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิท พบการนำเสนอตัวตนตู๊ดผู้เป็นมิตรแท้และตู๊ดผู้เป็น
เพื่อนได้กับทุกคน ส่วนพื้นที่ความสัมพันธ์กับคนรัก พบตัวตนตู๊ดผู้มีความรักอันบริสุทธิ์และตู๊ดผู้มั่นคง
ในความรัก ในส่วนของพื้นที่สาธารณะพบตัวตนตู๊ดจาก 2 พื้นที่ ดังต่อไปนี้ พื้นที่การทำงาน ปรากฏ
พบการนำเสนอตัวตนตู๊ดผู้ศรัทธาในการทำงาน ตู๊ดผู้เสียสละในการทำงานและตู๊ดผู้มีจรรยาบรรณ
ในอาชีพ และในพื้นที่สังคมส่วนรวม พบตัวตนตู๊ดผู้อดกลั้นและกระทำด้วยเหตุผล ตู๊ดผู้ต่อสู้เรียกร้อง
เพื่อสิทธิความเป็นธรรมและตู๊ดผู้มีจิตอาสา

กลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนเลือกใช้เพื่อนำเสนออัตลักษณ์ของตู๊ดพบทั้งหมด 5 กลวิธี ดังนี้
1) การเลือกใช้ถ้อยคำเพื่อสร้างอัตลักษณ์ตู๊ด ได้แก่ การประดิษฐ์ถ้อยคำ คำสแลง คำบอกบุรุษที่ 1 คำ
ลงท้ายและถ้อยคำที่บ่งบอกสถานที่ 2) การใช้ส่วนขยาย พบส่วนขยายคำนามและคำกริยา 3) การใช้
มูลบท พบการใช้อนุพยางค์บอกเวลา รูปภาษาการอ้างถึงและรูปประโยคปฏิเสธ 4) การใช้อุปสรรค
พบการเลือกใช้ตัวการ์ตูนเซเลอร์มูนเป็นแบบเปรียบกับตัวตนของตู๊ด 5) การใช้การอ้างอิงส่วนรวม
โดยใช้คำว่า อย่าง เหมือนกับ เทียบเท่ากับ พบว่าอัตลักษณ์ของตู๊ดที่นำเสนอผ่านเรื่องเล่าและกลวิธี
ทางภาษาล้วนแต่เป็นภาพตู๊ดในด้านบวก ซึ่งการนำเสนอภาพเหล่านี้เป็นการตอบโต้และต่อรองกับชุด
ความคิดแง่ลบที่สังคมไทยมีต่อตู๊ดเพื่อที่จะให้คนในสังคมไทยทำความรู้จักทำความเข้าใจกับตู๊ดใหม่
และยอมรับ เปิดพื้นที่ มอบโอกาสให้แก่พวกเขามากขึ้นด้วย

57208311 : Major (Thai for Career Development)

Keyword : IDENTITY, TUT (LADYBOY), SOCIAL SPACE, ALTERNATIVE GENDER, GENDER DIVERSITY

MISS MAYURA PULWAMARA : IDENTITY OF "TUT" (LADYBOY) FROM "BANTHUEK KHOENG TUT" AND "KWA CHE CHA PEN MOE" THESIS ADVISOR : SIRICHAYA CORNGREAT, Ph.D.

This independent study aims to analyze the identities of Tut (Thai term for transgender women) and linguistic strategies employed in the construction of identities. Five books were used in this study: three books from BANTHUEK KHOENG TUT, and two books from KWA CHE CHA PEN MOE. Altogether, there are five books in this study.

The result reveals that the narrators of both series present Tut both in personal and public space. There are three images in personal space: in a family, in friendship, and in romantic relationships. In a family, three images were found: 1) the image of a Tut from a warm and happy family; 2) a Tut from a family who is a good role model in doing good deeds; 3) a Tut whose family brought them up with care and proper guidance. In friendship, the presentation of Tut as a true and loyal friend who is friendly to everybody is found. In romantic relationships, the image of Tut being the one who has pure love and is faithful in the relationship is found. The presentation of Tut is found in two types of public spaces: in workplace and in community. In workplace, Tut is presented as 1) an effective employee, and 2) as an individual who has high level of commitment for work and professional ethics. In community, Tut is presented as 1) a patient and reasonable individual, 2) an individual who speaks up for rights and justice, and 3) a Tut who possesses volunteer spirit for public.

Five linguistics strategies were found: 1) word choice, e.g. using Creative words, slang words, first person pronouns, final particles, and locative case; 2) modifiers, e.g. adjectives, adverbs, and relative clauses; 3) presupposition, e.g. temporal clauses, referring expressions, and negation; 4) metaphor, i.e., using Sailor moon, a Japanese anime character, as a metaphor of Tuts' identity; and 5) simile with words

like, as, and equals to. In summary, Tuts' identities portrayed through narrative and linguistic strategies are all positive. This portrayal defies and negotiates with the paradigm Thai society has against Tuts, aiming to make Thais see Tuts in a different light and, consequently respect and be more open-minded towards them.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะได้รับความเมตตาจากคุณครูจากอาจารย์ ดร. สิริชญา คอนกรีต อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้กรุณาดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี ให้คำปรึกษา คำแนะนำและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ทั้งยังคอยให้กำลังใจผู้วิจัยในการทำการค้นคว้าอิสระเสมอมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. ปัทมา ทีฆประเสริฐกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สหะโรจน์ กิตติมหาเจริญ กรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระที่กรุณาตรวจแก้ไข และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการทำการค้นคว้าอิสระ

ขอกราบขอบพระคุณคุณอาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ให้คำแนะนำและประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ด้านภาษาไทยในการศึกษา

ระดับมหาบัณฑิต อันเป็นประโยชน์อย่างมากต่อผู้วิจัยและได้สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าความรู้ด้านภาษาไทยต่อไป

ขอกราบขอบพระคุณพ่อแม่ที่สนับสนุนการศึกษาในทุกด้าน ใส่ใจ ให้คำปรึกษาและเป็นกำลังใจให้ลูกเสมอมาตลอดระยะเวลาการศึกษาและการทำการค้นคว้าอิสระ

ขอขอบคุณพี่สาว พี่ชาย หลานชายที่ช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้วิจัยมีเครื่องมือในการทำวิจัย และขอบคุณคนที่คอยรับฟังปัญหาและเป็นกำลังใจให้ตลอดมา

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ศุมาสถาบันภาษาและวัฒนธรรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร พี่จ๊อบ พี่หนู พี่หนุ่ย พี่เล็ก พี่นิค พี่ปานั่น พี่เอ้ พี่โร้ มั่น เพน ปอ ที่คอยสนับสนุนช่วยเหลือในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา การทำวิจัย ทั้งหนังสือ ข้อมูลและคำปรึกษาตลอดจนกำลังใจจากชาวศุมาทุกท่าน ล้วนแล้วแต่มีประโยชน์ต่อผู้วิจัยอย่างมาก โดยเฉพาะพี่จ๊อบ เจ้านายที่แสนใจดี สละเวลาในการให้คำปรึกษา อ่านตรวจการเขียน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณค่ะ

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นปริญญาโททุกคน พี่ท็อป พี่มด พี่ตุ๊ก พี่มี พี่ดาว พี่หงหง พี่พลอย ยิ้ม โทนี่ ที่ช่วยเหลือและเติมกำลังใจให้กันมาโดยตลอดเส้นทางการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร

มยุรา ปุลงามะระ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย	9
3.สมมติฐานของการวิจัย.....	9
4.ขอบเขตของการวิจัย.....	9
5.นิยามศัพท์เฉพาะ	9
6.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
7.แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
7.1แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา.....	11
7.1.1 แนวคิดอัตลักษณ์.....	11
7.1.2 แนวคิดวาทกรรม	13
7.1.3 แนวคิดเพศภาวะและเพศวิถี.....	15
7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
7.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวรรณกรรม ภาษาและ	20
พื้นที่ของกลุ่มชายรักชาย	20
7.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอัตลักษณ์.....	23
8.วิธีดำเนินการวิจัย	26

บทที่ 2 ภูมิหลังของคำว่า “ตุ๊ด” และบริบททางสังคมที่เกี่ยวข้องกับงานเขียน	28
1. ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชายรักชายในบริบทสังคมโลก	28
2. ภูมิหลังการใช้คำเรียกชายรักชายและกำเนิดของคำว่า “ตุ๊ด” ในสังคมไทย	33
3. ประวัติของผู้เขียน	39
3.1 ประวัติของรัชชปชา เศรษฐไชย ผู้เขียนบันทึกของตุ๊ด	40
3.1.1 ประวัติส่วนตัว.....	40
3.1.2 ทศนคติ	43
3.2 ประวัติของนายแพทย์อุเทน บุญอริยะ ผู้เขียนว่าเจ้าจะเป็นหมอ	46
3.2.1 ประวัติส่วนตัว.....	46
3.2.2 ทศนคติ.....	48
4. สถานภาพและการยอมรับเพศหลากหลายในประเทศไทย.....	50
บทที่ 3 พื้นที่กับการนำเสนออัตลักษณ์ของ “ตุ๊ด”	59
1. พื้นที่ส่วนตัว.....	59
1.1 ตัวตน “ตุ๊ด” ในพื้นที่ครอบครัว.....	59
1.1.1 ตุ๊ดผู้มาจากครอบครัวที่อบอุ่น	59
1.1.2 ตุ๊ดผู้มีครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดี	64
1.1.3 ตุ๊ดผู้ได้รับการอบรมสั่งสอน.....	69
1.2 ตัวตน “ตุ๊ด” ในพื้นที่ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิท.....	73
1.2.1 ตุ๊ดผู้เป็นมิตรแท้.....	75
1.2.2 ตุ๊ดผู้เป็นเพื่อนได้กับทุกคน	79
1.3 ตัวตน “ตุ๊ด” ในพื้นที่ความสัมพันธ์กับคนรัก	83
1.3.1 ตุ๊ดผู้มีความรักอันบริสุทธิ์	84
1.3.2 ตุ๊ดผู้มั่นคงในความรัก.....	90
2. พื้นที่สาธารณะ.....	95

2.1 ตัวตน “ตุ๊ด” ในพื้นที่การทำงาน	95
2.1.1 ตุ๊ดผู้มีศักยภาพในการทำงาน	96
2.1.2 ตุ๊ดผู้เสียสละในการทำงาน	99
2.1.3 ตุ๊ดผู้มีจรรยาบรรณในอาชีพ	103
2.2 ตัวตน “ตุ๊ด” ในพื้นที่สังคมส่วนรวม	109
2.2.1 ตุ๊ดผู้ตกถิ่นและกระทำด้วยเหตุผล	109
2.2.2 ตุ๊ดผู้ต่อสู้เรียกร้องเพื่อสิทธิความเป็นธรรม	114
2.2.3 ตุ๊ดผู้มีจิตอาสา	119
บทที่ 4 กลวิธีทางภาษากับการนำเสนออัตลักษณ์ของ “ตุ๊ด” ในหนังสือชุดบันทึกของตุ๊ดและกว่าแจ้จะ เป็นหมอ	126
1. การเลือกใช้ถ้อยคำเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของตุ๊ด	126
1.1 การประดิษฐ์ถ้อยคำเพื่อการนำเสนอลักษณะผู้มีความคิดสร้างสรรค์	127
1.1.1 การประดิษฐ์ถ้อยคำจากชื่อนามสกุลของดารา	127
1.1.2 การประดิษฐ์ถ้อยคำด้วยการประสม	129
1.1.3 การประดิษฐ์ถ้อยคำคล้องจอง	132
1.2 คำสแลงกับการนำเสนอตัวตนทางเพศ	138
1.2.1 คำสแลงที่มีความหมายเกี่ยวกับเพศภาวะเพศวิถี	138
1.2.2 คำสแลงที่มีความหมายเกี่ยวกับอวัยวะเพศ การร่วมเพศและความรู้สึกต้องการ ทางเพศ	147
1.3 การจัดการอัตลักษณ์ผ่านคำบอกบุรุษที่ 1 และคำลงท้าย	150
1.3.1 คำบอกบุรุษที่ 1 กับภาพความเป็นหญิงและภาพความเป็นชาย	151
1.3.2 คำลงท้ายกับภาพความเป็นหญิงและภาพความเป็นชาย	154
1.4 ถ้อยคำบ่งบอกสถานที่กับการนำเสนอลักษณะคนเมืองชนชั้นกลาง	157
2. ส่วนขยายกับการนำเสนออัตลักษณ์ผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ	160

2.1 ส่วนขยายที่แสดงว่าตุ๊ดเป็นผู้หญิงที่มีกิริยามารยาทงดงาม	160
2.2 ส่วนขยายที่แสดงให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นคนมองโลกในแง่ดี	163
3.มูลบท.....	165
3.1 ตัวตนทางเพศที่เลื่อนไหลของตุ๊ด.....	165
3.2 ตุ๊ดเป็นเพศภาวะที่มีมาตั้งแต่เกิด ไม่ใช่โรค	168
3.3 รสนิยมและบทบาททางเพศของตุ๊ด.....	170
4.อุปลักษณะเพื่อการนำเสนอลักษณะผู้พิทักษ์ความถูกต้อง.....	172
5.การอ้างอิงส่วนรวมเพื่อนำเสนอตัวตนในด้านบวก.....	174
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	178
รายการอ้างอิง.....	181
ประวัติผู้เขียน.....	191

บทที่ 1

บทนำ

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อมนุษย์มาอยู่รวมกันเป็นสังคม การสร้างความรับรู้ร่วมกันในแง่ของตำแหน่งในสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่นจึงเกิดขึ้น ซึ่งเป็นกลไกในการจัดระเบียบในการอยู่ร่วมกัน ความรับรู้ดังกล่าวเรียกว่า สถานภาพ เมื่อแต่ละคนรู้แล้วว่าเราเป็นใคร มีความสัมพันธ์กับคนอื่นอย่างไร การประพฤติปฏิบัติตัวจึงต้องกระทำให้สอดคล้อง เหมาะสมกับสถานภาพที่สังคมกำหนดให้ หรือที่เรียกว่า บทบาท ดังนั้นสถานภาพจึงควบคู่ไปกับบทบาท ตัวอย่างเช่น สถานภาพพ่อ มีบทบาทเลี้ยงดูครอบครัว สั่งสอนลูกและเป็นต้นแบบที่ดีให้ลูก

การจัดระเบียบสังคมผ่านสถานภาพและบทบาททำให้เกิดความคาดหวังต่อคนในสังคมว่า หากสังคมกำหนดสถานภาพให้แก่บุคคลผู้นั้นแล้ว บุคคลนั้นก็ต้องแสดงบทบาทตามสถานภาพดังกล่าวด้วย แต่หากไม่แสดงบทบาทตามที่สังคมคาดหวังผู้นั้นก็จะถูกมองว่า ผิดปกติและแปลกแยก ซึ่งในปัจจุบันปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นแล้วกับสถานภาพทางเพศ

เพศตามความคาดหวังของสังคมก็คือเพศชายและเพศหญิง ซึ่งแบ่งด้วยเกณฑ์ทางสรีระร่างกาย แต่ในปัจจุบันการแบ่งเพศออกเป็นสองเพศดังกล่าวนี้ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคม เพราะสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงทำให้เกิดเพศที่หลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น (ยศ สันติสมบัติ, 2548: 28-29) แต่คนในสังคมและสถาบันต่างๆ ทางสังคมยังคงนำความคาดหวังดังกล่าวมาใช้เป็นกรอบความคิดเรื่องเพศอยู่ ดังนั้นผู้ที่มีเพศแตกต่างไปจากเพศกระแสหลักของสังคม หรือที่เรียกว่า คนเพศหลากหลาย จะถูกตีตราว่าเป็นพวกแปลกประหลาด ไม่ปกติ อีกทั้งยังถูกเบียดขับให้ออกไปจากสังคม กล่าวได้ว่าคนเพศหลากหลายในสังคมไทยเป็นอีกกลุ่มสังคมหนึ่งที่ถูกทำให้เป็นคนชายขอบ¹ (สุริชัย หวันแก้ว, 2546: 10)

¹ คนชายขอบ (Marginal people) คือ กลุ่มคนที่อยู่ห่างจากศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ การเมืองและสังคมวัฒนธรรม เป็นกลุ่มที่ขาดอำนาจในการต่อรอง ขาดเครื่องมือในการเข้าถึงอำนาจ ถูกกีดกันออกจากระบบการต่อรองอำนาจและการจัดสรรทรัพยากร อำนาจและความมั่นคงในสังคม

เมื่อเพศในสังคมมีความหลากหลายมากขึ้น จึงเกิดการสร้างคำและความหมายใหม่ โดยกลุ่มคนที่ทำงานเพื่อสิทธิของเกย์ กะเทย ทอม ดีและนักวิชาการ ดังที่นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ (2556) ระบุไว้ในคำศัพท์หน้ารู้ เช่น เพศสภาพ ² เพศวิถี ³ ความหลากหลายทางเพศ ⁴ คนข้ามเพศ⁵ คนแปลงเพศ⁶ เพศนอกกรอบ⁷ เพื่อใช้อธิบายผู้คนในสังคมเกี่ยวกับมิติทางเพศที่ซับซ้อนมากขึ้น ว่าเพศมีความสิ้นไหลเปลี่ยนแปลงได้ และไม่ได้จำกัดอยู่แค่ชายหญิง แต่ยังมีเพศอื่นๆ ที่หลากหลายอยู่ในสังคมด้วย เมื่อคำเหล่านี้เกิดขึ้นนอกจากจะทำให้คนในสังคมเห็นการมีอยู่ของคนเพศหลากหลายแล้วยังแสดงให้เห็นอีกว่าพวกเขากำลังนำเสนอตัวตนที่มีทั้งความเหมือนและความต่างให้แก่สังคมรับรู้ด้วย (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2556: 29)

การตระหนักรู้ตัวตนของแต่ละคนว่าเหมือนหรือต่างกับคนอื่นอย่างไร เรียกว่า อัตลักษณ์ (วราภรณ์ แซ่มสนิท, 2551: 5) มีทั้งในระดับปัจเจกและระดับสังคม เช่น ฉันทกับเขา กลุ่มเรากับกลุ่มเขา สังคมเรากับสังคมเหมือนหรือต่างกันอย่างไร และมีสิ่งใดบ่งบอกถึงอัตลักษณ์ของตนเองและกลุ่มของตนเอง ซึ่งมีหลายสิ่งที่ยังบ่งบอกถึงอัตลักษณ์ของคนหรือกลุ่มคนในสังคมได้ เช่น การแต่งกาย กิริยาท่าทาง สิ่งที่สนใจ เชื่อชาติ เพศและลักษณะความสัมพันธ์ รวมไปถึงภาษา เช่น ผู้หญิงนุ่งกระโปรง ผู้ชายนุ่งกางเกง ผู้หญิงสนใจเรื่องการจัดดอกไม้ ผู้ชายสนใจเรื่องกีฬา เกย์คือผู้ชายรักผู้ชาย เลสเบี้ยนคือผู้หญิงรักผู้หญิง คำว่า ครับ ฮะ เป็นคำลงท้ายของเพศชาย คำว่า คะ ค่ะ เป็นคำลงท้ายของเพศหญิง (นววรรณ พันธุมธา, 2558: 137)

ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความคิด ความรู้ อารมณ์ ความเชื่อ วัฒนธรรมและข้อมูลต่างๆ จากผู้ส่งสารไปสู่ผู้รับสารไม่ว่าจะเป็นวจนภาษาหรืออวจนภาษา ดังนั้นภาษาเป็นสิ่งที่บ่งบอก

² เพศสภาพ (Gender) หมายถึง การแสดงความเป็นหญิงหรือชายที่สังคมกำหนด

³ เพศวิถี (Sexuality) หมายถึง ลักษณะและแบบแผนของอารมณ์ความปรารถนาทางเพศที่บุคคลมีต่อผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกันหรือคนต่างเพศ

⁴ ความหลากหลายทางเพศ (Sexual Diversity) หมายถึง การมีอยู่ของบุคคลที่มีเพศภาวะและเพศวิถีที่แตกต่างกันและอยู่ร่วมสังคมเดียวกัน

⁵ คนข้ามเพศ (Transgender) หมายถึง บุคคลที่มีสำนึกที่จะแสดงบทบาทและเพศภาวะตรงข้ามกับเพศสรีระของตนเอง

⁶ คนแปลงเพศ (Transsexual) หมายถึง บุคคลที่เปลี่ยนเพศสรีระ/เพศกำเนิดจากเพศหนึ่งไปอีกเพศหนึ่ง

⁷ เพศนอกกรอบ (Queer) หมายถึง สภาวะทางเพศที่อยู่นอกระเบียบกฎเกณฑ์ทางสังคมและบรรทัดฐานของผู้ชายผู้หญิง

อัตลักษณ์ของผู้คนในสังคมได้ เพราะมนุษย์สามารถรับรู้ตัวตนและกลุ่มสังคมอื่นได้จากภาษาและสามารถนำเสนอตนเองให้คนอื่น กลุ่มสังคมอื่นรับรู้ได้ด้วยเช่นกัน เพราะฉะนั้นภาษาบ่งบอกอัตลักษณ์และมีอำนาจในการสร้างอัตลักษณ์อีกด้วย (อภิญาญา เฟื่องฟูสกุล, 2546: 63)

การเล่าเรื่องเป็นการปฏิสัมพันธ์รูปแบบหนึ่งที่มนุษย์ต้องใช้ภาษาในการบอกเล่าเรื่องราวที่พบเห็น หรือความคิดความรู้สึกที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นกระบวนการที่มนุษย์กระทำกันอยู่ทุกวัน จึงกล่าวได้ว่าเรื่องเล่าเป็นกระบวนการการผลิตซ้ำและนำเสนออัตลักษณ์ของผู้เล่า (อภิญาญา เฟื่องฟูสกุล, 2546: 103) ดังนั้นทุกคนในสังคมจึงสามารถแสดงอัตลักษณ์ของตนเองได้ผ่านการเล่าเรื่อง

อัตลักษณ์ที่นำเสนอในการเล่าเรื่องไม่ได้เป็นเพียงแค่การบอกถึงความเหมือนหรือความแตกต่างกันของคนในสังคมเท่านั้น แต่สำหรับกลุ่มคนชายขอบที่ถูกสังคมละเลยและมองว่าด้อยค่าอย่างคนเพศหลากหลาย การเล่าเรื่องของพวกเขาถือได้ว่าเป็นการต่อสู้โดยใช้อัตลักษณ์เป็นเครื่องมือในการต่อรองกับสังคมกระแสหลัก เพื่อให้มีพื้นที่ในสังคมแก่พวกเขามากขึ้น (อภิญาญา เฟื่องฟูสกุล, 2546: 105-113)

การนำเสนออัตลักษณ์ถือได้ว่าเป็นการแสดงออกทางการเมืองรูปแบบหนึ่งที่เรียกว่าการเมืองเรื่องอัตลักษณ์ เป็นการต่อสู้เชิงสัญลักษณ์ เน้นกระบวนการผลิตความหมายและการสร้างอัตลักษณ์ใหม่ เป็นรูปแบบที่ต่างไปจากเดิม ในรูปแบบเดิมประชาชนแสดงออกทางการเมืองได้ในแง่ของสิทธิหน้าที่พลเมือง เช่น ออกเสียงในการเลือกตั้ง การทำประชามติ หรือแสดงออกโดยการเดินขบวนเรียกร้อง จะเห็นได้ว่ากระทำผ่านกลไกของรัฐ (อภิญาญา เฟื่องฟูสกุล, 2546: 113) เน้นบริบททางเศรษฐกิจและสังคม แต่ในการแสดงออกทางการเมืองในรูปแบบนี้ต่างออกไป เพราะแสดงออกผ่านทางวัฒนธรรมในระดับปัจเจก ไม่เพียงออกมาชุมนุมเรียกร้องอย่างเดียว แต่มุ่งช่วงชิงการสร้างค่านิยมหรือการให้ความหมายใหม่ด้วย (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2554: 121)

จากการศึกษาม้งานเขียนประเภทหนึ่งที่เป็นพื้นที่นำเสนออัตลักษณ์ นั่นคืองานเขียนชีวิต (life writing) เป็นงานเขียนที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี 1980 งานเขียนประเภทนี้มีขอบเขตกว้างและมีความเป็นปัจเจกสูง กล่าวคือเป็นงานเขียนที่ครอบคลุมเรื่องเล่าทุกประเภทที่เล่าจากชีวิตของมนุษย์ (life story) ไม่ว่าจะเป็นการเล่าชีวิตของผู้เขียนเอง หรือเล่าชีวิตของผู้อื่น เช่น ชีวิตประวัติอัตชีวประวัติ บันทึกความทรงจำ บันทึกประสบการณ์ จดหมาย รวมไปถึงการเขียนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างในปัจจุบัน เช่น บล็อก (blogger) เฟซบุ๊ก (facebook) ฯลฯ มีผู้สนใจศึกษางานเขียนประเภทนี้ในศาสตร์แขนงต่างๆ ด้วย เช่น วรรณกรรม มนุษยวิทยา สังคมวิทยา ประวัติศาสตร์ จิตวิทยาวัฒนธรรมศึกษา หรือแม้กระทั่งชีววิทยา (Margaretta Jolly, 2001)

ในยุคหลังสมัยใหม่งานเขียนชีวิต (Life writing) ได้กลายเป็นพื้นที่ในการต่อสู้ ต่อรองของกลุ่มคนชายขอบ เพราะงานเขียนนี้เป็นการเล่าเรื่องจากชีวิต ซึ่งสามารถนำเสนอตัวตนหรือนิยาม

ความหมายในแง่มุมที่ต้องการสื่อสารกับสังคมกระแสหลักได้อย่างแยบยล โดยผ่านกลวิธีการเล่าเรื่อง และกลวิธีทางภาษาถือเป็นการต่อสู้ในระดับความคิด ไม่จำเป็นต้องออกแรงเดินขบวนประท้วงแล้ว ประกาศตัวตนให้สังคมยอมรับซึ่งเสี่ยงที่จะเกิดความรุนแรง

จากการสำรวจของผู้ศึกษาพบเรื่องเล่าของคนเพศหลากหลายในเฟซบุ๊ก (facebook) จำนวนสองเว็บเพจที่ได้รับความนิยมในสังคมอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้เขียนทั้งสองคนเป็นคนเพศหลากหลาย ที่มีการศึกษา จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา อีกทั้งเขาทั้งสองคนมีตัวตนที่โดดเด่นและน่าสนใจ ด้วยกันทั้งคู่ คนหนึ่งเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสังคมออนไลน์หรือที่เรียกว่า เน็ตไอดอล (Net Idol) ในด้านการมีหน้าตาสวยงามสมบูรณ์แบบด้วยการศัลยกรรม ส่วนอีกคนหนึ่ง ประกอบอาชีพแพทย์ซึ่งเป็นอาชีพที่คนในสังคมไทยยกย่องเชื่อถือ ตัวตนโดดเด่นที่พวกเขาถืออยู่ก่อนแล้วนี้จึงเป็นส่วนช่วยดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านให้มาติดตามเรื่องเล่าในเว็บเพจ เว็บเพจแรกชื่อ บันทึกของตุ๊ด เขียนโดย คุณซ่า หรือ ชีร์ฉวีต เศรษฐไชย เรื่องเล่าที่น่าเสนอเป็นประสบการณ์ชีวิตของผู้เขียนเอง ทั้งเรื่องราวในชีวิตประจำวันที่พบเจอในสังคม หรือเรื่องราวเกี่ยวกับคนรอบข้างอย่างเช่น เพื่อน ครอบครัว คนรู้จัก ซึ่งเว็บเพจนี้มีผู้ติดตามมากกว่าหลักแสน และในปัจจุบันจำนวนผู้ติดตามเพิ่มขึ้นเป็นหลักล้าน ส่วนเว็บเพจที่สอง ชื่อ หมอตุ๊ด เขียนโดย เจ้หมอ หรือนายแพทย์อุเทน บุญอรณะ แพทย์สมองและระบบประสาท เว็บเพจนี้ก็มีผู้ติดตามสูงถึงหลักแสนเช่นกัน นำเสนอประสบการณ์ชีวิตของผู้เขียนเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวในวงการแพทย์ เช่น เส้นทางการทำงาน อาจารย์ คนไข้ หรือชีวิตส่วนตัวอย่างเช่นเรื่อง ครอบครัว คนรัก เพื่อน ด้วยความนิยมของทั้งสองเว็บเพจจึงทำให้เรื่องเล่าของพวกเขานำเสนอในสื่อรูปแบบอื่นๆ ด้วย

ในปี 2557 สำนักพิมพ์ริงค์ บียอนด์ บุ๊คส์ได้ขออนุญาตนำเรื่องเล่าจากเว็บเพจบันทึกของตุ๊ดมาตีพิมพ์เป็นหนังสือเล่มแรกและตีพิมพ์อีกสองเล่มในปีถัดมา กระแสความนิยมของเรื่องเล่าดังกล่าวยังคงดำเนินต่อไป จนทำให้ค่ายผลิตภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ GDH 559 หยิบมาทำเป็นละครซีรีส์ในชื่อ ไดอารี่ตุ๊ดซี่ส์ เดอะซีรีส์ (Diary of Tootsies The Series) และออกอากาศเมื่อเดือนมกราคม ปี 2559 ทางช่อง GMM 25 ทุกวันเสาร์ เวลา 23.00 - 23.30น. ละครซีรีส์จบลงไปแล้วเมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมา ซึ่งในระหว่างที่ออกอากาศก็เป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมอย่างมาก และมีการพูดถึงกันในสังคมออนไลน์อย่างกว้างขวาง จากเสียงตอบรับดังกล่าวทางผู้ผลิตละครซีรีส์ไดอารี่ตุ๊ดซี่ส์ เดอะซีรีส์ จึงวางแผนผลิตซีรีส์ขึ้นสองทันที

ส่วนเว็บเพจหมอตุ๊ดก็ได้ตีพิมพ์เป็นหนังสือเช่นกัน โดยสำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ ชื่อหนังสือ กว่าจะเจ้จะเป็นหมอ ตีพิมพ์และวางจำหน่ายเล่มที่ 1 ในช่วงปลายปี 2558 และขึ้นแท่นเป็นหนังสือขายดีห้าอันดับแรกตามร้านหนังสือชั้นนำหลายร้าน ไม่นานก็ได้รับเสียงเรียกร้องจากแฟนนักอ่านมากมายว่าต้องการอ่านเล่มสอง จึงทำให้สำนักพิมพ์จัดพิมพ์และจำหน่าย กว่าจะเจ้จะเป็นหมอ เล่ม 2 ในช่วงต้นปี 2559 ทันที (ภัททิรา, 2558)

ด้วยความนิยมและความน่าสนใจของเรื่องเล่าจากทั้งสองเว็บเพจ จึงได้รับการหยิบมาถ่ายทอดซ้ำในสื่อรูปแบบอื่น เมื่อผู้คนได้อ่านหรือรับรู้เรื่องเล่าตามสื่อต่างๆ แล้วต้องการติดตามอ่านเรื่องเล่าต่อ ก็มักจะสืบค้นเพื่อติดตามและรับชมเรื่องเล่าในสื่อรูปแบบอื่น เช่น อ่านเรื่องเล่าจากหนังสือแล้วสืบค้นกลับไปอ่านที่แหล่งต้นทางของเรื่องเล่าซึ่งก็คือในเว็บเพจ จึงทำให้เว็บเพจได้รับการถูกใจ (Like) หรือได้แบ่งปัน (Share) ออกไปมากขึ้นและเป็นที่รู้จักมากขึ้นด้วย หรือผู้ที่ชื่นชอบและติดตามเรื่องเล่าจากเว็บเพจและหนังสือมาโดยตลอดทราบว่ามีละครซีรีส์ก็มักจะไปติดตามรับชมซีรีส์ด้วย จึงกล่าวได้ว่าสื่อต่างๆ เป็นอีกส่วนหนึ่งที่เอื้อให้กระแสความดังของเรื่องเล่าเกิดขึ้นและยังคงอยู่อย่างต่อเนื่อง

ถัดมาจากเว็บเพจ หนังสือเป็นสื่อลำดับที่สองที่ใช้ถ่ายทอดเรื่องเล่าออกสู่ผู้อ่านในสังคม เหตุเพราะลักษณะของหนังสือซึ่งเป็นสื่อประเภทที่สามารถเข้าถึงผู้คนในสังคมได้อย่างกว้างขวางสามารถพบเห็นได้ง่ายตามร้านหนังสือซึ่งเป็นแหล่งรวมผู้อ่านทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะกลุ่มผู้อ่านที่ไม่ชอบใช้อินเทอร์เน็ต ไม่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ หรือไม่ชอบดูโทรทัศน์ได้รู้จักและหันมาสนใจเรื่องเล่านี้

เมื่อผู้ศึกษาได้อ่านหนังสือ บันทึกของตุ๊ดและกว่าเจ้าจะเป็นหมอแล้ว เห็นว่าภาษาที่ใช้เล่าเรื่องมีความน่าสนใจเพราะแสดงให้เห็นการใช้งานเขียนเป็นเครื่องมือในการสร้างความหมายของคำว่า ตุ๊ด ด้วยการนิยามหรือการสร้างความหมาย ซึ่งจะเห็นว่าที่ผ่านมามีคำว่า ตุ๊ด ในสังคมไทยมีความหมายไปในทางที่ไม่ดีและแสดงถึงการเหยียดหยาม เห็นได้จากการนำเสนอภาพตุ๊ดในสื่อหลายประเภท เช่น ภาพตุ๊ดเป็นตัวตลก เป็นคนไม่มีมารยาทพูดจาเสียงดัง กรีดกรีด หยาบคายดังที่ปรากฏในภาพยนตร์ห่อแตัวแตก ละครซีรีส์เรื่องชายไม่จริงหญิงแท้ หรือภาพการเป็นคนวิปริตมากเกินไปในเรื่องเพศ เป็นคนอันตราย ดังการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์หรือข่าวออนไลน์ดังตัวอย่างที่ว่า “เปิดใจหนุ่มน้อยวัย 19 โดน 2 เกย์ลากจะขึ้นใจ ทำไม่กล้าเข้าห้องน้ำปืม” และ “จับ 3 กะเทยคาร.ร. หลอกน.ร. รูปหล่อเข้าห้องน้ำปืม ทำอนาจาร” แต่ผู้เขียนทั้งสองคนกลับนำเสนอตุ๊ดในเรื่องเล่าใหม่เป็นไปในทางตรงกันข้ามกับภาพในเชิงลบเหล่านี้ที่ถูกนำเสนอโดยสื่อ เห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

หญิงสก็อต: นีด้วย !!!!!

นางจับซาเซียวและสโมกกีโบ้ทของซ่าปา.....ลงพื้น

ซ่าพยายามควบคุมสติ เสียงตุ๊ดโลกสวยในใจตะโกนว่า โกรธคือโง่โง่โง่คือบ้า โกรธคือโง่โง่คือบ้า โกรธคือโง่โง่คือบ้า พ่อแม่กูอยู่แถวนี้ พ่อแม่กูอยู่แถวนี้ พ่อแม่กูอยู่แถวนี้.....

...แล้วซาก็ล้มลงเก็บ แล้วค่อยๆ ยืนมองหน้านาง...

แล้วนางก็ปิดซาเซียวในมือซ้ายของซ่าลงพื้นอีกครั้ง

ข้าพห้อมองตามขาเขียวที่กิ้งห่านออกไป

แล้วค่อยๆ หันกลับมามองหน้านางอีกรอบ

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 40-41)

ข้อความข้างต้นยกมาจากเรื่องเล่าประสบการณ์ของข้าที่เข้าไปช่วยเหลือพนักงานร้านสะดวกซื้อที่กำลังได้รับความเดือดร้อน จากการพฤติกรรมของวัยรุ่นหญิงที่กำลังเกรี้ยวกราด เพราะคิดว่าพนักงานขโมยเงินของเธอไป

จากเรื่องเล่านี้พบว่า ผู้เขียนกำลังพยายามนำเสนอตัวตนของตุ๊ดในแง่มุมต่างๆ ผ่านกลวิธีทางภาษาดังนี้ จากกลุ่มคำที่ว่า “ควบคุมสติ” แสดงให้เห็นว่านำเสนอภาพของตุ๊ดว่าเป็นคนที่มีสติ ข้าถูกสก็อชคึกคักด้วยการปาของที่จะซื้อลงพื้น แต่ข้าก็ไม่ได้โต้ตอบกลับแต่อย่างใด แต่ใช้สติในการควบคุมอารมณ์ จนสามารถนำเอาความคิดการมองโลกในแง่ดีออกมาใช้เพื่อช่วยดับความโกรธอีกแรง

กลุ่มคำถัดมาที่ว่า “ตุ๊ดโลกสวย” แสดงให้เห็นการนำเสนอตัวตนของตุ๊ดว่าเป็นคนมองโลกในแง่ดี เห็นได้จากคำขยาย “โลกสวย” ถึงแม้จะอยู่ในอารมณ์โกรธโมโห แต่ด้วยตัวตนของตุ๊ดที่เป็นคนมีสติและมองโลกในแง่ดี ทำให้เกิดภาวะความคิดเพื่อระงับอารมณ์โกรธโมโห ในขณะนั้น ว่าการโกรธและการโมโหไม่มีประโยชน์และทำให้ผู้นั้นเป็นบ้าและโง่เขลา เห็นได้จากข้อความที่ว่า “โกรธคือโง่โมโหคือบ้า”

ส่วนข้อความที่กล่าวว่า “พ่อแม่กูอยู่แถวนี้” แสดงให้เห็นภาพของตุ๊ดว่าเป็นคนรักพ่อแม่ ไม่อยากสร้างความเดือดร้อนให้ท่าน ข้าจึงพยายามใช้สติ ความคิดที่มองโลกในแง่ดีที่ว่าโกรธคือโง่โมโหคือบ้า และความคิดที่กลัวว่าจะทำให้พ่อแม่เดือดร้อนมาเป็นเครื่องมือในการระงับอารมณ์และการกระทำ ข้าจึงเพียงแต่ก้มลงไปเก็บของที่พื้น

“แล้วข้าก็ก้มลงเก็บ แล้วค่อยๆ ยืนมองหน้านาง” และ “แล้วค่อยๆ หันกลับมามองหน้านางอีกรอบ” ข้อความนี้บรรยายถึงกิริยาของข้าที่ค่อยๆ ก้มลงไปเก็บของที่พื้น แสดงถึงการใช้ความอดทนอย่างสูง แล้วยังไม่ตอบโต้ด้วยวาจาหยาบคายหรือการกระทำที่รุนแรง ทั้งๆ ที่ตนตกเป็นผู้ถูกรกระทำ แสดงให้เห็นตัวตนของตุ๊ดว่าเป็นคนมีความอดทนอดกลั้น อีกทั้งไม่เป็นคนหยาบคายและไม่ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา

จากข้อความที่ยกมาจะเห็นว่าผู้เขียนเล่าเรื่องเพื่อนำเสนอตัวตนของตุ๊ดผ่านกลวิธีทางภาษาได้แก่ กลุ่มคำ คำขยายและข้อความเพื่อพลิกความหมายของคำว่า ตุ๊ด และต่อรองกับภาพในทางลบของตุ๊ดที่สื่อมักจะนำเสนอว่าเป็นคนแรง มีอารมณ์รุนแรง หยาบคาย มีความอดทนต่ำ ใช้อารมณ์มากกว่าสติปัญญาในการแก้ปัญหา และอีกตัวอย่างหนึ่งดังนี้

“ผมไม่เอาหมอนที่เป็นตุ้ตตรวจ ผมขอหมอนคนอื่นมาตรวจได้ไหมครับ?”

เจ้าถือชาร์ต เปิดม่านเข้าไปจะตรวจคนไข้ ทันทีที่ไหว้สวัสดิ์ทักทายและตั้งท่าจะตรวจเขา ฮีก็พูดแบบนี้ทันที ไม่ได้พูดกับเจ้า แต่พูดกับคุณพยาบาลที่เดินเข้ามาในม่านด้วย เพื่อจะช่วยให้เจ้าตรวจ...เจ้าหันไปมองที่พยาบาล เห็นแหละว่าเธอกำลังจะพูดอะไรสักอย่างตอกกลับคนไข้ เจ้าส่ายหน้าเป็นเชิงว่า “ไม่เอาพี่ อย่าเลยครับ” **หันไปยิ้มให้คนไข้** มองมอนิเตอร์ที่วัดสัญญาณชีพคนไข้ ความเข้มในเลือดยังคงอยู่ ความดันไม่สูง แต่ชีพจรเต้นเร็ว...ดูจิงหะหยาใจแล้วหอบอยู่นะ แต่ก็ไม่ถึงขนาดหอบตัวโยน

โอเค คนไข้ว่าจะรอ extern เพื่อนเจ้าอีกคนมาตรวจแทนได้...**เจ็ยกมือไหว้สวัสดิ์คนไข้อีกครั้งอย่างสุภาพ** ส่งชาร์ตคืนให้คุณพยาบาลค้อมศีรษะขอบคุณ...แล้วเดินออกมานอกม่านกันเตียงคนไข้ อย่างสงบสันติ...

ผ่านไปไม่ถึง 5 นาที...“extern ไม่ได้ชีพจรวะ คนไข้ arrest” (หัวใจหยุดเต้นภาวะฉุกเฉิน สีแดงเข้ม แปลว่า ต้องเข้าห้อง resuscitation แน่นนอนเลยค่ะ) ไม่รออะไรทั้งนั้น ชีรีบเซ็นคนไข้เข้าห้อง...**เจ้าตามเข้าไปใส่ถุงมือ หยิบอุปกรณ์...เจ้าปลัดกับคุณพยาบาลขึ้นปั๊มหัวใจคนละ 2 นาที**

“เอา Adrenaline มา 1 amp ค่ะ (ยากระตุ้นหัวใจ) extern มึงปั๊มต่อไป มึงนั่นแหละ ปั๊มจิงหะดีแล้ว” พี่ลูกเกิด แพทย์ใช้ทุน เจ้แม่ห้องฉุกเฉินตะโกนสั่ง...**เจ้าก็ปั๊มต่อไปไม่หยุด “กลับมาสิลูก กลับมา อย่างเพิ่งไป ลุง”** 12 นาทีผ่านไป ดีดดๆ ๆ ๆ ๆ เสียงมอนิเตอร์ ดังเป็นจิงหะสม่ำเสมอ หัวใจจุกกลับมาเต้นแล้ว...

ถูกค่ะ คนที่เฉยๆ กับตุ้ตก็มีเยอะแยะ...แต่คนที่รังเกียจและไม่อยากให้เราเข้าไปใกล้ก็มีไม่น้อยเหมือนกันนะคะ และถึงแม้ว่าเราจะรังเกียจไม่ให้ตุ้ตแตะต้องตัวเขา แต่เราก็มองอยากรักษาชีวิตเขาอยู่ดีนะคะ

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอนเล่ม 1, 2558: 215-221)

เรื่องเล่าที่ยกมาข้างต้นเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเจ้าหมอนขณะที่ยังเป็นแพทย์ฝึกหัด (extern) เจ้าหมอนกำลังจะตรวจและให้การรักษาคอนไซ้ชายสูงอายุคนหนึ่ง แต่เขากลับปฏิเสธที่จะรักษากับเจ้าหมอนเพราะเขามีอคติกับคนเพศหลากหลาย เจ้าหมอนพิจารณาอาการคนไข้แล้วเห็นว่าน่าจะรอได้ จึงรอให้เพื่อนแพทย์อีกคนหนึ่งมาตรวจและทำการรักษา หลังจากคนไข้ได้รับการตรวจดูอาการจากแพทย์ไม่นานนัก คนไข้ก็เกิดภาวะหัวใจหยุดเต้น พยาบาลและเจ้าหมอนจึงต้องรีบทำการกู้ชีพด้วยการปั๊มหัวใจอย่างเร่งด่วน จนในที่สุดหัวใจคนไข้ก็กลับมาเต้นอีกครั้ง

จากเหตุการณ์นี้เห็นได้ว่า ผู้เขียนนำเสนอตัวตนและสภาพของ ตุ้ต ในหลายด้านด้วยกัน ดังนี้ ตุ้ต สุภาพ รู้จักกาลเทศะและอดทน เห็นได้จากตอนที่เจ้าหมอนจะเข้าให้การรักษา เขาไหว้สวัสดิ์คนไข้ที่สูงอายุก่อนรักษา ถึงแม้ว่าหลังจากนั้นจะได้ยินถ้อยคำเหยียดเพศตนจากคนไข้คนดังกล่าวที่พูดกับพยาบาล แต่เจ้าหมอนก็ได้ตอบกลับด้วยโธสะพร้อมหันไปยิ้มให้ อีกทั้งยังส่ายหน้าเป็นสัญญาณเพื่อห้ามพยาบาลที่กำลังจะพูดตอกกลับคนไข้อีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นยังไหว้ลาคนไข้และ

เดินออกมาอย่างปกติ เห็นได้จากข้อความนี้ “เปิดม่านเข้าไปจะตรวจคนไข้ ทันทิท้าวัวส์สติทักทาย” “เจ้สายหน้าเป็นเชิงว่า ไม่เอาพี อย่าเลยครับ หันไปยิ้มให้คนไข้” “เจ้ยกมือไหว้วัวส์สติคนไข้อีกครั้ง อย่างสุภาพ...แล้วเดินออกมานอกม่านกั้นเตียงคนไข้ อย่างสงบสันติ” ในประเด็นความสุภาพและ รู้กาลเทศะไม่ได้ปรากฏให้เห็นเฉพาะในกรณีคนไข้ แต่ยังปรากฏให้เห็นกับเพื่อนร่วมงานด้วย เห็นได้จากข้อความนี้ “ส่งชาร์ตคืนให้คุณพยาบาลค้อมศีรษะขอบคุณ”

ตัวคนที่ผู้เขียนนำเสนอต่อมาก็คือ ตู๊ด มีจรรยาบรรณในอาชีพ มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่อย่างดี และรับมือกับปัญหาด้วยสติ เห็นได้จากตอนที่เจ้หมอมจะเดินออกมาจากเตียงคนไข้ คนนั้น เขาไม่ได้ออกมาโดยไม่มีสติหรือออกมาด้วยอารมณ์ประชดประชัน แต่เขาดูอาการคนไข้จากเครื่องวัดต่างๆ แล้ว และเห็นว่ายังพอรอให้แพทย์คนอื่นมารักษาได้ จึงตัดสินใจออกมา เห็นได้จาก “มองมอนิเตอร์ที่วัดสัญญาณชีพคนไข้ ความเข้มข้นในเลือดยังดีอยู่ ความดันไม่สูง แต่ชีพจรเต้นเร็ว...ดูจังหวะหายใจแล้วหอบอยู่นะ แต่ก็ไม่ถึงขนาดหอบตัวโยน” และเหตุการณ์หลังจากนั้นในตอนที่คุณไข้ หัวใจหยุดเต้น พยาบาลก็รีบพาคนไข้เข้าห้องฉุกเฉิน เจ้หมอเห็นดังนั้นจึงรีบตามเข้าไปช่วยทันที จนในที่สุดหัวใจคนไข้กลับมาเต้นอีกครั้ง เห็นได้จากข้อความนี้ “เจ้ตามเข้าไป ใส่ถุงมือ หยิบอุปกรณ์” “เจ้ก็ปั๊มต่อไปไม่หยุด กลับมาสิลุ้ง กลับมา อย่างเพิ่งไปลุ้ง 12 นาทีผ่านไป ดีดี ๆ ๆ ๆ เสียงมอนิเตอร์ ดังเป็นจังหวะสม่ำเสมอ หัวใจลุ้งกลับมาเต้นแล้ว”

อีกทั้งในตอนท้ายเจ้หมอยังกล่าวอีกว่า “ถึงแม้ว่าเขาจะรังเกียจไม่ให้ตูดแตะต้องตัวเขา แต่เราก็กังอวยการรักษาชีวิตเขาอยู่ดีนะคะ” ซึ่งถ้อยคำนี้แสดงให้เห็นถึงทรรศนะของผู้เขียนว่ามีคนที่ไม่ชอบเพราะเขาเป็นเพศหลากหลาย แต่เขาก็เลือกที่จะมองข้ามคำดูถูกเหยียดเพศเหล่านั้นไป และเลือกที่จะทำหน้าที่ของตนเองต่อไปด้วยจรรยาบรรณของหมอ

เรื่องเล่านี้ยังแสดงให้เห็นในสังคมรับรู้อีกด้วยว่า ตู๊ด ที่มักจะถูกเหยียดหยามดูถูกนี้เองเป็นผู้ที่ช่วยชีวิตผู้คนในสังคม ถึงแม้ว่าเขาคนนั้นจะปฏิบัติไม่ดีด้วยก็ตาม

ด้วยความน่าสนใจของการนำเสนอตัวคนที่ทำให้เห็นอีกแง่มุมหนึ่งของตูด รวมไปถึง กลวิธีการเล่าเรื่องและภาษา ประกอบกับกระแสความนิยมอย่างมากของเพจเฟซบุ๊กและข้อสังเกตข้างต้นจึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาอัตลักษณ์ของ “ตูด” ที่นำเสนอผ่านเล่าเรื่องและกลวิธีทางภาษาว่าเป็นอย่างไร เพื่อจุดประสงค์ใด ซึ่งการศึกษานี้จะทำให้เห็นและเข้าใจอัตลักษณ์ของตูด อีกทั้งกระบวนการต่อสู้เพื่อพื้นที่ทางสังคมของกลุ่มคนชายขอบอีกด้วย โดยศึกษาจากหนังสือชุดบันทึกของตูด เขียนโดย ช่า บันทึกของตูด จำนวน 3 เล่ม และกว่าเจ้จะเป็นหมอ เขียนโดยเจ้หมอ จำนวน 2 เล่ม

2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์อัตลักษณ์ของ “ตุ๊ด” ที่นำเสนอในหนังสือชุดบันทึกของตุ๊ดและกว่าเจ้าจะเป็นหมอ
2. เพื่อวิเคราะห์ทกวิธีทางภาษาที่นำเสนออัตลักษณ์ของ “ตุ๊ด” ในหนังสือชุดบันทึกของตุ๊ดและกว่าเจ้าจะเป็นหมอ

3.สมมติฐานของการวิจัย

ผู้เขียนหนังสือชุดบันทึกของตุ๊ดและกว่าเจ้าจะเป็นหมอสร้างนิยามของคำว่า ตุ๊ด ในแง่มุมใหม่ และส่วนใหญ่แสดงให้เห็นลักษณะด้านบวกของตุ๊ดซึ่งต่างจากสื่อทั่วไป ทั้งนี้ผู้เขียนได้ใช้กลวิธีการนำเสนออัตลักษณ์ของตุ๊ดผ่านการเล่าเรื่องและภาษา

4.ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาจากหนังสือชื่อ บันทึกของตุ๊ด ของ ช่า บันทึกของตุ๊ด หรือ คุณธีร์ธวิต เศรษฐไชย จำนวน 3 เล่ม ตีพิมพ์ระหว่างปีพ.ศ. 2557-2558 และกว่าเจ้าจะเป็นหมอ ของ เจ้าหมอ หรือ นายแพทย์อุเทน บุญอรณะ จำนวน 2 เล่ม ตีพิมพ์ระหว่างปีพ.ศ. 2558-2559

5.นิยามศัพท์เฉพาะ

อัตลักษณ์ (Identity) การรับรู้ตัวตนของมนุษย์ว่าเป็นใคร เหมือนหรือต่างจากคนอื่นอย่างไร มีสองระดับคือ ระดับปัจเจกและระดับสังคม การรับรู้เหล่านี้เกิดจากการมองตัวเราเองกับผู้อื่น อัตลักษณ์มักจะกล่าวไปพร้อมกับคำว่า อำนาจและการสร้างภาพแทนความจริง (อภิญา เพ็องฟูสกุล, 2546: 1-6)

การเมืองเรื่องอัตลักษณ์ (Identity Politics) การต่อสู้กับสังคมกระแสหลักของคนชายขอบ ด้วยวิธีการนำเสนออัตลักษณ์ของตนและผลิตสร้างความหมายใหม่ เพื่อเปิดพื้นที่สาธารณะให้แก่พวกเขามากขึ้น (อภิญา เพ็องฟูสกุล, 2546: 103-105, 112-114)

ตุ๊ด (Tootsie, Toots) ความหมายเดิมในภาษาอังกฤษของคำว่า tootsie มีสองความหมายดังนี้ ความหมายที่หนึ่งเป็นคำนาม (Noun) มีความหมายเดียวกับคำว่า Foot แปลว่า เท้า เป็นคำที่เกิดมาจากการออกเสียงคำว่า toe หรือ foot ที่ไม่ชัดเจนในเด็กเล็กจึงทำให้

กลายเป็น tootsie หรือ tootsy ส่วนความหมายที่สอง tootsie หรือ toots หมายถึง ผู้หญิง และใช้สำหรับเรียกผู้หญิง (Cambridge Advanced Learner's Dictionary, 2008: 1534)

ต่อมาในปีค.ศ. 1892 ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีภาพยนตร์แนวโรแมนติกคอมเมดี้ เรื่อง Tootsie เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับนักแสดงชายชื่อ Michaels Dorothy ปลอมตัวเป็นผู้หญิงเพื่อไปสมัครคัดเลือกเป็นนักแสดงหญิง ในชื่อ Dorothy Michaels เพราะก่อนหน้านี้ไม่มีใครยอมรับเขา ร่วมเล่นการแสดงด้วย ไม่ว่าจะบทบาทใดก็ตาม และในที่สุด Dorothy Michaels ก็ได้รับการคัดเลือก และกลายเป็นนักแสดงหญิงที่ได้รับความนิยมอย่างมาก นำแสดงโดย Dustin Hoffman ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้รับรางวัลมากมาย เช่น ในปี 1983 รางวัล Oscar สาขานักแสดงหญิงสมทบยอดเยี่ยมของ Jessica Lange รางวัล Golden Globe สาขานักแสดงนำชายยอดเยี่ยมของ Dustin Hoffman สาขาภาพยนตร์ยอดเยี่ยม หรือรางวัล National Society of Film Critics Awards สาขาบทภาพยนตร์ยอดเยี่ยมของ Murray Schisgal และ Larry Gelbart (บุษกร สุริยสาร, 2557: 17)

ส่วนประเทศไทยในปี 2536 บริษัท Dass Entertainment (ปัจจุบันคือบริษัท Dreambox) นำภาพยนตร์ Tootsie มาทำเป็นละครเวทีชื่อ ทุ๊ดซี่ นำแสดงโดย ศรัณยู วงษ์กระจ่าง (Dream Box History, 2016) ผู้ศึกษาจึงสันนิษฐานว่าคำว่า ทุ๊ด เกิดจากชื่อภาพยนตร์ tootsie ที่กล่าวข้างต้น อิทธิพลจากภาพยนตร์และละครเวทีทำให้คำนี้เป็นที่รู้จักไปอย่างแพร่หลาย แต่ในสังคมไทยรับคำนี้มาแล้วเปลี่ยนแปลงความหมายเป็น ชายที่มีจริตกิริยาอย่างหญิง (นววรรณ พันธุมธา, 2547: 357)

การค้นคว้าอิสระเล่มนี้ ทุ๊ด เป็นคำที่ผู้เขียนใช้ในเรื่องเล่า ใช้เป็นคำเรียกแทนตัวผู้เล่าเรื่องและคำเรียกผู้อื่น ซึ่งมีลักษณะอันได้แก่ผู้ชายที่มีกิริยาอาการ บทบาทอย่างผู้หญิงแต่มีลักษณะภายนอกรวมทั้งสรีระร่างกายเป็นผู้ชายเช่นเดิม หรือผู้ชายที่ต้องการเป็นผู้หญิง มีลักษณะทุกอย่างเช่นเดียวกันกับผู้หญิง ทั้งกิริยาอาการ บทบาท รูปลักษณ์ภายนอกและสรีระร่างกาย ตัวอย่างจากในเรื่องเล่า เช่น “บันทึกของทุ๊ด” “หมอดูทุ๊ด” “เพื่อนทุ๊ด” “ทุ๊ดโลกสวย”

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เข้าใจอัตลักษณ์หรือตัวตนของ “ทุ๊ด” เพื่อการยอมรับและอยู่ร่วมกันอย่างเคารพในความแตกต่าง
2. ทำให้เข้าใจกลวิธีการนำเสนออัตลักษณ์ของ “ทุ๊ด” ผ่านภาษาและการเล่าเรื่องและเข้าใจถึงวิธี กระบวนการของ “ทุ๊ด” ที่ใช้ในการต่อสู้กับสังคมกระแสหลัก

3. สร้างความเข้าใจเรื่องความหลากหลายทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคม เพื่อปรับกรอบความคิดเกี่ยวกับเพศใหม่ ลดความขัดแย้งที่จะเกิดจากความแตกต่างทางเพศและลดการเบียดขับให้เป็นคนชายขอบ อันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคม

7.แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาอัตลักษณ์ของ “ตุ๊ด” จากหนังสือชุดบันทึกของตุ๊ดและกว่าเจ้าจะเป็นหมอ ผู้วิจัยได้นำเอาแนวคิด ทฤษฎีและพัฒนาการที่เกี่ยวข้องกับคำว่า “ตุ๊ด” มาเป็นแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์เพื่อให้เห็นตัวตนที่ตุ๊ดต้องการนำเสนอได้อย่างชัดเจน ซึ่งมีเนื้อหาที่ศึกษาดังต่อไปนี้

7.1แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

แนวคิดที่ผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์อัตลักษณ์ของ “ตุ๊ด” จากหนังสือชุดบันทึกของตุ๊ดและกว่าเจ้าจะเป็นหมอ ได้แก่ แนวคิดอัตลักษณ์ แนวคิดวาทกรรม และแนวคิดเพศภาวะเพศวิถี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

7.1.1 แนวคิดอัตลักษณ์

อภิญา เฟื่องฟูสกุล (2546: 1) กล่าวถึงแนวคิดและความหมายของอัตลักษณ์ (Identity) ไว้ว่า อัตลักษณ์ คือ ลักษณะเฉพาะของบุคคลหรือสิ่งนั้นๆ ที่มีความโดดเด่นหรือแตกต่างจากสิ่งอื่น และสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทและมักจะกล่าวไปพร้อมกับคำว่า อำนาจ การนิยามความหมายและการสร้างภาพแทนความจริง อัตลักษณ์เป็นเหมือนพื้นที่เชื่อมต่อสองขั้วเข้าด้วยกัน ในขั้วแรกคือ ความเป็นปัจเจก ที่สัมพันธ์กับสังคมเพราะสังคมกำหนดบทบาทหน้าที่ ระบบและคุณค่าให้แก่ปัจเจก เช่น ความเป็นพ่อ ความเป็นเพื่อน ความเป็นศิษย์และอาจารย์ ซึ่งการแสดงออกของความสัมพันธ์เหล่านี้ต้องทำผ่านระบบสัญลักษณ์หลากหลายรูปแบบ ส่วนในขั้วที่สองอัตลักษณ์เกี่ยวข้องกับภายในของปัจเจก ทั้งอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด เพราะมนุษย์จะให้ความหมายหรือเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับตนเองในกระบวนการที่เขาสัมพันธ์กับโลก อัตลักษณ์จึงมีการแบ่งเป็นสองระดับคือ ระดับบุคคล (personal identity) และระดับสังคม (social identity) อีกทั้งอัตลักษณ์ไม่แน่นอนตายตัวสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามบริบท

แนวคิดอัตลักษณ์จึงเป็นเรื่องของการรับรู้ตัวตนของมนุษย์ว่าเป็นใคร เหมือนหรือต่างจากคนอื่นอย่างไร และตัวตนของสังคมเราต่างจากสังคมเขาอย่างไร การรับรู้เกี่ยวกับตนเองเหล่านี้เกิดขึ้นได้จากการมองตัวเราเองกับผู้อื่นหรือการปฏิสัมพันธ์กับสังคม

อัตลักษณ์จะเกิดขึ้นในเวลาที่เราปฏิสัมพันธ์กับสังคมด้วยวิธีการเปรียบเทียบหรือการอ้างถึง เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนเพื่อแสดงตนว่าเป็นสมาชิกและมีอัตลักษณ์ร่วมกัน เมื่อเราปฏิสัมพันธ์กับสังคมเราก็ได้ทำการกำหนดตำแหน่งให้ตัวเอง และถูกสังคมกำหนดตำแหน่งให้ในเวลาเดียวกันด้วย อัตลักษณ์จึงเกี่ยวข้องกับการมองตัวเองว่า ฉันมองตัวเองอย่างไร และคนอื่นมองฉันอย่างไร ซึ่งเกิดจากการมองของคนอื่นด้วย ไม่ใช่เพียงการมองของเราเท่านั้น และการมองของเราและผู้อื่นไม่ได้สอดคล้องกันเสมอไป (พิศิษฐ์ คุณวโรตม์, 2546: 306-307)

กระบวนการเกิดอัตลักษณ์นี้จะเกิดขึ้นภายใต้วาทกรรม เพราะวาทกรรมจะหยาบย่นภาพแทนให้เรา เช่น ความเป็นหญิง ความเป็นชาย ความเป็นไทย จากนั้นอัตลักษณ์เหล่านี้จะเรียกร้องและหล่อหลอมตัวตนของปัจเจก ทั้งยังกำหนดตำแหน่งแห่งที่ในสังคมให้แก่เรา หรือในอีกทางหนึ่งหากเราเข้าไปรับบทบาทที่วาทกรรมหยาบย่นให้ หรือต่อรอง ปฏิเสธบทบาทเหล่านี้ก็เป็น การสร้างตำแหน่งแห่งที่ของปัจเจกด้วย เช่นที่สจ๊วต ฮอลล์ กล่าวเปรียบเทียบเกี่ยวกับอัตลักษณ์ไว้ว่า ความเป็นตัวเรา ก็เหมือนรอยตะเข็บที่เย็บแผลให้สมานเป็นเนื้อเดียวกัน ด้านหนึ่งเป็นอัตลักษณ์และตำแหน่งแห่งที่ของวาทกรรมที่เรียกร้องเรา อีกด้านหนึ่งคือปฏิบัติการที่เรามีต่อวาทกรรม และ ความเป็นตัวเราจะเกิดขึ้นหลังกระบวนการนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อปัจเจกตอบโต้ใดๆ ต่อวาทกรรม เขาก็ได้สร้างอัตลักษณ์ของเขาขึ้นมาใหม่ด้วย อัตลักษณ์จึงรวมถึงลักษณะของปัจเจกที่แสดงออกมาด้วย เช่น เด็กที่แม่เรียกให้ไหว้คุณปู่ เด็กก็ต้องทำตามอย่างว่าง่าย ภาพลักษณ์ของเด็กเรียบริบหรี่คือ อัตลักษณ์ของผู้เยาว์ในระบวาทกรรมอุปถัมภ์ แต่ถ้าเด็กทำท่าไหว้แข็งๆ อย่างไม่เต็มใจก็แสดงให้เห็นถึงการต่อรองตำแหน่งแห่งที่ของปัจเจกกับชุดความคิดของสังคม ซึ่งให้เห็นถึงความอึดอัดและไม่พอใจ ภายใน และขณะเดียวกันก็แสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ที่ผสมผสานกันทั้งการจำยอมและการต่อต้าน (อภิญญา เฟื่องฟูสกุล, 2546: 52)

ดังนั้นอัตลักษณ์เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นมาจากจิตสำนึกส่วนตัวและจิตสำนึกส่วนรวมในระดับสังคม ที่เกิดจากการนิยามว่าตัวเราเป็นใคร มีความเป็นมาอย่างไร ต่างจากคนอื่นและกลุ่มสังคมอื่นอย่างไร และแสดงออกอัตลักษณ์ดังกล่าวด้วยสัญลักษณ์อะไร (สิริชญา คอนกรีต, 2556: 63)

อัตลักษณ์จะสื่อและแสดงความสัมพันธ์ของฝ่ายหนึ่งกับอีกฝ่ายหนึ่งผ่านสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์หลายรูปแบบ รวมถึงภายในของปัจเจกด้วยในด้านอารมณ์ ความรู้สึกและความคิด ตัวอย่างเช่น สีบนป้ายหน้าห้องน้ำระหว่างเพศชายและเพศหญิง การแต่งกาย คำสรรพนามแทนตัวผู้พูด การซื้อรถยนต์ยี่ห้อหรู หรือบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว สัญลักษณ์เหล่านี้แสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของเรากับผู้อื่น หรือกลุ่มสังคมของเรากับสังคมอื่น (พิศิษฐ์ คุณวโรตม์, 2546: 307)

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่ทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งเวลาและพื้นที่หดแคบลง เพราะมีเทคโนโลยีการสื่อสารการคมนาคมที่ทันสมัยและรวดเร็ว ส่งผลให้สังคมวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วยจึงส่งผลต่อไปยังการรับรู้ตัวตนและรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม

ทั้งวิถีชีวิต ความคิด ความรู้สึก ประเพณี หรือค่านิยม บ้างถูกหลอมรวมเข้ากับวัฒนธรรมหลัก บ้างถูกทำให้เป็นชายขอบ จึงทำให้เกิดการทบทวนตำแหน่งแห่งที่ของปัจเจก และอีกด้านหนึ่งเกิดการทบทวนและสร้างความหมายใหม่แก่อัตลักษณ์และนำเสนอค่านิยมทางวัฒนธรรมใหม่ และแบบแผนชีวิตใหม่ๆ ขึ้นมาด้วย ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงเกิดขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบใหม่ (New Social Movement) ไม่ใช่การออกมาเดินประท้วงตามท้องถนน แต่เป็นการเคลื่อนไหวเพื่อแสดงตัวตนและต้องการพื้นที่ในสังคมมากขึ้นในการอยู่ร่วมกันอย่างแตกต่างแต่เท่าเทียมกัน เห็นได้จากการเคลื่อนไหวของกลุ่มคนที่เรียกว่า คนชายขอบ ซึ่งหนึ่งในคนกลุ่มนี้คือ คนเพศหลากหลาย ที่มักจะถูกเบียดขับให้ออกจากการเข้าถึงโอกาสทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ฯลฯ การเคลื่อนไหวทางสังคมในรูปแบบใหม่นี้เรียกว่า การเมืองเรื่องอัตลักษณ์ (identity politic) เป็นการต่อสู้ด้วยกระบวนการผลิตความหมาย สร้างอัตลักษณ์ใหม่และนำเสนอต่อสังคม ผ่านสัญลักษณ์ที่แฝงอยู่ในกิจกรรมในชีวิตประจำวัน อัตลักษณ์จึงเป็นเหมือนเครื่องมือในการต่อสู้ ต่อรองของกลุ่มคนที่ต้องการพื้นที่ทางสังคม (อภิญา เฟื่องฟูสกุล, 2546: 2)

มนุษย์นำเสนออัตลักษณ์และผลิตซ้ำๆ ในชีวิตประจำวันของเราด้วยกิจกรรมหนึ่งที่เราคุ้นทำกันเกือบทุกวันนั่นคือ การเล่าเรื่อง (story telling) เพราะการเล่าเรื่องเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เล่าเรื่องกับคนอื่น เช่น เล่าในเพื่อนฟังหรือเล่าให้คนในครอบครัวฟัง เราเล่าสิ่งที่พบเจอมา ผสมกับสิ่งที่เราอยากเป็นอยากทำ หรือสิ่งที่เราชอบและไม่ชอบลงไปในเรื่องที่เล่าจึงทำให้เกิดกระบวนการการผลิตซ้ำตัวตนของเราในชีวิตประจำวัน (อภิญา เฟื่องฟูสกุล, 2546: 103-104)

เรื่องเล่าจึงเป็นพื้นที่สำหรับการนำเสนอและนิยามอัตลักษณ์ของผู้เล่าต่อสังคมได้ ซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้ “ตุ๊ด” ก็ได้ใช้เรื่องเล่าเป็นพื้นที่ในการนำเสนอ สร้างและพลิกความหมายให้กับตัวตนของเขา ไม่เพียงแต่เพื่อตอบโต้วาทกรรมที่กดทับพวกเขาเท่านั้น แต่ต้องการหรือสร้างวาทกรรมใหม่เลยทีเดียว

7.1.2 แนวคิดวาทกรรม

วาทกรรมมีความหมายเป็นสองมิติด้วยกันคือ หนึ่งมิติทางภาษา เป็นการศึกษาของนักภาษาศาสตร์ที่เน้นการศึกษาตัวบท (text) เพื่อหาคำตอบว่ามนุษย์ใช้ภาษาอย่างไรในการสื่อความหมายและให้ข้อมูลเกี่ยวกับโลก ตนเองและความสัมพันธ์กับสังคมที่แวดล้อม โดยถือว่าภาษาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ปรากฏการณ์ทางภาษาก็เป็นปรากฏการณ์ทางสังคมเช่นกัน วาทกรรมในมิตินี้จึงกลายเป็นการใช้ภาษาในฐานะที่เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นท่ามกลางปรากฏการณ์ทางสังคม ส่วนในมิติที่สองคือ มิติทางสังคม เป็นการศึกษาในแนวทางสังคมศาสตร์ที่ให้ความสำคัญกับภาษา จึงไม่ใช่เพียงแค่ศึกษาตัวบทเท่านั้น แต่ยังรวมถึงกระบวนการทางสังคมที่ทำให้เกิดวาทกรรมและ

อิทธิพลของวาทกรรมที่มีต่อสังคมด้วย ซึ่งผู้ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อแนวคิดวาทกรรมในมิตินี้คือ มิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault) นักคิดในสมัยหลังโครงสร้างนิยม (post structuralism) (กฤษดา หงส์ลดาธรรม และจันทิมา เอี่ยมานนท์, 2549: 4-9)

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร (2554: 19-62) กล่าวว่า ฟูโกต์เป็นนักสังคมศาสตร์คนแรก que ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดนี้อย่างจริงจัง ฟูโกต์เชื่อว่า วาทกรรมเกิดขึ้นจากความรู้ทางวิทยาศาสตร์และ วิธีปฏิบัติของผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ เช่น จิตวิทยา แพทยศาสตร์ เพศศาสตร์ เพราะความรู้ทางวิทยาศาสตร์เหล่านี้ทำให้เกิดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับอำนาจ บทบาทหน้าที่ สถานภาพ ความคิด มุมมอง ฯลฯ เช่น เกิดการจัดประเภท เพศหญิง เพศชาย คนรวย คนจน ความบ้า คนร้าย คนดี คนป่วย วาทกรรมจึงเป็นเหมือนกับป้ายหรือฉลากที่เป็นสิ่งกำหนดกฎเกณฑ์ให้กับสิ่งต่างๆ ตัวอย่างเช่น จิตแพทย์บอกว่าคนที่มีโรคทางจิตจะต้องมีอาการโมโหร้าย พุดจาไม่ดี เหม่อลอย เพื่อนน้อย ความคิดของคนในสังคมที่มีต่อคนที่มีอาการดังกล่าวจะถูกตีตราว่าบ้า ถ้ายังมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ สุขภาพจิตอื่นๆ ออกมานำเสนอก็จะยังเป็นการตอกย้ำความรู้นี้ให้กลายเป็นความจริง และ วาทกรรมโรคทางจิตก็จะดำรงอยู่และทำงานต่อไป

นอกจากนี้ไชยรัตน์ยังได้กล่าวอีกว่า แนวคิดวาทกรรมและการวิเคราะห์วาทกรรม จากการประมวลความเข้าใจในการอ่านงานของฟูโกต์ที่ผลิตในช่วงหลังคริสต์ทศวรรษที่ 1970 ไว้ว่า วาทกรรม (discourse) หมายถึง กระบวนการผลิตหรือสร้างความหมายให้กับสิ่งต่างๆ ในสังคม และ ดำรงชุดความคิดเหล่านี้ด้วยสถาบันทางสังคมหรือปฏิบัติการทางสังคมที่ต่อเนื่อง จนเป็นที่ยอมรับใน สังคม ทั้งความจริง ความรู้ และตัวตนของเรา วาทกรรมจึงอยู่รอบตัวเราและมีผลต่อความคิด มุมมอง ของทุกคนนอกจากนี้วาทกรรมยังทำหน้าที่ปกปิด เก็บกดไม่ให้ตัวตนและความหมายบางอย่างเกิดขึ้น หรือไม่ให้ทำให้ตัวตนหรือความหมายของบางอย่างที่ดำรงอยู่เลือนหายไปพร้อมๆ กันด้วย ตัวอย่างเช่น การพัฒนาถูกครอบด้วยวาทกรรมการพัฒนา เห็นได้จากการเกิดคำที่จัดประเภทของประเทศต่างๆ ว่า ประเทศที่พัฒนาแล้ว ประเทศด้อยพัฒนา วาทกรรมนี้เกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งก่อนหน้านี้ ไม่มีคำจัดประเภทเหล่านี้ แต่มีคำว่าประเทศยากจน เช่น ประเทศในแอฟริกาหรือเอเชีย แต่ก็ไม่ได้มี คำว่าด้อยพัฒนาแต่อย่างใด การจัดประเภทของประเทศด้วยวาทกรรมพัฒนานี้ไม่ได้มีหลักเกณฑ์ ในการแบ่งทางภูมิศาสตร์แต่อย่างใด แต่เป็นการจัดตามความสัมพันธ์เชิงอำนาจ กล่าวคือผู้มีอำนาจ มากกว่าสามารถจำกัดหรือควบคุมผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่าได้ตามที่ต้องการ ดังนั้นผู้ที่สร้างวาทกรรม มักจะเป็นผู้ที่มีอำนาจในสังคม ผู้ที่เชี่ยวชาญความรู้เฉพาะด้าน เช่น หมอ นักวิชาการ นักวิทยาศาสตร์ นักเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น

ส่วนการวิเคราะห์วาทกรรม (discourse analysis) คือ การศึกษา สืบค้นกระบวนการ ขั้นตอน ลำดับเหตุการณ์ และรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ในการสร้างเอกลักษณ์และความหมายให้กับ สิ่งต่างๆ ในสังคมที่อยู่ในรูปแบบวาทกรรม และภาคปฏิบัติของวาทกรรมที่ว่าด้วยเรื่องนั้นๆ

ว่ามีความเป็นมาอย่างไร มีการต่อสู้ช่วงชิง (hegemony) ในการกำหนดกฎเกณฑ์ว่าด้วยเรื่องนั้นๆ อย่างไรก็ตาม เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคล สถานที่ สถาบัน เหตุการณ์อะไรบางอย่าง และผลกระทบที่เกิดจากการสร้าง รวมถึงการกดเก็บ ปิดกั้นสิ่งเหล่านั้นของวาทกรรมว่ามีอย่างไร

วาทกรรมมีสองส่วนคือ วาทกรรมกับภาคปฏิบัติการของวาทกรรม (discursive discourse) ตัวอย่างเช่น วาทกรรมการพัฒนาที่สร้างรูปแบบและทิศทางสังคมให้มีรูปแบบเดียวคือแบบสังคมตะวันตก จนส่งผลให้เกิดความด้อยพัฒนา (under-development) ดังนั้นประเทศที่ไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์เงื่อนไขของวาทกรรมการพัฒนาก็จะถูกจัดว่าเป็นประเทศด้อยพัฒนา ซึ่งประเทศด้อยพัฒนาหรือประเทศโลกที่สามเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นผลผลิตของวาทกรรมโดยแท้ ในขณะที่วาทกรรมที่ถูกสร้างขึ้นมากก็จะได้รับการดำรงไว้ด้วยวิธีการเผยแพร่ตรง ตอกย้ำสิ่งที่มันสร้างขึ้นผ่านภาคปฏิบัติการในรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งมีลักษณะอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การเรียนการสอนเกี่ยวกับการพัฒนา ศูนย์การศึกษาเกี่ยวกับพัฒนา หรือแหล่งเงินทุน สถาบัน องค์กร หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ทั้ง นำเสนอความคิด เขียน พุดหรือวิเคราะห์เกี่ยวกับการพัฒนา ดังนั้นวาทกรรมจึงเป็นเรื่องของอำนาจและความรุนแรงที่ยึดยึดตัวตนและความหมายให้แก่สิ่งต่างๆ ในสังคมโดยผู้ที่มีอำนาจทางสังคม

สำหรับ “ตัด” ในงานวิจัยชิ้นนี้ก็เป็นผลมาจากวาทกรรมเช่นกัน วาทกรรมทางการแพทย์ทำให้คนเพศหลากหลายรวมถึง “ตัด” ถูกจัดว่าเป็นคนผิดปกติทางเพศ มีปัญหาทางจิต นอกจากความรู้ทางการแพทย์ สถาบันทางการแพทย์ที่ดำรงวาทกรรมนี้ไว้แล้ว ยังมีสื่อมวลชนซึ่งเป็นกลุ่มที่มีอำนาจมากในสังคมนำเสนอเพื่อตอกย้ำวาทกรรมดังกล่าวอีกด้วย

7.1.3 แนวคิดเพศภาวะและเพศวิถี

แนวคิดเพศภาวะและเพศวิถีมีคำสำคัญอยู่สามคำ ได้แก่ เพศ (sex) เพศภาวะ (gender) และเพศวิถี (sexuality) คำเหล่านี้เป็นประเด็นศึกษาและสร้างขึ้นโดยกลุ่มสตรีนิยม (Feminism) ซึ่งสตรีนิยมในที่นี้คือ ระบบคิดและขบวนการทางสังคมที่พยายามเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่ตั้งอยู่บนการวิเคราะห์ที่ว่าผู้ชายอยู่ในฐานะที่ได้เปรียบและผู้หญิงอยู่ในสภาพที่เป็นรอง หรือที่เรียกว่า สังคมชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) นักสตรีนิยม (Feminist) ได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงตกอยู่ในสถานภาพที่ด้อยกว่าผู้ชายนั้นเป็นเพราะสรีระทางร่างกายจริงหรือไม่ หรือเป็นเพียงแค่สิ่งที่สังคมตีความไปเอง นักสตรีนิยมจึงได้เสนอคำว่า gender เป็นหน่วยแรกเริ่มของการวิเคราะห์ (วารุณี ภูริสินสิทธิ์, 2545: 4-5)

สุชาดา ทวีสิทธิ์ (2547: 3-10) กล่าวว่า นักสตรีนิยมในประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษและประเทศอื่นๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสารได้นำคำนี้มาใช้จริงจริง

เพื่อพลิกผันเงื่อนไขต่างๆ ไม่ให้ตกอยู่ในสถานการณ์ที่ด้อยกว่าหรือเป็นรองผู้ชายตั้งแต่ต้นคริสต์ศตวรรษที่ 1960 ส่งผลให้คำนี้กลายเป็นคำที่มีศักยภาพในการสันเสทือนหรือแม้กระทั่งรื้อถอนและสร้างใหม่ระบบสังคมของโลกใบนี้ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะจัดลำดับความสำคัญของผู้หญิงและผู้ชายไว้ไม่เท่ากัน นั่นก็คือการนิยามวางผู้ชายไว้เหนือกว่าผู้หญิงในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและจิตวิญญาณ

ต่อมาสุชาติดากล่าวว่ เมื่อแนวคิดสตรีนิยมเข้ามาในประเทศไทย นักวิชาการแวดวงสตรีนิยมก็ได้แปลคำว่า gender แตกต่างกันไป ซึ่งในยุคแรกจะใช้คำว่า บทบาทหญิงชาย บทบาททางเพศ ความสัมพันธ์หญิงชาย ซึ่งสื่อความหมายของ gender ไปในทิศทางเดียวกันกับทัศนะแบบสารัตถะนิยม (essential) คือค่อนข้างจะเชื่อว่าหญิงและชายมีบทบาทที่ตายตัวตามที่สังคมกำหนดให้ จึงทำให้ไม่เป็นที่นิยมของนักสตรีนิยมยุคหลังมากนัก จึงทำให้เกิดการคิดค้นคำอื่นขึ้นมาแทน เช่น เพศสภาพ เพศภาวะ เพศสัมพันธ์ เพศวัฒนธรรมและเพศภาวะ ซึ่งสุชาติดาขอแปลคำว่า gender เป็นภาษาไทยว่า เพศภาวะ ไม่ใช่คำว่าเพศสภาพและเพศสภาวะ โดยให้เหตุผลทางภาษาว่าตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายของคำว่า ภาวะ หมายถึง ความเกิด ความมี ความปรากฏ ซึ่งเป็นการให้ความหมายค่อนข้างกว้างกว่า คำว่า สภาวะ และสภาพ ที่ให้ความหมายค่อนข้างแคบและปิดโอกาสการตีความที่แตกต่างออกไป เพราะคำว่า สภาวะ และ สภาพ หมายถึง เหตุการณ์ที่เป็นไปตามธรรมชาติ ซึ่งเมื่อเอามาผสมกับคำว่า เพศ เป็นคำสมาสก็ จะทำให้ความหมายของคำในภาษาอังกฤษผิดเพี้ยนไปกลายเป็นสภาวะธรรมชาติ สภาพธรรมชาติของคนเราไป ในงานชิ้นนี้ผู้วิจัยจึงขอเลือกใช้คำว่า เพศภาวะ ดังการแปลของสุชาติดาเพราะผู้วิจัยเห็นด้วยกับเหตุผลทางภาษาของสุชาติดา ทวีสิทธิ์

เพศภาวะ (gender) เป็นคำที่นักสตรีนิยมสร้างขึ้นเพื่อใช้เน้นย้ำให้คนในสังคมสามารถแยกแยะได้ว่า สภาวะทางเพศแบบไหนเป็นสภาวะธรรมชาติ และสภาวะทางเพศแบบใดคือสิ่งประดิษฐ์ของสังคม (social invention) จึงเกิดการวิเคราะห์ถึงความแตกต่างกันอย่างชัดเจนระหว่างสองคำนี้คือ เพศ (sex) และ เพศภาวะ (gender) เพศ (sex) เป็นสภาวะที่แตกต่างกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชายโดยมีร่างกายเป็นตัวกำหนด ส่วนเพศภาวะ (gender) คือ ภาวะที่แตกต่างกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชายซึ่งมีสังคมเป็นผู้กำหนด นักสตรีนิยมพยายามชี้ให้เห็นประเด็นว่า เพศ (sex) เป็นสภาวะร่างกายที่ธรรมชาติให้มา ซึ่งคนในทุกสังคมและวัฒนธรรมมีส่วนร่วมกัน และเราไม่สามารถทำการเปลี่ยนแปลงสภาวะดังกล่าวได้ แต่เพศภาวะ (gender) ผันแปรไปตามบริบททางวัฒนธรรมและเงื่อนไขทางประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของสองคำนี้ไว้ด้วยดังนี้

ภัสสร ลิมานนท์ (2542: 1) กล่าวว่าคำว่า sex หมายถึง เพศที่กำหนดขึ้นโดยธรรมชาติ และเป็นข้อกำหนดทางสภาวะชีววิทยา ซึ่งเปลี่ยนแปลงไม่ได้ (ยกเว้นการผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งก็ยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้บางส่วน) sex กำหนดให้บุคคลที่เกิดมามีเพศหญิงหรือเพศชาย มีหน้าที่ในการให้กำเนิด (reproduction function) และมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน ส่วนคำว่า gender หมายถึง เพศที่ถูกกำหนดโดยเงื่อนไขทางสังคมหรือวัฒนธรรม ให้แสดงบทบาทหญิงหรือบทบาทชาย ดังนั้นเพศที่ถูกกำหนดโดยสังคมนี้จึงอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาวะการณ์และเงื่อนไขของสังคมที่เปลี่ยนไป เช่น ผู้หญิงอาจจะต้องเข้ามารับภาระต่างๆ ที่เคยเป็นของผู้ชาย และผู้ชายอาจจะต้องรับบทบาทดูแลบ้านเรือน เลี้ยงลูก ซึ่งเคยเป็นภาระหน้าที่ของผู้หญิง

วิลาสินี พิพิธกุล (2546: 2) กล่าวว่า เพศสรีระ (sex) คือ เพศที่จำแนกตามสรีระหรือระบบชีววิทยา (biology sex) คือเพศหญิงและเพศชาย รวมไปถึงเพศที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบเพศตามชีววิทยาแต่กำเนิดด้วย เช่น พวกที่แปลงเพศ ส่วน เพศสภาพ (gender) คือ เรื่องของความเป็นผู้หญิงและผู้ชาย ไม่ได้ถูกกำหนดโดยระบบชีววิทยาหรือสรีระ แต่ถูกกำหนดโดยปัจจัยทางวัฒนธรรม สังคมและอื่นๆ ทำให้สังคมเกิดความคาดหวังต่อความเป็นหญิงเป็นชายในแง่มุมเฉพาะต่างๆ และมีส่วนกำหนดความเชื่อ ทัศนคติ มายาคติ รวมทั้งประเพณีปฏิบัติต่างๆ ที่ถูกทำให้กลายเป็นบรรทัดฐานของสังคมในเรื่องของความเป็นหญิงเป็นชาย

กฤตยา อาชวนิจกุล (2554: 44) กล่าวว่า เพศสรีระ (sex) เป็นเพศที่หมายถึง สรีระร่างกาย กล่าวคืออวัยวะที่บ่งบอกว่าเป็นเพศอะไร ส่วน เพศภาวะ (gender) หมายถึง ภาวะแห่งเพศที่ถูกประกอบสร้างทางสังคม เพศภาวะที่เราคุ้นเคยและถูกขัดเกลาหลอมสร้างกันมาก็คือ ความเป็นหญิงและความเป็นชาย ดังนั้นเพศภาวะจึงเป็นเรื่องบทบาทในเรื่องต่างๆ ที่สังคมกำหนดให้กับสถานะทางเพศซึ่งก็มักจะดูจากสรีระ คือ หญิง ชาย และหากสังคมนเกิดการเปลี่ยนการกำหนดสถานะทางเพศว่าอาจจะมาจากองค์ประกอบอื่นๆ นอกเหนือจากเพศสรีระ สถานะทางเพศก็จะมีเพิ่มมากขึ้น เช่น เกย์ กะเทย ทอม ดี ฯลฯ จะนำไปสู่การกำหนดบทบาทมากกว่าหญิงและชาย

กล่าวโดยสรุปว่า เพศสรีระ (sex) คือเพศที่ถูกกำหนดโดยร่างกายที่มีมาแต่กำเนิด ส่วนเพศภาวะ (gender) คือเพศที่ถูกประกอบสร้างและกำหนดโดยสังคมวัฒนธรรม สามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตามเงื่อนไขและเวลา ซึ่งเพศภาวะจะอิงอยู่กับเพศภาวะกระแสหลักคือ ความเป็นหญิงและความเป็นชาย ดังนั้นเพศสรีระและเพศภาวะอาจจะสอดคล้องกันหรือไม่ก็ได้ เช่น เพศสรีระเป็นหญิงแต่มีเพศภาวะที่ต่างไปจากความเป็นผู้หญิง ไม่สนใจงานเย็บปักแต่สนใจกีฬา ผาดโผนเช่นเดียวกับผู้ชาย

sexuality หรือ เพศวิถี เป็นอีกคำที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสองคำที่กล่าวไว้ข้างต้น ประเด็นเรื่องเพศวิถีก็เป็นอีกประเด็นที่สตรีนิยมนำเข้ามาสู่แวดวงวิชาการ มีผู้ให้ความหมายของคำนี้ไว้ดังนี้

พริศรา แซ่ก้วย (2547: 14) กล่าวว่า เพศวิถี (sexuality) หมายถึง วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับความปรารถนาทางเพศ หรือที่เรียกไว้ในกฎหมายล้านนาดั้งเดิมว่า “ตัณหาล้าย” ในแต่ละระบบสังคมนั้นความปรารถนาทางเพศของปัจเจกบุคคลเป็นมากกว่าพฤติกรรมตามธรรมชาติ ว่าใครนอนกับใคร ที่ไหน อย่างไร แต่หมายรวมถึง ความปรารถนาที่ดีที่เหมาะสม การเกี่ยวพาราสี มโนนึกเกี่ยวกับนางและชายในอุดมคติ ฯลฯ ความปรารถนาทางเพศเป็นเรื่องของการสร้างความหมายในสังคม เป็นเป้าหมายของการควบคุมทางสังคมและการเมือง และเป็นพื้นที่ของการยอมจำนนและการต่อสู้ในระดับปัจเจก

วิลาสินี พิพิธกุล (2546: 3) กล่าวว่า เพศวิถี (sexuality) หมายถึง ระบบความคิด ความเชื่อเรื่องเพศ เป็นกระบวนการที่สังคมและวัฒนธรรมที่กำหนด จัดการ กำกับ ควบคุม รวมทั้งการแสดงออกเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางเพศ ความปรารถนา ความพึงพอใจในเรื่องเพศ การแสดงท่าทางที่เกี่ยวกับเพศ การแต่งกาย เป้าหมายความสนใจทางเพศ และการสร้างจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องเพศ ไปจนถึงการออกกฎหมาย ระเบียบกฎหมายต่างๆ ที่มาควบคุมหรือกำกับดูแลเรื่องเพศของคนในสังคม หรือถ้าจะกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ วิธีทางเพศของคนทั้งในระดับปัจเจกบุคคล และในระดับสังคม โดยทั่วไปสังคมจะมีการสร้างบรรทัดฐานชุดหนึ่งที่ยอมรับหรือให้ความชอบธรรมกับเพศวิถีที่กำหนดขึ้นเท่านั้น

กฤตยา อาชวนิจกุล (2554: 44) กล่าวว่า เพศวิถี (sexuality) หมายถึง วิธีชีวิตทางเพศที่ถูกหลอมสร้างจากค่านิยม บรรทัดฐานและระบบ วิธีคิด วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับความปรารถนาและการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติและกามกิจ ซึ่งเป็นระบบความคิดและพฤติกรรมที่มีความหมายทางสังคม สัมพันธ์กับมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายให้ แก่เรื่องเพศในหลากหลายมุม

ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ (2550: อ้างถึงใน กฤตยา อาชวนิจกุล, 2554: 45) กล่าวถึงเพศวิถี (sexuality) ออกเป็น 6 มิติดังนี้

1. มิติของความปรารถนา การประพจน์ ปฏิบัติ และอัตลักษณ์ (erotic desires, practice and identity) เพศวิถีที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ คือ การนิยามตัวเองในทางเพศ ซึ่งเชื่อมโยงกับเพศภาวะ (gender) แต่อัตลักษณ์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การนิยามตัวเองอย่างเดียว ยังขึ้นอยู่กับคนที่คนอื่นนิยามหรือมองว่าเราเป็นอย่างไรในทางเพศด้วย

2. มิติทางการนำเสนอร่างกาย (appearances and display) เราอยากให้เห็นคนอื่นเห็นเราอย่างไร เราก็นำเสนอตัวเองอย่างนั้น อาจด้วยทรงผม หรือเสื้อผ้า เพื่อนำเสนอความเป็นเพศหญิง เพศชายหรือเพศทางเลือกอื่นๆ

3. มิติของพฤติกรรม และกิริยามารยาท (behaviors and manners) ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นตัวตนในทางเพศ ซึ่งการกระทำแบบเดียวกันแต่อาจถูกตีความไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบริบท ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ หรือความรู้สึกที่เรามีต่อคนคนนั้น เป็นความรู้สึกส่วนตัว

4. มิติของการดึงดูดทางเพศ (attraction) สังคมวางกฎกติกาของความรัก ให้รักเฉพาะเพื่อนต่างเพศเท่านั้น แต่คนที่รักเพศเดียวกันก็ไม่ได้หลุดออกจากกติกาของการรักต่างเพศ เพราะคนที่รักเพศเดียวกันก็จะรักกับคนที่มิใช่เพศภาวะเดียวกับเราเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่มีใครหลุดจากกรอบนี้ ซึ่งถ้าหลุดจากกรอบนี้คือ สามารถสนใจหรือดึงดูดกับคนได้ทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย นอกจากนี้ความรักก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่เรารักต่างเพศเท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับเชื้อชาติ ชนชั้นและอื่นๆ อีกด้วย

5. มิติของความสัมพันธ์ (relationship) กฎกติกาว่าด้วยการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง เปลี่ยนไปตามยุคสมัยและวัฒนธรรม ซึ่งบางสังคมไม่มีกติกาของการจบความสัมพันธ์

6. มิติของเพศสัมพันธ์ (having sex) เพศวิถีมีการนิยามว่าอะไรคือการร่วมเพศ ทำอย่างไรจึงเรียกว่าการร่วมเพศ และการร่วมเพศที่ถูกต้องเป็นอย่างไร และที่ผิดปกตินั้นเป็นอย่างไร

ดังนั้นกล่าวโดยสรุป เพศวิถี (sexuality) คือ วิถีทางเพศของคนทั้งในแง่ของความคิด ความเชื่อและพฤติกรรม ซึ่งถูกหลอม กำหนด จัดการและควบคุมโดยสังคม อีกทั้งมีความเลื่อนไหล และเปลี่ยนแปลงไปได้ตามกาลเวลา

เพศสรีระ เพศภาวะและเพศวิถีโยงใยและซ้อนทับกัน เพราะสังคมเริ่มต้นจากการกำหนดเพศจากเพศสรีระหรืออวัยวะที่บอกเพศจึงมีเพียงเพศชายและเพศหญิง แต่ในความเป็นจริงเพศสรีระไม่ได้กำหนดความเป็นเพศ จึงเกิดเพศภาวะขึ้น ความคาดหวังและบทบาทจึงเกิดขึ้นตามมาว่า ความเป็นเพศหญิงและความเป็นเพศชายต้องประพฤติตนอย่างไร มีบทบาทหน้าที่อย่างไร เช่น ต้องเล่นบทบาทเป็นพ่อ แม่ ลูก แต่ถ้ามีคนที่ไม่สวมบทบาทตามที่สังคมกำหนดตั้งกล่าวก็จะถูกจัดว่าเป็นคนผิดปกติ แสดงให้เห็นว่าการให้ความหมายของความเป็นเพศก็ยังคงอยู่กับสองเพศที่เป็นผลมาจากเพศสรีระอยู่ ซึ่งก็ส่งผลไปถึงเพศวิถีด้วยที่สร้างกรอบและให้ค่าเพศวิถีอยู่เพียงแค่เพศภาวะกระแสหลักเท่านั้น เช่น ความรักของคนต่างเพศ (Heterosexual) ความสัมพันธ์แบบผิวเดียวเมียวเดียว การมีเพศสัมพันธ์หลังการแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์เพื่อการสืบพันธุ์ คนที่มีเพศวิถีต่างไปจากกรอบ และการให้ค่าของสังคมนี้อาจจะถูกจัดว่าผิดปกติและเป็นปัญหาเช่นกัน ความคาดหวังและกรอบทางเพศเหล่านั้นกลายเป็นฐานความเชื่อสำคัญในการตัดสินใจตัดสินใจ การกระทำ และวิถีชีวิตของคน แต่ละคนตัดสินใจตนเองและผู้อื่นว่าถูก-ผิด ปกติ-ไม่ปกติ อีกทั้งยังตอกย้ำให้คนที่มิใช่เพศวิถีไม่สอดคล้องกับกรอบเป็น

ทุกข์กับตนเอง คนที่พยายามจะสอดคล้องเห็นดีเห็นชอบและเจ็บปวดกับการกำกับตัวเองให้อยู่ภายในกรอบที่สังคมกำหนดและอีกหลาย คนกังวลกับการออกนอกกรอบของคนอื่นทั้งที่ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงในทางใดทางหนึ่งกับชีวิตตนเองจนถึงกับเรียกร้องให้รัฐออกกฎหมาย มีมาตรการและจัดสรรทรัพยากรมากำกับควบคุมให้คนอยู่ในกรอบเรื่องเพศให้ได้ (ชลิดา ส่งสัมพันธ์, 2553: 15-17)

7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวรรณกรรม ภาษาและ

พื้นที่ของกลุ่มชายรักชาย

ยุทธนา นันทิวัดวิภา (2547) ศึกษาเรื่องภาษาเกย์: การศึกษาวิเคราะห์ วิจัยนี้เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาในด้านการใช้เสียง การใช้คำ การสร้างสำนวนและการใช้สำนวน โดยศึกษาและเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเกย์ 40 คน ในเขตกรุงเทพมหานคร เก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2543 – 31 ธันวาคม 2544 ทั้งนี้ไม่คำนึงถึงตัวแปรของกลุ่มอาชีพ วัย การศึกษาและปัจจัยแวดล้อมอื่น ผลการวิจัยพบว่า ด้านการใช้เสียงมีวิธีต่างๆ ดังนี้ 1.การใช้เสียงเพื่อสื่ออารมณ์ เช่น การทอดเสียงทำยพยางค์เพื่อแสดงความรู้ประชดประชันหรือหยอกล้อ การใช้เสียงวรรณยุกต์เน้นเสียงสูงหรือต่ำกว่าปกติเพื่อแฝงอารมณ์และความรู้สึกพิเศษ เช่น ตื่นเต้น ล้อเลียน ประชดประชัน นอกจากการเน้นเสียงแล้วยังใช้วิธีเพิ่มเสียง ตัดเสียง และเปลี่ยนหน่วยเสียงของสระหรือพยัญชนะเพื่อการสร้างศัพท์ใช้แทนคำต้องห้าม 2.การใช้คำ มีทั้งคำสแลงแท้และคำสแลงไม่แท้ คำสแลงแท้สร้างด้วยการเสียงเสียงธรรมชาติ การกำหนดคำขึ้นใหม่ การใช้อักษรย่อ การเพิ่มเสียง ตัดเสียง และเปลี่ยนหน่วยเสียง การลากเข้าความ ภาษาเกย์มีทั้งการใช้คำหยาบคายและการสร้างคำเพื่อเสียงคำหยาบ คำสแลงไม่แท้ ใช้คำทับในความหมายใหม่และใช้คำทั้งความหมายและหน้าที่ใหม่ การใช้คำใส่ประกอบคำในความหมายสแลง การใช้คำต่างประเทศทั้งความหมายเดิมและความหมายสแลง การสร้าง ภาษาพิเศษเฉพาะกลุ่ม 2 ชนิดคือ ภาษารูและการลากเข้าความแบบพิเศษเพื่อเป็นรหัสเฉพาะกลุ่ม 3.การใช้สำนวน พบการเล่นสำนวนในความหมายใหม่และสร้างสำนวนเลียนแบบสำนวนเดิม การสร้างสำนวนใหม่เพื่อใช้เฉพาะกลุ่ม การใช้สำนวนคล้องจอง สำนวนเปรียบเทียบแบบกล่าวเกินจริง สำนวนประชดประชัน ล้อเลียนคู่สนทนา ลักษณะเด่นที่ปรากฏเป็นสำนวนพิเศษประจำบุคคลคือ ภาษาเกย์สรรคำโดยใช้กลุ่มคำของเพศหญิงมาใช้ในชีวิตประจำวันของเกย์ ทั้งคำเรียกขาน คำลงท้าย คำแสดงเพศและการสร้างสำนวน

ชิตชไม ผ่องศรีสุข (2547) ได้ศึกษาเรื่อง วิเคราะห์วรรณกรรมของกะเทย มีวัตถุประสงค์คือเพื่อศึกษาองค์ประกอบของวรรณกรรมในด้านการเลือกผู้เล่าเรื่อง กลวิธีการเล่าเรื่อง ปรัชญาผู้แต่ง ท่วงทำนองในการแต่ง และภาพสะท้อนชีวิตกะเทยในสังคมไทย จากกลุ่มตัวอย่าง

วรรณกรรมกะเทย 6 เรื่อง โดยวิธีวิจัยเอกสารและเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัย องค์ประกอบของวรรณกรรมด้านการเลือกผู้เล่าเรื่องพบว่า ผู้แต่งเป็นผู้เล่าเรื่องเอง ทั้งหมดเพราะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวของผู้แต่ง และดำเนินเรื่องตามลำดับเวลา และจบเรื่องด้วยการนำเสนอแนวคิดในการดำเนินชีวิต ด้านท่วงทำนองในการแต่งพบว่า ผู้แต่งแต่ละคนมีท่วงทำนองที่แตกต่างกันออกไปตามความถนัดและบุคลิกส่วนตัว ด้านภาพสะท้อนชีวิตกะเทยในสังคมไทยพบว่า ได้สะท้อนภาพชีวิตของกะเทยตั้งแต่ค้นพบตัวเองและมีพัฒนาการขึ้นเป็นลำดับ จนกลายเป็นกะเทยที่กล้าเปิดเผยตัวในสังคม และยังนำเสนอมุมมองชีวิตการเป็นกะเทยและแนวคิดแนวทางในการดำเนินชีวิตในสังคมสำหรับกลุ่มที่มีความเปราะบางทางเพศทุกคนอีกด้วย

พจมาน มุลทรัพย์ (2551) ศึกษาเรื่องเล่าของเกย์ในชุมชนวรรณกรรมออนไลน์ : กรณีศึกษากลุ่ม “บลูสกายโซไซตี้” ใน www.pantip.com มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะเรื่องเล่าของเกย์ในชุมชนวรรณกรรมออนไลน์กลุ่มบลูสกายโซไซตี้ ใน www.pantip.com และศึกษาบทบาทหน้าที่ของเรื่องเล่าดังกล่าว ผลวิจัยพบว่าเรื่องเล่าของเกย์ในชุมชนวรรณกรรมออนไลน์แยกได้ 2 กลุ่ม ได้แก่ เรื่องเล่าบันทึกประสบการณ์ชีวิตและเรื่องแต่ง ได้แก่ นวนิยายและเรื่องสั้น เนื้อหาของเรื่องเล่าบันทึกประสบการณ์ชีวิตจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิตของเกย์ ส่วนเนื้อหาของนวนิยายและเรื่องสั้นส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเหงาและประสบการณ์ด้านความรักของเกย์

กลวิธีในการแต่งในส่วนของเรื่องเล่าบันทึกประสบการณ์ชีวิตได้นำเสนอจากมุมมองของผู้เล่าที่เป็นเกย์ โดยใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวเอง กล่าวคือผู้เขียนล้วนเป็นเกย์ทั้งสิ้น ส่วนเรื่องแต่งพบว่า ตัวละครทั้งในนวนิยายและเรื่องสั้นล้วนเป็นเกย์ แก่นเรื่องของเรื่องแต่งส่วนใหญ่เกี่ยวกับประสบการณ์ด้านความรักของเกย์ นำเสนอถึงเกย์มีความรักที่จริงใจและบริสุทธิ์ถึงแม้ว่าความสัมพันธ์ด้านความรักของเกย์มักจะไม่ประสบความสำเร็จ เรื่องเล่าเหล่านี้จะเน้นมุมมองในด้านอารมณ์ความรู้สึกของเกย์จึงทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและเห็นใจเกย์ ซึ่งลักษณะเหล่านี้พบได้น้อยในเรื่องเล่าทั่วไป

บทบาทหน้าที่ของเรื่องเล่าที่พบมี 3 ข้อ 1.เรื่องเล่าเหล่านี้ส่งผลต่อความเป็นกลุ่มของกลุ่มบลูสกายโซไซตี้ โดยมีเรื่องเล่าเป็นสื่อเชื่อมโยงให้สมาชิกมารวมตัวกันอย่างเหนียวแน่น 2.แสดงอัตลักษณ์เกย์และภาพตัวแทนเกย์ 3.เป็นการสร้างวาทกรรมเกย์ของกลุ่มบลูสกายโซไซตี้เพื่อตอบโต้วาทกรรมกระแสหลักที่สร้างความเป็นอื่นให้แก่เกย์

ภัสร์ชญ์ โล่ห์คุณสมบัติ (2549) ศึกษาเรื่องภาษาพูดของกะเทย : ภาพสะท้อนการเป็นชายขอบวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาความหมาย และการนำภาษาพูดของกะเทยไปใช้ รวมทั้งกระบวนการการสร้างอัตลักษณ์ และภาพสะท้อนการเป็นชายขอบของภาษาพูดกะเทย โดยศึกษาจากทัศนคติของกะเทยหรือสาวประเภทสอง รวมทั้งทัศนคติของผู้ชายและผู้หญิงที่มีต่อการใช้ภาษาพูดหรือคำศัพท์ของกะเทยหรือสาวประเภทสอง ผลการวิจัยพบว่าทัศนคติของกะเทยหรือสาว

ประเภทสองส่วนใหญ่รู้สึกดีกับการใช้ภาษาพูดหรือคำศัพท์ของกะเทย ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ส่วนบุคคลว่าเป็นกะเทย ทำให้คนในกลุ่มที่ใช้ภาษาพูดหรือคำศัพท์กะเทยรู้สึกว่าเป็นพวกเดียวกัน ส่วนทัศนคติของผู้ชายและผู้หญิงที่มีต่อการใช้ภาษาพูดหรือคำศัพท์กะเทยหรือสาวประเภทสองนั้นมีความแตกต่างกันไปตามระดับบุคคล ส่วนใหญ่จะมองว่าตลกและแปลก และมีความแตกต่างไปจากภาษาพูดทั่วไปโดยไม่ได้ยอมรับจากสังคม กะเทยหรือสาวประเภทสองถูกคนส่วนใหญ่มองว่าเป็นชายขอบอยู่แล้ว ทำให้ภาษาของพวกเขานั้นก็ถูกมองว่าเป็นชายขอบด้วยเช่นกัน ภาษาพูดหรือคำศัพท์กะเทยนั้นไม่ได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่ในสังคมซึ่งการมองจากคนส่วนใหญ่ในสังคมทำให้ภาษาพูดของกะเทยเป็นภาพสะท้อนการเป็นชายขอบ

เจริญวิทย์ ฐิติวรารักษ์ (2544) ศึกษาเรื่องการสร้างสารสนเทศและภาพตัวแทนของชายรักชายในเว็บไซต์ไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างสารสนเทศและภาพตัวแทนของชายรักและศึกษาถึงอุดมการณ์ทางเพศของผู้ชายในเว็บไซต์ไทย ในด้านของความหมาย รูปแบบการนำเสนอส่งสารที่มีส่วนกำหนดกระบวนการสร้างสารเกี่ยวกับชายรักชายในเว็บไซต์ไทย รวมทั้งการศึกษาถึงคุณลักษณะของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ที่มีส่วนต่อการสร้างสารสนเทศและภาพตัวแทนของชายรักชาย โดยผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นเว็บไซต์ของชายรักชายรวม 4 เว็บไซต์เพื่อวิเคราะห์สารสนเทศและภาพตัวแทนของชายรักชาย

ผลการวิจัยพบว่า 1.สารสนเทศและภาพตัวแทนของชายรักชายในเว็บไซต์ไทยมีความหมาย รูปแบบในการนำเสนอที่ตอกย้ำภาพสรูปเหมารวม (Stereotype) ของชายรักชายที่สังคมและสื่อกระแสหลักเป็นผู้สร้างให้ นอกจากนี้ยังพบว่าชายรักชายได้สร้างสารสนเทศและภาพตัวแทนแบบใหม่ของชายรักชายขึ้นมาในพื้นที่ของเวปไซด์ ไรต์ เวบ อีกด้วย 2.อุดมการณ์ทางเพศของเวปมาสเตอร์นั้นมีส่วนกำหนดกระบวนการสร้างสารเกี่ยวกับชายรักชายในแต่ละเว็บไซต์ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอุดมการณ์ทางเพศของแต่ละคนที่ต้องการนำเสนอประเด็นเนื้อหาที่แตกต่างกันออกไปตามที่ตนเองต้องการ 3.คุณลักษณะของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์นั้นมีส่วนต่อการสร้างสารสนเทศและภาพตัวแทนของชายรักชาย โดยเอื้อให้เกิดการแสดงออกถึงความเป็นรักร่วมเพศของตนได้มากกว่าการสื่อสารในลักษณะอื่นๆ ในขณะที่สังคมปกติชายรักชายไม่สามารถกระทำได้

เอกศาสตร์ สรรพช่าง (2546) ศึกษาเรื่องคาราโอเกะคลับ พื้นที่และตัวตนของเกย์อ้วน งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาให้เห็นถึงภาพของการรวมกลุ่มเกย์กลุ่มหนึ่งในกรุงเทพมหานคร คนกลุ่มนี้ถูกผลักดันให้กลายเป็นชนกลุ่มน้อยในสังคมเมือง เนื่องจากการให้คุณค่าของ “ร่างกาย” และ “รสนิยม” ของสังคมที่มองว่า ความอ้วน และการเป็นเกย์ เป็นสิ่งผิดปกติหรือไม่ได้มาตรฐานในสังคม ซึ่งสะท้อนความคิดเหล่านี้ผ่านประวัติศาสตร์และงานศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้เขียนพยายามเสนอให้เห็นถึงการสร้างพื้นที่ใหม่ๆ ของเกย์อ้วน เพื่อเปิดเผยตนเอง ต่อสังคม โดยเลือกทำการศึกษาผ่านคาราโอเกะคลับ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อแสดงออกซึ่ง ความสัมพันธ์ของกลุ่มเกย์อ้วน รูปแบบการรวมกลุ่ม และตลอดจนถึงกิจกรรมและโครงสร้างทางสังคม ที่เกิดขึ้นภายใต้พื้นที่แห่งนี้ โดยการเข้าไปสังเกตอย่างมีส่วนร่วมกับกลุ่มเกย์อ้วน สะท้อนออกมาผ่าน ชีวิตของเกย์ที่วนเวียนอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ จำนวน 8 คน ผลการศึกษาพบว่า พื้นที่แห่งนี้ทำให้ “ร่างกาย” ที่เคยถูกรังเกียจกลับกลายเป็นสิ่งที่มีค่าและทำให้พื้นที่แห่งนี้กลายเป็นโลกส่วนตัวของเกย์อ้วนในการ สร้างสัมพันธ์และจนกระทั่งรู้สึกว่าเป็นพวกเดียวกัน” ที่สำคัญพื้นที่แห่งนี้ทำให้เกย์อ้วนสามารถ แสดงตัวตนของตนเอง โดยอยู่นอกเหนือมาตรฐานทางสังคม เป็นเสมือนพื้นที่แห่งพิธีกรรมของกลุ่ม เกย์อ้วนพื้นที่แห่งนี้จึงเป็นเสมือนสถานที่ปลดปล่อยและแสดงตัวตนของเกย์อ้วน นอกเหนือจากพื้นที่ ในจินตนาการอย่างอินเทอร์เน็ตที่ถือว่าเป็นช่องทางหนึ่งทำให้กลุ่มเกย์เหล่านี้มีโอกาสได้รู้จักกัน

7.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอัตลักษณ์

ธีระ บุชบกแก้ว (2553) ศึกษาเรื่องกลวิธีทางภาษานำเสนออัตลักษณ์ของตนเองโดย กลุ่ม “เกย์ออนไลน์” วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของตนเองที่นำเสนอผ่านวาทกรรมของ กลุ่ม “เกย์ออนไลน์” และกลวิธีทางภาษาที่ใช้สื่ออัตลักษณ์ดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา ประกอบด้วยบทความและคอลัมน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์และผู้เขียนที่เป็นเกย์ ซึ่งสืบค้นข้อมูลจาก เว็บไซต์กูเกิ้ล (www.google.co.th) ผลการวิจัยพบว่ากลวิธีทางภาษาที่กลุ่ม “เกย์ออนไลน์” ใช้สื่ออัต ลักษณ์ของตนเอง มี 8 กลวิธี ได้แก่ การเลือกใช้คำศัพท์ การใช้มูลบท การปฏิเสธสื่อมูลบท การใช้นามวลีสื่อมูลบท การใช้อุปลักษณ์ การใช้รูปประโยคกรรม การกล่าวอ้าง และการใช้คำถาม วาทศิลป์ ส่วนกลวิธีทางภาษาใช้เพื่อนำเสนออัตลักษณ์ของเกย์ต่อสาธารณชน 8 ประเด็น ได้แก่ 1. เกย์เป็นคนปกติ และมีวิถีชีวิตเหมือนคนทั่วไป 2. เกย์ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมของเพศชาย 3. เกย์ไม่ได้หมกมุ่นเรื่องเพศ 4. เกย์ไม่ใช่ผู้ป่วยโรค หรืออาการทางจิต แต่เป็นความรู้สึกหรือตัวตนที่ แท้จริงที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ 5. เกย์เป็นกลุ่มคนที่ตกอยู่ในความกลัวและเกย์ผู้ยอมรับและเปิดเผย ตนเองเป็นผู้ที่มีความกล้า 6. เกย์เป็นผู้โยยหาความรัก 7. เกย์เป็นคนที่อบอุ่น มีน้ำใจต่อผู้อื่น โดยเฉพาะ ต่อเกย์ด้วยกัน 8. เกย์คือ ของปลอม เกย์เป็นคนที่มีความผิด และเกย์หมกมุ่นเรื่องเพศ นอกจากนี้ผู้ ศึกษาสังเกตเห็นว่า อัตลักษณ์เกย์ที่นำเสนอในบทความดังกล่าวเป็นภาพด้านบวกเกี่ยวกับตนเอง อย่างไรก็ตามกลวิธีทางภาษาที่กลุ่มเกย์ออนไลน์ใช้ก็แสดงให้เห็นว่า เกย์ยังมีความคิดด้านลบต่อตนเอง แฝงอยู่ แสดงให้เห็นเป็นนัยยะว่าการสร้างอัตลักษณ์ ของเกย์ยังคงได้รับอิทธิพลจากสังคม

สิริชญา คอนกริต (2556) ศึกษาเรื่องเพลงลูกทุ่งอีสาน : อัตลักษณ์และการเมืองเชิง วัฒนธรรมของคนอีสานพลัดถิ่น การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาวิเคราะห์เครื่องบ่งชี้อัตลักษณ์ของ

คนอีสานพลัดถิ่นและรูปแบบการเมืองเชิงวัฒนธรรมของคนอีสานพลัดถิ่นในเพลงลูกทุ่ง รวมถึงวิเคราะห์กลวิธีการเล่าเรื่องและศิลปะทางภาษาที่เพลงลูกทุ่งใช้สื่อสารอัตลักษณ์และการเมืองของคนอีสานพลัดถิ่น

ผลการวิจัยพบว่า เพลงลูกทุ่งใช้เครื่องบ่งชี้อัตลักษณ์อีสานพลัดถิ่น ได้แก่ ภาษาอาหารคนตรี ประเพณี เทศกาลและอาชีพ โดยอาชีพกรรมกรและหนุ่มสาวโรงงานถูกนำเสนอในเพลงลูกทุ่งมากที่สุด ส่วนดนตรีถูกใช้เพื่อนำเสนออัตลักษณ์ลูกผสม เครื่องบ่งชี้อัตลักษณ์เหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นตัวตนของคนอีสานที่ขยัน อดทน เรียบง่าย และสนุกสนาน ทั้งยังประกอบสร้างอัตลักษณ์นักสู้เพื่อตอบโต้มายาคติที่คนนอกมองอีสาน ว่ายากจนเพราะเกียจคร้านและเพื่อต่อกรกับบริบทการทำงานที่ถูกกดทับ

การศึกษาเพลงลูกทุ่งในฐานะเรื่องเล่าพบว่า โครงเรื่องทั้งหมดมักเริ่มต้นด้วยภูมิหลังของคนอีสานที่ยากไร้จนต้องจากบ้านเกิดเพื่อไปหางานทำในกรุงเทพฯ เพลงลูกทุ่งมีกลวิธีการเล่าโดยใช้ผู้เล่าเล่าในสิ่งที่ตนประสบมา และผู้เล่าเรื่องเป็นพยาน ตัวละครในเพลงลูกทุ่งมี ตัวละครหลักคือคนอีสานพลัดถิ่น มีลักษณะของความเป็นนักสู้ จริงใจ ซึ่งสะท้อนความเป็นชนบท ขณะที่นายจ้างแสดงให้เห็นถึงความจริงจัง และให้ความสำคัญกับวัตถุซึ่งสะท้อนความเป็นการเมือง ฉากที่สำคัญที่ปรากฏในเพลงลูกทุ่ง ได้แก่ ฉากเมือง ชนบท และฉากพื้นที่พิเศษ การบรรยายฉากเมืองสื่อถึงความทุกข์ของคนอีสานพลัดถิ่น ขณะเดียวกันก็เป็นเหมืองทองของคนอีสาน ส่วนฉากชนบทมักสื่อถึงความสุข และฉากพื้นที่พิเศษเป็นฉากเสมือนที่เชื่อมโยงคนอีสานเข้าไว้ด้วยกัน ทั้งนี้เพลงลูกทุ่งใช้การเล่าเพื่อประกอบสร้างความจริงและให้คำอธิบายแก่ปรากฏการณ์ อย่างไรก็ตามบางส่วนของเรื่องเล่าก็ยังคงตอกย้ำอุดมการณ์เดิมให้ดำรงอยู่ เพราะอิทธิพลทางการตลาดของเพลงลูกทุ่ง

ด้านกลวิธีภาษาและการใช้วรรณศิลป์ในเพลงลูกทุ่ง พบว่า มีการใช้ถ้อยคำภาษาถิ่นเพื่อสะท้อนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และสื่อสารประสบการณ์ร่วมของคนอีสานพลัดถิ่น มีการใช้ภาษาถิ่นปะปนไปกับภาษาไทยกลางและภาษาต่างประเทศ เพื่อสื่อสารเรื่องราวกับคนนอก มีศิลปะในการใช้ภาษา ทั้งในเรื่องของการใช้ถ้อยคำและการใช้ภาพพจน์ รวมทั้งการตั้งชื่อเพลง ทั้งนี้กลวิธีทางภาษาและวรรณศิลป์ดังกล่าวเป็นเครื่องประกอบสร้างอัตลักษณ์ของคนอีสานพลัดถิ่นให้มีลักษณะของนักสู้ขั้นรุนแรง และบอกเล่าความทุกข์ของคนอีสานจากความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ศรัณย์ มหาสุภาพ (2551) ศึกษาเรื่องการสร้างอัตลักษณ์เกย์ในงานเขียนแนวอัตชีวประวัติเกย์ร่วมสมัย วัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อวิเคราะห์การประกอบสร้างอัตลักษณ์เกย์ในงานเขียนแนวอัตชีวประวัติร่วมสมัยและศึกษาข้อจำกัดของกระบวนการเปิดเผยตัวตนในเรื่องเล่าที่มักจะมีติดกับจารีตของสังคมโลกที่หนึ่งและละเลยมิติของเกย์โลกที่สาม นอกจากนี้เพื่อสำรวจและศึกษาการเคลื่อนไหวทางวัฒนธรรมและการเมืองของเกย์ในแต่ละพื้นที่ ทั้งที่ได้ศึกษาผ่านอัตชีวประวัติ

เกย์คัดสรรจากหลากหลายพื้นที่และวัฒนธรรม 3 เรื่อง ได้แก่ Becoming a Man, Before Night Falls และ Butterfly Boy

จากการศึกษาพบว่า เรื่องเล่ามีบทบาทสำคัญในกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ ตามแนวคิดการเปิดเผยตัวตนผ่านพื้นที่ของภาษา เรื่องเล่าเป็นปัจจัยประกอบสร้างตัวตนอันหลากหลาย อัตลักษณ์เกย์มีลักษณะที่ซับซ้อนและสัมพันธ์กับปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ อัตลักษณ์ทางเพศชาติพันธุ์และชนชั้น ทั้งนี้ความหลากหลายของอัตลักษณ์เกย์ขึ้นอยู่กับความแตกต่างทางพื้นที่วัฒนธรรมของเกย์แต่ละคน การเล่าเรื่องพัฒนาการในช่วงชีวิตเกย์เริ่มขึ้นตั้งแต่วัยเด็กไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ และการเปิดเผยตัวตนในฐานะเกย์ต่อสังคมรวมถึงชีวิต หลักจากการเปิดเผยตัวตน จากการศึกษาทำให้มองเห็นอคติที่แฝงอยู่ในชนบประเพณีของสังคม และกำหนดความหมายของความเป็นเกย์ในเชิงลบให้สังคมรับรู้ นอกจากนี้ยังได้พบวิธีการวิพากษ์และท้าทายกรอบแนวคิดของสังคมนักเขียนเกย์เพื่อความอยู่รอดในสังคม การศึกษาอัตชีวประวัติเกย์ทั้ง 3 เรื่อง จึงแสดงให้เห็นบทบาทของเรื่องเล่าในการประกอบสร้างอัตลักษณ์เกย์ที่ซับซ้อนและหลากหลาย แตกต่างกันไปตามพื้นที่และวัฒนธรรม

ดาราพร ศรีม่วง (2556) ศึกษาเรื่องการประกอบสร้างอัตลักษณ์ของนักเขียน : กรณีศึกษาเรื่องเล่าจากประสบการณ์ชีวิตของเสกสรรค์ ประเสริฐกุล วัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของเสกสรรค์ ประเสริฐกุล กลวิธีที่ใช้ในการประกอบสร้างและนำเสนออัตลักษณ์ในเรื่องเล่าประสบการณ์ชีวิตจำนวน 11 เล่ม โดยนำแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ ภาพตัวแทน และเรื่องเล่ามาใช้เป็นแนวทางศึกษา

ผลการวิจัยพบว่าเสกสรรค์ประกอบสร้างสร้างอัตลักษณ์จากเนื้อหาที่นำเสนอในเรื่องเล่าประสบการณ์ชีวิต มี 5 กลุ่มคือ 1.ประวัติเรื่องราวชีวิตของตนเอง 2.บันทึกการเดินทางและการใช้ชีวิตการแจ้ง 3.ทัศนะต่อประเด็นต่างๆ 4.การทบทวน วิเคราะห์และอธิบายตนเอง 5.ประเด็นชีวิตปรัชญาและจิตวิญญาณ

เสกสรรค์ประกาศอัตลักษณ์ของตนเองในแต่ละช่วงชีวิต ประกอบด้วย อัตลักษณ์ในวัยเด็ก วัยหนุ่ม วัยกลางคนและวัยชรา อัตลักษณ์ด้านต่างๆ เป็นการประกอบสร้างและเลือกนำเสนอจากเสกสรรค์ ดำรงอยู่ในวาระหนึ่ง และสามารถเปลี่ยนแปลงเลื่อนไหลได้ตามปัจจัยด้านเวลาและบริบทของสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

กลวิธีที่เสกสรรค์ใช้ในการประกอบสร้างและนำเสนออัตลักษณ์ ได้แก่ การใช้องค์ประกอบวรรณกรรม การใช้ภาษา การใช้กลวิธีทางวรรณศิลป์ การสร้างคู่ตรงข้าม การอธิบายและให้เหตุผล กลวิธีดังกล่าวทำให้เสกสรรค์นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับตนได้อย่างเป็นระบบและรอบด้าน เน้นย้ำอัตลักษณ์ให้เด่นชัด และป้องกันไม่ให้เกิดภาพเชิงลบ อันจะนำไปสู่การรับรู้และการยอมรับอัตลักษณ์ของผู้เขียนได้โดยสมบูรณ์ เมื่อเรื่องเล่าเป็นพื้นที่ให้ประกอบสร้างและนำเสนออัต

ลักษณะอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นเรื่องเล่าของเสกสรรค์จึงมีสถานะเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ตนเอง ทำให้สังคมได้รับรู้เกี่ยวกับเสกสรรค์อย่างถูกต้อง ตรงกัน

ปกครอง บุญ-หลง (2554) ศึกษาเรื่องอัตลักษณ์ชายรักชาย : การเปรียบเทียบตัวละครชายรักชายในอัตชีวประวัติและบทละครไทยร่วมสมัย งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อชี้ให้เห็นกระบวนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ชายรักชายในงานประพันธ์ประเภทอัตชีวประวัติและบทละครไทยร่วมสมัย ทั้งนี้บันทึกความทรงจำถือเป็นกลุ่มย่อยของงานประพันธ์อัตชีวประวัติ ชายรักชายใช้พื้นที่ทางวรรณกรรมเป็นช่องทางในการนำเสนอประสบการณ์และตัวตนผ่านเรื่องเล่าในงานประพันธ์ทั้งสองประเภท อัตลักษณ์ในบันทึกความทรงจำเป็นอัตลักษณ์ที่สร้างจากการเขียน องค์ประกอบในบันทึกความทรงจำที่นำมาวิเคราะห์การสร้างอัตลักษณ์ชายรักชาย ได้แก่ ปกและภาพประกอบ คำนำและประเด็นเนื้อหาอันว่าด้วยเรื่องตัวตนทางเพศ ความรักความสัมพันธ์ และอาชีพ อัตลักษณ์ในบทละครเป็น อัตลักษณ์ที่สร้างจากการตีความ จากบทละครที่ศึกษาพบว่าอัตลักษณ์ชายรักชายสร้างจากบริบทการวิพากษ์อคติหรือแบบแผนของสังคมด้วยประเด็นเนื้อหาและกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาตามที่ปรากฏในเรื่องเล่าในตัวละคร โดยใช้สุนทรียะแบบแคมป์เป็นกลวิธีสำคัญในการสร้างอัตลักษณ์ บันทึกความทรงจำและบทละครมอบโอกาสสำหรับชายรักชายในการนำเสนอเรื่องเล่า ทว่างานประพันธ์ทั้งสองประเภทต่างมีข้อจำกัดในตัว เรื่องเล่าในบันทึกความทรงจำเปิดโอกาสให้ชายรักชายนำเสนอประเด็นเนื้อหาที่แสดงกระบวนการและรายละเอียดสืบเนื่องจากรูปแบบการประพันธ์ที่ใช้การเขียนเชิงพรรณนา ส่วนเรื่องเล่าในบทละครขอข่ายการนำเสนอประเด็นเนื้อหาที่อยู่ในกระแสร่วมสมัยของสังคม สืบเนื่องจากรูปแบบการประพันธ์ที่สร้างตัวบทอันเกิดความหมายจากการสวมบทบาทในการแสดง ในเรื่องราวตามมิติเวลาเฉพาะกาล นอกจากนี้ชายรักชายยังใช้เรื่องเล่าในงานประพันธ์ทั้งสองประเภทเป็นเครื่องมือประชาสัมพันธ์ตัวตน เครื่องมือแสวงหาแนวร่วมทางสังคม แหล่งเยียวยาความทุกข์ตรม และแหล่งบำบัดความรู้สึกอัดอั้นคับข้องใจ อนึ่งเรื่องเล่าในงานประพันธ์ทั้งสองประเภทผูกโยงกับมิติประวัติศาสตร์และสังคมอย่างไม่อาจแยกขาด

8. วิธีดำเนินการวิจัย

1. เมื่อพบหัวข้อที่สนใจจะศึกษาจึงเริ่มสำรวจและคัดเลือกข้อมูลที่จะนำมาศึกษาจากสื่อต่างๆ ได้แก่ เฟซบุ๊กและหนังสือ
2. ค้นคว้าและศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อคนหลากหลายทางเพศ อัตลักษณ์ การเล่าเรื่อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์

3. ค้นคว้าและศึกษาแนวคิดที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ แนวคิดอัตลักษณ์ แนวคิดวาทกรรมและแนวคิดเพศภาวะเพศวิถี
4. ศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยการอ่านอย่างละเอียด หลังจากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวตามกรอบแนวคิดที่ได้ค้นคว้าและศึกษามา
5. จัดกลุ่มข้อมูลที่วิเคราะห์แล้วให้ตรงตามประเด็น
6. สรุปผล อภิปรายและเสนอข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

ภูมิหลังของคำว่า “ตุ๊ด” และบริบททางสังคมที่เกี่ยวข้องกับงานเขียน

ในการศึกษาอัตลักษณ์ของ “ตุ๊ด” จากหนังสือชุดบันทึกของตุ๊ดและกว่าเจ้าจะเป็นหมอนอกจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์แล้ว ผู้ศึกษายังได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภูมิหลังของคำว่า ตุ๊ด และบริบททางสังคมที่เกี่ยวข้องกับงานเขียน ได้แก่ ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชายรักชายในบริบทสังคมโลก ภูมิหลังการใช้คำเรียกชายรักชาย และกำเนิดของคำว่าตุ๊ดในสังคมไทย ประวัติของผู้เขียน และสถานภาพและการยอมรับเพศหลากหลายในสังคมไทย เพื่อให้เห็นตัวตนที่ตุ๊ดต้องการนำเสนอได้อย่างชัดเจน ซึ่งมีเนื้อหา ดังต่อไปนี้

1. ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชายรักชายในบริบทสังคมโลก

ความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกันนั้นมีอยู่ในหลายวัฒนธรรมมาเป็นเวลานานแล้ว ซึ่งนักประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่าหลักฐานที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจน โดยพบหลักฐานในวัฒนธรรมที่มีการจดบันทึก ตัวอย่างเช่น ในประเทศอิสราเอลยุคโบราณกล่าวถึงความสัมพันธ์ของคนเพศเดียวกันไว้ในคัมภีร์ไบเบิลซึ่งปรากฏอยู่ในส่วนของข้อห้าม ในประเทศอัลบาเนียไปจนถึงประเทศอัฟกานิสถานมีการเลี้ยงดูเด็กให้มีเพศภาวะเพศวิถีต่างไปจากเพศกำเนิด ในประเทศเคนยามีการแต่งงานกันระหว่างผู้หญิงกับผู้หญิง ผู้หญิงคนหนึ่งมีบทบาทหน้าที่เป็นสามีหรือที่เรียกว่า female husband ในชนพื้นเมืองอเมริกามีคนที่มีลักษณะทั้งเพศชายและเพศหญิงหรือที่เรียกว่า Two-Spirit โดยเฉพาะวัฒนธรรมยุโรปที่มีความเก่าแก่ยาวนานก็พบหลักฐานที่แสดงถึงการมีอยู่ของความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกันด้วยเช่นกัน (Morris, no date)

ในโลกตะวันตกการมีอยู่ของคนรักเพศเดียวกันมีมาตั้งแต่ยุคกรีกโบราณ ซึ่งเป็นยุคโบราณที่มีความเจริญอย่างมากในด้านต่างๆ ทั้งการเมืองการปกครอง การทหาร ศิลปะ วิทยาการความรู้รวมไปถึงหลักปรัชญาและเป็นยุคต้นกำเนิดอารยธรรมสำคัญของโลกตะวันตกอีกด้วย ในยุคนี้ปรากฏหลักฐานของความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชายจำนวนมาก จากทั้งในงานศิลปกรรมและงานวรรณกรรม เช่น ภาพจิตรกรรมรูปผู้ชายเปลือยและความพิศواسแบบรักร่วมเพศหรือ Homoerotic บนเครื่องดินเผาของศิลปะกรีก หรือเทพปกรณัมกรีก (Greek Mythology)

ดังนั้นในยุคนี้การมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชายถือว่าเป็นเรื่องปกติ เหตุที่ชายรักชายในสังคมกรีกเป็นเรื่องปกติเนื่องด้วยสังคมกรีกโบราณเป็นสังคมชายเป็นใหญ่ ผู้หญิงอยู่ในสถานะที่ต่ำกว่า ดังนั้นการที่ผู้ชายมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงจึงเป็นเพียงเรื่องหน้าที่ทางสังคมเท่านั้น ไม่มีความรักเข้ามาเกี่ยวข้องหรือกล่าวได้ว่า การมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงเพียงเพื่อการสืบเผ่าพันธุ์ ความรักความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชายจึงเป็นความสัมพันธ์ที่เหมาะสมที่สุด ชาวกรีกมองว่าความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายนั้นเป็นความรักที่เกิดจากความนิยมชมชอบในสติปัญญา ความกล้าหาญ ความสามารถของกันละกันเหมือนดังเช่นความรักของชายชาตินักรบที่บูชาในความกล้าหาญและเสียสละของอีกฝ่าย ซึ่งความสัมพันธ์ชายรักชายนี้ได้ปรากฏเป็นเรื่องเล่ากึ่งตำนานศักดิ์สิทธิ์แห่งธีบส์ (Sacred Band of Thebes) เป็นกองทัพที่ประกอบไปด้วยคู่รักชายรักชายจำนวน 150 คู่ พวกเขาจะใช้ชีวิตในไม่ทอดทิ้งกัน ค่ายด้วยกัน ฝึกรบด้วยกันและเมื่อต่อสู้กับศัตรูพวกเขาก็จะช่วยเหลือกันอย่างเต็มกำลัง จึงทำให้กองทัพนี้กลายเป็นกองทัพที่แข็งแกร่งที่สุดในยุคนั้น (วราคุณ ทิมรอด, 2548: 1-10)

ในเวลาต่อมาความสัมพันธ์ชายรักชายในตะวันตกถูกทำให้กลายเป็นสิ่งแปลกประหลาด ผิดศีลธรรม เป็นบาปและเป็นความเจ็บป่วย จากการค้นพบ การจดบันทึกและการเผยแพร่ของนักเดินทางชาวตะวันตก นักบวชในศาสนาคริสต์ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การแพทย์ (Morris, no date)

ศาสนาคริสต์มองว่าชายรักชายเป็นบาปอย่างหนึ่ง เนื่องจากความสัมพันธ์หลักที่พระเจ้าทรงสร้างไว้ให้เป็นต้นแบบของมนุษย์นั้นคือความสัมพันธ์ของคนรักต่างเพศ ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงซึ่งก็คืออดัมกับอีฟดังที่ปรากฏในบทปฐมกาล (สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์, 2548: 22) นอกจากนี้ยังพบเรื่องราวการประณามความสัมพันธ์ชายรักชายในศาสนาคริสต์ที่มีส่วนทำให้ผู้คนมองชายรักชายเป็นเรื่องผิดบาปด้วย เรื่องราวนี้ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเก่า เป็นเรื่องราวของเมืองโสโดม เรื่องมีอยู่ว่า พระเจ้าแนะนำให้โลทอพยพย้ายถิ่นฐานจากเมืองอูร์ซึ่งเป็นที่อยู่เดิมของเขาไปยังดินแดนแห่งพันธสัญญาคือเมืองคานาอัน แต่ระหว่างทางเกิดปัญหาอาหารไม่เพียงพอ โลทกับคณะจึงเข้าไปพักที่เมืองโสโดม ในขณะที่เดียวกันทูตสวรรค์สองตนได้เดินทางไปที่เมืองโสโดมในเวลาพลบค่ำ โลทขณะนั้นได้พักอยู่ที่เมืองโสโดมเรียบร้อยแล้วได้เชิญทูตสวรรค์สองตนนั้นไปพักค้างคืนที่บ้านของตน ผู้ชายชาวเมืองโสโดมทั้งหนุ่มและแก่ทราบข่าวจึงพากันไปล้อมบ้านของโลทไว้เพื่อเรียกร้องให้โลทส่งทูตสวรรค์ทั้งสองมาให้ตนสมสู่ แต่โลทปฏิเสธและเสนอว่าจะส่งลูกสาวสองคนของเขาไปแทน ในที่สุดต่อรองกันไม่ได้ชายชาวเมืองโสโดมที่ล้อมบ้านโลทอยู่ก็พยายามบุกเข้าไปทำร้ายโลท ทูตสวรรค์จึงเข้ามาช่วยโลทแล้วสาปให้ผู้ชายเหล่านั้นตาบอด แล้วบอกให้โลทพาครอบครัวหนีออกไปจากเมืองนี้ เพราะพระเจ้าจะทำลายเมืองที่ทำผิดบาปนี้เสีย จากนั้นเมืองนี้ก็พังพินาศในที่สุด ต่อมากำว่า Sodom หรือ Sodomy ได้กลายเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายว่าการร่วมเพศทางทวารหนักระหว่างผู้ชายกับ

ผู้ชาย และเป็นคำดูถูกภัยด้วย ภายหลังมีการเรียกกฎหมายที่ห้ามการมีความสัมพันธ์รักระหว่างชายรักชายด้วยคำนี้อีกด้วย (พระชาย วรรธมโม, 2558: 104-105)

ในส่วนความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในสาขาต่างๆ เช่น ชีววิทยา แพศวิทยา จิตวิทยา กายวิภาคศาสตร์ ฯลฯ เป็นอีกส่วนสำคัญที่ทำให้คนในสังคมตะวันตกได้รับความรู้และความจริงเกี่ยวกับเรื่องเพศว่ามีเพียง 2 เพศ ด้วยการแบ่งตามสรีระของมนุษย์โดยให้ค่าว่าเป็นเพศปกติที่เกิดมีมาตามธรรมชาติ ดังนั้นคนที่แสดงออกไม่ตรงตามคำอธิบายเรื่องเพศทางวิทยาศาสตร์ก็จะถูกตัดสินว่าผิดปกติ ผิดธรรมชาติหรือเป็นความเจ็บป่วย ประกอบกับการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อเข้าสู่ทุนนิยมมนุษย์ถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญทั้งเพื่อเป็นกำลังการผลิต การบริโภค รวมทั้งการแสวงหากำไร มนุษย์จึงถูกโยงเข้ากับความสามารถในการสืบพันธุ์เพื่อสร้างสมาชิกใหม่สู่สังคม เพศชายและเพศหญิงจึงกลายเป็นสองเพศหลักในสังคม ชายรักชายไม่สามารถเพิ่มประชากรให้แก่สังคมได้จึงถูกมองว่าผิดปกติ สังคมไม่ให้ค่า ซึ่งข้อมูลเรื่องราวในทางลบของชายรักชายที่ถูกตีความโดยศาสนาคริสต์และความรู้ทางวิทยาศาสตร์ก็ได้รับการเผยแพร่ออกไปตามการขยายตัวที่ยิ่งใหญ่ของคริสตจักรและความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ทว่าการแพทย์สมัยใหม่ เป็นผลให้การรับรู้ของคนในสังคมตะวันตกที่มีต่อชายรักชายจึงเป็นไปในทางลบด้วย (กิตติกร สันคติประภา, 2550: 19-24)

บุญโชค พานิชศิลป์ (2561) อธิบายว่าชุดความคิดจากศาสนาและความรู้ทางวิทยาศาสตร์ทำงานอย่างเข้มข้นจนกระทั่งหลายประเทศในตะวันตกมีกฎหมายห้ามการมีความสัมพันธ์รักระหว่างเพศเดียวกัน ในกลุ่มประเทศยุโรปกำหนดว่าชายรักชายผิดกฎหมายเกิดขึ้นครั้งแรกในปี 1835 ที่ประเทศโปแลนด์ และส่งผลต่อเนื่องข้ามมายังศตวรรษที่ 20 หรือในปรัสเซีย กฎหมายในปี 1851 มาตรา 143 ระบุว่าการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายกับชาย หรือคนกับสัตว์ มีโทษจำคุก 6 เดือนถึง 4 ปี ซึ่งต่อมามีมาตรา 143 ได้รับการแก้ไขเป็นมาตรา 175 ในปี 1871 และมีผลบังคับใช้มาจนกระทั่งถึงปี 1994 ในยุคสมัยที่ปรัสเซียกลายเป็นประเทศเยอรมนีแล้ว ในอเมริกาที่มีกฎหมายห้ามการมีความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกันด้วย หรือที่เรียกว่า Sodomy

เวลาต่อมาในทศวรรษ 1910 ซิกมุนด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เริ่มมีสร้างความเข้าใจในเรื่องศีลธรรมให้กับสังคมยุโรปว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ไม่ใช่เรื่องผิดบาป ในช่วงนั้นผู้คนจึงเริ่มถกเถียงกันถึงเรื่องเพศมากขึ้นและมีนักวิชาการ แพทย์ นักจิตวิทยา อาจารย์ ที่ให้ความสำคัญกับวิถีทางเพศที่มีเสรีภาพและความเสมอภาคกัน

พจนา รูปแก้ว (2547: 133-137) กล่าวว่ามื่บุคคลสำคัญสองคนที่เป็นคนที่มีบทบาทสำคัญในการต่อสู้เรียกร้องเพื่อคนรักเพศเดียวกัน พวกเขาอธิบายความรู้เกี่ยวกับชายรักชายและเผยแพร่งานออกไปให้สังคมยุโรปได้ทำความเข้าใจ ซึ่งเป็นผลให้สังคมยอมรับชายรักชาย ได้แก่ คาร์ล ไฮน์ริช อุลริช (Karl Heinrich Ulrich) เป็นผู้เขียนหนังสืออธิบายความรู้และความจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศออกเผยแพร่สู่สังคมเยอรมนี ตั้งแต่ปี 1862 และเป็นผู้ที่ได้นำคำว่า “Homosexual” มาใช้เรียก

บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจนได้รับความนิยมและใช้คำนี้ไปอย่างแพร่หลายในช่วงเวลาดังกล่าวสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน อีกคนหนึ่งคือนายแพทย์แมกนัส เฮิร์ชเฟลด์ (Magnus Hirschfeld) เป็นผู้ที่มีบทบาทเรียกร้อง เคลื่อนไหวให้ยกเลิกกฎหมายมาตรา 175 ที่ระบุว่าการมีความสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องผิดกฎหมาย เขาเปิดสถาบันขึ้นในเมืองเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี เพื่อให้คำปรึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์ การใช้ชีวิตคู่ของคนรักเพศเดียวกันและคนรักเพศตรงข้าม อีกทั้งจากการประกาศของเขาที่ว่าความเป็นคนรักร่วมเพศไม่ได้เป็นความผิดปกติหรือความเจ็บป่วยแต่อย่างใด แต่เป็นความพึงพอใจในด้านความสัมพันธ์ทางเพศและการดำรงชีวิตอย่างหนึ่ง ทำให้คนรักเพศเดียวกันได้รับการยอมรับและความรู้เกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันก็ได้ถ่ายทอดสู่สังคมของประเทศตะวันตกตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ส่วนฝั่งอเมริกาในปี 1913 เกิดองค์กรเพื่อสิทธิคนรักเพศเดียวกันเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกที่เมืองชิคาโก ชีวิตของชายรักชายในอเมริกาในช่วงนี้ถือว่ายังมีอิสระอยู่บ้าง เห็นได้จากหนังสือพิมพ์เมืองโอเรกอนใช้คำเรียกชายรักชายที่ไม่สุภาพ (faggot) เป็นครั้งแรกในการเขียนเชิญชวนคนรักเพศเดียวกันมาแต่งตัวข้ามเพศ (Drag Queen) มาร่วมงานเลี้ยง (บุญโชค พานิชศิลป์, 2561)

พจนานุกรม (2547: 137-147) กล่าวว่าในช่วงปี 1933-1945 เป็นช่วงที่ชายรักชายในยุโรป โดยเฉพาะในเยอรมนีตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก ภายใต้การปกครองของพรรคนาซีซึ่งในขณะนั้นมีอำนาจอย่างมาก มีการแก้กฎหมายมาตรา 175 ให้มีผลต่อชายรักชายมากขึ้น โดยเพิ่มขอบเขตการกระทำผิดของคนรักเพศเดียวกันให้ครอบคลุมถึงการมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก การสำเร็จความใคร่ร่วมกัน หรือแม้กระทั่งการใช้สายตาในเชิงสวาทที่มีโทษจำคุกทั้งสิ้น ชายรักชายจึงถูกนำตัวเข้าค่ายกักกันและมีชายรักชายหลายคนนั้นคนไม่รอดชีวิตจากช่วงเวลานั้น เหตุผลที่ฮิตเลอร์ผู้นำของพรรคนาซีไม่พึงพอใจจนถึงขั้นกำจัดกลุ่มชายรักชาย เนื่องจากหลังโลกสงครามโลกครั้งที่ 1 เป็นต้นมาประชากรของประเทศน้อยลงไปมาก คนรักร่วมเพศไม่สามารถมีบุตรได้จึงไม่สามารถส่งเสริมการเพิ่มประชากรของประเทศดังที่เขาต้องการ

พจนานุกรม ระบุถึงสถานการณ์ช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สองว่าสถานการณ์ของกลุ่มชายรักชายดีขึ้นทั้งในอเมริกาและยุโรป พวกเขาได้กลับมาเคลื่อนไหวอีกครั้ง ในปี 1969 เยอรมนีตะวันตกเริ่มแก้กฎหมายมาตรา 175 กำหนดบทลงโทษเพียงกับผู้ใหญ่เพศชายที่มีเพศสัมพันธ์กับเด็กหนุ่มอายุต่ำกว่า 21 ปีเท่านั้น และต่อมาในปี 1973 ได้ลดอายุลงเหลือ 18 ปี ต่อมาในปี 1994 รัฐบาลเยอรมันประกาศยกเลิกกฎหมายมาตรา 175 อย่างถาวร ซึ่งกฎหมายดังกล่าวถือเป็นโชครวนพันธนาการกลุ่มคนรักเพศเดียวกันในประเทศเยอรมันมามากกว่า 100 ปี นี่เป็นดังการแสดงให้เห็นว่าการรักเพศเดียวกันได้รับการยอมรับมากขึ้นจนถึงระดับเกือบจะสมบูรณ์แล้ว อีกทั้งในช่วงเวลาดังกล่าวประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวียและไอซ์แลนด์ได้ประกาศกฎหมายจดทะเบียนคู่สมรสคนเพศเดียวกันด้วย

ส่วนที่อเมริกาในปี 1969 เช่นกัน เกิดเหตุการณ์กลุ่มชายรักชายและหญิงรักหญิงปะทะกันกับ ตำรวจหลายร้อยนายอย่างรุนแรงที่ Stonewall Inn ในนิวยอร์ก ซึ่งแม้พวกเขาจะบาดเจ็บและถูกจับไปจำนวนมาก แต่ก็ถือว่าการประกาศครั้งประวัติศาสตร์ของคนรักเพศเดียวกันในอเมริกาถึงการไม่ยอมจำนนและต่อสู้กับอำนาจ ความรุนแรงของผู้รังเกียจคนรักเพศเดียวกัน นับแต่นั้นในปีถัดมา 1970 ก็มีการจัดพาเหรดขึ้นเพื่อรำลึกถึงเหตุการณ์ที่ Stonewall Inn ในฐานะการเคลื่อนไหวทางสังคมการเมืองยุคใหม่ของคนที่มีความหลากหลายทางเพศ เนื้อหาสาระของขบวนพาเหรดจะบอกเล่าถึงเสรีภาพ อิสรภาพ ความภาคภูมิใจในเพศภาวะเพศวิถีของตนเอง และนับแต่นั้น sodomy law หรือกฎหมายที่กำหนดให้ความรักและเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันเป็นอาชญากรรมก็เริ่มทยอยยกเลิกไปอย่างรวดเร็วในแต่ละรัฐ นับเป็นจุดเริ่มบทบาททางการเมืองของชายรักชาย ซึ่งเป็นการเดินขบวนเพื่อเปิดเผยตัวตน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิต และแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของคนรักเพศเดียวกันในฐานะมนุษย์คนหนึ่งเพื่อสร้างการยอมรับในสังคม (ชานันท์ ยอดหงษ์, 2560) มากไปกว่านั้นเหตุการณ์ครั้งนี้นำไปสู่การเดินขบวน LGBT Pride ในนิวยอร์กและซานฟรานซิสโกในเวลาต่อมา และมีมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งอเมริกาและประเทศในยุโรปจะจัดในช่วงเดือนมิถุนายนของทุกปี (วรัชมน ไตรยศักดา, 2560)

นอกจากนี้ตั้งแต่ปี 1970 เป็นต้นมา กลุ่มคนรักเพศเดียวกันและองค์กรชายรักชายต่างๆ ได้ประสานงานกันมากขึ้น ได้มีการรวมตัวและเรียกร้องสิทธิต่างๆ ของชายรักชายในประเทศต่างๆ ทั่วโลกอย่างจริงจัง กลุ่มชายรักชายในในยุโรปและอเมริกาจัดตั้งเป็นองค์กรขึ้น โดยใช้ชื่อว่า “Gay Activists Alliance” หรือ “GAA” การรวมตัวครั้งนี้ทำให้เกิดความเป็นเครือข่ายและวัฒนธรรมเกย์มากขึ้น เป็นการเปิดเผยตัวในที่สาธารณะและเสรีภาพในการใช้ชีวิตแบบเกย์อย่างถาวร และทำให้เห็นพลังของเกย์ได้อย่างชัดเจนในสังคมตะวันตก (พจนานา รูปแก้ว, 2547: 142)

คำว่า เกย์ ปรากฏใช้อย่างมากในสังคมตะวันตกในช่วงเวลาที่มีการต่อสู้อย่างเข้มข้นดังกล่าวด้วย ในปลายศตวรรษที่ 19 ต้นศตวรรษที่ 20 เป็นคำเรียกคนรักชอบเพศเดียวกันที่มีอัตลักษณ์แตกต่างไปจากชายจริงหญิงแท้ คำเรียกคำนี้มีนัยทางการเมืองใช้เพื่อการต่อสู้เรียกร้องสิทธิของคนรักเพศเดียวกัน (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2558) คำว่า เกย์ (Gay) มาจากคำเก่าในภาษาฝรั่งเศสว่า Gai ความหมายดั้งเดิมคำนี้หมายถึง สนุกสนาน ร่าเริง สดใส ปราศจากความกังวล คำว่า เกย์ ในความหมายว่าคนรักเพศเดียวกันซึ่งหมายรวมทั้งชายรักชายและหญิงรักหญิงเกิดขึ้นภายหลังในปี 1960 ความหมายที่เกิดขึ้นภายหลังนี้ถูกนำมาใช้ในสถานการณ์เพื่อต่อสู้เรียกร้องสิทธิของคนรักเพศเดียวกัน ประกอบกับคำว่า Homosexual ที่มีมาก่อนหน้านี้มีความหมายไปในทางการแพทย์ซึ่งแสดงถึงความเจ็บป่วย ความผิดปกติ จึงทำให้คนรักเพศเดียวกันทั้งชายรักชายและหญิงรักหญิงนิยมใช้คำว่า เกย์ มากกว่า ต่อมาชายรักชายใช้คำว่า เกย์ นิยามตัวเองมากขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นผลให้คนในสังคมรับรู้ความหมายใหม่ของคำว่า เกย์ว่าเป็นคนรักเพศเดียวกันที่เจาะจงเฉพาะชายรักชาย แต่บาง

คนยังใช้คำนี้ในความหมายทั้งชายรักชายและหญิงรักหญิงอยู่บ้าง ส่วนหญิงรักหญิงเริ่มใช้คำใหม่ในการนิยามตัวเองแทน โดยใช้คำว่า เลสเบียน (Lesbian) (Hiskey, 2010)

สุไลพร ชลวิไล (2551: 154) กล่าวว่า หลังพ.ศ. 2510 เป็นต้นมา สังคมไทยก็รับเอาคำว่า เกย์ มาใช้เรียกผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศชอบเพศเดียวกัน ซึ่งใช้ในความหมายเดียวกันกับที่ใช้ในสังคมตะวันตก นอกจากนี้ยังรับคำภาษาอังกฤษคำอื่นมาเปลี่ยนความหมายแล้วใช้เป็นคำเรียกเพศด้วย ได้แก่คำว่า ทอม ย่อมาจากคำว่า Tomboy ในภาษาอังกฤษ เมื่อคนไทยรับมาใช้ได้เปลี่ยนความหมายจากในภาษาอังกฤษไป ปกติในภาษาอังกฤษ Tomboy หมายถึง เด็กผู้หญิงที่แสดงพฤติกรรมเหมือนกับเด็กผู้ชาย ในตะวันตกจะเรียกคนที่เป็นทอมว่า Butch คนที่เป็นคู่รักของทอมในภาษาไทยเรียกว่า ดี มีความหมายเฉพาะเจาะจงว่าเป็นผู้หญิงที่เป็นคู่กับทอม เป็นผู้หญิงธรรมดาทั่วไปเพียงแต่รักใคร่ทอมเท่านั้น ดี ย่อมาจากคำภาษาอังกฤษคำว่า Lady ซึ่งเป็นคำที่ใช้เรียกผู้หญิงแบบสุภาพ แต่ในต่างประเทศเรียกดีว่า Femme

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าชายรักชายหรือการรักเพศเดียวกันมีอยู่ในหลายวัฒนธรรม รวมถึงภูมิภาคที่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วอย่างตะวันตกด้วย ซึ่งต่อมาชายรักชายและหญิงรักหญิงถูกทำให้เป็นเรื่องผิดบาป ผิดปกติด้วยกรอบความคิดของศาสนาคริสต์ วิทยาศาสตร์และการแพทย์ตะวันตกจนไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม แต่ในปัจจุบันการเป็นชายรักชายหรือหญิงรักหญิงเป็นที่ยอมรับในสังคมตะวันตกแล้ว พวกเขาสิทธิ มีพื้นที่ในสังคมอย่างเต็มตัว ซึ่งกว่าที่จะได้รับการยอมรับอย่างในปัจจุบันพวกเขาก็ต้องเผชิญกับอำนาจ ความรุนแรงมากมาย เมื่อโลกมีความเจริญก้าวหน้า การเดินทาง การสื่อสารและเทคโนโลยีจึงนำพาเอาบทเรียนประวัติศาสตร์ ความรู้วิทยาการรวมไปถึงแนวคิดเรื่องคนรักเพศเดียวกันของฝั่งตะวันตกเข้ามา ถ่ายทอดสู่สังคมฝั่งตะวันออกรวมถึงประเทศไทยด้วย

2. ภูมิหลังการใช้คำเรียกชายรักชายและกำเนิดของคำว่า “ดี” ในสังคมไทย

ระบบคิดเรื่องเพศในสังคมไทยเดิมใช้รูปร่างลักษณะหรือการแสดงอาการที่มองเห็นจากภายนอก เป็นสิ่งแบ่งแยกเพศของบุคคล อัตลักษณ์ทางเพศของไทยจึงแบ่งออกเป็น 3 เพศ คือ ชาย หญิงและกะเทย รวมถึงการรับรู้ถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันมีมาช้านานแล้ว (สุไลพร ชลวิไล, 2556: 180) ระบบคิดเรื่องเพศดังกล่าวนี้ปรากฏให้เห็นอยู่ในตำนานกำเนิดมนุษย์ล้านนาทั้งสองสำนวนซึ่งกล่าวไว้เหมือนกันว่า ในครั้งสร้างโลก มนุษย์ 3 คนแรกที่ถูกสร้างขึ้นมานบนโลก คือ หญิง ชายและนุ่งสกะ (บุคคลสองเพศหรือกะเทย) อีกทั้งคำว่า กะเทย ในตำนานก็มีความหมายหลวมๆ หมายถึงคนอีกเพศหนึ่งที่ไม่ใช่เพศชายหรือเพศหญิง หรือเป็นบุคคลที่มีสภาพจิตใจและกิริยาอาการตรงข้ามกับเพศของตน เป็นคนที่รักใคร่ชอบพอและมีเพศสัมพันธ์กับคนเพศ

เดียวกัน ดังนั้นจากตำนานกำเนิดมนุษย์ล้านนาที่แสดงให้เห็นถึงระบบคิดเรื่องเพศดั้งเดิมที่อยู่ตรงข้ามกับการจำแนกเพศเป็นคู่แบบชายหญิง แต่จำแนกระบบเพศออกเป็น 3 เพศ อันเป็นการให้ความสำคัญกับเพศภาวะเพศวิถีของคนที่อยู่นอกเหนือจากผู้หญิงและผู้ชายด้วย (ปฐม หงษ์สุวรรณ, 2550: 226-233)

ต่อมาระบบคิดเรื่องเพศที่อยู่นอกเหนือจากเพศหญิงและเพศชายหรือการมีความสัมพันธ์ระหว่างคนเพศเดียวกัน กลายเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติ หรือผิดธรรมชาติเนื่องจากอิทธิพลวิธีคิดเรื่องเพศแบบตะวันตกที่รับเข้ามาในช่วงที่ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ความเป็นสังคมสมัยใหม่ ประเทศไทยรับเอาองค์ความรู้ทางการแพทย์และจิตวิทยาตะวันตกเข้ามาในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 (สุวิไลพร ชลวิไล, 2556: 186)

เพศชายและเพศหญิงจึงเป็นเพียงสองเพศที่คนยอมรับกันว่าปกติ ถูกต้อง ความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศที่อยู่ภายใต้กรอบของสองเพศนี้จึงได้รับการยอมรับและการรับรองเช่นนั้นด้วย เช่น การมีความรักระหว่างชายจริงหญิงแท้ รูปแบบของครอบครัวที่ถูกต้องต้องประกอบไปด้วยพ่อที่เป็นผู้ชายแม่ที่เป็นผู้หญิงและต้องมีลูกที่เกิดจากทั้งสองคน การเป็นผู้ชายต้องมีความเข้มแข็งหรือสนใจเรื่องกีฬา ผู้หญิงต้องรักนวลสงวนตัวหรือสนใจเรื่องเครื่องสำอางความสวยความงาม ทั้งๆ ที่ในความเป็นจริงนั้นเพศที่ปรากฏในสังคมมีมากกว่าสองเพศ ซึ่งผู้ที่มีเพศภาวะเพศวิถีไม่ตรงตามกรอบสองเพศนี้ก็จะถูกมองว่าเป็นคนผิดปกติ เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง ส่งผลให้สังคมพยายามแยกพวกเขาออกไปจึงทำให้เกิดคำเรียกเพศมากมายเพื่อยามตัวตนให้แก่คนกลุ่มนี้ซึ่งบางคำมาพร้อมกับนัยในเชิงลบต่างๆ เช่น กะเทย เกย์ ตู๊ด ทอม ดี ฯลฯ (พระชาย วรรธน์โม 2558: 113-114)

ก่อนหน้าที่จะมีคำเรียกเพศมากมายเช่นในปัจจุบันนี้ สุวิไลพร ชลวิไล (151-154: 2551) กล่าวว่า สมัยก่อนสังคมไทยมีคำว่า กะเทย เป็นคำเรียกเพศซึ่งใช้อธิบายตัวตนทางเพศที่ไม่ใช่ทั้งผู้ชายและผู้หญิง เป็นคำเก่าแก่และเป็นที่รู้จักกันมายาวนาน ไม่ปรากฏแน่ชัดว่าเป็นคำยืมจากภาษาเขมรหรือเป็นคำไทยเดิม แต่เป็นที่ชัดเจนว่าปรากฏในประมวลกฎหมายตราสามดวงพ.ศ. 2347 สมัยรัชกาลที่ 1 ซึ่งกล่าวถึงกะเทยไว้ว่าเป็นคนพวกหนึ่งใน 30 จำพวกที่มีลักษณะไม่เหมาะสมจะเป็นพยาน เนื่องจากมีความเชื่อว่าคนที่เป็นกะเทยคือคนที่เคยทำผิดด้วยการล่วงเกินภริยาของผู้อื่นในชาติก่อน พวกเขาจึงต้องเกิดมาชดใช้กรรมเป็นสัตว์ที่ถูกตอน 500 ชาติ เกิดเป็นผู้หญิง 500 ชาติและเกิดเป็นกะเทยอีก 500 ชาติ นอกจากนี้คำว่า กะเทย ยังปรากฏอยู่ในหนังสือสัพพะนะพาสาทิ ซึ่งตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อปี 2397 ผู้เขียนคือบาทหลวงปาเลอกัวร์ ในเวลานั้นเขาเขียนเป็น กเทย และแปลเทียบเคียงกับภาษาอังกฤษไว้ว่า Hermaphrodite หรือบุคคลที่มีอวัยวะทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในร่างเดียวกัน ขณะเดียวกันที่พจนานุกรมภาษาสยาม (Dictionary of the Siamese Language) ของ Rev. J. Caswell ที่จัดทำขึ้นในปี 2398 ซึ่งเป็นปีเดียวกับที่ทำสนธิสัญญาเบาริงกับอังกฤษ ได้ให้ความหมายของคำว่า กะเทย ไว้ว่า “กะเทยนั้นคือบุคคลที่มีประเทษที่ลับเป็นหญิงก็ใช่ เพนชายก็ใช่

นั้น เรียกว่ากะเทย” ส่วนในอักขรธานศรึบท์ ของหมอบรัดเลย์ซึ่งตีพิมพ์เมื่อปี 2416 อธิบายคำนี้ไว้ว่า “คนไม่เปนเกษชาย ไม่เปนเกษหญิง มีแต่ทางปศสาวะ” คำว่า กะเทย ในความหมายเดียวกันนี้ ไม่ได้มีอยู่แต่ในภาษาไทยเท่านั้น แต่ยังพบในภาษาไทอะหม และภาษาเขมรอีกด้วย ในไทอะหม เรียกว่า “เทย” และเขมรมีคำว่า “เซทีย” (อ่านว่ากะเตย)

ในด้านความหมายสมัยก่อนคำว่า กะเทย ใช้เรียกครอบคลุมทั้งผู้ชายและผู้หญิงที่แสดงออกทางเพศหรือมีความปรารถนาทางเพศไม่ตรงกับเพศสรีระ รวมไปถึงบุคคลที่อวัยวะเพศไม่ชัดเจนหรือมีทั้งอวัยวะเพศชายและหญิง ดังนั้นจากประวัติของคำนี้ที่มีมายาวนาน ประกอบกับความหมายที่ใช้เรียกรวมทุกคนที่มีเพศภาวะเพศวิถีต่างไปจากชายจริงหญิงแท้ ทำให้เห็นว่ามุมมองและระบบวิธีคิดเรื่องเพศภาวะและเพศวิถีแบบไทยเดิมมา มีเพียงคำว่า กะเทย เพียงคำเดียวเท่านั้นที่ถูกนำมาใช้ในการอธิบายตัวตนทางเพศของบุคคล

ในเวลาต่อมาคำว่า กะเทย มีความหมายเจาะจงลงไปเป็นคำเรียกผู้ชายที่ปรารถนาอยากจะเป็นผู้หญิงทั้งการแสดงออกภายนอกและจิตใจเท่านั้น ไม่ได้ใช้เรียกเหมารวมอย่างแต่ก่อน สุลลพ ชลวิไล อธิบายถึงสาเหตุว่าเนื่องจากสังคมไทยรู้จักคำเรียกเพศจากภาษาอังกฤษที่อธิบายถึงตัวตนทางเพศของคนรักเพศเดียวกันเพิ่ม ซึ่งมีการรับเข้ามาตั้งแต่ปี 2510 จึงทำให้แยกคำเรียกเพศออกเป็นกรณีของชายรักชายและหญิงรักหญิง คำว่า เกย์ ที่รับมาจากตะวันตกใช้เรียกผู้ชายที่รักใคร่ผู้ชายด้วยกัน แต่ไม่มีจิตใจเป็นผู้หญิงและไม่ต้องการแสดงออกอย่างผู้หญิงด้วย ส่วน ทอม ที่ก็รับมาจากภาษาอังกฤษเช่นกัน ใช้เรียกผู้หญิงที่รักใคร่ผู้หญิงด้วยกันและมีความปรารถนาที่จะเป็นผู้ชายทั้งการแสดงออกภายนอกและจิตใจ ประกอบกับอีกสาเหตุหนึ่งคือ การนำเสนอเรื่องราวของกะเทยโดยสื่อมวลชน การปรากฏตัวของกะเทยในทีวีสถานะซึ่งภาพลักษณ์ถูกเชื่อมโยงกับการเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาอาชีพที่สร้างความบันเทิงอย่างเช่น นักแสดงคาบาเรต์โชว์ นักร้องนักแสดง ซึ่งการแสดงคาบาเรต์โชว์เป็นการแสดงของกะเทยหรือสาวประเภทสองที่สวยงามอลังการ ทั้งยังมีชื่อเสียงไปถึงต่างประเทศกลายเป็นหนึ่งในรายการการท่องเที่ยวของไทยที่ชาวต่างชาติให้ความสนใจ อีกเวทีหนึ่งที่แสดงถึงตัวตนของกะเทยอย่างชัดเจนก็คือ การประกวดมิสทิฟฟานี่ (Miss Tiffany) เป็นการประกวดความงามและความสามารถของกะเทย ซึ่งก็มีชื่อเสียงโด่งดังไปถึงต่างประเทศเช่นกันจนมีชาวต่างชาติมาเข้าร่วมแข่งขันด้วย และอาชีพที่ถูกเชื่อมโยงกับกะเทยอีกอย่างคืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับความสวยงามงาม เช่น ช่างแต่งหน้า รวมไปถึงการเคลื่อนไหวเรื่องสิทธิของบุคคลรักเพศเดียวกัน โดยเฉพาะบุคคลที่เป็นกะเทยเองได้ออกมาบอกเล่าเรื่องราวของตนต่อสังคมมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของชิตชไม ผ่องศรีสุข (2547) ที่ศึกษาเรื่องวิเคราะห์วรรณกรรมกะเทย จากหนังสือที่ผู้เขียนเปิดเผยต่อสังคมว่าเป็นกะเทย 6 คน ทั้งหมด 6 เล่ม งานเขียนอยู่ในช่วงพ.ศ. 2543 – 2546 จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นภาพชีวิตของกะเทยในสังคมไทยในช่วงเวลาดังกล่าวที่กะเทยมีการพัฒนาตัวตนมาตั้งแต่สมัยเป็นเด็กและพัฒนาเรื่อยมาเป็นกะเทยที่กล้าเปิดเผยตนเองต่อสังคม อีกทั้งผู้เขียนยังนำเสนอ

มุมมองชีวิต แนวทางการดำเนินชีวิตแก่เพื่อนกะเทยด้วยกันเพื่อที่จะได้สามารถอยู่ในสังคมไทยซึ่งยังเป็นสังคมที่ไม่เปิดกว้างให้แก่พวกเขาเท่าไรนัก

ส่วนเกย์ก็มีตัวตนที่ชัดเจนด้วยเช่นกันคือเป็นผู้ชายที่ยังคงความเป็นผู้ชาย เพียงแค่รักผู้ชายด้วยกันเท่านั้น พวกเขาจึงเน้นนำเสนอลักษณะความเป็นชายด้วยร่างกายที่มีกล้ามเนื้อแข็งแรง รูปร่างดีสมส่วน แต่งกายและมีบุคลิกอย่างผู้มีรสนิยมทันสมัย เกย์จึงเป็นคนที่ดูแลตัวเองทั้งหน้าตา และรูปร่างเป็นอย่างดี ตัวตนเช่นนี้ได้รับการนำเสนออย่างเด่นชัดและแยกขาดจากกะเทยตั้งแต่ พ.ศ. 2550 เป็นต้นมา เห็นได้จากภาพยนตร์ชายรักชายที่นำเสนอเพศภาวะเพศวิถีเกย์ ภาพเกย์ที่ปรากฏในภาพยนตร์คือผู้ชายธรรมดาที่รักผู้ชายด้วยกัน ซึ่งภาพยนตร์ชายรักชายเรื่องแรกที่เป็นที่กล่าวถึงกันมากคือเรื่องเพื่อนกูรักมึงวะ ในปี 2550 กำกับการแสดงและสร้างโดยพจน์ อานนท์ หลังจากนั้นก็มีภาพยนตร์เกย์มากขึ้น เช่น รักแห่งสยาม ในปี 2550 ณ ละครรัก ในปี 2552 และ อนุชการ ในปี 2558 ภาพเกย์ที่นำเสนอในภาพยนตร์เหล่านี้ก็เป็นไปในทางเดียวกัน งานวิจัยของ พจมาน มูลทรัพย์ (2551) ที่ศึกษาเรื่องเกย์ในชุมชนวรรณกรรมออนไลน์: กรณีศึกษากลุ่ม “บลูสกาย โซไซตี้” ใน www.pantip.com ตั้งแต่ พ.ศ. 2548 – 2550 ช่วยยืนยันถึงการนิยามและการนำเสนอตัวตนของเกย์ได้อย่างดี เพราะจากการศึกษาเรื่องเล่าพบว่าเกย์นำเสนอภาพว่าพวกเขาเป็นคนปกติ และเป็นผู้ชายปกติที่รักผู้ชาย มากไปกว่านั้นการเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่มองค์กรที่ทำงานเพื่อสิทธิของคนรักเพศเดียวกันยังเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้กะเทยกับเกย์มีพื้นที่ทางสังคมในการนำเสนอตัวตนได้อย่างชัดเจน ถึงแม้ว่าทุกองค์กรทำงานเพื่อคนเพศหลากหลายทุกกลุ่ม แต่แต่ละองค์กรมีกลุ่มเป้าหมายที่เน้นต่างกัน เช่น กลุ่มฟ้าสีรุ้งที่เน้นทำงานเพื่อเกย์ มูลนิธิเครือข่ายเพื่อนกะเทยไทยเพื่อสิทธิมนุษยชนที่เน้นทำงานเพื่อกะเทย จากการนำเสนอตัวตนที่ชัดเจนประกอบกับการเคลื่อนไหวทางสังคมที่เน้นทำงานเพื่อคนทั้งสองกลุ่มจึงกล่าวได้ว่า กะเทย และ เกย์ เป็นเพศกระแสหลักของกลุ่มชายรักชาย อย่างไรก็ตามปัจจุบันก็ยังมีคนสับสนและใช้คำว่า กะเทย กับ เกย์ แทนกัน แม้กระทั่งสื่อมวลชนก็มักจะกล่าวถึงกลุ่มชายรักชายหญิงรักหญิงด้วยคำว่า กะเทย เกย์หรือตุ๊ด

เพราะฉะนั้นตั้งแต่ปี 2550 ที่ภาพของกะเทยและเกย์มีความชัดเจน เป็นที่รู้จักของสังคมมากขึ้นแล้วจึงเป็นผลให้ชายรักชายกลุ่มที่มีอัตลักษณ์ต่างไปจากกะเทยและเกย์ที่ต้องการมีพื้นที่ทางสังคมจึงต้องอาศัยการนิยามตัวเองตามชุดความคิดของสองเพศนี้ หากไม่จัดตัวเองว่าเป็นกะเทยก็จัดตัวเองว่าเป็นเกย์ หรือบางครั้งเป็นทั้งสองอย่าง ซึ่งผู้ศึกษาตั้งข้อสังเกตว่าชุดความคิดกะเทยกับเกย์นั้นเป็นการจำแนกเพศด้วยสรีระร่างกายเช่นเดียวกันกับชุดความคิดเพศชายกับเพศหญิง เป็นไปตามระบบคิดเรื่องเพศภาวะเพศวิถีของไทยแต่เดิมที่พิจารณาเพศจากภายนอกจึงทำให้ผู้ศึกษาเห็นว่า เป็นอีกส่วนหนึ่งทำให้ชายรักชายทั้งสองกลุ่มนี้มีพื้นที่มากกว่าชายรักชายที่มีลักษณะไม่ชัดเจน แต่แท้จริงแล้วจากการศึกษาของนักสตรีนิยมทำให้สังคมเห็นเรื่องเพศได้อย่างชัดเจนว่าสรีระร่างกายมิใช่สิ่งที่กำหนดเพศของบุคคล จากการที่รื้อสร้างคำว่าเพศใหม่จึงเกิดสามคำสำคัญ ได้แก่คำว่า

เพศสรีระ (Sex) เพศภาวะ (Gender) และเพศวิถี (Sexuality) ทั้งสามส่วนนี้มีเชื่อมโยงทับซ้อนกัน แต่ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกัน เช่น รสนิยมความปรารถนาทางเพศไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับ อวัยวะเพศ หรือบุคลิกลักษณะภายนอกไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับรสนิยมความปรารถนาทางเพศ ชายรักชายที่มีเพศภาวะเพศวิถีต่างออกไปจากกะเทยและเกย์ ไม่สามารถจัดตัวเองเข้าไปใน กรอบใดกรอบหนึ่งได้จึงยังไม่มีตัวตนและพื้นที่ในการแสดงออกในสังคม ซึ่งในงานวิจัยของไชยศิริ บุญกุลศรีรุ่ง (2553) เรื่องเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย โดยศึกษาจาก ภาพยนตร์ที่พบการปรากฏตัวละครชายรักชายทั้งหมด 25 เรื่อง ตั้งแต่พ.ศ. 2551 – 2553 ทำให้เรา เห็นปรากฏการณ์ของการไร้ตัวตนและพื้นที่ดังกล่าว เนื่องจากจากผลการวิจัยไชยศิริสามารถแบ่งกลุ่ม ชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์ได้เป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กะเทย เกย์ ไบเซ็กชวล และอีกกลุ่มคือ ไม่ ชัดเจน ซึ่งไชยศิริกล่าวถึงลักษณะตัวละครชายรักชายกลุ่มสุดท้ายที่ไม่ชัดเจนไว้ว่า เป็นตัวละครผู้ชาย ที่เหมือนกับผู้ชายทั่วไปทุกประการ ต้องการเป็นผู้ชาย แต่การแสดงออกไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย กิริยาท่าทาง การพูดจา พฤติกรรม รวมไปถึงความสนใจจะไม่เป็นไปอย่างผู้ชายตามที่สังคมคาดหวัง เช่น แต่งกายด้วยสีชมพู พูดเสียงนึ่มนวล ร้องเสียงแหลม สนใจการจัดดอกไม้หรือการเป็น เซียร์ลิตเตอร์ คบหาเพื่อนทั้งผู้หญิงและชายรักชายด้วยกัน ส่วนเรื่องความรักไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ หรือประสบการณ์ทางเพศกับผู้หญิง ซึ่งจะเห็นว่าในชีวิตประจำวันของเราสามารถพบเห็นชายรักชาย ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับตัวละครชายรักชายที่ไชยศิริพบในภาพยนตร์ แต่สังคมจะเรียกพวกเขาว่าเข้า เป็นกะเทยหรือไม่ก็เป็นเกย์ ซึ่งชายรักชายกลุ่มนี้ก็นิยมตัวเองไปทางใดทางหนึ่งเช่นนั้นด้วย คำเรียกเพศจึงเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงถึงการมีอยู่และตัวตนของบุคคลทั้งยังบอกถึงความแตกต่างของ บุคคลนั้นกับบุคคลอื่นด้วย

คำเรียกชายรักชายที่ปรากฏใช้กันอยู่ในสังคมไทยอีกคำหนึ่งคือ คำว่า ตู้ต สวีไลพร ชลวิไล (2551: 157) กล่าวว่าคำว่า ตู้ต เป็นคำที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในสังคมไทย และกล่าวถึงที่มาของคำ นี้ว่า มีการสันนิษฐานว่ามาจากชื่อภาพยนตร์ฮอลลีวูดเรื่อง “ทู้ทซี่” หรือ tootsie ในปี 2525 ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นแนวโรแมนติคคอมเมดี้ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับนักแสดงชายชื่อ Michaels Dorothy ปลอมตัวเป็นผู้หญิงเพื่อไปสมัครคัดเลือกเป็นนักแสดงหญิง ในชื่อ Dorothy Michaels เพราะก่อนหน้านี้ไม่มีใครยอมรับเขาในการเล่นการแสดงด้วย ไม่ว่าจะบทบาทใดก็ตาม และในที่สุด Dorothy Michaels ก็ได้รับการคัดเลือกและกลายเป็นนักแสดงหญิงที่ได้รับความนิยมอย่างมาก นำ แสดงโดย Dustin Hoffman ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้รับรางวัลมากมาย เช่น ในปี 1983 รางวัล Oscar สาขานักแสดงหญิงสมทบยอดเยี่ยมของ Jessica Lange รางวัล Golden Globe สาขานักแสดงนำ ชายยอดเยี่ยมของ Dustin Hoffman สาขานักแสดงยอดเยี่ยม หรือรางวัล National Society of Film Critics Awards สาขาทภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ของ Murray Schisgal และ Larry Gelbart

ต่อมาในปีพ.ศ. 2536 บริษัท Dass Entertainment (ปัจจุบันคือบริษัท Dreambox)

นำภาพยนตร์ Tootsie มาทำเป็นละครเวทีชื่อ ทัตซี่ นำแสดงโดย ศรีณยู วงษ์กระจ่าง (Dream Box History, 2016) จึงสันนิษฐานว่าอิทธิพลจากภาพยนตร์และละครเวทีทำให้คำนี้เป็นที่รู้จักไปอย่างแพร่หลาย

นอกจากนี้ยังสันนิษฐานที่มาของคำว่า “ตุ๊ด” อีกว่าอาจจะมาจากคำภาษาอังกฤษ “tootsie” ซึ่งเป็นคำที่ใช้เรียกผู้หญิง (Cambridge Advanced Learner’s Dictionary, 2008: 1534) และอีกข้อสันนิษฐานหนึ่งจากสุไลพร ชลวิไล คือ คำว่า “ตุ๊ด” อาจจะเพี้ยนมาจากคำว่า “ตุต” เพื่อจะได้ฟังดูเบาขึ้น

จากการค้นคว้าความหมายในพจนานุกรมภาษาไทยฉบับมติชนพ.ศ. 2547 ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผู้ชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และพบในคลังคำของนวรรณ พันธุเมธา ให้ความหมายไว้ว่า ชายที่มีจริตกิริยาอย่างหญิง

ในด้านการใช้งานคำว่า ตุ๊ด พบว่าถูกใช้แทนคำวาทะและเกย์แต่เป็นไปในทางลบ ถูกล้อเลียนเพื่อความสนุกสนาน พบในงานวิจัยเรื่องการทารุณกรรมในวัยรุ่นกะเทยของพวงเพ็ญ นิกระโทก (2556) ผลการวิจัยพบว่าการล้อเลียนด้วยคำพูดว่าอิ๊ดตุ๊ดจากบุคคลในครอบครัว เพื่อนและชุมชนเป็นประจำเป็นการทารุณกรรมทางอารมณ์และจิตใจ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลพูดว่า “ตอนเด็กๆ คนข้างบ้านจะชอบล้อเลียนชอบเรียกหนูว่า กะเทย ตุ๊ด อิ๊ดตุ๊ดบ่อยมาก หนูรับไม่ได้เลยเมื่อมีคนเรียกอิ๊ดตุ๊ด อิ๊ดกะเทย หนูจะโกรธมาก” และยังพบจากการนำเสนอของสื่อด้วย ดังนี้ ตัวอย่างพาดหัวข่าวจากงานวิจัยของกฤษฎาชนม์ สุขยะฤกษ์ (2552) เรื่องนักศึกษาเพศที่สามในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์: การดำเนินชีวิตและสวัสดิ “เขตปลอดตุ๊ด ราชภัฏห้ามเข้า จำกัดสิทธิระยะ” “กระทรวงวัฒนธรรมยี้ตุ๊ด-เกย์-ทอม-ดี้ ไม่รับเข้าทำงาน วอนทีวีหยุดเผยแพร่งานดารากะเทย” “นักศึกษาตุ๊ดเฮ มศว. ยอมให้พักหอหญิง” “กาชาดย้ำไม่เสี่ยงรับเลือด ตุ๊ด-เกย์” และพาดหัวข่าวเนื้อความจากข่าวออนไลน์ “จับดารารายสวมบทตุ๊ด แต่... สีสันละครไทย” “นับวันได้เห็นนักแสดงผู้ชาย กล้ามปู กล้ามแน่น โดนจับพลิกคาแรแรกเตอร์เป็นกะเทย ตุ๊ด แต่... เกย์ กันลั่นจ่อถือเป็นสีสันของละครไทยสมัยนี้ ที่เปลี่ยนไปตามยุคสมัย เมื่อสังคมไทยเปิดรับเพศที่สามมากขึ้น ไม่ได้มีแค่พระเอก นางเอก นางร้าย มาเพียงที่เป็นตัวชูโรงเท่านั้น!! เรื่องไหน เรื่องนั้น มักมีบทเพื่อนนางเอก (ส่วนใหญ่) แต่งแต้มเพิ่มบทตุ๊ด แต่... ให้เป็นผงชูรส ปรงแต่งให้ละครสนุก เฮฮา เบรกอารมณ์คนดู” (จับ “ดาราราย” สวมบทตุ๊ด แต่... สีสันละครไทย, 2556)

อย่างไรก็ตาม คำว่า ตุ๊ด ได้รับการพูดถึงและใช้กันอย่างแพร่หลายอีกครั้ง ตั้งแต่พ.ศ. 2554 ผ่านการตั้งชื่อเพลงเพชบุ๊กของนักเขียนสองคนที่เป็นคนเพศหลากหลาย ได้แก่ บันทึกของตุ๊ด โดยรัชชปชา เศรษฐไชย และ หมอตุ๊ด โดยนายแพทย์อุเทน บุญอรรถนะ เพลงเพชบุ๊กทั้งสองเพลงนี้ได้รับความนิยมน้อยมากจนสำนักพิมพ์นำไปตีพิมพ์เป็นหนังสือ บันทึกของตุ๊ดตีพิมพ์ทั้งหมด 3 เล่ม ในพ.ศ. 2557 – 2558 ส่วนของหมอตุ๊ดตีพิมพ์เป็นหนังสือ 2 เล่ม ในชื่อ กว่าจะจะเป็นหมอ ในพ.ศ. 2558

– 2559 นอกจากนี้บริษัทผลิตภาพยนตร์ชื่อดัง GDH 559 ก็นำเรื่องราวจากเพจบันทึกของตุ๊ดไปทำเป็นละครซีรีส์จนได้รับความนิยมอย่างมากอีกด้วย

การปรากฏขึ้นของเรื่องเล่าจากนักเขียนทั้งสองคนที่นำเสนอคำว่า ตุ๊ด ซึ่งเป็นคำที่มีนัยในทางลบ วิธีการทางภาษาดังกล่าวนี้นำปรากฏในคำเรียกเพศและชื่อทฤษฎีจากฝั่งตะวันตก คำว่า Queer ตามพจนานุกรม Cambridge Advanced Learner's Dictionary (2008) เป็นทั้งคำนาม (Noun) และ คำคุณศัพท์ (Adjective) คำคุณศัพท์ในความหมายแรกซึ่งเป็นความหมายเก่า (OLD-FASHIONED) มีความหมายว่า แปลกประหลาด ผิดปกติ ความหมายที่สองเป็นความหมายที่ใช้ร่วมกันกับคำนาม หมายถึง คนรักเพศเดียวกัน โดยเฉพาะผู้ชาย ซึ่งมีความหมายไปในเชิงดูถูกเหยียดหยามเหมือนกัน

ต่อมาช่วงกลางทศวรรษ 1980 เกิดทฤษฎีควีร์ขึ้น ทฤษฎีนี้เกิดขึ้นจากกลุ่มนักกิจกรรมเกย์และเลสเบียน ได้แก่ กลุ่ม Queer Nation, ACTUP และ OutRage ที่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาและทวีปยุโรป ซึ่งชื่อทฤษฎีก็มีต้นกำเนิดมาจากคำว่า Queer ดังที่ได้กล่าวข้างต้น คำนี้เป็นคำที่เหล่ากลุ่มนักกิจกรรมจงใจเลือกใช้เพราะคำดูถูกเหยียดหยามคนรักเพศเดียวกันคำนี้เป็นคำที่ผู้คนรู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลายในที่สังคมนั้น เพื่อให้ง่ายต่อการเผยแพร่ทฤษฎีให้เป็นที่รู้จักจึงเลือกคำนี้ อีกทั้งในปัจจุบันคำนี้ใช้เพื่อพลิกความหมายเดิมที่เข้าใจกันโดยทั่วไปว่าเป็นคำที่ดูหมิ่นอีกด้วย (Jane Pilcher & Imelda Whelehan, 2004: 128-129)

มากไปกว่านั้นผู้ศึกษาสังเกตได้ว่าความแพร่หลายของการใช้คำว่า “ตุ๊ด” มีมากขึ้นสังเกตเห็นได้จากวงการบันเทิง มีดารานักแสดง นักร้อง บุคคลที่มีชื่อเสียงหลายคนที่แสดงออกตัวตนทางเพศอย่างชัดเจนว่าไม่ใช่ผู้ชายแท้และใช้คำว่า ตุ๊ด เวลากล่าวถึงเพศภาวะของตนเองด้วยตัวอย่างเช่น ลูกกอล์ฟ คณาธิป สุนทรรัักษ์ เบน ชลาทิศ ตันติวุฒิ รัศมีแข ฟ้าเกื้อล้น ดีเจบุ๊กโกะ ธนชพันธ์ บูรณาชีวาวิไล ดีเจนุ้ย ธนวัฒน์ ประสิทธิ์สมพร ซึ่งพวกเขามีเพศภาวะเพศวิถีเช่นเดียวกันกับซ่าและเจ้าหม้อออกมา คือมีลักษณะภายนอกเป็นผู้ชายแต่มีกิริยาอาการอย่างผู้หญิง และบางครั้งแต่งตัวแต่งหน้าเป็นผู้หญิง นอกจากนี้ยังสังเกตได้ว่าการใช้คำว่า ตุ๊ด ในชื่อรายการที่มีพิธีกรดำเนินรายการเป็นคนที่มีเพศภาวะตุ๊ดด้วย เช่น รายการคบตุ๊ดไม่หลุดเทรนด์ รายการตุ๊ดอวดผิว รายการตามใจตุ๊ด รายการเหล่านี้ออกอากาศทางเว็บไซต์ยูทูบ (YouTube) จึงถือได้ว่าการปรากฏขึ้นของเรื่องเล่าจากนักเขียนทั้งสองคนเป็นจุดเริ่มต้นอย่างชัดเจนของการต่อสู้เพื่อพื้นที่ทางสังคมของตุ๊ด

3. ประวัติของผู้เขียน

ผู้เขียนสองคนที่นำเสนอเรื่องเล่าของตุ๊ด ได้แก่ ธัชปชา เศรษฐไชย หรือ ซ่า และ นายแพทย์อุเทน บุญอรณะ หรือ เจ้าหม้อ ผู้ศึกษาต้องการนำเสนอภูมิหลังของผู้เขียนทั้งสองคน

เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงสาเหตุที่มาของการประกอบสร้างตัวตนของตุ๊ดในเรื่องเล่าของพวกเขา โดยจะนำเสนอประวัติส่วนตัวและทัศนคติความคิดของผู้เขียนทั้งสอง ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการค้นคว้า มาจากการสัมภาษณ์ในรายการโทรทัศน์ บทสัมภาษณ์ในเว็บไซต์ โฆษณา ทำความรู้จักชีวิตส่วนตัว และมุมมองของเขาทั้งสองคนได้ดังต่อไปนี้

3.1 ประวัติของรัชชปา เศรษฐไชย ผู้เขียนบันทึกของตุ๊ด

ประวัติและมุมมองความคิดของรัชชปา เศรษฐไชย หรือ ช่า ผู้เขียนบันทึกของตุ๊ด ซึ่งมีเนื้อหา ดังที่จะแสดงต่อไปนี้

3.1.1 ประวัติส่วนตัว

รัชชปา เศรษฐไชย เกิดเมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2529 ชื่อเดิม ธีร์ธวิต เศรษฐไชย ชื่อเล่น กัส ส่วนชื่อ ช่า เป็นชื่อที่เขาเรียกแทนตัวเองกับผู้อ่านเวลาเขียนเรื่องเล่าจนผู้อ่านเข้าใจว่าเป็นชื่อเล่นแท้จริงของเขา จึงทำให้เขาเป็นที่รู้จักในชื่อว่า ช่า หรือ คุณช่า ช่าเป็นคนกรุงเทพฯ เขาเติบโตในครอบครัวชนชั้นกลาง พ่อรับราชการ แม่เป็นแม่บ้าน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ หลังจบการศึกษาช่าเริ่มทำงานในตำแหน่งกราฟฟิคดีไซน์ที่ บริษัทเอกชน ระหว่างการทำงานหลักช่าก็ได้ทำงานอดิเรกที่เขารักไปด้วยคือ การเต้นและการเขียน โดยเฉพาะการเขียนเป็นสิ่งที่เขาชื่นชอบมาตั้งแต่เด็ก ทั้งยังมีความใฝ่ฝันว่าต้องการเป็นนักเขียน อีกด้วย ซึ่งต่อมาเขาได้กลายเป็นนักเขียนสมดังใจ ด้วยการเริ่มเขียนระบายความเครียด จากการเฝ้าระวังน้ำท่วมอยู่ที่บ้านในปี 2554 เป็นจุดเริ่มต้นอาชีพนักเขียนและเรื่องเล่าอันโด่งดังของเขา

ช่าเล่าถึงจุดเริ่มต้นเรื่องเล่าของเขาไว้ในบทสัมภาษณ์ในรายการกอลด์แมร์ ทาง ช่อง 3 (2557) ว่างานเขียนเรื่องเล่าบันทึกของตุ๊ด มาจากการเขียนระบายความเครียดที่ต้องเผชิญกับ อุทกภัยครั้งใหญ่เมื่อปี 2554 เขาเขียนลงในเพจเฟซบุ๊กแรกของเขาที่มีผู้อื่นร่วมดูแลอยู่ด้วย ชื่อว่า “มั่นใจว่าคนไทย 1 ล้านคน เป็นตุ๊ด” หลังจากนั้นเรื่องเล่าของเขาได้รับความนิยมจากผู้อ่าน และมีผู้นำไปเผยแพร่ต่อในเว็บไซต์พันทิป (www.pantip.com) ต่อมาเขาจึงตัดสินใจเปิดเพจเฟซบุ๊ก ของตัวเอง โดยใช้ชื่อที่ยังคงคำว่า ตุ๊ด ไว้ว่า บันทึกของตุ๊ด โดยใช้ชื่อเล่นว่า ช่า เวลาสื่อสารกับผู้อ่าน ในเฟซบุ๊กจนหลังเหตุการณ์อุทกภัยสิ้นสุดลง ช่าหยุดการเขียนในเพจเฟซบุ๊กของตัวเองไป ประมาณ 1-2 ปี ภายหลังจากจึงได้กลับมาเขียนอีกด้วยความคิดว่าชีวิตของเขามีเรื่องราว มุมมองที่น่าสนใจและสนุกสนานอีกมากมาย ประกอบกับเป็นคนที่ยื่นชอบสร้างสรรค์งานเขียนตั้งแต่เด็ก เขียนการ์ตูนตั้งแต่สมัยประถม ในช่วงมัธยมเคยเขียนนิยายส่งประกวด และเขามักจะกล่าวเสมอใน

การให้สัมภาษณ์ว่าเขามีความสุขเมื่อได้เขียน เช่น บทสัมภาษณ์ในเว็บไซต์สนุกดอทคอม ทรูปลูกปัญญา รายการกาลแอมร์ ทางช่อง 3 และโฆษณาสินค้าบำรุงผิวเอสเคทู เพจบันทึกของตุ้ตจิง ได้เริ่มอย่างเป็นทางการตั้งแต่ตอนนั้น บนเพจบันทึกของตุ้ตจิงของชานนอกจากจะนำเสนอเรื่องเล่าสนุกสนานที่มาจากชีวิตของเขาแล้ว ยังพบการนำเสนอรูปและเรื่องราวจากการทำศัลยกรรมของชานเองด้วย ซึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้ชานเป็นที่รู้จักอย่างมากด้วย เนื่องจากชานกล้าที่จะเปิดเผยเรื่องราวการทำศัลยกรรมของตนเอง และยังมีเรื่องราวอีกประเภทหนึ่งที่ชานมักจะนำเสนอในเพจของเขาเป็นเรื่องเกี่ยวกับคนที่ติดเชื้อเอชไอวี (HIV) ชานกล่าวไว้ในการสัมภาษณ์ทางรายการศิลปะสโมสร ที่ออกอากาศทางช่องไทยพีบีเอส เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม (2561) เขาเป็นคนที่รณรงค์เรื่องผู้ป่วยโรคเอดส์และผู้ที่ติดเชื้อ HIV อยู่แล้ว ดังนั้นเขาจึงพยายามนำเสนอเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวทางเพจเฟซบุ๊กบ่อยๆ เช่น เล่าเรื่องเพื่อนที่มีเชื้อ HIV ว่าชีวิตตอนนี้ของเขาปกติสุข ราบรื่น มีสุขภาพที่แข็งแรง เพื่อที่จะทำให้สังคมได้ทำความเข้าใจกับเชื้อ HIV และโรคเอดส์ว่าแท้จริงแล้วผู้ป่วย ผู้ที่ติดเชื้อสามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างปกติ อีกทั้งปัจจุบันนี้ก็มียาที่ช่วยยับยั้งเชื้อได้แล้ว และเพื่อให้ความรู้แก่กลุ่มชายรักชายด้วยในเรื่องการปฏิบัติตัวที่ปลอดภัย ซึ่งจากการนำเสนอเรื่องผู้ป่วยโรคเอดส์และผู้ที่ติดเชื้อ HIV บ่อยครั้งจึงทำให้ชานได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของประเทศไทยไปร่วมงาน Life Ball 2018 ที่ประเทศออสเตรเลีย เป็นงานที่จัดขึ้นเพื่อระดมทุนช่วยเหลือผู้ป่วยโรคเอดส์และผู้ที่ติดเชื้อ HIV ชานได้เดินทางไปร่วมงานเมื่อเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา

ชานเริ่มเขียนเรื่องเล่าลงในเพจเฟซบุ๊กก่อน หลังจากนั้นเรื่องเล่าจากเพจเฟซบุ๊กได้รับการนำเสนอในรูปแบบอื่น ได้แก่ หนังสือ และ ละครซีรีส์ หนังสือใช้ชื่อเดียวกันกับเพจเฟซบุ๊ก คือ บันทึกของตุ้ตจิง มีทั้งหมดจำนวน 3 เล่ม ตีพิมพ์เล่มแรกในปี 2557 เล่มที่ 2 และ 3 ตีพิมพ์ต่อมาในพ.ศ. 2558 ปีถัดมา 2559 โดยสำนักพิมพ์ริงค์ ปิยอนต์ บุ๊คส์ ส่วนละครซีรีส์ บริษัท GDH 599 เป็นผู้ที่นำมาผลิตสร้างในปี 2559 ในชื่อ ไดอารี่ตุ้ตจิงส์ เดอะซีรีส์ (Diary Tootsies The Series) ออกอากาศทางช่อง GMM 25 กำกับการแสดงโดย ปิยะชาติ ทองอ่วม เนื่องจากผู้ชมให้การตอบรับเป็นอย่างดี ทางผู้จัดจึงสร้างซีซั่นที่ 2 ทันทีและออกอากาศในปี 2560 ละครซีรีส์เรื่องนี้ได้รับความนิยมจากผู้ชมอย่างมาก มีหลายฉากที่เป็นที่กล่าวถึงกันอย่างมากในสังคมออนไลน์ในเรื่องความตลกสนุกสนาน

ในด้านครอบครัว ชานเป็นลูกชายคนโตของครอบครัวเชื้อสายจีน มีน้องสาวหนึ่งคน ชานกล่าวถึงการรับรู้ตัวตนทางเพศของตนไว้ในโฆษณาสินค้าบำรุงผิว SK-II ว่าเขารับรู้มาตั้งแต่เกิดแล้วว่าตัวเองเป็นตุ้ตจิง และสื่อสารกับตัวเองมาตลอด ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เปิดเผยกับครอบครัวในช่วงแรก แต่ก็แสดงออกโดยการแต่งหน้าแต่งตัวบ้าง ต่อมาเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้พ่อรู้ว่าเขาไม่ได้เป็นผู้ชายแท้ เขาก็ยอมรับกับพ่อ ซึ่งพ่อไม่สามารถยอมรับตัวตนทางเพศของเขาได้จึงกีดกัน ถึงแม้ว่าชานจะโดนพ่อตีแต่ชานก็ไม่เคยโทษพ่อเลยที่กระทำเช่นนี้เพราะเข้าใจว่าเขาทำให้พ่อผิดหวังในฐานะ

ลูกชายคนโตของครอบครัวคนจีนที่ควรจะทำหน้าที่เป็นหัวหน้าครอบครัว มีลูกหลานสืบต่อไป ในช่วงนั้นซาและพ่อจึงมีปัญหากันอย่างหนัก แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไปพ่อเห็นแล้วว่าซาเป็นลูกที่ดี เรียนดี สามารถดูแลครอบครัวได้ ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน พ่อจึงยอมรับซา ซึ่งซากล่าวว่าการที่พ่อยอมรับเขาเป็นจุดเปลี่ยนในชีวิต เขาใช้ชีวิตได้อย่างอิสระ ปมปัญหาที่มีอยู่ได้คลายออกไป นอกจากนี้จากบทสัมภาษณ์ของซาและแม่ในนิตยสาร (เชิญพร คงมา, 2561) ทำให้เห็นความรักความผูกพันที่อบอุ่นระหว่างซากับแม่ด้วยว่าแม่เป็นผู้ที่อยู่เคียงข้างซามาโดยตลอด เข้าใจในตัวตนของซาคอยปกป้อง ไกล่เกลี่ยระหว่างพ่อกับซา ดังที่แม่กล่าวถึงช่วงก่อนหน้านั้นที่พ่อยังไม่ยอมรับตัวตนทางเพศของซาว่า “หลายครั้งที่พ่อจะตี แม่ก็เอาตัวรับไว้ ไม่ให้เขาตีลูก เพราะลูกเรา เราก็รักไม่ว่าเขาจะเป็นอะไร แต่แม่สงสารพ่อนะ พ่อเขารับไม่ได้” และแมียังกล่าวอีกว่าช่วงที่ซาแต่งตัวแต่งหน้าเป็นผู้หญิงอย่างชัดเจนก็รู้สึกอายบ้าง อายเพื่อน แต่ความรู้สึกอายนั้นก็หายไปเมื่อคิดว่าลูกเราไม่ได้ทำ ความเดือดร้อนให้เราเลยแม้แต่น้อย ในปัจจุบันนี้แม่อีกรู้สึกภูมิใจในตัวซามากเพราะเขาทำให้เห็นแล้วว่าเขาเป็นดี สามารถดูแลพ่อแม่ได้ ใช้นี้ให้พ่อได้ทั้งหมดและยังประสบความสำเร็จ สร้างทุกอย่างในชีวิตได้เอง ส่วนซากล่าวถึงครอบครัวว่าเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนชีวิตเขาซึ่งความรักที่มีต่อครอบครัวเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตเขาขับเคลื่อนไป เขาเห็นตัวอย่างจากพ่อที่ทำงานหนักเพื่อคนในครอบครัว เพื่อภรรยาและลูกได้มีเงินใช้จ่าย ส่วนตัวพ่อเองใช้เงินวันละไม่มาก ซึ่งตอนนั้นซาไม่เข้าใจการกระทำเช่นนี้ของพ่อ แต่ตอนนี้ซาเข้าใจแล้วว่าพ่อทำงานเพื่อคนที่เขารัก ทุกวันนี้ซาจึงไม่ได้ทำงานเพื่อตัวเองเท่านั้นแต่เพื่อครอบครัวด้วย โดยเฉพาะแม่หากแม่ต้องการอะไรก็จะทำให้แม่

เพศภาวะเพศวิถีของซาคือ ลักษณะภายนอกเป็นอย่างผู้ชายทั่วไปแต่มีกิริยาอาการท่าทางอย่างผู้หญิง มีคู่รักเป็นผู้ชาย อีกทั้งยังแต่งกายเป็นผู้หญิงในโอกาสต่างๆ อีกด้วย เช่น ซาแต่งตัวแต่งหน้าเป็นผู้หญิงเวลาไปรายการเพื่อให้สัมภาษณ์ เวลาไปเที่ยวกับเพื่อน คนที่ชื่นชอบหรือติดตามซาก็จะเห็นเขาในทั้งสองแบบ ทั้งที่แต่งกายเป็นผู้ชายและเป็นผู้หญิง

จากผลงานเรื่องเล่าประกอบกับบุคลิกที่มีความโดดเด่นแตกต่างดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้เขากลายเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงมากคนหนึ่ง มีผู้ติดตามจำนวนมากโดยเฉพาะในช่องทางออนไลน์หรือที่คนส่วนใหญ่เรียกกันว่า เน็ตไอดอล (Net idol) ปัจจุบันซายังคงเขียนเรื่องเล่าในเพจเฟซบุ๊กและยังผลิตรายการบันเทิงทางช่องออนไลน์ของตัวเองด้วย โดยร่วมทำกับเพื่อนสนิท เช่น รายการตุ๊ดเบอร์ตอง ดูเหอะ พาเรากลับบ้าน ออกอากาศออนไลน์ทางเว็บไซต์ยูทูบ (YouTube) ซาและเพื่อนๆ ทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินรายการ ซึ่งในปัจจุบันกลุ่มเพื่อนสนิทก็กลายเป็นที่รู้จักของกลุ่มคนที่ติดตามผลงานของซาด้วย

3.1.2 ทศนคติ

ซ่าได้แสดงทัศนคติความคิดต่อเรื่องเล่าของตนเอง เพื่อนสนิท ความหลากหลายทางเพศและการศัลยกรรมไว้ ดังต่อไปนี้

การเริ่มต้นเรื่องเล่าของซ่า ซ่าเริ่มเขียนจากเรื่องเล่าขนาดสั้นก่อน เมื่อเห็นว่าผู้อ่านชอบจึงลองเขียนยาวขึ้น แต่ซ่าก็มีความกังวลด้วยว่าถ้าเรื่องเล่ายาวมากจะไม่มีคนอ่าน ซึ่งผลตอบรับเป็นไปในทางตรงข้ามกับความคิดของเขาถึงแม้ว่าเรื่องเล่าของซ่าจะยาวมากแต่ก็มีคนอ่านทั้งยังได้รับความนิยมนอกด้วย ซ่าจึงเห็นว่าแท้จริงแล้วถ้อยคำที่กล่าวเสียตสีคนไทยว่าอ่านหนังสือน้อยเพียงปีละ 8 บรรทัดไม่ใช่เรื่องจริง พร้อมทั้งแสดงความเห็นต่อไปอีกว่า คนไม่ได้อ่านน้อยแต่เลือกอ่านเรื่องที่สนใจ ไม่ว่าจะเรื่องจะยาวเพียงใด จากบทสัมภาษณ์ในเว็บไซต์ทรูปลูกปัญญา (2560) ซ่ากล่าวถึงค่านิยมของบัณฑิตของตุ๊ดว่า บัณฑิตของตุ๊ดเป็นเหมือนเพื่อนสาวของผู้อ่าน ทุกคนสามารถเข้ามาพูดคุยปรึกษา หรือแม้กระทั่งพูดจาเล่นหัวกันอย่างหยาบคายก็สามารถทำได้ การปฏิสัมพันธ์กับผู้อ่านเช่นนี้จะทำให้เขามีความสุข เขาต้องการให้ผู้อ่านเห็นเพจเฟซบุ๊กของเขาเป็นเหมือนอีกพื้นที่หนึ่งที่สามารถเข้ามาพูดคุยกันเรื่องต่างๆ ได้อย่างสบายใจ

ซ่ากล่าวเมื่อครั้งให้สัมภาษณ์กับเว็บไซต์ทรูปลูกปัญญา (2560) เกี่ยวกับเรื่องเล่าของตนเองที่ได้รับการนำเสนอเป็นซีรีส์อีกว่า ส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวความสัมพันธ์และมิตรภาพของเพื่อนกับตนเอง ทั้งพยายามเน้นการนำเสนอบุคลิกของตนและเพื่อนให้ดูสมจริงที่สุด เพราะยังคงต้องการให้เรื่องเล่าของเขาเป็นเพื่อนสาวของผู้ชมผู้อ่านที่สามารถเข้าถึงได้เช่นเดิม รวมไปถึงตัวตนในชีวิตจริงของเขาด้วยที่ยังคงปฏิบัติตนอย่างเรียบง่ายเช่นเคย เขากล่าวว่าไม่เคยคิดว่าตนเองเป็นดาราหรือเน็ตไอดอลเลยและไม่ต้องการเป็นด้วย ถึงแม้ว่าเรื่องเล่าของซ่าจะได้รับความนิยมนอย่างมากจนทำให้เขากลายเป็นคนที่มียอดนิยมก็ตาม

เรื่องราวมิตรภาพระหว่างซ่าและเพื่อนๆ ไม่เพียงปรากฏในเรื่องเล่าเท่านั้น แต่ยังเห็นได้ในชีวิตจริงของซ่าด้วย จากการค้นคว้าผู้ศึกษาสังเกตว่าซ่าช่วยสนับสนุนให้เพื่อนได้มีโอกาสเข้ามาทำงานในวงการบันเทิง เห็นได้จากการออกรายการต่างๆ เช่น รายการกาละแมร์ รายการล้างตู้เย็น ที่ออกอากาศออนไลน์ทางเพจล้างตู้เย็น รายการ Loukgolf's English Room ที่ออกอากาศทางช่อง GMM 25 เพื่อนของซ่าจะเป็นแขกรับเชิญอีกคนหนึ่งที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในรายการ โดยเฉพาะเพื่อนสนิทที่ชื่อว่า บิ๊ก ซึ่งซ่าเคยกล่าวไว้ในรายการล้างตู้เย็น (2560) และรายการกาละแมร์ (2557) ว่ามีความสนิทสนมกันมาก ผ่านเรื่องราวประสบการณ์มากมายมาด้วยกันและชื่นชมเพื่อนคนนี้ว่า รู้สึกภูมิใจที่เพื่อนมีความมานะพยายามทำความฝันของตนเองได้สำเร็จ โดยเฉพาะเรื่องการเดินทาง

ในส่วนของประเด็นเรื่องความหลากหลายทางเพศซ่าได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นนี้ไว้ในรายการศิลปินโมสร ซึ่งออกอากาศทางช่องไทยพีบีเอส (2561) ซ่ากล่าวถึงประเด็น

อาชีพที่คนเพศหลากหลายทำส่วนใหญ่มักจะเป็นงานที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดในคนเพศหลากหลายแต่ไม่ได้หมายความว่าคนที่ไม่มีความคิดสร้างสรรค์จะไม่สามารถเป็นคนเพศหลากหลาย และคิดว่ามีคนเพศหลากหลายทำงานอยู่ในทุกวงการแต่คนเพศหลากหลายมีความคิดสร้างสรรค์ที่เด่นชัดกว่าอาจจะเป็นเพราะเรามีมุมมองของทั้งสองเพศคือเพศหญิงกับเพศชาย เราตอบจากมุมมองของผู้ชายก็ได้หรือตอบจากมุมมองของผู้หญิงก็ได้ซึ่งก็ทำให้เรามองอะไรได้หลายอย่างมากขึ้นก็เลยสร้างสรรค์มากขึ้นด้วย ต่อมาในประเด็นคนเพศหลากหลายต้องเป็นคนตลก ช่างกล่าวถึงเรื่องนี้ว่ายอมรับว่าคนเพศหลากหลายเป็นคนอารมณ์ดีจริง โดยเฉพาะคนที่ทำงานในวงการบันเทิง ซึ่ง โดยส่วนตัวก็เป็นคนอารมณ์ดีและเพื่อนส่วนใหญ่ก็เป็นคนอารมณ์ดี มองโลกในแง่บวกด้วย แต่ถ้าทุกคนลองเปลี่ยนการมองว่าทุกคนเป็นคนเหมือนกันก็จะรับรู้ได้ว่าทุกคนก็มีอารมณ์หลากหลายด้วยกันทั้งนั้นไม่ว่าจะดีหรือไม่ดี ทุกข์ สุข เศร้า มีเหมือนกันหมด ตัวตัวเองก็ไม่ได้เป็นคนที่ตลกตลอดเวลา เวลาทำงานก็ต้องตลก ร่าเริงแต่เมื่อทำงานเสร็จแล้วก็รู้สึกเหนื่อยจึงต้องการที่จะอยู่หนึ่งๆ หรือเพื่อนของช่างบางคนก็ทำงานในวงการบันเทิง เช่น รัศมีแข ฟ้าเกื้อล้น บทบาทในหน้าจอโทรทัศน์ เขาเป็นคนตลกตลอดเวลา แต่ในชีวิตจริงของเขาเขาเป็นคนจริงจังกับชีวิตมาก และมีคำถามในประเด็นคนเพศหลากหลายถูกกลั่นแกล้งจากสังคม (social bully) ว่าในยุคที่มีสื่อสังคมออนไลน์เช่นนี้คนเพศหลากหลายถูกกลั่นแกล้งรุนแรงกว่าเดิมหรือไม่ ช่างตอบว่าคิดว่าจะไม่รุนแรงกว่าเดิมแต่สามารถเห็นได้ง่ายขึ้น แต่ในสังคมปัจจุบันสถานการณ์ของคนเพศหลากหลายดีขึ้นกว่าสมัยก่อน หากเปรียบเทียบกับสมัยที่ช่างเป็นเด็ก ประมาณชั้นมัธยมต้นหรือถึงมัธยมปลายช่างจะโดนเพื่อนแกล้งเพื่อนล้อตลอดว่าเป็นตุ๊ด เป็นกะเทย แต่พอเวลาผ่านไปเพื่อนคนที่เคยล้อหรือแกล้งช่างเขาก็ได้ผ่านการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องความหลากหลายทางเพศ เมื่อเราได้มาพบกันอีกในตอนเป็นผู้ใหญ่เพื่อนๆ เหล่านั้นเขาก็ให้เกียรติเรา ไม่ล้อเลียนหรือแกล้งเหมือนครั้งที่เป็นเด็กๆ แต่ก็ยังมีเพื่อนบางคนถึงแม้เวลาจะผ่านไปแล้วแต่เขาก็ไม่ได้เรียนรู้อะไร ยังคงล้อเลียนกลั่นแกล้งคนเพศหลากหลายอยู่ เพราะพวกเขายังมีกรอบความคิดเกี่ยวกับชายรักชายหญิงรักหญิงเช่นเดิมดังที่สื่อมวลชนในสมัยนั้นนำเสนอียดเยียดให้ ซึ่งถึงแม้ในปัจจุบันคนจะเข้าใจคนเพศหลากหลายมากขึ้นแต่ก็เป็นเรื่องธรรมดาที่ยังมีคนไม่เข้าใจด้วย คุณช่างกล่าวต่อถึงเรื่องสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวของคนเพศหลากหลายในสังคมว่า ตอนนี้นึกคิดว่าสื่อที่กำลังสู้กันระหว่างฝ่ายที่พยายามอธิบายให้สังคมได้เข้าใจคนเพศหลากหลายกับฝ่ายที่บิดเบือนภาพของคนเพศหลากหลาย เช่น การนำเสนอเรื่องเพศที่เกินจริง ซึ่งเป็นเรื่องที่นำเสนอว่าคนนิยมเรื่องราวที่นำเสนอโดยฝ่ายที่บิดเบือนมากกว่า ดังนั้นจึงต้องอาศัยการเรียนรู้ของคนในสังคมโดยการปรับมุมมองว่ามองคนเพศหลากหลายในฐานะคนใช้พื้นฐานของความเป็นมนุษย์และไม่มองว่าบุคคลนี้เป็นเพศอะไร ความเข้าใจในเรื่องความแตกต่างหลากหลายก็จะดีขึ้น

อีกเรื่องหนึ่งของซ่าซึ่งผู้คนให้ความสนใจติดตามก็คือเรื่องการทำศัลยกรรม จึงเป็นอีกหัวข้อหนึ่งที่ซ่าต้องตอบเมื่อซ่าได้รับเชิญไปให้สัมภาษณ์ จากการสัมภาษณ์ในรายการ The Surgery Idol ของคลินิกความสวยความงามชื่อ Amed Clinic (2558) และบทสัมภาษณ์นิตยสารแพรวออนไลน์ (2561) เห็นว่าได้ว่าซ่าทำศัลยกรรมใบหน้าหลายส่วน เช่น จมูก ตา โคนงหน้า ริมฝีปาก และยังมีอาการแก้ไขการทำศัลยกรรมหลายครั้งด้วย ซ่ากล่าวว่าเขาเป็นคนที่ใส่ใจดูแลตัวเองเป็นอย่างดีอยู่แล้ว มีหลายอย่างที่จะช่วยให้ตัวเองดูดีขึ้นไปได้ ทั้งการแต่งหน้า ทำผม ดูแลผิวพรรณ รูปร่าง หรือแม้แต่บุคลิกภาพ รวมถึงการทำศัลยกรรมด้วยเป็นอีกอย่างหนึ่งที่เขาสนใจเพื่อช่วยเสริมสร้างเสน่ห์และความมั่นใจ ซ่ากล่าวว่าทำศัลยกรรมเพราะต้องการมีหน้าตา บุคลิกที่ดีและไม่เห็นว่าการทำศัลยกรรมเป็นเรื่องที่จะต้องปิดบัง เนื่องจากศัลยกรรมคือการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นเมื่อเปลี่ยนแปลงแล้วควรจะได้เห็นได้อย่างชัดเจน ซ่าบอกอีกว่าเขาเป็นคนเปิดเผยและคิดว่าการเปิดเผยข้อมูลการทำศัลยกรรมของเขาเป็นประโยชน์กับคนอื่นที่ต้องการจะทำศัลยกรรมด้วย ซ่าจะพยายามให้ข้อมูลในทุกด้านของการทำศัลยกรรมในแต่ละครั้งที่เขาทำมา เช่น แก้ไขส่วนใดของใบหน้าบ้าง สถานพยาบาล แพทย์ ราคา อาการและผลข้างเคียงหลังการทำศัลยกรรม เพราะสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ซ่าเน้นย้ำถึงเรื่องการทำศัลยกรรมก็คือต้องศึกษาข้อมูลให้ครบถ้วนก่อนตัดสินใจ นอกจากนี้ซ่ากล่าวถึงการประสบความสำเร็จจากการทำศัลยกรรมด้วยว่า เราทำศัลยกรรมให้ดูดีไม่เพียงเพื่อให้คนอื่นมองเท่านั้น แต่เพื่อที่เราเองแล้วมีความสุขด้วย เราเองตัวเองแล้วเรามีความสุขหรือไม่ ถ้าเราชอบเรามีความสุขนั้นก็ถือว่าประสบความสำเร็จแล้ว

ผู้ศึกษายังพบเรื่องราวการดูแลตัวเองของซ่าอีกในรายการล้างตู้เย็น (2560) เป็นรายการทำอาหาร พิธีกรจะไปที่บ้านของแซกรับเชิญแล้วค้นหาอาหารในตู้เย็นของแซกรับเชิญคนนั้น ในระหว่างนั้นก็จะมีบทพูดคุยสนทนากันไปด้วย จากรายการนี้เห็นว่าซ่ารับประทานอาหารคลีน (Clean food) หรืออาหารที่ไม่ผ่านการปรุงมาก เน้นอาหารมีสดใหม่ ไม่มีไขมัน และออกกำลังกาย ซึ่งจากการพูดคุยในรายการและปริมาณวัตถุดิบสำหรับประกอบอาหารคลีนที่บ้านซ่าแสดงให้เห็นว่าเขาให้ความสำคัญใส่ใจดูแลรูปร่างตัวเองอย่างดี

นอกจากนั้นในการสัมภาษณ์ของซ่าที่ให้ไว้กับเว็บไซต์ trueid ในคอลัมน์ woman's idol (2558) เขาฝากถึงแฟนคลับหรือผู้ที่ชื่นชอบติดตามเขาไว้อย่างน่าสนใจว่าอยากให้ทุกคนมีความสุขกับชีวิตทั้งในชีวิตจริงและชีวิตในสังคมออนไลน์ โดยการเลือกติดตามคนที่ชื่นชอบดีกว่า อย่าไปติดตามคนที่ตนเองไม่ชอบเลย เพราะมันคือพลังลบที่ทำให้ชีวิตไม่มีความสุข และอีกอย่างหนึ่งคืออยากให้ทุกคนพิจารณาสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างตรงไปตรงมาว่า ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ เนื่องจากสังคมไทยหล่อหลอมกันมาว่าให้ประนีประนอม ยอมๆ กันไปเพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง แต่เราก็ไม่จำเป็นต้องยอมให้กับสิ่งที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมที่เกิดขึ้นนี้ ซึ่งซ่ากล่าวต่ออีกว่าเขาค่อนข้างไม่ยอมรับอะไรที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม เพราะเขาโตมาในครอบครัวที่สอนว่าไม่ให้ยอมกับอะไรที่ไม่ถูกต้อง

3.2 ประวัติของนายแพทย์อุเทน บุญอรรถ ผู้เขียนว่าเจ้าจะเป็นหมอ

ประวัติส่วนตัวและทัศนคติความคิดของนายแพทย์อุเทน บุญอรรถ หรือ เจ้าหมอ ผู้เขียนว่าเจ้าจะเป็นหมอ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.2.1 ประวัติส่วนตัว

นายแพทย์อุเทน บุญอรรถ เกิดเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2524 ชื่อเล่น แพท ส่วนชื่อ เจ้าหมอ เป็นชื่อที่ผู้เขียนใช้เรียกแทนตัวเองเวลาสื่อสารกับผู้อ่านในเรื่องเล่า เจ้าหมอเป็นอายุรแพทย์ด้านสมอง จบการศึกษาจากแพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และวุฒิปริญญาตรีสาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ขณะนี้ทำงานอยู่ที่โรงพยาบาลเอกชน สอนที่โรงเรียนแพทย์ และกำลังเตรียมตัวเพื่อจะศึกษาต่อเพิ่มอีก เจ้าหมอเป็นคนจังหวัดระยอง ได้รับการเลี้ยงดูมาอย่างดีในครอบครัวที่อบอุ่น พ่อเป็นนายทหาร นักบินของกองทัพเรือและเป็นที่ปรึกษาฝ่ายการช่างของสายการบิน แม่เป็นแม่บ้าน มีน้องชายหนึ่งคน

จากบทสัมภาษณ์หมอไหน ไฟแรงเฟร่อ? “หมอตุ๊ด” (2558) เจ้าหมอกล่าวถึงการรับรู้ตัวตนทางเพศของตนเองไว้ว่า เริ่มรับรู้ตนเองว่าไม่ใช่ผู้ชายตั้งแต่เด็ก เพราะรู้สึกชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า รู้สึกแปลกแยกเวลาเข้ากลุ่มกับเพื่อนผู้ชาย ไม่สนใจและไม่ชอบในสิ่งที่พวกเขาทำ ซึ่งตลอดเวลาจะเข้ามาหาวิทยาลัยเจ้าหมอยังรู้สึกเสมอว่าตนเองผิดปกติ ทั้งยังคิดว่าคงต้องใช้ชีวิตอยู่อย่างลำบากแน่นอน ไม่มีคนชอบและไม่ยอมรับ แต่พอได้เข้ามาเรียนในคณะแพทยศาสตร์รู้สึกเหล่านั้นก็ลดลงจนตอนนี้รู้สึกภูมิใจในตัวเองแล้ว เจ้าหมอพุดถึงเรื่องการเปิดเผยตัวตนทางเพศกับครอบครัวว่า ในช่วงแรกไม่ได้บอกพ่อแม่ แต่เจ้าหมอรับรู้ได้ว่าท่านทั้งสองรู้ว่าเขาไม่ใช่ผู้ชายแท้ เพราะกิริยาอาการของเจ้าหมองเองก็ชัดเจนว่าเหมือนกับผู้หญิงมากกว่าและเจ้าหมอยังกล่าวอีกว่าแม่อุ้มท้อง เลี้ยงดูเขามาตั้งแต่เด็กยอมรับรู้ได้อยู่แล้วว่าลูกเป็นอย่างไร ทางบ้านก็ไม่เคยกีดกันการแสดงออกหรือกระทำรุนแรงกับเจ้าหมอเลย ต่อมาภายหลังเจ้าหมอก็บอกกับพ่อแม่เองว่าเขาเป็นชายรักชาย ซึ่งพ่อแม่ก็ยอมรับตัวตนของเขาได้ ปัจจุบันเจ้าหมอจึงสามารถพูดคุยกับครอบครัวได้ทุกเรื่อง

ครอบครัวเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของเจ้าหมอเห็นได้จากที่ครอบครัวเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจเรื่องในชีวิตอย่างเช่นการเลือกเรียนต่อในมหาวิทยาลัยดังที่เจ้าหมอกล่าวไว้ในบทสัมภาษณ์ว่า ตนเองเป็นคนที่ยื่นชอบการอ่านการเขียนตั้งแต่เด็ก เมื่อตอนสอบเข้ามหาวิทยาลัย เจ้าหมอต้องการสอบเข้าเรียนต่อคณะอักษรศาสตร์เพื่อเป็นนักเขียน แต่พ่อแม่แนะนำให้ลองสอบแพทย์ด้วยเพราะเป็นอาชีพที่มีความมั่นคงมาก ประกอบกับเหตุผลส่วนตัวอีกข้อหนึ่ง

ที่ว่าเจ้าหมอเห็นถึงความคาดหวังของแม่ที่ต้องการให้เขาเป็นแพทย์ เจ้าหมอกล่าวต่ออีกว่าในความเป็นจริงเขาไม่ใช่ผู้ชายที่สามารถจะมีภรรยา มีลูกให้แม่ได้ ดังนั้นเขาจึงคิดว่าต้องการเป็นหมอให้แม่ภูมิใจในตัวเขา เจ้าหมอจึงตัดสินใจเลือกสอบเข้าคณะแพทย์ คำตอบของเจ้าหมอที่ให้ไว้กับผู้จัดการออนไลน์อีก คำตอบหนึ่งก็ช่วยเน้นย้ำถึงความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อเจ้าหมอด้วยคือ เหตุผลในการเลือกเป็นอายุรแพทย์ด้านสมอง เพราะตาของตนเองเป็นโรคอัลไซเมอร์จึงทำให้รู้ว่าผู้ป่วยโรคสมองไม่ได้ป่วยคนเดียว แต่ครอบครัวจะป่วยด้วยหรือได้รับผลกระทบด้วย เวลาเห็นตาไปพบแพทย์จะเห็นว่าเมื่อพบแพทย์เรียบร้อยเสร็จแล้วก็กลับ ซึ่งเจ้าหมอคิดว่าการรักษาผู้ป่วยโรคสมองควรจะดูแลครอบครัวของเขาผู้ป่วยด้วย

ในส่วนของงานเขียนเจ้าหมอกล่าวไว้ในบทสัมภาษณ์ว่า ถึงแม้ว่าเขาจะเป็นหมอแล้วแต่ยังคงทำตามความฝันที่จะเป็นนักเขียนอยู่ เขายังคงเขียนอยู่บ้าง ขณะที่เรียนแพทย์ตอนปี 4 -5 เขียนนิยายเด็กแนวแฟนตาซีลงในเว็บไซต์ แต่ตอนเรียนปี 6 ต้องเรียนและทำงานหนักมากจึงหยุดงานเขียนไประยะหนึ่ง พอได้เป็นหมอก็กลับมาทำงานเขียนใหม่โดยเขียนเป็นเพจเฟซบุ๊กในปี 2557 ใช้ชื่อเพจเฟซบุ๊กว่า หมอตุ๊ด หลังจากนั้นในปีถัดมาสำนักพิมพ์จึงมาติดต่อเพื่อนำเรื่องเล่าไปตีพิมพ์เป็นหนังสือ เล่มแรกในปี 2558 ชื่อว่าเจ้าจะเป็นหมอเล่าเกี่ยวกับประสบการณ์ในช่วงที่เจ้าหมอเป็นนักศึกษาแพทย์ปีที่ 6 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายก่อนจบการศึกษา ส่วนเล่มที่ 2 ชื่อเดียวกันในปีต่อมาพ.ศ. 2559 เขียนเล่าเรื่องราวในช่วงที่เจ้าหมอได้เป็นแพทย์แล้ว

นอกจากเรื่องเล่าสมัยเป็นนักเรียนแพทย์ที่เจ้าหมอนำเสนอในเพจเฟซบุ๊กและในหนังสือแล้ว ยังมีเรื่องเล่าอีกประเภทหนึ่งที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านมากก็คือเรื่องเล่าปริศนาปัญหาความรัก ในเพจเฟซบุ๊กของเจ้าหมอเห็นได้ว่าการเผยแพร่ (share) เรื่องเล่าประเภทนี้ออกไปเป็นจำนวนมากและเรื่องเล่านี้ได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือในปี 2558 ชื่อหนังสือ Wake Up ชะนี ทั้งยังได้รับการนำมาเป็นซีรีส์ด้วย ชื่อเรื่อง Wake Up ชะนี The Series ออกอากาศทางช่องวัน 31

ปัจจุบันเจ้าหมอยังคงเขียนเรื่องเล่าในเพจหมอตุ๊ดอยู่ซึ่งเรื่องราวที่นำเสนอส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องให้คำปรึกษาเรื่องความรัก มุมมองความรักและการใช้ชีวิต นอกจากนี้เจ้าหมอยังได้สร้างสรรค์งานเขียนออกมาเป็นหนังสืออีกหลายเล่มมีทั้งนิยายและพ็อกเก็ตบุ๊ก เช่น กังหันกับพัดโบก เป็นผู้ใหญ่ว่าไม่เจ็บ แรงบันไดจารย์ อีกทั้งมีนิยายที่เขียนลงในเว็บไซต์ Jamplay (www.jamplay.world) ในเครือของสำนักพิมพ์แจ่มใสอีกด้วย

3.2.2 ทศนคติ

เจ้าหมอได้แสดงมุมมองความคิดเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องการประกอบอาชีพแพทย์ การเป็นคนเพศหลากหลายและเรื่องความรักไว้ ดังต่อไปนี้

เจ้าหมอได้ตอบคำถามเรื่องการเป็นคนเพศหลากหลายที่ประกอบอาชีพแพทย์ไว้ในรายการ Pink Mango (2554) ว่าตั้งแต่เริ่มเข้าไปเรียนที่คณะแพทย์ไม่ได้ลำบากมากมายนักเนื่องจากเพื่อนในคณะส่วนใหญ่ยอมรับได้ ครั้งเมื่อตนเองสอบสัมภาษณ์เพื่อเข้าเรียนต่อคณะแพทย์อาจารย์แพทย์ที่เป็นคณะกรรมการไม่ได้ถามถึงเรื่องตัวตนทางเพศ แต่เจ้าหมอเชื่อว่าคณะกรรมการรู้เพราะในคณะกรรมการมีแพทย์มาจากหลากหลายสาขารวมถึงจิตแพทย์ด้วย แต่หากทางคณะกรรมการถามถึงเรื่องเพศภาวะของตน เจ้าหมอก็พร้อมที่จะบอกถามความจริงว่าตนเองไม่ใช่ผู้ชายแท้ ไม่ต้องการปิดบัง เขากล่าวถึงเรื่องนี้ในบทสัมภาษณ์ของผู้จัดการออนไลน์ด้วยว่า ช่วงเรียนไม่เหนื่อยส่วนช่วงทำงานก็ไม่ถือว่าเหนื่อยแต่ต้องเตรียมตัวทำการบ้านมากกว่า ในขณะที่งานสามารถเป็นตัวของตัวเองได้แต่ต้องอยู่ในกรอบที่เหมาะสม ถ้าคนไข้ดูเป็นกันเองก็จะแสดงออกแต่ถ้าคนไข้เป็นผู้สูงอายุหรือมีบุคลิกเป็นคนจริงจังก็จำเป็นต้องแสดงความเป็นผู้ใหญ่ของตัวเอง จำกัดพฤติกรรมของตนเองไม่แสดงออกมาก เช่น เก็บปากเก็บคำ ไม่จับไม้จับมือ หรือเจ้าหมอเรียกว่า การใส่หมวกมืออาชีพเพื่อที่จะให้คนไข้เชื่อถือเรา มากไปกว่านั้นเจ้าหมอยังกล่าวว่าแท้จริงแล้วในวงการการแพทย์มีความหลากหลายมากอยู่แล้ว เขาไม่ใช่หมอตุ๊ดเพียงคนเดียว อาจารย์แพทย์ที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นชายรักชาย หญิงรักหญิงก็มี หรือมีบุคลิกลักษณะต่างออกไปจากความคาดหวังของคนในสังคมที่มีต่อแพทย์ก็มี เช่น เป็นคนที่ตีหมอนัก หงุดหงิดง่ายถึงแม้ว่ากำลังผ่าตัดรักษาคคนไข้อยู่แต่เมื่อไม่พอใจก็เดินออกไปสูบบุหรี่ข้างนอกทันที ซึ่งเจ้าหมอบอกว่าเป็นเรื่องธรรมดาเนื่องจากวงการการแพทย์ก็เป็นสังคมสังคมหนึ่งที่ย่อมมีคนหลากหลายลักษณะ แต่พอทุกคนต้องออกไปรักษาคคนไข้ ทุกคนรู้ว่ามีฉลากความเป็นแพทย์ติดไว้อยู่จึงรู้หน้าที่ว่าต้องทำอะไร

เจ้าหมอกล่าวต่อไปถึงประสบการณ์ในการทำงานว่าเคยเจอคนไข้ปฏิเสธไม่ยอมให้ตรวจและต้องการที่จะเปลี่ยนหมอเพราะไม่ต้องการรักษากับหมอตุ๊ด เจ้าหมอก็ขอโทษคนไข้และให้เพื่อนแพทย์คนอื่นมาตรวจแทน ซึ่งในที่สุดคนไข้คนนั้นหัวใจหยุดเต้น เจ้าหมอก็เป็นคนไปช่วยให้เขากลับฟื้นขึ้นมา เขากล่าวแสดงความคิดเห็นถึงเรื่องนี้ว่าเป็นเรื่องธรรมดาเพราะในโลกนี้มีคนสองประเภทที่ต้องเจอคือคนที่รักเราและคนที่เกลียดเรา การที่เขาเกลียดเราไม่ได้หมายความว่าเขาผิด เขาแค่เกลียดเรา เราก็ไม่จำเป็นต้องไปเปลี่ยนทัศนคติเขาให้มารักเราด้วย เราแค่หลีกเลี่ยงคนที่เกลียดเราไปให้ไกลดีกว่าและพยายามไม่ทำให้เขาเกลียดเรามากขึ้นเท่านั้น ถ้าคนไข้คนนั้นไม่ต้องการรักษากับเราก็จึงแค่เปลี่ยนหมอ เราแค่ไม่ไปอยู่ใกล้เขาก็พอ อีกประสบการณ์หนึ่งที่น่าสนใจคือคนไข้มาพบเจ้าหมอเพื่อต้องการรักษาภาวะการเป็นคนรักเพศเดียวกัน เจ้าหมอเคยเจอทั้งพ่อแม่ที่พาลูก

มารักษาและเด็กที่มาปรึกษาด้วยตัวเองว่าตนเองเป็นตุ๊ด รู้สึกผิดมาก มีทางรักษาไหม เจ้หมอให้คำตอบทั้งสองกรณีเหมือนกันว่า ไม่มีทางรักษาให้หายหรอก บอกเด็กคนที่มาปรึกษาว่า หนูถูกกำหนดให้เกิดมาเป็นแบบนี้อยู่แล้วและการเป็นแบบนี้ไม่ใช่เรื่องผิด หนูเพียงต้องเรียนรู้ที่จะอยู่กับมัน ในระหว่างนั้นหนูควรหาและลงมือทำในสิ่งที่สร้างความภาคภูมิใจให้แก่ตนเองให้ได้ ส่วนพ่อแม่ที่พาลูกมารักษาเจ้หมอก็จะให้คำปรึกษาอีกกว่า ถึงแม้ว่าลูกจะเป็นตุ๊ดแต่เขาก็รักพ่อแม่เหมือนกันกับเด็กคนอื่น ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่พ่อแม่ต้องการใช้หรือไม่ พ่อแม่ต้องการให้ลูกรักพ่อแม่ รักตัวเองและรักเด็กพวกนี้เขารักตัวเอง รักพ่อแม่ได้ ส่วนรักดี พ่อแม่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องเลี้ยงดูให้เขาเป็นคนรักดี ถ้าเด็ก ๆ ทำทั้ง 3 อย่างนี้ได้จะทำให้ชีวิตพวกเขาจะมีความสุขได้อย่างแน่นอน เจ้หมอแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกว่าการที่คนเพศหลากหลายรู้สึกผิด รู้สึกแยะเมื่อรู้ตัวเองแล้วว่าแตกต่างจากคนส่วนใหญ่ในสังคมนั้น เจ้หมอคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ทุกคนย่อมคิดและรู้สึกเช่นนี้เหมือนกันเมื่อคนในสังคมส่วนใหญ่ตีค่าให้เราต่อยลงไป ดังนั้นเราจึงต้องหาบางอย่างเพื่อทำให้ตนเองภูมิใจ ถือเป็น การสร้างความสมดุลในจิตใจให้แก่ตัวเอง

นอกจากนี้เจ้หมอยังแสดงความคิดเห็นเรื่องการเปิดเผยตัวตนกับครอบครัวไว้อีกด้วยว่าการบอกพ่อแม่ด้วยตัวเองกับการที่พ่อแม่รับรู้ด้วยตัวเองนั้นต่างกัน การบอกด้วยตัวเองเป็นเหมือนดังการเปิดประตูให้ท่านได้เข้ามาในโลกของเรา ดังนั้นจึงเป็นการให้เกียรติพ่อแม่

จากการสัมภาษณ์เปิดตัวหนังสือ Wake up ชะนี ซึ่งเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องความรักในรายการ Entertainment Now ทางช่องโมโน 29 (2558) เจ้หมอกล่าวถึงการกลายเป็นที่ปรึกษาด้านความรักให้แก่คนอื่นดังนี้ เจ้หมอกล่าวถึงการที่มีคนจำนวนมาก โดยเฉพาะผู้หญิงเข้ามาปรึกษาเรื่องความรักไว้ว่า คงเพราะเห็นว่าเป็นตุ๊ด มีส่วนผสมทั้งแบบผู้ชายและผู้หญิงจึงเข้าใจมุมมองและรู้ว่าผู้ชายคิดอะไรผู้หญิงคิดอะไร แต่การแสดงออกของเพื่อนตุ๊ดจะเป็นแบบผู้ชายคือพูดอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งต่างจากเพื่อนผู้หญิงที่ให้คำปรึกษาเพื่อนผู้หญิงด้วยกัน เขาจะไม่กล้าพูดตรงกับเพื่อนเพราะกลัวเพื่อนเสียใจ ดังนั้นความเป็นจริงจึงไม่ชัดเจน บางครั้งเข้าใจผิดกันต่อไปเรื่อยๆ ด้วยเหตุผลเหล่านี้คนจึงเข้ามาปรึกษาตุ๊ดมากกว่า ไม่เพียงแต่ใช้ประสบการณ์มุมมองที่ตนเองมีในการให้คำปรึกษาเท่านั้นเจ้หมอยังทำการศึกษารายงานวิจัยด้านจิตวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ ตลอดจนทำการสำรวจโดยการถามมุมมองจากผู้ชายทั่วไปด้วย ส่วนเรื่องความรักของเจ้หมอเองได้กล่าวถึงเมื่อครั้งไปให้สัมภาษณ์ในรายการแฉแต่เช้า (2558) และรายการ Pink Mango (2554) ว่ากำลังมีคนคุยอยู่แต่ไม่ได้เปิดเผยว่าเป็นใคร และเจ้หมอบอกอีกว่าถ้าหากเลือกได้ไม่ต้องการคบหากับคนที่ เป็นแพทย์เหมือนกันเพราะไม่ต้องการพูดคุยกันแต่ในเรื่องงานซึ่งได้อยู่กับสิ่งเหล่านี้มาตลอดทั้งวันแล้ว เจ้หมอต้องการคบคนที่ทำงานในสายงานด้านอื่นมากกว่า แต่ก็มิได้ปิดกั้นคนที่ เป็นแพทย์เสียทีเดียว จากการสัมภาษณ์เจ้หมอถูกตั้งคำถามว่าเคยมีความรักกับคนไข้ไหม เจ้หมอตอบไปว่าไม่เคยมี

เนื่องจากเป็นจรรยาบรรณของแพทย์ที่จะห้ามมีความสัมพันธ์กับคนไข้ แต่หากคนไข้หายจากอาการป่วยแล้ว แล้วสนใจเขาสนใจเราซึ่งก็เป็นไปได้ที่จะคบหากันแต่การสานสัมพันธ์จะต้องไม่ใช่ในเวลางาน และอีกสิ่งหนึ่งที่เจ้หมอกล่าวถึงความรักก็คืออยากให้มีความหมายสำหรับคนรักเพศเดียวกันสามารถจดทะเบียนสมรสกันได้ เพราะจะทำให้ทั้งคู่ได้รับผลประโยชน์ของอีกฝ่ายได้อย่างถูกต้อง สามารถตัดสินใจแทนคู่สมรสของตนเองได้ เจ้หมอเคยเจอคู่รักที่เป็นชายรักชายที่ได้รับผลกระทบอย่างมากจากข้อกฎหมายที่ยังมีข้อจำกัดในการจดทะเบียนสมรสนี้ พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันมาจนสร้างบ้าน มีทรัพย์สินร่วมกัน กระทั่งวันหนึ่งฝ่ายหนึ่งเสียชีวิตและฝ่ายนี้เคยมีครอบครัวมีภรรยา มีลูกก่อนแล้ว เมื่อครอบครัวทราบว่าเขาเสียชีวิตจึงมานำศพไปจัดการบำเพ็ญกุศลแต่ไม่ยอมให้คนรักชายรักชายเข้าร่วมงาน อีกทั้งยังใช้สิทธิ์ความเป็นทายาทเอาบ้านและทรัพย์สินที่พวกเขาช่วยกันสร้างขึ้นมามาก เป็นเรื่องราวความรักที่น่าเห็นใจอย่างยิ่งเพราะฉะนั้นเจ้หมอจึงต้องการให้สังคมมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องนี้ด้วยเพื่อความเท่าเทียมของความรักในคนทุกเพศ

4. สถานภาพและการยอมรับเพศหลากหลายในประเทศไทย

การมีอยู่ของคนเพศหลากหลายในประเทศไทยมีมาเป็นเวลานาน เห็นได้จากการปรากฏคำว่า กะเทย ในประมวลกฎหมายตราสามดวงสมัยรัชกาลที่ 1 แต่ด้วยคำอธิบายทางศาสนาพุทธที่ว่า เพราะทำบาปเรื่องล่วงเกินภรรยาคนอื่นจึงต้องเกิดมาใช้กรรมเป็นกะเทย จากคำอธิบายทางศาสนา กะเทยหรือเพศที่สามจึงกลายเป็นบุคคลที่ผิดปกติและถูกกีดกันไม่สามารถเป็นพยานในการตัดสินใจคดีความได้ (สุวิไลพร ชลวิไล, 2551: 151-154) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถานภาพของคนที่ไม่ใช่ชายจริงหญิงแท้ นั้นถูกทำให้เป็นคนชายขอบ ไม่มีสิทธิ์ไม่มีเสียงเป็นเวลานานมาแล้ว แต่ก็ไม่มีใครคิดว่าพวกเขาเป็นอันตรายต่อสังคมและไม่มีบทบาทโทษอย่างรุนแรงเหมือนกับตะวันตก (เทอดศักดิ์ รัมจำปา, 2546: 303)

ภาพของคนเพศหลากหลายโดยเฉพาะชายรักชายถูกนำเสนอในทางลบอยู่เรื่อยมา สุวิไลพร ชลวิไล (2551: 179-180) กล่าวว่าชายรักชายถูกมองว่าเป็นอาชญากรรมโดยการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชน เริ่มต้นจากหนังสือพิมพ์ในปี 2478 เกิดกรณีของนายถั่วดำ เขามีพฤติกรรมหลอกเด็กผู้ชายหลายคนไปสำเร็จความใคร่ให้แก่ตนเอง ก่อนส่งเด็กให้ผู้ชายมีเงินที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก ภายหลังคำว่า ถั่วดำ กลายเป็นคำแสลง หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย

ต่อมาสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ในปี 2504 คนเพศหลากหลายถูกจัดว่าเป็นผู้ป่วย ซึ่งมีทางรักษาให้หายได้ถ้าได้รับคำแนะนำจากแพทย์ เห็นได้จากการเกิดคำว่า ลักเพศ เป็นคำศัพท์ที่นิยามโดยแพทย์ ถูกนำมาใช้ในความหมายเพื่ออธิบายกลุ่มคนที่มีอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย แต่มีจิตใจเป็น

ผู้หญิง ทั้งยังถูกโยงเข้ากับแนวคิดเรื่องรักร่วมเพศ ซึ่งจิตแพทย์ไทยในสมัยนั้นอธิบายว่า เป็นความผิดปกติทางเพศหรือทางจิต และมีสาเหตุมาจากความกดดันในครอบครัว

ชายรักชายถูกตอกย้ำว่าเป็นอันตรายกับสังคมอีกครั้งจากการเกิดคำว่า เกย์ ที่ได้รับการสร้างและกำหนดความหมายจากสื่อมวลชน ในพ.ศ. 2508 คนไทยได้รู้จักกับคำว่า เกย์ จากข่าวการฆาตกรรมนายดาเรลล์ เบอริแกน บรรณาธิการนิตยสารหนังสือพิมพ์บางกอกเวิร์ลด์ เนื่องจากผู้ตายเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสังคมชั้นสูงของไทย ทำให้หนังสือพิมพ์ให้ความสนใจอย่างมากและค้นเรื่องราวส่วนตัวจนพบว่าผู้ตายมีพฤติกรรมชอบมีเพศสัมพันธ์กับกะเทยและเด็กหนุ่ม ตำรวจจึงให้ความสนใจกับคนกลุ่มนี้เป็นพิเศษ ในยุคนั้นคำว่า เกย์ ถือเป็นคำใหม่ที่มาพร้อมกับการเผยให้เห็นเพศวิถีแบบใหม่ที่ผู้ชายมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย โดยไม่มีฝ่ายใดแต่งตั้งตัวเป็นผู้หญิง หรือเป็นกะเทย และคำว่า เกย์ ถูกนำมาใช้ในความหมายที่หมายถึงผู้ชายขายบริการทางเพศให้กับชาวต่างชาติ เมื่อรับเอาแนวคิดเรื่องรักเพศเดียวกันของตะวันตกที่อธิบายว่า รักเพศเดียวกันเป็นความผิดปกติทางจิตมารวมเข้ากับการใช้ความคำว่าเกย์ไปในทางเสื่อมเสียนี้จึงทำให้เกย์และกะเทยถูกมองว่าเป็นภัยต่อสังคม

สุไลพร ชลวิไล กล่าวต่ออีกว่า ในช่วงปี 2527 ชายรักชายถูกนำเสนอภาพในทางลบอีกครั้งเมื่อสังคมไทยพบผู้ติดเชื้อเอชไอวีครั้งแรก เป็นผู้ชายที่มีความสัมพันธ์กับผู้ชาย เกย์ กะเทยหรือชายรักชายกลุ่มอื่นจึงถูกมองว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงซึ่งเป็นตัวการในการแพร่เชื้อเอชไอวี เพราะมีพฤติกรรมเปลี่ยนคู่นอนบ่อย รวมทั้งเป็นกลุ่มที่ซื้อบริการทางเพศอยู่เป็นประจำ ทำให้สังคมเกิดความรังเกียจต่อคนกลุ่มนี้มากขึ้น นอกจากนี้ในปี 2541 เกิดกรณีคดีนายทหารยศร้อยโทถูกจับในข้อหาฆาตกรรมหลังมีเพศสัมพันธ์กับผู้ตายที่เป็นผู้ชายด้วยกัน ซึ่งผู้ก่อเหตุชื่อ ผู้กองตุ้ย คำว่า ตุ้ย ก็ได้กลายเป็นคำแสลงที่มีความหมายเหมือนกันกับคำว่า ถั่วดำ ตุ้ย ซึ่งคำแสลงเหล่านี้มีความหมายเชิงลบที่ใช้กับชายรักชาย

ถึงแม้ว่าภาพในด้านลบของคนเพศหลากหลายจะถูกนำเสนออยู่ตลอด แต่การปรากฏขององค์กรที่ทำงานเพื่อคนรักเพศหลากหลายทำให้สถานภาพของพวกเขาเริ่มขยับเข้ามาเป็นนักสู้เพื่อสิทธิความเป็นธรรม ในปี 2529 เกิดองค์กรที่ทำงานเพื่อคนเพศหลากหลายซึ่งเน้นไปที่การรณรงค์สร้างความเข้าใจกับสังคมในเรื่องสิทธิของหญิงรักหญิงเป็นหลัก ชื่อกลุ่มอัญจารี ก่อตั้งขึ้นจากการรวมตัวกันของนักกิจกรรมด้านสิทธิผู้หญิง 4 คน ซึ่งทุกคนเป็นหญิงรักหญิง และมีมุมมองคล้ายกันในเรื่องสิทธิของผู้หญิงที่รักผู้หญิง พวกเขาได้เปิดตัวกับสาธารณชนอย่างเป็นทางการในปี 2536 ในช่วง 4-5 ปีแรกกลุ่มอัญจารีทำงานเพื่อหญิงรักหญิง จนกระทั่งถึงปี 2543 หลังประสบความสำเร็จในการเคลื่อนไหวคัดค้านการออกกฎหมายไม่ให้คนที่ไม่ได้เป็นชายจริงหญิงแท้เข้าเรียนในสถาบันราชภัฏกลุ่มอัญจารีก็ได้ขยายขอบเขตการทำงาน จากที่เคยเคลื่อนไหวแต่ในประเด็นสิทธิของหญิงรักหญิงมาเป็นการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันทั้งผู้ชายและผู้หญิง

หลังจากนั้นเกิดองค์กรที่ทำงานเพื่อคนเพศหลากหลายอีก ในปี 2546 มีสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทยทำงานเพื่อชายรักชายเป็นหลัก ให้ข้อมูล ให้คำปรึกษาแก่กลุ่มชายรักชายและพยายามสร้างความเข้าใจต่อสังคมด้วย โดยเฉพาะเรื่องการป้องกันโรคเอดส์ในชายรักชายรวมไปถึงเรียกร้องสิทธิมนุษยชนด้านต่างๆ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มอื่นๆ ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับประเด็นความหลากหลายทางเพศ เช่น องค์กรบางกอกเรนโบว์ก่อตั้งในปี 2545 กลุ่มสะพานก่อตั้งเมื่อปี 2546 เป็นต้น (ปีเตอร์ เอ แจ็คสัน และนฤพนธ์ ดั่งวิเศษ, 2552: 29-31)

ในปี 2548 ถือได้ว่าประเด็นของคนเพศหลากหลายกลายเป็นประเด็นทางสังคมมากขึ้นไปอีก เนื่องจากการจัดการประชุมระดับนานาชาติ เรื่องเพศวิถีและสิทธิมนุษยชนในเอเชีย ซึ่งเป็นการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ ครั้งแรกในประเทศไทย โดยศาสตราจารย์ ดร.ปีเตอร์ แจ็คสัน นักวิชาการจากมหาวิทยาลัยแห่งชาติ ประเทศออสเตรเลีย (ANU) จึงมีการรวมตัวขององค์กร สมาคม กลุ่มต่างๆ รวมทั้งนักณรงค์ทางด้านสังคมที่เกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ จัดตั้งเครือข่ายความหลากหลายทางเพศ เพื่อร่วมกันทำงาน ประสานงาน ประชาสัมพันธ์ และสื่อสารความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย (พจนานู รูปแก้ว, 2547: 104-105)

กระทั่งปี 2549 คนเพศหลากหลายร่วมกับเครือข่ายความหลากหลายทางเพศ นำโดยคุณสามาร มีเจริญ ยื่นฟ้องศาลปกครองเพื่อให้แก้ไขถ้อยคำที่ระบุในใบเกณฑ์ทหาร (สด.43) ของสาวประเภทสอง ว่า โรคจิตถาวร เนื่องจากการตีตรา ตอกย้ำความผิดปกติและเอกลสารดังกล่าวมีผลในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะเรื่องงาน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ที่เริ่มดีขึ้นของคนเพศหลากหลายในประเทศไทย (ไขข้อสงสัยที่คนไม่ค่อยรู้ เมื่อกะเทยต้องไปเกณฑ์ทหาร, 2559)

ถึงแม้ว่าในช่วงเวลาตั้งแต่ปี 2529 เป็นต้นมาจะมีองค์กรที่ทำงานเพื่อคนเพศหลากหลายแล้ว แต่การเลือกปฏิบัติกับคนเพศหลากหลายก็ยังปรากฏให้เห็น ตัวอย่างเช่นในปี 2547 กระทรวงวัฒนธรรมประกาศรณรงค์อย่างจริงจังว่าไม่รับคนเพศหลากหลาย ไม่ว่าจะป็นหญิงรักหญิงหรือชายรักชายเข้าทำงานเป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเดียวกันนั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมซึ่งส่งผลต่อวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม และเป็นพฤติกรรมที่ผิดธรรมชาติ ทั้งยังเรียกร้องให้ประชาชนช่วยกันต่อต้านพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่ให้แพร่ระบาดไปมากกว่านี้ และในปี 2550 เกิดกรณีห้ามกะเทยหรือสาวประเภทสองไม่ให้เข้าไปใช้บริการสถานบันเทิงของโรงแรมย่านปทุมวัน ทางโรงแรมกล่าวว่าเพราะเกรงว่าสาวประเภทสองจะมาก่อความรำคาญรบกวนลูกค้าท่านอื่นหรือมาทะเลาะวิวาทกันภายในโรงแรม (กฤษณชมนม สุขยะฤกษ์, 2552: 3-4)

อย่างไรก็ตามการต่อสู้เรียกร้องขององค์กรที่ทำงานเพื่อคนเพศหลากหลายที่ทำงานเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง เป็นผลให้ตั้งแต่พ.ศ. 2550 เป็นต้นมา สถานการณ์การต่อสู้เรียกร้อง การเปิดเผยตัวตนของคนเพศหลากหลายดีขึ้น เห็นได้จากการบันทึกเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในการอธิบายคำว่า เพศ ในมาตรา 30 ไว้ว่า นอกจากจะหมายถึงความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงแล้วยังหมายรวมถึง “ความแตกต่างของบุคคลที่มีอัตลักษณ์ทางเพศ หรือมีความหลากหลายทางเพศ แตกต่างจากเพศที่ผู้นั้นถือกำเนิดอยู่ด้วย” ซึ่งการบันทึกของเจตนารมณ์นี้สามารถใช้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการตีความถึงแม้มิได้บัญญัติไว้ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ (UNDP & APT, 2560: 25)

อีกทั้งในปี 2555 ศาลปกครองมีคำสั่งให้แก้ไขถ้อยคำในใบสด. 43 โดยความร่วมมือระหว่างกระทรวงกลาโหม กรมการเด็ก สตรีและเยาวชน ในการเปลี่ยนถ้อยคำจนได้เป็นถ้อยคำใหม่ว่า “ภาวะเพศสภาพไม่ตรงกับเพศกำเนิด” เริ่มมีผลบังคับใช้อย่างเป็นทางการเมื่อปี 2557 ซึ่งเป็นผลจากการต่อสู้เรียกร้องของคนเพศหลากหลายที่ร่วมกับเครือข่ายความหลากหลายทางเพศ ตั้งแต่ปี 2549 (ไขข้อสงสัยที่คนไม่ค่อยรู้ เมื่อกะเทยต้องไปเกณฑ์ทหาร, 2559) และในช่วงเดือนธันวาคมปี 2555 ปีเดียวกันนี้ คณะกรรมการการกฤษฎาหมาย การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนสภาผู้แทนราษฎรและเครือข่ายองค์กรที่ทำงานด้านสิทธิความหลากหลายทางเพศ ได้ร่วมกันร่างและผลักดันพระราชบัญญัติคู่ชีวิต เพื่อให้คนเพศหลากหลายได้มีสิทธิในการสมรสถูกต้องตามกฎหมาย (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2556: 69)

อีกประการหนึ่งการเคลื่อนไหวและทำที่ต่อเรื่องความหลากหลายทางเพศของประเทศมหาอำนาจก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ทุกอย่างที่เป็นประเด็นเกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางเพศได้รับการใส่ใจ ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ในสมัยการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีบารัก โอบามา พ.ศ. 2552 – 2560 มีการยกเลิกนโยบายห้ามถาม ห้ามบอก (Don't Ask Don't Tell) เป็นนโยบายที่ไม่อนุญาตให้สมาชิกของกองทัพ ทั้งกลุ่มรักเพศเดียวกัน หรือกลุ่มไบเซ็กชวลเปิดเผยรสนิยมทางเพศของตนเอง ห้ามพูดถึงความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าว รวมถึงเรื่องแต่งงาน นโยบายนี้เริ่มบังคับใช้อย่างเป็นทางการตั้งแต่ปี 1993 (ณรงค์กร มโนจันทร์เพ็ญ, 2561) และบารัก โอบามา สนับสนุนให้การแต่งงานของคนเพศหลากหลายนั้นชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งต่อมาในพ.ศ. 2558 ประเทศสหรัฐอเมริกาประกาศให้คนรักเพศเดียวกันแต่งงานได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

สังคมไทยในช่วงเวลาปี 2554 ชายรักชายทั้งกะเทยและเกย์มีตัวตนในสังคมที่ชัดเจน มีพื้นที่ในการแสดงออกและนำเสนอตัวตนมากขึ้น ไม่เพียงแต่ในพื้นที่สาธารณะทั่วไปอย่าง ร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า สถานีรถสาธารณะ หรือพื้นที่เฉพาะสำหรับคนเพศหลากหลายเอง เช่น สถาบันบันเทิง ย่านสีลม ร้านนวด ชาว์นน่า เท่านั้นแต่ในพื้นที่การทำงานโดยเฉพาะในสื่อบันเทิง ละคร ซีรีส์ ภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ พวกเขาได้รับโอกาสมากขึ้นด้วยเช่นกัน ซึ่งรายการที่ถือได้ว่าเป็น

ต้นแบบของการทำงานในวงการบันเทิงของคนเพศหลากหลายคือ รายการเทย์เที่ยวไทย เริ่มออกอากาศในปีเดียวกันนี้ด้วย ทางเคเบิลทีวีช่องแวง แชนแนล เป็นรายการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว มีพิธีกรดำเนินรายการเป็นคนเพศหลากหลาย รายการนี้ยังคงได้รับความนิยมจากผู้ชมมาจนถึงปัจจุบัน ซ้ำยังเคยกล่าวในรายการโทรทัศน์ทอล์ก-กะ-เทย Tonight (2559) ถึงพิธีกรทั้งสามคนในรายการนี้ด้วยว่าเป็นต้นแบบให้แก่เขาได้ทำงานในวงการบันเทิง และเปิดเส้นทางให้แก่คนเพศหลากหลายได้มีโอกาสเข้ามาแสดงความสามารถในสายอาชีพนี้ด้วย ซึ่งภายหลังการออกอากาศของรายการนี้ทำให้คนเพศหลากหลายออกมาทำรายการเพื่อความบันเทิงอีกเป็นจำนวนมาก เช่น รายการล้างตู้เย็น รายการหิวหิวไปหิวหิวมา รายการ Take Guy Out Thailand รายการตามใจตุ๊ด รายการมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปแต่สิ่งที่มีเหมือนกันคือมีผู้ดำเนินรายการ ผู้ร่วมรายการเป็นคนเพศหลากหลายซึ่งสามารถแสดงออกตัวตนได้อย่างเปิดเผย และรายการเหล่านี้ ออกอากาศทางช่องทางออนไลน์เท่านั้น ได้แก่ เฟซบุ๊ก (facebook) หรือไมก็ ยูทูบ (Youtube)

นอกจากนี้ยังมีผลจากงานวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่ดีของการยอมรับเพศหลากหลายในสังคมไทยในช่วงปี 2554 ด้วย จากงานวิจัยของพิมลพรรณ อิศรภักดี (2558) เรื่องต่างวัยต่างทัศนคติต่อความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย ผู้วิจัยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากโครงการสำรวจสภาวะทางสังคม วัฒนธรรมและสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 และ พ.ศ. 2554 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งจากข้อมูลสำรวจที่ใช้ศึกษาสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างได้เป็น 4 รุ่นวัย คือ 1) Silent Gen/ Greatest Gen (เกิดระหว่างปี 2468-2488) 2) Generation Baby Boomer (เกิดในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ปี 2489-2507) 3) Generation X (เกิดระหว่างปี 2508-2522) และ 4) Generation Y (เกิดระหว่างปี 2523-2540) โดยการแบ่งลักษณะบุคคลตามรุ่นวัย (Generation) เป็นแนวคิดที่แบ่งลักษณะหรือพฤติกรรมของบุคคลโดยใช้เงื่อนไขเรื่องเวลามาใช้อธิบายปรากฏการณ์จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่แบ่งกลุ่มอายุตามรุ่นวัย (Generation) กลุ่มที่มีอายุน้อยจะยอมรับความหลากหลายทางเพศได้มากกว่ากลุ่มที่อายุมากกว่า คือ กลุ่ม Gen Y มีการยอมรับมากที่สุด และกลุ่มที่ยอมรับน้อยที่สุด คือ กลุ่ม Silent Gen/ Greatest Gen อีกทั้งทัศนคติการยอมรับได้กับความหลากหลายทางเพศในปี 2554 มีมากขึ้นกว่าการสำรวจในปี 2551 ผู้วิจัยยังกล่าวอีกว่าการยอมรับได้ที่แตกต่างกันของรุ่นวัยเป็นเพราะการเติบโตมาในช่วงเวลาที่ต่างกัน การขัดเกลาทางสังคม วัฒนธรรม ประสบการณ์ การเรียนรู้จากสังคม ข้อมูลข่าวสาร เป็นส่วนที่ทำให้เกิดความแตกต่าง

การทำเพจเฟซบุ๊กเรื่องเล่าของผู้เขียนทั้งสองคน ธัชปชา เศรษฐไชย และ นายแพทย์อุเทน บุญอรณะก็เริ่มต้นตั้งแต่ปี 2554 เช่นกัน นี่จึงนับได้ว่าเป็นดังหมุดหมายของการเริ่มประกอบสร้างตัวตนของตุ๊ดใหม่อีกครั้ง ด้วยสถานการณ์ทางสังคมที่ให้ความสนใจประเด็นปัญหาเรื่องความ

หลากหลายทางเพศ ซึ่งเอื้อให้การนำเสนอตัวตนเป็นไปอย่างราบรื่นและเป็นอิสระ เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่จะนำเสนอตัวตนของพวกเขาให้แก่สังคมได้ยอมรับ

จากสถานการณ์ทางสังคมที่ผู้กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าประเด็นความหลากหลายทางเพศในไทยมีแนวโน้มเป็นไปในทางบวกขึ้นเรื่อยๆ คนเพศหลากหลายได้ออกมาต่อสู้เรียกร้องเพื่อสิทธิความเป็นธรรม มีพื้นที่แสดงออกตัวตนและความสามารถ สิ่งเหล่านี้ย่อมทำให้ผู้คนเข้าใจว่าประเทศไทยยอมรับคนเพศหลากหลายแล้ว แต่หากพิจารณาให้รอบด้านแล้วจะพบว่าแท้จริงแล้วประเทศไทยยังไม่ได้ยอมรับคนเพศหลากหลายอย่างแท้จริง คนเพศหลากหลายในไทยยังคงมีสถานภาพเป็นคนชายขอบอยู่ กล่าวคือ คนเพศหลากหลายในประเทศไทยมีพื้นที่ในการแสดงออกได้ค่อนข้างมาก เช่น สามารถแต่งกาย แสดงกิริยาอาการในที่สาธารณะได้ โดยไม่ถูกทำร้ายและไม่ผิดกฎหมาย แต่พวกเขากลับไม่มีแม้แต่กฎหมายสิทธิขั้นพื้นฐานมารองรับตัวตนและชีวิตความเป็นอยู่ เห็นได้จากการต่อสู้เรียกร้องขอกฎหมายการแต่งงาน การขอเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อ ซึ่งเพศชายหญิงไม่ต้องเรียกร้องขอสิทธิพื้นฐานเหล่านี้ และถึงแม้ว่าสังคมไทยจะมีพื้นที่สำหรับคนเพศหลากหลายให้สามารถแสดงออกได้นั้น มีอยู่ทุกพื้นที่ที่คนเพศหลากหลายสามารถเปิดเผยหรือแสดงออกตัวตนได้ ยังคงมีพื้นที่ที่ถูกจำกัดอยู่ ตัวอย่างเช่นการทำงานในบางวิชาชีพที่สังคมมีความคาดหวังและให้การยอมรับมาก เช่น ข้าราชการ อาจารย์ครู แพทย์ นักการเมือง ฯลฯ คนเพศหลากหลายมักจะได้รับโอกาสในบางอาชีพ เช่น วงการบันเทิง ความสวยความงาม เน้นไปที่สร้างความบันเทิงความตลกสนุกสนาน ส่วนอาชีพที่มีความน่าเชื่อถือจะถูกกันไม่ให้เข้าถึงหรือหากเข้าถึงแล้วก็จะถูกจับจ้องมากในการปฏิบัติตัวและการแสดงออกตัวตนทางเพศ

นอกจากนี้ข่าวการเลือกปฏิบัติที่เกิดกับคนเพศหลากหลายในไทยยังเป็นสิ่งยืนยันให้เห็นว่าการยอมรับเพศหลากหลายในไทยยังไม่ใช่การยอมรับแบบเต็มที่ ดังตัวอย่างข่าวของครูสาวประเภทสองที่ถูกคณบดีกล่าวเหยียดเพศในที่ประชุม หรือในกรณีอื่น เช่น คทาวุธ ครั่งพิบูลย์ หรืออาจารย์เคท ที่ถูกมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ปฏิเสธรับเข้าทำงาน โดยให้เหตุผลว่ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (ปอย [นามแฝง], 2558) อีกกรณีหนึ่งคือ คนเพศหลากหลายคนหนึ่งเขียนเล่าเรื่องการไปสมัครงานที่โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานีลงในเฟซบุ๊กกว่ารู้สึกเสียใจมากที่เจอการเลือกปฏิบัติทางเพศเช่นนี้ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยี สังคมมีความก้าวหน้าไปมากแล้ว แต่ยังมีสถานที่ทำงานบางแห่งยังใช้เพศเป็นเกณฑ์ในรับคนเข้าทำงาน ไม่ได้มองที่ศักยภาพของคนคนนั้นเลย พร้อมทั้งเผยแพร่รูปถ่ายใบสมัครของโรงเรียนดังกล่าว ซึ่งปรากฏข้อความที่ระบุไว้ในใบสมัครงานว่า “ไม่รับบุคคลที่เบี่ยงเบนทางเพศเข้าทำงาน”

คทาวุธ ครั่งพิบูลย์ นักเคลื่อนไหวด้าน LGBT และผู้มีประสบการณ์ตรงจากการถูกเลือกปฏิบัติกล่าวไว้ในบทสัมภาษณ์ (2560) ว่าประเทศไทยยอมรับคนเพศหลากหลาย

แต่ยอมรับแบบมีเงื่อนไข โดยเฉพาะในพื้นที่การทำงาน อย่างในราชการที่ตนทำงานอยู่ การเปิดเผยตัวตนทางเพศของคนเพศหลากหลายในพื้นที่การทำงานต้องยอมแลกและเสี่ยงกับบางสิ่ง เช่น อาจจะไม่ได้รับการเลื่อนตำแหน่ง ไม่ได้รับการประเมินงานไปในทางที่ดี หรือความเกลียดชังจากเพื่อนร่วมงาน ทั้งๆ ที่มีความสามารถดีแต่จะไม่ได้รับการสนับสนุน ด้วยเหตุผลเพราะว่ามีพฤติกรรมไม่สมควรหรือดุดังเกินไป ไม่เพียงเฉพาะในวงการราชการ ในสายงานอื่น การเป็นคนรักเพศเดียวกันก็พบอุปสรรคในการทำงานด้วย พวกเขาจะถูกปฏิเสธไม่จ้างงาน เพราะไม่ใช่ชายจริงหญิงแท้ ซึ่งคทาฐกุลกล่าวว่า “มันเป็นความทุกข์ที่ยากจะอธิบายกับคนอื่นได้” เนื่องจากการทำงาน การสร้างรายได้และการเข้าถึงทรัพยากรที่จำเป็นเป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับทุกคน

คทาฐกุลกล่าวต่อว่าคนเพศหลากหลายในไทยมีวิถีชีวิตแบบยอมรับตัวเอง คือต้องทำอะไรให้ดีกว่าคนอื่นเพื่อให้ได้รับการยอมรับ เช่น การเรียนเก่งกว่าคนอื่น ทำอะไรต้องดีเด่นกว่า เพราะมีคนจับจ้องมากกว่าและต้องการให้คนยอมรับมากกว่า กลายเป็นว่าสังคมคาดหวังให้คนเพศหลากหลายต้องดีเด่นกว่าคนอื่นอยู่เสมอไป แต่ในความเป็นจริงแล้วคนเรามีตัวตนที่แตกต่างกัน คนก็ไม่ได้คิดถึงทำให้การคาดหวังนี้กลายเป็นการเลือกปฏิบัติไปโดยปริยาย นอกจากการทำให้ดีเด่นกว่าคนอื่นแล้ว ความตลกก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้คนเพศหลากหลายได้รับการยอมรับจากคนในสังคมด้วย เป็นจุดเชื่อมที่ทำให้คนยอมรับตัวตนทางเพศ บางครั้งพวกเขาไม่ได้ต้องการทำตัวตลก แต่ต้องทำเพราะต้องการการยอมรับ พื้นที่และการแสดงออกเป็นตัวของตัวเองอย่างปลอดภัย จนทำให้ความตลกกลายเป็นภาพแทนของคนเพศหลากหลายไปในที่สุด

ในประเด็นที่คนเพศหลากหลายสามารถปรากฏตัวและใช้ชีวิตในที่สาธารณะได้อย่างอิสระ คทาฐกุลมองว่าคนไทยยังให้พื้นที่แสดงออกตัวตนอยู่บ้าง หรือหากเปรียบเทียบความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับคนเพศหลากหลายในบางประเทศ ประเทศไทยยังดีกว่า ไม่มีการเข้าทำร้ายหรือว่ากล่าวต่อหน้า แต่อาจมีการกระชับพุดกันลับหลัง หรือทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่ไม่สนับสนุน เช่น การแต่งงานของคนเพศเดียวกัน ในวันที่มีการพิจารณาจะมีคนขึ้นมาต่อต้านและไม่ต้องการ คนจะคิดว่าเป็นแบบนี้ก็ดีแล้ว ไม่ต้องไปเรียกร้องอะไร แค่นี้คนก็ให้พื้นที่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของผู้เชี่ยวชาญเรื่องเพศหลากหลายในประเทศไทย ปีเตอร์ เอ แจ็คสัน (2560) กล่าวไว้ในบทสัมภาษณ์ เรื่องเกิดมาเพื่อเป็นเกย์ : สำนวนงานวิจัยชายรักชายในอุษาคเนย์ว่า “ทุกวันนี้ผมคิดว่าปัญหาของเกย์ในเมืองไทยไม่ใช่เรื่องการทำร้ายรุนแรงทางร่างกาย แต่ปัญหาการทำร้ายจิตใจ จากการไม่ยอมรับของพ่อแม่ และถูกคนรอบตัววิจารณ์ด้วยอคติต่างหากที่ทำให้เกิดปมด้อยกับคนกลุ่มนี้”

นอกจากนี้ยังพบการสำรวจของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ หรือ นิต้า ที่ได้ทำการสำรวจความเห็นของประชาชน เรื่องสังคมไทยคิดอย่างไรกับเพศที่สามจาก นิต้าโพล (NIDA Poll) ทำการสำรวจเรื่องคิดอย่างไรกับเพศที่สาม 2 ครั้ง ในปี 2556 และ 2558

มีผลสำรวจที่น่าสนใจคือ นิคำโพลถามถึงการอนุญาตให้เพศที่ 3 เปลี่ยนคำนำหน้านาม ผลสำรวจทั้ง 2 ปี ได้แก่ ปี 2558 เห็นด้วยร้อยละ 39.44 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 53.20 และปี 2556 เห็นด้วยร้อยละ 42.01 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 43.53 ซึ่งประชาชนเกินครึ่งไม่เห็นด้วย บางคนให้เหตุผลว่าไม่สามารถแยกแยะได้ว่าเป็นเพศไหน อาจเกิดความสับสนวุ่นวายตามมา เช่น การตามหาตัวบุคคล การติดต่อเอกสารหน่วยงานต่าง ๆ ควรใช้คำนำหน้าตามเพศสภาพเดิม ขณะที่ร้อยละ 39.44 ระบุว่าเห็นด้วย เพราะเห็นว่าไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับใคร ถือว่าทุกเพศควรมีสិทธิเท่าเทียมกัน แต่ควรเน้นไปที่กลุ่มเพศที่ 3 ที่แปลงเพศแล้ว ซึ่งในจำนวนผู้ที่ระบุว่าเห็นด้วยนั้น ร้อยละ 95.33 ระบุว่าควรอนุญาตให้เพศที่ 3 กลุ่มกระเทยที่แปลงเพศแล้วสามารถเปลี่ยนคำนำหน้านามได้ รองลงมาร้อยละ 90.06 ระบุว่าควรรวมถึงกลุ่มทอมที่แปลงเพศแล้วด้วย ร้อยละ 30.83 ระบุว่าควรรวมถึงกลุ่มทอมที่ยังไม่แปลงเพศ และร้อยละ 28.60 ระบุว่าควรรวมถึงกลุ่มกระเทยที่ยังไม่แปลงเพศด้วย จากผลสำรวจของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์จะเห็นว่าคนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยในเรื่องการเปลี่ยนคำนำหน้านาม เพราะกังวลว่าจะเกิดความวุ่นวายในการแยกแยะใครเป็นเพศใดและยอมรับอย่างมีเงื่อนไข ถึงแม้ว่าจะเห็นด้วยยอมรับให้สามารถเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อได้แต่ก็มีเงื่อนไขว่า คนเพศหลากหลายที่ได้รับการเปลี่ยนคำนำหน้านามควรเป็นคนแปลงเพศแล้ว การแปลงเพศให้ชัดเจนตรงตามบุคลิกลักษณะภายนอกนี้มาจากชุดความคิดเพศกระแสหลักชายหญิงที่กำหนดเพศด้วยสรีระร่างกาย ซึ่งมีอิทธิพลมากต่อความคิดเรื่องเพศของคนในสังคม ดังนั้นคนที่ต้องการมีตัวตน มีพื้นที่และสิทธิต้องทำตามกรอบความคิดนี้หรือหากไม่สามารถทำตามกรอบคิดนี้ได้ก็จะถือว่าไม่ใช่สมาชิกของสังคมและถูกกันให้ออกไปจาก

กล่าวโดยสรุปว่าในประเทศไทยมีการต่อสู้เรียกร้องของคนเพศหลากหลายมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลให้สถานภาพและการยอมรับคนเพศหลากหลายดีขึ้น แต่ความจริงแล้วยังมีพื้นที่ที่จำกัดสิทธิการเข้าถึงของคนเพศหลากหลาย คนเพศหลากหลายยังถูกเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม และยังไม่มียุติธรรมขั้นพื้นฐานอย่างการสมรส การใช้คำนำหน้าชื่อที่ตรงกับเพศภาวะ สถานการณ์ในสังคมเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการยอมรับคนเพศหลากหลายในสังคมไทยว่าแท้จริงแล้วยังไม่ได้ยอมรับอย่างเต็มที่ และถึงแม้จะยอมรับแต่เป็นการยอมรับแบบมีเงื่อนไข ถ้าทำตามเงื่อนไขไม่ได้ก็ต้องคงสถานภาพการเป็นคนชายขอบของสังคมต่อไป

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาค้นคว้าภูมิหลังของคำว่า “ตุ๊ด” และบริบททางสังคมที่เกี่ยวข้องกับงานเขียนซึ่งประกอบไปด้วย 4 ประเด็นดังที่กล่าวไปทั้งหมดแล้วนี้ อันได้แก่ 1) ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชายรักชายในบริบทสังคมโลก 2) ภูมิหลังการใช้คำเรียกชายรักชายและกำเนิดของคำว่าตุ๊ดในสังคมไทย 3) ประวัติของผู้เขียน และ 4) สถานภาพและการยอมรับเพศหลากหลายในสังคมไทย ผู้ศึกษาจะนำเอาข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้าเหล่านี้ไปช่วยในการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของตุ๊ดที่ผู้เขียนหนังสือบันทึกของตุ๊ดและกว่าเจ็จะจะเป็นหมอนำเสนอในเรื่องเล่าซึ่งอยู่ในบทที่ 3 พื้นที่กับ

การนำเสนออัตลักษณ์ของ “ตุ๊ด” และนำไปใช้วิเคราะห์ในส่วนของตัวตนตุ๊ดที่นำเสนอผ่านกลวิธีทางภาษาด้วยซึ่งเป็นในส่วนของบทที่ 4 กลวิธีทางภาษากับการนำเสนออัตลักษณ์ของ “ตุ๊ด” ในหนังสือชุดบันทึกของตุ๊ดและกว่าเจ้จะเป็นหมอ เพื่อให้เห็นถึงตัวตนตุ๊ดที่ผู้เขียนตั้งใจนำเสนอว่าเป็นอย่างไร และตัวตนที่นำเสนอนี้กำลังทำหน้าที่อะไร

บทที่ 3

พื้นที่กับการนำเสนออัตลักษณ์ของ “ตุ๊ด”

บทนี้ผู้ศึกษาจะแสดงให้เห็นถึงตัวตนของตุ๊ดที่ถูกนำเสนอในพื้นที่ต่างๆ ว่าเป็นลักษณะใด และมีจุดประสงค์อย่างไร โดยใช้พื้นที่ช่วยในการวิเคราะห์ เนื่องจากพื้นที่หรือสถานที่หนึ่งๆ มีบทบาทในการถ่ายทอดความคิด ความเชื่อและค่านิยมของสังคมแก่บุคคลที่อยู่ในพื้นที่นั้นให้รับรู้และตระหนักถึงตำแหน่งแห่งที่ของตนเองในพื้นที่นั้นๆ (เสาวณิต จุลวงศ์, 2551: 72) กล่าวโดยสรุปคือพื้นที่มีผลกับการกระทำและพฤติกรรมของบุคคล เราแสดงพฤติกรรมต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่ ตัวอย่างเช่น เราอาจไม่ส่งเสียงดังขณะโดยสารรถสาธารณะ แต่หากโดยสารรถส่วนตัวอาจไม่ระวังเรื่องการส่งเสียงดัง หรืออาจสนทนากับเพื่อนด้วยคำหยาบ แต่เมื่อสนทนากับผู้ใหญ่ต้องพูดจาอย่างสุภาพ ดังนั้นจะเห็นว่าพื้นที่จะช่วยทำให้เห็นการแสดงออกตัวตนของบุคคลได้อย่างชัดเจน

จากการศึกษาเรื่องเล่าบันทึกของตุ๊ดและกว่าจะเป็นหมอทั้งหมดจำนวน 5 เล่ม ผู้ศึกษาพบว่าผู้เขียนนำเสนออัตลักษณ์ของตุ๊ดใน 2 พื้นที่ คือ พื้นที่ส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะ ในพื้นที่ส่วนตัว พบตัวตนตุ๊ดที่นำเสนอจาก 3 พื้นที่ ดังต่อไปนี้ พื้นที่ครอบครัวพบตัวตนตุ๊ดผู้มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ตุ๊ดผู้มีครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดี และตุ๊ดผู้ได้รับการอบรมสั่งสอน ต่อมาพื้นที่ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิท พบตัวตนตุ๊ดผู้เป็นมิตรแท้และตุ๊ดผู้เป็นเพื่อนได้กับทุกคน ส่วนพื้นที่ความสัมพันธ์กับคนรัก พบการนำเสนอตัวตนตุ๊ดผู้มีความรักอันบริสุทธิ์ และตุ๊ดผู้มั่นคงในความรัก ในพื้นที่สาธารณะพบตัวตนตุ๊ดที่ผู้เขียนนำเสนอในเรื่องเล่าจาก 2 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่การทำงาน ปรากฏพบตัวตนตุ๊ดผู้มีความศรัทธาในการทำงาน ตุ๊ดผู้เสียสละในการทำงานและตุ๊ดผู้มีจรรยาบรรณในอาชีพ อีกพื้นที่หนึ่งคือพื้นที่ส่วนรวม ผู้เขียนนำเสนอตัวตนตุ๊ดผู้อดกลั้นและกระทำด้วยเหตุผล ตุ๊ดผู้ต่อสู้เรียกร้องเพื่อสิทธิความเป็นธรรมและตุ๊ดผู้มีจิตอาสา

การประกอบสร้างตัวตนและการนำเสนอตัวตนของตุ๊ดที่ต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่ดังที่กล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจะแสดงรายละเอียดและตัวอย่างจากเรื่องเล่าให้เห็น ดังที่กล่าวต่อไปนี้

1. พื้นที่ส่วนตัว หมายถึง พื้นที่ที่ตุ๊ดมีปฏิสัมพันธ์กับคนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมกัน จากเรื่องเล่าพบการนำเสนอตัวตนของตุ๊ดในพื้นที่ครอบครัว พื้นที่ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิทและในพื้นที่ความสัมพันธ์กับคนรัก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ตัวตน “ตุ๊ด” ในพื้นที่ครอบครัว

ในพื้นที่ครอบครัวสิ่งสำคัญที่หล่อหลอมสร้างตัวตนก็คือ สมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะพ่อแม่ผู้ปกครอง โดยทั่วไปคนส่วนใหญ่มีความคิดว่าถ้าครอบครัวที่มีพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีความประพฤติและความคิดที่ดี ลูกก็จะเป็นคนดีเช่นนั้นด้วย เพราะจะได้รับความรัก การอบรมสั่งสอนที่ดีและมีต้นแบบที่เหมาะสมทั้งในด้านความประพฤติและความคิด ซึ่งการนำเสนอของผู้เขียนสอดคล้องไปกับความคิดของคนส่วนใหญ่ดังกล่าว เพราะพบการนำเสนอการกระทำ ความดีของสมาชิกในครอบครัวของตุ๊ด การกล่าวถึงคำสั่งสอนของพ่อที่ตุ๊ดนำมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตัวและนำเสนอภาพความสัมพันธ์ที่อบอุ่นผ่านพฤติกรรมแสดงความรักของคนในครอบครัว ซึ่งภาพเหล่านี้ทำให้เห็นถึงตัวตนของตุ๊ดด้วยว่าเป็นคนที่สมบูรณ์แบบ เต็มไปด้วยความรักและได้รับการเลี้ยงดูอย่างเอาใจใส่ ตรงข้ามกับการอธิบายทางการแพทย์ถึงสาเหตุของการมีพฤติกรรมชายรักชายว่า มีหนึ่งสาเหตุมาจากการเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้อง ขาดความอบอุ่น เช่น อยู่ใกล้ชิดกับแม่และเห็นห่างพ่อกว่าปกติ พ่อเป็นคนอ่อนแอส่วนแม่เป็นคนเข้มแข็งกว่า หรือพ่อไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกชายชอบตำหนิว่าร้าย (สุพร เกิดสว่าง, 2546: 31-33) คำอธิบายเหล่านี้ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดทางการแพทย์ยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ปี พ.ศ. 2500-2527 ไทยได้รับความรู้ทางการแพทย์จากตะวันตกมาว่าชายรักชายหรือพฤติกรรมรักร่วมเพศคือภาวะความผิดปกติทางจิต (เทอดศักดิ์ รมจำปา, 2546: 327-329) ถึงแม้ว่าการนำเสนอข้อมูลของนายแพทย์สุพร เกิดสว่างจะมีจุดประสงค์เพื่อให้สังคมได้ทำความเข้าใจชายรักชาย แต่ผู้ที่เกลียดกลัวชายรักชายก็ยังไม่ยอมรับและมองว่าข้อมูลทางการแพทย์นี้แสดงให้เห็นว่าชายรักชายไม่ปกติ มีความบกพร่องทั้งทางร่างกายและจิตใจ

หนังสือบันทึกของตุ๊ดและกว่าเจ้าจะเป็นหมोजึงนำเสนอตัวตนตุ๊ดในพื้นที่ครอบครัวให้ผู้อ่านเห็นภาพในทางตรงกันข้ามกับการอธิบายทางการแพทย์ข้างต้นเพื่อตอบโต้ชุดความคิดที่ตุ๊ดถูกยึดเยียดให้ ตัวตนที่ผู้เขียนนำเสนอ ได้แก่ ตุ๊ดผู้มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ตุ๊ดผู้มีครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดีและตุ๊ดผู้ได้รับการอบรมสั่งสอน ดังที่จะได้เห็นต่อไปนี้

1.1.1 ตุ๊ดผู้มาจากครอบครัวที่อบอุ่น

ครอบครัวของตุ๊ดในเรื่องเล่าทำให้ผู้อ่านเห็นถึงสายสัมพันธ์ที่อบอุ่นและความรักที่มีให้กันระหว่างครอบครัวกับตุ๊ด ผ่านการแสดงความรักด้วยการกอด การพูดปลอบโยน การถามด้วยถ้อยคำอ่อนโยนที่แสดงถึงความรักความห่วงใยและความเข้าใจ ทั้งยังแสดงถึงความรักที่ตุ๊ดได้รับจากพ่อแม่มาโดยตลอดผ่านคำสอน ซึ่งผู้เขียนนำเอาชุดความคิดเรื่องจิตวิทยาการเลี้ยงดูและอบรมเด็กมา

ช่วยประกอบสร้างเรื่องเล่าเพื่อทำให้ผู้อ่านเห็นตัวตนชัดไปในทางบวก ซึ่งจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี่

พี่ก้อง: ตาหนู เดี่ยวก่อน

เจ้: (หันมา) มีไรอะ

พี่ก้อง: (ตึงเจ้มากอด) พอกับแม่อยู่กับลูกเสมอนะ ไว้สบายใจที่จะเล่าอะไรก็ตามที่ลูกอยากเล่า ก็ค่อยเล่านะลูกนะ

เจ้: อะ พ่อ (เจ้หน้าตาไหล)

นานมาแล้ว เคยมีใครสักคนพูดว่า ความอบอุ่น มันส่งผ่านกันได้ มันส่งผ่าน มันแทรกซึมผ่านการสัมผัสกันได้ วันนี้ ณ ตรงนี้...เจ้รู้สึกได้ถึงกระแสความอบอุ่น ไม่ใช่แค่พี่ก้องเท่านั้น แต่จากแม่ จากยาย จากน้องชาย มันส่งผ่านอ้อมกอดธรรมดาๆ ของพ่อเข้าสู่หัวใจของเจ้

(กว่าเจ้จะเป็นหมอลำ 1, 2558: 49)

จากตัวอย่างข้างต้นผู้เขียนนำเสนอให้เห็นภาพความสัมพันธ์ที่อบอุ่นระหว่างครอบครัวกับเจ้หมอลำ ที่ถูกส่งผ่านการกอดของพ่อ ซึ่งเป็นการกระทำที่แสดงออกถึงความรัก ความอบอุ่นของคนในครอบครัว การกอดกันของคนในครอบครัวแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่อบอุ่นมักจะเกิดขึ้นบ่อยกับเด็กเล็ก พ่อแม่กอดลูกตอนยังเป็นเด็ก และอาจจะกอดกันน้อยลงเมื่อลูกโตขึ้น พอกับลูกชายอาจจะกอดกันน้อยกว่า แม่กอดลูกชาย เพราะเกิดจากการความเขินอายจึงไม่กล้าแสดงความรักกันด้วยการกอด การกอดเป็นการแสดงออกความรักที่สำคัญมากจนมีการรณรงค์จากกรมอนามัยให้คนในครอบครัวกอดกันเพื่อเสริมสร้างความรักความสัมพันธ์ในครอบครัว เพราะการกอดนอกจากจะเป็นการแสดงออกความรักแล้ว ยังส่งผลดีต่อจิตใจทำให้รู้สึกมั่นคงปลอดภัยอีกด้วย (กอดเพิ่มอีคิวลูกน้อย, 2557) การนำเสนอภาพพอกอดลูกชายที่เป็นวัยรุ่นซึ่งเป็นภาพที่พบเห็นไม่มากนักในสังคมไทยก็เพื่อทำให้ผู้อ่านได้เห็นพ่อกอดลูกชายมากจึงไม่อายที่จะกอดแสดงความรักกับลูกชาย นอกจากนี้จะเห็นว่าการกอดของพ่อครั้งนี้ได้นำความรักของสมาชิกคนอื่นในครอบครัวมาให้แก่เจ้หมอลำด้วย ทั้งแม่ ยายและน้องชาย ทำให้เห็นว่าครอบครัวของเจ้หมอลำมีความสัมพันธ์ที่อบอุ่นแน่นแฟ้นเต็มไปด้วยความรักความหวังดีที่มีต่อกัน

ไม่เพียงการกอดจากพ่อที่แสดงความรัก แต่ถ้อยคำที่อ่อนโยนแสดงถึงความเข้าใจจากพ่อที่กล่าวอย่างมีนัยว่าพ่อรู้อยู่แล้วว่าลูกกำลังมีปัญหา แต่จะไม่บังคับให้พูด ถ้าลูกสบายใจที่จะบอกพ่อก็พร้อมรับฟังปัญหาของลูกเสมอ และคอยให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ แสดงให้เห็นว่าพ่อเอาใจใส่ลูก พ่อบรรู้ได้ว่าลูกมีปัญหาที่ใส่ใจและไม่ละเลยเรื่องดังกล่าว ดังนั้นจาก

ตัวอย่างเรื่องเล่าจะเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเอาชุดความคิดเรื่องจิตวิทยาการเลี้ยงดูและอบรมเด็กมา นำเสนอ ด้วยการนำเสนอภาพพจน์ผู้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องจิตวิทยาการเลี้ยงดู เห็นได้จากการ แสดงออกของพ่อที่แสดงถึงความอ่อนโยน ความรักความอบอุ่น ความเข้าใจและไม่มีการใช้ ความรุนแรงใดๆ กับลูกชายเลย ซึ่งสิ่งเหล่านี้สอดคล้องไปกับหลักจิตวิทยาการเลี้ยงดูเด็กตั้งที่ นงพงา ลิ้มสุวรรณ (2557) กล่าวถึงสิ่งจำเป็นต่อการเลี้ยงดูให้มนุษย์เจริญเติบโตได้มี 2 ส่วนคือ ด้าน ร่างกายและจิตใจ ในส่วนของความต้องการด้านจิตใจของเด็กมีทั้งหมด 6 ประการที่พ่อแม่หรือผู้ที่ เลี้ยงดูเด็กจำเป็นต้องปฏิบัติต่อเด็กและเป็นสิ่งที่เด็กทุกคนต้องการ พบว่ามี 3 ประการที่สอดคล้องกับ ตัวอย่างของเรื่องเล่าที่ยกมาข้างต้น ได้แก่ เรื่องการให้ความรักความอบอุ่น เด็กต้องการเป็นที่รัก เป็น ที่ยอมรับของพ่อแม่ดังนั้นพ่อแม่ต้องไม่ทำให้เด็กรู้สึกไร้ค่าหรือรู้สึกว่าไม่ได้รับความรักและไม่ควรใช้ ความรุนแรง เนื่องจากท่าทีและทัศนคติที่แสดงต่อเด็กมีอิทธิพลมากต่อจิตใจเด็ก เด็กอาจมีภาวะจิตใจ ในทางลบ เช่น เกิดความหวาดกลัว ไม่มั่นใจ เด็กจึงควรได้รับความรักอย่างเหมาะสม ไม่มากเกินไปจน กลายเป็นการตามใจแต่ก็ไม่ควรน้อยจนเกินไป ประการต่อมาคือการกระตุ้นอย่างเหมาะสม การสัมผัส อย่างอ่อนโยน ยิ้ม พูดคุยกับเด็กอย่างเหมาะสมกับวัยของเขาเป็นอีกสิ่งจำเป็นเพราะการกระตุ้น เหล่านี้มีผลทางจิตใจของเด็กๆ ทำให้เขารู้สึกว่าได้รับความรัก ความสนใจ ดึงดูดพัฒนาการ จิตใจและ บุคลิกภาพ และอีกประการหนึ่งคือความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย พ่อแม่จะต้องปกป้องเด็กให้ปลอดภัย จากอันตรายทางกายภาพ เช่น อุบัติเหตุต่างๆ รวมไปถึงป้องกันไม่ให้เด็กได้รับการกระทบกระเทือน ทางจิตใจที่รุนแรง ผู้เขียนนำเสนอชุดความคิดนี้ในเรื่องเล่าก็เพื่อใช้ประกอบสร้างตัวตนผู้ให้อ่านได้ เห็นว่าเขาเป็นคนปกติ ไม่มีความบกพร่องในด้านจิตใจ สมบูรณ์พร้อมที่จะเป็นประชากรคุณภาพของ สังคม เพราะเขามีพ่อที่มีความรู้เรื่องจิตวิทยาในการเลี้ยงดูลูกและเขาก็ได้รับการเลี้ยงดูมาอย่าง เหมาะสมตามหลักการทางการแพทย์ที่คนในสังคมไทยยอมรับกัน สังคมจึงควรยอมรับดีในฐานะ สมาชิกของสังคมเช่นเดียวกับผู้ชายและผู้หญิง

เหตุการณ์ที่ผู้เขียนนำเสนอต่อไปนี้ก็แสดงให้เห็นถึงความรักความสัมพันธ์ ระหว่างพ่อกับเจ้าหมอเช่นกัน ดังตัวอย่างที่ยกจากเรื่องดังนี้

“แค่เห็นลูกเดินเข้าบ้านมา พ่อก็รู้แล้วว่ามีปัญหา มีอะไรเล่าให้พ่อฟังได้ไหมลูก...เก็บไว้คนเดียวอกแตก ตายนะพ่อบอกไว้ก่อน คุณกันแบบลูกผู้ชายใจลูก” แล้วฮึก็ยิ้ม...

เจ้าเริ่มเล่าเรื่องทั้งหมดตั้งแต่เริ่มต้น พี่ก้องเป็นผู้ฟังที่ตื่นะ สงสัยว่าพ่อคนอื่นๆ เป็นกันไหมเวลาที่ลูกมี ปัญหา แต่ทักษะการฟังลูกให้จบโดยไม่ขัดนี่เป็นทักษะที่พ่อทุกคนควรจะต้องมีจริงๆ นะ บอกเลย

พี่ก้องไม่ถาม ไม่ขัดอะไรทั้งนั้น แค่มักหันมารับเป็นบางครั้ง เม้มปากเหมือนคนใช้ความคิดในบางที สุดท้ายพอเจ้าเล่าจบ พี่ก้องกอดอก หายใจออกยาวๆ ทีนี้นั่งฟังโซฟา...พี่ก้องไม่พูดต่อ ปล่อยให้ว่างในอากาศ ไว้อย่างนั้น เราสองคนพ่อลูกสบตากัน เจ้ารับรู้ได้ถึงความรักปรารถนาดีของพี่ก้องที่ส่งมา ปกติเจ้ารู้สึก

ได้อยู่แล้วตลอดเวลา แต่ครั้งนี้มันไม่ใช่ความปรารถนาดีของพี่ก้องต่อตัวเจ้ มันเป็นความปรารถนาดีของพี่ก้องต่อ “ความสัมพันธ์” ของเจ้กับพี่คิม เจ้ก้มหน้า น้ำตาไหล พี่ก้องถอนหายใจแล้วลูบหัว

(กว่าเจ้จะเป็นหมอลำ 2, 2559: 155)

จากตัวอย่างข้างต้นในหนังสือได้เล่าถึงเหตุการณ์ที่เจ้หมอมมีปัญหาเกี่ยวกับคนรัก หลังจากมีปัญหาเกี่ยวกับคนรัก เจ้หมอจึงกลับบ้านที่ระยอง เรื่องเล่าตอนนี้ผู้เขียนพยายามทำให้เห็นว่า ตู๊ดมีพ่อดีมาก เห็นได้จากการแสดงออกของพ่อที่มีต่อเจ้หมอ พ่อถามเจ้หมอเมื่อรับรู้ได้ว่าลูกมีปัญหา ถ้อยคำ การถามของพ่อแสดงให้เห็นว่า พ่อของเจ้หมอเป็นคนใส่ใจและเป็นห่วงลูกมาก เพราะเพียงแค่ลูกเดินเข้ามาใกล้ก็สังเกตเห็นว่าลูกมีปัญหา อีกทั้งพร้อมที่จะรับฟังปัญหาของลูกทันทีด้วย การไม่ปล่อยให้ลูกต้องเผชิญกับปัญหาคนเดียวและคอยรับฟังคอยให้ความช่วยเหลือทำให้เห็นถึง ความรักความอบอุ่นของพ่อที่มีให้แก่เจ้หมออีกด้วย

ต่อมาผู้เขียนนำเสนอการชื่นชมพ่อเจ้หมอว่าเป็นผู้ฟังที่ดี พร้อมทั้งเล่าถึงวิธีการรับฟังปัญหาของพ่อ และใช้วิธีการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้อ่านได้คิดเอง พร้อมทั้งกล่าวเน้นย้ำถึงคุณสมบัติของการเป็นพ่อที่ดีควรเป็นอย่างไรเพื่อแสดงให้เห็นว่าตู๊ดมีพ่อดี พ่อของเขาเป็นคนดี ใส่ใจรักลูก ตั้งใจฟังปัญหาของลูก โดยไม่คัดค้าน ดุด่า ซึ่งเป็นคุณสมบัติความเป็นพ่อที่ดี ลักษณะการเป็นผู้ฟังที่ดีของพ่อที่ผู้เขียนนำเสนอให้เห็นในตัวอย่างเรื่องเล่านี้ยังสอดคล้องไปกับหลักจิตวิทยาในเรื่องการสื่อสารกับลูก ดังที่แพทย์หญิงจิราภรณ์ อรุณากูร กุมารแพทย์เวชศาสตร์วัยรุ่น คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี กล่าวถึงการเลี้ยงดูลูกในช่วงที่กำลังเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นว่าพ่อแม่ควรบ่นให้น้อย ฟังให้เยอะ เด็กหลายคนเวลาเจอปัญหาหรือมีเรื่องไม่สบายใจมักไม่ต้องการเล่าให้ที่ครอบครัวฟัง เพราะสิ่งที่เขาจะได้ตอบคือการสั่งสอนซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กในวัยนี้ไม่ต้องการ เพราะฉะนั้นพ่อแม่ควรฟังให้มาก สอนให้น้อย อย่าตัดสินในเรื่องที่ฟังและฝึกให้เขาลงมือทำเองในหลายด้าน (จิราภรณ์ อรุณากูร, 2560) ดังนั้นนี่จึงแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนำเอาชุดความคิดทางการแพทย์มาแนะนำเสนอผ่านพ่อผู้เลี้ยงดูลูกตามหลักการทางการแพทย์อย่างถูกต้อง ดังที่ปรากฏในตัวอย่างเรื่องเล่าข้างต้นว่าพ่อฟังปัญหาลูกอย่างตั้งใจ ผู้เขียนนำเสนอเช่นนี้ก็เพื่อให้ผู้อ่านมองตูดไปเชิงบวกว่าเขาเป็นคนปกติ เติบโตและได้รับการเลี้ยงดูมาอย่างถูกต้องเหมาะสม เพราะฉะนั้นพวกเขาไม่ได้มีภาวะผิดปกติหรือบกพร่องทางจิตใจอันมีสาเหตุมาจากการเลี้ยงดูของครอบครัว

ในส่วนท้ายผู้เขียนยังบรรยายให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ดีของพ่อกับเจ้หมอ และความรักที่เจ้หมอได้รับจากพ่อมาอย่างสม่ำเสมอ เพราะการใช้คำบอกเวลา “ปกติ” “ตลอดเวลา” เป็นการเน้นให้ผู้อ่านได้เห็นว่าการรักและห่วงใยเขาเสมอมา ตั้งแต่ก่อนที่จะรู้ว่าเขาเป็นชายรักชาย

จนกระทั่งรู้ว่าลูกเป็นชายรักชาย พ่อก็ยังเหมือนเดิมและเป็นเรื่องปกติที่เจ้าหมอรับรู้ได้มาโดยตลอด

นอกจากนี้คำสอนของพ่อที่สื่อสารไปถึงเจ้าหมอยังทำให้เห็นถึงความรักจากพ่อแม่ที่เป็นส่วนสำคัญในการประกอบสร้างตัวตนของเจ้าหมอให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์พร้อมในทุกด้าน ดังตัวอย่างเรื่องเล่านี้

มี notification เต็มขึ้นมาว่ามีคนตอบ comment ใน status ของเจ้า ตอนแรกคิดว่าเป็นเพื่อนนั่นแหละ แต่ไม่ใช่วะ พี่ก็ตอบ

“การที่เรามีแฟน แล้วคิดว่าเขามาเติมเต็มสิ่งที่เราขาดหายไปนะ มันผิด เพราะพอเขาจากเราไปเราก็ก่อนไม่ได้เติมเราก็ก่อนไม่ครบเหมือนที่ลูกตั้ง status นั้นแหละว่าลูก incomplete แต่จริงๆ สิ่งที่จะควรจะเป็นคือ ลูกควรทำให้ชีวิตตัวเอง complete ที่สุด หลังจากนั้นถ้ามีใครสักคนเข้ามาในชีวิตลูก เขาก็จะมาทำให้ complete มันเปลี่ยนเป็น perfect ลูกก็จะยิ่งมีความสุข และเมื่อเขาจากไป มันก็แค่ไม่ perfect เหมือนก่อนหน้านั้น แต่ลูกยัง complete อยู่ดี อย่าตามหาส่วนที่ขาด เพราะจริงๆ แล้ว พ่อแม่ไม่เคยสอน ไม่เคยเลี้ยงลูกมาให้เป็นคนขาดเลย ลูก complete อยู่แล้วจงรู้ไว้ซะ”

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอเล่ม 1, 2558: 47)

เรื่องเล่าข้างต้นกล่าวถึงเหตุการณ์ช่วงที่เจ้าหม่ออกหัก เขาได้เขียนสถานะลงในเฟซบุ๊กเป็นภาษาอังกฤษว่า incomplete หมายความว่า ไม่สมบูรณ์ เมื่อพ่อเห็นสถานะดังกล่าวจึงเข้ามาตอบ ในส่วนท้ายของคำตอบพ่อสื่อให้เห็นถึงการเลี้ยงดูของเจ้าหมอว่าเป็นการเลี้ยงดูที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ไม่ขาดสิ่งใด เจ้าหมอเป็นลูกที่เกิดมาด้วยความรัก พ่อแม่ได้ให้ทั้งความรัก ความอบอุ่น คำอบรมสั่งสอน และการดูแลที่ดีพร้อม ซึ่งนั่นก็ทำให้ลูกเติบโตมาเป็นคนปกติที่มีครบพร้อมทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ไม่ใช่เด็กมีปัญหาหรือขาดความรักความอบอุ่นแต่อย่างใด ดังนั้นถึงแม้ว่าลูกจะถูกคนรักทิ้งก็สามารถใช้ชีวิตต่อไปได้อย่างมีความสุข

ผู้เขียนทำให้เห็นว่าตุ๊ดมาจากครอบครัวที่อบอุ่น ได้รับความรัก การเลี้ยงดู การอบรมสั่งสอนอย่างดี โดยนำเสนอตัวตนนี้ให้เห็นผ่านการกระทำของพ่อ ทั้งการแสดงความรักด้วยการกอด การถามและการปลอบด้วยคำพูดอ่อนโยน การนั่งฟังปัญหาของลูกอย่างตั้งใจ คำสอนและการบรรยายถึงความรู้สึกดีของเจ้าหมอเมื่อได้รับความรักจากครอบครัว การนำเสนอว่าตุ๊ดมีครอบครัวสมบูรณ์แบบเช่นนี้เพื่อทำให้เห็นในทางตรงกันข้ามกับแนวคิดทางการแพทย์ช่วงปี พ.ศ. 2500-2527 (เทอดศักดิ์ ร่มจำปา, 2546: 327-329) ที่ยังคงมีอิทธิพลต่อการอธิบายสาเหตุของการเป็นตุ๊ดหรือชายรักชายว่า เพราะครอบครัวมีปัญหา ขาดการดูแลที่ดีและไม่ได้รับความรักจากพ่อแม่ ดังนั้นการนำเสนอภาพครอบครัวตุ๊ดที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความอบอุ่นความเข้าใจ

ได้รับการเลี้ยงดูมาอย่างดีเป็นการตอบโต้ชุดความคิดเดิมด้วยการสร้างชุดความคิดใหม่ให้แก่สังคมไทย โดยผู้เขียนพยายามประกอบสร้างตัวตนที่ดูดีขึ้นมาใหม่ให้ไปในทางตรงข้ามกับชุดความคิดทางการแพทย์ดังกล่าวอย่างสิ้นเชิงเพื่อให้คนในสังคมได้ทำความรู้จักและมองดูดีเสียใหม่ว่าไม่ได้เป็นดังเช่นภาพในทางลบที่ถูกยึดเยียดให้ดังกล่าว

1.1.2 ผู้มีครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดี

ผู้เขียนเล่าเหตุการณ์ในทางที่เหมาะสมของสมาชิกในครอบครัวที่ดีในเรื่องเล่า มีทั้งภาพการเสียสละของแม่ การเป็นคนมีน้ำใจและการต่อสู้เพื่อทวงความเป็นธรรมของอาแม่ ซึ่งภาพของคนในครอบครัวเหล่านี้มีผลต่อตัวตนของตัวผู้ดีด้วย เพราะสังคมมักจะมองคนในครอบครัว และตัดสินว่าสมาชิกคนอื่นในครอบครัวนี้คงมีลักษณะเช่นเดียวกัน การนำเสนอในเรื่องเล่าของผู้ดีดังกล่าวนี้สอดคล้องกับคำอธิบายจากนายแพทย์มนต์ สูงประสิทธิ์ ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ในเรื่องอิทธิพลของครอบครัวที่ส่งผลต่อ ตัวเด็กโดยตรงว่า คนในครอบครัวต้องพยายามแสดงออกพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่แสดงพฤติกรรมที่รุนแรง ไม่เหมาะสม เพราะเด็กจะจดจำ ซึมซับ เลียนแบบสิ่งเหล่านั้นและจะกลายเป็นตัวตนของเด็ก โดยเฉพาะในเด็กอายุ 3 ปีขึ้นไป (อิทธิพลครอบครัวส่งผลต่อพฤติกรรมตอนโตเด็กจริงหรือไม่, 2560) จากคำอธิบายแสดงให้เห็นว่าครอบครัวมีส่วนสำคัญในการประกอบสร้างและหล่อหลอมตัวตนของ บุคคล ทั้งเป็นสิ่งยืนยันได้ว่าหากคนในครอบครัวมีพฤติกรรมที่ดีเหมาะสมย่อมมีผลให้ลูกหลานใน ครอบครัวได้ซึมซับรับเอาพฤติกรรมที่ดีไปด้วย

ดังนั้นพฤติกรรมในทางที่ดีของสมาชิกในครอบครัวของผู้ดีจึงถูกนำเสนอในเรื่องเล่า เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้ภาพที่ดีในทางที่ดี เมื่อเห็นภาพครอบครัวที่กระทำและแสดงออกในทางที่ดีงาม เหมาะสมก็ย่อมแสดงว่าผู้ดีเติบโต แวดล้อมไปด้วยคนดีและรับเอาสิ่งดีเหล่านั้นมาด้วย ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตั้ง เสียงข้อความเข้ามือถือ เจ้หีบมาเปิดดู “แม่ได้ยาครั้งแรกแล้วนะลูก มีไข้กับคลื่นไส้นิดหน่อย แต่สบายมาก หมอที่รักษาแม่พอรู้ว่าลูกเป็นหมอกก็ชวนคุยใหญ่เลย เขาบอกว่าต้องดูแลแม่ดีๆ เพราะรู้ว่าลูกแม่น่าจะงานยุ่ง มาดูแลแม่ไม่ได้ ดูแลคนไข้ให้ดีๆ นะลูก ให้เหมือนที่พี่หมอกคนนี้ดูแลแม่ แม่รู้ว่าการเรียนหมอมันหนัก และการเป็นหมอมันเหนื่อย แต่ลูกทำให้แม่ภูมิใจนะลูก มันคุ้มค่า”

เจี้ยม ความกังวลใจเรื่องเวลาให้พ่อแม่หายไปสิ้น เคยมีคนพูดกับเจ้วว่า หมอเสียสละ แต่ครอบครัวของหมอ เสียสละมากกว่า เจ้เพิ่งรู้ซึ้งกับมันก็วันนี้แหละ

(กว่าเจ้จะเป็นหมอเล่ม 1, 2558: 236)

จากข้อความข้างต้นแม่เจ้าหม่อมไม่สบาย หลังจากท่านเข้าพบแพทย์แล้วจึงส่งข้อความหาลูกเพื่อบอกถึงการรักษาและอาการของตนเองในขณะนี้ว่าเป็นอย่างไรเพื่อให้เจ้าหม่อมเป็นกังวลกับอาการป่วยของตน เพราะเจ้าหม่อมไม่สามารถกลับไปอยู่ดูแลแม่ได้ ต้องเรียนและทำงานอย่างหนัก พอบอกลูกให้คลายกังวลจากการป่วยของตนเองแล้ว แม่ยังให้กำลังใจลูกในการทำหน้าที่ของตนเองให้ดีอีกด้วย โดยที่ไม่ได้เรียกร้องให้ลูกกลับมาดูแลตนเอง ถ้อยคำในข้อความของแม่ทำให้เห็นความเสียสละของแม่ที่ต้องดูแลตัวเอง ไปหาหม่อมเองทั้งๆ ที่ลูกของตนเป็นหม่อมแต่ไม่สามารถกลับมาดูแลรักษาตนเองได้ เพราะภาระหน้าที่การเป็นหม่อม **ซึ่งแม่ก็เข้าใจดีจึงยอมให้ลูกดูแลคนอื่นและทำหน้าที่หม่อมของตัวเองอย่างเต็มที่** ไม่พยายามทำให้อาการป่วยของตัวเองเป็นปัญหาแก่ลูก ภาพความเป็นคนเสียสละของแม่แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนได้นำเอาความคิดทางจิตวิทยาเรื่องอิทธิพลของครอบครัวส่งผลต่อเด็กโดยตรงมานำเสนอให้เห็นผ่านการกระทำที่เสียสละของแม่ ดังที่นายแพทย์มนัสสูงประสิทธิ์กล่าวว่าไว้ข้างต้นเกี่ยวกับการเลี้ยงดูลูกว่า พ่อแม่หรือคนในครอบครัวต้องแสดงออกพฤติกรรมที่เหมาะสมให้เด็กๆ ดู เพราะเด็กจะจดจำและเลียนแบบพฤติกรรมเหล่านี้ไปใช้ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการประกอบสร้างตัวตนของเด็กๆ ให้เติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ที่ดี และการนำเสนอชุดความคิดทางการแพทย์ที่สังคมยอมรับไว้ในเรื่องเล่าก็เพื่อให้คนในสังคมไทยมองว่าเขาเป็นคนที่เสียสละเหมือนกับแม่ของเขา ซึ่งความเสียสละที่เจ้าหม่อมได้รับการถ่ายทอดมาจากแม่นั้นผู้เขียนก็นำเสนอให้เห็นว่าเจ้าหม่อมรับรู้ได้ อีกทั้งยังประพฤติปฏิบัติตามแม่ด้วย เห็นได้จากข้อความของเจ้าหม่อมที่แสดงถึงการรับรู้ความเสียสละของแม่ที่มีมากกว่าความเสียสละในวิชาชีพหม่อมของตน ไปกว่านั้นการได้สัมผัสความเสียสละจากแม่ก็ทำให้เขาสามารถทำงานอยู่ในวิชาชีพที่ต้องมีคุณลักษณะความเสียสละอย่างมากอย่างหม่อมได้เป็นอย่างดี

อีกทั้งยังพบว่าในเรื่องเล่ามีการสร้างตัวละครคุณหม่อมที่รักษาแม่ของเจ้าหม่อมขึ้นมาเพื่อแสดงให้เห็นว่าตู่ทำงานอย่างหนักเพื่อคนอื่น เนื่องจากพวกเขาทำอาชีพเดียวกันจึงรู้และเข้าใจว่าหม่อมต้องทำงานหนักและเสียสละตนเองมากเพียงใด รวมไปถึงยังเข้าใจครอบครัวของหม่อมด้วยว่าก็ต้องเสียสละมากเช่นกัน ดังนั้นด้วยความเข้าใจนี้เขาจึงอาสาดูแลแม่ของเจ้าหม่อมอย่างดี การนำเสนอตัวละครคุณหม่อมคนนี้เป็นที่ยืนยันว่าหม่อมตู่ทำงานหนัก เสียสละทำงานเพื่อคนอื่นจนไม่สามารถกลับไปดูแลแม่ของตนเองได้ ซึ่งทำให้ตัวตนของตู่ในเรื่องเล่ามีความหนักแน่น น่าเชื่อถือมากขึ้น

นอกจากนี้เป็นการประกอบสร้างเรื่องเล่าเพื่อที่จะนำเสนอภาพหม่อมที่ดีอีกด้วย เนื่องจากในปัจจุบันมีข่าวที่มีข่าวนำเสนอภาพหม่อมให้เป็นไปในทางลบมากขึ้น เช่น ปฏิบัติต่อคนไข้ไม่ดี ไม่ใส่ใจคนไข้ ไม่ซักถามให้ละเอียดในการวินิจฉัย ดังเช่นข่าวที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้กับแพทย์โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งย่านคลองเตย ปราบกฏลิลิวิตีไอหม่อมพุดจาไม่ดีกับคนไข้ กล่าวว่าโรคที่คนไข้เป็นไม่สามารถรักษาได้และกล่าวอีกว่าให้คนไข้และครอบครัวทำใจเพราะอย่างไรก็ไม่สามารถ

รักษาได้แล้ว (ชาวเน็ตตกคลิปหมอขึ้นเสียงใส่ป่า ชัด หมอทำเกินไป แต่ญาติไม่ยอมรับความจริง, 2562) ซึ่งก็ทำให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากผู้คนในสังคมเกี่ยวกับสิ่งที่หมอบริษัทติดต่อคนไข้ว่าเป็น การกระทำที่มากเกินไป แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องเล่านี้กลับนำเสนอในด้านตรงข้ามนั้น ผู้เขียนล้วนแต่นำเสนอแง่มุมของหมอในทางที่ดี โดยเฉพาะเรื่องการทำงานอย่างหนัก เสียสละและทุ่มเทในการรักษา คนไข้

ส่วนหนังสือบันทึกของตุ๊ตของซ่าแสดงให้เห็นว่าผู้ใหญ่ในครอบครัวอย่างอาม่าก็มีอิทธิพล หล่อหลอมตัวตนของตุ๊ตด้วย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ในที่สุดสตรีผู้พลุกพล่านการณีก็นึกปรากฏกายขึ้น อาม่าของฉัน นางสั่งน้องชายคนเล็กให้ยกเครื่องกรองน้ำไป ตั้งไว้หน้าบ้าน และประกาศให้คนในหมู่บ้านเอาน้ำประปามากรองโดยเขียนกำกับว่า น้ำดื่ม ไม่มีอันตราย ต้องไม่เสียดและไม่ถูกปลิงดูดเลือด เร็ดสะใจ

แน่นอนอู๋ป้าปู (นามสมมติ) ย่อมทนไม่ได้อีกเช่นเคย นางตรงปริมาณที่บ้านฉัน พร้อมใช้น้ำเสียงในโทนสก็อย กำลังจะมีเรื่องว่า “ปลิงนะ อาม่าหมายถึงใคร??”

อาม่าฉันหันขวับ และเพิ่มเดซิเบลเสียงให้ดังกว่าป้าปูประมาณ 4 เลเวล “ก็มึงงงงง!!!! นะสิ” ไดอารี่ที่รัก นางคือไอตอลของฉัน

(บันทึกของตุ๊ตเล่ม 3, 2558: 229-230)

ตัวอย่างข้างต้นมาจากเหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่ในปีพ.ศ. 2554 ในช่วงน้ำท่วมเจ้าของร้านค้าฉวยโอกาส ขึ้นราคาน้ำดื่ม อาม่าต้องการช่วยเพื่อนบ้านไม่ให้ถูกเอาเปรียบจึงให้น้องชายนำเครื่องกรองน้ำมาให้ คนในหมู่บ้านใช้โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย การกระทำของอาม่าถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก อาม่าช่วยเหลือเพื่อน มนุษย์ที่กำลังเดือดร้อนด้วยกันอย่างไม่คิดถึงแต่ตนเอง เพราะการนำเครื่องกรองน้ำมาให้คนจำนวนมาก ใช้ มีความเสี่ยงที่เครื่องจะเสียได้ ยิ่งในสถานการณ์น้ำท่วมที่ไม่สามารถหาซื้อเครื่องกรองน้ำใหม่ ได้ง่ายๆ อาม่าเก็บเครื่องกรองน้ำไว้ใช้คนเดียวก็ยอมได้ แต่เขากลับเห็นการช่วยเหลือคนอื่นสำคัญกว่า การเป็นคนมีน้ำใจและชอบช่วยเหลือของอาม่า ประกอบกับการกล่าวยกย่องอาม่าของซ่าว่า นางคือ ไอตอลของฉัน ซึ่งการกล่าวชื่นชมอาม่าของตอนนี้ยังแสดงให้เห็นว่าอาม่าเป็นต้นแบบสำคัญในการหล่อ หล่อหลอมตัวตนของซ่าเพราะว่าจากการทำความดีของอาม่าที่ทำให้ซ่าเห็นได้อย่างชัดเจนจึงเกิดเป็นความ ประทับใจและทำให้ซ่านำเอาอาม่าเป็นต้นแบบในการประพฤติปฏิบัติ ในหลักการอบรมเลี้ยงดูเด็ก การกระทำให้เห็นเป็นตัวอย่างเป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถใช้อบรมเลี้ยงดูลูกหลานได้ดี เพราะพฤติกรรม เป็นสิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจนและเด็กจะเรียนรู้เลียนแบบพฤติกรรมของผู้ใหญ่ (ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และ ปราณี สุทธิสุขคนธ์, 2550: 108) นี่จึงเป็นการนำเสนอให้เห็นว่าสมาชิกในครอบครัวตุ๊ตว่าเป็นคนดี มี

น้ำใจ ดังนั้นตุ๊ดจึงมีต้นแบบที่ดี ภาพเหล่านี้จะทำให้ผู้อ่านมองตุ๊ดว่าเป็นคนดี มีน้ำใจเหมือนอย่างอามาของเขาด้วย

อีกตัวอย่างหนึ่งจากหนังสือบันทึกของตุ๊ดที่ทำให้เห็นอย่างชัดเจนว่าตัวตนของชำถูกหล่อหลอมประกอบสร้างจากอามาของเขา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

มา: ทำไมหนูไม่ไปต่อแถว

ญวอลโว่: ค่ะ?

มา: หนูเห็นแถวมัย ทำไมไม่ไปต่อแถว

เด็กป้อม: อะไรยาย

มา: อะไรยาย? เธอเห็นมัยว่าเค้าต่อแถวกันเต็มน้ำมัน แล้วเธอโบกให้รถคันนี้เข้ามาตรงนี้ไต่ยังง

ญวอลโว่: ขอโทษนะคะ พอดีฉันรีบ ขอก่อนได้มัย (เสียงเหวี่ยง ไม่เห็นสายตา นางใส่แว่นดำ)

มา: อ้อ เธอรีบ แล้วไอ้แถวยาวๆ ตรงนี้เค้าไม่รีบเธอหนู

ญวอลโว่: เต็มแค่นั้นเดียวเนี่ย มันไม่เสียเวลามากหรอกนะคะ อย่าทำให้เป็นปัญหาเลยคะ อย่าเรื่องเยอะ (เสียงดัง)

ฉัน: (ขึ้น) นี่หล่อน คนที่เป็นปัญหานะ

มา: นี่เธอ (เสียงดังกว่า) ฉันเข้ามาที่นี่ (ชี้ที่พื้นตามจังหวะการพูด) ฉันเห็นว่าแถวมันยาว ฉันก็ต่ออย่างผู้มีวัฒนธรรม คนอื่นเค้าก็ทำกัน มันเป็นเรื่องที่คนมีการศึกษา (ใช้มือเดียวกันชี้ไปที่หัวตัวเองตามจังหวะการเน้นเสียง ทีละคำ) เค้าทำกัน...หรือเธอไม่มี????...

ฉัน: (หัวเราะดังมากในใจ)

ญวอลโว่: (เสียงดัง) ฉันไม่เต็มแล้ว แก (หันไปหาเด็กที่โบกรถ) เอาเงินฉันคืนมา

เด็กป้อม: (เหวอแล้วยื่นแบงก์ 20 คืนวอลโว่เกิร์ล)

มา: (หันไปหาเด็กป้อม น้ำเสียงอ่อนโยนมากกกกก) ดั้งค์ 20 บาทเนี่ย คนในแถวเค้าก็มีจ่ายกันหมดแหละหนู แต่เค้าไม่ทำ เพราะเค้าเป็นคน เค้ามีจิตสำนึก นั่นทำให้คนต่างจากสัตว์...เดียว

เด็กป้อม: (หันมา หน้าเหมือนปลาบู่หิวนม)

มา: จะไปไหน? ถึงคิวฉันแล้ว ช่วยเติมให้ฉันอย่างถูกต้องตามกฎหมายด้วย ขอขอบคุณ (แล้วเดินจากไป)

ไดอารี่ที่รัก อีกครั้งที่นางพิสุจน์ว่า นิสัยของฉันเป็นผลมาจาก DNA อย่างแน่นอน

ข้างต้นมาจากเรื่องเล่าตอนที่ซำกับอาม่ากำลังรอคิวเพื่อเติมน้ำมัน แต่พนักงานที่ให้บริการกลับให้ลูกค้าอีกคนหนึ่งแซงคิวมาเติมก่อนขณะที่มีลูกค้ารอใช้บริการจำนวนมาก เมื่ออาม่าเห็นดังนั้นจึงเข้าไปทวงถามถึงสาเหตุการแซงคิว และสั่งสอนทั้งลูกค้าที่แซงคิวและพนักงานป้อมด้วยถ้อยคำที่สุภาพเพื่อทำให้เห็นว่าการกระทำของตนไม่ถูกต้องและกำลังเอาเปรียบคนอื่น การกระทำของอาม่าแสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยของอาม่าว่าเป็นคนที่ไม่ยอมให้กับความไม่เป็นธรรมและการถูกเอาเปรียบ ทั้งยังสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิของตนและปกป้องสิทธิของผู้อื่นด้วย ดังถ้อยคำของอาม่าที่บอกแก่ลูกค้าคนที่แซงคิวว่า มีลูกค้าอีกจำนวนมากที่รอใช้บริการอยู่และทุกคนก็ต้องการใช้บริการให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เช่นกัน แต่ทุกคนมีมารยาททางสังคมจึงต้องเข้าคิว ผู้เขียนนำเสนอภาพให้คนในครอบครัวผู้ติดมีพฤติกรรมเช่นนี้เป็นไปตามชุดความคิดทางจิตวิทยาเรื่องการเลี้ยงดูเด็กว่าการแสดงออกของพ่อแม่หรือคนที่ดูแลเด็กมีผลโดยตรงกับพฤติกรรม นิสัยและความคิดของเด็ก ซึ่งซำมีความสนิทสนมกับอาม่าดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าผู้เขียนหยิบเอาชุดความคิดนี้มาผลิตซ้ำและนำเสนอไว้ในเรื่องเล่าเพื่อบอกกับผู้อ่านว่าผู้ติดไม่ได้เติบโตหรือถูกเลี้ยงดูมาแบบผิดปกติ แต่เป็นไปในทางตรงข้ามว่าพวกเขาเติบโตมาอย่างเหมาะสมกับผู้ใหญ่ที่เป็นคนดี รักความยุติธรรมและกล้าหาญ เพราะฉะนั้นผู้ติดจึงได้รับการปลูกฝังลักษณะดีเหล่านี้มาเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติตัวด้วย

มากไปกว่านั้นยังพบว่าผู้เขียนสร้างตัวละครคู่เปรียบต่างขึ้นมาซึ่งก็คือผู้หญิงที่ขับรถยนต์ยี่ห้อหรูที่แซงคิวเติมน้ำมัน จากพฤติกรรมของตัวละครตัวนี้ที่มีความร้ายกาจ กล่าวคือเขาแซงคิวคนจำนวนมากด้วยการจ่ายเงินให้แก่พนักงานเติมน้ำมัน และเมื่อถูกอาม่าของซำทักท้วงถึงการกระทำที่ไม่เหมาะสมนี้เขาก็ยังไม่สำนึกถึงความผิดของตน ทั้งยังพูดเสียงดังกับอาม่าซึ่งเป็นการแสดงความก้าวร้าวต่อผู้ใหญ่ พฤติกรรมในทางลบเหล่านี้ของตัวละครผู้หญิงช่วยเพิ่มความชอบธรรม ความถูกต้องให้แก่การเข้าไปปะทะคารมอย่างสุภาพและตรงไปตรงมาของอาม่า

นอกจากนี้ในส่วนท้ายของเรื่องเล่าข้อความของซำที่กล่าวว่า เมื่อเห็นการกระทำของอาม่าในเหตุการณ์นี้แล้ว เขาก็คิดว่าเขามีลักษณะนิสัยการไม่ยอมต่อความไม่ยุติธรรมเหมือนกันกับอาม่าราวกับเป็นการถ่ายทอดกันผ่านพันธุกรรม การกล่าวนี้ยิ่งย้ำให้เห็นว่าอาม่าเป็นต้นแบบที่ดีในการประกอบสร้างตัวตนของซำ

ผู้เขียนเล่าถึงพฤติกรรมการทำความดีของคนในครอบครัวผู้ติด และเล่าถึงพวกเขาด้วยความชื่นชมก็เพื่อนำเสนอให้ผู้อ่านมองผู้ติดในทางที่ดีด้วยว่ามีแบบอย่างในด้านการประพฤติปฏิบัติตัวที่ดีที่เหมาะสม มีทั้งความเสียสละ การเป็นคนมีน้ำใจ กล้าหาญต่อสู้กับความอยุติธรรมและช่วยเหลือคนอื่น การแสดงพฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลให้ผู้อ่านมองเห็นไปถึงตัวตนของผู้ติดด้วยว่ามาจากครอบครัวที่ดีและเป็นคนดีเช่นเดียวกับคนในครอบครัวของเขา

1.1.3 ผู้ที่ได้รับการอบรมสั่งสอน

ผู้เขียนนำเสนอพฤติกรรมกรรมการกระทำของผู้พร้อมเหตุผลประกอบ หรือไม่ก็ กำหนดให้ตัวละครกล่าวอ้างถึงคำสอนของพ่อว่าเป็นสิ่งที่ทำให้เขาเลือกที่จะประพฤติปฏิบัติเช่นนี้ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นชัดว่าเป็นคนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองผู้มีจิตใจดีปลูกฝังให้ลูกเป็นคนคิดดีทำดี ผู้เขียนกำลังประกอบสร้างภาพผู้ดีใหม่เพื่อให้สังคมได้มองผู้ดีใหม่ในทางบวกว่าพวกเขาเป็นคนปกติ เป็นคนดี ได้รับการอบรมสั่งสอนและเลี้ยงดูมาอย่างดี สามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งการนำเสนอเรื่องเล่าเหล่านี้เป็นการนำเอาชุดความคิดหลักการเลี้ยงลูกอย่างไรให้เป็นคนดี และมีความสุขมานำเสนอโดยมีหลักในการเลี้ยงดูทั้งหมด 4 ประการ ได้แก่ 1) การให้ความรักอย่างเพียงพอโดยไม่มีเงื่อนไข 2) สอนและปลูกฝังจิตสำนึกพลเมืองดี โดยเฉพาะเรื่องการสร้างวินัย 3) สอนให้ลูกแยกแยะดีชั่ว 4) สอนให้ลูกคิดเป็น พ่อแม่จึงถือได้ว่าเป็นครูคนแรกของลูก การอบรมสั่งสอนที่เหมาะสมจากครูคนแรกจึงเป็นรากฐานที่สำคัญของประชากรที่มีคุณภาพ เพราะฉะนั้นลูกที่มีคุณภาพย่อมเกิดจากพ่อแม่ที่มีคุณภาพเช่นกัน (กุสุมา ยกชู, 2557: 10-12) ซึ่งตัวตนผู้ดีในเรื่องเล่าก็ได้ถูกนำเสนอเป็นไปตามชุดความคิดดังกล่าว ดังที่ผู้ศึกษาจะแสดงให้เห็นจากตัวอย่างดังต่อไปนี้

เจ้าเดินตุ้ตตุเป้เข้า 7-11 หาซื้อข้าวกล่อง...เอว่ะผัดเปรี้ยวหวานก็ยังมีดี หยิบมามือไปชนกับอีกคนที่จะหยิบเหมือนกัน ปอย

เจ้า: อะ ปอยแกเอาไปเหอะ เตี้ยวฉินกินมาเอง (แมนมาก ถึงตุ้ตยังงี้ก็โครโมโซม XY นะคะ พ่อสอนให้เสียสละให้สตรี ที่มีโครโมโซม XX เสมอค่ะ ลูกชายนายทหารก็จ้)

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอล่อม 2, 2559: 191)

ในข้อความข้างต้นจะเห็นได้จากการกระทำของเจ้าหมอยที่ยอมสละข้าวกล่องสุดท้ายที่ตนเองต้องการให้เพื่อนผู้หญิง ส่วนตัวเองยอมกินมาหมา อาหารที่มีคุณค่าทางสารอาหารน้อยกว่า แสดงให้เห็นว่าเขาเป็นคนเสียสละ และเจ้าหมอยยังกล่าวต่ออีกว่า นิสัยการเสียสละของเขามาจากการสอนของพ่อ คำสอนที่ดี ของพ่อทำให้เขากลายเป็นคนดี ซึ่งก็หมายถึงว่าพ่อเขาเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เขา นอกจากนี้การกล่าวถึงอาชีพของพ่อว่าเป็นนายทหาร ก็เพื่อต้องการบอกให้คนอื่นรู้ว่าพ่อเขามีหน้างานที่ดี เป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องจากคนในสังคมด้วย และภาพอาชีพทหารที่คนทั่วไปมองว่าเป็นคนเสียสละ มีความเป็นสุภาพบุรุษ มีระเบียบวินัย มีผลต่อการมองคนในครอบครัวทหารด้วยว่ามีนิสัยใจคอเหมือนกัน จะเห็นว่าที่ผู้เขียนนำเสนอคำสอนที่ดีของพ่อและอาชีพของพ่อเป็นการนำเอาชุดความคิดที่ไหลเวียนอยู่ในสังคมเรื่องความเป็นสุภาพบุรุษมาผลิตซ้ำ เนื่องจากเป็น

ชุดความคิดที่ยังได้รับการยอมรับจากสังคมอย่างต่อเนื่อง ดังที่ปรากฏในงานวิจัยของ นันท์ภักขอร ภูมิธรรมรัตน์ (2558) ศึกษาเรื่องมายาคติความเป็นสุขภาพบุรุษในละครโทรทัศน์ชุด สุขภาพบุรุษจุฬาเทพ ด้วยการประยุกต์แนวคิดมายาคติของโรลองด์ บาร์ตส์ ร่วมกับการศึกษานิยาม ความเป็นสุขภาพบุรุษในแต่ละยุคสมัย เพื่อเป็นข้อสนับสนุนให้เห็นมายาคติความเป็นสุขภาพบุรุษที่ ไหลเวียนอยู่ในสังคมไทย ผลการศึกษาพบว่าละครเรื่องนี้ถ่ายทอดความเป็นสุขภาพบุรุษอย่างเป็นระบบ และให้ความสำคัญแก่ตัวละครชายอย่างชัดเจนว่าสุขภาพบุรุษต้องมีความสมบูรณ์แบบ เป็นผู้มี ความประพฤติดี มีคุณธรรม ให้เกียรติสุขภาพสตรีและบุคคลอื่น มีความรู้ความสามารถในอาชีพของ ตนเองอย่างดี รวมทั้งประกอบอาชีพอย่างเต็มกำลังความสามารถและเป็นคนรักเดียวใจเดียว ส่วนความเป็นสุขภาพบุรุษในแต่ละยุคสมัยเปลี่ยนแปลงไปตามบริบททางสังคมวัฒนธรรม ซึ่งผู้วิจัย เลือกรับนิยามความเป็นสุขภาพบุรุษที่มีความแตกต่างไปตามยุคสมัย มีนิยามความหมายจาก การประกอบสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม 3 นิยามด้วยกันคือ สมัยรัชกาลที่ 6 ความเป็นสุขภาพบุรุษ ในยุคนี้ได้รับอิทธิพลมาจากตะวันตกแบบวิคตอเรียน ผู้ชายจะต้องมีความกล้าหาญ เป็นชายชาตินักรบ มีความเคร่งขรึม มีความจงรักภักดีต่อชาติ อ่อนโยน เสียสละและอีกสิ่งสำคัญคือความเป็นสุขภาพบุรุษ ในสมัยนี้จะจำกัดอยู่ในชนชั้นสูงตั้งแต่องค์กรข้าราชการ ราชสกุลและขุนนาง นิยามต่อมาเป็นของศรีบูรพา ถือเป็นความสุขภาพบุรุษในยุคปฏิวัติปี 2475 คือผู้ชายที่เป็นสุขภาพบุรุษต้องเป็นคนเสียสละเพราะการ เสียสละคือบ่อเกิดของสิ่งต่างๆ และไม่ว่าจะอยู่ในชนชั้นใดก็สามารถเป็นสุขภาพบุรุษได้ ซึ่งในประเด็น ชนชั้นมีความคล้ายคลึงกับนิยามความเป็นสุขภาพบุรุษของหม่อมหลวงปนัดดา ดิศกุล ในปี 2558 ว่าทุกคนสามารถเป็นสุขภาพบุรุษได้ไม่ว่าจะอยู่ในชนชั้นใด แต่นิยามของหม่อมหลวง ปนัดดาจะครอบคลุมในคุณสมบัติที่สอดคล้องกับหลักจริยธรรมและมีความชัดเจนว่าต้องให้เกียรติ ผู้อื่นรวมทั้งผู้หญิงด้วย มีความซื่อตรงและความกตัญญู อีกทั้งละครเรื่องสุขภาพบุรุษจุฬาเทพเป็นละคร ที่ได้รับความนิยมอย่างมากในปี 2556 ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 และได้นำกลับมา ออกอากาศซ้ำอีกครั้งในปี 2558 เพราะฉะนั้นจากความนิยมของละครเรื่องนี้ประกอบกับการวิจัยที่ นำเสนอถึงความเป็นสุขภาพบุรุษที่ผู้ชายถูกคาดหวังในแต่ละยุคสมัยแสดงให้เห็นว่าชุดความคิดนี้เป็นที่ ยอมรับของคนในสังคมไทยและยังคงทำงานอยู่อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นชุดซึ่งยังมีร่างกายและรูปลักษณ์ ภายนอกเป็นชายจึงติดอยู่ภายในชุดความคิดนี้ด้วย ดังข้อความที่เจ้าหมอกกล่าวถึงร่างกายของตนเอง ในทางวิทยาศาสตร์ว่ามีโครโมโซมเพศ xy ซึ่งหมายถึงเพศชาย ผู้เขียนจึงนำเอาชุดความคิดที่คนใน สังคมยอมรับมาประกอบสร้างตัวตนของตุ๊ดในเรื่องเล่าให้ผู้อ่านเห็นว่าเขาเป็นคนดี ความเป็น สุขภาพบุรุษ ให้เกียรติผู้หญิงและเสียสละอย่างที่สังคมคาดหวัง

นอกจากนี้จากงานวิจัยยังพบอีกว่าครอบครัวและการเลี้ยงดูมีอิทธิพลอย่างมากต่อ การสร้างลักษณะความเป็นสุขภาพบุรุษ ซึ่งในละครพบว่าตัวละครคุณชายทั้ง 5 คนล้วนได้รับการอบรม สั่งสอนจากหม่อมย่าและคุณย่าตั้งแต่เด็กจนโต เช่น คำสอนเรื่องการให้เกียรติผู้หญิงเป็นสิ่งสำคัญและ

คำสอนเรื่องความกตัญญู ความเคารพต่อบุพการีและผู้ใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับตัวอย่างเรื่องเล่าข้างต้น ด้วยที่พยายามนำเสนอให้เห็นว่าเขาเป็นสุภาพบุรุษเช่นนี้ก็เพราะพ่อของเขาอบรมสั่งสอนมา ตู๊ดจึงไม่ใช่คนที่เติบโตหรือถูกเลี้ยงดูมาให้ครอบครัวที่มีปัญหาอย่างที่คนในสังคมเข้าใจ

นอกจากนี้ยังปรากฏพบอีกเหตุการณ์หนึ่งในหนังสือที่ว่าเจ้าจะเป็นหมอมือกกล่าวว่า ตู๊ดได้รับการอบรมสั่งสอนมาเป็นอย่างดี เห็นได้จากตัวอย่างนี้

พี่ก้องเคยบอกว่า โลกนี้มีคนอยู่ 2 ประเภทคือ คนที่ชอบเรา กับคนที่เกลียดเรา ถ้าเอาตรรกะนี้มาเทียบกับสิ่งที่พี่คิดบอก...

มันไม่ใช่หน้าที่ของเราที่จะต้องไปพูด ไปปรับทัศนคติให้คนที่เกลียดเรา หันกลับมาชอบเรา ขนาดพระพุทธเจ้าท่านยังห้ามไม่ให้คนมาเกลียดท่านไม่ได้เลย พี่ก้องบอกว่าให้เราอยู่ให้ห่างจากคนที่เกลียดเรา และระมัดระวังอย่าไปทำอะไรให้เขาเกลียดเรามากขึ้น มันบาป

มันก็คงแบบเดียวกันแหละ เราคงไม่สามารถบังคับใจเราให้เปลี่ยนมารัก มาชอบ มาอินกับสิ่งแวดล้อมที่เราไม่ชอบได้หรอก ทางออกที่ดีที่สุดก็คือ คิดก่อนว่าเราจำเป็นต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมนี้ไหม ถ้าจำเป็นก็ต้องใช้ความอดทนต่อไป ไปหาความสุขเอาจากแง่มุมอื่นของชีวิตแทน...

สำหรับเจ้า เจ้าต้องอยู่คัดลยกรรมต่อไป หนีไม่ได้หรอก มันเป็นส่วนหนึ่งของการเพิ่มพูนทักษะ เป็นส่วนหนึ่งของการเติบโตเป็นแพทย์เต็มตัว โชคดีไปที่อยู่อีกไม่นาน คือถึงนี้เป็นสัปดาห์แรก แต่ถ้ามองในแง่ดีก็เหลืออีกแค่ 2 เดือนกับ 3 สัปดาห์เอง ไม่ใช่เป็นปี ไม่ใช่ชั่วชีวิตเสียหน่อย ถ้าระหว่างนี้ทำอะไรทำให้อะไรยุ่งๆ เข้าไปเสีย เดี่ยวเวลาก็ผ่านไปเองนั่นแหละ

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอมเล่ม 2, 2559: 91-92)

ตัวอย่างนี้มาจากเรื่องเล่าของเจ้าหมอต่อนที่เขาต้องไปทำงานอยู่ที่แผนกคัดลยกรรม ซึ่งเป็นสาขาวิชาที่เจ้าหมอมไม่ถนัด เมื่อต้องเข้ามาทำงานในแผนกนี้ต้องเจอปัญหาบ่อยครั้งและทำให้เขารู้สึกท้อแท้ เจ้าหมอมจึงนำเอาคำสอนของพ่อมาใช้เพื่อให้ดำเนินชีวิตต่อไปได้อย่างสงบสุข

การนำเสนอคำสอนที่ดีของพ่อที่สอนว่าให้ลูกไม่เบียดเบียนหรือกล่าวโทษผู้อื่น โดยเฉพาะกับผู้ที่รังเกียจตน และให้หลีกเลี่ยงการอยู่ใกล้กับเขาโดยให้เหตุผลว่าเป็นสิ่งบาป แสดงให้เห็นถึงจิตใจที่อ่อนโยน ติงามของพ่อเจ้าหมอม และคำสอนที่มาจากจิตใจที่มีเมตตาของพ่อเหล่านี้ก็ได้ถูกปลูกฝังให้แก่เจ้าหมอมด้วย ซึ่งคำสอนของพ่อก็ปรากฏให้เห็นในการแสดงออกของเจ้าหมอม ดังข้อความที่เจ้าหมอบอกถึงทางออกที่ดีที่สุดของปัญหานี้คือ อดทนและหาความสุขจากสิ่งอื่นมาทดแทน จึงส่งผลให้เขาเลือกทำงานต่อในแผนกคัดลยกรรมอย่างมีกำลังใจ จึงจะเห็นว่าคำสอนของพ่อทำหน้าที่สำคัญในการประกอบสร้างความคิดบุคลิกลักษณะของเจ้าหมอมให้เป็นไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม ไม่ก้าวร้าว สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ใด จากการที่ผู้เขียนกล่าวถึงเรื่องบาปแสดงให้เห็น

ว่าผู้เขียนนำเอาความคิดทางพุทธศาสนาซึ่งมีอิทธิพลต่อความคิดและวิถีชีวิตของคนไทยอย่างมากมาช่วยสร้างเรื่องเล่า เนื่องจากคนไทยส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธคนไทยจึงเติบโตและได้รับปลูกฝังทั้งในเรื่องของความคิด การประพฤติปฏิบัติตัวมาบนพื้นฐานความคิดทางศาสนาพุทธ ซึ่งเรื่องบุญบาปเป็นคำสอนสำคัญที่เราคนไทยได้รับการสั่งสอนกันมาว่าไม่ควรทำบาป เพราะเมื่อกระทำบาปแล้วผลจากการทำบาปจะส่งผลให้เกิดความทุกข์กลับมาสู่ผู้ที่กระทำทั้งยังสร้างความทุกข์แก่ผู้อื่นด้วย ดังที่ปรากฏในคำสอนเรื่องหลักทริโศตตปปะ หรือหลักคำสอนที่ให้ละอายต่อบาป คำว่า ทิริ หมายถึง การละอายต่อบาป ส่วนคำว่า บาป หมายถึง สิ่งที่ทำให้จิตใจเสียหรือต่ำลง ไม่ว่าจะเสียในแง่ใดล้วนเรียกว่าบาปทั้งสิ้น หรือกล่าวได้ว่าบาปเป็นสิ่งที่มนุษย์ไม่ควรกระทำ ไม่ว่าจะด้วยทาง กาย วาจาหรือใจ เพราะเป็นสิ่งที่จะนำความทุกข์มาให้แก่ทั้งตนเองและผู้อื่น (พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, 2557) ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนนี้จึงจะมีชีวิตที่สงบสุขและเป็นที่ยรักของคนในสังคม ดังนั้นผู้เขียนนำเอาความคิดทางศาสนาพุทธชุดนี้ที่คนยอมรับ เข้าใจตรงกันมาเขียนเรื่องเล่าเพื่อให้ผู้ที่มีภาพในเชิงบวกว่าเป็นคนดีปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนทางศาสนาที่ได้รับมาจากพ่อและจะได้กลายเป็นที่ยอมรับ เป็นที่ยรักของคนในสังคม

การนำเสนอพฤติกรรมและการกระทำของตุ๊ดอันเป็นผลจากการได้รับคำสอนที่ดีจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ไม่ว่าจะเป็นการเสียสละข้าวกล่องสุดท้ายให้แก่เพื่อนแล้วตนเองยอมรับประทานอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการน้อย การมีสติและอดทนต่อปัญหาที่กำลังเจอในชีวิต สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้เห็นว่าตัวตนของเขาถูกหล่อหลอมจากครอบครัวที่ดี จึงเป็นผลทำให้เขามีความคิดและอุปนิสัยใจคอที่ดีงามด้วย ดังนั้นจะเห็นว่าพฤติกรรมการกระทำรวมไปถึงการแสดงออกของครอบครัวเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงตัวตนของคุณคนได้ว่าเป็นคนอย่างไร

อย่างไรก็ตามผู้ศึกษามีข้อสังเกตว่าเรื่องเล่าที่นำเสนอตัวตนตุ๊ดในพื้นที่ครอบครัวปรากฏอยู่ในหนังสือกว่าเจ็ดเล่มจะเป็นหมอมากกว่าบันทึกของตุ๊ดและผู้เขียนกว่าเจ็ดเล่มได้กล่าวถึงทั้งพ่อและแม่ว่าเป็นต้นแบบที่ดีให้คำสั่งสอนที่ดี แต่ในส่วนของชากล่าวถึงเพียงอาม่าและแม่ ไม่ได้กล่าวถึงพ่อเลย ทั้งที่ในความเป็นจริงจากภูมิหลังของเขาพ่อและแม่ยังอยู่ด้วยกัน ซึ่งจากการศึกษาภูมิหลังของเขาจึงพบว่าชามีความสัมพันธ์ที่ไม่ค่อยดีนักกับพ่อ เนื่องจากพ่อไม่สามารถรับตัวตนทางเพศของช่าได้จนถึงขั้นใช้ความรุนแรงกับช่า จากประวัติส่วนตัวของช่า ครอบครัวของเขาเป็นครอบครัวคนจีน พ่อของเขาเป็นคนไทยเชื้อสายจีน อิทธิพลจากวัฒนธรรมจีนจึงมีส่วนทำให้พ่อไม่สามารถรับตัวตนทางเพศของช่าได้ เพราะในวัฒนธรรมจีนนิยมการมีลูกชายมากกว่าลูกสาวและมีความคาดหวังกับลูกชายคนโตว่าต้องเป็นคนที่ดีดูแลคนในบ้าน ต้องสืบสกุล ซึ่งช่าไม่สามารถทำตามความคาดหวังดังกล่าวได้จึงทำให้ความสัมพันธ์ของพ่อและช่าเกิดความขัดแย้งขึ้น เพราะฉะนั้นด้วยความทรงจำเรื่องความสัมพันธ์ที่ไม่ดีระหว่างผู้เขียนบันทึกของตุ๊ดกับพ่อจึงกลายเป็นแรงผลักดันให้เขา

คัดสรรเลือกนำเสนอเฉพาะเรื่องเล่าของแม่กับอาม่าซึ่งเขามีความทรงจำในเรื่องความสัมพันธ์ที่ดีกว่าพ่อ ดังที่นพพร ประชากุล (2539: อ้างถึงใน ชนิตา ชิตบัณฑิตย์, 2543: 38)

กล่าวถึงเรื่องเล่าไว้ว่า ในการเล่าเรื่องผู้เล่าเรื่องจะคัดเลือกสิ่งที่ต้องการนำเสนอ นำมาจัดลำดับความสำคัญ สร้างระเบียบให้แก่ข้อมูลที่มีอยู่เสียใหม่อย่างเป็นระบบและนำเสนอข้อมูลทั้งหมดออกมาเป็นเรื่องราว ฉะนั้นจะเห็นว่าเรื่องเล่าถูกสร้างขึ้นมาอย่างเป็นระบบเพื่ออธิบายสิ่งต่างๆ ตามที่ผู้เล่าต้องการ เรื่องเล่าจึงมีอำนาจในการกำหนดการรับรู้ของบุคคลได้ ดังนั้นเรื่องเล่าของตุ๊ดที่คัดเลือกมานำเสนอเฉพาะเรื่องของแม่กับอาม่าก็เพื่อใช้เรื่องเล่าตอบโต้ต่อรองกับความคิดแง่ลบมีต่อตุ๊ดในเรื่องการเลี้ยงดูที่ผิดปกติจากครอบครัว เรื่องเล่าจึงเป็นสิ่งที่ประกอบสร้างขึ้นเหมือนเช่นที่เสาวณิต จุลวงศ์ (2550) กล่าวว่าเรื่องเล่าเป็นสิ่งสร้างขึ้นมีบทบาทในการสร้าง เสริม สืบทอด ตอบโต้หรือต่อรองกับความคิดต่างๆ ที่มีอยู่ในสังคมไทย

ในส่วนของความสัมพันธ์ของชากับแม่และอาม่าจึงสนิทสนมกันมากเห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของชากับแม่ในนิตยสารซีเคร็ท (รักไหนยิ่งใหญ่กว่ารักแท้ของครอบครัว คุณช่า รัชชปชา และ แม่นิด สุมณ เศรษฐไชย, 2561) แม่เป็นผู้ที่คอยอยู่เคียงข้างและเข้าใจชามาตลอด เมื่อพ่อมีปัญหาชากับแม่จะเป็นคนกลางที่เข้าไปไกล่เกลี่ยและคอยปกป้องช่าซึ่งแม่กล่าวว่า “หลายครั้งที่พ่อจะตี แม่ก็เอาตัวมารับไว้ ไม่ให้เขาตีลูกเรา เพราะลูกเรา เราก็รักไม่ว่าเขาจะเป็นอะไร” เพราะฉะนั้นตัวตนของช่าจึงได้รับการหล่อหลอมจากแม่และอาม่า ดังนั้นจึงปรากฏเรื่องเล่าเกี่ยวกับแม่และอาม่าในเรื่องเล่าของช่าพร้อมทั้งมีถ้อยคำที่บอกว่าเขามีลักษณะนิสัยเหมือนอาม่า อาม่าเป็นต้นแบบให้แก่เขาได้ประพฤติปฏิบัติตาม

1.2 ตัวตน “ตุ๊ด” ในพื้นที่ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิท

ความสัมพันธ์ของเพื่อนที่ผู้เขียนเล่าถึงส่วนใหญ่เป็นของเพื่อนสนิท การแสดงออกและพฤติกรรมของตุ๊ดเวลาที่อยู่กับเพื่อนจึงแสดงให้เห็นตัวตนของตุ๊ดอย่างมาก เพราะความสนิทสนมเขาจึงกล้าแสดงตัวตนและนิสัยที่แท้จริงออกมาได้โดยไม่ต้องกังวล ตัวตนของตุ๊ดในพื้นที่ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิทที่ผู้เขียนนำเสนอ ได้แก่ ตุ๊ดผู้เป็นมิตรแท้และตุ๊ดผู้เป็นเพื่อนได้กับทุกคน ผู้เขียนนำเสนอให้เห็นตัวตนเหล่านี้ผ่านภาพมิตรภาพที่ระหว่างกลุ่มเพื่อนสนิทกับตุ๊ด เช่น การกอดกัน การพูดแสดงความห่วงใย อยู่เป็นกำลังใจให้เพื่อนในวันที่มีปัญหา ซึ่งตุ๊ดไม่ได้มีเฉพาะเพื่อนสนิทที่เป็นตุ๊ดเหมือนกันเท่านั้น แต่ยังมีเพื่อนสนิทผู้ชายและผู้หญิงด้วย ด้วยมิตรภาพที่แนบแน่นจึงทำให้ตุ๊ดกล้าเปิดเผยตัวกับเพื่อน

จากภาพความเป็นเพื่อนที่ดีของตุ๊ดดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนทั้งสองคนได้นำเอาชุดความคิดเรื่องการเป็นกัลยาณมิตรในศาสนาพุทธมาใช้ในการนำเสนอเรื่องเล่า เนื่องจากมนุษย์เป็น

สัตว์สังคม ไม่สามารถอยู่อย่างโดดเดี่ยวได้เพราะเราต้องพึ่งพาอาศัยกันดังนั้นมนุษย์จึงต้องมีเพื่อน ศาสนาพุทธจึงมีหลักธรรมคำสอนให้เป็นหลักในการเลือกคบคนดีเป็นเพื่อน หรือคำในทางพุทธศาสนา เรียกว่า กัลยาณมิตร หมายถึง มิตรแท้ เพื่อนแท้ เพื่อนตาย เพื่อนที่ดีที่คอยช่วยเหลือเพื่อนอย่างจริงใจโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน ทั้งยังมอบแต่สิ่งดีๆ ให้กันด้วยความจริงใจ และคุณสมบัติของ กัลยาณมิตรที่ควรคบหา ได้แก่ 1) เป็นผู้นำรักชวนให้เข้าไปปรึกษาหรือสนิทสนม 2) นำเคารพ ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นใจและปลอดภัย 3) น่ายกย่อง เป็นผู้ที่ฝึกอบรมและปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอ 4) พุดให้คำแนะนำว่ากล่าวตักเตือนในเวลาที่ถูกต้องเหมาะสม 5) อดทนต่อถ้อยคำคือ พร้อมที่จะรับฟังคำปรึกษา ให้ซักถาม เสนอแนะและวิพากษ์วิจารณ์ 6) เรียนรู้และอธิบายเรื่องซับซ้อนได้ 7) ไม่แนะนำไปในเรื่องที่เหลวไหลหรือทางเสื่อม (ธัญญาภรณ์ ดวงกางใต้, 2556: 389) ซึ่งเห็นได้ว่า ผู้เขียนพยายามนำเสนอเรื่องเล่าให้ตัวตนที่ติดสอคล้องกับชุดความคิดกระแสหลักนี้ที่คนไทยได้รับการถ่ายทอดและปลูกฝังมาโดยตลอดในฐานะพุทธศาสนิกชน นอกจากนี้การสอนเรื่องการเลือกคบเพื่อนดียังปรากฏให้เห็นในสภานิติบัญญัติไทยซึ่งเป็นสิ่งถูกถ่ายทอดเพื่อคอยสั่งสอน ให้ข้อคิดแก่คนไทยด้วย เช่นสภานิติบัญญัติว่า คบคนพาลพาลพาไปหาผิด คบบัณฑิตบัณฑิตพาไปหาผล หมายถึง หากต้องการมีชีวิตที่ดีเจริญก้าวหน้าต้องคบเพื่อนที่ดี แต่ในทางตรงข้ามถ้าคบคนไม่ดีชีวิตก็จะเสื่อมเสีย หรืออีกหนึ่งสภานิติบัญญัติคนในดูหน้า ซื่อผ้าให้ดูเนื้อ หมายถึง จะคบคนต้องพิจารณาให้รอบคอบ ละเอียดถี่ถ้วน ดูนิสัยใจคอให้ดี ก็เหมือนกับการเลือกซื้อผ้าก็ต้องพิจารณาว่าเนื้อผ้าดีหรือไม่

ตัวตนที่นำเสนอนี้ก็เพื่อไม่ให้สังคมมองว่าตัวตนแปลกแยกแต่พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เรื่องเล่าของพวกเขาจึงกำลังพยายามทำให้ผู้อ่านเห็นว่าพวกเขามีปฏิสัมพันธ์กับคนทุกเพศในสังคมและยังเพื่อลดการเกลียดกลัวที่มีต่อผู้ติด หรือที่เรียกว่า Homophobia ให้ผู้อ่านได้ทำความรู้จักกับผู้ติดใหม่ว่าผู้ติดเป็นเพื่อนที่ดี นำคบหา และเพื่อลดการเลือกปฏิบัติด้วย เพราะความรู้สึกเกลียดกลัวเหล่านี้จะนำไปสู่การปฏิบัติต่อผู้ติดอย่างไม่เป็นธรรม เช่น การไม่ให้เข้าถึงโอกาสและสิทธิทางสังคม ยังคงปรากฏให้เห็นได้ในสื่อทั่วไป ตัวอย่างจากกรณีของคุณซาริน่า ผู้หญิงข้ามเพศที่ไม่สามารถเข้าสถานบันเทิงได้ด้วยเหตุผลที่ว่าคุณซาริน่าเป็นสาวประเภทสอง ภายหลังผู้ประกอบการออกมาชี้แจงว่าทางร้านเคยมีปัญหาสาวประเภทสองเข้ามามอมเหล่านักท่องเที่ยว และลักทรัพย์จึงทำให้มีมาตรการในการดูแลความปลอดภัยใหม่ โดยคนที่รูปในบัตรประชาชนไม่เหมือนกับตัวจริงจะต้องมีคนอ้างอิงเพื่อป้องกันการเกิดเหตุซ้ำ (เจนวิทย์ เชื้อสวระถิ, 2558) ซึ่งจากคำชี้แจงของผู้ประกอบการถือเป็นการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มคนเพศหลากหลาย อีกทั้งยังเป็นการสร้างภาพเหมารวมแก่พวกเขาด้วยว่าเป็นคนร้ายและสร้างความเดือดร้อนให้แก่คนอื่น เนื่องจากในความเป็นจริงมิฉฉาชีพไม่ได้มีเพียงสาวประเภทสองเท่านั้น ผู้ชายผู้หญิงที่เป็นมิฉฉาชีพก็มีเช่นกันแต่ผู้ประกอบการกลับกล่าวเจาะจงไปที่คนกลุ่มเดียว

ผู้เขียนจึงนำเสนอตัวตนใหม่เพื่อต่อรองกับชุดความคิดการเกลียดกลัวคนเพศหลากหลายที่ยังคงมีอยู่ในสังคม เห็นตัวตนที่แสดงในพื้นที่ความสัมพันธ์ของเพื่อนสนิทได้ดังต่อไปนี้

1.2.1 ตู๊ดผู้เป็นมิตรแท้

ผู้เขียนเล่าให้เห็นภาพว่าตู๊ดทำหน้าที่เพื่อนได้เป็นอย่างดี ผ่านเหตุการณ์ขณะที่เพื่อนเจอกับปัญหา ตู๊ดจะไปอยู่ข้างเพื่อนทันที รับฟังปัญหาของเพื่อน ดูแลเพื่อนและให้กำลังใจเพื่อน เพื่อให้เขาผ่านปัญหานั้นมาได้ ภาพการเป็นเพื่อนที่ดีของตู๊ดเหล่านี้ทำให้ผู้อ่านได้เห็นภาพตู๊ดใหม่ว่าเป็นเพื่อนแท้ที่คอยอยู่เคียงข้างเพื่อน รับฟังปัญหา ให้กำลังใจ เมื่อเพื่อนมีความทุกข์และคอยช่วยเหลือดูแลเพื่อนอย่างจริงใจ เป็นคนจริงใจ นิสัยดี น่าคบหาเป็นเพื่อน ซึ่งจะเห็นว่าภาพความเป็นเพื่อนดังกล่าวนี้เข้าตามคุณสมบัติของกัลยามิตรหรือเพื่อนแท้เพื่อนที่ดีควรคบหาตามหลักคำสอนของพุทธศาสนาที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ยิ่งเน้นย้ำให้เห็นถึงบทบาทของเรื่องเล่าที่กำลังทำหน้าที่นำเสนอตัวตนในเชิงบวกให้แก่ตู๊ดเสียใหม่ โดยใช้ชุดความคิดที่คนในสังคมไทยยอมรับมาช่วยสร้างเรื่องเล่า ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

กอล์ฟ: กุไม่ไหวแล้ว พวกมึงมาหาคุได้ปะ...

หยก: โอเค อาบน้ำเลย เดี่ยวไปรับ น้ำมันนหารสาม

ซ่า: ดิล

คิม: ดิลคะ

แล้วเราก็มุงหน้าสู่บางแสนในเวลา 5 ชม

ในรถ อีกอล์ฟโทรมาร้องไห้เป็นระยะๆ ตลอดทาง นางเป็นเอามากเพราะเป็นแฟนคนแรกที่คบกันมานาน ซึ่งแน่นอนถ้าเทียบกับกรณีของซำกับไอ้ดี (แฟนลำดับที่ 15.5) ที่คบกันเพียง 6 เดือน จิตโลกสวยได้สำนึกบอกว่า ปัญหาของเพื่อนนั้นดูหนักหนากว่ามาก ซำจึงตัดสินใจที่จะมุงสู่ปัญหาของอีกอล์ฟแทนในวันนี้และเริ่มสะกดจิตตัวเองในรถว่าต้องแอ็บสไตน์ประติษฐ์และห้ามร้องไห้ต่อหน้าเพื่อนโดยเด็ดขาด

เราถึงบางแสนก็เกือบตีหนึ่ง...อีกอล์ฟผู้กำลังนั่งหมดอาลัยตายอยากอยู่กลางชายหาด มีขวดเบียร์เรียงอยู่รอบๆ ด้านขวาของนางเป็นกลุ่มวัยรุ่นหญิง ซึ่งมานั่งกินดื่มพร้อมวิทย์ ทำให้มีเพลงออกหักลอยตามลมมาแทบจะตลอดเวลา...

กอล์ฟ:...ฮือออ (น้ำตาไหล) อีซำา (ร้องไห้โฮ แล้วโถมตัวมาหาซ่า)...

คิม:... (สะอึก น้ำตาคลอ) ฮือออ (น้ำตาแตก) อีซำา อีหยกกก (เสียงดังมาก)

แล้วนางก็คว่ำคออีหยกและซ่าที่กำลังจะล้มไปกอด

หยก: อีคิม อะไรเนี่ย

คิม: อีอออ (กลืนน้ำตา) พี่หนุ่มแม่งก็เพ็ง (ปาดน้ำตา) อีตอก แม่งเพ็งทิ้งกูเมื่อเช้า (ร้องไห้เสียด)...

กอล์ฟ: อีคิม (เงยหน้าขึ้น)

คิม: อีกอล์ฟ (โผล่เข้ากอดอีกอล์ฟแล้วร้องเพลงต่อ)

ระหว่างที่พวกเรากำลังนั่งกอดกันกลม โดยมีอีกอล์ฟกับอีคิมร้องไห้โวยวายอยู่ข้างล่าง อยู่ดีๆ อีหยกก็เงยขึ้นมามองหน้าซ่า และนางก็เริ่มร้องไห้

ซ่า: อีหยก มึงด้วยหรอ

หยก: ป่าว (ปาดน้ำตา) สงสารเพื่อน...

แล้วเราก็เข้ากอดกันริมทะเลท่ามกลางเพลงของมาซา วัฒนพานิช

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 2, 2558: 141-150)

ข้อความข้างต้นยกมาจากหนังสือบันทึกของตุ๊ด กอล์ฟออกหักจึงต้องการให้เพื่อนไปหา เพื่อนสนิททั้งสามคนได้แก่ ซ่า หยก คิมจึงเดินทางไปหากอล์ฟที่บางแสนทันทีในเวลาห้าทุ่ม ทั้งหมดจึงได้นั่งปรับทุกข์กันเรื่องความรักที่ซวยหาค

ผู้เขียนนำเสนอภาพเหตุการณ์ตุ๊ดที่ค้อยู่ข้างเพื่อน เมื่อเพื่อนมีปัญหา เห็นได้จากที่ซ่า หยก คิมตัดสินใจรีบไปหากอล์ฟทันที ถึงแม้ว่ากอล์ฟจะอยู่ไกลถึงบางแสนและตึกแล้วก็ตาม แต่พวกเขาก็เดินทางไป ยิ่งไปกว่านั้นตุ๊ดยังให้ความสำคัญกับปัญหาของเพื่อนมากกว่าปัญหาของตนเองเสียอีก เพราะในวันเดียวกันซ่ากับคิมก็ถูกคนรักบอกลาก แต่พวกเขากลับเก็บอารมณ์เศร้าเสียใจไว้โดยควบคุมไม่ให้ตัวเองร้องไห้ เศร้าโศก แสดงอาการร่าเริงและดูแลความรู้สึกของเพื่อนก่อน แต่สุดท้ายเมื่อซ่ากับคิมดื่มเบียร์จนเมา ประกอบกับบรรยากาศจึงทำให้เขาทั้งสองคนร้องไห้และแสดงอาการโศกเศร้าออกมา

หลังจากที่ทุกคนได้ต่างรับรู้ความทุกข์ในเรื่องความรักของเพื่อนแล้ว ต่างก็ปลอบโยนกันด้วยการกอด การกอดของพวกเขาก็ทำให้เห็นว่าพวกเขารักกัน เข้าใจกันและต้องการแบ่งเบาความทุกข์ของกันและกัน เป็นมิตรภาพที่อบอุ่น นอกจากนี้ข้อความที่กล่าวถึงการร้องไห้ของหยกก็ทำให้เห็นการเป็นเพื่อนที่จริงใจของตุ๊ดด้วย เพราะหยกไม่ได้มีปัญหาย่างเพื่อนคนอื่นแต่เขารู้สึกสงสาร เห็นใจเพื่อนๆ ทุกคนมากที่ต้องเผชิญความทุกข์จนเขาไม่สามารถกลืนน้ำตาไว้ได้

ในหนังสือบันทึกของตุ๊ดยังพบเรื่องเล่าที่นำเสนอว่าตุ๊ดเป็นเพื่อนที่ดีอีก เห็นได้จากตัวอย่างนี้

ที่โต๊ะทุกคนยังปกติดี มีแต่พี่กรที่เมาลึนสติ ส่วนอีแหนดนอนสลบราบไปกับพื้น ขาข้างนึ่งกายเก่าอี...กอล์ฟ
หยก และคิมเดินไปยกอีแหนดซึ่งนอนหมดสภาพอยู่บนพื้น โดยอีกอล์ฟจะจับแขนทั้งสองข้าง ส่วนหยก
และคิมจับขาคนละข้าง

กอล์ฟ: นับสามแล้วยกนะ หนึ่ง สอง สาม เอ้ากะเทยมา

คิม: อีแหนดหนักเหยี่ยๆ

ซ่า: เตี่ยวกุกลากพี่กรไปนะ พี่กร พี่กร มานี

พี่กร: มึงคือใคร

ซ่า: เอออๆ ไปๆ

พี่กร: มึงคือใครรรรรร...

แล้วกลุ่มตุ๊ดก็ขนขววนกลับห้อง...เราเลาะฝ่าฝูงชนด้วยความยากลำบากจนมาถึงห้องในที่สุด...

หยก: ซ่า เตี่ยวมึงถอดกางเกงพี่กรออกนะ กูจะถอดเสื้ออีแหนด แมงมีแต่อ้วก

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 2, 2558: 156-158)

ตัวอย่างจากเรื่องเล่าของซ่าตอนที่ไปเที่ยวทะเลกับกลุ่มเพื่อน หลังจากเพื่อนกินยา
ดองกันจนเมาไม่ได้สติ ซ่า กอล์ฟ หยก คิมก็ช่วยกันพาเพื่อนกลับที่พัก จากเรื่องเล่าตอนนี้ผู้เขียน
นำเสนอให้เห็นภาพตุ๊ดเป็นเพื่อนที่ดี ช่วยกันดูแลเพื่อนๆ ให้กลับที่พักอย่างปลอดภัยด้วยการช่วยกัน
อุ้มเพื่อนกลับไป ในระหว่างทางกลับก็ไปกันอย่างยากลำบาก เพราะเพื่อนที่เมาทั้งโวยวายและ
อาเจียนเลอะเทอะ แต่ตุ๊ดก็อดทน ไม่โกรธและพาเพื่อนกลับมาถึงที่พักได้ ยิ่งไปกว่านั้นไม่รังเกียจ
ที่จะดูแลเปลี่ยนเสื้อผ้าที่เลอะอาเจียนให้เพื่อนด้วย การไม่รังเกียจเช่นนี้แสดงให้เห็นถึงความ เป็นเพื่อน
ที่ดี เพราะมีใช้ทุกคนที่สามารถยอมรับเรื่องการทำความสะอาดสิ่งสกปรกจากคนอื่นได้ ดังนั้นใน
บางครั้งเพื่อนย่อมรังเกียจสิ่งสกปรกจากเพื่อนย่อมเกิดขึ้นได้ ซึ่งภาพการไม่รังเกียจสิ่งสกปรกของ
เพื่อนในเรื่องเล่านี้เป็นการนำเอาภาพจำของแม่เวลาที่ตุ๊ดดูแลลูกมานำเสนอ ภาพการดูแลลูก
อย่างอ่อนโยนเป็นภาพจำที่มักจะถูกนำเสนอในละครหรือบทเพลงที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์แม่ลูก
ฉะนั้นแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนกำลังนำเอาภาพเหล่านี้มาผลิตซ้ำใช้กับเพื่อนเพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่า
เขาเหมือนแม่ที่กำลังดูแลลูกเพื่อให้ผู้อ่านมองตุ๊ดในทางบวกว่าเป็นเขาเป็นเพื่อนที่ดี ให้ความช่วยเหลือ
เพื่อนอย่างไม่รังเกียจเพื่อนเลยและจะได้ยอมรับเขาเข้าเป็นเพื่อนร่วมสังคมด้วย

นอกจากนี้การนำเสนอตัวตนตุ๊ดผู้เป็นมิตรแท้ยังพบในหนังสือกว่าเจ้าจะเป็นหม้ออีก
ด้วย ดังตัวอย่างจากเรื่องเล่านี้

เจ้า: (เขยิบมานั่งใกล้ๆ พลอย) อย่างน้อยแกก็เริ่มจากการปรองมมทุกคืน รองพื้นนิดๆ ตอนเช้า แล้วก็ลดน้ำหนักใหม่แก อย่าเพิ่งหมดหวังดิวะ แกดูฉันทสิ ตูตชะขนาคนี่ เตี้ยก็เท่านั้น คำก็คำ พิคมยังรักฉันได้เลย แกอาจจะพลาดพิตือ แต่แกก็เพิ่มแกน Y ของตัวแกไว้เพื่อคนอื่นๆ ในอนาคตก็ได้นี้

พลอย: (ติงกระดากออก หรีตามองเจ้า แล้วก็ยิ้ม) แกน่าจะไปเป็นนักพูดให้กำลังใจนะ

เจ้า: แล้วมันได้ผลปะละ

พลอย: ได้ผล (ยิ้ม) ขอบใจนะแก

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอล่อม 1, 2558: 155-156)

จากเรื่องราวข้างต้น เพื่อนของเจ้าหมอล่อมแอบชอบผู้ชายคนหนึ่งจึงมาปรึกษาเจ้าหมอล่อมเรื่องนี้ เจ้าหมอล่อมก็ให้คำแนะนำเพื่อนไปอย่างจริงจัง โดยใช้แผนภูมิในการอธิบาย แกนเอ็กซ์แทนนิสัย แกนวายแทนความสุข เป็นสองสิ่งที่คุณทั้งคู่จะใช้พิจารณา เจ้าหมอล่อมบอกเพื่อนว่า เขานิสัยดีอยู่แล้ว แต่ควรเพิ่มการดูแลตัวเองให้ดูดี และยังให้กำลังใจอีกด้วยว่าถ้าไม่ได้รักกับผู้ชายคนนี้ แต่ก็ยังมีผู้ชายคนอื่น ที่จะเข้ามาในอนาคตอีก

จากการรับฟังปัญหาของเพื่อนและการให้คำปรึกษาที่จริงจัง เป็นไปตามเหตุและผลของเจ้าหมอล่อมทำให้เห็นว่าเขาเป็นเพื่อนที่ดี เพราะเมื่อเพื่อนมีปัญหาที่รับฟัง บอกให้เพื่อนเห็นตามความเป็นจริงด้วยการอธิบายแผนภูมิและให้คำปรึกษาที่มีความเป็นไปได้อันดี คำแนะนำที่ดีเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความจริงใจ ความห่วงใยที่เจ้าหมอล่อมมีต่อเพื่อน เขาให้เพื่อนเริ่มดูแลตัวเองอย่างง่ายๆ และให้เปิดโอกาสให้ตัวเอง ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รักกับผู้ชายคนนี้ก็ตาม เป็นคำแนะนำที่มีเหตุผล ไม่ได้แนะนำให้ทำในสิ่งที่มากเกินไปหรือทำในสิ่งที่ชั่วร้าย ถือเป็นมิตรที่ดีไม่พาไปในทางเสียหาย

นอกจากนี้เจ้าหมอล่อมยังให้กำลังใจเพื่อนด้วยว่า “อย่าเพิ่งหมดหวังดิวะ” และกล่าวเปรียบเทียบกับตัวเองว่าเป็นตุ๊ด ผิวคล้าและไม่สูงยังมีแฟนได้ เพื่อให้กำลังใจเพื่อนด้วยว่ารูปร่างหน้าตาไม่ใช่สิ่งเดียวที่ทำให้มีคนมารัก แสดงให้เห็นถึงทัศนคติของผู้เขียนว่าเป็นคนที่คิดบวก มองโลกในแง่ดี และเป็นคนที่มองเรื่องราวได้อย่างรอบด้านอย่างมีเหตุผล ซึ่งทัศนคติในทางบวกของผู้เขียนหนังสือกว่าเจ้าจะเป็นหมอล่อมเช่นนี้ก็ปรากฏให้เห็นในประวัติของผู้เขียนด้วย เขาเคยเจอคนใช้ปฎิเสธ ไม่ต้องการรักษาด้วยเพราะว่าเขาไม่ใช่ผู้ชายแท้ แต่เขาก็กล่าวว่าไม่รู้สิก็โกรธคนไข้และมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา ยิ่งกล่าวต่ออีกว่าการที่เขาเกลียดเราเขาไม่ได้ผิด เราไม่จำเป็นต้องไปเปลี่ยนความคิดเขาให้ไม่เกลียดเรา เราแค่หลีกเลี่ยงจากคนที่เขาเกลียดเราไปไกลๆ เป็นวิธีที่ดีกว่า อีกทั้งยังจะเห็นอีกว่าเขาเป็นคนสุขุมรอบคอบ ความเป็นผู้ใหญ่มาก

เรื่องเล่าต้องการทำให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นเพื่อนที่ดี โดยการเล่าให้เห็นถึงการกระทำของตุ๊ดในฐานะเพื่อนที่ปฏิบัติต่อเพื่อนของตนอย่างดี ซึ่งตัวตอนที่พบได้แก่ อยู่กับเพื่อนเมื่อเพื่อนมีปัญหา รับฟังปัญหา ให้ความสำคัญกับปัญหาของเพื่อน ดูแลเพื่อน ให้กำลังใจและให้คำปรึกษาที่ดีที่ถูกต้องแก่เพื่อนด้วย การนำเสนอภาพความเป็นกัลยาณมิตรของตุ๊ดเพื่อให้ผู้อ่านได้ทำความรู้จักตุ๊ดในมุมมองใหม่ การเป็นเพื่อนกับตุ๊ดว่าเขาก็เป็นเพื่อนที่ดี ที่น่าคบหาเช่นกัน

1.2.2 ตุ๊ดผู้เป็นเพื่อนได้กับทุกคน

ผู้เขียนนำเสนอเรื่องเล่าให้เห็นว่าตุ๊ดสามารถใช้ชีวิตและทำกิจกรรมร่วมกับทั้งเพื่อนผู้ชายและเพื่อนผู้หญิงได้ โดยนำเสนอผ่านภาพที่ตุ๊ดมีเพื่อนร่วมห้องพักเป็นเพื่อนผู้ชาย ขับรถให้เพื่อนผู้หญิงนั่งและภาพการพูดคุยรวมทั้งกิริยาที่แสดงถึงมิตรภาพอันแน่นแฟ้นในกลุ่มเพื่อน เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นว่าเขาเป็นเพื่อนได้กับทุกคนทุกเพศ ไม่มีข้อจำกัดเรื่องเพศ สถานะหรือเชื้อชาติ เข้ามาเกี่ยวข้อง อีกทั้งผู้เขียนนำเสนอให้เห็นว่าตุ๊ดกับเพื่อนสามารถอยู่ร่วมกันได้ มากไปกว่านั้น อยู่ร่วมกันได้อย่างดีและมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันด้วย เหตุผลอีกข้อหนึ่งที่ผู้เขียนนำเสนอเช่นนี้เพราะต้องการตอบโต้ชุดความคิดที่ว่าหวาดกลัวตุ๊ดและเลือกปฏิบัติกับตุ๊ด โดยเฉพาะผู้ชายที่มักจะมีความคิดว่าถ้าอยู่ใกล้ชิดกับตุ๊ด ตุ๊ดจะพึงใจตนและจะถูกคุกคามทางเพศหรืออาจจะกลายเป็นตุ๊ดเหมือนกัน รวมไปถึงผู้หญิงที่หวาดกลัวตุ๊ดหรือครอบครัวที่มีลูกสาวคบเพื่อนที่เป็นตุ๊ด พวกเขาอาจจะไม่ไว้ใจและหวาดกลัวว่าตุ๊ดจะคุกคามทางเพศเนื่องจากสรีระร่างกายของตุ๊ดยังเป็นเพศชายอยู่ ซึ่งจะเห็นตัวตนของตุ๊ดที่เป็นเพื่อนได้กับทุกคนได้จากตัวอย่างดังนี้

กลับมาถึงหอ เปิดประตูเข้าห้อง ข้าวของในห้องเหลือแค่ครึ่งเดียว ตู๋เย็น ทิว ที่เป็นของเบสท์หายไปแล้ว เหลือกล่องกระดาษไม่กี่กล่องซึ่งใส่เสื้อผ้าของเบสท์ไว้...เบสท์นั่งรอเจ้อยู่ที่ปลายเตียง

เบสท์: (ยิ้ม) มึง จะไปแล้วนะ ต้องไปเตรียมย้ายของ ไปจัดสถานที่เตรียมไปทำงานที่นู่น เขาเรียกอบรมแพทย์ใหม่ก่อนเวลาด้วย

เจ้: อะ เออ ไปเร็วขนาดนี้เลยหรอ นี่มึงจะไปแล้วหรอ

เบสท์: อืม ไปวันนี้แหละ กูอยู่รอจะบอกลา มึง กูไม่อยู่แล้วมึงล้างจานเองนะเว้ย เรื่องกวาดถูอะมึงทำเป็นประจำอยู่แล้วกูไม่ห่วงหรอก แล้วก็อย่าอนตึกละ มึงอะชอบตื่นสาย ถ้ากูไม่ปลุก ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป กู กูไม่อยู่ปลุกมึงแล้วนะเว้ย (แล้วฮิกน้ำตาไหล)

เจ้: (น้ำตาไหลบ้าง) อีบ้า มึงพูดยังกะมึงจะไปตาย เดียวก็ได้เจอกันเปลววะ โทรศัพท์ก็มี กูดูแลตัวเองได้

เบสท์: มึงเป็นเพื่อนที่ดีมากๆ เลยวะ (เข้ามากอด)

เจ้: มึงก็เป็นเพื่อนที่ดีมากๆ ของกูเลยวะ โชคดีนะมึง กูจะไม่พูด good bye นะเว้ย กูจะพูดแค่ good luck เพราะยังงี้เราก็ต้องเจอกันอีกนะมึง

(กว่าเจ้จะเป็นหมอล่อม 1, 2558: 250-251)

ข้างต้นมาจากเรื่องเล่าในหนังสือว่าเจ้าจะเป็นหมอ เจ้าหมอมีเพื่อนร่วมห้องพักเป็นชายแท้ ซึ่งได้ทุนเรียนต่อที่อื่นหลังจบการศึกษาจึงต้องย้ายออกจากหอพักที่อยู่ด้วยกัน ในวันที่เพื่อนย้ายออกเพื่อนก็รอเพื่อบอกลาเจ้าหมอ

จากเรื่องเล่าข้างต้นผู้อ่านจะเห็นภาพความรัก ความผูกพันระหว่างเพื่อนกับตุ๊ด ซึ่งเป็นเพื่อนผู้ชายด้วย เป็นภาพที่พบเห็นไม่บ่อยนักเพื่อแสดงให้เห็นว่าตุ๊ดก็เป็นเพื่อนกับผู้ชายได้ เป็นเพื่อนที่ดีและมีมิตรภาพแน่นแฟ้นอบอุ่น เห็นได้จากถ้อยคำที่เพื่อนกล่าวลากับเจ้าหมอ พฤติกรรม การร้องไห้ของทั้งสองคนเมื่อต้องจากลา และการเข้ามากอดของเพื่อนเจ้าหมอ

ถ้อยคำกล่าวลาของเพื่อนเจ้าหมอที่เตือนเกี่ยวกับเรื่องกิจวัตรประจำวันแก่เจ้าหมอ แสดงให้เห็นถึงความรัก ความห่วงใยที่เขามีต่อเจ้าหมอ และแสดงถึงความผูกพันจากการเป็นเพื่อนที่ใช้ชีวิตร่วมกันด้วย

การร้องไห้และการกอดที่เพื่อนเจ้าหมอแสดงออกมาในเรื่องเล่าเป็นสิ่งที่ผู้ชายทำไม่บ่อยนัก เพราะการร้องไห้และการกอดเป็นพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับภาพความเป็นชาย การร้องไห้เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความอ่อนไหว อ่อนแอ และเพศชายมักจะไม่ได้แสดงความรักกับเพื่อนด้วยการกอด ถ้าไม่ใช่เพื่อนสนิทกัน แต่ในเรื่องเล่านี้ผู้เขียนกลับนำเสนออีกเพื่อแสดงให้เห็นถึงความรักความผูกพันที่เพื่อนมีต่อเจ้าหมอ ซึ่งเพื่อนคนดังกล่าวเป็นผู้ชายแท้ มิใช่ชายรักชาย ทั้งยังทราบมาโดยตลอดว่าเจ้าหมอเป็นตุ๊ดแต่เขาก็ไม่รังเกียจที่จะคบเจ้าหมอเป็นเพื่อน ไม่เพียงพฤติกรรมที่แสดงถึงมิตรภาพที่ดี แต่ผู้เขียนยังนำเสนอถ้อยคำของเพื่อนที่กล่าวชมเจ้าหมอว่าเป็นเพื่อนที่ดีอีกด้วย ยิ่งเป็นการเสริมให้ผู้อ่านเห็นว่าตุ๊ดเป็นเพื่อนที่ดีมาก แม้กระทั่งเพื่อนผู้ชายยังกล่าวยกย่อง

นอกจากนำเสนอภาพความเป็นเพื่อนที่ดีระหว่างตุ๊ดกับเพื่อนผู้ชายแล้ว ยังมีความเป็นเพื่อนที่ดีของตุ๊ดกับเพื่อนผู้หญิงด้วย ดังตัวอย่างนี้

“ปะ ไปกันเหอะแก ฉันทิว” “คะ ไปกัน เอาบุญแจmani เตียวฉันทิวให้” เจ้ตั้งบุญแจออกจากมือจอยมาถือ ถึงจะเป็นตุ๊ดก็เหอะ พี่ก็องสอนมาว่าฟังขับริดให้ผู้หญิงนั่งเสมอ เปิดประตูให้ผู้หญิง และต้องดึงเก้าอี้ให้ผู้หญิงนั่งด้วย นี่เป็นธรรมเนียมของบ้านเรา พี่ก็องไม่สนหรอกว่าเจ้จะเป็นตุ๊ดเป็นเกย์ xy ก็คือ xy เสมอ มารยาทที่ดีไม่มีเพศจำกัด

“หุย แกนารักอะ สุภาพบุรุษมาก มีเมียหรือยังยะ” อีจอยทำแหวะ “ไม่มี มีแต่ผัว” เจ้กระแทกเสียงกลับ แล้วเราก็ออกไปกินข้าวกัน

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอเล่ม 2, 2559: 116)

ข้างต้นเป็นบทสนทนาหลังจากที่เจ้าหมอช่วยเพื่อนทำงานเสร็จ ทั้งสองคนจะไปรับประทานอาหารด้วยกันและเจ้าหมอก็อาสาที่จะขับรถให้เพื่อน การขับรถให้เพื่อนผู้หญิงนั่งแสดงให้เห็น

เห็นถึงความมีน้ำใจและการดูแลเอาใจใส่เพื่อนผู้หญิงของตุ๊ด การนำเสนอภาพตุ๊ดเช่นนี้ทำให้เห็นว่าเป็นเพื่อนนิสัยดี น่าคบหา และจะได้ช่วยลดความเกลียดกลัวที่สังคมมีต่อตุ๊ดหรือคนเพศหลากหลายให้พวกเขาได้เปิดใจคบตุ๊ดเป็นเพื่อน เพราะในความเป็นจริงแล้วตุ๊ดก็เป็นเพื่อนที่ดี นอกจากนี้จะเห็นว่าตัวตุ๊ดที่ผู้เขียนนำเสนอแสดงให้เห็นว่าแม้ว่าตุ๊ดเองก็ยังติดอยู่กับความคิดบทบาทเพศภาวะที่แบ่งขั้วตรงข้ามชายหญิงซึ่งนี้เป็นวิธีคิดแบบตะวันตกในยุควิคตอเรีย ที่แบ่งความเป็นชายและความเป็นหญิงอย่างชัดเจนโดยใช้เพศสรีระเป็นตัวตัดสิน บทบาทความเป็นชายมีแนวคิดเรื่องสุขภาพบุรุษเป็นสิ่งกำหนดว่าผู้ชายจะต้องทำหน้าที่อย่างไรเพื่อให้สังคมยอมรับ ซึ่งแนวคิดนี้กล่าวว่าผู้ชายต้องมีมารยาท เคารพและให้เกียรติผู้หญิง รู้จักกาลเทศะ มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงาน (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2560) ดังนั้นจากเรื่องเล่าของตุ๊ดจะเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเสนอตัวตุ๊ดตามวิธีคิดความเป็นสุขภาพบุรุษดังกล่าว เห็นได้จากที่ผู้เขียนนำเสนอให้เจ้าหมอกกล่าวถึงการปฏิบัติตัวของเขาที่ทำต่อเพื่อนผู้หญิงว่าเขาจะขบถให้เพื่อนผู้หญิงนั่ง เปิดประตูรถให้เพื่อนผู้หญิงและดึงเก้าอี้ให้นั่งด้วย แสดงให้เห็นอิทธิพลจากความคิดเพศขั้วตรงข้ามที่ยังทำงานอยู่อย่างเข้มข้นในสังคมไทย

ผู้เขียนยังนำเสนอให้เห็นว่านิสัยดีที่เขามีต่อเพื่อนนั้นมาจากการสั่งสอนของพ่อในเรื่องการปฏิบัติตัวต่อผู้หญิง ให้แสดงความเป็นสุขภาพบุรุษต่อผู้หญิง ไม่เอาเปรียบและให้เกียรติถึงแม้ว่าจะเป็นตุ๊ดก็ตาม เป็นการทำให้ผู้อ่านมองครอบครัวของตุ๊ดว่าเป็นครอบครัวที่ดีอบรมสั่งสอนลูกให้เป็นคนดีอีกด้วย อีกทั้งยังทำให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นคนชนชั้นกลาง มาจากครอบครัวชนชั้นกลางเพราะแนวคิดสุขภาพบุรุษที่ได้รับการสั่งสอนมาจากพ่อนั้นเป็นแนวคิดของชนชั้นกลาง ซึ่งสังคมไทยรับมาจากตะวันตกผ่านมาทางชนชั้นปกครองหรือชนชั้นเจ้านายแล้วจึงค่อยมามีอิทธิพลต่อคนชนชั้นกลาง (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2560)

เจ้า: (รับน้ำมาดื่ม) อ้อ ขอบคุณ (ฟังไหล่อ้อยต่อ) ลมเย็นดีเนอะ บรรยากาศดีจัง

เบสท์: คนบ้าอะไร เมง่ายฉิบหาย กระจกเหล้าครั้งแรกตอนสี่ทุ่ม สี่ทุ่มเจ็ดนาที่มึงเมาแฉแล้ว เต็นเกาหลิมสรระน้ำ ดินะไม่ตักน้ำตักทำไป

เจ้า: ถ้ากูตักน้ำไป มึงจะไปช่วย?

เบสท์: ไม่อะ กูว่ายนน้ำไม่เป็น

เจ้า: ค่ะ อีเวร (เปลี่ยนมาฟังไหล่อีหมี ที่นั่งอยู่อีกด้านข้าง) แล้วพลอยละ

ออย: ไม่นอนแล้ว พลอยมันเต็กอนามัย ง่วงง่าย แก่ไม่สังเกตเหรอ ว่ามันไม่เคยมาตีวติกๆ กับพวกเราเลยสักครั้ง ทำทุ่มปั๊อพลอยสวิตซ์ปิดปั๊บเลยแก

เจ้า: เออ หมดแล้วเนอะ

ออย: อะไรหมด

เจ้า: ก็หมดแล้วไง ชีวิตนักเรียนแพทย์ของพวกเรา ไม่ต้องอ่านหนังสือสอบแล้ว ไม่ต้องติวแล้ว ไม่มีเรียนแล้วต่อไปก็มีแต่ออกไปทำหน้าที่หมอกันแล้ว (ผุดลุกขึ้นนั่งตรงๆ) แล้วเราก็ต้องแยกกันไปทำงาน แล้วจะได้เจอกันอีกไหมก็ไม่รู้ แก่กว่าอีก 10 ปี 20 ปีข้างหน้าเราคงยังสนิทกันแบบนี้ไหม เรากลับวะ เรารัก 6 ปีในคณะแพทย์มาก เราใจหายที่มันจบแล้ว เรากลับไม่ได้เจอกับพวกแกอีก...

ออย: “ใครจะไปลืมมึงได้วะ ฉันมั่นใจว่าต่อไปในชีวิตฉันคงจะได้ร่วมงานกับหมอกันอื่นๆ มากมาย หมอที่เก่งกว่าแกคงจะมีแน่ๆ แต่หมอที่มีสไตล์แบบแก แรตแบบแก ฉันว่าไม่มีแน่ๆ มีแต่แกคนเดียวเท่านั้นแหละในโลกใบนี้อะ” ออยหันมายิ้มให้เจ้า อีนี่แกจะวะ พูดเรื่องซึ้งๆ ได้ไม่รู้เรื่องให้ หันไปมองอิมิ อีเบสท์ อีสองตัวนี่ทำเป็นขี้หัวตา เงยหน้า รู้หรือไม่ว่ามึงก็ร้องไห้เหมือนกัน

“กอดหน่อยดิ ภูวดหัว” เจ้าปล่อยน้ำตาไหลอีกที น้ำมูกด้วยแล้วพวกเราก็กอดกัน นิ่งคุยกัน เอนหลังริมสระน้ำ

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอเล่ม 1, 2558: 245-247)

หลังสอบจบการเป็นนักศึกษาแพทย์ปีสุดท้าย เจ้าหมอกับเพื่อนๆ ในคณะแพทย์ทุกคนไปเที่ยวที่หัวหิน หลังการสังสรรค์กับทุกคนในคณะแพทย์ เจ้าหมอและกลุ่มเพื่อนสนิทมานั่งพูดคุยกันริมสระน้ำ ภาพความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกันระหว่างเจ้าหมอกับเพื่อนสนิทที่มีทั้งผู้ชายและผู้หญิงจึงถูกนำเสนอให้เห็นพฤติกรรมที่แสดงความสนิทสนม

การพิงไหลเพื่อนของเจ้าหมอกับทั้งเพื่อนผู้หญิงและเพื่อนผู้ชายทำให้เห็นว่าพวกเขาสนิทกันมากพอที่จะทำกริยาดังกล่าว สังคมไทยไม่มีวัฒนธรรมสัมผัสเนื้อตัวอย่างเช่นชาวตะวันตก ส่วนใหญ่คนไทยจะถูกเนื้อต้องตัว เช่น จับมือ แตะตัว กอดคอ นอนหรือนั่งตักคนที่มีความสนิทคุ้นเคยกันเท่านั้น ผู้หญิงจะปฏิบัติมากกว่าผู้ชาย แต่เพื่อนผู้ชายของเจ้าหมอในเรื่องเล่ายอมให้เจ้าหมอนอนพิงได้ โดยมีได้แสดงกริยาอาการรังเกียจแต่อย่างใด ภาพพฤติกรรมที่ใกล้ชิดระหว่างเพื่อนผู้ชายกับเพื่อนที่เป็นชายรักชายเป็นภาพที่ไม่ได้พบเห็นบ่อยนัก เนื่องจากผู้ชายมักจะคบหาผู้ชายแท้ด้วยกันมากกว่า แต่ถึงจะเป็นเพื่อนสนิทชายแท้กับชายแท้ก็ไม่สัมผัสกันมากเช่นนี้ ผู้เขียนนำเสนอภาพเช่นนี้เพราะต้องการให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่อบอุ่น บริสุทธิ์ใจ ปราศจากเรื่องกามารมณ์ระหว่างเพื่อนผู้ชายกับตุ๊ด เพื่อที่จะให้ผู้ชายแท้ลดการมองตุ๊ดว่าเป็นคนน่ากลัว เมื่อเข้าหาเพื่อนผู้ชายก็ต้องการแต่เรื่องเพศเท่านั้น

ต่อมาเจ้าหมอกล่าวว่ารู้สึกกังวลว่าจะไม่สนิทกันเช่นเดิม หลังจากจบการศึกษาไปแล้วและกลัวว่าจะไม่ได้เจอกับเพื่อนกลุ่มนี้อีก ความรู้สึกกังวลและกลัวของเจ้าหมอจึงคลายลงด้วยถ้อยคำที่แสดงถึงมิตรภาพอันอบอุ่นและการพูดแสดงความรู้สึกที่มีต่อกันอย่างจริงใจจากเพื่อนว่า จะไม่มีใครลืมเจ้าหมอได้เพราะเจ้าหมอมิคนเดียวในโลก ส่วนพฤติกรรมอีกอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความรักของกลุ่มเพื่อนและเจ้าหมอคือ การกอดและการร้องไห้ หลังคำพูดซึ่งจากออยจึงทำให้

เจ้าหมอและเพื่อนผู้ชายอีกสองคนร้องไห้ ทำให้เห็นความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกันระหว่างเพื่อน เพราะเมื่อถึงเวลาที่ต้องแยกจากกันพวกเขาถึงกับเส้ำจ้นร้องไห้ออกมา หลังจากนั้นพวกเขาก็กอดกัน ซึ่งการกอดก็ยิ่งแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ที่เติมเต็มไปด้วยความอบอุ่น มิตรภาพความจริงใจที่มีต่อกัน ภาพมิตรภาพระหว่างเพื่อนที่ไม่จำกัดเพศ ภาพเหล่านี้จึงทำให้เห็นว่าตุ๊ดสามารถเป็นเพื่อนได้กับทุกคนทั้งยังเป็นเพื่อนผู้จริงใจด้วย

ผู้เขียนนำเสนอภาพความสัมพันธ์ที่ดีของตุ๊ดกับเพื่อนและการปฏิบัติตัวที่ดีที่ตุ๊ดมีต่อเพื่อน ทั้งเพื่อนผู้ชายและเพื่อนผู้หญิง เพราะต้องการให้เห็นภาพว่าตุ๊ดเป็นคนนิสัยดี ไม่ใช่คนเลวร้ายและไม่ใช่นอนทราย เป็นเพื่อนที่ดีกับทุกคน ก็เพื่อให้สังคมเลิกติดกับภาพในทางเสื่อมเสียทั้งหลายของตุ๊ด ไม่ว่าจะเป็นคนอารมณ์รุนแรง เสียดังไม่มีมารยาท ฝึกไฝในเรื่องเพศ เป็นคนผิดปกติและอื่นๆ ซึ่งภาพเหล่านี้ทำให้หลายคนไม่อยากจะคบกับตุ๊ด หรือพ่อแม่จะห้ามลูกยุ่งเกี่ยวกับตุ๊ด ความคิดและการกระทำเช่นนี้จะยิ่งกันพวกเขาออกจากสังคม ดังนั้นการนำเสนอภาพว่าตุ๊ดเป็นเพื่อนได้กับทุกคนจึงเป็นวิธีในการสื่อสารกับคนในสังคมไทยให้เปิดพื้นที่ให้แก่พวกเขามากขึ้น

1.3 ตัวตน “ตุ๊ด” ในพื้นที่ความสัมพันธ์กับคนรัก

ก่อนที่จะยัดว่ามีคู่ครองเพียงคนเดียวเป็นสิ่งที่พึงปฏิบัติเช่นในปัจจุบัน สังคมไทยมีรูปแบบความสัมพันธ์แบบสามีหนึ่งคนมีภรรยาหลายคนมาก่อน คนในสังคมไทยถือเป็นรูปแบบความสัมพันธ์รูปแบบเดียวที่ถูกต้อง ฝ่ายชายจะรับผิดชอบเลี้ยงดูภรรยาทุกคนและฝ่ายหญิงก็ยินยอมที่จะเป็นภรรยาอีกคนด้วยความเต็มใจ รูปแบบความสัมพันธ์ความรักเช่นนี้เป็นสิ่งปกติในสังคมสมัยก่อน กฎหมายตราสามดวงเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้เห็นรูปแบบความสัมพันธ์แบบสามีหนึ่งคนมีภรรยาหลายคน เห็นได้จากการแบ่งเมียออกเป็นสามประเภท คือ 1) เมียกลางเมือง คือผู้หญิงที่พ่อแม่จัดหามาให้แต่งงานด้วย 2) เมียกลางนอก คือผู้หญิงที่ผู้ชายขอมาเลี้ยงดูหรือที่เรียกว่าอนุภรรยาหรือเมียน้อย และ 3) เมียกลางทาสี คือผู้หญิงที่ผู้ชายช่วยไถ่ตัวมา แสดงให้เห็นว่ากฎหมายอนุญาตให้ผู้ชายมีภรรยาหลายคนได้ (๒๐๐ ปี กฎหมายตราสามดวง, 2547: 7) หลังชนชั้นกลางไทยรับเอาชุดความคิดเรื่องการมีคู่ครองเพียงคนเดียวมาจากตะวันตก รวมไปถึงชุดความคิดเรื่องความสัมพันธ์ชายหญิง รูปแบบความสัมพันธ์ที่สามีมีภรรยาหลายคนและการมีความสัมพันธ์กับเพศเดียวกันจึงกลายเป็นสิ่งผิดบาป ความคิดของตะวันตกนี้ได้รับอิทธิพลมาจากยุควิกตอเรียและเริ่มเข้ามาในสังคมไทยในช่วงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดังนั้นผู้ที่มีคู่รักหลายคนในเวลาเดียวกัน หรือไม่ซื่อสัตย์ต่อคนรักก็จะถือว่าเป็นคนไม่ดี ไม่มีศีลธรรม ถึงแม้จะไม่มีภาระลงโทษทางกฎหมายแต่ก็จะถูกสังคมลงโทษ เช่น ถูกต่อว่า ประจาน ไม่คบค้าด้วย อีกความคิดหนึ่งที่ได้รับอิทธิพลจากยุควิกตอเรียดังกล่าวคือเรื่องเพศเป็นเรื่องสกปรก ผู้ปรารถนาใน

เรื่องเพศมากก็จะถูกมองว่าเป็นคนไม่ดีไปด้วย จากเรื่องเล่าของตุ๊ดเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเสนอเรื่องเล่าโดยนำเอาความคิดที่มีอยู่แล้วและเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมดังเช่นที่กล่าวข้างต้นทั้งเรื่องการมีคู่ครองเพียงคนเดียว การซื้อสัตย์ให้เกียรติคนรักและการไม่ฝึกฝนเฉพาะเรื่องเพศมาใช้เพื่อประกอบสร้างตัวตนตุ๊ดให้สังคมมองพวกเขาเสียใหม่ให้เป็นไปในทางบวก

ดังนั้นเรื่องเล่าของตุ๊ดจึงทำหน้าที่ประกอบสร้างตัวตนให้แก่พวกเขาใหม่ที่ตรงกันข้ามกับภาพในทางลบที่สังคมเข้าใจ โดยนำเสนอภาพการคบหาคนรักของตุ๊ดว่าเป็นความรักที่มั่นคงสวยงามช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกันในทางจิตใจมากกว่าการตอบสนองความต้องการทางเพศ ผ่านฉากรการแสดงความรักต่อกันอย่างอ่อนโยน และฉากรปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครอบครัวของตุ๊ดกับคนรักของตุ๊ด การนำเสนอภาพในทางตรงข้ามนี้เพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่าการมีความรักของตุ๊ดมิได้เป็นไปเพื่อเรื่องทางเพศเท่านั้น แท้จริงแล้วตุ๊ดเป็นคนรักเดียวใจเดียว ความรักของพวกเขาเป็นรักที่มั่นคงมิใช่ความรักเพียงชั่วคราว เห็นได้จากตัวอย่างที่ผู้ศึกษายกมาดังต่อไปนี้

1.3.1 ตุ๊ดผู้มีความรักอันบริสุทธิ์

ตัวตนตุ๊ดผู้ให้ความหมายของการมีความรักมากกว่าความปรารถนาทางเพศถูกนำเสนอให้เห็นผ่านฉากรักที่อบอุ่น ปราศจากเรื่องกามารมณ์ เห็นจากการเล่าถึงการแสดงความรักต่อกันด้วยการสัมผัสอย่างอ่อนโยน เช่น การกอด การจับมือ การพุดคุยแบ่งเบาความทุกข์ การปลอบใจและการให้คำแนะนำที่ดี ผู้ศึกษายังสังเกตอีกว่าการนำเสนอฉากรักเหล่านี้เกิดขึ้นในสถานที่ส่วนตัว เมื่ออยู่ด้วยกันตามลำพัง มีความเป็นไปได้ที่เขทั้งสองคนจะแสดงความรักต่อกันมากกว่าปกติเพราะไม่จำเป็นต้องสนใจว่าผู้อื่นจะมองอย่างไร แต่ผู้เขียนกลับมิได้นำเสนอเป็นไปในทางวาทหวัดแต่อย่างใด อีกทั้งในฉากรักผู้เขียนยังใช้ถ้อยคำปฏิเสธอย่างคำว่า ไม่ได้ เพื่อแสดงให้ผู้อ่านเห็นว่าถึงแม้จะเป็นฉากรักที่อยู่ด้วยกันสองต่อสองก็ใช่ว่าจะมุ่งกระทำแต่เรื่องทางเพศเท่านั้น ดังจะเห็นตัวอย่างจากเรื่องเล่าดังนี้

ค้อยๆ เปิดประตู เพราะเห็นอีพีคิมยังหลับสบาย เจ้ค้อยๆ ไปอาบน้ำ แล้วก็ใส่ชุดสบายๆ ค้อยๆ ขึ้นเตียงไปอย่างเบาที่สุด ไม่อยากปลุกให้ตื่น แต่ฮึก็ตื่นจนได้วะ

อี: อ้าว ทำไมไม่กลับมานอนหอล่ะ อยู่เวรไม่ใช่เหรอ

เจ้: วอร์ดสงบแล้ว พี่พยาบาลไล่กลับมาแล้ว เลยมานอนก่อน วันนี้รู้สึกไม่ดีเลยพีคิม คนไข้เราตาย เราทำตามหนังสือเป๊ะๆ ทำตามมาตรฐาน ดูแลไม่ห่างเคลไปไหนเลยนะ แต่คนไข้ก็ตาย

อี: (ตั้งใจไปกอด) จังนายก็ทำเต็มที่แล้ว เอะน่า อย่าคิดเยอะมากนัก นายเป็นหมอ ไม่ได้แปลว่านายมีอำนาจในมือต่อรองกับชะตาชีวิตคนได้นะเว้ย คนเรามันต้องตายอยู่แล้ว ถ้าถึงเวลาจะตาย อำนาจ ความรู้ ความเก่งขนาดไหน มันก็เอาไว้มันอยู่หรอก นายไม่ใช่พระเจ้า จะได้ต่อสู้กับความตายแล้วชนะทุกเคสนะเว้ย

เจ้า: (หลับตา) อือ **ขอบคุณนะพี่คิม**

อี: **พี่ขอโทษนะ** ที่ปล่อยเราอยู่เวรกับหมอคนอื่นนะ เดี่ยวตอนเช้าพี่จะไปแลกเวรให้ตรงกับเรา จะได้อยู่ด้วยกัน เพื่อหนักหนาอะไรพี่จะช่วยเหลือได้

เจ้า: เหน้อๆ อยู่เวรกับพี่คิม ทำทางจะเหนื่อยกว่าเดิมนะสิ ถ้ามัวตัวเองคิดว่าทำอะไรเป็นมั่ง รื้ออะไรบ้าง นี่ขนาดตอนรวันวอร์ดธรรมดาๆ อะไรๆ ก็ถ้ามเราตลอด เราอยากได้แพทย์เวรที่ช่วยเราได้นะเว้ย ไม่ได้อยากได้ภาระ

อี: เออ พี่มันโง่ แต่สุดท้ายมึงก็ต้องมานอนกอดคนโง่อย่างพี่อยู่ดีแหละวะ ปะ นอนได้แล้ว

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอล่ม 1, 2558: 96)

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นตอนที่เจ้าหมอกลับมาจากการทำงานพร้อมด้วยความรู้สึกไม่ดีที่ไม่สามารถรักษาชีวิตคนไข้ได้ เจ้าหมอก็บอกเล่าความรู้สึกนั้นแก่พี่คิม คนรักของเขา พี่คิมจึงปลอบใจให้เจ้าหมอลากลับมา

การบอกเล่าเรื่องทุกข์ใจของเจ้าหมอ และคนรักของเขาก็รับฟัง ทั้งยังปลอบโยนเจ้าหมอด้วยการกอดและถ้อยคำปลอบโยนว่าไม่ต้องคิดมาก เพราะจากการฟังที่เจ้าหมอก็เข้าใจว่าเจ้าหมอดังใจช่วยชีวิตคนไข้เต็มที่แล้ว การปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคู่รักกับคนรักเช่นนี้ ทำให้ได้เห็นภาพความรักความสัมพันธ์ที่อบอุ่นของพวกเขาที่มีต่อกัน เมื่อฝ่ายหนึ่งทุกข์ใจอีกฝ่ายก็ทำหน้าที่แบ่งเบาความทุกข์นั้น ด้วยการกอดเพื่อแสดงถึงความรัก ความห่วงใยและต้องการให้อีกฝ่ายรู้สึกคลายจากความทุกข์ที่มี ส่วนถ้อยคำที่คนรักปลอบโยนเจ้าหมอนั้นก็ทำให้เห็นว่าเขาใส่ใจฟังปัญหาของคนรักอย่างแท้จริง นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าถึงแม้ว่าผู้เขียนจะนำเสนอให้เรื่องเล่าตอนนี้เป็นฉากรักหวานชื่นระหว่างเจ้าหมอกับแฟนเพื่อให้เห็นความรักความสัมพันธ์ที่อบอุ่นของพวกเขาทั้งสอง แต่สิ่งสำคัญที่ผู้เขียนต้องการนำเสนออีกอย่างหนึ่งคือความทุกข์ใจจากวิชาชีพของเจ้าหมอที่ไม่สามารถรักษาชีวิตของคนไข้ไว้ได้ การบอกเล่าเช่นนี้ก็เพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่าคู่รักเป็นความจริงจังต่อชีวิตการทำงานซึ่งเป็นการทำงานเพื่อคนอื่น คู่รักจึงไม่ใช่คนที่ไร้สาระ ไร้ประโยชน์และแม้กระทั่งคนรักของเขาจะต้องช่วยเหลือกันเพื่อสังคม

หลังจากนั้นเจ้าหมอก็ได้กล่าวขอบคุณคนรักที่ทำให้เขารู้สึกคลายจากความทุกข์ ส่วนคนรักของเขาก็กล่าวขอโทษที่ทำให้เจ้าหมอต้องเผชิญเรื่องไม่ดีลำพัง การกล่าวขอบคุณและขอโทษแก่กันเช่นนี้แสดงถึงการคบหากันอย่างให้เกียรติ ต่างฝ่ายต่างไม่เอาเปรียบกันเมื่อได้รับน้ำใจจากอีก

ฝ่ายก็กล่าวขอบคุณ แต่เมื่อเห็นว่าตนเป็นเหตุให้คนรักต้องทุกข์ก็กล่าวขอโทษ การให้เกียรติกันเช่นนี้ จะทำให้ความรักความสัมพันธ์ยืนยาว

การนำเสนอนี้เพื่อทำให้ผู้อ่านได้มองแง่มุมความรักของตุ๊ดใหม่่ว่าพวกเขามีความรักที่อบอุ่น ส่งเสริมดูแลกันในด้านจิตใจ การครองรักของพวกเขาไม่ได้มีจุดประสงค์เพียงความพึงพอใจทางเพศแต่อย่างเดียว

นอกจากนี้เหตุการณ์นี้ยังนำเสนอตัวตนของตุ๊ดในด้านการงานอีกด้วยว่าเจ้าหมอมิจิตวิญญานความเป็นแพทย์อย่างเต็มเปี่ยม เพราะแพทย์มีหน้าที่ช่วยชีวิตคนแต่เมื่อทำหน้าที่ไม่สำเร็จจึงทำให้เขาเสียใจจนต้องระบายความทุกข์นี้โดยการเล่าให้คนรักฟัง เห็นได้จากข้อความที่เจ้าหมอบอกกับพีคิมว่า คนไข้ที่เขาพยายามดูแลรักษาเสียชีวิต ถึงแม้จะทำทุกอย่างตามมาตรฐานทางการแพทย์ดูแลคนไข้อย่างใกล้ชิดแต่ก็ไม่สามารถยื้อชีวิตของคนไข้ไว้ได้

ผู้ศึกษาพบเรื่องเล่าที่ทำให้เห็นว่าตุ๊ดมีความรักที่สวยงามอีกในหนังสือว่าเจ้าจะเป็นหมอ ดังข้อความจากเรื่องเล่าบางส่วนต่อไปนี้

เจ้า: พีคิม เราขอโทษ

พีคิม: (ตึงมือเจ้าไปกุม) พี่ขอโทษ พี่รู้ว่านายไม่อยากให้พี่ไป แต่พี่ต้องไปจริงๆ นะ พี่อยากให้เราในอนาคตดีๆ ร่วมกัน การจบจากอเมริกานั้นทำให้พี่มีโอกาสก้าวหน้าได้มากกว่า เราไม่เคยทะเลาะกันเลย พี่สัญญาว่าเรื่องนี้จะเป็นเรื่องสุดท้ายที่เราทะเลาะกัน หลังจากนั้นไม่ว่าอะไรพี่จะยอมทุกอย่าง

เจ้า: (เงยหน้า) เราขอโทษ เราเอาแต่ใจตัวเอง เราเข้าใจแล้วละจริงๆ เราเข้าใจมานานแล้ว เราแค่จะไปตามประสาเรานะ เราไม่อยากห่างจากพีคิมก็แค่นั้นเอง แต่ตอนนี้เรารู้แล้วเราเข้าใจแล้ว เราไม่งอนแล้วนะ พีคิมไปเหอะ เราจะพยายามหาทางไปเยี่ยม และถ้าเราไปไม่ได้เราก็จะคุยกันทุกวันด้วย BB ใจ (ยิ้ม)

พีคิม: (ขมวดคิ้ว แต่มีขมยิ้มมุมมือเจ้าอยู่) เคียวนะ นี้นายหายไปแค่ 4 ชั่วโมง แล้วจู่ๆ นายก็เปลี่ยนใจอย่างนี้หรือ นี้นายไปทำอะไรมาเนี่ย ทำไม่จู่ๆ ก็ (ยังไม่ทันพูดต่อ)

เจ้า: (ยิ้ม เอานิ้วไปแตะปากพีคิมให้ฮึบหยุดพูด) เพราะเราไม่อยากเป็นภาระในหัวใจพีคิมใจ เราอยากเป็นคนรัก อยากรเป็นแรงใจให้พีคิม ไม่ใช่ภาระ

แล้วเราก็กอดกันจริงๆ แล้วฉากรักดีๆ มันไม่ต้องปิดด้วยการจูบก็ได้นะ แค่การกอดกัน กับคำพูดความเข้าใจดีๆ มันโรแมนติกได้มากกว่าฉากรจูบหรือฉากรบนเตียงเสียอีก ตอนที่กอดกัน เจ้ารับรู้ได้ถึงความรักระหว่างเราสองคนที่ส่งผ่านทางการสัมผัส ไม่ต้องใช้คำพูด

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอลำ 2, 2559: 161)

เรื่องเล่าข้างต้นมาจากตอนที่เจ้าหมอกับพี่คิมปรับความเข้าใจกัน หลังจากเจ้าหมอรู้สึก
โกรธที่พี่คิมกำลังจะไปศึกษาต่อที่ต่างประเทศ

เมื่อทั้งสองเจอกันต่างก็กล่าวขอโทษกันและกัน เจ้าหมอขอโทษพี่คิมเพราะยอมรับว่า
ตนเองผิดที่โกรธจนพี่คิมอย่างไม่สนใจเหตุผล ส่วนพี่คิมก็กล่าวขอโทษเจ้าหมอด้วยเพราะเข้าใจคนรัก
ว่าไม่ต้องการให้ไป แต่เขาจำเป็นต้องเลือกไปเพื่ออนาคตของเขาทั้งสองคน ภาพเหตุการณ์นี้
ประกอบกรกล่าวของพี่คิมว่าตลอดระยะเวลาที่คบกันของเขากับเจ้าหมอไม่เคยทะเลาะกันเลย ทำให้
เห็นว่าความรักของทั้งคู่เป็นความรักที่เข้าอกเข้าใจกัน มีความปรารถนาดีต่อกัน และถนอมน้ำใจซึ่งกัน
และกัน อีกทั้งการกล่าวถึงอนาคตของพี่คิมก็แสดงให้เห็นถึงการครองรักของเขาทั้งสองคนที่
มั่นคงยืนยาว มีอนาคตร่วมกันไม่ใช่ความสัมพันธ์เพียงชั่วคราว และเขายังนำเสนอให้เห็นว่าไม่ใช่การ
คบหาเพียงเพื่อความสัมพันธ์ทางเพศ แต่ความรักของเขาเป็นแรงสนับสนุนและส่งเสริมให้แก่กันและ
กัน

ในขณะเดียวกันพี่คิมก็กุมมือของเจ้าหมอไว้ระหว่างการสนทนา การสัมผัสมีลักษณะ
นี้แสดงให้เห็นถึงความจริงใจ ความมุ่งมั่นที่จะทำให้คนรักมั่นใจในคำพูดของเขา และจะเห็นว่าผู้เขียน
บรรยายสีหน้าของพี่คิมประกอบขณะที่กุมมือเจ้าหมอด้วยว่าขมวดคิ้ว สื่อถึงความรู้สึกจริงจังต่อคำ
สัญญาที่มีต่อเจ้าหมอว่าจะไม่สร้างเรื่องให้ต้องผิดใจกันอีกและจะยอมเจ้าหมอทุกอย่าง

ในส่วนถ้อยคำของเจ้าหมอที่กล่าวต่อคนรักอย่างเข้าอกเข้าใจว่า เขาจะไม่ทำตัวเป็น
ภาระให้พี่คิมต้องเป็นห่วง แต่เขาจะเป็นคนรักที่คอยเป็นกำลังใจให้พี่คิมได้ประสบความสำเร็จ ถ้อยคำ
นี้บ่งบอกถึงตัวตนของเจ้าหมอว่าเป็นผู้ที่รักอย่างมีเหตุผล มีความหวังดีต่อคนรักสนับสนุนเขาในทางที่ดี
หลังพูดคุยกันเข้าใจแล้ว เขาทั้งสองคนก็กอดกันเพื่อส่งมอบความรัก ความเข้าใจ
ความห่วงใยความหวังดีที่เขามีต่อกัน ซึ่งเป็นภาพการแสดงความรักที่ให้ภาพความอบอุ่นมั่นคง มากไป
กว่านั้นถ้อยคำของเจ้าหมอที่กล่าวถึงการนำเสนอความรักในตอนจบของเรื่องเล่าว่า ไม่จำเป็นต้องจบลง
ที่การร่วมเพศหรือการจูบที่วาบหวิว เพียงแค่ออดกันและมีคำพูดที่ดีก็เป็นฉากรักที่จับได้อย่างงดงาม
พฤติกรรม และการบอกเล่าของเจ้าหมอในประเด็นดังกล่าวนี้บ่งบอกถึงตัวตนของทั้งคู่ในด้านความรัก
ความสัมพันธ์ได้ว่าความรักของเขามีใช้การตอบสนองกันทางเพศเพียงอย่างเดียว แต่เป็น
การตอบสนองกันในทางจิตใจ ความรู้สึก ช่วยดูแลความรู้สึกซึ่งกันและกัน ถนอมน้ำใจ ให้เกียรติและ
เป็นกำลังใจให้กัน

ทั้งนี้ยังปรากฏเรื่องเล่าที่แสดงให้เห็นตัวตนคู่ดีในด้านความรักความสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์
ได้อีกจากหนังสือเล่มเดียวกัน ดังจะเห็นจากข้อความนี้

ก้อง: แม่ว่าไฉนนะ แล้วแม่จะให้ไอ้คิงคองนี่นอนที่ไหน

แม่: (หันไปปรามพีก้องเสียงนุ่ม) ก็ให้นอนห้องลูกไง และเขาชื่อพีมิม ไม่ใช่คิงคอง พ่อเรียกแฟนลูกแบบนี้ได้ไง

พีก้อง: แล้วให้มันนอนห้องลูก แล้วลูกจะนอนที่ไหน

แม่: ก็นอนกับแฟนเขาไปนี่ ถ้ามแปลก

พีก้อง: แม่จะให้ลูกนอนกับไอ้คิงคองเนี่ยนะ

แม่: หรือ พ่อจะไปนอนกับคิม แล้วให้แม่ไปนอนกับลูก

พีก้อง: (.....)

คิดว่าจริงๆ แล้วหลังจากนั้นพีก้องกับแม่คงเถียงกันต่อแหละ แต่เจ้ไม่ได้ฟังต่อ **เจ้าพีมิมไปอาบน้ำ แปรงฟัน แนนอน ไม่ได้แอบด้วยกันนะ นี่บ้านพ่อแม่เจ้เนะ แม่ยอมให้พีมิมค้างด้วยในห้องเจ้ถือว่าดีมากแล้ว เจ้ควรเกรงใจพ่อแม่ด้วย** จริงๆ ก็แอบสงสัยพีก้องเหมือนกันนะ เถียงแม่ไม่เคยชนะ

คืนนั้นกว่าเจ้กับพีมิมจะนอนหลับก็เกือบตีสามแฉะแฉะ แต่ไม่ได้ทำอะไรกันนะ เราคุยกันแล้วพีมิมสอนเจ้ใช้ BB เท่านั้นเอง จะหาวว่าฉันทันเขยก็ได้ยะ ก็ของใหม่เนอะ จะให้ใช้คลองก็ยากถูกไหมละ แต่ยังไงก็ต้องหัดให้ คลองแหละ เจ้คิด เพราะอีกไม่นาน มันจะเป็นหนทางเดียวที่ทำให้เจ้ติดต่อพีมิมได้เหมือนกับอยู่ใกล้ๆ กัน

(กว่าเจ้จะเป็นหมอลำ 2, 2559: 162-163)

ข้อความข้างต้นมาจากเหตุการณ์ตอนที่พีมิมตามเจ้หมอมาน้ำที่ระยองเพื่อปรับความเข้าใจกัน เขามาถึงตึกมากแล้ว แม่เจ้หมोजึงให้พีมิมนอนค้างที่บ้านก่อนในคืนนั้น เช้าวันรุ่งขึ้นค่อยกลับกรุงเทพฯ

ผู้เขียนนำเสนอฉากที่ตืดและคนรักมีโอกาสได้ใช้เวลาอยู่ด้วยกันตามลำพัง ได้แก่ การนอนร่วมห้อง การพาคนรักไปอาบน้ำ แต่จะเห็นได้ว่าการบรรยายถึงกิจกรรมที่ปรากฏผู้มีส่วนร่วมเพียงเจ้หมอกับพีมิม ผู้เขียนจะใช้ถ้อยคำแสดงการปฏิเสธเพื่อเปลี่ยนความคิดของผู้อ่านทันทีที่ไม่คิดไปในทางเสื่อมเสียว่าเมื่อติดอยู่กับคู่รักแล้วจะมุ่งเพียงเรื่องการร่วมเพศเท่านั้น ดังจะเห็นได้จากข้อความหลังจากเจ้หมอพาพีมิมไปอาบน้ำ เขากล่าวอย่างมั่นใจว่า แนนอน เขากับพีมิมไม่ได้แอบด้วยกัน การใช้คำว่าแนนอนร่วมกับการปฏิเสธก็แสดงให้เห็นถึงความมั่นใจและเป็น การรับประกันว่าเขาและคนรักไม่ทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในบ้านพ่อแม่ ถึงแม้ว่าเขาจะได้รับอนุญาตแล้วก็ตาม อีกข้อความหนึ่งที่ผู้เขียนนำเสนอถ้อยคำการปฏิเสธคือ หลังจากที่เจ้หมอกล่าวว่า ในคืนนั้นทั้งตนเองและพีมิมนอนตึก ต่อมาปรากฏการปฏิเสธทันทีว่าไม่ได้กระทำการทางเพศเลย พร้อมบอกถึงสาเหตุของการนอนตึกครั้งนี้นี่ว่า พีมิมสอนเจ้หมอใช้โทรศัพท์เครื่องใหม่ที่สามารถส่งข้อความได้ ซึ่งเจ้หมอไม่เคยใช้มาก่อนจึงใช้เวลามากในการเรียนรู้

มากไปกว่านั้นเรื่องเล่านี้ยังนำเสนอให้เห็นตัวตนของตุ๊ดอีกด้านหนึ่งด้วยว่าเป็นคนรู้กาลเทศะ เพราะถึงว่าแม่จะให้อนุญาตด้วยความยินดีให้คนรักนอนค้างที่บ้านและนอนห้องเดียวกับเจ้าหมอ แต่เจ้าหมอก็ไม่เอาศัยความไวใจของแม่กระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมในทางกลับกันเขากลับให้เกียรติพ่อแม่และให้เกียรติสถานที่ซึ่งก็คือบ้านของพ่อแม่อีกด้วย ดังจะเห็นจากข้อความที่เจ้าหมอกล่าวว่า เขาจะไม่ทำสิ่งที่ไม่ควร เพราะที่นี้เป็นบ้านพ่อแม่ เมื่อแม่อนุญาตแล้วก็ควรเกรงใจพวกท่าน

จากเรื่องเล่าพบการนำเสนอจากตุ๊ดกับคนรักใช้เวลาอยู่ด้วยกันอย่างเป็นส่วนตัว พวกเขาทำกิจกรรมร่วมกันแต่ไม่ได้มีเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง และยังพบภาพการแสดงความรักต่อกันอย่างอ่อนโยน ปราศจากเรื่องกามารมณ์ ได้แก่ การกอด การจับมือ การพุดคุยกัน ผู้เขียนนำเสนอสิ่งเหล่านี้เป็นการประกอบสร้างตัวตนตุ๊ดในด้านความสัมพันธ์ความรักว่าเป็นคนที่มีได้ปรารถนาแต่การร่วมเพศเพียงอย่างเดียว ความรักของตุ๊ดเป็นความสัมพันธ์กันทางจิตใจด้วย ตัวตนด้านนี้ถูกนำเสนอเพื่อลดการมองภาพตุ๊ดว่าเป็นผู้ที่มีความต้องการทางเพศสูง หมกหมุ่นในตัณหาราคะ ซึ่งยังคงเห็นได้ในละครประเภทชายรักชายในยุคปัจจุบัน ชุดความคิดในทางลบเกี่ยวกับความสัมพันธ์คู่รักและเรื่องเพศดังกล่าวนี้สื่อยังยึดเหนี่ยวนำเสนอให้แก่ตุ๊ดหรือผู้ที่เป็นชายรักชายอยู่ ดังตัวอย่างเช่นตัวละครชื่อ ซีตาร์ ในละครซีรีส์เรื่องเสือ ชะนิ เก้ง ที่ออกอากาศในเว็บไซต์ไลน์ทีวี ภาพของซีตาร์เป็นคนชื่นชอบในเรื่องเพศ มักจะพูดเกี่ยวกับเรื่องเพศและชวนลามผู้ชาย อีกทั้งยังถูกสร้างให้เป็นคนปากร้ายและใช้กำลังในการแก้ปัญหาอีกด้วย หรือในละครซีรีส์เรื่องเกย์โอเคแบงค็อก (Gay OK Bangkok) ออกอากาศทางช่องไลน์ทีวี เป็นละครซีรีส์ที่นำเสนอชีวิตชายรักชายในหลากหลายแง่มุม นับเป็นการนำเสนอที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อชายรักชาย แต่ก็ยังคงปรากฏลักษณะตัวละครชายรักชายที่นิยมเปลี่ยนคู่รักไปเรื่อยๆ มีความสัมพันธ์กันเพียงชั่วคราวซึ่งภาพเหล่านี้จะช่วยให้ผลิตซ้ำและตอกย้ำภาพเหมารวมในทางเสื่อมเสียของชายรักชายว่าเป็นพวกมักมาก และมองความรักระหว่างชายรักชายว่าไม่ยั่งยืนอีกด้วย ผู้ศึกษาเห็นว่าในปัจจุบันมีละครชายรักชายมากขึ้นเป็นแนวโน้มที่ดีต่อคนเพศหลากหลายที่จะมีพื้นที่ทางสังคมมากขึ้น แต่ภาพของชายรักชายที่ถูกสื่อบันเทิงนำเสนอก็ยังคงเป็นภาพในทางลบ ได้แก่ ฝึกฝนเรื่องเพศ หยาบคายร้ายก้าวและเป็นตัวตลก สอดคล้องกับงานวิจัยของพัฒนาพล วงษ์ม่วง (2559) ที่ศึกษาเรื่องตัวละครเกย์ในละครโทรทัศน์ไทยยุคใหม่ จากผลการวิจัยพบว่าในยุคใหม่ของละครโทรทัศน์ไทยช่วงปี 2540-2558 ตัวละครชายรักชายในละครโทรทัศน์มีมากขึ้น เนื่องจากมีความรู้ด้านจิตเวชศาสตร์ช่วยอธิบายการเป็นชายรักชายว่าเป็นสิ่งปกติจึงส่งผลให้ความคิดในแง่ลบที่มีต่อชายรักชายลดลง แต่ภาพตัวละครชายรักชายที่สื่อแนะนำเสนอนั้นยังไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงของชายรักชายในสังคมปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะนำเสนอมุขตลก สร้างความสนุกสนาน ความโศกเศร้า ความรู้สึกหลบซ่อน ความอับอายของชายรักชายมากกว่า

นอกจากนี้ในเรื่องของรูปแบบความรักความสัมพันธ์ของสังคมไทยแต่เดิมสังคมไทยมีรูปแบบความสัมพันธ์แบบผิวเดียวหลายเมียมาก่อน วัฒนธรรมผิวเดียวเมียเดียวเพิ่งได้รับการรับรองว่าเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ในอุดมคติควรยึดเป็นแบบอย่างในการสร้างครอบครัวเมื่อยุคการสร้างชาติของจอมพล ป. พิบูลสงครามในทศวรรษ 2480 เนื่องจากรัฐคาดหวังว่าความสัมพันธ์รูปแบบนี้จะช่วยผลิตประชากรที่มีคุณภาพให้แก่ประเทศได้ อีกทั้งเป็นวิธีในการจัดระเบียบสังคมด้วยเพราะความสัมพันธ์รูปแบบนี้มาพร้อมกับการกำหนดบทบาท หน้าที่ของประชากรว่าผู้ชายผู้ที่เป็นทั้งสามีและพ่อ ผู้หญิงที่เป็นทั้งภรรยาและแม่ต้องมีบทบาทหน้าที่อย่างไร หากทำตามบทบาท หน้าที่ที่สังคมกำหนดก็จะเป็นที่ยอมรับจากสังคม (สุรเชษฐ์ สุขลาภกิจ, 2556: 150-155)

1.3.2 ตู๊ดผู้มั่นคงในความรัก

ผู้เขียนนำเสนอให้เห็นตัวตนตู๊ดเป็นคนที่รักจริง จริงจังกับความสัมพันธ์และมั่นคงในความรัก ผ่านเหตุการณ์ที่เจ้าหมอนแนะนำคนรักให้ครอบครัวได้รู้จัก ซึ่งพบว่าผู้เขียนนำเสนอให้เห็นเป็นภาพการพัฒนาความสัมพันธ์อย่างเป็นลำดับ เริ่มจากในช่วงต้นของเรื่องเล่าแนะนำให้เห็นว่าตู๊ดแสดงความตั้งใจจะพาคนรักไปแนะนำกับพ่อแม่เพื่อเป็นการยืนยันกับคนรักว่าเขาจริงจัง ต่อมาแนะนำเหตุการณ์ที่ตู๊ดมีโอกาสได้แนะนำคนรักกับพ่อแม่อย่างที่เขแสดงความตั้งใจไว้ในช่วงแรก และยังได้พาไปที่บ้านของพ่อแม่ด้วย อีกทั้งตัวตนการเป็นคนรักจริงนี้ยังถูกนำเสนอผ่านชายคนรักที่เป็นคนเดียวกันตลอดทั้งเรื่องเล่าด้วย

ผู้เขียนนำเสนอเช่นนี้เพราะต้องการให้ตัวตนเหล่านี้สอดคล้องไปกับชุดความคิดของสังคมไทยเรื่องการรักเดียวใจเดียวหรือรูปแบบความสัมพันธ์แบบผิวเดียวเมียเดียว ซึ่งเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ที่ถือกันว่าเป็นรูปแบบที่ถูกต้องดีงาม การครองรักกันอย่างยาวนานและซื่อสัตย์เป็นสิ่งที่คนในสังคมไทยชื่นชมยกย่อง (สุรเชษฐ์ สุขลาภกิจ, 2556: 155) อีกทั้งจะเห็นได้ว่าตัวตนที่ผู้เขียนนำเสนอเป็นการผลิตซ้ำความคิดเรื่องความสัมพันธ์ชายหญิงที่เมื่อคบหากันเป็นคนรักแล้วต้องพาไปแนะนำให้พ่อแม่รู้จักด้วย การนำเสนอซ้ำความคิดเหล่านี้ก็เพื่อให้ภาพเหล่านี้ทำหน้าที่ตอบโต้ชุดความคิดในทางลบที่มีต่อชายรักชายที่ว่ามีความรักความสัมพันธ์กันอย่างฉาบฉวย ชั่วครั้งชั่วคราวหรือสำส่อน ต้องการเพียงเรื่องเพศเท่านั้นจึงไม่มีความสัมพันธ์ที่ยั่งยืน และยังเพื่อโต้กลับความรักของเพศกระแสหลักด้วยว่าความรักที่ซื่อสัตย์มั่นคงมิได้เกิดขึ้นกับเพียงแค่คู่รักชายจริงหญิงแท้เท่านั้น แต่ตู๊ดที่เป็นคนรักเพศเดียวกันก็สามารถมีความรักที่มั่นคงสวยงามได้เช่นกัน ดังนั้นเพศภาวะไม่ใช่ว่าบ่งบอกความรักของบุคคลว่าจะดีหรือไม่ดี เพราะในความเป็นจริงคู่รักชายหญิงก็ย่อมมีปัญหาเรื่องความไม่ซื่อสัตย์ต่อคู่รักของตนด้วยเช่นกัน เพียงแต่สังคมไทยไม่ได้จับจ้องมากเท่าคู่รักเพศหลากหลายดังจะเห็นการนำเสนอว่าตู๊ดเป็นคนรักจริงได้ดังตัวอย่างจากเรื่องเล่าดังต่อไปนี้

พีคิม: มึงๆ ยิ้มหวานอะไร นี่ สนใจหน่อยพีคิมกำลังดี

เจ้: (หลุดจากภวังค์) อะ อะ โทษๆ เมื่อกี้พีคิมว่าไงนะ (หาวว)

พีคิม: (หันไปดูนาฬิกา) อ้อ ดึกแล้วนี่หว่า โทษที พีคิมลืมดูเวลา นอนกันเหอะวะ พรุ่งนี้ค่อยดี (ปิดหนังสือ)

เจ้: อืม พีคิม พีคิมเคยคิดใหม่ว่า จะบอกกับที่บ้านเรื่องเรา

พีคิม: (หันมาจากกองหนังสือ) ทำไมจู่ๆ ถามพีคิมเรื่องนี้

เจ้: ก็คือคิดว่า สักวันหนึ่งจะพาพีคิมไปรู้จักกับที่บ้านนะฮะ หลังจากเรียนจบแล้ว ไม่อยากคบแบบปิดๆ บังๆ อยากให้พีคิมรู้ว่าเค้าจริงจัง ถึงพาไปรู้จักกับที่บ้าน ก็เลยคิดว่า อยากจะ

พีคิม: อยากจะให้พีคิมไปรู้จักกับที่บ้านบ้างใช่ไหม

เจ้: (พยักหน้า)

พีคิม: (ถอนหายใจ) ไม่ใช่พีคิมไม่อยาก แล้วก็ไม่ใช่พีคิมไม่จริงจังกับนายนะ พีคิมรักนาย แต่เรื่องที่บ้านพีคิมซับซ้อนกว่าที่นายจะเข้าใจ พีคิมเป็นลูกชายคนโต หลานชายคนโต ที่บ้านพีคิมเป็นตระกูลจีน พีคิมว่ามันยังยากที่พ่อแม่จะเข้าใจ นี่ไม่ต้องนับถึงอากาศอามาเลยนะ พีคิมรักนายแต่พีคิมไม่อยากทำให้ที่บ้านเดือดเนื้อร้อนใจ

เจ้: (ก้มหน้า) เค้าขอโทษที่พูดเรื่องนี้ ต่อไปนี้จะไม่พูดแล้วครับ ขอโทษนะพีคิม

พีคิม: (ดึงเข้าไปกอด) ขอโทษทำไม นายมีสิทธิ์เต็มที่จะขอที่เรื่องนี้ พีคิมต่างหากที่ทำให้นายยังไม่ได้ แต่พีคิมสัญญาว่าจะสักวันหนึ่งจะทำให้ได้ตอนนี้ยังทำไม่ได้ ไม่ได้แปลว่าพีคิมจะไม่ทำนะ รอก่อนนะ ได้ไหม

เจ้: (กอดพีคิม) ครับ ได้ครับ

(กว่าเจ้จะเป็นหมอล่อม 1, 2558: 162-163)

ตัวอย่างข้างต้นเป็นเรื่องเล่าในช่วงระหว่างที่เจ้หมอล่อมหนังสือกับพีคิม เจ้หมอล่อมว่าตั้งใจจะพาพีคิมไปรู้จักกับครอบครัว หลังจากจบการศึกษาเพราะต้องการแสดงให้พีคิมเห็นว่าเจ้หมอรักและจริงจังกับเขา

ถ้อยคำที่เจ้หมอล่อมว่านั้นแสดงให้เห็นตัวตนว่าเป็นคนรักจริง มั่นคง ต้องการมีความรักความสัมพันธ์ระยะยาว เพราะในสังคมไทยการพาคนรักไปแนะนำให้แก่ผู้ใหญ่หรือคนในครอบครัวได้ทำความรู้จัก เป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ที่จริงจังโดยมีผู้ใหญ่รับรู้เป็นพยานให้

จากเรื่องเล่าจะเห็นว่ามีการผลิตซ้ำเรื่องเล่าของคนจีนเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของลูกชายดังที่ปรากฏในส่วนของคนรักของเจ้หมอล่อมที่กล่าวว่าเขาก็ยินดีที่จะพาเจ้หมอล่อมไปทำความรู้จักกับครอบครัวเช่นกัน แต่ยังไม่สามารถทำได้ เพราะครอบครัวของเขาเป็นครอบครัวคนจีน ความสัมพันธ์ชายรักชายเป็นเรื่องที่พวกเขายังไม่ยอมรับได้ เพราะเขาเป็นลูกชายคนแรกของครอบครัวจึงถูกคาดหวังให้เป็นผู้สืบสกุล มีทายาทเพื่อสืบต่อวงศ์ตระกูลไว้ แต่เขาก็ให้สัญญากับเจ้หมอล่อมว่าสักวันจะพาเจ้หมอล่อมไป

ทำความเข้าใจกับทางบ้านในฐานะคนรักให้ได้ การสนทนากันระหว่างพี่คิมกับเจ้าหมอแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ยั่งยืน การคบหากันในระยะยาว เพราะต่างฝ่ายต่างต้องการให้ครอบครัวได้รู้จักคนรักของตน ถึงแม้จะยังไม่สามารถทำได้ในตอนี้ ซึ่งเป็นภาพที่ตรงกันข้ามกับภาพชายรักชายในความคิดของคนไทยที่เป็นพวกรักง่ายหน่ายเร็ว ไม่จริงจัง ไม่มีความสัมพันธ์ที่ยั่งยืน

ต่อมาผู้เขียนนำเสนอให้เจ้าหมอได้มีโอกาสแนะนำคนรักของเขาให้กับพ่อแม่ดังที่เขาได้ตั้งใจไว้ ดังตัวอย่างนี้

มองหน้าพี่ก้องกับแม่ “พี่ก้องอะ แม่อะ นี่พี่คิมครับ เป็นแพทย์ใช้ทุนที่สระบุรี พี่เขาดูแลลูกช่วงที่ลูกไปวนสระบุรีครับ แล้วพี่เขาก็เป็นแฟนของลูกด้วยครับ” แล้วก็หันไปทางพี่คิม “พี่คิม นี่พี่ก้อง พ่อเราเองอย่าถามนะว่าทำไมเรียกพี่ก้อง ว่าจะเล่าให้ฟังทีหลัง และนี่แม่”

พี่ก้อง: (ตาโต) เดี่ยว อะไรนะ นี่ลูกมีแฟน

พี่คิม: (ยืนแข็งเป็นหิน) เดี่ยวนะ มึงพูดแบบนี้เลยหรอ

แม่: (เป็นคนเดียวที่ยิ้ม) นี่แฟนลูกหรอเนี่ย หล่อเอากการเลยนะ แหม เข้าใจหาแฟนนะเรา (หันไปยิ้มให้พี่คิม) บ้านอยู่ไหนเนี่ยลูก

พี่คิม: เออ อยู่นครสวรรค์ครับ

พี่ก้อง: (พยายามขัด) เดี่ยวสิแม่ นี่ลูกมีแฟนนะ แม่จะไม่อะไรหน่อยหรอ

แม่: (หรีตามองพี่ก้องเป็นเชิงปราม แล้วหันมายิ้มให้พี่คิมต่อ) แล้วตอนนี้อยู่สระบุรีหรอลูก

พี่คิม: ใช่ครับ คุณ เออ

แม่: เรียกแม่สิลูก เป็นแฟนตาหนูลูกแม่ ก็ต้องเรียกแม่ว่าแม่สิลูก

พี่คิม: คะ ครับ คุณแม่ (ยิ้ม)

แม่: อะๆ ถ่ายรูปคู่กันหน่อยสิเร็วๆ เอากล้องมาเดี๋ยวแม่ถ่ายให้ (แล้วก็หยิบกล้องจากมือพี่คิมออกไป)

พี่ก้อง: (ยังคงพยายาม) เฮ้ย แม่ แม่จะไม่พูดอะไรหน่อยหรอ ไอ้หนุ่มคนนี้ใครเนี่ย ลูกเค้าเหล่าใคร มาเป็นแฟนลูกเราเนี่ย

แม่: นี่พ่อ!!! วันนี้วันรับปริญญาลูก วันสำคัญของลูก พ่อจะมาอะไรมากมายหนักหนาเนี่ย เราสองคนเป็นแฟนกันก็ตอนอายุเท่าลูกเนี่ยไม่ใช่หรือไง อะ วุ่นวายนักก็ถือกระเป๋าให้แม่เลย (ส่งกระเป๋าให้พ่อ) แม่จะถ่ายรูปลูกกับแฟนเอง

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอเล่ม 2, 2559: 53-55)

ตัวอย่างจากหนังสือกว่าเจ้จะเป็นหมอ ในวันรับปริญญาเจ้หมอได้แนะนำพีคิมให้พ่อแม่รู้จักในฐานะที่เป็นคนรัก จะเห็นว่าเจ้หมอทำตามความตั้งใจที่เขาเคยบอกกับพีคิมไว้ก่อนหน้านี้แล้วว่า หลังเรียนจบเขาจะพามาให้พ่อแม่ได้รู้จัก การกระทำนี้ทำให้เห็นว่าเจ้หมอยังคงมั่นคงในความรักที่มีต่อพีคิม จริงจัง ไม่ฉาบฉวยอย่างที่สังคมมอง อีกทั้งยังเห็นภาพว่าตัดเป็นผู้กล้าหาญ เห็นได้จากท่าทีของเจ้หมอที่ดูมุ่งมั่นขณะที่แนะนำพ่อแม่ให้รู้จักกับพีคิม เจ้หมอมองหน้าพ่อแม่และแม่อย่างมุ่งมั่น ก่อนที่จะกล่าวเรียกพ่อแม่และแนะนำพีคิมให้ท่านรู้จัก ในขณะที่พีคิมยังคงคาดไม่ถึงว่าเจ้หมอจะมีความกล้าได้เพียงนี้ ดังที่ผู้เขียนบรรยายกิริยาอาการของพีคิมหลังจากที่เจ้หมอแนะนำเขาให้พ่อแม่รู้จักว่า ยืนนิ่งไม่เคลื่อนไหวเหมือนหิน ทั้งยังกล่าวกับเจ้หมอว่า บอกกับพ่อแม่อย่างตรงไปตรงมาอย่างนี้เลยหรือ

หลังจากการบอกของเจ้หมอก็ได้เห็นภาพครอบครัวที่ดีของตุ๊ดด้วยว่ายอมรับในความสัมพันธ์ชายรักชายของลูก ไม่ต่อต้าน เห็นได้จากแม่ที่ยิ้ม ใฝ่ถามทำความรู้จักกับพีคิมและอนุญาตให้พีคิมเรียกว่าแม่ ถึงแม้ว่าพ่อแม่จะมีท่าทีที่ต่างจากแม่ ดูตกใจและไม่ค่อยชอบคนรักของลูกเท่าไรหรอก แต่ก็เป็นที่ที่เกิดจากความรักความห่วงลูก กังวลว่าผู้ชายคนนี้เป็นคนไม่ดีและจะทำให้ลูกของเขาเสียใจ เป็นการนำเสนอภาพของพ่อที่ห่วงลูกสาว ซึ่งเป็นการนำเอาลักษณะพ่อแม่ห่วงลูกสาวที่มีอยู่ในนิยายไทยหรือละครไทยมาใช้ ตัวอย่างเช่นตัวละครพันโทพวนจากละครเรื่องผู้กองยอดรักและก้านนศนัยจากละครเรื่องลูกสาวก้านน ซึ่งตัวละครพ่อของนางเอกจากละครทั้งสองเรื่องนี้มีลักษณะห่วงลูกสาวมาก พยายามขัดขวางไม่ให้ผู้ชายเข้ามายุ่งเกี่ยวหรือสานความสัมพันธ์กับลูกสาวของตน ละครทั้งสองเรื่องนี้ได้รับความนิยมอย่างมากจึงมีการนำกลับมาทำใหม่หลายครั้ง (เรื่องย่อละคร, ม.ป.ป.)

นอกจากเจ้หมอจะแนะนำคนรักให้พ่อแม่ได้รู้จักแล้ว ยังพบเรื่องเล่าที่น่าเสนอว่าเจ้หมอพาคนรักไปบ้านพ่อแม่ด้วย ยิ่งทำให้เห็นความเป็นคนที่มีมั่นคงในความรักของตุ๊ดมากยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างนี้

เจ้พาพีคิมเดินเข้าบ้าน ถึงพีคิมกับพ่อแม่จะเคยเจอกันแล้วก็จริง (ตอนเจ้รับปริญญาไป) แต่นี่เป็นครั้งแรกที่พาพีคิมเข้าบ้าน อันที่จริง พีคิมเป็นแฟนคนแรกจริงๆ นะที่เจ้พาเข้าบ้าน แอบตื่นตื่นเหมือนกัน หันไปดู ฮีก็ตื่นตื่นไข้อยยหรง

เจ้: แม่ฮะ พีคิมฮะ นีพีคิมไง ที่เจอตอนงานรับปริญญา

แม่: (ยิ้มหวาน) เหนื่อยไหมลูก มาถึงเสียตึกตื่นเลย (เดินมาเอาน้ำส่งให้พีคิม) ตื่นน้ำท่าก่อนสิลูก กินอะไรมาแล้วหรือยัง

พีคิม: กินไปแล้วระหว่างทางครับแม่

แม่: จันทน์เดี่ยวไปอาบน้ำขณะลูก เดี่ยวแม่ไปหาชุดให้ใส่นอนนะ คืนนี้ค้างที่นี่แหละ กลับกรุงเทพฯ ตอนนี้น้ำมัน
อันตราย

พี่ก้องที่ทำเป็นนั่งเก้าอี้อยู่บนโซฟาสะดุ้งเกือบตกโซฟา

(กว่าเจ๊จะเป็นหมอลेम 2, 2559: 162)

จากข้อความข้างต้น หลังจากที่เจ๊หมอนแนะนำพี่คิมให้พ่อแม่รู้จักแล้ว เจ๊หมอก็ได้มี
โอกาสพาพี่คิมไปที่บ้านพ่อแม่ด้วย การกระทำที่พาคณกรักเข้าบ้านทำให้เห็นตัวตนของเจ๊หมอว่าจริงจัง
กับความรักมากขึ้น เพราะพ่อแม่เป็นคนสำคัญ การที่เจ๊หมอพาคณกรักเข้ามาใกล้ชิดกับพวกท่านเช่นนี้
แสดงว่าเขารักและจริงจังกับคนรักจนเปิดโอกาสให้มาพบกับคนที่สำคัญที่สุดในชีวิตเขา ในทางตรง
ข้ามหากเจ๊หมอคิดว่าคนที่คบหาด้วยไม่มีความสำคัญมากพอหรือเขาไม่มีความรัก ความมั่นคงให้มาก
พอ เขาก็จะไม่พามาแนะนำให้กับพ่อแม่และไม่พามาที่บ้าน ข้อความที่เจ๊หมอกล่าวว่าพี่คิมเป็นคนรัก
คนแรกที่พาเข้าบ้านทำให้ทั้งคู่รู้สึกตื่นเต้นมากช่วยทำให้เห็นถึงความพิเศษของการพาคณกรักเข้ามารู้จัก
กับพ่อแม่ว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจากข้อความนี้จะเห็นได้ว่าที่จริงแล้วเจ๊หมอเคยมีคนรักมา
ก่อนแล้ว แต่ไม่เคยพาเข้าบ้าน แต่เขาจริงจังกับคนรักคนนี้จะมอบโอกาสพิเศษนี้ให้แก่เขาเป็นคนแรก

ตัวตนที่ผู้รักจริงจังถูกเล่าผ่านเหตุการณ์ที่เจ๊หมอให้คนรักได้ทำความรู้จักกับคนที่
สำคัญที่สุดในชีวิตของตนนั่นก็คือพ่อแม่ เพื่อแสดงให้คนรักเห็นว่าเขารักจริง มั่นคง ไม่ได้ต้องการมี
ความสัมพันธ์ที่ฉาบฉวย โดยผู้เขียนนำเสนอให้เห็นลำดับว่าในช่วงต้นเจ๊หมอคุยกับคนรักแสดงถึง
ความตั้งใจที่จะพาเขาไปรู้จักกับพ่อแม่ ในเวลาต่อมาปรากฏว่าเจ๊หมอทำความตั้งใจดังกล่าวให้
กลายเป็นความจริงได้ เขาได้แนะนำคนรักให้พ่อแม่รู้จักในวันรับปริญญา อีกทั้งผู้เขียนยังเน้นย้ำถึง
ตัวตนด้านนี้ของผู้รักอีกครั้งโดยการนำเสนอฉากที่เจ๊หมอพาพี่คิมไปบ้านพ่อแม่

การนำเสนอตัวตนที่ดีในพื้นที่ส่วนตัว พบตัวตนที่นำเสนอในพื้นที่ครอบครัว
ได้แก่ ตัวผู้มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ตัวผู้มีความรักอันบริสุทธิ์และตัวผู้มั่นคงในความรัก ผู้เขียน
นำเสนอตัวตนเหล่านี้เพื่อให้ผู้อ่านเห็นเป็นไปในทางตรงข้ามกับภาพที่ดีในทางลบที่สังคมไทยมักจะ
ประกอบสร้างและยึดเยียดให้ ไม่ว่าจะเป็นตัวดีเป็นคนผิดปกติ ตัวผู้มาจากครอบครัวที่ไม่อบอุ่น ตัวผู้เป็น
คนร้าย ตัวผู้มีความต้องการทางเพศสูงและตัวผู้มีความสัมพันธ์เพียงชั่วครั้งชั่วคราว อย่างไรก็ตามยัง
ปรากฏตัวตนที่ดีในพื้นที่สาธารณะอีกด้วยที่กำลังจะกล่าวต่อไป

2. **พื้นที่สาธารณะ** หมายถึง พื้นที่ที่ผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กับคนที่ไม่รู้จักหรือคนที่ไม่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน จากเรื่องเล่าพบการนำเสนอตัวตนของผู้คนในพื้นที่การทำงานและพื้นที่ส่วนรวม นอกจากตัวตนที่ปรากฏพบอยู่ในเรื่องเล่าแล้ว ผู้เขียนทั้งสองคนเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปอยู่ก่อนแล้ว ซ่า บันทึกลงของผู้คนเป็นเน็ตไอดอล ส่วนเจ้าหมอบประกอบอาชีพแพทย์และทั้งสองคนยังเขียนเพจเฟซบุ๊กด้วย ดังนั้นจะเห็นว่าทั้งสองคนเป็นบุคคลสาธารณะมีคนติดตามก่อนหน้าทีหนังสือจะตีพิมพ์ ตัวตนในพื้นที่สาธารณะที่เขามีอยู่นี้จึงมีส่วนที่ทำให้การนำเสนอตัวตนผู้คนในเรื่องเล่าได้รับการนำเสนอออกไปอย่างแพร่หลาย ตัวตนผู้คนในพื้นที่สาธารณะที่พบในเรื่องเล่ามีรายละเอียดที่จะแสดงให้เห็นดังต่อไปนี้

2.1 ตัวตน “ผู้คน” ในพื้นที่การทำงาน

การทำงานเป็นอีกส่วนหลักของชีวิตมนุษย์ เพราะเพื่อการดำรงชีวิตทั้งในแง่รายได้และคุณค่าของชีวิต เราจึงต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในแต่ละวันไปกับการทำงาน การเลือกประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่งไม่เพียงเป็นที่มาของรายได้เท่านั้น แต่ยังสามารถนำพาซึ่งโอกาสและสถานะทางสังคมด้วย ตัวอย่างเช่น หากพบเห็นคนที่แต่งกายในเครื่องแบบทหาร คนส่วนใหญ่จะคิดว่าเขาเป็นแข็งแรง เข้มแข็ง อดทนและพร้อมที่จะเสียสละให้แก่คนอื่น หรือหากคนทั่วไปรู้ว่าบุคคลนี้เป็นข้าราชการระดับสูงก็จะให้ความเคารพนับถือมากกว่าปกติ เพราะในแต่ละอาชีพมีการมองและมีความคาดหวังจากสังคมที่แตกต่างกันออกไป

แพทย์เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่ได้รับการคาดหวังจากสังคมไทยด้วยว่าต้องเป็นคนเก่ง คนดี อีกทั้งยังเป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องเพราะเป็นอาชีพที่ให้ความช่วยเหลือคนอื่น รักษาชีวิตผู้คน ซึ่งในเรื่องเล่าของผู้คน ผู้เขียนนำเสนอว่าผู้คนเป็นแพทย์ นำเสนอทั้งช่วงที่เป็นนักศึกษาแพทย์ปีสุดท้ายและช่วงที่จบการศึกษาทำงานเป็นแพทย์เต็มตัว ผู้อ่านจะได้เห็นภาพการทำงานอย่างจริงจังของหมอที่เป็นผู้คน จากการการทำงานทำให้ได้เห็นตัวตนของผู้คนว่าเป็นผู้มีศักยภาพในการทำงาน เป็นผู้มีจิตอาสาและเป็นผู้มีจรรยาบรรณในอาชีพ

การนำเสนอตัวตนในพื้นที่การทำงานเหล่านี้ก็เพื่อบอกผู้อ่านว่าเขาเป็นคนมีคุณค่าและมีความสามารถในการช่วยเหลือสังคม มิได้เป็นคนไร้สาระ ทำตัวสร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้คนเหมือนเช่นที่สังคมเข้าใจ อย่างที่เห็นได้ตามละครหรือภาพยนตร์ที่มักจะนำเสนอตัวละครเพศหลากหลายให้เป็นตัวตลกและดูไม่ฉลาด ดังจะเห็นตัวตนของผู้คนของผู้เขียนนำเสนอในทางตรงข้ามกับภาพในทางลบเหล่านี้ได้ดังต่อไปนี้

2.1.1 ผู้มีศักยภาพในการทำงาน

ผู้เขียนนำเสนอให้เห็นการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพของหมอตู้ต โดยนำเสนอให้ตัวละครเจ้าหมอสสามารถรักษาคนไข้ได้อย่างปลอดภัย ถึงแม้ว่าจะมีประสบการณ์การทำงานยังไม่มากหรือเป็นการรักษาครั้งแรกก็สามารถทำออกมาได้อย่างดี ซึ่งผลงานก็เป็นที่ยอมรับและได้รับการชื่นชมจากผู้ที่ร่วมงานด้วย โดยภาพเหล่านี้ผู้เขียนนำเสนอผ่านเหตุการณ์การเข้ารักษาคนไข้อย่างฉุกเฉิน เพราะอาจารย์หรือแพทย์รุ่นพี่ที่ทำการผ่าตัดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ เจ้าหมองจึงต้องเข้าทำหน้าที่แทน และในทุกเหตุการณ์การรักษาเป็นไปอย่างราบรื่น คนไข้ทุกคนที่ได้รับการรักษาจากเจ้าหมอกก็ปลอดภัย

นอกจากนี้ผู้เขียนยังทำให้เห็นตัวตนในเชิงบวกของตู้ตในด้านอื่นๆ อีกด้วย เช่น ความเป็นวีรบุรุษของตู้ตที่เข้าช่วยเหลือคนอื่น ตู้ตทำงานอย่างจริงจัง ใส่ใจรับผิดชอบและมีความสามารถ

การประกอบสร้างภาพตู้ตดังที่กล่าวข้างต้นเพราะผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านมองเห็นว่าตู้ตเป็นคนเก่ง มีความสามารถและมีจิตใจดีพร้อมจะเหลือช่วยคนอื่นตลอดเวลา มีคุณสมบัติที่ดีที่จะทำงานต่างๆ เช่นเดียวกับชายจริงหญิงแท้ เป็นการบอกเล่าเพื่อให้สังคมเปิดโอกาส เพิ่มพื้นที่และยอมรับตู้ตในพื้นที่การทำงานมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับอาชีพที่มีสถานะสูงทางสังคมอย่างแพทย์ เพื่อไม่ให้ภาพตู้ตเป็นเพียงแค่ตัวตลก ไร้สาระอย่างที่ปรากฏในสื่อทั่วไปเท่านั้น ผู้เขียนจึงนำเสนอให้ตู้ตมีภาพใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือ มีความรู้ความสามารถและทำงานอย่างจริงจังในอาชีพแพทย์ ดังตัวอย่างที่ยกมาจากรื่องเล่าดังต่อไปนี้

พี่พยาบาล: extern นั้นแหละใส่ ไม่มีแพทย์ใช้ทุนคนไหนว่างเลย เดียวพี่ไปเตรียมเซตให้แล้วจะรายงานหมอลูกเกิด คนไข้ไม่รอแพทย์ใช้ทุนหรอกนะ ใส่ก่อนเลย เดียวพี่เขามาช่วยเองแหละ พี่เชื่อใจว่าเราทำได้นะ extern...

เอวาะ เอาก็เอา เจ้าทำหน้ามันๆ หันไปหยิบอุปกรณ์ที่พี่พยาบาลส่งให้ ทายาฆ่าเชื้อตรงอกคนไข้ ปูผ้าพับซีโครง 1 2 3...เจ้าจรตมีลงไปบนซีโครงเอื้องๆ landmark ที่กำหนดไว้ แล้วกด ปัด...โอเค ทีนี้ขึ้นตอนสำคัญแล้ว คือการใส่ท่อ...ปึ พู่ว ท่อผ่านเยื่อหุ้มปอดไปได้ เสียงลมระบายออกมาจากอกได้ คุณพยาบาลรีบมาเอาระบบขูดน้ำมารับท่อจากเจ้าไปต่อ ตอนนี้อุปกรณ์ ICD เริ่มงานตามหน้าที่ของมัน เออลมที่ค้างอยู่ในเยื่อหุ้มปอดออกไป จังหวะการหายใจคนไข้กลับมาเป็นปกติ สีหน้าเริ่มดีขึ้น oxygen saturation ได้ขึ้น..คนไข้ตอนนี้หายใจเป็นปกติ แล้วค่อยๆ หลับตาอย่างผ่อนคลายเป็นเสร็จ เซ็ตเลือด แล้วปิดแผล

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอเล่ม 1, 2558: 35-39)

ข้างต้นมาจากเหตุการณ์อุบัติเหตุหมู่ เเทกระบาด ทำให้มีผู้บาดเจ็บถูกส่งมาที่โรงพยาบาลเป็นจำนวนมาก ด้วยจำนวนคนไข้ที่มีมาก ทำให้เจ้าหมองต้องรักษาคนไข้อาการหนักทันที

ไม่สามารถรอแพทย์รุ่นพี่มาทำการรักษาได้ คนไข้อาการหนักที่เจ้หมอต้งรักษามีภาวะลู่ลมปอดแตก เขาจึงจำเป็นต้องเจาะปอดคนไข้เพื่อทำการรักษาชีวิตคนไข้ทันที

จากเหตุการณ์นี้ผู้เขียนต้องการนำเสนอให้เห็นว่าตู่ต้งทำงานอย่างมีศักยภาพในวิชาชีพแพทย์ เจ้หมอต้งสามารถรักษาคนไข้ได้อย่างปลอดภัยในครั้งแรก ถึงแม้ว่าจะยังไม่ได้เป็นหมอเต็มตัว เป็นเพียงนักศึกษาแพทย์ดั่งถ้อยคำของพยาบาลที่เรียกเจ้หมอต้งว่า extern ซึ่งหมายถึงนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 คำเรียกนี้ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจว่าเขายังไม่มีประสบการณ์มาก อีกทั้งการรักษาคนไข้ที่มีภาวะฉุกเฉินก็เป็นกรณีที่ยากมาก เพราะต้องแข่งกับเวลาดำวย และนี่ก็เป็นครั้งแรกของเจ้หมอต้งที่ต้องรักษาคนไข้ที่มีภาวะเช่นนี้ด้วย แต่เขาก็สามารถช่วยคนไข้ให้ปลอดภัยได้ เห็นได้จากการอธิบายขั้นตอนการรักษาคนไข้อย่างชัดเจน ตั้งแต่ขั้นตอนแรกคือการปูผ้า นับซีโครง กำหนดบริเวณที่จะเจาะ ทำการเจาะ สอดท่อ หลังจากนั้นคนไข้ก็ปลอดภัย หายใจปกติและเย็บแผลเป็นอันเสร็จสิ้นตอน การบอกเล่าอย่างละเอียดเหล่านี้ แสดงให้เห็นถึงความรู้ความสามารถของเขานำมาใช้ในการทำงาน และเพื่อให้เห็นว่าเขามีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังแสดงถึงศักยภาพที่มีเพราะถึงแม้ว่าไม่เคยรักษากรณีเช่นนี้มาก่อน ทั้งยังต้องช่วยคนไข้ให้ปลอดภัยให้ทันเวลา แต่เจ้หมอต้งก็สามารถทำได้และคนไข้ก็ปลอดภัย

ต่อมาผู้ศึกษาพบเหตุการณ์การทำงานจากเรื่องเล่าของเจ้หมอต้งอีก เห็นได้ดังต่อไปนี้

เจ้: ตามมามีใครรับพี่

พยาบาล: คนไข้ตั้ง tracheostomy (ท่อช่วยหายใจชนิดต่อเข้าทางคอ) ออกน่ะ extern ใส่ใหม่หน่อยสิ...เจ้หยิบขึ้นมา แหวกตุรู่ที่คอลุง...เรียบร้อย ไม่เลวแฮะ นี่ขนาดยังไม่ทันขึ้นศัลยกรรมเลยนะ ยังทำได้เลย ขอชื่นชมตัวเองนิดนึง...แล้วพี่แพทย์ใช้ทุนก็เดินเข้ามาหา ตบป่า “เฮ้ยน้อง อยู่เวรวันนี้หรือ extern ใหม่อะดิ ขอบใจนะเว้ย พี่มาไม่ทันใส่ แต่เอ็งใส่ได้สินีหว่า”

(กว่าเจ้จะเป็นหมอเล่ม 1, 2558: 70-72)

จากข้อความข้างต้นผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านได้เห็นว่าคุณตู่ต้งมีความสามารถในการทำงาน มีศักยภาพในการทำงานเป็นหมอ เพราะจากเรื่องเล่าจะเห็นว่าถึงแม้ยังไม่เคยฝึกการใส่ท่อช่วยหายใจให้คนไข้มาก่อน แต่เขาก็สามารถทำได้อย่างดี หากได้รับการฝึกจากแผนกศัลยกรรมเขาจะทำได้ดีกว่านี้แน่นอน เห็นได้จากข้อความที่เจ้หมอต้งกล่าวชื่นชมตัวเองว่า “ไม่เลวแฮะ นี่ขนาดยังไม่ทันขึ้นศัลยกรรมเลยนะ ยังทำได้ ขอชื่นชมตัวเองนิดนึง” การบอกถึงสิ่งที่ไม่เคยทำแต่สามารถทำได้เช่นนี้เป็นการทำให้เห็นถึงศักยภาพในการเป็นหมอของคุณตู่ต้ง เป็นการบอกผู้อ่านว่าคุณตู่ต้งเกิดมาเพื่อเป็นหมอ เขาเก่ง

สามารถทำได้อย่างที่ตั้งแต่ยังไม่ได้เรียน และความเก่งความสามารถที่เขามีอยู่นี้ก็สามารถพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นไปอีกได้ อีกทั้งความเก่งของเขายังมีคุณค่าต่อผู้อื่นด้วย เพราะเขาเป็นหมอ ความเก่งของเขาจะช่วยรักษาคนไข้ได้อย่างปลอดภัย ยิ่งไปกว่านั้นการใช้ถ้อยคำนี้ก็เพื่อต้องการให้ผู้อ่านรู้สึกชื่นชมคิดว่ามีเป็นหมอมที่เก่ง ยอมรับที่ผู้ดีเป็นหมอและยอมรับการรักษาจากหมอที่เป็นผู้ดีด้วย

การกล่าวชมการใส่ท่อให้คนไข้จากแพทย์รุ่นพี่ เป็นการนำเสนอเพื่อสนับสนุนให้ผู้อ่านรู้สึกชื่นชมและเชื่อมั่นในการทำงานเป็นหมอของผู้ดีอีกด้วยว่าทำงานเก่ง เพราะผู้เขียนให้แพทย์รุ่นพี่ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าเป็นคนชมจะทำให้ตัวตนของผู้ดีดูน่าเชื่อถือมากขึ้น

ในเรื่องเล่าจากหนังสือกว่าเจ้าจะเป็นหมอยังคงนำเสนอฉากที่เจ้าหมอได้แสดงศักยภาพในการทำงาน ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างนี้

อาจารย์: ดี กว่าที่จะไปถึงก็อีกครึ่งชั่วโมง บ้านพี่ไกล เอ็งเริ่มเย็บก่อนได้เลย เดี่ยวพี่เข้าไปตรวจดูให้เอง

เจ้า: หา!!! ให้ผมเนี่ยเย็บกระเพาะคนไข้ (ตกใจใช่ฝออะ)...

ออย: มึงเคยช่วยอาจารย์ผ่ามาแล้ว 3-4 ครั้ง มึงนั่นแหละผ่า อย่ามาบ่ายเบี่ยงเลย เดี่ยวฉันทช่วยเอง (ว่าแล้วนางก็ใช้สวะโพกนางที่ใหญ่กว่าคันทันเจ๊กกลับไปอยู่ในตำแหน่งแพทย์ผู้ผ่าตัด ส่วนนางก็ยืนอย่างมั่นคงในตำแหน่งแพทย์ผู้ช่วยผ่าตัด)...

เจ้า: เอวอะ เอากี่เอา...

ติสอง อาจารย์เพิ่งมาถึง...

อาจารย์: (โผล่หน้าเข้ามาดู) ไหนคุณพลิกให้ดูตรงแผลที่คุณเย็บหน่อยสิ (เจ้าใช้อุปกรณ์ชี้ให้อาจารย์ดูสินึงไปแป๊บนึง) เย็บไม่สวยมากนัก แต่ดู secure (ดูแน่นหนาปลอดภัยดี) ใช้ได้เลยนะเนี่ย ดีแล้ว ล้างต่อไปเถอะ เอาให้ครบ 10 ลิตรนะ

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอเล่ม 1, 2559: 126-129)

ข้อความจากเรื่องเล่าข้างต้น ผู้เขียนนำเสนอฉากหมอผู้ดีที่สามารถเย็บกระเพาะคนไข้แทนแพทย์รุ่นพี่ได้อย่างปลอดภัยก็เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นศักยภาพในการทำงานของเขากว่า เขาเก่งมีความสามารถทำงานในวิชาชีพหมอได้อย่างดี เพราะขั้นตอนการเย็บแผลผ่าตัดเป็นอีกขั้นตอนที่สำคัญและยาก จะต้องใช้ความระมัดระวัง รอบคอบ หากเย็บไม่แน่นหนา อวัยวะภายในของคนไข้อาจจะออกมาด้านนอกหรือมีภาวะอื่นแทรกซ้อนได้ และการเย็บกระเพาะคนไข้ของหมอผู้ดีครั้งนี้ก็เป็นไปอย่างฉลุฉลุ ทำแทนศัลยแพทย์ที่ไม่สบายกะทันหัน ถึงแม้ว่าเขาจะเคยช่วยอาจารย์ผ่าตัดมาบ้างแล้ว แต่ก็ยังเป็นครั้งแรกในการทำหน้าที่แพทย์ผู้ผ่าตัด เพราะขณะนั้นเจ้าหมอยังคงเป็นเพียงนักศึกษาแพทย์ ภาพความเป็นคนทำงานเก่งนี้ยังสื่อเพื่อให้ผู้อ่านได้ชื่นชมและยอมรับผู้ดีด้วยว่าไม่ได้เป็นคนไร้

สาระ แต่เป็นคนจริงจัง ทำงานดี ทำงานที่มีประโยชน์ต่อคนอื่น ๆ ได้ นอกจากภาพการผ่าตัดแทนที่ แสดงถึงความสามารถของหมอตูดแล้ว ยังมีถ้อยคำจากอาจารย์ที่แสดงคำชมถึงผลงานการผ่าตัดครั้งนี้ ว่า เย็บไม่สวยมากนัก แต่ดู secure (ดูแน่นหนาปลอดภัย) ใช้ได้เลยนะเนี่ย ดีแล้ว ผู้เขียนนำเสนอ ถ้อยคำการกล่าวชมโดยอาจารย์หมอผู้ที่มีความน่าเชื่อถือและเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากคนใน สังคมไทยเพื่อยืนยันให้ผู้อ่านมั่นใจในตัวของผู้ที่ประกอบอาชีพแพทย์ด้วยว่ามีความสามารถ มี ศักยภาพ ทำงานเป็นหมอได้ เพราะขนาดอาจารย์ยังกล่าวชม

ผู้เขียนเล่าการทำงานของเจ้าหมอนในสถานการณฉุกเฉิน แพทย์ที่ทำหน้าที่ไม่อยู่ ไม่ว่างและไม่สบาย หมอตูดจึงต้องทำหน้าที่แทนทันที ซึ่งเขาก็สามารถรักษาคนไข้แทนได้อย่าง ปลอดภัยและยังได้รับคำชมจากอาจารย์และเพื่อนร่วมงานอีกด้วย ฉากเหล่านี้ทำให้ผู้อ่านได้เห็น ภาพผู้คนที่ประกอบอาชีพแพทย์ว่าเป็นคนเก่ง มีความสามารถ มีศักยภาพในประกอบอาชีพนี้ และเป็นวีรบุรุษที่เข้ามาช่วยให้สถานการณ์ผ่านพ้นไปได้ด้วยดี นอกจากฉากการรักษาที่แสดงถึง ศักยภาพในการทำงานแล้ว การใช้ตัวละครที่มีความชำนาญ มีประสบการณ์มากกว่าในวิชาชีพแพทย์ อย่างอาจารย์หมอและแพทย์รุ่นพี่เป็นผู้กล่าวชมเชยในการรักษาคนไข้ของหมอตูดก็เพื่อต้องการให้ ผู้อ่านได้เชื่อมั่น ขึ้นชมตูดว่าเป็นคนที่มีความสามารถ ทำงานดี และยอมรับตูดในฐานะคนเก่ง คนที่มีความรู้ความสามารถ ทำประโยชน์เพื่อคนอื่นได้ มิได้เป็นเพียงตัวตลกอย่างเดียวอย่างที่สื่อทั่วไป นำเสนออีก

2.1.2 ตูดผู้เสียสละในการทำงาน

แพทย์เป็นอาชีพที่คนในสังคมไทยคาดหวังสูงมาก โดยเฉพาะในเรื่องคุณสมบัติที่ เหมาะสมกับการเป็นแพทย์ เช่น ต้องเป็นคนเก่ง คนดีและมีจิตใจเมตตา รวมไปถึงความคิดที่ว่า แพทย์ที่ดีต้องเป็นผู้เสียสละด้วย ในเรื่องเล่านี้ผู้เขียนจึงนำเสนอให้เห็นว่าหมอตูดก็เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ ของแพทย์ที่ดีตั้งที่สังคมคาดหวังด้วย ในด้านความเป็นผู้เสียสละ โดยนำเสนอภาพหมอตูดทำงานหนัก สละเวลาของตัวเองให้แก่คนไข้ ผ่านเหตุการณ์การทำงานของเจ้าหมอที่ต้องทำงานตลอดทั้งวันทั้งคืน ไม่มีเวลารับประทานอาหารหรือแม้กระทั่งนั่งพัก เพราะให้เวลาทุ่มเทกับการรักษาคนไข้ ทำให้ผู้อ่าน ได้เห็นว่าตูดก็มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการทำงานเป็นแพทย์เพื่อจะได้เพิ่มพื้นที่ทางสังคมให้แก่ตูดและ คนเพศหลากหลายกลุ่มอื่นๆ ได้มีโอกาสเข้าไปทำงานในอาชีพที่คนในสังคมไทยให้การยอมรับและ ยกย่อง เช่น แพทย์ อาจารย์มหาวิทยาลัย ข้าราชการ ฯลฯ

เพราะตูดยังคงถูกกีดกันไม่ให้เข้าทำงานในอาชีพดังกล่าว ด้วยเหตุผลเพศภาวะ จะเห็นได้จากกรณีข่าวของคุณเคท ครั่งพิบูลย์ ผู้ที่ถูกมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตัดสิทธิ์ไม่รับเข้าเป็น อาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย โดยทางมหาวิทยาลัยให้เหตุผลว่าเพราะมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

ซึ่งคุณเคทได้ผ่านการสอบเพื่อเป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เรียบร้อยแล้ว แต่ทางมหาวิทยาลัยกลับไม่เรียกคุณเคทเข้าบรรจุเพื่อทำงาน ซึ่งในขณะที่ผู้ที่ผ่านการสอบในเวลาเดียวกันได้รับการบรรจุเข้าทำงานแล้ว ในเวลาต่อมาคุณเคทจึงยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง โดยระบุว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ใช้ดุลยพินิจไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่เปิดโอกาสให้มีการโต้แย้ง เป็นการเลือกปฏิบัติทางเพศ (ปอย [นามแฝง], 2558)

เรื่องเล่านี้จึงพยายามนำเสนอจุดในอีกมุมหนึ่งเป็นมุมมองของการทำงานอย่างหนักและเสียสละในอาชีพที่คนไทยส่วนใหญ่ยกย่อง ให้ผู้อ่านได้ปรับมุมมองใหม่กับจุดที่ว่าเขาทำงานดีโดยที่ตัวตนทางเพศของเขาไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการทำงานแต่อย่างใด อีกทั้งการที่ผู้เขียนพยายามสร้างตัวตนในพื้นที่การทำงานนี้ก็เพื่อเป็นการโต้กลับเรื่องการทำงานที่เป็นชุดความคิดกระแสหลักของสังคมซึ่งจำกัดพื้นที่การทำงานบางประเภทให้แก่ชายจริงหญิงเท่านั้น จึงทำให้เกิดกรณีการเลือกปฏิบัติกับครูเคทเช่นที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น จะเห็นตัวตนที่ผู้เขียนนำเสนอในพื้นที่การทำงานนี้ได้จากตัวอย่างที่จะแสดงดังต่อไปนี้

ตั้งแต่เริ่มเวรมาจนตอนนี้ห้าทุ่มครึ่ง ก็นั่งยังไม่ได้อ่านหนังสือสักครึ่งนึ่ง มีแต่วิ่งไปดูคนไข้ รับเคสใหม่ที่ห้องฉุกเฉิน ปรับเครื่องช่วยหายใจที่วอร์ดบน เขียนใบสาเหตุการตายที่วอร์ดประกันสังคม กลับมาซื้อข้าวที่โรงอาหาร เออวางไว้ที่ห้องพัก extern ก่อนเพราะต้องออกไปเจาะปอดคนไข้ที่เพื่อนฝากไว้ สอนน้องย่อยสไลด์ สอนน้องเจาะหลัง เอสไลด์เลือดมาดู ฯลฯ เรียกได้ว่า **วันนี้ทำทุกอย่าง ยกเว้นกินข้าวจริงๆ**

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอเล่ม 1, 2558: 69)

จากข้างต้นผู้เขียนเล่าให้เห็นภาพการทำงานอย่างเสียสละของเจ้าหมอ ถ้อยคำที่กล่าวว่า ตั้งแต่เริ่มเวรมาจนตอนนี้ห้าทุ่มครึ่ง แสดงให้เห็นระยะเวลาในการทำงานที่ยาวนาน เพราะทำงานมาตั้งเวลาเริ่มงานจนถึงเวลาปัจจุบัน 5 ทุ่ม เป็นเวลาที่ตึกแล้ว แต่เจ้าหมอก็ยังไม่ได้หยุดพักเลย จะสังเกตได้ว่างานที่ผู้เขียนบอกเล่าส่วนใหญ่เป็นไปเพื่อคนไข้และคนอื่นทั้งสิ้น เจ้าหมอไม่มีเวลาสำหรับตัวเองเลย แม้แต่เวลานั่งพัก เห็นได้จากข้อความที่บอกว่า ก้นของเจ้าหมอไม่ได้สัมผัสกับเก้าอี้เลย การไม่ได้นั่งพักแม้สักครึ่งสัปดาห์ก็อ่านถึงภาระงานที่มีมาก ต้องยืนเพื่อทำงานตลอดเวลาตั้งแต่เริ่มทำงาน ด้วยภาระงานที่มีมากดังกล่าว เจ้าหมอก็จึงสละสิ่งๆ ที่ทำเพื่อตัวเองมาให้แก่การทำงานเพื่อผู้อื่น ได้แก่ การรับประทานอาหาร ซึ่งการรับประทานอาหารเป็นสิ่งสำคัญมากในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะทุกคนต้องการอาหารเพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตต่อไปได้ แต่เจ้าหมอก็กลับให้เวลากับการทำเพื่อคนอื่นมากกว่าตนเอง

ในการนำเสนอตัวตนผู้เขียนเป็นคนเสียสละนี้ ผู้เขียนยังใช้กลวิธีการบอกเล่าผ่านปากตัวละครอื่นด้วยเพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นว่าคุณเคทเป็นคนเสียสละ น่าสงสารและน่าเห็นใจอย่างแท้จริง

เพราะการให้ตัวละครอื่นพูดแทนเป็นการเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับเรื่อง ตัวละครเหล่านี้เป็นเหมือนพยานรู้เห็นเรื่องเล่าที่เกิดขึ้น ดังจะเห็นจากตัวอย่างต่อไปนี้

“extern พี่ว่า extern ไปพักดีกว่าไหม? เดินไปเดินมาดูเคลสนี้ตั้งแต่สี่โมงแล้วนะ ข้าวปลานะกินแล้วหรือยังเนียเรา? เดียวก็เป็นลมอยู่เวรไม่ถึงพรุ่งนี้หรอก” พี่พยาบาลทักเป็นคนที่ 4 แล้ว หลังจากได้เห็นเจ้เดินเข้าๆ ออกๆ เตียง 1 ปรับยา atropine (ยาทางระบบประสาทจำพวกหนึ่ง มีฤทธิ์ตรงข้ามกับกัมม็อกโซน) ให้คนไข้ตั้งแต่เย็น แต่ซีก็คงรู้แหละว่าทักไปก็เปล่าประโยชน์ เพราะเจ้ก็ได้แต่เงยหน้าขึ้นไปยิ้มๆ ตอบแล้วก็ก้มหน้าดูคนไข้ต่อ

(กว่าเจ้จะเป็นหมอเล่ม 1, 2558: 89)

ตัวอย่างข้างต้นผู้เขียนนำเสนอผ่านตัวละครพยาบาลที่ทำงานกับเจ้หมอ เขาทำงานหนักเสียสละเวลาให้คนไข้จนลืมที่จะทำอะไรเพื่อตัวเอง จนเพื่อนร่วมงานเขาต้องกล่าวทักด้วยความเป็นห่วงให้พักบ้างเพราะเห็นว่าเจ้หมอเดินดูคนไข้ตั้งแต่ 4 โมง ซึ่งจนถึงตอนนี้ก็เป็นเวลานานแล้ว ทั้งยังไถ่ถามด้วยความเป็นห่วงว่าได้รับประทานอาหารหรือยัง จะเห็นว่ามีการบอกระยะเวลาที่ทำงานว่าใช้เวลาหลายชั่วโมงในการเดินปรับยาให้คนไข้ พยาบาลเห็นว่าดูแลคนไข้มานานแล้วอาจจะยังไม่ได้พักหรือรับประทานอาหาร ซึ่งการพักระหว่างการทำงานและการรับประทานอาหารเป็นสิ่งสำคัญแก่ทุกคน ทุกคนจำเป็นต้องทำหรือมีโอกาสได้ทำทั้งสองกิจกรรม แต่เจ้หมอลือเลือกที่จะให้เวลากับการรักษาคนไข้มากกว่าเรื่องของตนเอง ทั้งๆ ที่เป็นเรื่องจำเป็นของตนเองด้วย

นอกจากนี้ข้อความที่ผู้เขียนบอกถึงจำนวนครั้งที่พยาบาลพูดกับเจ้หมอว่า พี่พยาบาลทักเป็นคนที่ 4 และกิริยาการตอบรับของเจ้หมอที่เพียงเงยหน้าไปยิ้มให้พี่พยาบาลหลังจากนั้นก็ดูคนไข้ต่ออย่างแสดงถึงความทุ่มเทและเสียสละของเจ้หมอด้วย เพราะถึงแม้ว่าจะมีคนบอกให้พักผ่อนและรับประทานอาหารเสียบ้าง แต่ก็เลือกที่จะทำเพื่อคนไข้ต่อ โดยที่ไม่เป็นห่วงตัวเองแต่ห่วงคนอื่นมากกว่า

ในเรื่องเล่าของเจ้หมอยังพบการนำเสนอกลวิธีการบอกเล่าผ่านปากตัวละครอื่นอีกเห็นได้จากตัวอย่างด้านล่างนี้

“หมอเหนื่อยไหมครับ...ลุงสงสัยว่าหมอเหนื่อยไหม วันนี้ลุงเห็นหมอวิ่งผ่านไปผ่านมาหลายรอบ”...

เจ้... เมื่อกี้ลุงถามหมอว่า หมอเหนื่อยไหม ตอนแรกก็ว่าไม่เหนื่อยนะ พอลุงถามปั๊บเหนื่อยเลยครับ 55555

ลุง: นำส่งสารหมอเนอะ ไม่มีเวลาแม้แต่ถามตัวเองว่าเหนื่อยไหม วันๆ งานการก็ยุ่ง

เจ้: ลุงรู้รีปเล่า หมอยังไม่ได้กินข้าวเลยนะเนีย

ลุง: ไฮ้! อะไรเนี่ย นี่มันตีสองแล้วนะหมอ ไม่เป็นลมเป็นแล้งไปเสียก่อนนี่ หมอแข็งแรงผัดกับตัวเล็ก ๆ เยอะเลยนะเนี่ย

เออจริง พอลุงแกลมปั๊บก็รู้สึกหิวทันที ทั้งหิว ทั้งเหนื่อยเลย ขาที่ยืนอยู่ก็รู้สึกเปลี่ยนทันที...คือตอนนั้นเหนื่อย หิว ล้า คือมีใครรู้ไหมว่าเจ้เหนื่อยมาทั้งวัน เดินทั่วโรงพยาบาล ขาแทบลาก คุณคนไข้ สอนน้อง โทรมปรึกษา อาจารย์ ทำหัตถการทั่วทุกชั้น **ชีวิตแพทย์เวรเรียกได้ว่าทำทุกอย่างจริงๆ ยกเว้นสองอย่างคือ กินข้าว กับ นอนพัก และนี่ไม่ใช่วันแรกของเจ้ แต่เจ้ทำแบบนี้มานานมาก ตั้งแต่เป็น extern จนจบมาทำงาน เป็นแพทย์ใช้ทุนก็ทำมาตลอด หนักขึ้น หนักขึ้นในทุกปี**

(กว่าเจ้จะเป็นหมอเล่ม 2, 2559: 228 - 230)

จากตัวอย่างข้างต้นที่ยกจะมาจะเห็นว่าตัวละครลุงคนไข้เป็นคนที่ถูกเขียนเลือกให้เป็น ผู้บอกเล่าถึงการทำงานอย่างเสียสละของหมอผู้ดี ข้อความแรกที่ลุงกล่าวสงสัยว่าเจ้หมอรู้สึกเหนื่อย บ้างไหม เพราะวันนี้เห็นเจ้หมอวิ่งทำงานผ่านไปผ่านมาหลายรอบ ทำให้เห็นว่าหมอดูดีเดินทางาน ตลอดเวลา ต่อมาเมื่อคุณลุงคนไข้ได้คุยกับเจ้หมอจึงรู้สึกสงสารและกล่าวว่า น่าสงสารหมอเนอะ ไม่มี เวลาแม้แต่ถามตัวเองว่าเหนื่อยไหม วันๆ งานการก็ยุ่ง ถ้อยคำนี้ของคุณลุงแสดงให้เห็นว่าเจ้หมอ ทำงานหนักมาก จนไม่ได้ทำอะไรเพื่อตัวเอง เพราะยุ่งมากจนไม่รู้ว่าตนเองเหนื่อยและถ้อยคำของลุง ยังทำให้ผู้อ่านรู้สึกสงสารเห็นใจเจ้หมอด้วย อีกทั้งจากการพูดคุยก็นำมาซึ่งการรู้ตัวว่าเจ้หมอยังไม่ได้ รับประทานอาหารและเมื่อลุงได้ยืนดั่งนั้นจึงกล่าวอย่างตกใจว่า ตอนนี้อยู่เวลาตีสองแล้วแต่ยังไม่ได้ รับประทานอาหารอาจจะเป็นลมได้ พร้อมกล่าวชมเจ้หมอว่าแข็งแรงผัดกับรูปร่างของเจ้หมอที่ตัวเล็ก **การกล่าวถึงเวลาตีสองของคุณลุงคนไข้เพื่อให้เห็นว่าเป็นเวลาที่ตีมากแล้ว ไม่ใช่เวลาทำงาน** ของคนส่วนใหญ่และเป็นเวลาที่จะได้พักผ่อนแล้ว แต่เจ้หมอยังไม่ได้แม้แต่รับประทานอาหาร ทั้งยัง ต้องทำงานเพื่อคนอื่นอยู่ การนำเสนอเรื่องของคุณลุงแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนำเอาชุดความคิด ทางการแพทย์เรื่องนาฬิกาชีวิตที่ผู้คนในสังคมรู้จักกันอยู่แล้วมาใช้ช่วยในเรื่องเล่าให้ผู้อ่านเห็นถึง การทำงานอย่างหนักเพื่อคนอื่นของหมอดูดีจนมีกิจวัตรประจำวันที่ผัดผัไปจากคนทั่วไปและนี้อาจ ส่งผลต่อสุขภาพร่างกายของเขา ซึ่งแนวคิดเรื่องนาฬิกาชีวิตนี้เป็นแนวคิดของการแพทย์ทางเลือกที่ แนะนำให้ทุกคนสามารถดูแลร่างกายได้โดยไม่ต้องกินยาหรือว่าผ่าตัด เพียงแค่ดำเนิน กิจวัตรประจำวันให้เหมาะสมกับเวลาและการทำงานของอวัยวะในร่างกาย ดังเช่นในช่วงตีสองที่ ผู้เขียนนำเสนอว่าเจ้หมอยังต้องทำงาน ไม่ได้นอนและยังไม่ได้กินข้าวถือว่าเป็นการดำเนินชีวิตผิด หลักนาฬิกาชีวิต เนื่องจากตามหลักนาฬิกาชีวิต เวลาตั้งแต่ 23.00 น. ไปจนถึงเวลา 3.00 น. ควรเป็น เวลาของการพักผ่อนนอนหลับ ควรนอนให้ได้ครบ 6 ชั่วโมงและเวลาที่เหมาะสมแก่ การรับประทานอาหารควรจะเป็นช่วงเวลาดังตั้งแต่ 7.00 น. ถึง 9.00 น. (นารีกระจ่าง, 2560) มากไปกว่านั้นข้อความของคุณลุงคนไข้ที่กล่าวถึงรูปร่างเจ้หมอว่า ตัวเล็ก นั้นก็ต้องการให้เห็นว่า ถึงแม้ตัว เล็กแต่ใจสู้มากสามารถทำงานหนักได้และทำงานอย่างเสียสละด้วย

นอกจากนี้ผู้เขียนยังให้เจ้าหน้าที่ถึงการทำงานหนักของตนเองด้วยว่าชีวิตแพทย์เวร เรียกได้ว่าทำทุกอย่างจริงๆ ยกเว้นสองอย่างคือ กินข้าว กับ นอนพัก แสดงถึงการสละเวลาส่วนตัวที่สำคัญมากของตนเองคือการกินกับการนอนมาให้แก่การทำงาน หากมนุษย์ขาดสองสิ่งนี้อาจจะทำให้อันตรายถึงแก่ชีวิตได้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ยอมสละสองส่วนที่สำคัญนี้ และอีกข้อความหนึ่งที่เจ้าหน้าที่กล่าวว่าเขาทำงานหนักเช่นนี้มาโดยตลอดและหนักขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่เป็นนักศึกษาแพทย์จนตอนนี้เป็นแพทย์แล้ว การกล่าวเช่นนี้ เพื่อบอกให้ผู้อ่านได้รับรู้ว่าตัดทำงานอย่างหนักและเสียสละมาโดยตลอด ต้องการให้ผู้อ่านเห็นใจ เห็นในความทุ่มเทความอดทนที่มีเพื่อคนอื่นเสมอมา

ผู้เขียนนำเสนอให้ผู้อ่านได้เห็นจุดเป็นคนทำงานอย่างเสียสละเพื่อคนอื่น โดยเล่าผ่านเรื่องเล่ารักษาผู้ป่วยและใช้วิธีการนำเสนอผ่านปากของตัวละครอื่นเพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกชื่นชม สงสาร เห็นใจจุดที่เสียสละตั้งใจทำงานหนัก ประกอบกับภูมิหลังด้านครอบครัวของนายแพทย์ อุเทน บุญอริยะ ผู้เขียน จึงเป็นผลให้เขานำเสนอตัวตนจุดด้านความเสียสละออกมาในเรื่องเล่า เนื่องจากครอบครัวของเขามีความอบอุ่น สมบูรณ์แบบ เขาได้รับความรักจากพ่อแม่อย่างเต็มที่ เห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของเขาในผู้จัดการออนไลน์ (2558) ว่าครอบครัวเป็นส่วนสำคัญในชีวิตเขาทั้งช่วยให้คำแนะนำในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ในชีวิต ให้ความรักความเข้าใจเมื่อครั้งเปิดเผยกับพ่อแม่ว่าตนไม่ใช่ผู้ชาย พ่อแม่ก็ไม่ได้โกรธแต่อย่างใด ทั้งยังบอกว่ารู้อยู่แล้วว่าลูกเป็นอะไรและจะยังรักลูกเหมือนเดิม ไม่ว่าลูกจะเป็นเพศใด ดังนั้นเมื่อครอบครัวให้การเลี้ยงดูที่เต็มไปด้วยความรักความอบอุ่นเช่นนี้แก่เขาแล้ว จึงทำให้เขาพร้อมที่จะเสียสละให้แก่คนอื่นได้อย่างเต็มที่เช่นกัน ซึ่งจุดประสงค์ของการนำเสนอตัวตนเหล่านี้ก็เพื่อให้สังคมลดการเลือกปฏิบัติกับจุดและการกีดกันพวกเขาเข้าทำงาน

2.1.3 จุดผู้มีจรรยาบรรณในอาชีพ

อาชีพแพทย์เป็นอาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่องจากคนในสังคมมาก เนื่องจากเป็นอาชีพที่ทำงานกับชีวิตคน ต้องรักษาคนไข้ให้หายจากความเจ็บป่วยและความตายซึ่งเป็นเรื่องสำคัญของคนทุกคน ในการรักษาให้คนพ้นจากความเจ็บป่วยหรือความตายนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย หมอจึงต้องเรียนรู้และฝึกฝนอย่างหนัก คนที่เป็นหมอจึงต้องเป็นคนเก่ง มีสติปัญญาดีและเสียสละชีวิตของตนเพื่อการเรียนรู้ฝึกฝนเพื่อที่จะทำให้คนไข้ปลอดภัยและหายจากโรคร้ายไข้เจ็บ นอกจากนี้ด้วยสถานการณ์หมอลดแคลนจึงทำให้หมอทำงานหนักมากกว่าที่ควรจะเป็น เห็นได้จากตัวเลขจากแพทยสภาประจำปี 2558 ที่ระบุว่าแพทย์ 1 คน ต้องดูแลคนไข้เฉลี่ย 1,377 ต่อปี ซึ่งเป็นภาระงานที่มากอาจจะส่งผลต่อร่างกายและจิตใจของผู้ปฏิบัติงาน (ประเทศไทยหมอลดแคลน, 2558) จากตัวเลขนี้ยิ่งทำให้เห็นถึงความเสียสละของหมอ ด้วยลักษณะของคนประกอบอาชีพนี้จึงทำให้หมอเป็นวิชาชีพที่มีความพิเศษ

โดดเด่นในสังคมและยังทำให้อาชีพนี้กลายเป็นอาชีพที่มีเกียรติ เป็นที่ยอมรับยกย่อง จนกลายเป็นอาชีพที่หลายคนใฝ่ฝันต้องการจะเป็นด้วย เห็นได้จากการสำรวจข้อมูลย้อนหลังของศูนย์ข้อมูลและข่าวสืบสวนเพื่อสิทธิพลเมือง หรือ Thai Civil Rights and Investigative Journalism (TCIJ) ที่ย้อนดูงานวิจัยต่างๆ ในเรื่องค่านิยมในการประกอบอาชีพของเยาวชนไทย พบว่าอาชีพในฝันเด็กไทยตั้งแต่ปี 2550-2561 หมอยังคงเป็นอาชีพที่เด็กๆ ต้องการจะเป็นซึ่งเด็กส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเพราะเป็นอาชีพที่ได้ช่วยเหลือสังคมและช่วยเหลือผู้อื่น เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยพัฒนาบ้านเมืองและสังคมประเทศชาติให้เจริญขึ้น อีกทั้งเป็นอาชีพที่ดีมีความมั่นคง สวัสดิการดีและมีรายได้สูง (ผ่านมา 60 ปี ‘หมอ-ครู-ทหาร-ตำรวจ’ ยังเป็นอาชีพในฝันของเด็กไทย, 2561) ด้วยแพทย์เป็นอาชีพที่ทำงานกับชีวิตของมนุษย์ดังที่กล่าวมาจึงต้องมีระเบียบข้อบังคับในการทำงานอย่างเคร่งครัด ชัดเจนเพื่อรักษาเกียรติของอาชีพไว้ หรือที่เรียกว่าจรรยาบรรณ ซึ่งแพทยสภาเรียกว่า ข้อบังคับแพทยสภา ว่าด้วยการรักษากริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2549 ตัวอย่างข้อบังคับจากหมวด 2 หลักทั่วไป ระบุไว้ 3 ข้อ ดังนี้ ข้อ 5 ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมย่อมดำรงตนให้สมควรในสังคมโดยธรรม และเคารพต่อกฎหมายของบ้านเมือง ข้อ 6 ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมย่อมไม่ประพฤติหรือกระทำการใดๆ อันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ และข้อ 7 ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมย่อมประกอบวิชาชีพด้วยเจตนาดี โดยไม่คำนึงถึงฐานะเชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา สังคม หรือลัทธิการเมือง และยังมีข้อบังคับจากหมวดต่างๆ อีก เช่น จากหมวด 5 การประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่เรียกร้องสินจ้างรางวัล ต้องปฏิบัติต่อผู้ป่วยโดยสุภาพ ต้องไม่ประกอบวิชาชีพโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ป่วย ต้องไม่ปฏิเสธความช่วยเหลือผู้ที่อยู่ในระยะอันตรายจากการเจ็บป่วยเมื่อได้รับคำขอร้องและตนอยู่ในฐานะที่ช่วยได้ ฯลฯ (ราชกิจจานุเบกษา, 2549: 22-25)

จรรยาบรรณแพทย์นั้นจึงเป็นเครื่องหมายของแพทย์ที่ดี การประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณทำให้เป็นแพทย์ที่สมบูรณ์ และได้รับความยกย่อง เชื่อถือ แต่ถ้าหากแพทย์มีความประพฤติไม่เป็นไปตามจรรยาบรรณในวิชาชีพแล้ว ก็จะถูกต่อว่าหรือประณามอย่างรุนแรง บางครั้งอาจจะต้องถูกให้ออกจากการประกอบอาชีพนี้ด้วย เช่น การเลือกรักษาคนไข้ การรับเงินสินบน หรือการขายอวัยวะคนไข้

ในเรื่องเล่าของเจ้าหมอผู้เขียนจึงนำเสนอให้เห็นว่าหมอตู้ดประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณแพทย์ ซึ่งจากการศึกษาภูมิหลังของผู้เขียนทำให้เห็นว่าตัวตูดผู้มีจรรยาบรรณในอาชีพยิ่งชัดขึ้น ดังคำตอบจากคำถามในการสัมภาษณ์ในรายการ Pink Mango (2554) เกี่ยวกับการสานความรักความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหมอกับคนไข้เคยเกิดขึ้นหรือไม่ เจ้าหมอตอบว่าไม่เคยมี แต่ก็มีความเป็นไปได้ หากคนไข้หายจากอาการป่วยแล้ว แล้วเขาสนใจเราและเราก็กินใจเขาก็เป็นไปได้ที่จะคบหากันแต่การสานสัมพันธ์จะต้องไม่ใช่ในเวลางานขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งทัศนคติในการทำงานอย่างมืออาชีพนี้เป็นผลให้เขานำเสนอตัวตูดนี้ในเรื่องเล่าอย่างชัดเจนด้วย โดยนำเสนอให้เห็นตัวตูดนี้ผ่าน

เหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าเจ้าหมอเห็นประโยชน์ของคนไข้เป็นสำคัญ ไม่เลือกรักษา ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างดังต่อไปนี้

เจ้าแหวกมานเข้าไป...

ผู้ชายหน้าดี เสื้อโปโลขาว กางเกงยีน นอนกึ่งนั่ง หอบหายใจเร็วอยู่บนเตียงนี้หน้าตาคุ้นมาก ตอนแรกเจ้าไม่ได้ดูชื่อคนไข้ไง ดูแค่เพศชาย อายุเท่าไรแค่นั้น มันก็เลยเกิดอาการ เจอหน้ากันแล้วกระอักกระอ่วน แบบนี้แหละ

ตรงหน้าเจ้ตอนนี้ คนที่เจ้พยายามหนีมานาน พยายามไม่ติดต่อยุ่ยาวนาน พยายามหลีกเลี่ยงไม่ไปที่ที่เขาเดินบ่อยๆ จะได้ไม่ต้องเจอ วันนี้กลับมาโผล่ตรงหน้าเสียอย่างนั้น แถมมาในสถานะคนไข้ก็ต่างหาก

“ปุลณณ์”

“ยังหอบบ่อยๆ เหมือนเดิมไหมเนี่ยปุลณณ์” เจ้ถามอีหลังจากที่ต่อสายเครื่องพ่นยาและเอาหน้ากากครอบพ่นยาให้ปุลณณ์ ทันทึที่ละอองยาเข้าสู่ทางเดินหายใจ อาการหอบหายใจเร็วของเขาก็ดูเหมือนจะบรรเทาทันที หน้าทีเหงื่อแตกเมื่อกี้ดูผ่อนคลายลง เจ้เอาหูฟังไปฟังเสียงปอดของเขา อืม เหมือนจะดีขึ้น แต่คงต้องให้พ่นยาต่อจนหมดก่อนแล้วค่อยฟังซ้ำอีกรอบ

ปุลณณ์: อืม ยังหอบทุกสัปดาห์อยู่

เจ้: (อืม) แล้วได้พ่นยาสิม่วงเช้าเย็นไหม

ปุลณณ์: เราลืมพ่นล่ะ

เจ้: มันถึงได้หอบบ่อยๆ ทีหลังอย่าลืมนะ (หยิบชาร์ตมา) ช่วงนี้มีไอ่นำมาก่อนหอบไหม

ปุลณณ์: มี ไอแบบมีเสมหะด้วย

เจ้: แล้วมีไข้ด้วยไหม

ปุลณณ์: ไม่รู้สิไม่ได้วัด

เจ้: (ดูในชาร์ต) เอ๊ะ มีนี่นา เดี่ยวเราวัดซ้ำนะ แป๊บนึงขอออกไปเอาปรอทมาวัดก่อน

(กว่าเจ้จะเป็นหมอเล่ม 2, 2558: 243)

จากเรื่องเล่าผู้เขียนนำเสนอให้เห็นเจ้าหมอต้องรักษาคนไข้ที่เคยทำร้ายจิตใจตน เพราะคนไข้คนนี้เป็นคนรักเก่าของเจ้าหมอที่เคยทำให้เจ้าหมอเสียใจมากด้วยการบอกเลิกเจ้าหมออย่างไม่มีเยื่อใยขณะที่เจ้าหมอกำลังผ่าตัดคนไข้ โดยให้เหตุผลว่าเจ้าหมอไม่มีเวลาให้และเขาก็ไปเริ่มต้นกับคนใหม่ทันที เหตุการณ์นี้เพื่อบอกแก่ผู้อ่านว่าหมอที่ดีเป็นผู้ที่มีจรรยาบรรณ เขารักษาทุกคนอย่างเท่าเทียม ไม่เลือกคนไข้ ถึงแม้ว่าคนที่เขาต้องดูแลรักษาจะเป็นคนที่ทำไม่ดีกับเขามาก่อน แต่บุคคล

นั่นเมื่อมาในสถานะคนไข้ เขาก็จะทำหน้าที่แพทย์อย่างไม่ลังเล เห็นได้จากข้อความที่เจ้าหมอกล่าวถึงแฟนเก่า เมื่อพบกันในโรงพยาบาลที่ว่า เป็นคนที่เขาพยายามหลบหนีมาตลอด พยายามไม่ติดต่อ ไม่ไปที่ที่เขาไปบ่อยเพราะกลัวจะเจอ แต่วันนี้เขากลับมาปรากฏอยู่ตรงหน้าในสถานะของคนไข้ การบรรยายนี้ทำให้เห็นว่าเจ้าหมอไม่มีทางหนีคนรักเก่าได้อีก เพราะคนรักเก่าของเขาคือคนไข้ที่เขาจำเป็นต้องให้การรักษา ซึ่งก็แสดงถึงความยึดมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของแพทย์ที่ปฏิบัติต่อคนไข้อย่างเท่าเทียม ประกอบกับการบอกเล่าถึงขั้นตอนการรักษาอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ตั้งแต่การรักษาทันที สอบถามอาการ วินิจฉัย และติดตามอาการของเจ้าหมอที่ปฏิบัติต่อคนไข้ที่เป็นคนรักเก่าก็ยิ่งแสดงให้เห็นว่าหมอตัดรักษาอย่างตั้งใจตามมาตรฐานวิชาชีพ ไม่ทำร้ายหรือกลั่นแกล้งคนไข้เลย

เรื่องเล่าจากหนังสือกว่าเจ้าจะเป็นหมอนำเสนอให้เห็นว่าเจ้าหมอมีจรรยาบรรณแพทย์ในด้านอื่นอีก ดังตัวอย่างนี้

คืนนั้นเรียกได้ว่า ก้นใจไม่ได้แตะเก้าอี้เลยวะ ตอนนั้นคิดแค่ว่า ถ้าเราทำเต็มที่ เขาก็จะไม่ตาย

**ถ้าเขาไม่ตาย เขาได้อยู่ต่อ ชีวิตเขาต้องมีอะไรดีๆ ตามมาแน่ๆ ต้องช่วยให้เขารอดให้ได้
เจ้าต้องทำให้เขากลับมามีชีวิตที่ดีๆ ให้ได้**

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอเล่ม 1, 2558: 92)

จากข้อความข้างต้นเป็นเหตุการณ์ที่เจ้าหมอต้องทำการรักษาคนไข้ที่กินยาฆ่าแมลงเพื่อฆ่าตัวตาย จรรยาบรรณแพทย์ของเจ้าหมอที่เห็นชีวิตคนไข้เป็นสำคัญจึงถูกนำเสนอให้เห็นในถ้อยคำที่แสดงถึงความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะช่วยรักษาชีวิตคนไข้ให้รอดเพื่อที่คนไข้จะได้กลับมามีชีวิตที่ดีอีกครั้ง และการเล่าถึงการรักษาคนไข้คนนี้อย่างเต็มกำลังจนตนเองไม่มีเวลาพักก็เพื่อบอกแก่ผู้อ่านว่าหมอตัดเป็นแพทย์ที่ดีให้ความสำคัญกับชีวิตคนไข้ก่อน ทั้งยังความเป็นคนเสียสละ เพราะเขาทุ่มเทเวลาทั้งคืนเพื่อรักษาชีวิตคนไข้ไว้ โดยไม่ได้แม้แต่นั่งพัก แม้ว่าคนไข้คนนี้จะเป็นผู้ที่ต้องการจบชีวิตตัวเอง แต่เจ้าหมอก็ไม่ละเลยและไม่ลดละความพยายามที่จะรักษาชีวิตเขาไว้อย่างสุดกำลัง

เนื่องจากในสังคมไทยมีความคิดเกี่ยวกับการทำงานของแพทย์ว่าเป็นงานที่ทำเพื่อผู้อื่น ดังนั้นหมอที่ดีต้องคิดถึงคนอื่นก่อน ภาพของหมอที่คิดถึงชีวิตคนอื่นสำคัญกว่าเรื่องของตนเอง ดังที่ปรากฏในเรื่องเล่าจึงสอดคล้องตามภาพของแพทย์ที่ดีมีจรรยาบรรณของคนในสังคมไทย หากแพทย์ที่มีลักษณะเช่นนี้ก็จะได้รับการชื่นชมและยกย่องอย่างมาก เช่นในสื่อที่นำเสนอข่าวเกี่ยวกับแพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์เข้าช่วยชีวิตผู้บาดเจ็บขณะที่ไม่ได้อยู่ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ก็มักจะได้รับ การชื่นชม เผยแพร่ ดังเช่นกรณีของหมอวิน นายแพทย์อภิรักษ์ เจริญชัยกร ประจำโรงพยาบาลกุดข้าวปุ้น เข้าช่วยเหลือผู้บาดเจ็บสองคนจากอุบัติเหตุรถชน ขณะกำลังเดินทางไป

สนามบินเพื่อขึ้นเครื่องบินไปกรุงเทพ เมื่อรถพยาบาลมาถึงรับผู้บาดเจ็บไปที่โรงพยาบาล คุณหมอยังตามไปดูแลผู้บาดเจ็บต่อที่โรงพยาบาลจนตนเองเกือบไปขึ้นเครื่องบินไม่ทัน ภาพเหตุการณ์ที่หมอวินกำลังช่วยเหลือผู้บาดเจ็บได้รับการกดถูกใจและส่งต่อไปพร้อมคำชื่นชมว่าเป็นหมอที่ดี (แห่ชื่นชมหมอหนุ่ม ลงช่วยคนเจ็บกลางถนน จนเกือบตกเครื่องบิน, 2558)

นอกจากนี้ในเรื่องเล่าของเจ้าหมอยังพบอีกเหตุการณ์หนึ่งที่แสดงถึงตัวตนดีของผู้มีจรรยาบรรณในอาชีพได้อย่างชัดเจน ดังข้อความต่อไปนี้

“ หมอมีตั้ง เยอะ ตั้ง แยะ เนอะ ผมไม่อยากจะตรวจกับหมอที่เป็นตุ๊ตนะครับ ผมไม่ชอบไม่อยากให้ตุ๊ตแตะตัว” ...

ผ่านไปไม่ถึง 5 นาที เสียงมอนิเตอร์ตรงลู่ที่หอร้องดังเลยแก...“extern ไม่ได้ซีฟวระวะ คนไข้ arrest” ... ซิริบเซ็นคนไข้เข้าห้อง resuscitation...

เจ้าวิ่งตามเข้าไป ใส่ถุงมือ หยิบอุปกรณ์ ใส่ท่อช่วยหายใจทันที...พี่แพทย์ใช้ทุนก็เข้ามาสั่งการกู้ชีพ เจ้าผลัดกับคุณพยาบาลขึ้นบีบหัวใจคนละ 2 นาที

“เอา Adrenaline มา 1 amp ค่ะ (ยากระตุ้นหัวใจ) extern บีบต่อไป มึงนั่นแหละ บีบจังหวะดีแล้ว” พี่ลูกเกิด แพทย์ใช้ทุนเจ้าแม่ห้องฉุกเฉินตะโกนสั่ง...

“พี่ลูกเกิด กราฟกลับมาบ้างปะ” เจ้าซึ่งกำลังบีบอยู่ถาม

“เฮ้ยยยย ลุง กลับมาสิลุงง” เจ้าพูดเสียงดังขึ้น 12 นาทีผ่านไป ตึ๊งๆๆๆ เสียงมอนิเตอร์ดังเป็นจังหวะสม่ำเสมอ หัวใจลุงกลับมาแล้ว...ตอนนี้จังหวะการหายใจลุงกลับมาสม่ำเสมอตามที่เครื่องดีแล้ว สายน้ำเกลือ และยาอะไรระยางเยอะอยู่แต่ก็โอเคอยู่ ดูเป็นระเบียบดี...

คนที่เฉยๆ กับตุ๊ตก็มีเยอะแยะ คนที่ไม่รังเกียจตุ๊ตมีมากมาย แต่คนที่รังเกียจและไม่อยากให้เราเข้าไปใกล้ก็มีไม่น้อยเหมือนกันนะคะ และถึงแม้ว่าเราจะรังเกียจไม่ให้ตุ๊ตแตะต้องตัวเขา แต่เราก็มองอยากรักษาชีวิตให้คุณอยู่ดีนะคะ

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอเล่ม 1, 2558: 217-221)

ข้างต้นเป็นเหตุการณ์ที่เจ้าหมอช่วยชีวิตคนไข้ที่ไม่อยากรักษากับหมอตุ๊ต เห็นได้จากข้อความนี้ในส่วนต้นที่คนไข้กล่าวอย่างชัดเจนว่าไม่ต้องการรับการตรวจรักษาจากหมอที่เป็นตุ๊ต เพราะไม่ชอบและไม่ต้องการให้กระแทกสัมผัสตัว การสร้างและนำเสนอตัวละครคนไข้ที่ไม่ไว้ใจที่ตุ๊ตที่เป็นหมอ แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ว่าเจ้าจะไม่ได้รับความไว้วางใจ และยังคงโดนดูถูกเหยียดเพศ แต่เจ้าหมอก็ทำการรักษาคนไข้ เห็นคนไข้เป็นสำคัญไม่เลือกรักษา เห็นได้หลังจากคุณลุงคนไข้หัวใจหยุดเต้น เจ้าหมอก็ตามพยาบาลเข้าไปในห้องกู้ชีพแล้วรีบเตรียมตัว เตรียมอุปกรณ์เพื่อกู้ชีพให้คุณลุง และเขาก็

ทำหน้าที่เป็นคนป้อนหัวใจให้แก่คุณลุงด้วย ยิ่งไปกว่านั้นยังปรากฏถ้อยคำที่เจ้าหมอพุดกับลุงคนไข้ทำให้ฟื้นขึ้นมา ขณะที่ป้อนหัวใจด้วย ยิ่งเน้นย้ำให้เห็นถึงจิตวิญญาณของแพทย์ได้อย่างชัดเจนที่มุ่งมั่นจะรักษาชีวิตของผู้ป่วยที่อยู่ตรงหน้า โดยไม่สนใจว่าเขาจะเป็นใครหรือเคยกระทำการสิ่งใดมาก่อน จนในที่สุดคุณลุงก็ปลอดภัย หัวใจกลับมาเต้นอีกครั้ง ซึ่งเหตุการณ์นี้ก็ยังแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการทำงานของเจ้าหมออีกด้วย เพราะสุดท้ายคนไข้ที่ไม่อยากรักษากับหมอผู้ดีก็รอดชีวิตด้วยความสามารถในการรักษาของเขา

ผู้เขียนนำเสนอเหตุการณ์นี้เพื่อสะท้อนให้เห็นมุมมองคนภายนอกที่มีต่อผู้ดีในเรื่องอาชีพ ว่าผู้ดีที่ทำอาชีพนี้ขาดความน่าเชื่อถือ ซึ่งมุมมองดังกล่าวยังคงเห็นได้ในสังคมอย่างกรณีของ นายแพทย์ศุภฤกษ์ ศรีคำ หรือคุณหมอท็อป ที่โด่งดังในโลกออนไลน์โดยมีผู้ส่งต่อภาพของคุณหมอพร้อมกับคำชื่นชมในความสวยของคุณหมอ ต่อภายหลังมีคนออกมาเปิดเผยว่าคุณหมอเป็นสาวประเภทสองจึงได้เกิดกระแสสังคมออกมาตั้งคำถามว่า การแปลงเพศของคุณหมอส่งผลต่อการตรวจรักษาคนไข้หรือไม่ ยังตรวจคนไข้ได้อยู่จริงหรือไม่ สภาวะจิตข้างในปกติหรือไม่ เพราะคุณหมอท็อปเป็นถึงนายแพทย์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกุดข้าวปุ้น จ.อุบลราชธานี (ปากโป้ง, 2559) คำถามเหล่านี้ยังสะท้อนให้เห็นว่ายังมีคนในสังคมส่วนหนึ่งที่มีความคิดว่าเป็นคนเพศหลากหลายเป็นคนผิดปกติ ไม่มีความสามารถพอที่จะทำอาชีพที่มีเกียรติอย่างแพทย์ได้ ผู้เขียนจึงได้นำเสนอหมอผู้ดีที่ประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพแพทย์อย่างครบถ้วนเพื่อเป็นการบอกไปในทางตรงกันข้ามกับความคิดดังกล่าว

อีกทั้งผู้เขียนนำเสนอเรื่องเล่าที่ทำให้หมอผู้ดีเป็นแพทย์ที่มีจรรยาบรรณ ทำงานด้วยจิตวิญญาณของความเป็นแพทย์ที่ดี ทุ่มเทร่รักษาชีวิตของคนไข้อย่างเต็มที่ ไม่เลือกรักษาถึงแม้ว่าคนไข้จะรังเกียจเขา คนไข้จะเป็นคนที่เคยทำร้ายจิตใจเขา แต่เขาก็รักษาคนเหล่านี้ให้ปลอดภัย ไม่มีการกลั่นแกล้งอีกด้วย การประกอบสร้างตัวตนในพื้นที่การทำงานนี้ก็เพื่อให้คนในสังคมมองผู้ดีในแง่ดี ลบภาพจำที่ไม่ดีของคนในสังคมไทยที่มีต่อผู้ดี ยอมรับพวกเขาและไม่กีดกันเรื่องการทำงาน นอกจากนี้ด้วยภูมิหลังของเจ้าหมอที่ตัดสินใจเลือกเรียนแพทย์ทำให้เห็นที่มาของการนำเสนอตัวตนหมอผู้ดีที่ทำงานในวิชาชีพแพทย์ได้อย่างสมบูรณ์แบบ เนื่องจากเขามีวิธีคิดที่สำหรับคนเพศหลากหลายที่รู้สึกแค้น รู้สึกผิดกับตนเองเป็นเรื่องธรรมดาเพราะสังคมส่วนใหญ่ทำให้เรารู้สึกเช่นนั้น แต่เราต้องหาบางอย่างเพื่อทำให้ตนเองภูมิใจ ถือเป็นการสร้างสมดุลในจิตใจให้ตัวเอง ดังที่เขากล่าวไว้ในบทสัมภาษณ์ในผู้จัดการออนไลน์ ตอนที่เล่าถึงประสบการณ์เมื่อครั้งที่มีคนไข้มาพบเพื่อรักษาภาวะการเป็นคนรักเพศเดียวกัน และเขาก็แสดงออกมาให้เห็นด้วยจากการเลือกเรียนต่อในคณะแพทย์ตามคำแนะนำของพ่อแม่ ทั้งๆ ที่แท้จริงแล้วเข้าต้องการศึกษาในคณะอักษรศาสตร์ เขาอยากเป็นนักเขียน แต่เขากลับเลือกเรียนแพทย์ตามคำแนะนำของพ่อแม่ ซึ่งเขาเองก็กล่าวถึงเหตุผลของการตัดสินใจเลือกครั้งนี้ไว้ว่าเขาไม่สามารถเป็นลูกชายที่มีหลานให้พ่อแม่ภูมิใจได้

เขาจึงเลือกเรียนแพทย์ซึ่งเป็นอาชีพที่สังคมให้ความยกย่องตามความคาดหวังของพ่อแม่เพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ท่านทั้งสองและตนเอง

2.2 ตัวตน “ตุ๊ด” ในพื้นที่สังคมส่วนรวม

ในสังคมไทยการแสดงตัวตนของตุ๊ดและการพบเห็นตุ๊ดในพื้นที่สาธารณะเป็นเรื่องที่ปกติจึงทำให้ทั้งคนไทย และคนต่างชาติส่วนใหญ่เข้าใจว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้การยอมรับคนเพศหลากหลายอย่างมาก แต่ในความเป็นจริงแล้วสังคมไทยไม่ได้ยอมรับคนเพศหลากหลายอย่างแท้จริง ยังคงมีคนที่เกลียดกลัวหรือไม่ชอบคนเพศหลากหลายอยู่อีกมาก เพราะคนไทยมักจะคิดว่าตุ๊ดเป็นคนน่ากลัว อารมณ์รุนแรง เสียงดังโวยวาย พุดจาหยาบคาย ไม่มีมารยาท ภาพในเชิงลบเหล่านี้ยังคงมีให้เห็นตามสื่อต่างๆ เช่น ข่าวสาวประเภทสองทำร้ายหรือฆ่าผู้อื่น ฉากการทะเลาะตบตี ด่าทอกันของคนเพศหลากหลายที่มีในละครและภาพยนตร์

คนส่วนใหญ่จึงติดอยู่กับภาพที่น่ากลัวเหล่านี้ แต่ในความเป็นจริงแล้วตุ๊ดและคนเพศหลากหลายมิได้เป็นเช่นนั้นทุกคน คนที่มีน้ำใจก็มีแต่มิได้ถูกนำเสนอ หรือการนำเสนอเรื่องของตุ๊ดโดยสื่อที่เห็นทั่วไปอาจจะเป็นไปเพียงด้านเดียว ผู้คนที่รับข่าวสารไม่ได้รู้ถึงสาเหตุที่แท้จริงจึงทำให้ตุ๊ดถูกมองว่าเป็นผู้ร้าย

ดังนั้นผู้เขียนจึงตอบโต้ชุดความคิดเชิงลบที่มีต่อตุ๊ด ด้วยการนำเสนออัตลักษณ์ผ่านเรื่องเล่าเพื่อให้สังคมได้ทำความเข้าใจและมองตุ๊ดในมุมมองใหม่ อีกทั้งเพื่อเพิ่มพื้นที่ทางสังคมให้แก่พวกเขามากขึ้นด้วย โดยให้ตุ๊ดว่าเป็นผู้ตกชั้นและกระทำด้วยเหตุผล ตุ๊ดต่อสู้เรียกร้องเพื่อสิทธิความเป็นธรรมและตุ๊ดผู้มีจิตอาสา ผ่านเหตุการณ์ที่ตัวละครตุ๊ดถูกเอาเปรียบ ถูกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม และเหตุการณ์ที่ตุ๊ดช่วยเหลือคนที่กำลังเดือดร้อน เห็นได้จากรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 ตุ๊ดผู้ตกชั้นและกระทำด้วยเหตุผล

คนในสังคมส่วนใหญ่มักจะมองตุ๊ดว่าเป็นคนร้ายกาจ ชอบแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนเสียหายหรืออับอาย เช่น การด่าทอด้วยถ้อยคำหยาบคาย การใช้เสียงดังในที่สาธารณะ การใช้กำลังตบตีเมื่อมีปัญหา

ตัวตนที่ร้ายกาจเหล่านี้ถูกประกอบสร้างและนำเสนอโดยสื่อทั่วไป เช่น ภาพยนตร์ ตัวละครเพศหลากหลายที่แสดงในภาพยนตร์มักจะถูกนำเสนอให้เป็นคนที่ชอบพูดคำหยาบคายตลอดเวลา เสียงดังกรีดกรีดและใช้ความรุนแรงเมื่ออยากจะจัดการปัญหา เห็นได้จากในภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตก แหกนะคะ ในปี 2558 เป็นภาพยนตร์แนวผีตลก กำกับโดยพจน์ อานนท์ ตัวละคร

ส่วนใหญ่เป็นคนเพศหลากหลายและลักษณะของตัวละครที่ถูกนำเสนอก็มักจะพูดโววายเสียงดัง พูดคำหยาบปนไปตลอดทั้งเรื่อง

ภาพยนตร์นี้ได้รับความนิยมมากจากผู้ชมเห็นได้จากที่ภาพยนตร์เรื่องนี้สร้างมาแล้วทั้งหมด 6 ภาค และแสดงให้เห็นว่าภาพพฤติกรรมในทางลบของตุ๊ดถูกนำเสนอต่อสังคมอยู่อย่างต่อเนื่อง

ผู้เขียนจึงประกอบสร้างตัวตนในลักษณะใหม่ผ่านเรื่องเล่าเพื่อตอบโต้กับภาพเหมารวมที่มองว่าตุ๊ดเป็นคนร้ายกาจ โดยนำเสนอเหตุการณ์ปัญหาที่ตุ๊ดต้องเผชิญว่ามีสาเหตุมีที่มาและส่งผลให้ตุ๊ดต้องแสดงพฤติกรรมในทางลบออกมา เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นภาพความร้ายกาจของตุ๊ดว่า ในความเป็นจริงแล้วมีเหตุมีผล มิได้เกิดขึ้นเพียงเพราะอารมณ์เท่านั้น แต่เขาถูกปฏิบัติไม่ดีกว่า เห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ซ่าเห็นมาแต่ไกลก็ได้แต่บอกอามาให้ระวังหน่อย แล้วก็เดินบึ้งหลังให้นางเดินก่อน กำลังจะเดินพ้นเขตอันตราย... ก็มีบางสิ่งวิ่งกระแทกหลังซ่า ส่งผลให้โดนอามาล้ม ของเชิงกระจาย หันไปเป็นชะนีเด็กกับรองเท้ามหัศจรรย์ นางไม่ล้ม ไม่ล้มไม่เท่าไม่ขอโทษ ไม่ขอโทษไม่เท่าไม่ช่วยเก็บของ ไม่ช่วยเก็บของไม่เท่าแมงยีนซ่า กุกับน้องชาย ช่วยพุงอามาแล้วคิดว่า...เดี่ยวมึงเจอกู

ซ่า: ตุ๊ดลูกหนอยลึคะ คนเยอะแยะเล่นแบบนี้มันอันตราย...

ป้า: แล้วจะให้ทำยังไงจะน้อง นิดๆ หน่อยๆ คนไทยด้วยกันทำไมน้องต้องทำให้มีปัญหา (เสียงดัง)

ซ่า: (กุเสียงดังกว่า) ก็นี่งะปัญหา !!! (ชี้ไปทางอามา) คนปกติล้มอะไม่เท่าไรหรื นี่คนแก่ล้ม ตั้งแต่เดินมานี่ป้าถามคนล้มยังว่าเค้าเป็นอะไรีเปล่า ?

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 26-27)

เหตุการณ์ข้างต้นเป็นตอนที่ซ่ากับอามาอยู่ในห้างสรรพสินค้า ทั้งสองคนกำลังเดินไปร้านอาหารแต่ระหว่างทางถูกเด็กผู้หญิงที่เล่นรองเท้าสเก็ตชนจนล้ม ซ่าของกระจัดกระจาย ทั้งๆที่ซ่าและอามาเดินกันอย่างระมัดระวังแล้ว เมื่อเกิดเหตุการณ์เด็กผู้หญิงคนดังกล่าวกลับไม่ช่วยเหลือหรือแม้แต่จะกล่าวขอโทษ จึงทำให้ซ่ามีปากเสียงกับแม่ของเด็ก

จากเหตุการณ์นี้จะเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเสนอให้เห็นถึงสาเหตุของการพูดจาเสียงดังหรือการมีปากเสียงระหว่างซ่ากับแม่เด็ก เพราะเด็กและผู้ปกครองไม่สำนึกในความผิดของตน จึงไม่คิดที่จะแสดงความขอโทษหรือแสดงความรับผิดชอบใด แต่กลับมองว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยถึงแม้ว่าคนล้มจะเป็นคนสูงอายุ ซึ่งการล้มในคนสูงอายุเป็นเรื่องอันตรายมาก ด้วยเหตุผลนี้จึงทำให้ซ่าโกรธมากและพูดเสียงดังใส่แม่ของเด็ก นอกจากนี้ผู้เขียนยังนำเสนอให้เห็นเหตุผลของการพูดเสียงดังของซ่าใน

ตอนต้นเหตุการณ์ด้วยว่า ข้าพยายามเดินอย่างระวังเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น ดังข้อความที่ว่า ก็ได้แต่บอกอาม่าให้ระวังหน่อย แล้วก็เดินบังหลังให้นางเดินก่อน แต่ก็ไม่สามารถป้องกันอุบัติเหตุครั้งนี้ได้ ถึงแม้ว่าเด็กและแม่จะไม่ขอโทษในตอนแรกแต่ข้าก็ไม่ได้ต่อว่าทันที แต่พูดจาสุภาพด้วยอย่างผู้มีการศึกษาว่า ช่วยดูแลลูกด้วยเพราะการเล่นนี่ในที่ชุมชนจะเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งข้าทำให้เห็นว่าปฏิบัติต่อแม่ลูกคู่ด้วยดี แต่แม่เด็กก็ยังพูดจาไม่ดี ไม่รับผิดชอบกับการกระทำของลูกตนเอง

ผู้เขียนนำเสนอสาเหตุการกระทำของตุ๊ดดังกล่าวก็น่าเพื่อแสดงให้เห็นว่าแท้จริงแล้ว ภาพความร้ายกาจของตุ๊ดที่พูดจาเสียงดัง กล่าวคำหยาบคายหรือแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวในที่สาธารณะนั้นมีสาเหตุ มีสิ่งที่มีมากระตุ้นให้เขาต้องแสดงพฤติกรรมรุนแรงออกมา เนื่องจากเขาต้องการที่จะผดุงความถูกต้องความดีงามในสังคม เมื่อแรงกระตุ้นเช่นนี้เขาจึงต้องแสดงอีกหน้าที่หนึ่งออกมาเหมือนเช่นในเรื่องเล่าของเขาที่มักจะกล่าวเปรียบตนเองเป็นตัวการ์ตูนเซเลอร์มูนซึ่งเป็นตัวแทนของผู้พิทักษ์ความถูกต้องและความดี ถือเป็นกรนำเสนอเพื่อให้เห็นในทางตรงข้ามกับภาพเหมารวมที่ว่า ตุ๊ดเป็นคนร้ายกาจและมักจะใช้อภัยคำรุนแรงกับผู้อื่น

จากหนังสือบันทึกของตุ๊ดยังปรากฏเรื่องเล่าที่ทำให้เห็นสาเหตุของพฤติกรรมรุนแรงที่ตุ๊ดแสดงออกมาอีก ดังตัวอย่างนี้

ข้า: มีอะไรรีไปล่าครับ...

หญิงก้อย: (หันมา มองหัวจรดตีน) มายุ่งอะไรด้วย...

ข้า: ผมว่าคุณใจเย็นก่อนไหมครับ

หญิงก้อย: ใจเย็นอะไร จะจับใจต้องใจเย็นด้วยหรือ

ข้า: แล้วคุณรู้ได้ยังไงว่าเค้าเป็นใจ

หญิงก้อย: แล้วเงินมันจะหายไปไหน (เสียงดังมากกก) ละลายหรือ ถ้ามอะไรโง่ๆ อย่ามายุ่งไม่ใช่เรื่องของมึง...

หญิงก้อย1: มองกูทำไมอีดอก... !!??

พร้อมกับผลึกข้าที่หน้าออกอย่างแรง 1 ที่จนเซ

ซวิ้งงง !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

(เสียงตุ๊ดภาคอสูรเอาดาบเขื่อนคอตุ๊ดโลกสวยตายโหงคาทุ่งคามิลเลียน)

ทุกอย่างเกิดขึ้นเร็วมาก

ข้าเอาถุงสโมกกีโบทในมือขวา พาดไปที่หน้านางด้วยความแรงดุจอรอุมาตบลูกยางใส่ที่มณีปุณ ลูกถึงแตกกระจาย ใส้กรอกมายองเนสและผักหญ้าจำนวนมหาศาลพุ่งเข้าสู่หน้านางที่เซล้มลง และยังเผื่อแผ่ไปถึงเพื่อนสาวของนางด้วย

ข้อความจากเหตุการณ์ที่ซ่าเข้าไปช่วยพนักงานร้านสะดวกซื้อเจอจากบ๊วยรุ่นหญิงคนหนึ่งที่กำลังกล่าวหาว่าพนักงานร้านสะดวกซื้อขโมยเงินของเขาไป และพยายามโวยวายเพื่อให้พนักงานคืนเงิน บ๊วยรุ่นคนดังกล่าวเริ่มอาละวาดทำลายข้าวของในร้าน รวมถึงหันมาทำร้ายและพุดจาหยาบคายใส่ซ่าจนซ่าต้องตอบโต้กลับด้วยการใช้กำลัง

ผู้เขียนนำเสนอให้เห็นสิ่งที่ซ่าต้องเผชิญอยู่ว่าเป็นสถานการณ์ที่รุนแรงและระดับความรุนแรงในการกระทำของบ๊วยรุ่นเป็นสิ่งทีกระตุ้นให้ซ่าต้องใช้กำลังตอบโต้กลับ เพราะตั้งแต่ช่วงต้นของการเริ่มพุดคุยเพื่อช่วยพนักงานจัดการกับปัญหา ซ่าพุดจาดีและสุภาพกับบ๊วยรุ่นหญิงคนนี้ แต่บ๊วยรุ่นคนนั้นก็กลับแสดงกิริยาและพุดจาไม่สุภาพกลับมา เห็นได้จากกิริยาที่บ๊วยรุ่นผู้หญิงหันมามองซ่าอย่างไม่สุภาพ เพราะมองตั้งแต่หัวจรดเท้า อีกทั้งกล่าวถ้อยคำหยาบคายและเสียงดังกับซ่าด้วยว่า “ถามอะไรโง่ๆ อย่างมาอย่ามายุ่งไม่ใช่เรื่องของมึง” หลังจากนั้นซ่าจึงเลิกพุดกับบ๊วยรุ่นคนนั้นเพราะคิดว่าไม่สามารถช่วยพนักงานแก้ปัญหาได้สำเร็จ และซ่าพยายามไม่โกรธ ไม่สนใจ แต่บ๊วยรุ่นสาวก็ยังไม่หยุดเขาทำลายของในร้านและพาลมาถึงซ่าด้วย ซ่าถูกผลักที่อกและถูกด่าทอด้วยถ้อยคำหยาบคาย ซึ่งการแสดงพฤติกรรมรุนแรงของตุ๊ดทีกระทำการลงไปนั้นเป็นผลมาจากการปกป้องผู้อื่น เขาพยายามช่วยพนักงานร้านสะดวกซื้อจัดการกับปัญหาจนเขาได้รับผลกระทบด้วย แต่เมื่อเขาถูกทำร้ายเขาก็ไม่ยอมแพ้และตอบโต้กลับเพื่อความถูกต้อง

ภาพความร้ายกาจของตัวละครบ๊วยรุ่นที่เพิ่มระดับความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ เป็นสิ่งที่ทำให้เห็นว่าตุ๊ดนั้นถูกกระตุ้นให้โกรธ ตุ๊ดไม่ได้เป็นผู้คุกคามหรือใช้กำลังก่อน เพียงแค่ต้องการช่วยเหลือปกป้องผู้ที่กำลังเดือดร้อน

นอกจากนี้เหตุการณ์นี้ยังแสดงให้เห็นตัวตนด้านอื่นของตุ๊ดด้วยคือ ตุ๊ดเป็นคนที่มีความอดทนอดกลั้น และตุ๊ดเป็นคนสุภาพ เพราะก่อนที่ซ่าจะตบหน้าบ๊วยรุ่นหญิงคนนั้น ซ่าพุดกับบ๊วยรุ่นคนนั้นอย่างสุภาพและก็ยังอดทนอดกลั้นอย่างถึงที่สุด ไม่ตอบโต้กลับไปเลยไม่ว่าจะเป็นวาจาหรือการกระทำ ถึงแม้ว่าบ๊วยรุ่นหญิงจะแสดงกิริยาและพุดจากลับมาอย่างไม่สุภาพ เรื่องเล่านี้จึงทำให้เห็นว่าแท้จริงแล้วตุ๊ดไม่ได้เป็นคนร้ายกาจ อีกทั้งยังเป็นคนสุภาพและเป็นคนที่อดทนอดกลั้น ไม่ใช่อารมณ์ในการแก้ปัญหาอีกด้วย

“ทำไมพุดคะ ?” ซ่าหันไป เป็นอึดึกนรกสองคนยืนอยู่ข้างๆ

เด็ก1: เป็นตุ๊ดเธอ

เด็ก2: ตุ๊ดๆๆๆ

เด็ก1: ้วยยย ตัวเองง...

คิดเอาเองจากประสบการณ์ว่า เด็กสปีชีส์นี้ การไม่ตอบโต้ตอบคือทางออกที่ดีที่สุด ข้าจึงลุกไปหยิบหนังสือพิมพ์มานั่งอ่าน...อยู่ดีๆ หนังสือพิมพ์ข้างหน้าก็ถูกระชากออกคามือ...

เด็ก2: ตู๊ดๆๆๆๆๆ

เด็ก1: ไม่คีนน ตู๊ด ไม่ให้ตู๊ด...

ชานับ 1 ถึง 40,000 ในใจเพื่อสะกดอารมณ์...ผ่านไป 5 นาที...อยู่ดีๆ ก็ได้ยินเสียงหัวเราะ พร้อมหนังสือพิมพ์พัดมาที่ไหลอย่างแรง...แหม่งก็วิ่งหัวเราะ ตะโกนตู๊ดโกรธๆๆ กลับไปที่แม่...

พอตรวจเสร็จเดินออกมา พยายามยังไม่ทันจะปิดประตูตี อีดูโอรกก็วิ่งมาจากด้านหลังและเอาหนังสือพิมพ์พัดหลังอย่างดัง ช่าหันไป

เด็ก1: ตู๊ดๆๆๆๆๆ

เด็ก2: ตู๊ดๆๆๆๆๆ อีตู๊ด

พอจบประโยค “อีตู๊ด” ช่ากระชากหนังสือพิมพ์จากอีเด็กโต อ้ามือสูงเป็นมุมเงย 45 องศา แล้วหวด “Top Spin” ที่หัวเด็กทั้งสองคนเสียงสนั่นด้วยความรักคนละที

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 234-238)

เรื่องเล่าข้างต้นมาจากหนังสือบันทึกของตุ๊ด เป็นเหตุการณ์ขณะที่ช่าไม่สบายไปหาหมอที่โรงพยาบาล ระหว่างที่รอหมอช่าเจอกับเด็กสองคนที่เข้ามาก่อวุ่น พุดจาล้อเลียน เหยียดเพศหลายครั้งและทำร้ายร่างกายช่าด้วย จนทำให้ช่าทนไม่ไหว ช่าจึงตอบโต้กลับโดยการใช้น้ำหนังสือพิมพ์ที่เด็กทั้งสองคนใช้ตีช่า ตีหัวเด็กทั้งสองคนนั้นคืน

ผู้เขียนนำเสนอเหตุการณ์นี้เพื่อให้แสดงให้เห็นว่า ช่าถูกระชากก่อน ทั้งๆ ที่ช่ากำลังป่วย ทั้งถูกล้อเลียน ถูกเหยียดเพศ ก่อวุ่นจนถึงขั้นทำร้ายร่างกาย เห็นได้จากถ้อยคำล้อเลียนที่ว่า ตู๊ดๆๆๆ ว้ายยย ตัวเองงง อีตู๊ด ไม่คีนนตู๊ด ไม่ให้ตู๊ด อีกทั้งยังก่อวุ่นโดยกระชากหนังสือพิมพ์ไปขณะที่กำลังนั่งอ่าน และช่าก็ถูกเด็กทั้งสองคนทำร้ายร่างกายโดยใช้น้ำหนังสือพิมพ์ตีเข้าที่ไหล่และหลังด้วย ซึ่งในที่สุดการกระทำของเด็กเหล่านี้เป็นผลทำให้ช่ากระทำรุนแรงตอบกลับเด็กๆ ไปโดยการใช้น้ำหนังสือพิมพ์ตี แต่จากการนำเสนอจะเห็นได้ว่าการตอบโต้ของช่าไม่ได้กระทำไปอย่างไรเหตุผลหรือใช้อารมณ์ในการตัดสิน แต่เขาเป็นฝ่ายที่ถูกกระทำ

เรื่องเล่านี้จึงเป็นการประกอบสร้างตัวตนของตุ๊ดว่าไม่ได้เป็นคนร้ายกาจหรือสร้างความเดือดร้อนให้ใครก่อน เพราะจากการนำเสนอจะเห็นว่าตุ๊ดเป็นผู้ที่ถูกกระทำก่อนและเขาก็อดทนควบคุมอารมณ์ของตนเองอย่างเต็มที่แล้ว แต่เด็กทั้งสองคนนั้นก็ไม่มีเหตุจนช่าต้องกระทำกลับไป ภาพตุ๊ดที่ร้ายกาจตีหัวเด็กกลับไปนั้น แท้จริงแล้วเป็นภาพของคนที่ถูกกระทำกำลังสู้กลับคนที่เข้ามารังแก

นอกจากนี้ยังเห็นการประกอบสร้างตัวตนของตุ๊ดว่าเป็นคนอดทนอีกด้วย เพราะก่อนที่เข้าจะตัดสินใจตีหัวเด็กทั้งสองคน ข้าถูกตีกๆ กวนหลายครั้งด้วยการล้อเลียนเหยียดเพศ และใช้หนังสือพิมพ์ตี แต่ข้าก็อดทนไม่ตอบโต้กลับไป ดังจะเห็นจากข้อความที่ข้ากล่าวถึงทางออกที่ดีที่สุดเมื่อเจอเด็กประเภทก่อกวนคือการวางเฉยไม่ตอบโต้ กับอีกข้อความหนึ่งที่กล่าวถึงการสะกดอารมณ์ตนเองด้วยการนับเลข 1 ถึง 40,000 ซึ่งเป็นจำนวนที่สูงมากก็แสดงให้เห็นว่าเขาอดทนอดกลั้นสูงเช่นเดียวกันจำนวนเลขที่เขา นับ

ผู้เขียนเล่าให้เห็นถึงสาเหตุของพฤติกรรมและการกระทำที่ก้าวร้าวของตุ๊ดด้วยการนำเสนอตัวละครที่มีลักษณะนิสัยไม่ดี ไม่ให้เกียรติผู้อื่นและแสดงพฤติกรรมก่อกวนเหยียดหยามอีกด้วย เช่น การพูดจาไม่สุภาพ การพูดเหยียดเพศ เอาเปรียบจนไปถึงการทำร้ายร่างกายตุ๊ด ซึ่งลักษณะของตัวละครเช่นนี้ผู้เขียนนำเสนอในเรื่องเล่าเพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นสาเหตุทำให้ตุ๊ดต้องตอบโต้กลับไปพวกเขาด้วยความรุนแรงเช่นกัน เพราะตุ๊ดเป็นฝ่ายที่ถูกกระทำรุนแรงก่อน อีกทั้งผู้เขียนยังนำเสนอให้เห็นว่าก่อนการแสดงพฤติกรรมและการกระทำที่รุนแรงของตุ๊ด เขาแก้ปัญหาแล้วด้วยความอดทนอดกลั้น ใช้ความสุภาพเพื่อไม่ให้ปัญหามานปลาย ดังนั้นแสดงว่าในความเป็นจริงแล้ว ภาพความรุนแรงที่คนทั่วไปเห็นไม่ใช่ตัวตนของตุ๊ด ผู้เขียนจึงต้องการให้คนในสังคมไทยมองตุ๊ดในมุมใหม่ผ่านการสื่อสารด้วยเรื่องเล่าว่า เขาเป็นคนมีความอดสูง ใจเย็น ไม่ใช้อารมณ์และกระทำสิ่งใดก็มาจากการคิดไตร่ตรองด้วยเหตุผลแล้ว ซึ่งนอกจากนี้จากการศึกษาภูมิหลังด้านทัศนคติมุมมองของผู้เขียนหนังสือบันทึกของตุ๊ดก็พบว่ามีส่วนในการประกอบสร้างตัวตนของตุ๊ดในด้านนี้ด้วย ดังที่เขากล่าวแสดงมุมมองต่อคนเพศหลากหลายที่ถูกยึดเยียดว่าต้องเป็นคนตลกไว้ว่า สังคมต้องเกิดการเรียนรู้ในความหลากหลายที่ทุกคนมี โดยการปรับมุมมองใหม่ มองคนเพศหลากหลายในฐานะมนุษย์เหมือนกัน ต้องไม่จับจ้องไปที่เพศว่าเพศอะไร เพราะเมื่อมองคนอื่นในฐานะมนุษย์แล้วก็จะรับรู้ได้ว่ามนุษย์ทุกคนย่อมมีอารมณ์ที่หลากหลายทั้งดีและไม่ดี เมื่อรับรู้และเข้าใจถึงความหลากหลายของความเป็นมนุษย์แล้วก็จะเกิดการให้เกียรติกันมากขึ้น จากทัศนคตินี้ก็ทำให้เห็นว่าเขาต้องการให้คนในสังคมมองคนเพศหลากหลายว่าเป็นมนุษย์เหมือนกันกับคนอื่น และมนุษย์ทุกคนย่อมมีอารมณ์และตัวตนที่หลากหลายเหมือนกัน เพศไม่ใช่สิ่งที่ใช้บอกว่าเป็นอย่างไร ดังนั้นผู้เขียนจึงนำเสนอเรื่องเล่าที่ทำให้เห็นว่าตัวตนของตุ๊ดมิได้เป็นอย่างที่คนในสังคมเข้าใจ

2.2.2 ตุ๊ดผู้ต่อสู้เรียกร้องเพื่อสิทธิความเป็นธรรม

การเอาไรต์เอาเปรียบและการฉกฉวยโอกาสจากผู้อื่นอย่างเห็นแก่ตัวเกิดขึ้นในทุกสังคม รวมถึงสังคมไทยด้วย ด้วยลักษณะคนไทยที่ไม่ค่อยแสดงออกอย่างตรงไปตรงมาว่ารู้สึกอย่างไรและเป็นผู้ที่รักสงบ ไม่ชอบมีปัญหากจึงทำให้เมื่อคนไทยถูกเอาเปรียบหรือถูกกระทำจาก

คนที่เห็นแก่ตัว เมื่อถูกกระทำแล้วคนไทยก็จะไม่แสดงออกว่าไม่พอใจและจะไม่ถือโทษเอาผิดกับคนที่สร้างปัญหาด้วย โดยเฉพาะปัญหาการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เช่น การแข่งคิว หากถูกแข่งคิวขณะเข้าแถวเพื่อรอซื้อสินค้าหรือใช้บริการ คนไทยส่วนใหญ่ก็จะไม่กล้าพูดทักท้วงหรือแสดงความไม่พอใจยอมให้บุคคลนั้นแซง เพราะไม่อยากมีปัญหา ไม่ต้องการทำให้ปัญหาดังกล่าวขยายวงกว้างและคิดว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่มีเชื่อว่าคนไทยจะมีบุคลิกลักษณะอย่างที่ว่าข้างต้นเหมือนกันทุกคน ย่อมมีคนที่แตกต่างกันเพราะแต่ละบุคคลมีมุมมองต่อปัญหาที่แตกต่างกันออกไป เนื่องจากแต่ละบุคคลก็มีที่มาแตกต่างกัน เช่น เต็บโตหรือได้รับการเลี้ยงดูในครอบครัวที่มีลักษณะต่างกัน มีประสบการณ์ชีวิตที่ต่างกัน รวมไปถึงการศึกษาและสถานะทางสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหล่อหลอมตัวตนของคนในสังคมให้แตกต่างกันหลากหลายกันไป การนำเสนอเรื่องการเสียมารยาทในเรื่องเล่าเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนใช้ชุดความคิดเรื่องมารยาททางสังคมของคนในเมืองมาใช้ช่วยสร้างเรื่องเล่า ได้แก่ เรื่องกาลเทศะในที่สาธารณะ ซึ่งถือได้ว่าเป็นเรื่องมารยาทพื้นฐานสำคัญที่คนควรรู้และปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมว่าควรหรือไม่ควรจะทำ เช่นที่ศมน รังษีสुरิยันต์แจ่ม (2558) กล่าวว่า การหลงลืมมารยาททำให้คนยึดตนเองเป็นหลัก ไม่คำนึงถึงคนรอบข้างว่าจะรู้สึกอย่างไร หรือที่เรียกว่าไม่เอาใจเขามาใส่ใจเรา หากคนส่วนใหญ่มีความคิดเช่นนี้ก็จะทำให้สังคมวุ่นวายและคนที่ไม่คำนึงถึงเรื่องมารยาทในสังคมนี้ก็จะไม่ได้รับความนิยมนิยมชมชอบจากคนรอบข้าง

ดังนั้นภาพตัดในเรื่องเล่าจึงนำเสนอให้เห็นว่าตัดเป็นผู้ที่ต่างออกไป เมื่อเขาถูกเอาเปรียบ ถูกเสียมารยาทใส่ ถูกแย่งชิงสิทธิอันชอบธรรมของตนรวมไปถึงสิทธิของผู้อื่น เขาจะลุกขึ้นมาต่อสู้เพื่อปกป้องสิทธินั้น ซึ่งการนำเสนอเช่นนี้ก็เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นว่าการกระทำที่ก้าวร้าวรุนแรงของตัดแท้จริงแล้วมีสาเหตุ พวกเขาไม่ได้เป็นคนอารมณ์รุนแรง ก้าวร้าวหรือไร้มารยาทอย่างที่เขาเข้าใจ อย่างเช่นกรณีการเผยแพร่คลิปวิดีโอของสาวประเภทสองรายหนึ่งกำลังยื่นไว้วางเสียงดังต่อว่าพนักงานร้านไก่ทอดที่ห้างสรรพสินค้า ในจังหวัดอุบลราชธานี หลังการสอบถามของสำนักข่าวจึงได้รู้ว่าเขาถูกพนักงานหัวเราะเยาะ แสดงท่าทางไม่ยอมให้บริการและเดินหลบไปหลังร้าน จึงทำให้เขาต้องแสดงกิริยาไว้วางดังที่ปรากฏในคลิปวิดีโอ (KFC ไร่ชี้แจง! กะเทยวินแตกถูกพวง.หัวเราะเยาะใส่, 2559)

ดังนั้นเพื่อเป็นการลดภาพในเชิงลบของตัด ผู้เขียนจึงได้นำเสนอตัวตนตัดที่ต่อสู้เรียกร้องสิทธิความเป็นธรรมให้กับตนเองและผู้อื่น เพื่อเรียกร้องสิทธิความธรรม ความเท่าเทียมกันในฐานะที่เป็นมนุษย์ อีกทั้งเป็นกระบอกเสียงให้แก่ตัดและตอบโต้ความคิดที่ว่าตัดเป็นคนร้ายเป็นคนนิสัยไม่ดี ผ่านเหตุการณ์ที่ตัดถูกเอาเปรียบหรือถูกหลอก เห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

อีกหนึ่งคิปลิฟต์จะปิด อีหยกตัดสินใจเปิดศึกด้วยการเอาตีนไปเหยลิฟต์ให้ดังเปิดออก...

หยก: นี่ คุณ

นี่ไข่มุก: (มองซ้ายขวาเหมือนไม่ใช่กู)

ซ่า: คุณไม่เห็นหรือว่ามีคนยืนอยู่ตรงนี้...

ลิฟต์ปิดอีกครั้ง ซ่าเอาตีนเหยอีกรอบ ลิฟต์เปิดออก

นี่ไข่มุก: คุณจะเอาใจคะ นี่มันเสียเวลาแล้วนะ

หยก: คุณก็ออกมาสิ...

ลิฟต์ปิด ซ่ากับหยกเอาตีนไปขวางพร้อมกัน ลิฟต์เปิดออก

นี่ไข่มุก: นี่ (ทำท่าเอาเรื่อง)

ซ่า: ทำไมคะ?

นี่ไข่มุก: คุณน่าจะทำไม ?

ซ่า: มารยาทนะมีหน้อยดิคุณ คุณเห็นคนออกมารอกก็ต้องรอ ให้เค้าเข้าไปหมดก่อนคุณค่อยแทรกเข้าไป
ถูกปะ?...

นี่ไข่มุก: ไม่ต้องๆ (เอามือขวางเพื่อน) เรื่องเล็กทำเป็นเรื่องใหญ่ ลิฟต์ก็มีตั้งหกตัว

หยก: ห๊ะ!? แล้วทำไมต้องรอตัวอื่นวะ ในเมื่อมันเป็นสิทธิของชั้นที่จะอยู่ตรงนั้นปะ (ชี้ไปที่ลิฟต์)

นี่ไข่มุก: (ส่ายหน้าพร้อมมองข้ามไปที่สหายนี้หน้าลิฟต์) แย่ง!! มึงจะไปมัย?!

สหายนี้1: (สับสนในชีวิตสุดๆ)

นี่ไข่มุก: เออดี จั๊กไปละ (เอ้อมมือจะไปกดปิดลิฟต์)

ซ่า/หยก: (เตรียมเอาตีนขวางอีกรอบ)

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 2, 2558: 39 - 42)

จากตัวอย่างซ่ากับหยกกำลังลงลิฟต์จากตึกเพื่อจะกลับบ้าน ก่อนถึงชั้นล่างมีคนลงก่อน ซ่าและหยกอยู่ด้านหน้าจึงออกจากลิฟต์เพื่อให้คนที่อยู่ด้านหลังเดินออกจากลิฟต์ได้ แต่ระหว่างนั้นซ่าและหยกถูกผู้หญิงสองคนที่กำลังยืนรอลิฟต์อยู่ที่ชั้นดังกล่าวเดินแทรกเข้าไปยืนแทนที่ แต่ซ่าและหยกไม่ยอม

ผู้เขียนประกอบสร้างตัวตนของตุ๊ดให้ต่อสู้เพื่อสิทธิของตน เมื่อถูกเอาเปรียบ เห็นได้จากการกระทำของซ่าและหยกที่เอาเท้าไปขวางลิฟต์ไว้และพยายามพูดให้ผู้หญิงคนที่แทรกเข้าไปออกมาหลายครั้ง แต่ผู้หญิงคนนี้ก็ไมยอมออกมา การนำเสนอตัวละครผู้หญิงที่เดินแทรกเข้าไปในลิฟต์

ยิ่งช่วยให้ภาพของตุ๊ดที่กำลังต่อสู้มีความถูกต้องมากขึ้น เพราะเขาฉกฉวยสิทธิอันถูกต้องมาจากซ่า และหยกซึ่งเขาทั้งสองคนมีความชอบธรรมในการทวงคืน

นอกจากนี้การนำเสนอเหตุการณ์นี้ยังเป็นการตอบโต้ชุดความคิดที่ว่า ตุ๊ดเป็นคนร้ายกาจอีกด้วย เพราะถ้าคนเห็นการกระทำของซ่าและหยกอาจเข้าใจผิดไปได้ว่าเป็นการกระทำก้าวร้าวรุนแรง สร้างความเดือดร้อนให้คนอื่น แต่แท้จริงแล้วเขาทั้งสองคนเป็นคนที่ถูกเอาเปรียบและพวกเขาเพียงแค่อยากต่อสู้เพื่อสิทธิของตนเองเท่านั้น

เหตุการณ์ต่อมาในหนังสือบันทึกของตุ๊ดเช่นกันซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่เพียงเขาจะปกป้องสิทธิของตนเองเท่านั้น แต่ยังปกป้องสิทธิให้แก่ผู้อื่นด้วย เห็นได้ดังต่อไปนี้

ซ่ายิ้มเล็กน้อยและคิดว่า ถ้ามีหน้าด้านอีกทีคงจะต้องเจอพลังเซเลอร์จากกูแน่นอน แล้วนางก็หน้าด้านจริงๆ...ซ่าออกเดินกึ่งวิ่งแข่งน้องนักเรียนหญิงจนเปียปลิว และกระโดดโบกแท็กซี่ ข้างหน้ามชะนีพูดเล็ก นางผงะเล็กน้อย แล้วแท็กซี่ก็จอดแบบงงๆ

ซ่า: น้อง น้อง!!! (เปิดประตูค้างไว้และเอาตัวบัง)

เด็กหญิงวิ่งหอบกระเป๋ามาด้วยสีหน้าปิติ นางก้มหัวขอบคุณแล้วขึ้นรถไป...

ซ่าปิดประตูรถและค่อยๆ หันไป...

ซ่า: ขอโทษนะคะ

ชะนีพูดเล็ก: ค่ะ?

ซ่า: แลวอยู่ (มายมือ) ด้านโน้นคะ...

ชะนีพูดเล็ก: คือดิฉัน (ดิฉัน?) ของเยอะนะคะ ขอไปก่อนได้มั๊ย

ซ่า: ที (หัวเราะ) ของคนอื่นก็เยอะปะคะ

ชะนีพูดเล็ก: ไม่ใช่ คือต้องรีบกลับด้วย มีน้ำใจกับผู้หญิงหน่อยสิคะ

ซ่า: ในแถวนี้ไม่มีผู้หญิงเธอคะ

ชะนีพูดเล็ก: (ต๋องต๋อง มอถน) มองถน

ซ่า: นี่คุณ ทุกคนก็รีบกันหมดนะคะ นี่ยืนรอกันมาเป็นชั่วโมง ทำอะไรได้ ก็มันเป็นมารยาท

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 3, 2558: 123-125)

จากเรื่องเล่าข้างต้นซ่าเข้าแถวรอแท็กซี่กลับบ้านแต่มีผู้หญิงคนหนึ่งพยายามแข่งคิวผู้หญิงคนนี้พยายามแข่งคิวเด็กนักเรียนผู้หญิง ซึ่งเป็นคิวก่อนหน้าซ่า ซ่าเห็นจึงเข้าไปช่วยเด็กนักเรียนคนนั้นเพื่อไม่ให้ถูกแข่งคิวแย่งรถแท็กซี่ไป

ผู้เขียนนำเสนอให้เห็นว่าตุ๊ดไม่ยอมให้ใครมาเอาเปรียบและจะต่อสู้เพื่อสิทธิของตัวเองอย่างเต็มที่ เพราะเขาถูกเอาเปรียบโดยการแซงคิว เห็นได้จากการผายมือของข้าพร้อมพูดให้ผู้หญิงคนที่พยายามจะแซงคิวไปเข้าแถวอย่างไม่มีข้อยกเว้น ไม่ว่าผู้หญิงคนนั้นจะอ้างว่าของเยอะขอไปก่อนหรืออ้างว่าให้เข้าแสดงน้ำใจกับผู้หญิงโดยยอมให้แท็กซีก่อน แต่เขาก็ไม่ยอมทั้งยังบอกกับผู้หญิงคนนั้นว่าต้องรอเช่นเดียวกันกับคนอื่น เพราะเป็นมารยาทถึงแม้จะนานก็ตาม ซึ่งจากเหตุการณ์นี้ผู้เขียนไม่เพียงนำเสนอภาพตุ๊ดต่อสู้เพื่อสิทธิของตนเองเท่านั้น แต่ยังนำเสนอภาพ ตุ๊ดปกป้องสิทธิของผู้อื่นด้วย แสดงให้เห็นถึงความเป็นนักสิทธิมนุษยชนในตัวของตุ๊ดที่มองสิทธิของทุกคนเป็นเรื่องสำคัญ และต้องเคารพในสิทธิของกันและกัน ดังการกระทำของข้าที่เข้าไปช่วยเรียกแท็กซีให้เด็กนักเรียนผู้หญิงเพื่อไม่ให้ถูกแซงคิว

นอกจากผู้เขียนจะนำเสนอว่าตุ๊ดเป็นนักต่อสู้เพื่อสิทธิความเป็นธรรมแล้ว ในเรื่องเล่าที่ยกมาต่อไปนี้ยังแสดงให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นคนจิตใจดี มีเมตตาอีกด้วย

เดินข้ามสะพานลอยหน้าปากซอยเจอคุณยายขอทานคนนึง...ดูชรามาก ที่เท้ามีผ้าพันแผลรอบแล้วเหมือนมีเลือดซึม น่ากลัวมาก...ข้าจึงควักแบงก์ 20 ให้นาง...ข้าเลยถามว่าฝนจะตกไม่ไปหลบฝนก่อน นางบอกว่ายายเดินไม่ได้ ข้าเจ็บ ข้าเลยบอกให้ช่วยน้ย นางบอกไม่ต้องเดี๋ยวหลานนางก็มารับ...นางพูดแทรกขึ้นมาว่าเจ็บแผลมาก...ไม่มีเงินไปหาหมอ ข้าตบๆ ที่กระเป๋ากางเกงเจอแบงก์ร้อยเลยให้นางไปบอกว่าไปหาหมอนะ...แล้วเดินออกมา คิดในใจว่าข้ากลับถ้านางยังอยู่จะซื้อยาให้นางทา...

อียายขอทานเมื่อเข้าค่า...นางก็ยืนเคาะดินอยู่หน้าเคาน์เตอร์ เน้น!! เคาะดิน เคาะดินข้างที่เจ็บนะค่ะ แต่ตอนนี้อย่างนวล ไม่มีแม่แต่ผ้าหรือแผลเสียอะไรเลย นางยืนเคาะดินอยู่นานมาก แล้วก็บ่นๆ พึมพำเร่งให้พนักงานนับเร็วๆ...ข้าหยิบเหรียญห้าที่ห่างออกไปไม่ไกลแล้วเดินไปที่นาง วางเหรียญเบาๆ บนเคาน์เตอร์ พร้อมบอกด้วยเสียงนุ่มสุดชีวิตว่า “ตั้งค์ตคคะ” นางไม่หันมาแต่ตอบว่า “จ๊ะ” สักพักเห็นข้าไม่เดินไปไหน นางก็เลยหันมา ข้ายิ้ม “ข้าไม่เจ็บแล้วนี่คะ”...นางหันกลับไปหยิบแบงก์ร้อยมาแล้วส่งให้ข้าพร้อมเสียงเหวี่ยง “ไม่เอาละ เอาคืนไป” ข้าตะปบกลับ นางก็หันไปทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ข้าก็ไม่ไปไหน นางเคาะดินสักพักแล้วหันกลับมาใช้น้ำเสียงที่ตั้งขึ้นว่า “จะเอาอะไรอีก” และไวเท่าความคิด “กูให้มึงไปร้อยยี่สิบ” นางผะเพราะข้าให้เสียงกะเทยที่ตั้งกว่านางถึงเกือบ 20 เดซิเบล นางท่าทางตกใจแล้วหันไปหยิบแบงก์ยี่สิบ ลนลานจนกองเหรียญที่นับแล้วหล่น

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 220-222)

จากตัวอย่างจะเห็นว่าในช่วงต้นผู้เขียนนำเสนอภาพตุ๊ดว่าเป็นคนอ่อนโยน ใจดีมีเมตตาและมีมนุษยธรรม เห็นได้จากที่ข้าให้เงินยายถึงทั้งสองครั้งและพยายามให้ความช่วยเหลือยายจะพาไปหลบฝน อีกทั้งจะซื้อยามาให้ด้วย แต่ต่อมาผู้เขียนก็นำเสนอให้ตุ๊ดแสดงตัวตนอีกด้านหนึ่งของตุ๊ดออกมาทำหน้าที่ดังเช่นผู้พิพากษา ซึ่งเป็นผู้มีจิตวิญญูณแห่งความถูกต้อง เมื่อรู้ว่าตนถูกยาย

ขอทานคนดังกล่าวหลอก จึงเข้าไปแสดงให้ผู้ที่กำลังคิดว่าเขารู้แล้วว่าถูกหลอกและไม่ยอมที่ถูกหลอก ถูกเอาเปรียบ เห็นได้จากการกระทำของชายที่เดินเข้าไปหาขายขอทานที่เคาน์เตอร์ และถ้อยคำที่พูดตอบกลับขายขอทานอย่างไม่สุภาพและเสียงดัง

การกระทำเช่นผู้พิพากษานี้ทำให้เห็นว่าผู้ที่กำลังต่อสู้เรียกร้องความธรรมให้แก่ตนเอง และที่ผู้เขียนนำเสนอเช่นนี้ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้ที่ไม่ได้เป็นคนก้าวร้าวร้ายอย่างที่สังคมคิด แต่การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของผู้ใดในบางครั้งนั้นเป็นเพราะต้องการเรียกร้องสิทธิความเป็นธรรมที่ถูกผู้อื่นแย่งชิงไปอย่างเห็นแก่ตัว ประกอบกับด้วยภูมิหลังด้านครอบครัวของชายก็แสดงให้เห็นว่ามีส่วนประกอบสร้างตัวตนในด้านนี้ ดังจะเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของชายในคอลัมน์ women's idol ชายกล่าวว่าเขาโตมาในครอบครัวที่สอนให้ไม่ยอมรับสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งตัวของเขาเองจึงไม่ยอมให้กับสิ่งที่ไม่ถูกต้องง่ายๆ ดังนั้นครอบครัวทำหน้าที่หล่อหลอมความเป็นผู้พิทักษ์สิ่งที่ถูกต้องในตัวตนของเขา ซึ่งเขาก็นำเสนออัตลักษณ์นี้ออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนในเรื่องเล่า

เนื่องจากผู้ติดมักจะถูกคนในสังคมไทยมองในทางที่ไม่ดีว่า มีนิสัยก้าวร้าว โมโหร้าย ไม่ยอมคน ผู้เขียนจึงทำให้เห็นว่าภาพเหมารวมเหล่านี้ไม่ได้เป็นความจริงในทุกกรณีด้วยการนำเสนอเรื่องเล่าเกี่ยวกับผู้ถูกเอาเปรียบและถูกหลอกเพื่อให้เห็นการกระทำที่ผู้ติดแสดงออกมาต่อสถานการณ์ดังกล่าวว่าเป็นการต่อสู้เรียกร้องเพื่อสิทธิของตนเอง เพราะถูกเอาเปรียบจากคนที่เห็นแก่ตัว นอกจากนั้นแล้วยังนำเสนอให้เห็นว่าผู้ติดเป็นคนใจดี มีน้ำใจด้วย เพราะเขาสงสารเห็นใจจึงให้ความช่วยเหลือคนอื่นจนถูกเอาเปรียบเสียเอง และผู้ติดไม่เพียงเรียกร้องสิทธิเพื่อตนเองเท่านั้น เขายังช่วยปกป้องสิทธิของคนอื่นด้วย โดยเฉพาะผู้ที่อ่อนแอกว่า

2.2.3 ผู้ติดผู้มีจิตอาสา

ในสังคมไทยมีคำทางวัฒนธรรมว่า มีน้ำใจ หมายถึง “มีใจชอบช่วยเหลือผู้อื่น” (นววรรณ พันธุเมธา, 2547: 34) การเป็นคนมีน้ำใจชอบช่วยเหลือผู้อื่นเป็นค่านิยมที่ยังคงมีอยู่ในสังคมไทยและเป็นสิ่งที่คนไทยคาดหวัง เมื่อคนแสดงความมีน้ำใจช่วยเหลือคนอื่นก็จะได้รับการชมเชย ซึ่งในเรื่องเล่าพบการนำเสนอเรื่องเล่าว่าผู้ติดได้ช่วยเหลือคนอื่น โดยเฉพาะกับคนที่กำลังเดือดร้อน ถึงแม้ว่าคนที่เขาช่วยเหลือจะไม่ใช่คนรู้จัก แต่เขาก็ยินดีช่วยเหลืออย่างเต็มใจ

ผู้เขียนนำเสนอตัวตนนี้ผ่านเหตุการณ์ตัวละครที่เป็นผู้ติดช่วยเหลือคนสูงอายุใช้งานโทรศัพท์และเหตุการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม ผู้เขียนต้องการนำเสนอให้เห็นว่าผู้ติดเป็นคนมีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือคนอื่น เป็นคนดีทำเพื่อคนอื่นทำเพื่อสังคม ทั้งยังต้องการให้มองผู้ติดในเชิงบวกและลดภาพในด้านลบของผู้ติด ซึ่งมักจะเห็นได้จากการนำเสนอของสื่อทั่วไปที่เผยแพร่แต่เรื่องพฤติกรรมของคนเพศหลากหลายในทางเสื่อมเสีย ดังนั้นผู้เขียนจึงต้องการบอกเล่า

และนำเสนอตัวตนอีกด้านของตุ๊ดที่สื่อยังไม่ค่อยกล่าวถึงกันเพื่อให้สังคมได้รับรู้ ดังตัวอย่างที่จะแสดง
ดังต่อไปนี้

วันนี้เช้า 7-11 กำลังจ่ายเงิน พบผู้ชายคนหนึ่งเดินเข้าไปเคาน์เตอร์ข้างๆ ลักษณะเป็นคุณลุงวัยห้าสิบหกสิบ
Up ฟิลลิ่งแบบบ้านๆ หน้อยๆ ผิวคล้ำๆ เสื้อลายสกอต ดูนงๆ มีนงๆ เล็กน้อย...

คุณลุง: เต็มเงินหน้อย

พจนง.: ระบบไรคะ... (ยิ้ม) ทรูมูฟ ดีแทค หรือวันทูคอลคะ

คุณลุง: ซัมซุง...

พจนง.: ระบบของเครื่องคะคุณลุง ทรูมูฟ ดีแทค หรือวันทูคอลคะ

คุณลุง: (ชูเครื่อง) ซัมซุง

พจนง.: หมายถึงระบบโทรศัพท์อะคะ ตอนซื้อซื้อที่ขอบไหนคะ

คุณลุง: (นึก)...อ้อ...ฟอรัจัน...ตรงพระรามเก้า

พจนง.: (ทำหน้าที่เหมือนจะร้องไห้)

ข้า: เอ่อ ขอโทษนะคะ

คุณลุง: (หันมา)

ข้า: (ยิ้มหวาน) ขอหนูดูเครื่องหน้อยได้มั๊ยคะ

พจนง.: (แสดงสีหน้าขอบคุณ)...

ข้า: (หรีตามอง) เออ ใส่ซิมยังคะ...ซิมอะคะคุณลุง เวลาใช้ต้องใส่ซิมคะ โทรศัพท์ถึงจะโทรออกได้

คุณลุง: (ส่ายหน้าบ่นอุบอิบ)

พจนง.: ที่นี้ก็มีซิมขายนะคะ ซื่อใส่เลยมั๊ย

คุณลุง: ซื่อแล้วจะโทรออกได้หรือ

ข้า: คะ เตียวหนูใส่ให้เลยเนี่ย เต็มเงินแล้วโทรออกได้เลยคะ (ฟิลล์นางฟ้า)...

คุณลุง: งั้นเอาซิมที่นี้งั้น

พจนง.: โอเคคะ เตียวคุณลุงเลือกเบอร์นะคะ เอาของอะไรดีคะ ทรูมูฟ ดีแทค หรือวันทูคอล

จากเรื่องเล่าข้างต้นข้าเห็นพนักงานร้านสะดวกซื้อกำลังให้บริการลูกค้าคนหนึ่ง เป็นชายสูงวัยเกี่ยวกับการใช้งานซิมโทรศัพท์ แต่คุณลุงคนนี้ดูไม่เข้าใจการใช้งานดังกล่าว พนักงานพยายามอธิบายแล้วแต่คุณลุงก็ยังไม่เข้าใจ ข้าจึงเข้าไปช่วยคุณลุงให้ได้ซื้อสิ่งที่ต้องการ ทั้งยังเป็นการช่วยพนักงานให้สื่อสารและให้บริการลูกค้าได้อย่างถูกต้องด้วย ในความเป็นจริงข้าก็มาใช้บริการในฐานะลูกค้าด้วย ดังนั้นเขาสามารถเพียงแค่รอรับการบริการจากพนักงานเท่านั้นก็สามารถทำได้ แต่เขากลับเลือกที่จะช่วยคนที่กำลังเดือดร้อนทั้งสองฝ่ายโดยที่ไม่สนใจว่าตนและคนอื่นจะอยู่ในสถานะใด แสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจกว้างขวางของตุ๊ดที่เผื่อแผ่แก่คนรอบข้างอย่างไม่แบ่งแยก เห็นได้จากถ้อยคำที่ไถ่ถาม เสนอความช่วยเหลือแก่คุณลุงและการอธิบายถึงการใช้งานซิมโทรศัพท์อย่างสุภาพ อีกทั้งการกระทำของข้าที่แสดงต่อลุงและพนักงานอย่างเป็นมิตรด้วยการยิ้ม ซึ่งผู้เขียนไม่เพียงทำให้เห็นว่าข้าเสนอความช่วยเหลือให้แก่คนที่กำลังเดือดร้อนเท่านั้น แต่ยังนำเสนอให้เห็นวิธีการเข้าหาคนอื่นด้วยท่าทางยิ้มแย้ม เป็นมิตร พุดจาสุภาพอ่อนหวานเพื่อเป็นการสร้างภาพที่ดีให้แก่ตุ๊ดอีกด้วยว่าเป็นคนใจดี พุดจาดีนาคบหา

ลักษณะการเป็นคนที่ชอบช่วยเหลือคนอื่นยังปรากฏในเรื่องเล่าของข้าอีก โดยผู้เขียนนำเสนอผ่านเหตุการณ์น้ำท่วม เห็นได้จากข้อความนี้

ถึงถนนยังคงแห้ง แต่หัวใจฉันหาได้แห้งเหมือนซีเมนต์ไม่ วันนี้ฉันตัดสินใจยกเลิกนัดกับก่อนบ่ายคลายเครียด แล้วออกไปเป็นกะเทยผู้ทำอะอะไรเพื่อสังคมบ้าง...ฉันตัดสินใจไปยังธนาคารกรุงไทยใกล้บ้านที่นั่นกำลังกรอกกระสอบทราย และแพ็กของบริจาค ฉันอาบน้ำทาครีมกันแดดและตัดสินใจไปทันที...

หลังจากกรอกกระสอบทรายไปได้สักพัก มันทำให้ฉันตระหนักได้ว่างานลำเลียงถุงยังชีพ กลายเป็นงานที่ดูวอลล์ดีสนีย์ไปโดยบังเอิญ งานกรอกกระสอบทรายมีคุณสมบัติทุกอย่างที่ไม่เหมาะกับกะเทย ใช้แรง ใช้ความอดทนและต้องปฏิบัติงานท่ามกลางแสงแดดที่โคตรดุร้าย แต่โคอาร์จ๊ะ ฉันมีความสุขมากกกกก...อ่า ฉันรักการกรอกกระสอบทราย...

วันนี้ฉันเหนื่อยมาก ฉันปวดเมื่อยร่างกาย...แต่สิ่งที่ฉันได้กลับมา มันคุ้มค่ากับความอ่อนล้า การได้เห็นคนไทยมากมาย...พร้อมใจกันช่วยเหลือญาติที่ไม่เคยเห็นหน้าของเรา ซึ่งก็คือพี่น้องประชาชนคนไทย ความประทับใจเหล่านี้..ที่สามารถเอาความเครียดจากข่าวสารของฉันท้อออกไป และเติมมันเข้าด้วยความอึดเอมจากความเป็นมิตรและรักกันของคนไทย

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 3, 2558: 217-220)

ข้อความข้างต้นกล่าวถึงเหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่ปี 2554 บ้านของข้าถูกประกาศเป็นพื้นที่ประสบภัยน้ำท่วมด้วย เหตุการณ์ข้างต้นเป็นช่วงที่ข้าอยู่บ้านเพื่อเตรียมรับมือกับน้ำที่กำลังจะ

มาถึง แต่ในระหว่างนั้นซ่าได้ออกไปเป็นอาสาช่วยกรอกกระสอบทรายและลำเลียงถุงยังชีพเพื่อนำไปช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วมในพื้นที่อื่น

จะเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเสนอภาพตัดเป็นคนที่ทำเพื่อสังคม เห็นได้จากการกระทำของซ่าที่ออกไปช่วยกรอกกระสอบทรายและลำเลียงถุงยังชีพเพื่อช่วยคนที่ประสบภัยน้ำท่วมในพื้นที่อื่น ถึงแม้ว่าซ่าจะเป็นหนึ่งในผู้ประสบภัยที่ต้องเฝ้าระวังน้ำด้วยก็ตาม แต่เขาก็เลือกที่จะช่วยเหลือคนอื่นด้วย ไม่ได้สนใจแต่จะช่วยเหลือเพียงตนเองและครอบครัวเท่านั้น

ผู้เขียนยังนำเสนอให้เห็นว่าซ่ารู้สึกมีความสุขมากที่ได้ไปช่วยเหลือคนอื่นและเห็นคนไทยช่วยเหลือกัน ถึงแม้ว่าสิ่งที่ทำจะหนักจนทำให้เมื่อยปวดร่างกายก็ตาม แต่ซ่ากลับรู้สึกมีความสุขมาก ซึ่งการนำเสนอความรู้สึกเช่นนี้ช่วยทำให้เห็นว่าผู้คนที่ช่วยเหลือทุกคน มีน้ำใจกับคนอื่น แม้แต่คนที่ไม่รู้จัก หากคนเหล่านั้นเดือดร้อนผู้คนที่ยินดีช่วยเหลือ อีกทั้งการกล่าวหาว่าชาวไทยเป็นพี่น้องของเขาก็แสดงให้เห็นว่า**เขาต้องการสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคนอื่นเพื่อให้ได้รับการยอมรับและเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย** เพราะสังคมไทยยังคงแบ่งแยกคนเพศหลากหลายไม่ยอมรับนับรวมเป็นส่วนหนึ่งของสังคมด้วยเหตุผลตัวตนทางเพศที่ไม่เข้ากรอบเพศชายหรือหญิงอย่างที่สังคมคาดหวัง เขาจึงต้องแสดงความเป็นมิตรและไม่ตรีจิตแก่ผู้อื่นเพื่อให้ได้รับสิ่งนั้นกลับมาด้วย

นอกจากนี้ยังพบเหตุการณ์ที่บ่งบอกถึงตัวตนผู้เป็นจิตอาสาอีก ดังตัวอย่างนี้

กิจกรรมที่ออฟฟิศของฉันทแพลนไว้ในวันนี้คือการไปปั่น EM BALL ที่อมรินทร์ตอนบ่ายโมง แต่หน้าที่ที่แค่ไม่ถึงบ่ายสอง ก็ถึงกับขนาดต้องเข้าคิวเพื่อปั่นกันเลยทีเดียว ฉันทจึงสละสิทธิ์นี้ด้วยความนอยเล็กน้อย แต่ถึงกระนั้นก็น่าดีใจ ที่คนไทยมากมายอยากช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

(บันทึกของผู้ตัดเล่ม 3, 2558: 241)

จากตัวอย่างที่ยกมาเห็นได้ว่าซ่าคิดว่าจะไปร่วมกิจกรรมช่วยปั่นอีเอ็มบอล (EM Ball) เพื่อนำไปช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วมที่กำลังเผชิญปัญหาน้ำที่ท่วมเริ่มเน่าเสีย แต่ซ่าเห็นว่ามีคนช่วยเหลือแล้วจึงเปลี่ยนใจไม่ทำ

ผู้เขียนนำเสนอให้เห็นว่าผู้ตัดเป็นคนที่มีความตั้งใจทำเพื่อสังคม เห็นได้จากการกระทำและความรู้สึกของซ่าที่ผู้เขียนนำเสนอว่าซ่าวางแผนไว้ว่าจะไปปั่นอีเอ็มบอลเพื่อนำไปช่วยเหลือผู้ที่ประสบภัยน้ำท่วม การวางแผนแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจที่จะไปช่วยเหลือคนอื่น เห็นได้จากข้อความนี้ กิจกรรมที่ออฟฟิศของฉันทแพลนไว้ในวันนี้คือการไปปั่น EM BALL แต่เนื่องจากมีคนร่วมกิจกรรมเยอะมาก ซ่าจึงเปลี่ยนใจไม่ทำ ซึ่งแม้ว่าซ่าจะเปลี่ยนใจไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวแต่ซ่าก็รู้สึกดีใจและยินดีที่มีคนไทยจำนวนมากออกมาช่วยเหลือกัน การนำเสนอความรู้สึกดังกล่าวแสดงให้เห็น

ว่าข้ามีความรักความหวังดีต่อเพื่อนร่วมสังคมและมีจิตสาธารณะที่ยินดีจะช่วยเหลือผู้อื่นตลอดเวลา เห็นได้จากข้อความนี้ แต่ถึงกระนั้นก็น่าดีใจ ที่คนไทยมากมายอยากช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ตัวตนความมีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือคนอื่นได้ถูกนำเสนอในเรื่องเล่าเพื่อให้ผู้อ่านมอง ตีดูในทางบวก ลดภาพจำที่ไม่ดีลง โดยใช้ชุดความคิดการเป็นคนมีน้ำใจที่คนไทยมี สร้างภาพใหม่ที่ดี ให้แก่ตีดู ผ่านฉากที่ตีดูให้ความช่วยเหลือผู้อื่นที่ไม่รู้จัก ไม่เพียงกับคนรอบข้างแต่ยังแผ่ไปถึง คนไทยทั่วประเทศด้วย เห็นจากการนำเสนอฉากที่ตีดูเข้าร่วมกิจกรรมรอกกระสอบทราย บรรจุน้ำดื่มหรือการทำไอติมบอลเพื่อนำไปช่วยผู้ที่ประสบอุทกภัยในพื้นที่ต่างๆ ในประเทศไทย การนำเสนอภาพเหล่านี้ก็เพื่อให้สังคมไทยมองว่าเขาก็เป็นคนดีและเพื่อที่จะได้ยอมรับเขาเป็นส่วน หนึ่งของสังคมด้วย

อัตลักษณ์ตีดูที่นำเสนอในพื้นที่สาธารณะ พบว่าผู้เขียนได้นำเสนอภาพตีดูในพื้นที่ การทำงาน ได้แก่ภาพตีดูผู้มีศักยภาพในการทำงาน ภาพตีดูผู้เสียสละในการทำงานและภาพตีดู ผู้มีจรรยาบรรณในอาชีพ ส่วนอีกพื้นที่หนึ่งที่พบการนำเสนออัตลักษณ์ของตีดูอย่างชัดเจนเช่นกันคือ พื้นที่สังคมส่วนรวม พบภาพตีดูผู้อดทนและกระทำด้วยเหตุผล ภาพตีดูต่อสู้เรียกร้องเพื่อสิทธิความ เป็นธรรมและภาพตีดูผู้มีจิตอาสา ผู้เขียนประกอบสร้างและนำเสนอตัวตนตีดูในแง่บวกเช่นนี้เพื่อ ตอบโต้และต่อรองกับชุดความคิดที่มีต่อตีดูในแง่ลบซึ่งเป็นผลทำให้พวกเขาใช้ชีวิตอย่างยากลำบากและ ถูกกีดกันไม่ได้รับโอกาสมากในสังคมไทย

อย่างไรก็ตามจะเห็นตารางสรุปพื้นที่กับการนำเสนออัตลักษณ์ของ “ตีดู” ได้ ดังต่อไปนี้

ตารางสรุปพื้นที่กับการนำเสนออัตลักษณ์ของ “ตีดู”

พื้นที่ในการนำเสนออัตลักษณ์ “ตีดู”		อัตลักษณ์ “ตีดู” ที่ผู้เขียนนำเสนอ	ได้ตรงแบบที่เขียนไว้	ขอโทษเป็นแบบที่เขียนไว้
พื้นที่ส่วนตัว	พื้นที่ครอบครัว	ตีดูผู้มาจากครอบครัวที่อบอุ่น		✓
		ตีดูผู้มีครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดี	✓	✓
		ตีดูผู้ได้รับการอบรมสั่งสอน		✓
	พื้นที่ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิท	ตีดูผู้เป็นมิตรแท้	✓	✓
		ตีดูผู้เป็นเพื่อนได้กับทุกคน		✓

	พื้นที่ความสัมพันธ์กับคนรัก	ผู้ที่มีความรักอันบริสุทธิ์		✓
		ผู้ผู้มั่นคงในความรัก		✓
พื้นที่สาธารณะ	พื้นที่การทำงาน	ผู้ผู้มีความซื่อสัตย์ในการทำงาน		✓
		ผู้ผู้เสียสละในการทำงาน		✓
		ผู้ผู้มีความซื่อสัตย์ในอาชีพ		✓
	พื้นที่ส่วนรวม	ผู้ผู้อดทนและกระทำด้วยเหตุผล	✓	
		ผู้ผู้ต่อสู้เรียกร้องเพื่อสิทธิความเป็นธรรม	✓	
		ผู้ผู้มีความซื่อสัตย์	✓	

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษาพื้นที่กับการนำเสนออัตลักษณ์ของ “ตุ๊ด” จะเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเสนออัตลักษณ์ตุ๊ดในพื้นที่ส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะ โดยนำเสนอให้เห็นผ่านพฤติกรรม การแสดงออกและการกระทำของตุ๊ดที่มีต่อบุคคลในแต่ละพื้นที่ ซึ่งตัวตนที่นำเสนอทั้งหมด เป็นไปในทางตรงกันข้ามกับภาพตุ๊ดที่นำเสนอโดยสื่อมวลชนและความรู้ทางการแพทย์

อัตลักษณ์ตุ๊ดในพื้นที่ส่วนตัว พบว่าผู้เขียนนำเสนอตัวตนตุ๊ดใน 3 พื้นที่ที่ตุ๊ดมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมกับบุคคลในพื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ครอบครัว พื้นที่ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิทและพื้นที่ความสัมพันธ์กับคนรัก ตัวตนตุ๊ดที่นำเสนอในพื้นที่ครอบครัว ได้แก่ ตุ๊ดผู้มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ตุ๊ดผู้มีครอบครัวเป็นต้นแบบในการทำดีและตุ๊ดผู้ได้รับการอบรมสั่งสอน ถัดมาตัวตนตุ๊ดที่ถูกนำเสนอในพื้นที่ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิท ได้แก่ ตุ๊ดผู้เป็นมิตรแท้และตุ๊ดผู้เป็นเพื่อนได้กับทุกคน ส่วนตัวตนตุ๊ดในพื้นที่ความสัมพันธ์กับคนรัก พบตัวตนตุ๊ดที่มีความรักอันบริสุทธิ์และตุ๊ดผู้มั่นคงในความรัก

อัตลักษณ์ตุ๊ดในพื้นที่สาธารณะ ปรากฏพบการนำเสนอตัวตนของตุ๊ดใน 2 พื้นที่ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ตุ๊ดไม่รู้จักรู้จักหรือไม่สนิทสนมกับบุคคลในพื้นที่ ได้แก่ พื้นที่การทำงานและพื้นที่ส่วนรวม ตัวตนตุ๊ดที่ผู้เขียนนำเสนอในพื้นที่การทำงาน ได้แก่ ตุ๊ดผู้มีความซื่อสัตย์ในการทำงาน ตุ๊ดผู้เสียสละในการทำงานและตุ๊ดผู้มีความซื่อสัตย์ในอาชีพ ส่วนการนำเสนอตัวตนตุ๊ดในพื้นที่สังคมส่วนรวม ปรากฏพบตัวตนตุ๊ดผู้อดทนและกระทำด้วยเหตุผล ตุ๊ดผู้ต่อสู้เรียกร้องเพื่อสิทธิความเป็นธรรมและตุ๊ดผู้มีความซื่อสัตย์

จากเรื่องเล่าของผู้เขียนทั้งสองคนทำให้เห็นว่าตัวตนตุ๊ดมีความแตกต่างหลากหลาย ถึงแม้จะเป็นเรื่องเล่าของตุ๊ดเหมือนกันแต่ตัวตนที่เขาทั้งสองคนนำเสนอกลับมีจุดเน้นในการนำเสนอแตกต่างกัน ผู้เขียนหนังสือกว่าเจ้จะเป็นหมอนั้นนำเสนอเรื่องเล่าเกี่ยวกับการทำงาน โดยเฉพาะการทำงานของหมอนที่เป็นตุ๊ดและเรื่องเล่าเกี่ยวกับความรักความสัมพันธ์ระหว่างตุ๊ดกับครอบครัว ซึ่งลักษณะตัวตนตุ๊ดที่ผู้เขียนหนังสือกว่าเจ้จะเป็นหมอนำเสนอเป็นภาพตุ๊ดที่มีความจริงจัง มีหลักการ

เหตุผล น่าเชื่อถือ ทุ่มเท มีความรับผิดชอบ ในเรื่องเล่าไม่พบการนำเสนอให้ภาพตุ้ตออกมาเป็นตัวตลก ไร้สาระหรือหยาบคาย ส่วนผู้เขียนหนังสือบันทึกของตุ้ตเน้นนำเสนอเรื่องเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์หรือผู้คนในสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ตัวตลกตุ้ตจากหนังสือบันทึกของตุ้ตจึงมีลักษณะเป็นคนหัวทนาย เปิดเผยตรงไปตรงมา รักความถูกต้อง จริงใจและมีความสุขสนุกสนาน แต่เรื่องเล่าของผู้เขียนทั้งสองคนมีจุดประสงค์เดียวกันคือ ใช้เรื่องเล่าประกอบสร้างตัวตนตุ้ตใหม่และนำเสนอสู่สังคมเพื่อใช้สู้กลับชุดความคิดในทางลบที่ต่อตุ้ต

นอกจากนี้จากการศึกษาเรื่องเล่าและภูมิหลังของผู้เขียนทั้งสองคนพบว่า ถึงแม้ว่าทั้งสองคนจะนำเสนอเพศภาวะของตนว่าเป็นตุ้ตเหมือนกันและมีรุ่นวัยเดียวกันคือ Generation Y (คนที่เกิดระหว่างปี 2523-2540) ผู้เขียนหนังสือกว่าเจ้จะเป็นหมอเกิดในปี 2524 ส่วนผู้เขียนหนังสือเรื่องบันทึกของตุ้ตเกิดในปี 2529 แต่จากเรื่องเล่าจะเห็นได้ว่าทั้งสองคนมีบุคลิกลักษณะ นิสัยใจคอต่างกัน มีความคิดความสนใจที่ต่างกันและมีพื้นที่ที่นำเสนอตัวตนต่างกันด้วย ขึ้นอยู่กับภูมิหลังของแต่ละคนที่ทำหน้าที่หล่อหลอมและประกอบสร้างตัวตนของพวกเขา ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าคำว่าอัตลักษณ์สะท้อนให้เห็นความแตกต่างที่ไม่เหมารวมและมีความเลื่อนไหล

การนำเสนอตัวตนในเรื่องเล่าเหล่านี้เพื่อเป็นการตอบโต้และต่อรองให้แก่ตุ้ตหรือชายรักชายที่ถูกทำให้เป็นคนชายขอบซึ่งไม่มีพื้นที่และโอกาส ให้ได้กลับมาได้รับโอกาสทั้งมีพื้นที่ทางสังคมมากขึ้น ถือได้ว่าเป็นวิธีการต่อสู้กับชุดความคิดกระแสหลักได้อย่างแยบยลโดยผ่านเรื่องเล่าซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์เรานั้นผลิตซ้ำและมีปฏิสัมพันธ์กับมันอยู่เป็นประจำ ซึ่งกระบวนการนี้ก็คือการผลิตสร้างความหมายใหม่และพลิกความหมายให้แก่ตัวตนของตุ้ต

บทที่ 4

กลวิธีทางภาษากับการนำเสนออัตลักษณ์ของ “ตุ๊ด”

ในหนังสือชุดบันทึกของตุ๊ดและกว่าเจ้าจะเป็นหมอ

การเลือกใช้ภาษาของแต่ละบุคคลย่อมมีจุดประสงค์และความหมายที่ต้องการสื่อกับผู้อื่นปรากฏและแฝงอยู่เสมอ เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญของมนุษย์ คนในสังคมใช้ภาษาสื่อสารสิ่งที่ตนเองต้องการตามจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน เช่น เพื่อบอกให้คนอื่นรู้ข้อเท็จจริง ความต้องการ ความรู้สึก ความคิดเห็น นอกจากนี้ภาษายังสื่อตัวตนในสังคมของผู้พูดด้วย กล่าวคือบอกถึงสถานภาพหรือภูมิหลังของผู้พูด เช่น คำว่า คะ ค่ะ โดยปกติบ่งบอกว่าผู้พูดเป็นผู้หญิง (ประคอง นิมมานเหมินท์ และคณะ, 2552: 1) เรื่องเล่าของตุ๊ดก็เช่นกัน กลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนเลือกใช้จึงมีความน่าสนใจว่าเขาต้องการบอกถึงสิ่งใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับตุ๊ดซึ่งเป็นกลุ่มคนชายขอบของสังคมที่ยังไม่ได้รับโอกาสและพื้นที่มากนัก ภาษาในเรื่องเล่าจึงเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ใช้สื่อสารกับคนในสังคมได้อย่างอิสระ ในบทนี้ผู้ศึกษาจึงจะแสดงให้เห็นถึงกลวิธีการนำเสนออัตลักษณ์ของ “ตุ๊ด” ผ่านภาษา

จากการศึกษาผู้ศึกษาพบว่า ผู้เขียนใช้กลวิธีทางภาษาที่หลากหลายนำเสนออัตลักษณ์ของ “ตุ๊ด” กลวิธีที่พบได้แก่ การเลือกใช้ถ้อยคำเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของตุ๊ด ส่วนขยายกับการนำเสนอลักษณะผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ มุลบท อุปลักษณ์เพื่อการนำเสนอลักษณะผู้พิทักษ์ความถูกต้อง และการอ้างอิงส่วนรวมเพื่อนำเสนอตัวตนในด้านบวก ดังรายละเอียดที่จะนำเสนอต่อไปนี้

1. การเลือกใช้ถ้อยคำเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของตุ๊ด

คำที่ใช้พูดหรือเขียน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ถ้อยคำ ทำหน้าที่เพื่อสื่อสารเรื่องราวแก่ผู้รับสารขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่ต่างกันออกไป (นวรรธณ พันธุมธธา, 2547: 306) การเลือกใช้ถ้อยคำของผู้เขียนในเรื่องเล่าของตุ๊ดก็เพื่อนำเสนอให้ผู้อ่านเห็นตัวตนของตุ๊ดทั้งอุปนิสัยใจคอและเพศภาวะเพศวิถีเพื่อที่จะได้ให้สังคมรู้จักและทำความเข้าใจตุ๊ดมากขึ้น

จากเรื่องเล่าพบถ้อยคำที่ผู้เขียนเลือกใช้เพื่อนำเสนอตัวตนของตุ๊ดทั้งหมด 4 กลุ่ม ได้แก่ การประดิษฐ์ถ้อยคำเพื่อการนำเสนอลักษณะผู้มีความคิดสร้างสรรค์ คำสแลงกับการนำเสนอตัวตนทางเพศ การจัดการอัตลักษณ์ผ่านคำบอกบุรุษที่ 1 และคำลงท้าย ส่วนกลุ่มสุดท้ายคือ ถ้อยคำบ่งบอกสถานที่กับการนำเสนอลักษณะคนเมืองชนชั้นกลาง ดังจะเห็นรายละเอียดในถ้อยคำแต่ละกลุ่มได้ดังต่อไปนี้

1.1 การประดิษฐ์ถ้อยคำเพื่อการนำเสนอลักษณะผู้มีความคิดสร้างสรรค์

จากเรื่องเล่าของตุ๊ดพบถ้อยคำแปลกใหม่ที่ผู้เขียนประดิษฐ์หรือสร้างสรรค์ขึ้นมาใช้ในเรื่องเล่า ถ้อยคำที่สร้างสรรค์ใหม่เหล่านี้ปรากฏในการบรรยายถึงลักษณะกิริยาอาการของบุคคล ความรู้สึกของบุคคลและบรรยายถึงสถานการณ์ สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเด็น ได้แก่ การประดิษฐ์ถ้อยคำจากชื่อนามสกุลของดาราศาสตร์ การประดิษฐ์ถ้อยคำด้วยการประสม และการประดิษฐ์ถ้อยคำคล้องจอง ซึ่งกลวิธีนี้แสดงให้เห็นถึงตัวตนของตุ๊ดว่าเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ โดดเด่นแตกต่างและยังแสดงให้เห็นถึงเพศวิถีของตุ๊ดด้วย ดังจะเห็นได้จากถ้อยคำที่เขาสวมเลือกสรรมาสร้างใหม่หรือแต่งเติมให้มีความทันสมัย มีสีสันน่าสนใจและให้ภาพที่ชัดเจน การพยายามนำเสนอภาษาที่มีความแตกต่างโดดเด่นเช่นนี้ก็เพื่อให้ผู้อ่านมองเห็นถึงการมีอยู่ของพวกเขาในสังคมและให้จดจำเขาในภาพใหม่ผ่านภาษาว่าเป็นคนมีความคิดสร้างสรรค์ ดังจะเห็นได้จากรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1.1 การประดิษฐ์ถ้อยคำจากชื่อนามสกุลของดาราศาสตร์

ในเรื่องเล่าพบถ้อยคำที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ใช้ในการกล่าวถึงลักษณะกิริยาอาการและอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลซึ่งเป็นถ้อยคำที่ให้ภาพชัดเจน มีความโดดเด่น มีสีสัน มีความทันสมัยแปลกใหม่ โดยผู้เขียนนำเอาชื่อนามสกุลของบุคคลที่มีชื่อเสียงมาแต่งเติมให้มีความหมายใหม่ตามที่ต้องการ ถ้อยคำที่พบได้แก่ เพื่อพิจรันท์ มโนแจ่ม ได้ ไดอาน่า จงจินตนาการสูง เห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

เมื่อวานไปนวดที่ร้านนวดมาค่ะ คือเป็นการนวดครั้งแรกในชีวิต นี่เพื่อพิจรันท์ มโนแจ่มว่า จะต้องแบบสปา เย็นๆ มีดๆ เพลงนุ่มๆ มีกลิ่นวานิลาเก๋ๆ พอเข้าไป อู๊ปส์ เป็นอย่างที่คิดจริงๆ ห้องมีดๆ มีกลิ่นโรมาลอยไปมา พอเปลี่ยนชุดเสร็จคนนวดก็เข้ามา เป็นคุณป้าร่างใหญ่ท่าทางใจดี นางบอกให้เอาเท้าจุ่มน้ำ แล้วนางก็บรรจงขัดอย่างนุ่มนวล นี่ฟินมาก รู้สึกถึงความผ่อนคลาย คิดว่าตอนนวดนี้ต้องเก๋จนทวารพูแน่นอน

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 2, 2558: 77)

ข้างต้นมาจากเรื่องเล่าขณะที่ชากำลังไปนวดซึ่งเป็นการนวดครั้งแรกของเขา ช่าจึงจินตนาการและคาดหวังว่าการนวดครั้งนี้จะทำให้เขาผ่อนคลาย สบายอย่างแน่นอน อีกทั้งด้วยบรรยากาศของร้านนวดที่มีกลิ่นหอม มีเสียงเพลงบรรเลงเบาๆ อากาศในร้านเย็นสบายและมีตัวขนให้ช่าจินตนาการไปว่านี่ต้องเป็นการพักผ่อนที่ดีและผ่อนคลายอย่างมาก ในเรื่องเล่านี้ปรากฏคำว่า “เพื่อพิจารณาณ์ มโนแจ่ม” ใช้บรรยายถึงกิริยาอาการที่กำลังเพื่อคิดไปอย่างล่องลอย หรือที่เรียกว่า คิดไปเอง ถ้อยคำนี้มาจากคำว่า เพื่อ หมายถึง พุดโดยไม่มีสติ พุดโดยไม่รู้ตัว (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา, 2556: 847) และชื่อของนักแสดงหญิงชื่อ จิรนนท์ มะโนแจ่ม ที่ผู้เขียนนำเอาชื่อของนักแสดงหญิงคนนี้มาใช้เนื่องจากนามสกุลของเขาออกเสียงเหมือนกับคำสแลงคำว่า มโน หมายถึง คิดไปเองตามใจชอบ และมีคำว่า แจ่ม ซึ่งหมายถึงกระจ่างชัดเจนมาขยาย จึงหมายถึงการคิดไปเองอย่างชัดเจนเป็นเรื่องเป็นราว ผู้เขียนนำคำว่า เพื่อ มาเติมข้างหน้าชื่อนักแสดงกลายเป็นถ้อยคำใหม่ที่มีสีสันโดดเด่น แปลกใหม่และสร้างสรรค์ นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าการที่ผู้เขียนตั้งใจนำเอาชื่อนักแสดงที่คนรู้จักอยู่แล้วมาใช้สร้างคำใหม่ก็เพื่อให้ถ้อยคำของตุ๊ดเป็นที่รู้จักได้อย่างรวดเร็วและจดจำง่ายอีกด้วย

ในเรื่องเล่าข้างต้นนี้ยังพบอีกถ้อยคำหนึ่งที่มีสีสัน นำเสนอตรงไปตรงมาชัดเจนซึ่งแสดงให้เห็นถึงตัวตนของตุ๊ดด้วยได้แก่คำว่า “เก๋จนทวารฟู” ผู้เขียนใช้บรรยายถึงความรู้สึกพึงพอใจอย่างมากของช่าขณะที่คิดถึงการนวด คำว่า เก๋ หมายถึง ดีหรือทันสมัย และคำว่า ฟู จากงานวิจัยเรื่องภาษาเกย์ของยุทธนา นันทวิธวิภา (2547) กล่าวว่า เป็นภาษาของชายรักชายหมายถึง การพองตัวหรือการแข็งตัวของอวัยวะเพศชาย แต่ในเรื่องเล่าของตุ๊ดนำมาใช้กับทวารหรือก็คือก้น ทวารฟูจึงหมายถึงอาการพองของก้นสื่อถึงความพร้อมที่จะร่วมเพศ ดังนั้นเก๋จนทวารฟูจึงหมายถึงรู้สึกพึงพอใจอย่างมากจนเปรียบได้กับความรู้สึกพึงพอใจเวลาร่วมเพศ นี่แสดงให้เห็นถึงเพศวิถีของตุ๊ดด้วยว่าเขามีรสนิยมและบทบาททางเพศเหมือนกันกับเพศหญิงโดยมีการร่วมเพศกันทางทวารแทน เห็นได้จากที่เลือกใช้คำว่าฟูกับทวาร

ในส่วนของชื่อนักแสดงหญิงอีกคนคือ ไต่ ไตอาน่า จงจินตนาการ เห็นได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

นุกนี้ก็ ผู้ที่ความเป็นไต่ ไตอาน่า จงจินตนาการสูงในเรื่องของผู้ชายคนแรก นางพร้อมมองข้ามข้อจำกัดด้านระยะทางของแฟนหนุ่ม และตัดสินใจตั้งแต่ 4 เดือนแรกแล้วว่าผู้ชายคนนี้เป็นพ่อของลูกในอนาคต

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 186)

มาจากเรื่องเล่าในหนังสือบันทึกของตุ๊ด ข้างต้นกล่าวถึงลักษณะเพื่อนสนิทของตนที่เป็นคนมีจินตนาการสูงในเรื่องของความรัก เป็นเพราะการคบหาดูใจนี้เป็นครั้งแรกในชีวิตของเขา เขาก็มีความคาดหวังสูงว่าจะเป็นความรักที่สมบูรณ์แบบ ถ้อยคำที่ผู้เขียนใช้บรรยายถึงลักษณะการเป็นผู้หญิงช่างฝันของเพื่อนคนนี้คือ “ไต่ ไตอาน่า จงจินตนาการสูง” มาจากชื่อนักแสดงหญิงที่ชื่อว่า ไต่ ไตอาน่า จงจินตนาการ ซึ่งในนามสกุลที่มีคำว่า จินตนาการ หมายถึง คิดสร้างภาพขึ้นมาในจิตใจ และมีการเติมคำว่า สูง เพื่อทำให้เห็นถึงระดับของการจินตนาการ เป็นการสร้างสรรค์ถ้อยคำที่มีสีสัน น่าสนใจ ดูทันสมัยและไม่ซ้ำใครด้วยการหยิบชื่อนามสกุลของบุคคลที่มีถ้อยคำที่โดดเด่นอยู่แล้วมาใช้ในบริบทที่หลากหลายนอกไป ซึ่งทำให้เรื่องเล่าของตุ๊ดมีความสีสัน สนุกสนานและน่าติดตามอีกด้วย

ถ้อยคำที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ที่ปรากฏในเรื่องเล่าใช้ในการกล่าวถึงลักษณะกิริยาอาการและความรู้สึกของบุคคล การสร้างสรรค์ถ้อยคำเหล่านี้ผู้เขียนนำเอาชื่อของบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการบันเทิงซึ่งมีนามสกุลที่มีถ้อยคำโดดเด่นให้ความหมายชัดเจนอยู่แล้วมาเติมคำเข้าไปแล้วใช้ในเรื่องเล่า ถ้อยคำที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่เหล่านี้เป็นถ้อยคำที่ดูมีสีสัน แปลกใหม่ ให้ภาพของสิ่งที่กล่าวถึงได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่ายและยังทำให้เห็นตัวตนของตุ๊ดด้วยว่าเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถทางภาษา กลวิธีทางภาษาที่น่าเสนอเรื่องเล่าได้อย่างเด่นชัด มีสีสันจึงช่วยทำให้ตัวตนของตุ๊ดกลายเป็นที่รู้จักและจดจำมากขึ้นไปด้วย

1.1.2 การประดิษฐ์ถ้อยคำด้วยการประสม

ในเรื่องเล่าพบการสร้างคำขึ้นมาใหม่ด้วยการนำถ้อยคำที่มีอยู่แล้วมาประสมกัน เป็นการประสมระหว่างคำสแลงของกลุ่มชายรักชายที่ใช้กันอยู่แล้วเฉพาะกลุ่มกับคำว่าประดิษฐ์ ซึ่งถ้อยคำที่ประสมขึ้นใหม่นี้ใช้กล่าวถึงกิริยาอาการของบุคคลที่ไม่เป็นไปตามธรรมชาติแต่เป็นการสร้างกิริยาอาการบางอย่างขึ้นมาแทน คำใหม่ที่พบนี้เป็นถ้อยคำที่มีความแตกต่าง มีสีสัน อีกทั้งยังสั้นกระชับแต่สื่อถึงความหมายได้อย่างครอบคลุม แสดงให้เห็นถึงตัวตนของตุ๊ดว่าเป็นคนที่มีสีสัน โดดเด่น ไม่เหมือนใคร มีความคิดสร้างสรรค์เหมือนกันกับภาษาที่เขานำเสนอ และยังทำให้ผู้อ่านได้ความเข้าใจตัวตนทางเพศของเขาอีกด้วย ถ้อยคำที่พบได้แก่คำว่า แมนประดิษฐ์ และ แอ็บสไตน์ประดิษฐ์ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

แต่อีกอล์ฟเหนือกว่า นางสุดหายใจลึกและดังกว่า พร้อมเอามือปาดคราบแป้งที่หน้าสองที่ก่อนที่จะหันกลับไป แล้วพูดด้วยน้ำเสียงที่ใหญ่เหมือนมีร่างทรงของปีเตอร์คอร์ปไตเรนดัล ใสตำรวจว่า

กอล์ฟ: ว่าไงครั๊บบ พี่ตำรวจ (ยิ้มกว้างแบบเพกัสฯ)

พวกเราสะดุ้งเล็กน้อย

นางเดินเข้าไปด้วยท่าทางแมนประดิษฐ์จนเกือบจะเหมือนไปกระที่บอีกฝ่าย

ตำรวจ: มาทำอะไรกัน

กอล์ฟ: ผมกำลังจะไป

ตำรวจ: ไปไหน

กอล์ฟ: ไปปากคลองตลาดครับ

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 3, 2558: 57)

ข้างต้นมาจากเรื่องเล่าตอนที่ชา กอล์ฟและแนนตี้กำลังตกเป็นผู้ต้องสงสัยว่าเป็นผู้ชายขายบริการ เพราะทั้งสามคนอยู่ในบริเวณที่เป็นสถานที่ขายบริการของชายรักชายแต่แท้จริงแล้วพวกเขาไม่ได้ไปขายบริการแต่ไปตามหาคน ตำรวจที่ไปตรวจตราในบริเวณดังกล่าวจึงสงสัยเขาทั้งสามคน กอล์ฟจึงพยายามแสดงตัวว่าตนเองเป็นผู้ชายแท้เพื่อจะได้รอดพ้นจากการเป็นผู้ต้องสงสัย ในสถานการณ์ดังกล่าวนี้จึงปรากฏคำว่า “แมนประดิษฐ์” ใช้บรรยายถึงลักษณะท่าทางของกอล์ฟขณะที่เข้าไปพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งคำว่า แมน เป็นคำภาษาอังกฤษมาจาก Man หมายถึง ผู้ชายหรือความเป็นผู้ชาย ส่วนคำว่า ประดิษฐ์ หมายถึง ที่ทำขึ้นให้เหมือนของจริง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา, 2556: 705) แมนประดิษฐ์จึงหมายถึงการทำกิริยาท่าทางให้เหมือนอย่างผู้ชาย เป็นถ้อยคำที่ให้ภาพชัดเจน เข้าใจง่าย มีสีสัน นอกจากนี้จะทำให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นคนที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์แล้วยังทำให้เห็นถึงตัวตนของตุ๊ดด้วยว่าเขาเป็นชายรักชายที่มีบุคลิกลักษณะภายนอกเป็นเหมือนผู้ชายทั่วไปแต่ความชื่นชอบความปรารถนาทางเพศเหมือนกันกับผู้หญิง ในสถานการณ์นี้เขาจึงต้องเก็บซ่อนตัวตนนี้เอาไว้ก่อนและแสดงความเป็นชายออกมาให้ตรงตามร่างกายภายนอกของเขาเพื่อให้ปลอดภัย

อีกทั้งยังพบการเปรียบเทียบกิริยาท่าทางของกอล์ฟที่พูดเสียงใหญ่เหมือนกันกับนักร้องชายที่ชื่อปีเตอร์ คอร์ป ไคเรนดัล ซึ่งเป็นการนำเอาลักษณะเด่นของของบุคคลที่มีชื่อเสียงมาใช้ในการเปรียบและลักษณะที่เด่นชัดของนักร้องคนนี้มีเสียงทุ้มใหญ่ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเป็นชายการเปรียบเทียบเช่นนี้จึงทำให้ผู้อ่านเห็นภาพกิริยาอาการของตัวละครได้อย่างชัดเจนตรงตามทีผู้เขียนต้องการนำเสนอ ทั้งยังดูมีสีสันอีกด้วย

นอกจากนี้ยังปรากฏพบการนำเสนอถ้อยคำที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ที่มีการใช้คำว่า ประดิษฐ์ในความหมายทำขึ้นเพื่อให้เหมือนจริงอีกหนึ่งคำ เห็นได้จากตัวอย่างที่ยกมาจากเรื่องเล่าดังนี้

แล้วเราก็มุ่งหน้าสู่บางแสนในเวลา 5 ทุ่ม ในรถ อีโกลฟ์โทรมาร้องให้เป็นระยะๆ ตลอดทาง นางเป็นเอามาก เพราะเป็นแฟนคนแรกที่คบกันมานาน ซึ่งแน่นอนถ้าเทียบกับกรณีของชากับไอตี้ (แฟนลำดับที่ 15.5) ที่คบกันเพียง 6 เดือน จิตโลกสวยได้สำนึกบอกว่า ปัญหาของเพื่อนนั้นดูหนักหนากว่ามาก ช่างจึงตัดสินใจที่จะมุ่งสู่ปัญหาของอีโกลฟ์แทนในวันนี้และเริ่มสะกดจิตตัวเองในรถว่าต้อง**แอบสไตประติษฐ์**และห้ามร้องให้ต่อหน้าเพื่อนโดยเด็ดขาด

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 2, 2558: 141-150)

เรื่องเล่านี้ยกมาจากหนังสือบันทึกของตุ๊ดเป็นตอนที่ซ่า คิมและหยกกำลังเดินทางไปทางไปบางแสนเพื่อไปหากอล์ฟ เนื่องจากกอล์ฟเสียใจเรื่องคนรักที่เพิ่งเลิกกันแต่บังเอิญว่าในวันเดียวกันนั้นซ่าก็ถูกคนรักบอกเลิกเช่นกัน แต่ด้วยความเสียใจของเพื่อนที่มีมากกว่า ซ่าจึงต้องขมใจไม่ให้เห็นอาการเสียใจหรือเศร้าออกมาและให้ความสำคัญกับความทุกข์ของเพื่อนมากกว่า ผู้เขียนจึงสร้างสรรค์คำว่า “**แอบสไตประติษฐ์**” ใช้กล่าวถึงการปกปิดอาการเศร้าเสียใจด้วยการแสดงความสดใสไร้เงาแทน ในส่วนของความหมายคำว่า แอบ จากการสัมภาษณ์ชายรักชายผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าเป็นคำสแลงหมายถึง การปกปิดกิริยาอาการของบางอย่างเอาไว้ไม่ให้เห็นแสดงออกมา ส่วนใหญ่ใช้กับคำว่า แมน เป็นแอบแมน ส่วนคำว่า สไตประติษฐ์ หมายถึง การทำให้ตนเองดูไร้เงาสดใสเหมือนว่ามีความสุข ไม่มีปัญหาใด จะเห็นได้ว่าตุ๊ดนำเอาคำสแลงคำว่า แอบ ที่ใช้อยู่เดิมในบริบทการปกปิดตัวตนทางเพศมาประกอบกับคำอื่นและนำมาใช้ใหม่ในสถานการณ์ใหม่ที่ต่างออกไป ถือได้ว่าเป็นการสร้างสรรค้อยคำให้สามารถใช้ได้กว้างออกไป

อย่างไรก็ตามในตัวอย่างเรื่องเล่าข้างต้นยังทำให้เห็นภาพตุ๊ดว่าเป็นเพื่อนที่ดีด้วย เพราะถึงแม้ว่าตนเองก็เศร้าเสียใจเช่นกันแต่เขาก็กลับไตร่ตรองถึงระดับปัญหาว่ามีมากน้อยเพียงใด เมื่อเห็นแล้วว่าปัญหาของเพื่อนใหญ่กว่าเขาก็ให้ความสำคัญเพื่อนก่อนโดยที่ไม่สนใจความทุกข์ของตนเอง

จากตัวอย่างเรื่องเล่าทั้งหมดข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเอาถ้อยคำที่มีอยู่แล้วมาประสมกันให้เป็นคำใหม่ ซึ่งเป็นถ้อยคำที่ให้ภาพของกิริยาอาการของบุคคลได้อย่างชัดเจน โดยที่ผู้เขียนใช้ถ้อยคำไม่มากแต่สามารถให้ความหมายได้อย่างครอบคลุม ทั้งยังเป็นถ้อยคำที่มีความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร สร้างสีสันให้แก่ผู้อ่านได้เพลิดเพลินไปกับเรื่องเล่า กลวิธีทางภาษานี้แสดงให้เห็นตัวตนของตุ๊ดด้วยว่าเป็นคนที่คิดต่างอย่างสร้างสรรค์ มีความสามารถทางภาษาและเป็นคนที่มีความสดใสไร้เงา โดดเด่นเหมือนดังภาษาที่เขาใช้เล่าเรื่องเหล่านี้

1.1.3 การประดิษฐ์ถ้อยคำคล้องจอง

ถ้อยคำคล้องจอง หมายถึง การต่อคำที่มีเสียงสัมผัสคล้องจองกัน คำที่นำมาต่ออาจเป็นคำสองพยางค์หรือสามพยางค์ก็ได้ ซึ่งมีทั้งการสัมผัสเสียงสระ พยัญชนะและวรรณยุกต์ เมื่ออ่านแล้วเกิดความไพเราะเป็นจังหวะและก่อให้เกิดความสนุกสนานได้ด้วย (ประคอง นิมมานเหมินท์ และคณะ, 2552: 120-121) ถ้อยคำคล้องจองที่พบในเรื่องเล่ามีทั้งเสียงสัมผัสสระและเสียงสัมผัสพยัญชนะ ซึ่งปรากฏกระจายอยู่ในเรื่องเล่าปรากฏเป็นทั้งชื่อเรื่อง ถ้อยคำในเนื้อเรื่องและในส่วนสรุปตอนท้ายของเรื่องเล่าในลักษณะข้อคิดสอนใจด้วย อีกทั้งพบการนำเอาสำนวนไทยมาปรับใช้ด้วย ซึ่งผู้เขียนเลือกใช้กลวิธีนี้เพื่อนำเสนอลักษณะตัวเอกว่าเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ มีตัวตนที่โดดเด่นและยังเห็นถึงความสามารถทางภาษาของผู้เขียนด้วยที่สามารถสร้างสรรค์ถ้อยคำคล้องจองให้มีความหมายที่เด่นชัด เข้าใจง่าย ถ้อยคำที่พบได้แก่ สวยๆ รวยชิลิโคน โหมหน้าฆ่าอดีต เรื่องรั้นทรักคุด ตู๊ดเพลีย ผัวหาง่ายแต่เพื่อนตายนะหายาก ผู้ชายเข้ามาแล้วก็เดินจากไป แต่เพื่อนสาวนั้นไซร์อยู่ยั้งยืนยง ดังจะเห็นได้ต่อไปนี้

เมื่อเช้าขึ้น BTS ค่ะ คนในรถเรื่อนแสน แต่นี้ได้ขึ้นเกาะเสากลางแบบสวยๆ รวยชิลิโคน ผู้ชายคนนึงเดินขึ้นมาจากสถานีสุรศักดิ์ ฮีหล่อบับ หล่อบับมีแสงออกมาจากเส้นผม ฮีเดินมาเกาะเสาต้นเดียวกับซา

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 2, 2558: 75)

ตัวอย่างข้างต้นมาจากเรื่องเล่าในหนังสือบันทึกของตุ๊ด เป็นตอนที่ชากำลังยืนอยู่บนรถไฟฟ้า เขากำลังเดินทางไปทำงาน

ถ้อยคำ “สวยๆ รวยชิลิโคน” มีคำที่มีสระตัวเดียวกันในคำว่า สวย และ คำว่า รวย คำว่า สวย บอกถึงลักษณะการยืนของช่าว่าเขามีพื้นที่ยืนบริเวณเสากลางรถไฟฟ้าอย่างสบาย ไม่ต้องเบียดเสียดกับผู้โดยสารคนอื่นถึงแม้ว่าคนในรถไฟฟ้าจะมีจำนวนมากก็ตาม และคำว่า สวย ยังบอกถึงหน้าตาของเขาด้วย ในถ้อยคำต่อมา รวยชิลิโคน แสดงให้เห็นว่าเขาได้ทำศัลยกรรมหลายครั้งแล้ว คำว่า รวย ในถ้อยคำนี้หมายถึง มีมาก ส่วน ชิลิโคน คือ สารเคมีชนิดหนึ่งที่ใช้ในการทำศัลยกรรมสวยๆ รวยชิลิโคนจึงมีความหมายว่า ความสวยงามบนใบหน้าเขาจากการทำศัลยกรรม ประกอบกับการศึกษาภูมิหลังของผู้เขียนหนังสือบันทึกของตุ๊ดพบว่า เขามีความชื่นชอบในการทำศัลยกรรมอย่างมากจนได้เป็นตัวแทนโฆษณาให้แก่คลินิกศัลยกรรมหลายแห่ง ซึ่งเขากล่าวว่าในรายการ The Surgery Idol ของคลินิกความสวยความงามชื่อ Amed Clinic (2558) และบทสัมภาษณ์นิตยสารแพรวออนไลน์ (2561) ว่าเขาทำศัลยกรรมหลายจุดบนใบหน้า เช่น จมูก ตา โคนงหน้า

ริมฝีปาก และสนใจการทำศัลยกรรมเพราะเป็นการช่วยเสริมสร้างเสน่ห์และความมั่นใจ นอกจากนี้ยังเห็นว่า การทำศัลยกรรมไม่ใช่เรื่องที่ต้องปิดบัง เนื่องจากศัลยกรรมคือการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นเมื่อเปลี่ยนแปลงแล้วควรจะต้องเห็นได้อย่างชัดเจน ชากกล่าวต่ออีกว่าเขาจะเปิดเผยข้อมูลการทำศัลยกรรมทุกครั้งให้แก่คนอื่น เช่น แก้วไขส่วนใดของใบหน้าบ้าง สถานพยาบาล แพทย์ ราคาอาการและผลข้างเคียงหลังการทำศัลยกรรม เพื่อเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้แก่คนที่ต้องการทำศัลยกรรม เพราะก่อนการทำศัลยกรรมข้อมูลเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ควรศึกษาก่อนตัดสินใจ จากภูมิหลังของผู้เขียนจะเห็นได้ว่าเขาชื่นชอบและมีทัศนคติที่ดีต่อการทำศัลยกรรมในเรื่องเล่าจึงเห็นในเรื่องเล่าที่นำเสนอตัวตนด้านนี้ของเขาด้วย ในส่วนของถ้อยคำที่สื่อถึงการทำศัลยกรรมผู้ศึกษาเห็นว่าการทำศัลยกรรมของตุ๊ดมีนัยในเรื่องการต้องการยอมรับจากสังคม ต้องการพื้นที่และโอกาสที่ดี เพราะในสังคมไทยบุคคลในวงการบินถือว่ามีอิทธิพลต่อคนในสังคม โดยเฉพาะเรื่องบุคลิกหน้าตาภายนอก ซึ่งบุคคลที่มีชื่อเสียงที่มีหน้าสวยหล่อเหลานี้ก็ได้รับการยอมรับจากคนในสังคมอย่างมาก ทั้งยังประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน มีชีวิตที่ดีขึ้น ดังนั้นคนชายขอบอย่างตุ๊ดที่ต้องการการยอมรับทางสังคมจึงชื่นชอบการทำศัลยกรรมเพื่อการมีตัวตนในสังคม ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของธัญชนก สุขแสง (2556) ที่ศึกษาเรื่องค่านิยมและอิทธิพลจากบุคคลที่ส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจศัลยกรรมความงาม พบว่าเหตุผลจากกลุ่มตัวอย่างที่ตัดสินใจทำศัลยกรรมความงามเพราะต้องการเสริมบุคลิกภาพเพื่อให้เข้ากับสังคมง่ายขึ้น ช่วยหางานได้ง่ายขึ้น ช่วยทำให้รู้สึกมั่นใจเมื่อพบปะกับบุคคลอื่นและทำให้รู้สึกมีความสุขในชีวิตมากขึ้น

อีกทั้งการชื่นชอบในการทำศัลยกรรมยังแสดงให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นคนชนชั้นกลางระดับสูงที่ติดอยู่ภายใต้ชุดความคิดเรื่องบริโภคนิยมในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม (capitalism) ซึ่งเป็นระบบเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นผลกำไรเป็นหลัก ดังนั้นหลักการคือหากบริโภคมากก็จะได้กำไรมาก ผู้ผลิตจึงกระตุ้นให้ผู้บริโภคบริโภคสินค้าและบริการให้มากที่สุดโดยใช้วิธีการตลาด การโฆษณาชวนเชื่อว่าสินค้าและบริการบางอย่างจึงกลายเป็นของจำเป็นที่บ่งบอกถึงสถานะทางสังคมหรือโอกาสทางสังคม เช่น เรื่องการทำศัลยกรรม สินค้ายี่ห้อหรู (ทัศนียา บริพิศ, 2557: 40-41) ซึ่งตุ๊ดก็อยู่ภายใต้ชุดความคิดการบริโภคนิยมนี้ด้วย โดยเฉพาะชาซึ่งตัวตนของเจ้าหมอนในด้านนี้ก็จะมีความแตกต่างออกไปจากเจ้าหมอนหรือภาพของตุ๊ดในหนังสือกว่าเจ้าจะเป็นหมอน เพราะในเรื่องเล่าของเจ้าหมอนจะเน้นไปที่การนำเสนอเรื่องเล่าที่เกี่ยวข้องกับงานมากกว่า ไม่ปรากฏการนำเสนอเรื่องความสวยความงาม เรื่องหน้าตาหรือการทำศัลยกรรม แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนทั้งสองคนต้องการนำเสนอตัวตนของตุ๊ดในแง่มุมที่ต่างกันเพราะอัตลักษณ์เป็นสิ่งที่เลื่อนไหล การเป็นตุ๊ดเหมือนกันไม่ได้หมายความว่าต้องมีตัวตนที่เหมือนกันเสมอไป

มากไปกว่านั้นจะเห็นถึงลีลาการใช้ภาษาในการเล่าเรื่องของผู้เขียนอีกด้วย เห็นได้จากการบรรยายถึงความหล่อของผู้ชายที่พบบนรถไฟฟ้าที่ว่า “หล่อบับ หล่อบับมีแสงออกมาจากเส้นผม” การใช้คำว่า บับ เป็นการเปลี่ยนเสียงให้สั้นลงจากคำว่า แบบ จะให้ความรู้สึกเหมือนเป็นคำที่แปลกใหม่ สั้นกระชับ ดูทันสมัย อีกทั้งการบรรยายความหล่อของผู้ชายคนนี้ว่าหล่อมากด้วยการบรรยายที่ทำให้เห็นภาพว่าความหล่อมันทำให้มีแสงประกายออกมาจากเส้นผมของเขา เป็นการบรรยายเกินจริงที่ให้ภาพอย่างชัดเจนซึ่งทำให้ผู้อ่านรู้สึกสนุกสนาน ตื่นตาตื่นใจ ชวนให้ติดตามว่าเรื่องราวจะเป็นอย่างไรต่อไป

จากหนังสือบันทึกของตุ๊ดยังพบตัวอย่างของถ้อยคำคล้องจองที่แสดงให้เห็นถึงความชื่นชอบในการทำศัลยกรรม ดังตัวอย่างนี้

อุทาหรณ์สอนใจแก๊ง ฉบบั๋มหน้า ฆ่าอดีต พอซเป็นเพื่อนตุ๊ดตั้งแต่สมัย ม.ต้นของซ่า นามเดิมตอนเป็นตุ๊ดลูกไก่ของนางคือ พอลล่า อีพอซเป็นคนที่ผ่านประสบการณ์การโมดิฟายมาคล้ายกับซ่า คือยกเครื่องทั้งหน้าไล่มาตั้งแต่กริดตา ทำจมูก หันกราม ยัดคาง แม้แต่หูที่กางก็ยังไม่ยับเก็บ

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 3, 2558: 109)

ข้อความนี้เป็นเรื่องเล่าของซ่าจากหนังสือบันทึกของตุ๊ดเช่นกัน เขาเล่าถึงเพื่อนของเขาที่ชื่อ พอซ ซึ่งพอซก็มีความชื่นชอบและประสบการณ์ในการทำศัลยกรรมเช่นเดียวกันกับซ่า

ถ้อยคำคล้องจองนี้ปรากฏในชื่อของเรื่องเล่าคือถ้อยคำว่า “โฉหน้า ฆ่าอดีต” คำที่มีสระตัวเดียวกันเพื่อสร้างความคล้องจองคือ คำว่า หน้า และคำว่า ฆ่า ส่วนคำว่า โฉ เป็นคำตัดมาจากคำภาษาอังกฤษว่า โมดิฟาย (Modify) มีความหมายว่า เปลี่ยนแปลง แก้ไข ซึ่งเป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่คนไทยรับมาใช้และยังคงความหมายเดิมอยู่ ผู้เขียนนำมาใช้ในบริบทของการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบหน้าหรือการทำศัลยกรรม เมื่อถ้อยคำส่วนแรก โฉหน้า มารวมกับถ้อยคำส่วนหลังว่า ฆ่าอดีต จึงหมายถึง เปลี่ยนแปลงแก้ไขใบหน้าใหม่ให้สวยงามขึ้นต่างไปจากใบหน้าเดิม การบรรยายถึงจุดต่างๆ บนใบหน้าที่พอซเพื่อนของซ่าเคยทำศัลยกรรม ตั้งแต่ดวงตา จมูก โคนหน้าคางและหูยื่นเน้นให้ถ้อยคำว่า โฉหน้า ฆ่าอดีต ได้เด่นชัดขึ้น เพราะการเปลี่ยนแปลงมากเช่นนี้ย่อมทำให้รูปลักษณ์เดิมของเขาถูกทำให้หายไปจากโลกอย่างแน่นอน แสดงให้เห็นถึงความสามารถทางภาษาของผู้เขียนที่สามารถสร้างสรรค์ถ้อยคำให้มีภาพที่ชัดเจน มากไปกว่านั้นการนำเสนอเรื่องการทำศัลยกรรมก็ทำให้เห็นว่าตุ๊ดติดอยู่ในชุดความคิดเรื่องความสวยของผู้หญิงยุคบริโภคนิยมที่ให้คุณค่าให้ความสำคัญต่อภาพลักษณ์ภายนอกอย่างมากและมีความคิดเกี่ยวกับความสวยเพียงแค่นี้ก็ลักษณะเช่น จมูกโด่ง ตาสองชั้น ผิวขาว ผอม ซึ่งเป็นความสวยกระแสหลักที่ผู้หญิงในสังคมไทยถูกป้อนว่า

ความสวยที่แท้จริง ถ้ามีลักษณะดังนี้สังคมจะยอมรับว่าเป็นคนสวย เพราะฉะนั้นตุ๊ดที่มีรสนิยมเหมือนผู้หญิงจึงติดกรอบความสวยนี้ด้วยเขาจึงทำศัลยกรรมใบหน้าให้มีความสวยตามมาตรฐานที่สังคมยอมรับ แต่เปลี่ยนแปลงเพียงใบหน้าเท่านั้นไม่รวมถึงการแปลงเพศ โดยที่สื่อต่างๆ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความสวยกระแสหลักนี้ให้แก่พวกเขา (กชกรณ เสรีฉันทฤกษ์, 2551: 150)

นอกจากการเปลี่ยนแปลงใบหน้าแล้วจะเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงชื่อของตุ๊ดด้วย จากชื่อพอลล่า ในสมัยเด็กกลายเป็น พอช ในปัจจุบัน แสดงให้เห็นถึงตัวตนทางเพศที่สิ้นไหล เนื่องจากชื่อในวัยเด็กแสดงถึงความเป็นผู้หญิง ส่วนชื่อในปัจจุบันมีความเป็นผู้ชาย เพศภาวะเพศวิถีจึงมีความเลื่อนไหลและเปลี่ยนแปลงไปได้ตามกาลเวลา

ทั้งนี้ยังพบถ้อยคำคล้องจองที่ปรากฏเป็นชื่อเรื่องเล่าอีกจากหนังสือบันทึกของตุ๊ด เห็นได้ดังต่อไปนี้

เรื่องรัทตรักคุด ตุ๊ดเพ็ลีย ฉบับ มโน Follower ในชีวิตหนึ่ง ซ่าติดตาม IG ของบุรุษที่ปลาบปริ่มเพียงไม่กี่คน บ้างดารา บ้างนักร้อง แต่จะมีไม่ถึง 5 คน เท่านั้นที่ไม่ใช่เพื่อน ไม่ใช่คนในวงการ แต่ซ่าก็ยังติดตาม หนึ่งในนั้นคือเด็กหนุ่มคนหนึ่ง

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 2, 2558: 57)

ข้างต้นยกมาจากเรื่องเล่าของหนังสือบันทึกของตุ๊ดจากตอนที่ซ่าเล่าถึงผู้ชายที่เขาชอบซึ่งซ่าติดตามเขาอยู่ในอินสตราแกรม (Instagram) ตลอดระยะเวลาที่ติดตามมาซ่าคิดว่าคนที่ชอบเป็นผู้ชายแท้ แต่วันหนึ่งซ่าก็รู้ว่าแท้จริงแล้วเขาเป็นผู้หญิงซึ่งตอนนี้เขากลายเป็นผู้ชายข้ามเพศ

ในเรื่องเล่านี้จะเห็นว่าผู้เขียนใช้ถ้อยคำคล้องจองในการตั้งชื่อเรื่องเล่าว่า “เรื่องรัทตรักคุด ตุ๊ดเพ็ลีย” ถ้อยคำนี้มีเสียงพยัญชนะที่คล้องจองกันคือ ร เรือ จากคำว่า รัทต และคำว่า รักคุด และมีเสียงสระที่คล้องจองกันด้วยคือคำว่า คุด กับ ตุ๊ด จึงทำให้เวลาอ่านเกิดเป็นจังหวะเข้ากัน ให้ความรู้สึกเพลิดเพลิน ไม่น่าเบื่อ อีกทั้งเมื่ออ่านแล้วก็เข้าใจได้อย่างง่ายดายว่าเรื่องเล่านี้เกี่ยวกับความรักของตุ๊ดที่ไม่สมหวัง เป็นการนำเสนอใจความหลักของเรื่องให้แก่ผู้อ่านได้อย่างน่าสนใจซึ่งเป็นการเรียกความสนใจจากผู้อ่านให้ติดตามอ่านเรื่องราวต่อด้วยว่าจะเป็นอย่างไรร และยังเลือกใช้ถ้อยคำว่า เพ็ลีย เพื่อกล่าวถึงอาการหมดเรี่ยวแรงของตัวละครตุ๊ดที่ต้องเผชิญเรื่องราวความรักที่ไม่สมหวังครั้งนี้ เป็นการนำเสนอถ้อยคำที่ทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพที่บรรยายอาการของความผิดหวังได้อย่างชัดเจน

นอกจากนี้แล้วยังพบคำที่สร้างสรรค์แปลกใหม่อีกคือคำว่า “ปลาบปริม” ปรากฏใช้ในความหมายเดียวกันกับ ปลาบปลื้ม ที่หมายถึงความรู้สึกชื่นชอบชื่นชมอย่างมาก ซึ่งผู้เขียนใช้กล่าวถึงความรู้สึกที่มีต่อผู้ชายที่เขาชื่นชอบอยู่ ดังนั้นคำใหม่ที่ผู้เขียนสร้างขึ้นนี้มาจากคำว่า ปลาบปลื้ม กับ คำว่า ปริม ที่มีความหมายว่าอาการที่มีความยินดีปลื้มใจและมีอีกความหมายหนึ่งคือลักษณะที่น้ำเสมอชอบของภาชนะหรือแหล่งน้ำ ไกลจะล้นออกมา เป็นถ้อยคำที่มีความแปลกใหม่ สะดุดตาแต่เมื่ออ่านแล้วก็ยังสามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดายว่าต้องการจะสื่อถึงความหมายใด

ยังพบถ้อยคำคล้องจองปรากฏในเรื่องเล่าของตุ๊ดอีกซึ่งเรื่องเล่าที่ยกมาดังต่อไปนี้พบคำคล้องจองเป็นชื่อเรื่องและเป็นข้อความสอนใจในท้ายเรื่อง ดังนี้

อุทาหรณ์สอนใจแก๊ง ฉบับ **ผัวหาง่ายแต่เพื่อนตายนะหายาก** คำคืนหนึ่งในวันที่ซ่าเพิ่งโดนสามีนอนที่ 15.5 ทอดทิ้งเพราะฮีเกิดติสแตกพรวดเพื่อว่าอยากใช้ชีวิตอยู่เพียงคนเดียว (แต่มารู้ทีหลังว่าไปมีผัวใหม่) ซึ่งซาจิตใจ กำลังตำตามชั้นโซ้ย่า ก็ตัดสินใจพิมพ์ Line เข้ากรู๊ปหวังจะระบายกับกลุ่มเพื่อนสาวคนสนิท...เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า **ผู้ชายเข้ามาแล้วก็เดินจากไป แต่เพื่อนสาวนั้นไซร้อยู่ยั่งยืนยง**

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 2, 2558: 141-150)

ข้อความที่ยกมานี้มาจากเรื่องเล่าตอนที่ซ่าเพิ่งถูกคนรักบอกเลิกความสัมพันธ์ และเขากำลังจะเข้าไปพูดคุยเพื่อระบายความรู้สึกเศร้าเสียใจครั้งนี้กับเพื่อนสนิทในแอปพลิเคชันไลน์ (Line) จะเห็นว่าถ้อยคำคล้องจองปรากฏเป็นชื่อเรื่องเล่า แต่เป็นคำคล้องจองที่หยิบเอาสำนวนไทยมาเป็นต้นแบบ ข้อความข้างต้นกล่าวว่า “ผัวหาง่ายแต่เพื่อนตายนะหายาก” มาจากสำนวนไทยที่ว่า เพื่อนกินหาง่ายเพื่อนตายหายาก หมายถึง เพื่อนที่คบหาด้วยเพราะผลประโยชน์นั้นหาง่ายแต่เพื่อนที่อยู่ร่วมทุกข์ร่วมสุขในยามที่เดือดร้อนหรือมีปัญหา นั้นหายาก ผู้เขียนนำสำนวนนี้มาสร้างใหม่เปลี่ยนความหมายในช่วงต้นไปแต่ยังคงความหมายเรื่องเพื่อนตายไว้ ในความหมายใหม่ที่ว่า คนรักนั้นหาได้ง่ายแต่เพื่อนที่จะอยู่เคียงข้างร่วมทุกข์ร่วมสุขกันในวันที่มีปัญหานั้นหายาก อีกทั้งถ้อยคำนี้ยังมีเสียงสระคล้องจองกันอีกด้วย ได้แก่ คำว่า ง่าย ตายและยาก ทำให้เวลาอ่านเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความหมายที่น่าเสนอก็ครบถ้วนชัดเจน ตรงไปตรงมาอีกด้วย เห็นได้จากการใช้คำว่า ผัว ที่เป็นภาษาปาก หมายถึงสามีหรือคนรักที่เป็นผู้ชาย ซึ่งทำให้เห็นถึงเพศวิถีของตุ๊ดด้วยว่าเป็นเช่นเดียวกับผู้หญิง เพราะถ้าหากนำเสนอว่าคำเรียกคู่รักของตนเป็นผัว ดังนั้นผู้เรียกจึงต้องเป็นเมีย ซึ่งเป็นคำที่บ่งบอกถึงบทบาทของผู้หญิง

ในส่วนท้ายของเรื่องเล่าปรากฏถ้อยคำคล้องจองในลักษณะที่เป็นข้อคิดสอนใจอีกว่า “ผู้ชายเข้ามาแล้วก็เดินจากไป แต่เพื่อนสาวนั้นไซร้อยู่ยั่งยืนยง” มีเสียงสระที่คล้องจองได้แก่คำว่า

จาก กับ สาว และมีเสียงพยัญชนะคล้องจองกันด้วยคือเสียง ย ยักซ์ ได้แก่คำว่า อยู่ยังยืนยง เป็นถ้อยคำคล้องจองที่ไพเราะ และมีความหมายว่าคนรักที่คบหากันสักวันอาจจะต้องเลิกกันไป แต่คนที่อยู่เคียงข้างกับเราตลอดไปในยามที่เดือดเนื้อร้อนใจคือเพื่อนของเราเอง นอกจากภาษาที่สวยงามแล้วยังแสดงให้เห็นถึงตัวตนของตุ๊ดว่าเป็นคนที่ให้ความสำคัญกับมิตรภาพความเป็นเพื่อนอย่างมาก ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าตุ๊ดเป็นเพื่อนประเภทที่เรียกว่าเพื่อนตาย เขาพร้อมที่จะอยู่เคียงข้างเพื่อนเสมอในยามที่เพื่อนต้องเผชิญกับปัญหา

อีกทั้งยังในเรื่องเล่าที่ยกมาข้างต้นนี้ยังพบถ้อยคำที่ผู้เขียนสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่เพื่อบรรยายถึงภาวะจิตใจของตัวละครซ้ำอีกด้วยดังข้อความที่ว่า “ซาจิตใจกำลังต่ำตมชั้นไชยา” เนื่องจากซาถูกคนรักบอกเลิกจึงทำให้เขาเศร้าเสียใจอย่างมากซึ่งผู้เขียนก็เลือกใช้ถ้อยคำที่ให้ความรู้สึกว่าแย่มากด้วยการใช้คำว่า ต่ำตม หมายถึง ความรู้สึกเศร้าเสียใจที่มันมีมากจนพาให้จิตใจตกต่ำเศร้าหมอง และนำมาประกอบเข้าด้วยกันกับส่วนขยายที่ว่า ชั้นไชยา ซึ่งเป็นคำที่มาจากการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่อง Dragon Ball เป็นการ์ตูนเกี่ยวกับการต่อสู้ของชาวไชยาหรือเป็นมนุษย์ต่างดาวในดาวที่สมมติขึ้นและชาวไชยามีการพัฒนาร่างกายไปตามลำดับความแข็งแกร่ง คำว่า ชั้นไชยาจึงมาจากขั้นของการพัฒนาของเหล่าชาวไชยา ดังนั้นชั้นไชยาจึงทำหน้าที่ขยายภาวะจิตใจที่ตกต่ำเศร้าหมองนี้ว่ามันอยู่ระดับสูงสุดสำหรับที่ตัวละครจะทนรับไหวแล้ว ซึ่งเป็นการเลือกสร้างสรรค์ถ้อยคำที่ให้ภาพอย่างมากและยังมีความแปลกใหม่ด้วยที่นำเอาคำจากการ์ตูนญี่ปุ่นมาใช้

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้จะเห็นว่าผู้เขียนใช้กลวิธีการประดิษฐ์ถ้อยคำใหม่เพื่อนำเสนอตัวตนของตุ๊ดว่าเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในด้านภาษาและเป็นคนสนุกสนาน ทั้งยังทำให้ผู้อ่านได้รู้จัก ทำความเข้าใจเรื่องเพศวิถีของตุ๊ดด้วย ซึ่งปรากฏให้เห็นจากถ้อยคำที่สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ที่มีการใช้ทั้งคำทั่วไป คำที่ใช้เฉพาะกลุ่มชายรักชายและชื่อนามสกุลของบุคคลที่มีชื่อเสียงมาใช้ อีกทั้งยังประดิษฐ์ถ้อยคำคล้องจองที่พบว่ามีทั้งเสียงสระและเสียงพยัญชนะที่คล้องจองกัน มากไปกว่านั้นยังพบการนำเอาสำนวนไทยมาใช้เป็นต้นแบบในการนำเสนอด้วย ซึ่งถ้อยคำที่ประดิษฐ์ใหม่เหล่านี้เป็นคำที่มีสีสันสะดุดตา แปลกใหม่ ทันสมัย มีเสียงไพเราะเปล็ดเปล็น ให้ภาพชัดเจน มีความกระชับ ตรงไปตรงมาเข้าใจง่ายและสนุกสนาน ด้วยการนำเสนอลักษณะภาษาที่มีความแตกต่างและโดดเด่นเช่นนี้จึงยิ่งทำให้ภาพของตุ๊ดเด่นชัด เป็นที่สนใจและเป็นที่ยอมรับได้มากขึ้นด้วย ภาษาที่มาจากความคิดสร้างสรรค์นี้เป็นเหมือนแสงไฟจ้าที่ฉายลงมาที่ตุ๊ดทำให้ผู้คนที่ได้มองเห็นเขาในแง่มุมใหม่ที่ดีขึ้นและเพื่อนำไปสู่การยอมรับจากสังคมที่พวกเขาต้องการ อย่างไรก็ตามเรื่องเล่าจากหนังสือบันทึกของตุ๊ดจะมีลักษณะให้ความบันเทิงสนุกสนานมากกว่าเรื่องเล่าจากหนังสือว่าเจ้าจะเป็นหมอที่จะแนะนำเสนอเรื่องจริงจัง ซึ่งจากการศึกษาประวัติของผู้เขียนหนังสือบันทึกของตุ๊ดก็เห็นว่าเขาร่วมผลิตรายการกับเพื่อนซึ่งออกอากาศในช่องออนไลน์ รูปแบบและเนื้อหาของรายการก็มีลักษณะนำเสนอ

ความบันเทิง ความสนุกสนานตลก เช่น รายการพาเธอกลับบ้าน ดังนั้นตัวตนสนุกสนาน สร้างความบันเทิงเหล่านี้จึงแสดงออกมาให้เห็นในภาษาที่ใช้ในเรื่องเล่าด้วย

1.2 คำสแลงกับการนำเสนอตัวตนทางเพศ

คำสแลง หมายถึง ถ้อยคำหรือสำนวนที่ใช้เข้าใจกันเฉพาะกลุ่มหรือชั่วระยะเวลาหนึ่ง ไม่ใช่ภาษาที่ยอมรับกันว่าถูกต้อง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา, 2556: 1181) ในกลุ่มคนมีลักษณะเหมือนกันหรือมีความสนใจเหมือนกันอย่างตึงจะมีคำสแลงที่ใช้สื่อสารกันในกลุ่มจำนวนมาก จากการศึกษาคำสแลงที่พบส่วนใหญ่เป็นคำสแลงที่มีความหมายเกี่ยวกับเพศภาวะเพศวิถี และคำสแลงที่มีความหมายเกี่ยวกับอวัยวะเพศ การร่วมเพศและความรู้สึกต้องการทางเพศ ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นกลุ่มคนเพศหลากหลายจำนวน 4 คน เพื่อนำมาประกอบการศึกษาวิเคราะห์ในครั้งนี้อย่างเห็นได้จากรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.2.1 คำสแลงที่มีความหมายเกี่ยวกับเพศภาวะเพศวิถี

คำสแลงที่มีความหมายเกี่ยวกับเพศภาวะเพศวิถีที่พบมีทั้งที่บอกลักษณะเพศภาวะเพศวิถี และภาวะการปกปิดหรือเปิดเผยเพศภาวะเพศวิถี ได้แก่ แมน บอย สาว ตู๊ดแตก สาวแตก แอ๊บแมน สามารถแบ่งได้ตามบริบทการใช้ดังนี้

จากการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดกล่าวว่า คำว่า แมน สามารถใช้ได้กับทั้งผู้ชายแท้และชายรักชายหรือเกย์เพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะและพฤติกรรมที่แสดงถึงความเป็นเพศชาย เช่น การแต่งกาย การมีกล้ามเนื้อ การใช้คำลงท้าย ครับ การมีแฟนเป็นผู้หญิง การเล่นกีฬาที่ใช้กำลังมากอย่าง ฟุตบอล มวย การให้ที่นั่งแก่คนอื่นบนรถสาธารณะ

นอกจากนี้การใช้คำว่า แมน กับเกย์ยังเป็นการแยกประเภทพวกเขาให้ชัดเจนด้วยว่ามีลักษณะเหมือนเพศชาย เพราะในสังคมไทยสามารถแบ่งเกย์ออกได้เป็นสองกลุ่มใหญ่คือ เกย์แมน และเกย์สาว เป็นการแบ่งตามบุคลิกลักษณะภายนอกที่เป็นไปตามกรอบสองเพศหลักทางสังคมคือ ชายหญิง ซึ่งการแบ่งเพศเช่นนี้ตั้งอยู่บนความคิดเรื่องคู่ตรงข้าม (binary opposition) เป็นความคิดที่สื่อถึงสิ่ง 2 สิ่งที่มีลักษณะตรงข้ามกัน แต่ก็มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันในแง่ใดแง่หนึ่งด้วย เห็นได้จากถ้อยคำที่ปรากฏใช้ในสังคม เช่น เปิดกับปิด ขึ้นกับลง ซ้ายกับขวา ขาวกับดำ ดีกับชั่ว กลางวันกับกลางคืน รวมไปถึงเพศของบุคคลด้วยชายกับหญิง และความคิดนี้ถูกใช้ในการอธิบายความหมายความเข้าใจต่อสิ่งต่างๆ ในโลก ความคิดนี้จึงมีผลต่อการรับรู้ของคนในสังคมให้มองสิ่งต่างๆ เป็นคู่ตรงข้าม แบ่งออกเป็นสองฝ่ายอย่างชัดเจน ง่ายต่อการทำความเข้าใจและการจัดระเบียบ

ในสังคม (เกษม เพ็ญภินันท์, 2550: 28) ดังนั้นผู้คนในสังคมรวมไปถึงชายรักชายเองก็ติดกับดักความคิดคู่ตรงข้ามนี้เช่นกัน เห็นได้จากคำสแลงที่พบในเรื่องเล่าของตุ๊ดที่หมายถึงเพศชายและเพศหญิงอย่าง แมนกับสาว อีกทั้งจากการให้ข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า ชายรักชาย ที่มีบุคลิกลักษณะภายนอกเหมือนกับผู้ชายทั่วไปจะเรียกตนเองว่า เกย์ ไม่ค่อยเรียกตนเองว่า ตุ๊ด เพราะเป็นคำในเชิงลบที่ใช้ล้อเลียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาภูมิหลังการใช้คำเรียกชายรักชายและกำเนิดคำว่าตุ๊ดในสังคมไทย คำเรียกชายรักชายที่มีตัวตนชัดเจนที่เกิดขึ้นภายหลังคำว่า กะเทย คือคำว่า เกย์ เป็นผู้ชายที่รักใคร่กับผู้ชายด้วยกัน แต่ไม่มีความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงร่างกายให้เป็นผู้หญิง อีกทั้งคำว่า เกย์ มีนัยในเชิงบวกที่เกี่ยวข้องกับการต่อสู้เรียกร้องสิทธิของคนเพศหลากหลายที่มาจากสังคมตะวันตก ชายรักชายในประเทศไทยจึงชอบนิยามตัวเองว่าเป็นเกย์ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้

ในเรื่องเล่าของตุ๊ดพบการใช้คำว่า แมน ในความหมายว่าการมีบุคลิกลักษณะและพฤติกรรมอย่างผู้ชายด้วย แต่ปรากฏใช้กับเกย์ที่มีเพศภาวะเพศวิถีย่างเพศหญิง กล่าวคือเป็นผู้ชายที่ชอบผู้ชายด้วยกัน แต่มีบุคลิกภายนอกดูตั้งต้งเหมือนผู้หญิงหรือก็คือตุ๊ด และคำว่า แมน มักปรากฏใช้กับคำกริยาที่แสดงถึงภาวะจำเป็น จากตัวอย่างคือคำว่า ขอ และ ต้อง แสดงให้เห็นว่าตุ๊ดต้องแสดงบุคลิกลักษณะและพฤติกรรมอย่างผู้ชายเมื่อจำเป็น เห็นได้จากตัวอย่างนี้

พวกเรางเพราะบ้านของอียกมีพ่อที่แอนตี้ตุ๊ดมาก ที่นั่นจึงจัดว่าเป็นที่อันตรายของตุ๊ดอันดับแรกๆ ของประเทศไทย พวกเราจึงบอกให้เอาเพื่อนคนอื่นที่เป็นผู้ชายไปแทนจะ save กว่า ปรากฏว่าอียกเสียอกเคยเอารูปคนในกลุ่มให้อามาใหญ่ดู นางยืนยันว่าต้องเป็นกลุ่มเราเท่านั้น พวกเราจึงจำใจตกลง อียกทิ้งโจทย์ยากก่อนทุกคนแยกย้ายกลับว่า “กูขอแมนแต่เกิด”

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 45)

จากเรื่องเล่าตอนที่หยกต้องการให้เพื่อนทุกคนไปรับประทานอาหารกับครอบครัวที่เป็นคนจีน ซึ่งไม่ยอมรับตุ๊ด ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถเปิดเผยตัวตนได้ หยกจึงต้องขอให้เพื่อนๆ ทำบุคลิกลักษณะภายนอกให้เหมือนผู้ชายเพื่อปกปิดเพศภาวะเพศวิถีที่แท้จริงของตน คำว่า ขอ จากถ้อยคำของหยกแสดงถึงการขอร้องให้เพื่อนทำเป็นผู้ชายด้วยเหตุจำเป็น ยังพบถ้อยคำของชาที่กล่าวว่า โจทย์ยาก ก็แสดงให้เห็นอีกด้วยว่าการทำให้มีบุคลิกอย่างเพศชายเป็นเรื่องยากสำหรับพวกเขา เพราะต้องทำในสิ่งที่ขัดแย้งกับตัวตนที่แท้จริง ซึ่งโดยปกติแล้วพวกเขามีบุคลิกลักษณะเป็นเพศหญิง

คิม: อีซ่า

ซ่า: หีม

คิม: กุต้องแมนนะ

ซ่า: (เงยหน้าขึ้นมามองอีคิม)

คิม: คือเราคบกันแบบแมนๆ นึกออกมะ

ซ่า: ออก

คิม: คือพี่แทนอะ คนรอบตัวเค้าไม่มีใครรู้เรื่องมึง เค้าเลยอยากมีแฟนที่แมนๆ เหมือนเพื่อนกัน

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 3, 2558: 23)

จากเรื่องเล่าตอนที่คิมนี้ดกินข้าวกับคู่รักที่เพิ่งคบหาดูใจกัน โดยมีซ่าไปเป็นเพื่อนด้วย คิมพูดกับซ่าว่าเขาต้องแสดงบุคลิกและพฤติกรรมเป็นเพศชาย เพราะคู่รักของเขาไม่ชอบคนที่มีลักษณะอย่างเพศหญิง ซึ่งความเป็นชายที่เขาต้องแสดงก็เข้าไปด้วยเหตุจำเป็นเพราะต้องการให้คู่รักของเขาพอใจ เห็นได้จากคำว่า ต้อง นอกจากนี้กิริยาอาการของซ่าที่เงยหน้ามองคิมก็เป็นปฏิกิริยาที่ทำให้เห็นว่า ซ่ามีความสงสัยในการกระทำของคิมซึ่งปกติไม่ควรจะเป็นเช่นนี้ เพราะคู่รักของเขาควรจรรู้และยอมรับว่าเพศภาวะเพศวิถีที่แท้จริงว่าไม่ได้เป็นอย่างเพศชาย

จากการสัมภาษณ์พี่ชายุ เจียมจวนขาว (2560) และทัศนพงษ์ สีนสารวย (2560) กล่าวว่าคำว่า บอย มีความหมายเหมือนกับคำว่า แมน ใช้แทนกันได้ แต่ใช้คำนี้กับเกย์เท่านั้น ไม่ใช่กับผู้ชายแท้ ส่วนคำว่า บอย ที่พบในเรื่องเล่าก็พบในบริบทที่ใช้กับเกย์เท่านั้น เห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

พอพวกเราเริ่มพูดภาษาไทย อาม่าใหญ่และทุกคนจะหันไปที่คุณอาที่เป็นล่ามเพื่อฟังจับ

คุณอาล่าม: {#^****%+=%}{*+

มาใหญ่: #* <#++=%#}

คุณอาล่าม: อาม่าบอกว่าดีแล้ว กินเยอะๆ จะได้แข็งแรงแบบอาม่า

กอล์ฟ: อาม่าอายุเท่าไรครับ

คุณอาล่าม: 87 จ๊ะ

มาใหญ่: #* <#++=%#} (แล้วนางก็จับหน้าอกตัวเองยกไปมา ทุกคนขำยกเว้นพวกเรา)

กลุ่มตุ๊ด: (หัวเราะแบบบอยๆ)

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 47)

คำว่า บอย ในข้อความข้างต้นเป็นการบอกลักษณะของการหัวเราะว่าเป็นการหัวเราะอย่างผู้ชาย ซึ่งมีเสียงใหญ่ทึ่มกว่าเสียงหัวเราะของผู้หญิง และจะเห็นได้ว่าผู้ที่หัวเราะอย่างเพศชายคือกลุ่มตุ๊ดที่ปกติมีลักษณะภายนอกเป็นเพศหญิง การหัวเราะเช่นนี้ก็เพื่อเป็นการปกปิดลักษณะความเป็นหญิงของพวกเขาในสถานการณ์ที่จำเป็น จากเรื่องเล่าบันทึกของตุ๊ดยังพบคำว่า บอย อีกดังตัวอย่างต่อไปนี้

ปัจจุบันเกย์ทุกประเภทได้รับการแก้อิมแล้วทุกคนมีสิทธิบอยและสาวเท่ากัน มีสิทธิที่จะตัวเล็กเป็นรุก ก้ามปู เป็นรับ รุกแต่งหญิงรับแต่งอิมมีถมไปและเยอะมาก

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557 : 21)

ข้างต้นคำว่า บอย หมายถึง การมีลักษณะบุคลิกและพฤติกรรมเหมือนเพศชาย และข้อความข้างต้นก็กล่าวว่าคุณเพศหลากหลายทุกคนสามารถที่จะมีเพศภาวะเพศวิถีเหมือนเพศชายหรือเพศหญิงก็ได้ ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันในการเลือกที่จะแสดงออก สิ่งเกินกว่าคำตรงข้ามที่ผู้เขียนนำเสนอคือคำว่า สาว ทำให้เห็นว่าการแบ่งเพศของคนเพศหลากหลายได้รับอิทธิพลจากความคิดเรื่องเพศคู่ตรงข้ามชายหญิงจึงได้มีการปรากฏในเรื่องดังกล่าว

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนให้ความหมายและการใช้คำว่า สาว เหมือนกันว่าเกย์ที่มีลักษณะและพฤติกรรมเหมือนผู้หญิง ใช้กับเกย์เท่านั้น ไม่ใช้กับผู้หญิงแท้

คำว่า สาว ที่พบในเรื่องเล่าก็พบตามความหมายและการใช้ที่ได้จากผู้ให้ข้อมูลด้วยเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ถึงวันจริง ทุกคนตอบใจทยอยหัก กระทั่งอีกอล์ฟ ซึ่งเป็นตุ๊ดร่างใหญ่ที่สาวหน้าขาว ปากแดง ยังลงทุนโนเมค้อฟและไว้หนวดเพื่อเพื่อนหยกโดยเฉพาะ พอถึงบ้านนาง พวกเราถูกเชิญไปนั่งที่โต๊ะอาหารใหญ่เพื่อรอกินข้าว

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557 : 46)

เรื่องเล่าข้างต้นมาจากตอนที่หยกชวนเพื่อนไปกินข้าวที่บ้านและเพื่อนทุกคนต้องปกปิดลักษณะความเป็นผู้หญิงของตนเพื่อไม่ให้ครอบครัวของหยกรู้ว่าพวกเขาเป็นตุ๊ด กอล์ฟจึงต้องไว้หนวดและไม่แต่งหน้า คำว่า สาว ข้างต้นบอกถึงลักษณะเพศภาวะเพศวิถีว่ากอล์ฟเป็นเกย์สาว หมายถึงมีลักษณะภายนอกและพฤติกรรมเหมือนเพศหญิง ทั้งกิริยาอาการ การแต่งกายและความปรารถนาทางเพศก็เป็นเช่นเดียวกับกับผู้หญิง หรือเห็นได้จากลักษณะของกอล์ฟที่ผู้เขียน

บรรยายไว้ว่า หน้าขาว ปากแดง ก็แสดงให้เห็นว่าเป็นลักษณะของผู้หญิงที่ใช้เครื่องสำอางแต่งหน้า และข้อความที่ว่า ลงทุนโนเมคอัพและไต้หวัน ค่าว่า ลงทุน แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมที่ตามมานั้นต้องใช้ความพยายามลงแรงมากกว่าปกติ ซึ่งโดยปกติแล้วจะไม่ทำ ดังนั้นแสดงว่าโดยปกติแล้วกอล์ฟแต่งหน้าเหมือนกันกับผู้หญิง และไม่ไต้หวันอย่างผู้ชาย แต่ด้วยการขอร้องจากเพื่อนคือหยกว่าต้องปกปิดความเป็นสาวเนื่องจากบ้านหยกเป็นครอบครัวคนจีนซึ่งในวัฒนธรรมจีนนิยมลูกชายมากกว่าลูกสาว เนื่องจากคนจีนมีค่านิยมว่าลูกชายต้องดูแลพ่อแม่ ครอบครัว รวมไปถึงกิจการ ทรัพย์สินสมบัติของพ่อแม่ด้วยและลูกชายต้องเป็นผู้สืบสกุลด้วยซึ่งเป็นค่านิยมที่เน้นเรื่องความกตัญญูและกำหนดบทบาทหน้าที่นี้ให้แก่ลูกชาย ส่วนลูกสาวไม่สามารถทำหน้าที่นี้ได้เพราะเมื่อแต่งงานแล้วก็ต้องออกรับไปอยู่ดูแลสามีและครอบครัวของสามี ดังนั้นในครอบครัวคนจีนพ่อแม่จึงคาดหวังกับลูกชายสูงให้ทำตามบทบาทหน้าที่ดังกล่าว(กาญจนา ตั้งชลทิพย์, 2551) เพราะฉะนั้นถ้าหากลูกชายกลายเป็นชายรักชายจะกลายเป็นสิ่งที่ทำให้พ่อแม่ผิดหวังเสียใจและไม่ยอมรับ เมื่อหยกอยู่กับครอบครัวจึงต้องปกปิดตัวตนทางเพศที่แท้จริงของเขา แสดงตัวว่าเป็นผู้ชายทั่วไป ซึ่งรวมไปถึงเพื่อนของเขาด้วยที่เมื่อต้องเข้าไปในพื้นที่ดังกล่าวจึงต้องเก็บซ่อนตัวตนชายรักชายเอาไว้เพื่อไม่ทำให้หยกถูกเปิดเผยไปด้วย อย่างไรก็ตามยังพบการใช้คำว่า สาว ในเรื่องเล่าจากหนังสือบันทึกของตุ๊ดอีกดังจะเห็นได้จากข้อความต่อไปนี้

อุทาหรณ์สอนใจ CEO ฉบับที่ 1 สักพักมาแล้ว สมัยอยู่ออฟฟิศเก่า เสาร์เย็นๆ วันหนึ่งมีโทรศัพท์เข้า

ปอ: พี่ศแม่งจะเอาไปทำไฟล์ word เก็บเข้าแฟ้ม

ซ่า: เพื่อ

ปอ: ไม่รู้ คนแก่อะมึง ชอบเก็บกระดาษ

ซ่า: เก็บไว้ทำไมวะ

ปอ: เก็บไว้ให้เมียคนที่สิบหกมันอ่านมั้ง

ซ่า: เซี่ยย แก่ขนาดนั้นมีเมียเยอะจัง

ปอ: โอ๊ยมึง โทรไปที่ก็อยู่กับหญิงตลอด เดียวก็ฟ เดียวก็เจ๊บ เดียวมันเดี๋ยวนี้ งานแม่งเร่งๆ กูยี้ๆ ส่งให้ก็เอาไปตอง เอาเวลาไปม่อหญิงหมด มึงส่งมายังเนี่ย เร็ว กูรีบ

ซ่า: ส่งแล้วๆ

ปอ: เอออๆ แค่นั้นนะ (สองนาที่ผ่านไป) ซ่า เมลพี่ยี่ yoth****@hotmail.com ป่ะวะ...

ซ่า: หาใน google ดี แกเคยทำโทรเจกต์ใหญ่ๆ เยอะ น่าจะมีข้อมูลนะ...

ปอ: เหงา หาคณกีนเปียร์ แกวราม ขอไม่สาว ชอบไป มีรถ สะดวกขับไปหา

ชา: เชี่ยยยยยยยย

ปอ: ก็เชี่ยนะสิ

ชา: ไหนว่าเสือผู้หญิง

ปอ: ก็นั่นนะสิ แต่กว่าไม่น่าปะวะ ลุคแกไม่ใช่ะ นี่เกย์รับเลยนะ

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557 : 31-33)

จากข้อความข้างต้นชาและเพื่อนร่วมงานอีกคนพบข้อความข้างต้นเมื่อค้นหาอีเมลของเจ้านาย เป็นข้อความหาเพื่อนในเว็บไซด์ ในข้อความบอกลักษณะของเพื่อนที่ต้องการไว้ว่าขอไม่สาว หมายถึงไม่ต้องการเกย์ที่มีลักษณะภายนอกและพฤติกรรมเหมือนผู้หญิง หรือไม่ต้องการเกย์สาว การที่ชาและเพื่อนร่วมงานแสดงอาการตกใจเมื่อเห็นข้อความที่บ่งบอกถึงตัวตนทางเพศที่แท้จริงของเจ้านายเพราะว่าในที่ทำงานเขาไม่แสดงออกว่าเขาเป็นชายรักชาย ทั้งยังแสดงออกว่าตนเองเป็นผู้ชายเจ้าชู้ ดังจะเห็นได้จากข้อความที่เพื่อนร่วมงานชากล่าวว่าเขามีพฤติกรรมเปลี่ยนผู้หญิงหลายคนและข้อความของชาที่กล่าวเขาพยายามนำเสนอตัวเองว่าเป็นเสือผู้หญิงแต่แท้จริงแล้วไม่ใช่ ดังนั้นจะเห็นว่าเจ้านายของช่าปกปิดตัวตนในที่ทำงานแต่ไปเปิดเผยในสังคมออนไลน์ เพราะสังคมคาดหวังว่าคุณต้องแสดงออกตามเพศสรีระจึงจะถูกต้อง สังคมจึงจะยอมรับ กล่าวคือผู้ที่มีร่างกายเป็นเพศชายต้องรู้สึกว่าเป็นชาย ต้องมีความรักและเพศสัมพันธ์กับเพศหญิง เพราะฉะนั้นเมื่อผู้ที่มีร่างกายเป็นเพศชายไม่ทำตามความคาดหวังดังกล่าวนี้จะถูกตัดสินว่าผิดและไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม (พจนาน มุลทรัพย์, 2551: 30-31) ตัวละครยศเจ้านายของช่าที่มีหน้าที่การงานอยู่ในสถานะสูง มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารจึงไม่สามารถเปิดเผยตัวตนทางเพศของเขาเพราะจะส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือ ลูกน้องหรือเพื่อนร่วมงานจะไม่ให้การยอมรับด้วย เขาก็เลยไปหาพื้นที่ที่เขาสามารถเป็นตัวตนของตัวเองได้ในพื้นที่ออนไลน์ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ทำให้เขาได้พบปะกับคนเพศหลากหลายด้วยกัน และได้แสดงออกตัวตนชายรักชายของเขาได้อย่างเสรี ซึ่งเขาไม่สามารถทำเช่นนี้ได้ในพื้นที่การทำงานหรือพื้นที่อื่นๆ ในชีวิต

นอกจากนี้คำศัพท์สแลงที่แสดงถึงการปกปิดและการเปิดเผยเพศภาวะเพศวิถีอีกคำคือ สาวแตก จากการศึกษาประกอบกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลพบว่าคำว่า สาวแตก มีสองความหมาย ความหมายแรกหมายถึง กิริยาอาการอย่างผู้หญิงที่เกย์สาวพยายามปิดแล้วแต่ไม่สามารถปิดได้จนต้องแสดงมา หรือใช้กับผู้ชายแถมเวลาที่แสดงกิริยาอาการเหมือนผู้หญิงเวลาตกใจ เช่น การกรี๊ด ความหมายที่สองหมายถึง การแสดงกิริยาอาการอย่างผู้หญิงของเกย์สาวที่แสดงออกมาจนเกินพอดี เช่น การกรี๊ดเสียงดัง คำว่า สาวแตก ทั้งสองความหมายข้างต้นพบในเรื่องเล่าจากหนังสือบันทึกของตุ๊ด เห็นได้ดังในตัวอย่างนี้ซึ่งมีความหมายแรกของคำว่า สาวแตก ดังที่ได้กล่าวมา

หยก: (เพิ่งเดินมากับพีกร) ท่าอะไรเนีย

นุกนี่ก: เซอร์ไพรส์สสสส!!

พีกร: ตายยยย (สาวแตก) อลังการงานเลิเกมมาก คือกลิ้นแบบนี้แบบ

ซ่า: แบบ?

พีกร: แบบว่าคั่นเคยงะ

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 2, 2558 : 154)

จะเห็นได้ว่าการใช้คำว่า สาวแตก ข้างต้นหมายถึงการร้องกรี๊ดแบบผู้หญิง ด้วยเสียงสูงแหลมและดังกว่าปกติเป็นการแสดงกิริยาอาการที่เยอะกว่าปกติ มาจากเรื่องเล่าของพีกร เกย์สาวรุ่นพี่ของซาร์องตกใจเมื่อเห็นว่าเพื่อนของซ่าแอบเอาയാตองมารับประทานที่ทะเลด้วย นอกจากนี้แสดงให้เห็นว่าชายรักชายจะแสดงความเป็นผู้หญิงหรือที่เรียกว่า สาว เมื่ออยู่กับเพื่อน เพราะการแสดงออกที่ขัดแย้งกับบุคลิกภายนอกจะถูกมองว่าผิดปกติและไม่ได้รับการยอมรับ ชายรักชายจึงต้องเลือกว่าสามารถแสดงออกได้เมื่อไหร่ซึ่งในกลุ่มเพื่อนจะกลายเป็นพื้นที่ที่เขาสามารถแสดงออกตัวตนทางเพศได้อย่างเต็มที่และปลอดภัย ดังที่ตัวละครชายรักชายชื่อกรได้แสดงออกมา อีกทั้งยังพบการใช้คำว่า สาวแตก ในความหมายที่สอง เห็นได้จากเรื่องเล่าที่ยกมาดังต่อไปนี้

ใช่เราตกใจ แต่เราไม่ได้ตกใจเพราะพริกที่เข้าตาที่แทน เราไม่ได้ตกใจกับเสียงกรี๊ดสาวแตกของพีแทน แต่เราตกใจกับมาศคาร่าที่ไหลย่อยอาบแก้ม (ที่เป็นคราบแป้ง) มาจากคิ้วและหนวดของพีแทน

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 3, 2558 : 33)

ข้อความที่ยกมานี้เป็นตอนที่พีแทนพยายามแสดงตัวว่าตนเองเป็นชายรักชายที่มีลักษณะอย่างผู้ชายและรักใคร่ชื่นชอบชายรักชายที่มีความเป็นชายเหมือนกันกับตน อีกทั้งยังแสดงท่าที่รังเกียจชายรักชายที่มีบุคลิกลักษณะและรสนิยมอย่างผู้หญิงอีกด้วย การแสดงออกถึงความ เป็นชายและหลงใหลในความเป็นชายของตัวละครที่ชื่อแทนได้จบลงเมื่อพริกกระเด็นเข้าตาเขาด้วยความตกใจประกอบกับความแสบร้อนของพริกเขาจึงร้องกรี๊ดออกมาอย่างผู้หญิงดังจะเห็นได้จากข้อความที่ว่า “เสียงกรี๊ดสาวแตก” และกิริยาอาการนี้เปิดเผยให้เห็นว่าแท้จริงแล้วเขาไม่ได้เป็นชายรักชายที่มีความเป็นชายสูงอย่างที่เขาพยายามนำเสนอแต่เขาเป็นชายรักชายที่มีความเป็นผู้หญิงซึ่งเขาพยายามที่จะปกปิดมันไว้ด้วยการสร้างภาพความเป็นชายขึ้นมาปิดบัง เนื่องจากการแสดงออกทางเพศให้ตรงกับเพศสรีระเป็นสิ่งที่สังคมคาดหวังและกำหนด หากไม่เป็นไปตามนี้บุคคลนั้นจะ

กลายเป็นคนผิดปกติและถูกกีดกันไม่ให้เข้าถึงโอกาสทางสังคม ดังนั้นแทนจึงต้องแสดงออกให้ตรงกับ สรีระร่างกายของตนเองถึงแม้จะยอมรับว่าตนเองเป็นชายรักชายก็ตาม แต่ยังคงการแสดงแบบเพศ ชายไว้จะได้ไม่ทำให้เขาถูกกีดกันและจะไม่ถูกกีดกันจากสังคมด้วย

นอกจากนี้อีกคำหนึ่งที่มีความหมายเหมือนกันกับ สาวแตก คือคำว่า ตืดแตก แต่การใช้ไม่เหมือนกัน สำหรับคำว่าสาวแตกจะใช้กับชายรักชายที่มีลักษณะสาวหรือผู้ชายแท้ในบาง สถานการณ์เช่นเมื่อตกใจ แต่ตืดแตกใช้กับผู้ชายที่เราคิดว่าเขามีความเป็นผู้ชายเท่านั้น กล่าวคือทั้ง ผู้ชายแท้และชายรักชายที่มีลักษณะเป็นผู้ชายหรือเกย์แมน แต่เมื่อเขาแสดงกิริยาอาการอย่างผู้หญิง ออกมา เราจะอธิบายกิริยาอาการนี้ว่า ตืดแตก ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างนี้

ชา: แฟนนี้ห้ามแสดงออกเลยใช่ไหมครับ

แทน: ครับ คนรอบตัวที่ไม่รู้ ก็อย่างว่า พี่ต้องทำงาน ต้องถ่ายหนังสือ ต้องถ่ายโฆษณา ถ้าพี่ตืดแตกขึ้นมา ใครจะจ้างพี่

ชา: ดาราก็ตืดแตกเยอะแยะไปพี่

แทน: (หัวเราะ) พวกนั้นเค้าถึงไม่ตั้งใจครับ เพราะพี่แมนๆ นี่แหละ เลยมีคนมาจ้างพี่เรื่อยๆ น้องเชอเมะ เตียวเมรินนี่ พี่ก็ต้องเข้าไปแคส

(บันทึกของตืดเล่ม 3, 2558: 30)

จากเรื่องเล่าในตัวอย่างที่ยกมาชากล่าวคำว่า ตืดแตก เพื่ออธิบายถึงกิริยาอาการ แบบผู้หญิงที่ดารานักแสดงจำนวนมากแสดงออกมา ซึ่งแสดงถึงเพศภาวะเพศวิถีที่แท้จริงของเขาว่าเป็น ชายรักชายที่มีปรารถนาทางเพศเหมือนกันกับผู้หญิง แต่ตัวละครที่ชื่อแทนกลับกล่าวว่าการเปิดตัวว่า เป็นชายรักชายที่มีความเป็นผู้หญิงเช่นนี้ทำให้ผู้ที่เปิดเผยไม่ได้รับความนิยมนเท่ากับชายรักชายที่มี ความเป็นชาย แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลจากความคิดเรื่องเพศที่ถูกแบ่งโดยเพศสรีระเป็นชายกับหญิง สิ่งก็ตามมาก็คือบุคคลจะต้องแสดงออกทางเพศให้สอดคล้องกับร่างกายของตนจึงจะถือว่าเป็นคน ปกติและจะมีพื้นที่ในสังคม ดังนั้นตัวละครที่ชื่อแทนจึงต้องแสดงออกว่าตนเป็นชายให้ตรงตามร่างกาย ของเขาเพื่อให้ได้รับโอกาส อีกทั้งจะเห็นว่าถึงแม้ว่าวงการบันเทิงเป็นพื้นที่ที่คนเพศหลากหลายได้มี โอกาสแสดงความสามารถและแสดงออกตัวตนออกมาได้อย่างเสรีปลอดภัย แต่ชายรักชายที่อยู่ใน วงการบันเทิงก็มักจะถูกนำเสนอให้เป็นนักแสดงประกอบช่วยพระเอกนางเอก สร้างเสียงหัวเราะให้แก่ ผู้ชม โดยเฉพาะละครที่ออกอากาศในสถานีโทรทัศน์ช่องหลัก (พัฒนาพล วงษ์ม่วง, 2559: 105) เพราะฉะนั้นผู้ที่มีร่างกายเป็นชายและแสดงออกว่าเป็นชายตรงร่างกายของตนก็จะได้รับโอกาสที่ มากกว่า การปกปิดจึงทำไปเพื่อให้ได้มาซึ่งโอกาสและพื้นที่ทางสังคม

อีกคำหนึ่งที่พบในเรื่องเล่าคือ แอ็บแมน เป็นคำศัพท์สแลงบอกถึงการปกปิดเพศภาวะเพศวิถี มีความหมายว่า การแสดงออกอย่างผู้ชายหรือการแสดงออกให้ตรงตามเพศสรีระของตนเพื่อปกปิดกิริยาอาการของผู้หญิง หรือการปกปิดอาการกระดุ้งกระด้างไม่ให้เห็นแสดงออกมา ใช้กับชายรักชายที่มีลักษณะสาวอย่างผู้หญิงเท่านั้น

ในเรื่องเล่ามักจะพบคำดังกล่าวในสถานการณ์ที่ชายรักชายไม่สามารถหรือไม่ต้องการเปิดเผยตัวตนทางเพศที่แท้จริงได้ เห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

พวกชานั่งเรียงกัน 5 คน ต่อด้วยเจ้หญิง น้องจู พ่อแม่ รวมทั้งญาติๆ อีก 4 คน และมีคุณอาที่เป็นลำนั่งติดกับเก้าอี้ที่วางอยู่ เราทั้งหมดนั่งอยู่ตรงนั้น และพบกับสภาวะอันน่าอึดอัด ครอบครัวคนจีนที่มาชุมนุมกันรวม 10 คน พูดภาษาจีนล้งล้งด้วยเสียงที่ไว้วาย ต่อหน้าตุ๊ดที่ต้องแอ็บแมน

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 46)

ข้อความข้างต้นมาจากตอนที่ซ่าและเพื่อนๆ ไปรับประทานอาหารที่บ้านหยกตามคำเชิญ แต่ที่บ้านหยกเป็นครอบครัวคนจีนที่ยังไม่ยอมรับคนเพศหลากหลาย พวกเขาจึงต้องแอ็บแมนจากถ้อยคำข้างต้นที่ว่า ตุ๊ดที่ต้องแอ็บแมน หมายถึงเกย์สาวที่ต้องทำบุคลิกท่าทางภายนอกให้เหมือนผู้ชาย พวกเขามีลักษณะภายนอกเป็นผู้ชายแต่หากแสดงออกกิริยาอาการหรือแต่งกายอย่างผู้หญิงซึ่งตรงข้ามกับภาพภายนอก คนในครอบครัวของหยกอาจจะไม่ยอมรับและเกิดการต่อต้านทุกคนที่เข้าไปอยู่ในพื้นที่ทางวัฒนธรรมนี้จึงจำเป็นต้องปกปิดเหมือนดังตัวอย่างข้างต้น เพราะในวัฒนธรรมจีนมีค่านิยมให้ค่าลูกผู้ชายมากกว่าลูกผู้หญิง เหตุที่นิยมลูกชายมากกว่าเนื่องจากคนจีนให้ความสำคัญกับการสืบทอดวงศ์ตระกูล ซึ่งลูกผู้ชายจะต้องเป็นผู้ที่ทำหน้าที่สำคัญนั้น ปัจจุบันค่านิยมดังกล่าวส่งผลทำให้มีจำนวนประชากรผู้ชายในประเทศจีนมากกว่าผู้หญิงหลายเท่าตัว

ไม่เพียงแคตัวอย่างจากเรื่องเล่าที่ยกมาข้างต้นเท่านั้น ในเรื่องเล่าบันทึกของตุ๊ดยังพบคำว่าแอ็บแมนอีก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พอซ: (หรีตามอง)

แซมบี้เป้: (หันมา) มองอะไรรับคนดี

พอซ: พี่แซมบี้เป้สักด้วยเธอครับ (แอ็บแมน)

แซมบี้เป้: ไข่ครับ พี่สักตั้งนานแล้ว

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 3, 2558: 113)

แชมป์เป้เป็นคู่หนุ่มใหม่ของพอซ บทสนทนาข้างต้นมาจากตอนที่ทั้งคู่ใช้เวลาอยู่ด้วยกัน จะเห็นได้ว่าเมื่อพอซพูดกับแชมป์เป้ใช้คำลงท้ายว่า ครับ เพื่อแสดงลักษณะความเป็นผู้ชาย หรือเพื่อแสดงให้เห็นว่าตนเป็นชายรักชายที่เป็นแมน แต่การแสดงออกดังกล่าวทำไปเพื่อปกปิดลักษณะความเป็นผู้หญิงของตน เห็นได้จากคำที่ แอ็บแมน ในวงเล็บ การเก็บซ่อนความเป็นผู้หญิงและแสดงออกด้วยความเป็นผู้ชายที่เกิดขึ้นเพราะต้องการทำให้ฝ่ายตรงข้ามพอใจที่จะคบหาหรือพูดคุยด้วย เนื่องจากเกย์บางคนชอบคนที่มีลักษณะเป็นผู้ชายมากกว่าคนที่มีลักษณะเป็นผู้หญิง

คำสแลงข้างต้นที่ผู้เขียนนำเสนอแสดงให้เห็นว่าคู่เป็นคนที่มีความเหมาะสมกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง เห็นได้จากคำว่า สาว แมน บอย ผู้ศึกษาสังเกตว่าคำว่า สาว ผู้เขียนมักจะใช้อธิบายเพศวิถีของคู่ ส่วนคำว่า แมน จะใช้ในสถานการณ์ที่คู่ต้องการปกปิดความเป็นคู่หรือใช้อธิบายถึงเพศวิถีของคนเพศหลากหลายกลุ่มอื่น นอกจากนี้มีการนำคำเหล่านี้มาใช้กับคำกริยาอย่างคำว่า แดก แอ็บ เป็นคำว่า สาวแดก คู่แดก แอ็บแมน แสดงให้เห็นถึงภาวะที่ต้องปกปิดและเปิดเผยเพศภาวะของตนเองในสังคม เพราะคู่ยังไม่สามารถจะเปิดเผยตัวตนทางเพศได้เสมอไป จึงต้องปกปิดด้วยเพศภาวะชายเพื่อให้ได้รับการยอมรับ ซึ่งสิ่งนี้ก็แสดงให้เห็นลักษณะสังคมที่มีอิทธิพลจากเพศชายจริงแท้ที่ทำให้คู่ต้องเลือกแสดงออกไปอย่างชัดเจนในทางเพศใดเพศหนึ่ง ไม่ชายหรือก็หญิงเพื่อให้ได้รับการยอมรับ นอกจากนี้จากการศึกษาภูมิหลังคำเรียกชายรักชายในสังคมพบว่า ด้วยระบบคิดเรื่องเพศของไทยแต่เดิมที่มีเพียงคำว่า กะเทย เรียกรวมทุกบุคคลที่มีเพศภาวะเพศวิถีต่างไปจากชายจริงหญิงแท้ คำเรียกเพศที่เกิดขึ้นมาภายหลังในสังคมเพื่ออธิบายเพศภาวะเพศวิถีของคนเพศหลากหลายจึงมักจะถูกเหมารวมเข้ากับคำว่า กะเทย บางคนจึงยังใช้คำว่า กะเทย เกย์ คู่ด สลับกันไปมาโดยไม่เข้าใจความต่างในตัวตนทางเพศของแต่ละกลุ่ม

1.2.2 คำสแลงที่มีความหมายเกี่ยวกับอวัยวะเพศ การร่วมเพศและความรู้สึก

ต้องการทางเพศ

คำสแลงที่มีความหมายเกี่ยวกับอวัยวะเพศที่พบได้แก่ กู เหมือน คำสแลงที่มีความหมายเกี่ยวกับการร่วมเพศได้แก่ ชูด(เหมือน) และคำสแลงที่มีความหมายเกี่ยวกับความรู้สึกต้องการทางเพศได้แก่ วารีดำเนิน น้ำเดิน คำสแลงเหล่านี้ทำให้ผู้อ่านได้ทำความเข้าใจกับคู่อย่างลึกซึ้งมากขึ้นในแง่มุมของเพศวิถี ว่าคู่มีร่างกายเป็นผู้ชายแต่ชอบและปรารถนาที่มีความรักความสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน ลักษณะการมีเพศสัมพันธ์ของคู่จะเกิดขึ้นทางทวารหนักและมีบทบาททางเพศเหมือนกับฝ่ายหญิง กล่าวคือเป็นฝ่ายรับการกระทำจากฝ่ายชาย เห็นได้จากรายละเอียดดังต่อไปนี้

คำว่า ฐ เป็นคำที่ใช้พูดถึงอวัยวะเพศชาย เนื่องจากผู้ใช้นำลักษณะเด่นที่คล้ายกันของทั้งสองสิ่งมาเปรียบเทียบกัน ฐ จึงหมายถึง อวัยวะเพศชาย ใช้กับชายรักชายที่รูปลักษณ์ภายนอกยังคงเป็นผู้ชายอยู่หรือใช้กับสาวประเภทสองที่ยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งคำแสดงคำนี้แสดงให้เห็นถึงเพศสรีระของตุ๊ดว่าเป็นอย่างผู้ชาย จะเห็นการใช้ได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ซ่า: อีกอล์ฟ มึงไม่ใส่กางเกงในหรอ

กอล์ฟ: อีตอก ใส่ ให้กูออกไปโซ้วกูหรอ

ซ่า: แล้วทำไมตูดมึงไม่เห็นขอบกางเกงในเหมือนพวกกู

กอล์ฟ: ความลับย่ะ

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557 : 80)

กอล์ฟ: มันไม่ใช่เนนจิม๊ะ

แม็ก: มันคืออะไร...

ซ่า: มันคือจูของเซอรรี่ เซอรรี่เป็นกะเทยแม็ก

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557 : 130)

คำว่า ฐ ในตัวอย่างแรกเป็นการใช้เรียกอวัยวะเพศของชายรักชายซึ่งก็คือตัวละครกอล์ฟที่เป็นเพื่อนของซ่า กอล์ฟกำลังตอบคำถามซ่าว่า เขาใส่กางเกงชั้นในเพราะถ้าไม่ใส่แล้วออกไปแสดง คนดูคงได้เห็นอวัยวะเพศของเขาแน่นอน เพราะชุดรัดรูปที่กอล์ฟและเพื่อนๆ ใส่เพื่อทำการแสดงเด็นนั่นทำให้เห็นขอบกางเกงชั้นในของผู้ที่สวมใส่ทุกคน ยกเว้นกอล์ฟ ซ่าจึงเกิดความสงสัยก็เลยถามกอล์ฟ ซึ่งฐเป็นสัญลักษณ์ของเพศชายเนื่องจากลักษณะของฐที่มีรูปร่างคล้ายกับอวัยวะเพศชายและมักจะปรากฏในบริบทที่ใช้กล่าวถึงผู้ชาย เช่นในสำนวนไทยเฉ่าหัวฐ หมายถึง ผู้ชายสูงอายุที่มีนิสัยเจ้าชู้ ชอบหลอกล่อเด็กสาวไปร่วมเพศด้วย หรือความเชื่อเรื่องความฝันที่ว่าถ้าหากหญิงสาวฝันเห็นฐมีความหมายว่าจะได้พบชายที่เป็นเนื้อคู่ในเร็วๆ นี้

ส่วนในตัวอย่างที่สอง ฐ ใช้ในความหมายที่ว่าเป็นอวัยวะเพศของสาวประเภทสองเห็นได้จากถ้อยคำที่กล่าวต่อมาว่า เซอรรี่เป็นกะเทย ดังนั้น ฐของเซอรรี่ จึงเป็นการบอกว่าเซอรรี่เป็นสาวประเภทสองที่ยังมีอวัยวะเพศชายอยู่

ส่วนคำว่า เหมือน หมายถึง ทวารหนักถือเป็นคำเรียกอวัยวะเพศด้วย เพราะตุ๊ดหรือเกย์สาวจะมีเพศสัมพันธ์กันทางนี้ และจะใช้กับคำว่า ชูต (เหมือน) หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์กันทาง

ทวารหนัก จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงเหตุผลที่ใช้ถ้อยคำเหล่านี้ว่าเป็นการเปรียบเทียบทวารหนักกับเหมืองทอง เพราะมองเห็นลักษณะที่เหมือนกันของทั้งสองสิ่งคือความลึก และสีเหลืองของทองในเหมืองกับของเสียที่ออกมาจากทวารหนักที่มีความคล้ายกัน จากนั้นจึงได้นำคำกริยาคำว่า ขุดที่ใช้ในบริบทการทำเหมืองมาใช้ด้วยในความหมาย การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก ดังจะเห็นการใช้เช่นในตัวอย่างนี้

จนกระทั่งกลางดึกของคืนวันหนึ่ง อีกรอล์ฟก็โทรหาเพื่อนๆ ทุกคนพร้อมป่าวประกาศว่านางทำสำเร็จ นางได้ผู้มาคนนึงจากโปรแกรมแคมฟรอก และคืนนี้จะเป็นคืนที่เหมืองของนางจะต้องโดนขุด ทุกคนต่างยินดีและภาวนาให้นางไม่แถมทองใคร

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 3, 2558: 45)

ข่าเล่าว่าอีกรอล์ฟพูดคุยกับผู้ชายผ่านโปรแกรมพูดคุยทางอินเทอร์เน็ต และนัดมาเพื่อมีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งจากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้เขียนนำเสนอคำว่า เหมือง และ ขุด ในรูปประโยคประธานเป็นผู้ถูกกระทำ เหมืองของนางจะต้องโดนขุด แสดงให้เห็นว่าตุ๊ดมีบทบาททางเพศเป็นฝ่ายถูกกระทำ หรือเช่นเดียวกันกับผู้หญิง

คำสแลงที่พบในเรื่องเล่าอีกประเภทหนึ่งคือ คำสแลงที่มีความหมายเกี่ยวกับความรู้สึกต้องการทางเพศได้แก่ วาริดำเนิน น้ำเดิน มีความหมายเหมือนกัน หมายถึง ความรู้สึกต้องการ ความปรารถนาที่มีต่อผู้ชายแท้หรือเกย์แมนที่ตนเองชอบ เป็นการนำปฏิกิริยาทางร่างกายตอนมีอารมณ์ทางเพศแล้วจะมีของเหลวออกมาจากอวัยวะเพศมาเปรียบเทียบกับอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการมากจนร่างกายหลังสารคัดหลั่งออกมา เห็นได้จากตัวอย่างนี้

หนุ่มคนนี้หล่อ น่ารัก แนวนวลครึ่งเด็กสเก็ทฮิปฮอปสไตล์ ลุค Badboy เบาๆ หน้าเหมือนมาริโอ้ เมาเร่อ แต่ดูเบลอน้อยกว่า ที่สำคัญคือ ในเครื่องหน้าทั้งหมด ฮีมีสิ่งหนึ่งที่โดดเด่นดอตคอม นั่นคือดวงตาดวงตาอันน่าหลงใหล และสิ่งนั้นเองที่ทำให้ชาววาริดำเนินไหลหลากลงนองทุกครั้งเมื่อสบตาฮี

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 2, 2558: 57)

ข่าวรูปผู้ชายที่ตนเองชอบในโปรแกรมทางอินเทอร์เน็ต เขาหน้าตาดีและมีดวงตาที่สวยงาม มีเสน่ห์มาก เป็นส่วนที่ทำให้เขาชอบและหลงใหลมากจนเกิดความรู้สึกต้องการและปรารถนาในตัวผู้ชายคนนั้นทุกครั้งที่มีมองดวงตาเขา นอกจากนี้จะเห็นลีลาภาษาของผู้เขียนจากการสร้างสรรค์คำที่มีเสียงสระสัมผัสกันที่ว่า “มาริโอ้ เมาเร่อแต่ดูเบลอน้อยกว่า” ผู้เขียนบรรยายถึง

ผู้ชายที่แอบชอบว่าหน้าตาคล้ายกันกับนักแสดงชายชื่อมาริโอ เมาริโอ แต่ผู้ชายคนนี้کمเข้มน้อยกว่าเล็กน้อย ซึ่งมาริโอ เมาริโอเป็นนักแสดงที่มีชื่อเสียงมาจากภาพยนตร์เรื่องรักแห่งสยาม ในปี 2550 มาริโอแสดงเป็นตัวละครหลักของเรื่องและเป็นชายรักชาย ดังนั้นมาริโอ เมาริโอ จึงเป็นภาพแทนของชายรักชายที่น่าหลงใหล ข้าจึงชื่นชอบและหลงใหลผู้ชายคนที่มีลักษณะคล้ายกับนักแสดงนำชายคนนี้อย่างไรก็ตามผู้เขียนสร้างสรรค์ถ้อยคำในการบรรยายลักษณะบุคคลได้อย่างมีสีสัน ชวนติดตามไม่น่าเบื่อ กลวิธีการสร้างสรรค์ภาษาเช่นนี้จึงแสดงให้เห็นถึงตัวตนของตุ๊ดด้วยว่าเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในด้านภาษาและเขาก็กำลังใช้ภาษาเพื่อนำเสนอตัวตนของตุ๊ดให้ดูโดดเด่นขึ้นมาด้วย

คนในรถเรือนแสน แต่นี้ได้ยื่นเกาะเสากลางแบบสวยๆ รวยสิลิโคน ผู้ชายคนนึงเดินขึ้นมาจากสถานีสุรศักดิ์ ฮีหล่อบ๊บ หล่อบ๊บมีแสงออกมาจากเส้นผม ฮีเดินมาเกาะเสาดันเดียวกับข้า นี่เงินจนน้าเดิน ภาวนาให้ BTS เบรกสักนิคจะโยนตัวเข้าไปหา

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 2, 2558: 75)

จากเรื่องเล่าของข้าเมื่อเจอกับผู้ชายหน้าตาดีบนรถไฟฟ้า และเขาได้เดินมายืนอยู่ใกล้ข้าเพื่อจับเสาดันเดียวกัน ข้าชอบเขาจึงทำให้ข้าเงินมากจนรู้สึกต้องการผู้ชายคนนั้น

คำสแลงข้างต้นแสดงให้เห็นถึงลักษณะทางเพศของตุ๊ดทั้งในแง่สรีระร่างกาย บทบาททางเพศและอารมณ์ความรู้สึกทางเพศ เพื่อให้ผู้อ่านได้มีโอกาสได้ทำความเข้าใจตัวตนของตุ๊ดว่ามีความเหมือนหรือต่างกับเพศอื่นอย่างไร และสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับตุ๊ดให้แก่คนในสังคมเพื่อลดการถูกตีตราด้วยชุดความคิดในทางลบที่ถูกสร้างขึ้นโดยคนกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่ตุ๊ด นอกจากนี้ด้วยลักษณะของคำสแลงที่เป็นถ้อยคำที่ใช้กันเฉพาะภายในกลุ่มสังคมเพื่อป้องกันไม่ให้คนนอกกลุ่มเข้าใจ คำที่นำมาใช้หรือคำที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ให้เป็นคำสแลงจึงแสดงให้เห็นความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของตุ๊ดด้วย ซึ่งคำสแลงของคนเพศหลากหลายก็มักจะได้รับการยอมรับและได้รับความนิยมนำไปใช้ในหมู่วัยรุ่นผู้ชายหญิงด้วย เพราะเป็นคำที่มีความหมายชัดเจน ให้ภาพเด่นชัดและแปลกใหม่

1.3 การจัดการอัตลักษณ์ผ่านคำบอกบุรุษที่ 1 และคำลงท้าย

คำบอกบุรุษที่ 1 หมายถึง คำที่ใช้แทนผู้พูดในการสนทนา สามารถบ่งบอกสิ่งต่างๆ ของผู้พูด ได้แก่ เพศ พจน์ ฐานะและท่าที (นวรรธณ พันธุมธธา, 2558: 24-26) ส่วนคำลงท้าย หมายถึง คำที่ปรากฏในตำแหน่งท้ายสุดของถ้อยคำเพื่อใช้แสดงเพศวัยของผู้พูด ฐานะของผู้ฟังและ

ท่าทีของผู้พูดต่อผู้ฟัง (นววรรณ พันธุมเมธา, 2558: 136) ซึ่งคำทั้งสองประเภทนี้สามารถบอกสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับผู้พูดหรือผู้เขียนได้ เช่น บอกเพศ ฐานะของผู้พูด ผู้ฟังและผู้ที่ถูกกล่าวถึง หรือบอกท่าทีและความสัมพันธ์ของผู้พูดและผู้ฟัง อีกทั้งคำเหล่านี้เป็นความน่าสนใจของภาษาไทยที่สามารถบ่งบอกถึงตัวตนของผู้พูดได้ซึ่งในบางภาษาไม่มี ดังนั้นผู้ศึกษาจึงนำคำบอกบุรุษที่ 1 และคำลงท้ายมาศึกษา เพื่อให้เห็นตัวตนที่ผู้พูดนำเสนอผ่านกลวิธีทางภาษา เห็นได้ดังต่อไปนี้

1.3.1 คำบอกบุรุษที่ 1 กับภาพความเป็นหญิงและภาพความเป็นชาย

จากเรื่องเล่าของตุ๊ดพบคำบอกบุรุษที่ 1 ที่แสดงถึงทั้งเพศหญิงและเพศชาย คำที่แสดงถึงเพศหญิงพบว่ามีสองประเภทได้แก่ ชื่อเล่นของเพศหญิง คือ ซ่า และคำเรียกญาติ เพศหญิง คือ เจ้ ส่วนคำบอกบุรุษที่ 1 ที่แสดงถึงเพศชายพบเพียงคำว่า ผม การเลือกใช้คำบอกบุรุษที่ 1 ของตุ๊ดจะเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ว่าเป็นทางการมากน้อยเพียงใด และขึ้นอยู่กับคู่สนทนา ของตุ๊ดว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร หรือต้องการสร้างความสัมพันธ์อย่างไรกับคู่สนทนา พบว่า คำบอกบุรุษที่แสดงเพศหญิงจะเลือกใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์กับคู่สนทนา เพราะต้องการสร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและสร้างให้สถานการณ์การพูดคุยไม่เป็นทางการ คำบอกบุรุษที่แสดงเพศชาย เป็นไปในทางตรงกันข้าม แสดงถึงความสัมพันธ์กับคู่สนทนาว่าไม่รู้จักหรือไม่สนิทสนมกันจึงทำให้สถานการณ์มีความเป็นทางการด้วย ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

7-11 สาขานี้ ซ่าซื้อจอนสนิทกับพนักงานชายเกือบทั้งร้าน พวกนางเป็นพนักงานที่ดี ยิ้มแย้มตลอดเวลา อดอยากได้อะไรก็เดินมาประเคนไม่ให้ตกบกพร่อง วันนี้ซ่าหิวไส้กรอกและซาเซียว ช่วงบ่ายเลยเดินไป 7-11 สาขานี้ตามปกติ

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 37)

ซ่านับหนึ่งถึงสี่ล้านแปดแสนหกหมื่น แล้วเดินตามพนักงานไปด้วยความสงบรุ่มรีน ระหว่างที่ซ่ากำลังซื้อของ ในร้าน หน้าเคาเตอร์ก็ยังไม่จบ หญิงสก็อยยังยืนยันที่จะกรีดร้องหาคนรับผิดชอบ ขณะที่พนักงานพยายาม ติดต่อผู้จัดการอย่างลนลาน

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 39)

จากตัวอย่างจะเห็นว่า ซ่า คือชื่อเล่นที่ผู้เขียนนำมาเรียกแทนตัวเองเมื่อพูดคุยกับผู้อ่าน แท้จริงแล้วไม่ใช่ชื่อเล่นที่แท้จริงของตน แต่เป็นชื่อของนักร้องหญิงคือ มาซา วัฒนพานิช ซึ่งเป็นศิลปินที่ผู้เขียนชื่นชอบและการนำเสนอที่ตนชื่นชอบก็แสดงให้เห็นว่าตุ๊ดต้องการเป็น

เหมือนผู้หญิงอย่างมาฮา วัฒนพานิช ที่มีรูปร่างหน้าตาที่สวยงาม มีบุคลิกที่เป็นสาวมั่นใจ กล้าแสดงออกและมีความสามารถทั้งในการร้องเพลงและการเต้น เขาต้องการมีภาพเช่นนี้

นอกจากนี้คำเรียกเพศเหล่านี้ยังแสดงให้เห็นถึงการติดกับดักความคิดเรื่องเพศคู่ตรงข้ามด้วย เพราะในภาษาไทยไม่มีคำที่เป็นกลางซึ่งใช้เรียกโดยไม่แสดงเพศชายหรือหญิง ภาษาทำหน้าที่แบ่งเพศออกเป็นเพียงสองเพศชายกับหญิง จึงทำให้ผู้ดูหรือคนเพศหลากหลายกลุ่มอื่นๆ ต้องเลือกข้างใช้คำจากเพศใดเพศหนึ่งไม่ชายหรือก็หญิง

คำบอกบุรุษที่ 1 คำต่อมาที่ผู้เขียนใช้ในเรื่องเล่าเห็นได้จากข้อความดังต่อไปนี้

เจ้า (โอเค ขอแทนตัวเองว่าเจ้าแล้วกันนะ) ฟังแม่พูดต่อไป พยายามหันหน้าให้ไกลออกจากโทรศัพท์มากที่สุด แล้วก็ถอนหายใจ หันไปมองกองผ้าที่กองไว้มมมม รอซัก สักชั้นในนั้นคือกางเกงในที่ต้องใส่ในวันพรุ่งนี้ มีบางจุดในกองเป็นกางเกงที่ควรซัก รีด เพื่อพร้อมรอใส่ในวันพรุ่งนี้

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอล่ม 1, 2558: 15)

นี่เจ๊อดทนเรียนคณะนี้มาได้ 6 ปีเต็มแล้วหรอเนี่ย รู้สึกเหมือนเพิ่งจะได้ฟังประกาศผลเอนทรานซ์ติด เมื่อไม่นานมานี้เอง เหมือนเพิ่งจะไปเดินเล่นที่ลานสามเหลี่ยมที่ม.เกษตร เมื่อสองสามวันก่อน รู้สึกเหมือนเพิ่งจะสนุกสนานกับการรับน้องเมื่อวานนี้เอง

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอล่ม 1, 2558: 16)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นว่า เจ้า เป็นคำภาษาจีน มีความหมายว่าพี่สาว หญิงที่มีอายุมากกว่า ผู้เขียนใช้เรียกแทนตัวเองกับผู้อ่านเช่นกัน การใช้คำเรียกญาติคำนี้แสดงให้เห็นว่าผู้แต่งต้องการสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้อ่าน เพราะการใช้คำเรียกญาติแสดงถึงความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง อีกทั้งการเลือกใช้คำดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเขามีอายุ ผู้ที่มีอายุแล้วย่อมเป็นคนที่มีประสบการณ์ชีวิตมากตามไปด้วย ซึ่งจะช่วยให้เรื่องเล่าของเขาดูน่าเชื่อถือ

ส่วนคำบอกบุรุษที่ 1 ที่แสดงภาพความเป็นชายของผู้แต่ง พบคำว่า ผม ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ฮา: (หันไปหาก้อย) ผมว่าคุณใจเย็นก่อนไหมครับ

หญิงก้อย: ใจเย็นอะไร ?!!! จะจับโจร ต้องใจเย็นด้วยหรอ

ฮา: แล้วคุณรู้ได้ไงว่าเค้าเป็นโจร

หญิงก้อย: แล้วเงินมันหายไปไหน (เสียงดังมาก) ละลายหรอ ถ้ามอะไรเงงๆ อย่ามายุ่ง ไม่ใช่เรื่องของมึง

(บันทึกของผู้แต่งเล่ม 1, 2557: 38)

จากตัวอย่างข้างต้นข้างกำลังช่วยเหลือพนักงานร้านสะดวกซื้อจัดการกับลูกค้าวัยรุ่นอารมณ์ร้าย ข้าเรียกแทนตัวเองว่า ผม ขณะที่พูดกับคนวัยรุ่นผู้หญิงซึ่งไม่เคยรู้จักกันมาก่อน จากตัวอย่างนั้นนอกจากปัจจัยเรื่องความสัมพันธ์กับวัยรุ่นที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนแล้ว การจัดการกับอารมณ์ของอีกฝ่ายก็เป็นปัจจัยที่ทำให้ข้าต้องแสดงความเป็นชายเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเองด้วย และการเลือกแสดงออกกว่าเป็นผู้ชายก็จะดูมีความแข็งแกร่งและน่าเกรงขามมากกว่าด้วย

อีกตัวอย่างหนึ่งของการใช้คำว่า ผม จากเรื่องเล่าของเจ้าหมอที่มีบริบทการใช้เช่นเดียวกับของข้าที่มีการใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการและต้องการสร้างความน่าเชื่อถือ ดังนี้

อี: เฮ้ย นายแกง med ปะ (med หมายถึง วิชาอายุรกรรม)

เจ้: ก็พอตัว (ตักกุนเชียงทอดมากิน) ผมจะสมัครใช้ทุน med อะครับ

อี: ตี จันพี่จะได้เลือกราวนอร์ดสายเดียวกับนาย ฟรุ้งนี้แพทย์ใช้ทุนต้องเปลี่ยนสายพอดี

(กว่าเจ้จะเป็นหมอเล่ม 1, 2558: 73)

เจ้าหมอพูดแทนตัวเองว่า ผม เมื่อพูดคุยกับรุ่นพี่ผู้ชายที่เพิ่งเจอกันครั้งแรก โดยเฉพาะการเจอกันในครั้งแรก ตู๊ดจะพูดแทนตัวเองว่าผมเพราะไม่รู้ว่าคนที่สนทนาด้วยคิดอย่างไรกับตัวตนทางเพศของเขา เพราะอาจจะไม่ยอมรับเขาจึงต้องแสดงออกให้ตรงตามบุคลิกลักษณะภายนอกของเขา

ผู้เขียนนำเสนอให้ตูดใช้คำบอกบุรุษที่ 1 ที่แสดงทั้งเพศหญิงและเพศชาย คำแทนผู้พูดเพศหญิงส่วนใหญ่ตูดใช้เรียกแทนตัวเองเมื่อพูดคุยกับผู้อ่าน ได้แก่การเรียกชื่อเล่นคือ ข้า และคำเรียกญาติ เจ้ คำเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าเขาต้องการมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ที่สนทนา และต้องการสร้างให้เรื่องเล่าของเขาน่าสนใจน่าเชื่อถือ เพราะคำว่า เจ้ แสดงถึงอายุของผู้พูดที่มากแล้ว มีประสบการณ์ชีวิตมากพอแล้ว ส่วนคำบอกบุรุษที่แสดงถึงภาพความเป็นชาย ผู้เขียนจะใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ เช่น ในการทำงานเมื่อพูดคุยกับผู้ใหญ่ หรือพูดคุยกับคนที่ไม่รู้จักกันมาก่อนมากไปกว่านั้นผู้เขียนจะใช้ในสถานการณ์ที่ไม่สามารถเปิดเผยตัวตนทางเพศได้หรือเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง การใช้คำแทนผู้พูดเพศชายในสถานการณ์ที่กล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าตูดมีความเป็นเพศชายอยู่ด้วย แต่ตัวตนเพศชายที่แสดงออกมานี้ต้องแสดงออกมาเพราะมีเงื่อนไขทางสังคมที่ว่าเพศภาวะตรงกับเพศกำเนิดคือความปกติและจะได้รับการยอมรับ ดังนั้นในสถานการณ์การทำงานที่ต้องสร้างความน่าเชื่อถือ การพูดคุยกับคนไม่รู้จักหรือผู้ใหญ่จึงทำให้ตูดต้องเลือกที่จะแสดงออกให้ตรงกับเพศกำเนิดหรือเพศสรีระของตนเพื่อให้ได้รับการยอมรับ กล่าวคือการแสดงออกที่เหมาะสมตามกาลเทศะสังคมไทยจึงจะยอมรับ

1.3.2 คำลงท้ายกับภาพความเป็นหญิงและภาพความเป็นชาย

คำลงท้ายที่พบจากเรื่องเล่ามีทั้งคำลงท้ายที่แสดงถึงทั้งเพศหญิงและเพศชาย คำลงท้ายเพศหญิงที่พบได้แก่ ค่ะ ค่ะ ยะ ยะ ส่วนคำลงท้ายเพศชาย ได้แก่ ครับ ฮะ การใช้คำเหล่านี้ก็แตกต่างกันตามสถานการณ์

การใช้คำลงท้ายของเพศหญิงจะใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ เช่น ชื่อของที่ร้านอาหาร หรือใช้กับคนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน เช่น เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน คนในครอบครัว และใช้สื่อสารกับผู้อ่านด้วย เห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

อาม: (ยืงงๆ)

ซ่า: โห๊ะ ใครโทรมา (ไม่มีคนโทรมา) ฮัลโหล อ้าวว่าไงแม่ ค่ะ อ้าวจิงดิ นี้อยู่ห้องเพื่อน ไม่ได้หรอก เคๆ ตอนนี้เลยนะ เคๆ หัวดีดีค่ะแม่

อาม: (.....)

ซ่า: อาม แย่ละ แม่มาอ๊ะ ต้องกลับห้องก่อน

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 56)

จากบทสนทนาข้างต้นจะเห็นว่าซ่าพูด ค่ะ เมื่อพูดคุยกับแม่ ซึ่งคำว่า ค่ะ ใช้เป็นคำตอบรับอย่างสุภาพ และเป็นคำลงท้ายเพื่อแสดงความสุภาพด้วย อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่าซ่าเปิดเผยตัวตนกับแม่แล้วว่าไม่ใช่ผู้ชายแท้และแม่ก็ยอมรับตัวตนของเขาได้ เขาจึงพูดคำว่าค่ะกับแม่ เพราะแม่ยอมรับตัวตนของซ่าแล้วจึงทำให้ซ่ากล้าแสดงออกในที่สาธารณะ เขาจึงพูดคำว่าคะในที่สาธารณะกับคนที่ไม่รู้จักด้วย ซึ่งแตกต่างกับเรื่องเล่าของเจ้าหมอที่จะพูดครับหรือไม่ก็ฮะกับพ่อแม่และคนที่ไม่รู้จักตลอด เพราะด้วยสถานะและหน้าที่การงานที่ต่างกัน เจ้าหมอจึงต้องแสดงออกให้ตรงกับที่สังคมคาดหวังเพื่อความน่าเชื่อถือในวิชาชีพ ดังจะเห็นตัวอย่างที่ซ่าพูดกับคนที่ไม่รู้จักด้วยคำว่า ค่ะ ได้ดังต่อไปนี้

ซ่า: (ยืงชอบหายใจแรง)...น้องคะ

ค้อยๆ หั่นมาหาพนักงาน

ซ่า: ทำสโมกก็ไปทำให้พี่ใหม่หน่อยนะ

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 42)

จากบทสนทนาที่ข้าพเจ้าพูดคำว่า ค่ะ กับพนักงานร้านสะดวกซื้อ คำลงท้ายคำนี้ใช้สำหรับแสดงความสุภาพเช่นเดียวกับคำว่า ค่ะ แต่ใช้กับประโยคคำถามเท่านั้น ไม่สามารถใช้เป็นคำตอบรับได้

ในหนังสือที่ว่าเจ้าจะเป็นหมอปราบฏกาการใช้คำลงท้ายเพศหญิงด้วย ดังจะเห็นได้จากบทสนทนาต่อไปนี้

เจ้า: ว่าไยยะหล่อน ดีใจใใหม่ละที่วนกับฉันทแก (ทำเสียงต่อแหลพิคที่สุคที่ตุ้ดจะทำได้)

ออย: แกอยู่ไหนวะ? ทำไมไม่มารับเคส (น้ำเสียงซีเรียส)

เจ้า: เตี้ยว งง รับเคสอะไรวะ

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอล่ม 1, 2558: 18)

จากข้อความข้างต้น เจ้าหมอใช้คำลงท้ายว่า ยะ ขณะที่คุยกับเพื่อนสนิท คำว่า ยะ ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ ใช้กับคนที่สนิทสนมกันแล้วและใช้กับประโยคคำถาม นอกจากบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับคู่สนทนาแล้วยังบอกถึงท่าทีของผู้พูดด้วยว่ากำลังประชดประชัน

อีกตัวอย่างหนึ่งของคำลงท้ายเพศหญิง เห็นได้จากข้อความดังนี้

เงาภาพของปณณั เข้ามาทวนสมาธิเจ้าน้อยลงทุกที ๆ ตอนนี้มีแต่เรื่องตำราเรียนเสียมากกว่า ถูกยะถึงแม้ว่าจะบอกว่าชีวิตช่วง extern ไม่ค่อยได้อ่านหนังสือเตรียมสอบหรือเพราะมัวแต่ทำงาน แต่ยังไงเสียจะเดินเข้าห้องสอบหัวโล่งๆ ก็เป็นไปไม่ได้ยุดี

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอล่ม 1, 2558: 53)

ข้างต้นเจ้าหมอใช้คำว่า ยะ ในสถานการณ์ที่สื่อสารกับผู้อ่าน คำนี้ใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ แสดงถึงความสัมพันธ์ที่สนิทกันระหว่างผู้พูดกับผู้ที่สนทนาด้วยและท่าทีประชดประชันของผู้พูด เช่นเดียวกับคำว่า ยะ แต่ต่างกันว่า ยะ ใช้กับประโยคบอกเล่า อีกทั้งใช้เป็นคำตอบรับได้ด้วย

คำลงท้ายเพศหญิงเหล่านี้ทำให้เห็นว่าตุ้ดต้องการบอกทุกคนว่าเขาเป็นผู้หญิงถึงแม้สร้ระร่างกายจะไม่ใช่ผู้หญิง แต่การใช้คำเหล่านี้ก็แสดงให้เห็นถึงจิตใจของผู้หญิงในตัวพวกเขา เช่นเดียวกันกับกรณีของทอม หรือผู้หญิงที่มีจิตใจเป็นผู้ชายก็จะใช้คำลงท้ายเพศชายว่า ครับหรือฮะ เพื่อบ่งบอกว่าตนเองก็เป็นผู้ชาย การใช้คำลงท้ายในภาษาไทยเป็นสิ่งจำเป็นเพราะในสังคมไทยถ้าหากไม่ใช่คำลงท้ายเวลาสนทนา ในบางสถานการณ์จะถือว่าไม่สุภาพหรือไม่อ่อนหวาน เช่นเวลาพูดกับผู้ใหญ่ การใช้คำลงท้ายจึงเป็นกลวิธีทางภาษาที่ทำให้คนเพศหลากหลายในสังคมไทย

สามารถใช้เพื่อแสดงตัวตนของตนเองได้ ต่างกับคนเพศหลากหลายในสังคมตะวันตกที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เพราะเขาไม่มีคำประเพณีอยู่ในภาษา

ส่วนการใช้คำลงท้ายเพศชาย คำว่า ครับ ฮะ ผู้เขียนจะใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ ใช้กับคนที่ไม่สนิทสนมกัน หรือพูดกับคนที่มีสถานะสูงกว่า เช่น พูดกับผู้ใหญ่ ครูอาจารย์ หรือใช้ในสถานการณ์ที่ไม่สามารถเปิดเผยตัวตนทางเพศได้ เห็นได้จากตัวอย่างเหล่านี้

คุณอาล่อม: อาหารพวกนี้กินกันได้รีเปล่า

ชา: กินได้**ครับ**

บ๊อบ: ชอบอาหารจีน**ครับ**

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 47)

หยกชวนชา บ๊อบและเพื่อนๆ ไปกินข้าวที่บ้านซึ่งเป็นครอบครัวคนจีน พวกเขาไม่สามารถเปิดเผยตนเองได้ว่าเป็นตุ๊ด จึงต้องปกปิดโดยแสดงให้คนอื่นเห็นว่าเป็นผู้ชาย พวกเขาจึงใช้คำลงท้ายของผู้ชายคำว่า ครับ เวลาสื่อสารกับผู้ใหญ่ อีกทั้งเพื่อแสดงความสุภาพ

เจ้คั่นปากเนอะ เลยถาม

เจ้: เคสนี้มันยากหรือ**ฮะ**?

อาจารย์: ก็ไม่ยากมากนักนะ แต่ผมแค่ไม่พอใจ

เจ้: ไม่พอใจอะไร**ฮะ**?

อาจารย์: ผมคิดว่าผมจะทำได้เนี่ยบกว่านี้ เร็วกว่านี้

เจ้: แต่ผมก็เห็นว่าทำได้เร็วแล้วนี่**ฮะ** เนี่ยบด้วย

(กว่าเจ้จะเป็นหมอเล่ม 1, 2558: 112)

บทสนทนาข้างต้นเจ้หมอกำลังคุยกับอาจารย์ เขาใช้คำลงท้ายคำว่า ฮะ เพื่อแสดงว่าตนเป็นผู้ชาย และเพื่อแสดงความสุภาพกับผู้ใหญ่ แต่คำว่า ฮะ มีความเป็นทางการน้อยกว่าคำว่า ครับ ขึ้นอยู่กับว่าผู้พูดใช้ในสถานการณ์ใดและผู้กับใคร จากสถานการณ์ของเจ้หมอนี้เพราะเจ้หมอรู้จักคุ้นเคยกับอาจารย์ก่อนแล้วและการพูดคุยครั้งนี้เป็นการพูดคุยกันส่วนตัว นอกเวลาปฏิบัติงานไม่มีคนไข้หรืออาจารย์ท่านอื่น

การปรากฏการใช้คำลงท้ายเพศชายในเรื่องเล่าของตุ๊ดแสดงให้เห็นว่าตุ๊ดหิบบียืมคำที่แสดงความเป็นเพศชายมาพูดเพื่อให้สังคมยอมรับเขา ดังจะเห็นจากตัวอย่างที่ยกมาจากเรื่องเล่าว่า เขาจะใช้คำลงท้ายของเพศชายเฉพาะในสถานการณ์ทางการ สถานการณ์ที่ไม่สามารถเปิดเผยตัวตนหรือสถานการณ์บังคับ เพราะหากเขาแสดงออกชัดกับบุคลิกภายนอกอาจจะทำให้ผู้ที่สนทนาด้วยรู้สึกต่อต้านไม่ยอมรับ ส่วนคำลงท้ายเพศหญิงเป็นไปในทางตรงข้าม ผู้เขียนจะใช้ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ ใช้กับคนที่มีความสนิทสนมกัน และพบว่าใช้เวลาพูดกับผู้อ่าน ซึ่งการใช้คำลงท้ายเพศหญิงทุกครั้งเมื่อสื่อสารกับผู้อ่านในเรื่องเล่าซึ่งเป็นพื้นที่อิสระในการนำเสนอตัวตนยังทำให้เห็นความต้องการของตุ๊ดที่จะบอกกับสังคมว่าเขาเป็นผู้หญิง ดังนั้นจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าภาษาเป็นเครื่องมือบ่งบอกอัตลักษณ์ของผู้พูด ประกอบกับการศึกษาภูมิหลังของผู้เขียนทั้งสองคนพบว่าทั้งสองคนพูดถึงตัวตนทางเพศของตนเองว่า มีความผสมผสานระหว่างเพศชายและเพศหญิง รัชชภา เศรษฐไชย ผู้เขียนบันทึกของตุ๊ดกล่าวแสดงมุมมองต่อเรื่องความคิดสร้างสรรค์ในคนเพศหลากหลายว่า คนเพศหลากหลายมีความคิดสร้างสรรค์ชัดเจนกว่าเพศอื่น คงเป็นเพราะมีมุมมองจากทั้งเพศชายและเพศหญิง จึงทำให้มองหรือคิดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ได้กว้างกว่าคนอื่น เพราะมองจากมุมมองของผู้ชายก็ได้หรือจากมุมมองของผู้หญิงก็ได้ ส่วนอุเทน บุญอรรถ ผู้เขียนกว่าเจ็จะ เป็นหมอกกล่าวถึงประเด็นที่มีคนเข้ามาปรึกษาปัญหาความรักเป็นจำนวนมากว่า คงเป็นเพราะตนเองเป็นตุ๊ด มีมุมมองของทั้งชายและหญิง ตุ๊ดเข้าใจผู้หญิงแต่มีการแสดงออกต่อเรื่องความรักอย่างตรงไปตรงมาอย่างผู้ชาย จึงทำให้เขาให้คำปรึกษาในเรื่องความรักความสัมพันธ์ได้อย่างชัดเจน ตรงจุด เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าตัวตนที่ผสมผสานทั้งจากเพศชายและเพศหญิงของเขาทั้งสองคนได้ถูกนำเสนอออกมาให้เห็นผ่านภาษาที่พวกเขาใช้

1.4 ถ้อยคำบ่งบอกสถานที่กับการนำเสนอลักษณะคนเมืองชนชั้นกลาง

ในเรื่องเล่าผู้เขียนนำเสนอถ้อยคำที่บ่งบอกถึงสถานที่ในการดำเนินเรื่องมากมาย สถานที่ส่วนใหญ่เป็นสถานที่ในกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเล่าในชีวิตประจำวันของตุ๊ด สถานที่ที่ใช้ดำเนินเรื่องทั้งหมดเป็นสถานที่ในเมืองหลวง มีทั้งประเภทที่อยู่อาศัย ชื่อย่านใจกลางเมือง และชื่อสถานีรถไฟฟ้า ถ้อยคำที่พบได้แก่ สยาม สาทร ดิเก็ควเฮาส์ลุมพินี คอนโดที่ RCA สถานีศาลาแดง

การนำเสนอถ้อยคำที่บ่งบอกสถานที่ในเมืองเหล่านี้ เพราะผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านเห็นว่าตุ๊ดมีรูปแบบการใช้ชีวิตแบบคนเมืองชนชั้นกลาง แสดงให้เห็นว่ามีฐานะค่อนข้างดี มีลักษณะการใช้ชีวิตที่ทันสมัยมีระดับ เห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ด้วยความจำเป็น วันนี้ฉันจึงต้องกลับมาอนคอนโดที่ RCA เพื่อกลับมาทำงานอีกครั้ง นาที่ที่ฉันกำลังเขียนบันทึก ยอมรับว่าเป็นห่วงที่บ้านเหลือเกินแต่ชีวิตก็ต้องดำเนินต่อไป ฉันไม่สามารถหยุดงานเป็นเดือนได้เพื่อปกป้องบ้านแต่ถ้าสถานการณ์เริ่มแยกลง ฉันจะใส่กินรีไปที่บ้านทันที

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 3, 2558: 232)

จากข้างต้นผู้เขียนนำเสนอให้ช้ออาศัยอยู่ในคอนโดที่อาร์ซีเอ เพื่อต้องการแสดงให้เห็นว่า ตุ๊ดเป็นคนเมืองชั้นกลาง มีรูปแบบการใช้ชีวิตที่ทันสมัย เพราะคอนโดหรือห้องชุดบนตึกสูง เป็นลักษณะที่อยู่อาศัยของคนในเมือง เพราะในเมืองมีพื้นที่สำหรับสร้างที่อยู่อาศัยไม่มากและมีประชากรหนาแน่นจึงต้องอาศัยอยู่ในตึกสูง และที่อยู่อาศัยประเภทนี้มีความหรูหรา ทันสมัย สะดวกสบาย เพราะส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในแถบใจกลางเมืองใกล้สถานีรถไฟฟ้าหรือรถไฟฟ้าใต้ดินเพื่อให้สะดวกในการเดินทาง โดยปกติคอนโดจึงมีราคาค่อนข้างสูง ผู้อยู่อาศัยจึงเป็นผู้ที่มีรายได้มาก ประกอบกับบริเวณที่ตั้งของคอนโดที่ผู้เขียนนำเสนอคือ RCA (Royal City Avenue) หรือชื่อที่นิยมเรียกกันคือ อาร์ซีเอ ยิ่งทำให้เห็นฐานะทางการเงินของตุ๊ดได้ชัดเจนขึ้นว่าเป็นคนมีรายได้สูง จนสามารถอยู่คอนโดในบริเวณดังกล่าวได้ เพราะอาร์ซีเอ เป็นบริเวณเมืองชั้นในที่มีสถานที่สำคัญมากมาย ทั้งตึกสำนักงาน โรงพยาบาล รถไฟฟ้าใต้ดิน สถานบันเทิง ห้างสรรพสินค้า และอยู่ใกล้ถนนสายสำคัญคือถนนพระรามเก้ากับถนนเพชรบุรีซึ่งเป็นเส้นทางหลักในการสัญจรในเมือง คอนโดที่อยู่ในบริเวณนี้จึงมีราคาสูงมาก

ตัวอย่างต่อมาี้มาจากเรื่องเล่าในหนังสือบันทึกของตุ๊ดปรากฏการนำเสนอสถานที่ใจกลางเมืองในกรุงเทพฯ อีก เห็นได้ดังนี้

บ่ายวันรุ่งขึ้นที่สยาม แนนตี้ก็นัดเจอทุกคนที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง พอเข้าเดินเข้าไป ก็เจอนางกับกอล์ฟนั่งอยู่ก่อนแล้ว ที่นั่งร้านนี้เป็นโต๊ะสี่เหลี่ยมจัตุรัสเล็กๆ มีเก้าอี้วางสี่ตัวคนละด้าน ซึ่งตอนนั้นเว้นว่างอยู่สองตัว ซ้ำจึงนั่งลงติดกับอีกอล์ฟ

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 166)

การเข้าไปใช้พื้นที่ข้างต้นของตุ๊ดและเพื่อนทำให้เห็นว่าเขาเป็นคนเมืองที่มีความทันสมัย เพราะสยามสถานที่ที่ปรากฏข้างต้น เป็นย่านที่ตั้งอยู่ใจกลางกรุงเทพฯ ได้รับการยอมรับว่าเป็นย่านเก่าแก่ที่มีชื่อเสียงเรื่องของแฟชั่น ความทันสมัย เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของคนในเมือง และเป็นย่านที่เดินทางสะดวกสบาย ที่สยามมีห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ ร้านค้าและร้านอาหารหลายแห่ง ทั้งของในประเทศและจากต่างประเทศ เมื่อมีสินค้าใหม่ตัวแทนจำหน่ายก็มักจะนำมา

จำหน่ายหรือทำกิจกรรมประชาสัมพันธ์ที่นี้ก่อน ผู้คนจึงสามารถซื้อหาข้าวของหรือแบบอาหารใหม่ทันสมัยได้ก่อน ผู้คนที่เข้ามาจับจ่ายใช้สอยที่สยามก็เป็นคนที่มีกำลังซื้อและมีรสนิยมทันสมัยตามกระแสด้วย

เมื่อเช้าเข้าไปเล่นฟิตเนสที่**ติกคิวเฮาส์ ลุมพินี**มาคะ ประมาณ 8 โมงกว่าๆ หยกซึ่งเพิ่งได้งานใหม่ที่**สาร**ก็แวะมาหาชาก่อนเข้างาน เรานั่งคุยกันหน้าตึก วันนี้อากาศดี มีลมตลอดเวลา จึงมีพนักงานออฟฟิศออกมาเดินเล่นกินกาแฟกันอยู่จำนวนมาก

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 2, 2558: 81)

รูปแบบการใช้ชีวิตแบบคนเมืองของตุ๊ดเห็นได้จากสถานที่ที่ผู้เขียนนำเสนอข้างต้น ได้แก่ ติกคิวเฮาส์ ลุมพินี และสาร ผู้เขียนนำเสนอว่าเข้ามาเล่นฟิตเนสที่ติกคิวเฮาส์ ลุมพินี ส่วนหยกทำงานที่นี้ ลักษณะการใช้ชีวิตหรือทำกิจกรรมต่างๆ ในตึกสูงเป็นรูปแบบชีวิตคนเมือง เพราะพื้นที่ที่จำกัดกับประชากรที่หนาแน่น ตึกสูงจึงเป็นลักษณะสถานที่ที่เหมาะสมกับเมืองหลวง ติกคิวเฮาส์ ลุมพินีที่ปรากฏในเรื่องเล่า เป็นตึกสำนักงานภายในมีทั้งบริษัทสำนักงาน สถานทูตและสถานที่อำนวยความสะดวกครบครันแก่ผู้คนที่ทำงานในตึก เช่น ร้านค้าร้านอาหาร คลินิก ร้านตัดผมหรือสถานที่ออกกำลังกาย และตั้งอยู่ย่านธุรกิจที่สำคัญคือ สาทร เป็นถนนที่มีตึกสำนักงานมากมายตลอดทั้งแนวถนน เป็นแหล่งที่ตั้งของบริษัทต่างชาติจำนวนมาก ค่าครองชีพในพื้นที่นี้จึงค่อนข้างสูง คนที่สามารถใช้ชีวิตหรือทำงานในพื้นที่ดังกล่าวได้จึงต้องมีรายได้สูง อีกทั้งคนส่วนใหญ่จะมองว่าคนที่ทำงานในพื้นที่นี้จะมีหน้าที่การงานที่ดี มีความสามารถและได้ทำงานกับชาวต่างชาติ

นอกจากนี้กิจกรรมที่เข้าทำคือ การเล่นฟิตเนส ก็ทำให้เห็นว่าเขามีรูปแบบการใช้ชีวิตแบบคนเมืองด้วย เพราะการเล่นฟิตเนสเป็นการออกกำลังกายในห้องที่มีเครื่องปรับอากาศเป็นลักษณะของการออกกำลังกายของคนเมืองที่ไม่ได้มีที่มากพอสำหรับการออกกำลังกายข้างนอก และยังทำให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นคนรักสุขภาพ ดูแลรูปร่างก็เลยไปออกกำลังกายที่ฟิตเนส เพราะการออกกำลังกายไม่เพียงแต่ทำให้เขามีรูปร่างดีสวยงามอย่างที่สังคมชื่นชมยอมรับ แต่รูปร่างของเขายังเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจจากคนอื่น โดยเฉพาะกลุ่มคนที่เขาหมายปอง ซึ่งสามารถนำไปสู่การสร้างความรักความสัมพันธ์กับบุคคลนั้นด้วย

ยังพบการกล่าวถึงย่านธุรกิจที่มีลักษณะเช่นเดียวกับกับสาทรด้วยคือ ศาลาแดง เป็นบริเวณหนึ่งในสีลม ย่านธุรกิจที่สำคัญในกรุงเทพฯ เช่นกันชื่อบริเวณดังกล่าวถูกนำมาตั้งเป็นชื่อสถานีรถไฟฟ้า เห็นได้จากตัวอย่างนี้

เมื่อหัวค่ำ ช่างขึ้น BTS กลับบ้านที่สถานีศาลาแดง ซึ่งปกติเวลานี้ที่สถานีนี้ คนจะอัดกันขึ้นในแต่ละโบกก็เป็น เรือขนส่งอยู่แล้ว และวันนี้เองก็เช่นกัน ช่างก้าวขึ้นไป พร้อมพยายามเบียดตัวเองเข้าข้างในเพื่อไม่ให้เป็นการ แก่ลูกหลานใคร

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 2, 2558: 211)

จากเรื่องเล่าดังกล่าวปรากฏชื่อสถานที่ ศาลาแดง ซึ่งเป็นชื่อย่อในแขวงสีลม เป็นพื้นที่ทางธุรกิจที่สำคัญเช่นเดียวกับสาทร เป็นแหล่งของพนักงานวัยทำงาน ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัท มีทั้งบริษัทขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงไทยและบริษัทขนาดใหญ่จากต่างชาติด้วย คนที่ทำงานในย่านนี้ส่วนใหญ่จึงได้เงินเดือนในระดับสูงและทำให้มีรูปแบบการใช้ชีวิตที่ค่อนข้างหรูหรา ทันสมัย ผู้เขียนนำเสนอว่าตุ๊ดกลับบ้านโดยขึ้นรถไฟฟ้าที่สถานีศาลาแดงเป็นประจำเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจว่าตุ๊ดทำงานที่ ย่านนี้และเห็นภาพตุ๊ดว่ามีเป็นคนเมืองมีระดับ มีรายได้มาก มีการศึกษาและมีความสามารถจึงเข้าทำงานในบริษัทในย่านธุรกิจนี้ได้

ด้วยลักษณะของประเทศไทยที่ความเจริญความทันสมัยและการเข้าถึงทรัพยากรจะเกิดเพียงแคในย่านใจกลางของเมืองหลวง คนไทยจึงมองความเป็นเมืองในเชิงบวกว่าทันสมัย หรูหรา ภาพความเป็นคนเมืองจึงดูดีและมีอำนาจมากกว่าคนจากพื้นที่อื่น ผู้เขียนจึงนำเสนอถ้อยคำบ่งบอกสถานที่ตั้งข้างต้นเพื่อแสดงให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นคนเมืองชนชั้นกลาง เพราะดำเนินชีวิตอยู่ในเมืองตลอดเวลาทั้งยังอยู่ในบริเวณสำคัญใจกลางเมืองอีกด้วย ภาพวิถีคนเมืองของตุ๊ดเหล่านี้ก็ทำให้เห็นถึงตัวตนที่ทันสมัย มีฐานะดี มีการศึกษา มีหน้าที่การงานที่ดี

2. ส่วนขยายกับการนำเสนอลักษณะผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ

จากเรื่องเล่าพบคำขยายที่ขยายคำนาม ขยายคำกริยา ซึ่งในส่วนขยายทั้งสองลักษณะพบ การนำเสนอตัวตนตุ๊ดในเชิงบวกว่าเป็นผู้หญิงที่มีคุณสมบัติพร้อมทั้งหน้าตาที่สวยงาม กิริยามารยาทงาม มองโลกในแง่ดีคิดบวกและอุปนิสัยใจคอที่ดีงามด้วย สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเด็น คือ ส่วนขยายที่แสดงว่าตุ๊ดเป็นผู้หญิงที่มีกิริยามารยาทงาม อีกประเด็นหนึ่งคือ ส่วนขยายที่แสดงว่าตุ๊ดเป็นคนมองโลกในแง่ดี ดังจะเห็นจากรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ส่วนขยายที่แสดงว่าตุ๊ดเป็นผู้หญิงที่มีกิริยามารยาทงาม

ผู้เขียนพยายามนำเสนอภาพของตุ๊ดว่าเป็นผู้หญิงทั้งสวยและมีพฤติกรรมดีเหมือนกับผู้หญิงต้นแบบที่สังคมให้การยอมรับอย่างนางสาวไทย นางงามและตัวละครนางเอกในละครบางเรื่อง การนำเสนอตัวตนเช่นนี้ก็เพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่าเขาก็เป็นผู้หญิงเช่นเดียวกัน อีกทั้งยังเป็นผู้หญิงได้อย่างที่

สังคมคาดหวังด้วย เพราะในสังคมไทยมีชุดความคิดเกี่ยวกับผู้หญิงที่ดีว่าต้องมีพฤติกรรมดี กิริยามารยาทดี มีชาติตระกูลดี มีความรู้ความสามารถและรูปร่างหน้าตาสวย หากผู้หญิงที่มีคุณสมบัติครบตามที่กล่าวก็จะเป็นที่ชื่นชมยอมรับของคนทั่วไปและเป็นที่ยกย่องของผู้ชาย ซึ่งเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

“เฮ้ยน้อง ตกลงเซตเคสได้ไหมเนี่ย เร็วพี่รออยู่” ระหว่างเจ้กำลังคิดอะไรเพลินๆ อีพี่ธงคนเดิมฮึ่ก็โผล่หัวเข้ามาถามทันที นี่ผ่านไปไม่ถึง 10 นาทีเองนะคะพี่ชา ถ้าเจ้ไม่คิดไปเจอพี่ไอ้ละก็ เวลา 10 นาทีไม่พอสำหรับการโทรเซตเคส เปิดห้องผ่าตัดหรอยกยะ อีพี่คนนี้ก็ยังคงจะให้เจ้เสกอย่างนั้นแหละ คิดบ้างไหมเนี่ย

เจ้: (หันไปป้อนน้ำอีมนางสาวไทย) เสริ้งแล้วคะพี่ชา (คำตำเมื่อกี้ก็เก็บไว้ในใจนะ ตอบไปด้วยเสียงหวานนุ่ม)

(กว่าเจ้จะเป็นหมอเล่ม 2, 2559: 84)

จากข้อความข้างต้นเจ้หมอรับได้มอบหมายหน้าที่จากแพทย์รุ่นพี่ว่าต้องโทรเพื่อจองห้องผ่าตัดให้คนไข้หนึ่งราย เป็นการจองแทรกซึ่งถือว่ายากมากเพราะห้องผ่าตัดยุ่งตลอดเวลา เจ้หมอยพยายามขอให้แพทย์รุ่นพี่อีกคนที่เป็นคนจัดการตารางการใช้ห้องผ่าตัดช่วยและในที่สุดก็สำเร็จ เมื่อแพทย์รุ่นพี่คนที่มอบหมายงานให้แก่เจ้หมอทวงถาม เจ้หมोजึงรู้สึกโกรธนิดหน่อยเพราะให้เวลาในการทำเรื่องที่ยากนี้เพียงไม่นาน แล้วก็มาทวงถาม แต่เจ้หมอก็เก็บความรู้สึกไม่พอใจเอาไว้แล้วตอบกลับอย่างสุภาพ พร้อมด้วยกิริยาการอีมที่สวยงามอย่างนางสาวไทย

จะเห็นว่าส่วนขยายกิริยาการอีมของเจ้หมอที่ว่าเหมือนกับรอยอีมของนางสาวไทย แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนต้องการบอกว่าตุ้ตเป็นผู้หญิงและเป็นผู้หญิงดีสวยเพียบพร้อมเหมือนกับนางสาวไทยที่สังคมชื่นชมยอมรับ นางสาวไทยเป็นการประกวดผู้หญิงไทยสวยจากทั่วประเทศ เป็นเวทีการประกวดนางงามเวทีหนึ่ง ผู้ที่ชนะจะได้รับตำแหน่งนางสาวไทย ผู้ที่ชนะการประกวดนางงามไม่ว่าจะเป็นนางสาวไทยหรือนางงามเวทีอื่น โดยเฉพาะการประกวดใหญ่ระดับชาติระดับประเทศไม่เพียงเพราะเป็นผู้หญิงสวยเท่านั้น แต่ต้องเป็นคนมีความสามารถ มีพฤติกรรมที่เหมาะสมและมีจิตใจดีด้วย ตัวอย่างนางงามที่มีชื่อเสียง ได้รับการยอมรับและยังได้รับการกล่าวถึงในปัจจุบัน ได้แก่ คุณปุ้ย ภรณ์ทิพย์ นาคหิรัญกนก นางงามจักรวาล (Miss Universe) ปี พ.ศ. 2531 เขาได้ตอบคำถามในการประกวดที่แสดงให้เห็นทัศนคติและจิตใจที่ดีที่ต้องการช่วยเหลือเด็กกำพร้า เด็กยากจน ภาพนางงามที่ทั้งสวยและจิตใจดีจึงอยู่ในความคิดของคนไทย ส่วนขยายการอีมอย่างนางสาวไทยในตัวอย่างข้างต้นจึงทำให้เห็นว่าตุ้ตเป็นผู้หญิงสวย จิตใจดี นิสัยดีและมีความรู้ความสามารถเหมือนกับนางสาวไทย นอกจากนี้การตอบกลับ

แพทย์รุ่นพี่อย่างสุภาพถึงแม้ว่าจะไม่พอใจที่พี่คนดังกล่าวกดดันยังทำให้เห็นภาพว่าตุ๊ดเป็นคนใจเย็น ไม่ใช้อารมณ์ ไม่มีพฤติกรรมก้าวร้าวและแสดงกิริยาที่เหมาะสม

เนื่องจากที่พี่ไปทำธุระดันเสิร์ฟเครื่องดื่มเป็นโค้ก ประกอบกับมือเข้าเป็นเบอร์เกอร์ข้าวเหนียวลาบหมูลมในท้องจึงดีขึ้น กำลังจะอำปากปล่อย ลิฟต์ดันมาพอดี มีคนอยู่กลุ่มใหญ่ ซ่าจึงกลืนลมและเข้าไปยืนเกือบหน้าสุด ระหว่างทางลิฟต์จอดถี่มาก แก๊สซั้วก็ดีขึ้นมาจากเสียดแน่นอยู่ที่ลิ้นปี แต่ซ่าเองซึ่งดำรงตำแหน่งสะใภ้จุฬาเทพ ซ่าจึงอั้นลมเอาไว้อย่างสุดความสามารถ

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 140)

ส่วนขยายข้างต้นมีความหมายว่า ซ่าเป็นสะใภ้ของราชสกุลจุฬาเทพ เป็นราชสกุลที่อยู่ในละครชุดเรื่อง สุภาพบุรุษจุฬาเทพ เป็นละครทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่องสาม สร้างจากนวนิยายชุดสุภาพบุรุษจุฬาเทพ ซึ่งได้รับความนิยมจากผู้ชมเป็นอย่างมากในปีพ.ศ.2556 เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรักของคุณชายทั้ง 5 คนของราชสกุลจุฬาเทพ สะใภ้จุฬาเทพ หรือตัวละครนางเอกในละครเรื่องนี้ทุกคนล้วนมีรูปร่างหน้าตาสวย กิริยามารยาทดี จิตใจดี รักศักดิ์ศรี และมีความกตัญญู นางเอกบางคนเป็นผู้หญิงที่มีมาตระกูลชั้นสูงด้วย จะสังเกตได้ว่าบุคลิกลักษณะของสะใภ้จุฬาเทพรวมชุดความคิดผู้หญิงดีที่สังคมไทยยอมรับชื่นชมไว้ ผู้เขียนนำเสนอส่วนขยายดังกล่าวก็เพื่อให้เห็นว่าตุ๊ดก็เป็นผู้หญิงนิสัยดี สวย มีกิริยามารยาท ในข้อความต่อมาที่ผู้เขียนนำเสนอว่า ซ่าจึงอั้นลมเอาไว้อย่างสุดความสามารถ แสดงให้เห็นว่าเพราะเขาเป็นผู้หญิงมีมารยาทจึงต้องพยายามกลืนไม่ให้เรอออกมาในที่สาธารณะ เพราะเป็นกิริยาอาการที่ไม่เหมาะสม ถือว่าเสียมารยาทมากโดยเฉพาะสำหรับผู้หญิง

เราอยู่ด้วยกันจนเย็น กิจกรรมที่เราแพลนไว้กำลังจะหมดลง ระหว่างที่ซ่ากำลังตัดสินใจจะกลับ อามพุดขึ้นมาว่า “ไปเล่นกับปู้ก็ (แมวที่ห้องฮี) มั้ย”

ซ่าทำอึกอักเพราะต้องการเพิ่ม Value ให้สมกับตุ๊ดที่มีตำแหน่งนางงามติดตัว ซ่าทำเป็นไม่อยากไป แต่อามก็มองซ่าด้วยสายตาเหมือนไซบีเรียนอยากได้บอล

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 52-53)

เรื่องเล่านี้มาจากตอนที่ซ่านัดเจอทำความรู้จักกับผู้ชายคนหนึ่ง หลังจากนั้นผู้ชายคนนี้ชวนซ่าไปเล่นกับแมวที่ห้องเขา แต่ซ่าแสดงออกว่าไม่ออกไป การแสดงออกดังกล่าวสอดคล้องไปกับส่วนขยายคำว่าตุ๊ดที่กล่าวว่าซ่ามีตำแหน่งนางงามจึงทำให้ต้องแสดงพฤติกรรมที่ดีที่เหมาะสม ไม่ยอม

ตกลงไปกับผู้ชายโดยง่าย การนำเสนอส่วนขยายที่กล่าวถึงตำแหน่งนางงามก็เพื่อเป็นการเพิ่มคุณค่าให้ตัวเอง ให้ภาพตุ๊ดถูกมองในทางที่ดีด้วย เนื่องจากภาพนางงามจะปรากฏคุณสมบัติเชิงบวกทุกประการของผู้หญิงจึงทำให้ผู้เขียนเลือกมานำเสนอ ทั้งต้องมีหน้าตารูปร่างสวยงาม มีความรู้ความสามารถและมีพฤติกรรมที่ดีงามด้วย ทั้งนี้จะเห็นกิริยาอาการของตุ๊ดที่สอดคล้องกับส่วนขยายได้จากข้อความข้างหน้าก่อนส่วนขยาย ที่ว่าซ่าแสดงกิริยาว่าตนเองล้มไม่ตอบรับผู้ชายคนดังกล่าวทันที เพื่อแสดงให้เห็นว่าเขาเป็นผู้หญิงที่มีคุณค่าที่ไม่ใจง่าย หรือเป็นการทำให้เห็นภาพผู้หญิงที่รึกนวลสงวนตัวในตัวของตุ๊ด ซึ่งเป็นลักษณะของผู้หญิงไทยที่ดีที่สังคมให้การยอมรับนั่นเอง

ผู้เขียนใช้ส่วนขยายเพื่อนำเสนอให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นผู้หญิงที่มีคุณสมบัติดีครบ ทั้งหน้าตา ความรู้ความสามารถ เพราะคนในสังคมส่วนใหญ่มีความคาดหวังกับผู้หญิงมากกว่าว่าควรทำอะไร ไม่ควรทำอะไร และตุ๊ดในฐานะที่เป็นผู้หญิงด้วยจึงต้องประกอบสร้างภาพตัวเองให้เข้าตามกรอบของสังคมเพื่อให้สังคมได้เห็นและยอมรับในตัวตนของตุ๊ด ผู้เขียนจึงใช้ส่วนขยายที่มีความหมายว่าเป็นนางงามหรือนางสาวไทย เพราะเป็นตัวแทนของผู้หญิงสวย ดีและเก่งที่ได้รับการยอมรับ ชื่นชม

2.2 ส่วนขยายที่แสดงให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นคนมองโลกในแง่ดี

เมื่อตุ๊ดต้องตกอยู่ในสถานการณ์ลำบาก เขาก็พยายามคิดในแง่บวก และใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาเพื่อให้ผ่านสถานการณ์นั้นไปได้ การนำเสนอภาพดังกล่าวผู้เขียนนำเสนอให้เห็นผ่านส่วนขยายค่านาม ส่วนขยายที่พบได้แก่คำว่า โลกสวย ดังปรากฏในตัวอย่างดังนี้

แล้วนางก็เริ่มปิดของโปรโมชันหน้าเคาเตอร์ลงพื้น...อพอเองก็รีบอ้อมไปอีกทาง แล้วหญิงก้อยก็เดินมาเรื่อยๆ เลยมายังซ่า โดยไม่คาดคิด

หญิงก้อย1: นี่ด้วย

นางจับขาเขียวและสโมกกีเบทท์ของซ่าแล้วปาลงพื้น ซ่าพยายามควบคุมสติ เสียงตุ๊ดโลกสวยในใจตะโกนว่า โกรธคือโง่โง่คือบ้า โกรธคือโง่โง่คือบ้า โกรธคือโง่โง่คือบ้า โกรธคือโง่โง่คือบ้า พ่อแม่กูอยู่แถวนี้ พ่อแม่กูอยู่แถวนี้ พ่อแม่กูอยู่แถวนี้ แล้วตุ๊ดโลกสวยก็ชนะ ซ่าจึงก้มลงเก็บ แล้วค่อยๆ ยืนขึ้นมองหน้านาง

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 40)

จากข้างต้น ตุ๊ดโลกสวย แสดงให้เห็นการนำเสนอตัวตนของตุ๊ด ว่าเป็นคนมองโลกในแง่ดี เห็นได้จากคำขยาย โลกสวย ถึงแม้จะอยู่ในอารมณ์โกรธโมโห แต่ด้วยความที่เป็นคนมีสติและมองโลกในแง่ดี ทำให้เกิดภาวะความคิดเพื่อระงับอารมณ์โกรธโมโหในขณะนั้น ว่าการโกรธและการโมโหไม่มีประโยชน์และทำให้ผู้นั้นเป็นบ้าและโง่เขลา เห็นได้จากข้อความที่ว่า โกรธคือโง่โง่คือบ้า

อีกอล์ฟผู้อินเนอร์ริงกับบพแม่ นางกำลังอุ้มน้องมินด้วยความโอบอุ้มอาวี โดยมีพวกเรารายล้อมและหยอกเล่นกับเด็กน้อยด้วยฟิลลิ่งโลกสวย สายตาทุกคนในเกตกำลังมองมาด้วยความปิติในกลุ่มตุ๊ดผู้กู้โลก เราดูสวยและยิ่งใหญ่เหมือนแสงจากเมฆส่องกระทบเกิดประกายอร่าตามเส้นผมสวยระย้าแพนทิน

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 2, 2558: 173)

ข้อความนี้มาจากเรื่องเล่าของซ่า ปกติซ่าและกลุ่มเพื่อนไม่ค่อยชอบเด็กเท่าไร แต่เจอกับสถานการณ์ที่ต้องอยู่กับเด็ก ในขณะที่ซ่าและเพื่อนๆ กำลังรอขึ้นเครื่องบินที่สนามบิน มีเด็กคนหนึ่งร้องไห้แงเสียงดังมากจนรบกวนคนอื่นๆ กอล์ฟเพื่อนของซ่าจึงเดินไปหาเด็กคนนั้นดูด้วยหวังว่าอาจจะทำให้เด็กหยุดร้องไห้ ซึ่งก็ได้ผล เด็กหยุดร้องไห้ หลังจากนั้นกอล์ฟและเพื่อนๆ จึงช่วยดูแลและเล่นกับเด็กคนนั้น จากคำว่า ฟิลลิ่งโลกสวย ข้างต้นหมายถึงการมองในแง่ดีกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนี้ เพราะถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้ชอบเด็กมากนักแล้วต้องมาดูแลและเล่นกับเด็ก แต่ก็ถือว่าเป็นความเรื่องดี เพราะเป็นการได้ช่วยเหลือแม่ของเด็กและคนอื่นๆ ในสนามบินด้วย จากการกระทำของกอล์ฟและเพื่อนก็ได้รับการชื่นชมกลับมาด้วยการมองด้วยสายตาที่ชื่นชมอีกด้วย

คำว่า โลกสวย เป็นส่วนขยายที่ผู้เขียนเลือกใช้เพื่อให้ทำให้เห็นภาพตุ๊ดว่าเป็นคนที่มองโลกในแง่ดี และคิดพิจารณาด้วยเหตุผล ไม่ใช่อารมณ์ในการแก้ปัญหา ถึงแม้ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นปัญหา หรือสถานการณ์ที่ตนไม่ชอบ แต่เขาก็ปรับความคิด มุมมองให้เป็นไปในทางบวกเพื่อให้ผ่านสถานการณ์เหล่านี้ไปได้ โดยที่ไม่ก่อปัญหาให้แก่ตนเองและผู้อื่น ซึ่งการนำเสนอภาพของตุ๊ดเช่นนี้ก็เพื่อตอบโต้กับความคิดของคนในสังคมไทยที่มองว่าตุ๊ดเป็นพวกใช้อารมณ์ ที่ยังคงปรากฏให้เห็นในสื่อบันเทิงประเภทละคร โดยนำเสนอลักษณะตัวละครชายรักชายที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว พูดจาเสียงดัง บางครั้งไม่สุภาพในละครซีรีส์เรื่องชายไม่จริงหญิงแท้ ที่ออกอากาศทางช่องวัน 31 นับเป็นแนวโน้มที่ดีต่อกลุ่มคนเพศหลากหลาย หากมีการสร้างละครซีรีส์ที่มีตัวละครเพศทางเลือกมากขึ้นเพราะพวกเขาจะได้มีตัวตนในพื้นที่ทางสังคมมากขึ้น แต่การนำเสนอบุคลิกลักษณะของพวกเขายังคงไม่หลากหลายและนำเสนอซ้ำภาพในทางลบอย่างเดิม เช่น พูดเสียงดัง ไม่สุภาพ ก้าวร้าว เป็นตัวตลก

นอกจากนี้คำว่า กลุ่มตุ๊ดกู้โลก ที่ปรากฏในเรื่องเล่าข้างต้นก็ยังแสดงให้เห็นถึงตัวตนของตุ๊ดด้วยว่าตุ๊ดเป็นกลุ่มคนที่ช่วยเหลือคนในสังคมได้เช่นกัน เป็นถ้อยคำที่นำเสนอเพื่อต่อรองกับชุดความคิดของสังคมที่ว่าชายรักชายหรือคนรักเพศเดียวกันไม่สามารถผลิตประชากรให้แก่สังคมได้ (ณภัค เสรีรักษ์, 2559: 65) แต่คำที่ผู้เขียนนำเสนอเป็นการบอกกับสังคมว่าเรามีประโยชน์ต่อสังคม ถึงแม้จะไม่สามารถผลิตประชากรได้แต่เขาก็ช่วยเหลือเพื่อนร่วมสังคมให้พ้นจากความเดือดร้อนได้ นอกจากนี้ยังปรากฏพบภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อตอบโต้ชุดความคิดที่มีมุมมองต่อตุ๊ดว่าทำลายการสืบทอดเผ่าพันธุ์ด้วย ในช่วงปี 2561 ปรากฏภาพยนตร์เรื่องตุ๊ดผู้กู้ชาติ เป็นเรื่องราว

เกี่ยวกับกลุ่มนักรบชายรักชายที่มีกิริยาอาการดูดีอย่างผู้หญิงสู้ต่อบกับศัตรูเพื่อปกป้องบ้านเมืองของตนเองจะเห็นว่าทั้งชื่อเรื่องและเนื้อเรื่องนำเสนอภาพตัดเช่นเดียวกันกับถ้อยคำที่ผู้เขียนหนังสือบันทึกของตุตต์นำเสนอ อีกทั้งในส่วนท้ายข้อความยังกล่าวเปรียบเทียบถึงความดีที่ทำในครั้งนี้นำให้กลุ่มตุตต์ดูสวยมากจนเหมือนมีแสงออกมาจากเส้นผมซึ่งแสงนั้นมาจากการตกกระทบของเมฆ การเปรียบเทียบที่เกินจริงอย่างมากนี้ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพตามได้ชัดเจน มีความสนุกสนานและถ้อยคำที่ผู้เขียนนำเอาชื่อยี่ห้อของยาสระผมมากล่าวถึงว่า “สวยระย้าแพนทิน” ก็แสดงให้เห็นถึงการนำเสนอที่ทันสมัย มีความคิดสร้างสรรค์ที่แตกต่างและไพเราะคล่องจองด้วย

3. มุลบท

มุลบท หมายถึง ถ้อยคำหรือรูปภาพบางชนิดไม่ว่าจะเป็นคำ วลี หรือโครงสร้างประโยคที่แสดงถึงความเชื่อที่มีอยู่ก่อนแล้ว ตัวอย่างรูปภาพสื่อมุลบท ได้แก่ รูปภาพที่ใช้อ้างอิง ชื่อเฉพาะและอนุพากย์บอกเวลา ตัวอย่างเช่น เรยาไปต่างประเทศหลังจากเรียนจบปริญญาตรี ส่วนที่ขีดเส้นใต้มีทั้งชื่อเฉพาะและอนุพากย์บอกเวลา สื่อมุลบทว่า มีคนชื่อเรยา และ เรียนจบปริญญาตรี ส่วนตัวอย่างรูปภาพที่ใช้อ้างอิง เช่น วิชาญเห็นแมวห้าขา ส่วนที่ขีดเส้นใต้สื่อมุลบทว่า มีแมวห้าขา การกล่าวถ้อยคำที่มีรูปภาพอ้างอิงสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อสื่อว่ามีสิ่งนั้นอยู่จริง (ณัฐพร พานโพธิ์ทอง, 2556: 83-85) จากเรื่องเล่าพบรูปภาพที่สื่อมุลบท ได้แก่ อนุพากย์การบอกเวลาเพื่อสื่อมุลบทว่า ตัวตนทางเพศของตุตต์เลื่อนไหลเปลี่ยนแปลงได้และตุตต์เป็นเพศภาวะหนึ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติตั้งแต่กำเนิด พบการใช้รูปภาพการอ้างอิงเพื่อสื่อมุลบทว่าการเป็นตุตต์ไม่ได้เป็นโรค และพบการใช้รูปประโยคปฏิเสธเพื่อสื่อมุลบทว่าตุตต์มีรสนิยมทางเพศและบทบาททางเพศเหมือนกันกับผู้หญิง ซึ่งเห็นได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ตัวตนทางเพศที่เลื่อนไหลของตุตต์

ผู้เขียนสื่อมุลบทด้วยการบอกเวลาซึ่งคำที่พบคือ คำว่า ปัจจุบัน เพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่าตัวตนทางเพศของตุตต์ในปัจจุบันต่างกับตัวตนในอดีตแล้ว ตุตต์มีเพศวิถีที่เลื่อนไหล บทบาททางเพศสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ โดยปกติสำหรับตุตต์หรือเกย์สาวจะมีกิริยาท่าทาง บุคลิกลักษณะเหมือนผู้หญิง จึงถูกกำหนดให้ต้องมีบทบาททางเพศเช่นเดียวกันกับผู้หญิงคือเป็นผู้ถูกกระทำ หรือคำเฉพาะในกลุ่มเกย์เรียกบทบาททางเพศนี้ว่า “รับ” แต่จากมุลบทที่นำเสนอสื่อให้เห็นว่าบทบาททางเพศนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เกย์สาวสามารถมีบทบาททางเพศเหมือนกับผู้ชายได้คือเป็นผู้กระทำ หรือที่เรียกว่า “รุก” รวมถึงชายรักชายกลุ่มอื่นด้วย ไม่ว่าบุคลิกลักษณะจะเป็นอย่างไร แต่เพศวิถีไม่จำเป็นต้องตรงตามเพศภาวะ เห็นได้จากตัวอย่างดังต่อไปนี้

เกย์ที่มีรสนิยมเป็นฝ่ายชาย แต่ก่อนนานมา เกย์รักต้องมีลักษณะดูบอยสมชาย เข้มกุด แต่**ปัจจุบัน** **นัท มิเรียม** ก็**สามารถเป็นรักได้** แต่สมชายก็ยังคงมีบ้างแต่น้อย คาดว่าจะสูญพันธุ์ในอีกไม่เกิน 10 ปี

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 20)

ข้างต้นมาจากเรื่องเล่าของช่า ผู้เขียนนิยามคำเรียกเพศคำว่า เกย์รักแมน จากการนิยามพบการสื่อมูลบทที่ว่า ปัจจุบัน นัท มิเรียม ก็**สามารถเป็นรักได้** สื่อให้เห็นว่าสมัยก่อนเกย์ไม่สามารถมีเพศวิถีต่างกับเพศภาวะ กล่าวคือเกย์สาวก็ต้องมีเพศวิถีแบบผู้หญิง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการติดอยู่ในกรอบของเพศชายเพศหญิงที่เป็นเพศหลักของสังคม เกย์จึงถูกกำหนดด้วยกรอบดังกล่าวไปด้วย แต่ในปัจจุบันตัวตนทางเพศสามารถเปลี่ยนแปลงเลื่อนไหลได้ ในปัจจุบันเกย์สาวสามารถมีบทบาททางเพศอย่างผู้ชายหรือเป็นรักได้ ไม่ใช่เฉพาะเกย์แมนเท่านั้น

ผู้ศึกษายังพบมูลบทที่น่าเสนอการเปลี่ยนแปลงเลื่อนไหลของตัวตนทางเพศอีก เห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ปัจจุบันเกย์ทุกประเภทได้รับการแก้อีมีแล้ว ทุกคนมีสิทธิที่จะบอยและสาวเท่ากัน มีสิทธิที่จะตัวเล็กเป็นรัก ก้ามปูเป็นรับ รุกแต่งหญิง รับแต่งอีมีถ่มไปและเยอะมาก ไม่สามารถแยกเพศได้ด้วยตาเปล่าอีกต่อไป

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 21)

มูลบทข้างต้นที่ผู้เขียนนำเสนอว่า **ปัจจุบันเกย์ทุกประเภทได้รับการแก้อีมีแล้ว** สื่อความหมายว่า สมัยก่อนเกย์ยังไม่สามารถมีบทบาททางเพศต่างกับบุคลิกลักษณะภายนอกที่แสดงออกได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าหากเป็นเกย์สาวก็ต้องแสดงออกและมีพฤติกรรมรวมถึงรสนิยมทางเพศเหมือนกับผู้หญิง ดังนั้นถ้าคนเพศหลากหลายมีพฤติกรรมที่ขัดกับความคาดหวังที่ใช้เกณฑ์รูปลักษณ์ภายนอกเป็นสิ่งตัดสินก็จะไม่เป็นที่ยอมรับกับทั้งคนเพศหลากหลายด้วยกันและคนอื่นมากขึ้นด้วย แต่ในปัจจุบันเกย์ทุกคนสามารถเลือกแสดงบทบาททางเพศได้ ไม่ว่าจะรักหรือรับ ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับลักษณะภายนอก เช่น มีชายรักชายที่มีลักษณะภายนอกผสมผสานระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง กล่าวคือแต่งกายและมีบทบาททางเพศอย่างผู้ชายหรือที่เรียกว่า รุก แต่ขณะเดียวกันมีกิริยาท่าทางและแต่งหน้าอย่างผู้หญิง ตัวตนของคนเพศหลากหลายที่มีความซับซ้อนมากกว่าแค่บุคลิกลักษณะภายนอกเช่นนี้เป็นที่ยอมรับมากขึ้นแล้วภายในกลุ่มคนเพศหลากหลายด้วยกันดังที่ผู้เขียนนำเสนอมูลบทเพื่อสื่อถึงประเด็นนี้ ส่วนถ้อยคำความหมายตามเนื้อความโดยตรงคือผู้เขียนเปรียบเทียบเหมือนโทรศัพท์ที่ถูกเปลี่ยนแก้หมายเลข เพราะการแก้อีมี หมายถึง การแก้ไขหมายเลขเฉพาะของโทรศัพท์เพื่อให้โทรศัพท์สามารถใช้งานได้ในพื้นที่ใหม่หรือในระบบใหม่

นอกจากนี้พบมูลบทที่นำเสนอให้เห็นความเลื่อนไหลของรูปแบบความรักที่สามารถเลื่อนจากรักเพศเดียวกัน ชายรักชาย กลับไปเป็นแบบรักคู่ตรงข้ามคือ ชายรักหญิง เห็นได้จากตัวอย่างนี้

นางขอไม่ให้ลงทะเบียนรถหรืออะไรเกี่ยวกับนางเลย อดีตของนาง นางอยากเก็บเอาไว้ **ปัจจุบันนางมีภรรยา
ซึ่งเข้าใจกันดี มีลูกสาวสองคน นางไม่ได้หลอกภรรยา** มันคือความรักอีกรูปแบบหนึ่ง

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 2, 2558: 189)

มาจากเรื่องเล่าของชาตอนเจอนคนขับรถแท็กซี่เกย์สาวและเคยทำงานเป็นนางโชว์มาก่อน มูลบทที่ผู้เขียนนำเสนอว่า ปัจจุบันนางมีภรรยาซึ่งเข้าใจกันดี มีลูกสาวสองคน นางไม่ได้หลอกภรรยา ทำให้เห็นว่าสมัยก่อนเขาไม่มีภรรยาและลูก เพราะเขาเป็นชายรักชายที่มีลักษณะอย่างผู้หญิงซึ่งทำอาชีพนางโชว์อยู่ที่ภูเก็ต ปกติแล้วชายรักชายที่มีลักษณะเช่นนี้จะมีคู่รักเป็นผู้ชายไม่ใช่ผู้หญิง แต่ปัจจุบันเขามีภรรยาและลูกซึ่งเป็นลักษณะของผู้ชาย แสดงให้เห็นการเลื่อนไหลของบทบาททางเพศ รสนิยมทางเพศว่าไม่ได้ตายตัว แต่สามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ อีกทั้งถ้อยคำที่ว่า นางไม่ได้หลอกภรรยา แสดงให้เห็นว่าภรรยารู้ว่าสามีเป็นชายรักชายมาก่อนแต่ก็ยอมรับได้กับความรักความสัมพันธ์เช่นนี้

ผู้เขียนใช้คำบอกเวลาเป็นถ้อยคำภาษาที่ใช้ในการสื่อมูลบทถึงตัวตนของตุ๊ดที่ไม่หยุดนิ่งสามารถเปลี่ยนแปลงเลื่อนไหลไปได้ สอดคล้องกับเรื่องเพศในสังคมไทยปัจจุบันที่มีหลากหลายรูปแบบและซับซ้อนมาก ไม่ว่าจะเป็นกรณีจากหญิงรักหญิงเปลี่ยนไปเป็นหญิงรักชายหรือในทางกลับกันหญิงรักชายกลายเป็นหญิงรักหญิง ยังมีรูปแบบที่ซับซ้อนมากขึ้นไปอีก เช่น หญิงรักหญิงหรือทอม ซึ่งโดยทั่วไปจะชอบผู้หญิงแต่ทอมบางคนชอบทอมด้วยกันเองหรือชอบชายรักชาย ในกรณีของชายรักชายก็เช่น ชายรักชายอาจจะเปลี่ยนไปเป็นชายรักหญิงหรือชายรักหญิงอาจจะเปลี่ยนไปรักชายก็ได้ ดังเช่นที่สื่อมวลชนมีการนำเสนอเรื่องราวของน้ำหนาว นฤเบศน์ พรหมสีหน้า ผู้ที่เคยเป็นสาวประเภทสองแต่หลังการบรรพชาเป็นพระ เขากลับกลายเป็นชายแท้ชอบผู้หญิง มีรายการบันเทิงหลายรายการเชิญไปสัมภาษณ์ เช่น รายการตื่นมาคุย ออกอากาศทางช่อง 9 เอ็มคอต รายการแรงชัดจัดเต็ม ออกอากาศทางช่อง 20 ไบรท์ทีวี ส่วนอีกกรณีหนึ่งคือ พอลลิน งามพริ้ง หรือชื่อเดิมคือ พินิจ งามพริ้ง อดีตผู้ก่อตั้งและประธานกลุ่มเชียร์ไทยเพาเวอร์ และอดีตผู้สมัครเขารับการเลือกตั้งนายกสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยเมื่อปี 2556 ที่ออกมาเปิดเผยตัวตนทางเพศว่าเป็นสาวประเภทสอง ซึ่งก่อนหน้านี้นี้เขามีบทบาทอย่างผู้ชายแท้ทั้งบุคลิกลักษณะภายนอกและบทบาททางสังคม เขามีครอบครัว มีภรรยาและลูก การนำเสนอเรื่องเล่าของตุ๊ดสอดคล้องกับความจริงในสังคมเหล่านี้ก็เพื่อบอกให้ผู้อ่านได้รับรู้ ทำความเข้าใจและเปิดใจยอมรับเรื่องเพศภาวะเพศวิถีเสียใหม่ว่า

เป็นสิ่งที่เลื่อนไหลอยู่ตลอดเวลา กรอบเรื่องเพศไม่ได้สามารถกำหนดได้จากร่างกายหรือลักษณะภายนอกเท่านั้น แต่เป็นเรื่องทางจิตใจและประสบการณ์ชีวิต ในความเป็นจริงสังคมไม่ได้มีเพียงผู้ชายและผู้หญิงเท่านั้น แต่ยังมีเพศอื่นอีกมากมาย

นอกจากนี้จากประวัติส่วนตัวของผู้เขียนหนังสือบันทึกของตุ๊ดจะเห็นว่า เขาแสดงออกตัวตนทางเพศที่เลื่อนไหล กล่าวคือเขามีลักษณะภายนอกเช่นเดียวกับผู้ชายทั่วไปแต่มีกิริยาอาการทำทางอย่างผู้หญิง มีคู่รักเป็นผู้ชายและเขาแต่งกายเป็นทั้งผู้ชายและผู้หญิง สังเกตได้จากการไปออกรายการสัมภาษณ์บางครั้งแต่งกายเป็นชายบางครั้งแต่งกายเป็นหญิง ซึ่งตัวตนที่เลื่อนไหลเหล่านี้ก็ได้รับการนำเสนอให้เห็นจากภาษาของเขา แต่อย่างไรก็ตามรัชชปาซาก็ได้กล่าวถึงการเรียนรู้และเข้าใจในความเลื่อนไหลทางเพศนั้นต้องใช้เวลา ในส่วนตัวเขาก็ถูกรอบคิดเรื่องเพศกระแสหลักชายหญิงกำกับความคิดเช่นกัน เขากล่าวว่าเมื่อเห็นคนเพศหลากหลายกลุ่มอื่นที่มีความเลื่อนไหลสูงหรือมีเพศวิถีที่แตกต่างกับเขาอย่างมากในคราวแรก เขาก็มีความรู้สึกประหลาดใจว่ามีแบบนี้ด้วยหรือ แต่เขาก็เริ่มเรียนรู้และทำความเข้าใจด้วยพื้นฐานความคิดที่ว่าเพศไม่ได้มีกรอบ มนุษย์ทุกคนมีตัวตนที่หลากหลายเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งเขาได้ให้สัมภาษณ์ประเด็นนี้ไว้ในรายการศิลปะสโมสร เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2561 ทางช่องไทยพีบีเอส

3.2 ตุ๊ดเป็นเพศภาวะที่มีมาตั้งแต่เกิด ไม่ใช่โรค

ความคิดเกี่ยวกับการเป็นตุ๊ดคือสิ่งผิดปกติ ผิดธรรมชาติยังคงมีอยู่ในสังคมไทย ผู้เขียนจึงต้องการให้ผู้อ่านได้เข้าใจว่า ตุ๊ดเป็นเพศภาวะหนึ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ติดตัวพวกเขามาตั้งแต่เกิด ภาวะที่เกิดตามธรรมชาติเช่นนี้ก็เป็นเพศภาวะปกติเหมือนเช่นเดียวกันกับชายและหญิง จึงนำเสนอผ่านรูปภาพอนุพากย์บอกเวลาที่ว่า ตั้งแต่ สื่อมูลบ่ทว่า เขาเป็นตุ๊ดตั้งแต่เกิด เห็นได้จากตัวอย่างเหล่านี้

ชากับอิคิมมองหน้ากันด้วยสายตาดกตะลึง ตั้งแต่เกิดเป็นตุ๊ดมาเราไม่เคยเจอคนสปิซิสเดียวกันที่มีรังสีของการไร้ความเป็นมิตรที่รุนแรงขนาดนี้ อีก็อล์ฟหันมาเห็นเรา และทำหน้าที่เหมือนพูดเต็ลหิวข้าว เป็นสัญลักษณ์ว่า งานกู อดทนนะ กุขอโทษ

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 69)

กอล์ฟ ผู้ไม่เคยเชื่อในมนต์สะกดของขบวนการ นสตบ. (หนุ่มสตาร์บัคส์) ตัดสินใจชวนเข้าไปลองของนางเคลมว่าตั้งแต่เกิดมาเป็นตุ๊ด ถ้าตั้งใจจะซื้อกาแฟ นางยอมต้องได้แค่กาแฟ

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 3, 2558: 37)

นอกจากการใช้อุพากยการบอกเวลาเพื่อสื่อมูลบทถึงการเป็นตุ้ตเกิดขึ้นตามธรรมชาติ แล้ว ยังพบการใช้การอ้างถึงเพื่อบอกกับผู้อ่านถึงความเชื่อที่มีร่วมกันอยู่ก่อนแล้วเกี่ยวกับตุ้ตว่าการเป็นตุ้ตไม่ใช่โรค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

อย่างทีทุกคนรู้เอนะ ตุ้ตไม้ได้เป็นโรค มันกินยารักษาไม้ได้ มันไม่เหมือนเป็นหวัด ทีไปหาหมอกินยา กินน้ำเยอะๆ นอนเยอะๆ แล้วก็หาย ดั่งนั้นต่อให้ร้องไห้ไปเท่าไร ถามตัวเองมากขนาดไหน ตื่นนอนมายังไงก็เป้นตุ้ตเหมือนเดิมมันแหละ

(กว่าเจ้าจะเป็นหมอล่ม 2, 2559: 33)

ดั่งทีผู้เขียนกล่าวข้างต้นว่า อย่างทีทุกคนรู้ สื่อมูลบทว่า ทุกคนรู้ว่าการเป็นตุ้ตไม่ใช่โรคทีต้องการการรักษา เมื่อไม่ใช่โรคก็แสดงว่าไม่ใช่ภาวะทีสร้างปัญหาให้แก่คนทีเป้นทั้งทางร่างกายและจิตใจ ไม่สร้างปัญหาให้แก่คนอื่นเพราะไม่มีการติดต่อ ดั่งนั้นคนทีเป้นตุ้ตก็เป้นคนปกติ แข็งแรงไม่จำเป็นต้องการรักษา

การใช้กลวิธีการสื่อมูลบททำให้เห็นตัวตนของตุ้ตว่า การเป้นตุ้ตไม่ใช่เรื่องผิดปกติ เพราะตุ้ตเป้นเพศภาวะทีติดตัวบุคคลมาตั้งแต่เกิด เห็นได้จากการนำเสนอผ่านอุพากยการบอกเวลา ตั้งแต่เกิดมาเป้นตุ้ต แสดงให้เห็นว่าเป้นภาวะทีเกิดขึ้นตามธรรมชาติเช่นเดียวกับเพศชายหญิง และยังใช้รูปภาษาการอ้างถึงสิ่งทีคนส่วนใหญ่รู้้อยู่แล้วเพื่อบอกว่าการเป้นตุ้ตไม่ใช่โรคจึงไม่จำเป็นต้องรักษา ช่วงปีพ.ศ.2499-2537 คนเพศหลากหลายถูกอธิบายด้วความรู้ทางการแพทย์และจิตเวชศาสตร์ว่าเป้นผู้ทีมีความผิดปกติทางจิต ซึ่งการอธิบายดังกล่าวได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของตะวันตก ต่อมาในช่วงทศวรรษ 1970 (พ.ศ.2503-2513) วงวิชาการตะวันตกมีการถกเถียงกันอย่างกว้างขวางว่าคนเพศหลากหลายไม่ใช่ผู้ป่วยทางจิต (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2558) จนกระทั่งหลังปี พ.ศ. 2517 สมาคมจิตแพทย์อเมริกันประกาศว่าารกร่วมเพศไม้ได้เป้นความผิดปกติ แต่สังคมไทยบางส่วนไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงนั้นเท่าไร ได้เพียงแต่รับรู้และยังคงมองคนเพศหลากหลายในทางลบอยู่ (พัฒน์พล วงษ์ม่วง, 2559: 103) ซึ่งการนำเสนอนี้สอดคล้องกับภูมิหลังของผู้เขียนทั้งสองคน เนื่องจากในส่วนของประวัติส่วนตัวของผู้เขียน พวกเขากล่าวถึงการรับรู้ตัวตนทางเพศของตนว่า รับรู้ได้ว่าตนเองไม่ใช่ผู้ชายตั้งแต่วัยเด็กหรือเท่าทีจำความได้ อีกทั้งนายแพทย์อุเทน บุญอรรถ ผู้เขียนหนังสือกว่าเจ้าเป้นหมอยังได้กล่าวถึงเรื่องนี้ในฐานะแพทย์ทีเคยให้คำปรึกษาแก่คนไข้ทีต้องการรักษาภาวะการเป้นคนรักเพศเดียวกันด้วว่า ไม่มีทางรักษาให้หายหรือก สิ่งนี้ถูกกำหนดมาแล้วและการเป้นคนเพศหลากหลายไม่ใช่เรื่องผิด เพียงแค่ต้องเรียนรู้ทีจะอยู่

กับมัน ด้วยภูมิหลังด้านการรับรู้ตัวตนและความคิดนี้จึงสะท้อนออกมาให้เห็นในภาษาของผู้เขียน นำเสนอไว้ข้างต้นเพื่อบอกแก่คนในสังคมถึงตัวตนของตุ๊ด

3.3 รสนิยมและบทบาททางเพศของตุ๊ด

ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทำความเข้าใจตัวตนของตุ๊ดในเรื่องรสนิยมความชอบของตุ๊ดว่า ตุ๊ดชอบผู้ชาย ไม่ใช่ผู้หญิง และต้องการสื่อถึงบทบาททางเพศของตุ๊ดว่าเหมือนกันกับผู้หญิง อีกทั้งเพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่าตุ๊ดไม่ได้คุกคามทางเพศผู้ชาย โดยใช้รูปประโยคปฏิเสธเพื่อสื่อมูลบท ซึ่งเห็นได้จากคำว่า “ไม่ได้” ในประโยค ประโยคปฏิเสธนี้เป็นการปฏิเสธความคิดความคาดหวังของผู้ที่กำลังสนทนาด้วย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“แม่ฮะ พี่ก้องฮะ คือลูกไม่ได้ชอบผู้หญิงฮะ คือลูกเป็นผู้ชายนะ แต่ลูกไม่เคยชอบผู้หญิง ไม่รู้สึกอะไรกับผู้หญิงเลย คือลูกชอบผู้ชายด้วยกันฮะ” เอ้อ บทจะพูดได้ก็พูดได้อย่างสิ้นไหลแฮะ รู้สึกเหมือนพอบคำแรก มันหลุดออกไปจากปาก คำอื่นๆ มันก็พรุ้งพรุดตามออกมาเหมือนกับเขื่อนแตก

(กว่าเจ็จะ เป็นหมอเล่ม 2, 2559: 48)

จากข้างต้นจะเห็นว่าเจ็หมอสารภาพกับพ่อแม่ว่าตนเองเป็นตุ๊ดและไม่ชอบผู้หญิง คำที่สื่อมูลบท ไม่ได้ชอบผู้หญิงฮะ แสดงให้เห็นรสนิยมทางเพศของตุ๊ดว่าเขาชอบผู้ชาย เขาไม่ชอบผู้หญิง ถึงแม้ว่าลักษณะภายนอกเขาจะเป็นผู้ชายปกติแต่ไม่ได้หมายความว่าเขาจะชอบผู้หญิง เหมือนอย่างชุดความคิดของคนในสังคมไทยที่กำหนดว่าผู้ชายต้องคู่กับผู้หญิงเท่านั้น ความรักเกิดขึ้นได้กับลักษณะของเพศตรงข้ามเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วบุคลิกลักษณะภายนอกหรือร่างกายไม่สามารถบ่งบอกรสนิยมทางเพศของคนได้ ทั้งยังไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกันด้วยก็ได้ นอกจากนี้ที่คำว่า “ไม่ได้” สื่อมูลบทเพราะคนทั่วไปมองว่าผู้ชายต้องชอบผู้หญิงแต่เจ็หมอเป็นลูกชายแต่กลับบอกแม่ว่าไม่ได้ชอบผู้หญิง

ฮี: อาจารย์บอกว่า ขริบแล้วเรื่องบนเตียงจะเก่งขึ้นด้วยวะ กูไม่รู้ว่าคุณครูพูดจริงหรือแค่อำ extern เล่นๆ

เจ็: เคยเห็น paper พูดเรื่องนี้เหมือนกัน แต่ไม่ค่อยสนใจวะ ไม่เกี่ยวกับกู กูเป็นตุ๊ด กูไม่ได้เป็นฝ่ายเอาใครอยู่แล้ววะ เบสท์ มึงส่งคอหุอย่างกลับมาด้วยสิ

ออย: จั๊นผู้ชายส่วนใหญ่ขริบปะ

ทั้งรงค์อยู่ในความเงียบทันที

(กว่าเจ็จะ เป็นหมอเล่ม 1, 2558: 79)

ถ้อยคำที่กล่าวว่า กูไม่ได้เป็นฝ่ายเอาใครอยู่แล้วละ หมายถึง ในการมีเพศสัมพันธ์ติดไม่ได้ มีบทบาทเป็นผู้กระทำ ทำให้เห็นบทบาททางเพศของตุ๊ดว่าเขาเป็นฝ่ายถูกระทำ กล่าวคือ มีบทบาททางเพศเหมือนกันกับผู้หญิง เพราะในสถานการณ์ข้างต้นเจ้าหมอคูยกับเพื่อนเกี่ยวกับ ความเชื่อเรื่องการขลิบอวัยวะเพศของผู้ชายจะทำให้มีสมรรถภาพทางเพศมากขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องของ ผู้ชาย แต่ตุ๊ดไม่ได้มีลักษณะการมีเพศสัมพันธ์เหมือนกันกับผู้ชายแต่เป็นในทางตรงกันข้าม

อีกตัวอย่างหนึ่งเป็นเรื่องเล่ามาจากหนังสือบันทึกของตุ๊ด เห็นได้จากบทสนทนาต่อไปนี้

ซ่า: ถามว่าเข้าใจผิดอะไรกันมัย

หัวหน้าแก๊ง: อ่า อะไรเจ๊ (มองหน้ากันเล็กน้อย)

ซ่า: น้องคิดว่าตุ๊ดตู่ผู้ชาย

ลิวลิว1: ไม่ใช่เธอ

ซ่า: ก็ไม่ใช่ซะ

ลิวลิว2: เจ๊ไม่ได้ตู่เธอ

ซ่า: พี่ไม่ได้ตู่ตู่ผู้ชายคะ...กูไม่ตู่ตู่ใคร!! (หุบปากทันที) วันหลังอยากจะแฉวก็แฉวให้มัน ถูก !!

หัวหน้าแก๊ง: แล้วเจ๊โดนตู่เธอ

ซ่า: เออ !!! กูโดนตู่เท่านั้น

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 135)

ประโยคปฏิเสธ พี่ไม่ได้ตู่ตู่ผู้ชายคะ มีความหมายว่าตุ๊ดไม่ได้เป็นผู้สอดใส่ ทางทวารหนักเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย สื่อมูลบทว่าตุ๊ดเป็นคนที่ถูกสอดใส่ซึ่งมีบทบาททางเพศ อย่างผู้หญิง เพื่อให้ผู้อ่านได้ทำความเข้าใจลักษณะทางเพศของตุ๊ด อีกทั้งการนำเสนอคำว่าตู่ ในประโยคปฏิเสธก็เพื่อปฏิเสธภาพในทางลบที่มากับคำดังกล่าวหรือชุดความคิดของคนในสังคมไทยที่ เข้าใจว่าตุ๊ดตู่ผู้ชาย เพราะคำว่า ตู่ มีความหมายในเชิงลบว่าเป็นการคุกคามทางเพศผู้ชาย มีที่มา จากข่าวในปี 2541 เกิดกรณีอดีตนายทหารยศร้อยโทถูกจับในข้อหาฆาตกรรมหลังมีเพศสัมพันธ์กับ ผู้ตายที่เป็นผู้ชายด้วยกัน ซึ่งผู้ก่อเหตุชื่อ ผู้กองตู่ คำว่า ตู่ ก็ได้กลายเป็นคำแสลงที่มีความหมาย ในทางลบ (สุวิไลพร ชลวิไล, 2551: 180) เห็นได้จากในสื่อมักจะใช้คำนี้ในการเขียนข่าวผู้ชายที่ ถูกล่วงละเมิดทางเพศทางทวารหนัก ดังพาดหัวข่าวของข่าวสดออนไลน์ที่ว่า “จับ อจ.หนุ่ม โปสตีซ์วัย ตู่เด็ก สวนกุหลาบ แจงอ้างซื้อบริการ ไม่เคยยุ่งลูกศิษย์” (จับ อจ.หนุ่ม โปสตีซ์วัย ตู่เด็ก สวนกุหลาบ

แจ่งอ้างซื้อบริการ ไม่เคยยุ่งลูกศิษย์, 2559) ในปัจจุบันมีการเคลื่อนไหวเรื่องสิทธิทางเพศจากกลุ่มคนเพศหลากหลายจำนวนมาก และมีการเรียกร้องไปถึงการใช้ภาษาเพื่อแสดงการให้เกียรติและไม่เหยียดเพศ คำในทางลบเหล่านี้จึงไม่มีปรากฏมากในปัจจุบันเพราะสื่อมวลชนระมัดระวังการใช้ภาษามากขึ้น แต่หากมีกรณีที่คนเพศหลากหลายมีพฤติกรรมไปในทางเสื่อมเสีย สื่อมวลชนก็จะเลือกใช้คำในทางลบเหล่านั้นมาอธิบายในข่าว

รูปประโยคปฏิเสธ ไม่ได้ เป็นการปฏิเสธความคิดความคาดหวังของคู่สนทนา ผู้เขียนนำลักษณะภาษาดังกล่าวมาเพื่อสื่อมูลบทให้เห็นผู้อ่านได้ทำความเข้าใจกับรสนิยมทางเพศของตุ๊ดว่าชอบผู้ชาย และเพื่อเป็นการรื้อสร้างภาพบทบาททางเพศของตุ๊ดเสียใหม่ว่าเป็นเช่นเดียวกันกับผู้หญิง หรือกล่าวได้ว่าเขาเป็นผู้หญิงคนหนึ่งเช่นกัน ทั้งยังสื่อให้เห็นว่าไม่ได้เป็นอาชญากรที่ล่วงละเมิดทางเพศผู้ชาย เห็นจากการนำเสนอรูปประโยคปฏิเสธพร้อมกับคำว่า ตุ้ย

4. อุปลักษณะเพื่อการนำเสนอลักษณะผู้พิทักษ์ความถูกต้อง

อุปลักษณะ หมายถึง การเปรียบเทียบความเหมือนกันของสองสิ่ง ซึ่งทั้งสองต้องเป็นสมาชิกของต่างกลุ่มความหมายกัน สิ่งที่น่ามาเป็นแบบในการเปรียบเทียบ เรียกว่า แบบเปรียบ ส่วนสิ่งที่เป็นเป้าหมายที่เราต้องการพูดถึง เรียกว่า สิ่งที่ถูกเปรียบเทียบ การใช้อุปลักษณะทำให้เกิดความเข้าใจและเห็นภาพชัดเจน อุปลักษณะจึงทำให้เห็นความคิดและเจตนาที่แฝงอยู่ในเรื่องเล่าได้อย่างดี (ณัฐพร พานโพธิ์ทอง, 2556: 99-100)

จากเรื่องเล่าพบว่าผู้เขียนจะนำถ้อยคำจากการ์ตูนเซเลอร์มูน มาเป็นแบบเปรียบกับตัวตนของตุ๊ด ได้แก่ ตุ๊ดมีจิตวิญญาณและพลังของเซเลอร์มูน ถ้อยคำอุปลักษณะดังกล่าวทำให้เห็นภาพตุ๊ดว่าเป็นผู้หญิง ทำให้เห็นถึงตัวตนทางเพศของตุ๊ดที่สามารถเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวได้และทำให้เห็นภาพความเป็นผู้พิทักษ์ความถูกต้องด้วย เห็นได้จากลักษณะเด่นของแบบเปรียบก็คือการ์ตูนเซเลอร์มูน เป็นการ์ตูนยอดนิยมของเด็กผู้หญิง ซึ่งตุ๊ดก็มีความชื่นชอบเช่นเดียวกับผู้หญิง ลักษณะเด่นต่อมาคือ ตัวการ์ตูนหลักในเรื่องเป็นกลุ่มเด็กผู้หญิงหน้าตาสวยที่พลังวิเศษสามารถแปลงร่างได้ และจะแปลงร่างก็ต่อเมื่อพวกเขาต้องสู้กับผู้ร้าย ลักษณะความเด่นนี้ก็เป็น การเปรียบเทียบการแปลงร่างของตัวการ์ตูนเหมือนตัวตนทางเพศของตุ๊ดที่เปลี่ยนไปมาหรือแสดงออก และปกปิดขึ้นอยู่กับสถานการณ์ การต่อสู้กับเหล่าร้ายของเซเลอร์มูนก็เป็นลักษณะของตุ๊ดที่เป็นคนรักในการต่อสู้เพื่อพิทักษ์ความถูกต้อง ความดีงามในสังคม จากลักษณะเด่นของแบบเปรียบทำให้เห็นว่าผู้เขียนเลือกตัวการ์ตูนเซเลอร์มูนเพราะเป็นการ์ตูนที่เป็นวีรสตรีเป็นนักรู้ของฝ่ายหญิงก็เพื่อแสดงให้เห็นว่าตัวตนและจิตวิญญาณของตุ๊ดเป็นผู้หญิง และที่สำคัญคือลักษณะพฤติกรรมของเซเลอร์มูนที่ ชอบช่วยเหลือคนอื่นเป็นตัวตนของตุ๊ดที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอด้วย ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างที่ผู้ศึกษาจะแสดงต่อไปนี้

ปัจจุบันเกย์ทุกประเภทได้รับการแก้อีมี่แล้ว ทุกคนมีสิทธิที่จะบอยและสาวเท่ากัน มีสิทธิที่ตัวเล็กเป็นรูก ก้ามปูเป็นรับ รุกแต่งหญิง รับแต่งฮิพมิมไปและเยอะมาก ไม่สามารถแยกเพศได้ด้วยตาเปล่าอีกต่อไป ทุกคนมีจิตวิญญาณแห่งเซเลอร์มูน พร้อมทั้งจะเปล่งแสงเพื่อต่อสู้กับเหล่าร้ายได้ตลอดเวลา

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 1, 2557: 21)

ข้อความข้างต้นหมายถึง ตุ๊ดทุกคนเป็นเหมือนตัวการ์ตูนเซเลอร์มูนที่รู้ตัวเองว่า สามารถเปลี่ยนตัวตนทางเพศกลับไปมาได้ตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งบทบาททางเพศหรือ การแสดงออกตัวตนทางเพศเหมือนกับการแปลงร่างของเซเลอร์มูนที่จะทำเมื่อต่อสู้กับคนร้ายเท่านั้น เห็นได้จากถ้อยคำที่ว่า จิตวิญญาณแห่งเซเลอร์มูน มาจากเรื่องเล่าตอนที่ซาพูดถึงคำเรียกของกลุ่มคนเพศหลากหลายกลุ่มต่างๆ ซึ่งก็รวมถึงตุ๊ดด้วย

อีกอล์ฟหลับตาหนึ่งครั้งเพื่อรวบรวมพลังจันทร์ธา แล้วนางก็ลุกขึ้นหันไปทางน้องมิน แล้วเดินมอย่างรุนแรง กว่าเดิม ได้ผล เด็กหยุดร้องทันที แถมยังหัวเราะอีกด้วยเบาๆ

ซ่า: เด็กหัวเราะวะ

คิม: เด็กแม่งชอบอีกอล์ฟ 555

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 2, 2558: 171)

จากข้อความนี้กอล์ฟต้องการทำให้เด็กหยุดร้องไห้ เพราะเด็กคนดังกล่าวร้องไห้แง เสียงดังมาก คำว่า พลังจันทร์ธา ข้างต้นเป็นชื่อพลังวิเศษของเซเลอร์มูนที่ใช้ปราบคนร้าย ในสถานการณ์ที่กอล์ฟทำความดี ช่วยทำให้เด็กหยุดร้องไห้เพื่อที่จะไม่เป็นที่รบกวนคนอื่น ผู้เขียนจึง นำคำว่า พลังจันทร์ธา มาเปรียบว่าเป็นกำลัง ความกล้า สติปัญญาที่ต่อสู้กับปัญหาหรือใช้ในการทำความดี และการเลือกใช้ชื่อพลังนี้ก็เพื่อสื่อให้เห็นว่าเขาเป็นวีรบุรุษหัวใจหญิงที่ช่วยเหลือคนอื่น เหมือนอย่างกับเซเลอร์มูน การเปรียบเพื่อสื่อความเช่นนี้ เป็นเช่นเดียวกับกับคำว่า พลังเซเลอร์มูน ในตัวอย่างนี้

เหยื่อรายต่อไปคือน้องนักเรียนหญิง ซึ่งหันมามองซ่าที่หนึ่งอย่างขอกำลังใจ ซ้ายยิ้มเล็กน้อยและคิดว่า ถ้ามีงหน้าด้านอีกทีคงจะต้องเจอพลังเซเลอร์จากกูแน่นอน แล้วนางก็หน้าด้านจริงๆ นางโบกรถแท็กซี่คันที่กำลังขับมาด้วยท่าทางเหมือนกูเป็นชะนีหลงที่โบกรถจากคนแปลกหน้าริมถนนใน รัฐเท็กซัส

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 3, 2558: 123)

ตัวอย่างข้างต้นมาจากเหตุการณ์ตอนที่ข้าพยายามที่จะป้องกันไม่ให้ผู้หญิงนิสัยไม่ดีคนหนึ่งมาแซงคิวแท็กซี่ที่น้องนักเรียนหญิงที่ยืนอยู่ก่อนหน้าเขา ถ้าเขาแซงคิวอีกครั้งข้าจะไม่ยอมและแก้ไขสถานการณ์ที่ไม่ถูกต้องนี้ พลังเซเลอร์มูน ที่ผู้เขียนนำเสนอหมายถึง การกระทำใดๆ ที่ทำไปเพื่อช่วยเหลือคนที่กำลังถูกคนไม่ดีเอาเปรียบ เปรียบเหมือนตอนที่มีคนถูกทำร้ายแล้วเซเลอร์มูนก็จะใช้พลังวิเศษที่ตนมีออกมาช่วยเหลือคน

ถ้อยคำอุปสรรคการณ์การตูนเซเลอร์มูนทำให้ตัวตนของตุ๊ดที่มีความชอบและความสนใจเหมือนกันกับผู้หญิง และการเปรียบว่าตุ๊ดเป็นเซเลอร์มูนก็เพื่อแสดงให้เห็นว่าพลังวิเศษที่เซเลอร์มูนสามารถแปลงร่างได้ก็เหมือนกับการเปลี่ยนไปมาของตัวตนทางเพศของตุ๊ด มากไปกว่านี้ การเปรียบกับเซเลอร์มูนทำให้เห็นภาพของตุ๊ดว่าเป็นผู้พิทักษ์ความดี ค่อยช่วยเหลือคนที่เดือดร้อนและต่อสู้กับคนไม่ดี เหมือนกับหน้าที่ของเซเลอร์มูนที่คอยต่อสู้กับเหล่าร้าย ซึ่งจากภูมิหลังด้านครอบครัวของผู้เขียนบันทึกของตุ๊ดก็มีส่วนประกอบสร้างตัวตนความเป็นผู้พิทักษ์ความถูกต้องของเขา ด้วย เนื่องจากเขากล่าวว่าครอบครัวของเขาสอนว่าอย่ายอมให้กับสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เขาได้รับการเลี้ยงดูมาเช่นนี้เขาจึงไม่ค่อยยอมให้แก่ความไม่ถูกต้องเท่าไรนัก ดังที่เขากล่าวไว้ในบทสัมภาษณ์ในเว็บไซต์ trueid เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2558

5. การอ้างอิงส่วนรวมเพื่อนำเสนอตัวตนในด้านบวก

การอ้างอิงส่วนรวมเพื่อนำเสนอตัวตนในด้านบวก หมายถึง การกล่าวนำเอาตัวเองเข้าไปอยู่เป็นส่วนหนึ่งกับคนกลุ่มใหญ่ ซึ่งลักษณะของคนกลุ่มใหญ่ที่ผู้เขียนกล่าวอ้างอิงถึงก็เป็นกลุ่มคนที่ทำความดี มีพฤติกรรมดี กลวิธีนี้ผู้เขียนใช้นำเสนอตัวตนตุ๊ดว่าเป็นคนรักชาติและชอบช่วยเหลือสังคมของตุ๊ด เพราะในสังคมไทยมีการปลูกฝังแนวคิดชาตินิยม การแสดงออกถึงความรักชาติหรือทำเพื่อชาติเพื่อสังคมจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนให้การยอมรับและชื่นชอบ เห็นได้จากการที่มีการเปิดเพลงชาติในที่สาธารณะ หากมีคนที่ไม่หยุดยืนตรงอาจจะถูกตำหนิได้ เพราะไม่แสดงออกถึงความรักชาติ หรือหากมีข่าวคนที่ทำงานเพื่อสังคมก็จะได้รับการนำเสนอและได้รับการยกย่องชื่นชอบ นอกจากนี้การใช้กลวิธีนี้ยังแสดงให้เห็นอีกว่าผู้เขียนต้องการบอกกับผู้อ่านว่าเขาควรและเหมาะสมที่จะอยู่กับคนกลุ่มใหญ่ เขาไม่ควรถูกทำให้เป็นคนกลุ่มน้อย เพราะเขากระทำในสิ่งที่คนกลุ่มใหญ่ยอมรับซึ่งเป็นสิ่งดีและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติด้วย

ผู้เขียนนำเสนอตัวตนดังกล่าวผ่านถ้อยคำในการอ้างอิง ดังนี้ อย่างฉฉัน เหมือนกับฉฉันและเทียบเท่ากับฉฉัน เห็นได้ในตัวอย่างดังต่อไปนี้

ข่าวโจรจัดแจะบ้านเรือนที่ถูกน้ำท่วม ข่าวข่าวของเครื่องใช้ ส้วมสาธารณะที่พวกเราช่วยกันกรอกช่วยกันขนเพื่อที่จะได้ช่วยเพื่อนของเรา ลอยอยู่ในสนามบินดอนเมือง ข่าวพวกนี้ทำให้ฉฉันตั้งคำถามว่า

“ทุกวันนี้คนไทยรักกันพอริยัง” ฉันยอมรับว่ามีคนจำนวนมากที่เป็นอย่างฉัน รักประเทศไทย ไม่เอาเปรียบใคร หยิบยื่นความช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้ให้กับเพื่อนชาวไทยด้วยกัน

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 3, 2558: 226)

จากตอนที่ซาตูข่าวไม่ดีที่เกิดขึ้นกับผู้ประสบภัยน้ำท่วม เช่น โขโมยขึ้นไปขโมยของชาวบ้านที่น้ำท่วม เมื่อครั้งประเทศไทยประสบกับปัญหาน้ำท่วมใหญ่ จากข่าวที่ดูผู้เขียนจึงนำเสนอว่า ตุ๊ดไม่ได้เป็นคนไม่ดีเหมือนเช่นในข่าว แต่ตุ๊ดเป็นคนดีรักประเทศชาติ ไม่ทำให้ใครเดือดร้อน และมีคนอีกมากที่เป็นคนดีเหมือนเขาด้วย เห็นได้จากข้อความที่ว่า มีคนจำนวนมากที่เป็นอย่างฉันรักประเทศไทย อีกทั้งข้อความต่อมาที่ว่า ไม่เอาเปรียบใคร หยิบยื่นความช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้ให้กับเพื่อนชาวไทยด้วยกัน ยิ่งช่วยทำให้ผู้อ่านเห็นลักษณะความเป็นคนดีของตุ๊ดมากขึ้นอีกว่าเขาไม่เอาเปรียบคนอื่นและยังให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมสังคมด้วย

ตัวอย่างต่อมาจากเรื่องเล่าของซาตูจากหนังสือบันทึกของตุ๊ดเช่นกัน ดังจะเห็นต่อไปนี้

มันน่าจะถึงเวลาแล้วที่คนไทยควรเลิกทำร้ายกัน แล้วหันกลับมาช่วยเหลือให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ฉันรักประเทศไทยมาก และอยากให้ทุกคนรักประเทศไทยเหมือนกับฉัน กำลังใจจากใจที่จริงจัง ช่วยขับเคลื่อนพลังให้คนเราเดินต่อไปในยามที่หมดหวังนะคะ

Ps.ฉันอยากออกไปกรอกกระสอบทรายอีกครั้ง

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 3, 2558: 227)

เรื่องเล่าจากเหตุการณ์น้ำท่วมปีพ.ศ. 2554 ผู้เขียนนำเสนอให้ตุ๊ดกล่าวว่ารักประเทศไทย ต่อมาจึงนำเสนอว่า อยากให้ทุกคนรักประเทศไทยเหมือนกับฉัน การกล่าวว่าเช่นนี้แสดงให้เห็นว่า ตุ๊ดเป็นคนดีรักชาติ รักสังคม ไม่สร้างความเดือดร้อนหรือเอาเปรียบใคร ถึงแม้จะอยู่ในช่วงที่ลำบากแต่เขาก็จะไม่ทำร้ายคนอื่นเพื่อให้ตนเองรอด ทั้งยังช่วยเหลือคนอื่นในสังคมด้วย อีกทั้งการใช้ความเปรียบว่า เหมือนกับฉัน ยิ่งทำให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นต้นแบบที่ดีให้แก่ผู้อื่นได้ทำตามอีกด้วย

วันนี้ฉันตัดสินใจยกเลิกนัดกับก่อนบ่ายคลายเครียด แล้วออกไปเป็นกะเทยผู้ที่จะทำอะไรเพื่อสังคมบ้าง การอยากออกไปกรอกกระสอบทรายนับเป็นเรื่องดี แต่ในเวลาที่คุณไทยส่วนใหญ่ใจบุญเทียบเท่ากับฉัน การหาที่จะไปทำประโยชน์เพื่อสังคมนั้นอยากเหมือนหาผู้ชายหน้าตาดีที่ไม่เป็นเกย์หรือเป็นเกย์แต่ไม่แตกสาว

(บันทึกของตุ๊ดเล่ม 3, 2558: 217)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นว่าข้าต้องการออกไปกรอกกระสอบทรายเพื่อนำไปช่วยผู้ประสบภัยน้ำท่วม แต่หลายทีที่จะไปมีอาสาสมัครไปช่วยมากพอแล้ว ผู้เขียนก็ทำให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นหนึ่งในคนดีมีน้ำใจจำนวนมากที่ออกไปช่วยเหลือสังคม โดยนำเสนอให้เห็นผ่านคำว่า เทียบเท่ากับฉัน เห็นได้จากข้อความ คนไทยส่วนใหญ่ใจบุญเทียบเท่ากับฉัน เพื่อต้องการให้เห็นว่าเขาเป็นคนดีและมีคนจำนวนมากที่เป็นคนดีเหมือนกันกับเขาด้วย

การประกอบสร้างตัวตนการทำเพื่อสังคม รักประเทศชาติ ช่วยเหลือคนอื่นก็เพื่อให้ผู้อื่นได้เห็นและยอมรับว่าเขาก็เป็นคนดีตามที่สังคมคาดหวังเช่นกัน การเป็นตุ๊ดไม่ได้ทำให้ประเทศชาติหรือสังคมเสียหาย เพราะเขาไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน ไม่ทำร้ายใคร และยังช่วยเหลือคนในสังคมทุกครั้งเมื่อมีโอกาสอีกด้วย นอกจากนี้ยังภาพการเป็นคนรักชาติ ช่วยเหลือสังคมยังเป็นการทำให้สังคมเห็นว่าเขามีประโยชน์กับสังคม ถึงแม้ว่าเขาจะไม่สามารถเพิ่มประชากรให้แก่สังคมได้ แต่เขาก็สามารถทำประโยชน์ให้แก่สังคมในด้านอื่นได้ ซึ่งภาพและจุดประสงค์ในการนำเสนอเหล่านี้ทำให้เห็นผ่านกลวิธีทางภาษาด้วยการอ้างอิงส่วนรวมเพื่อให้ตัวตนของตุ๊ดเป็นไปในทางบวก นอกจากนี้ยังพบข้อความการกล่าวเปรียบเทียบระหว่างการทำประโยชน์สาธารณะนั้นหายาก เหมือนกับการหาผู้ชายแท้หน้าตาหล่อเหลาที่ไม่ได้เป็นชายรักชายหรือการหาชายรักชายที่มีรสนิยมอย่างเพศชาย การเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นว่าแท้จริงแล้วชายรักชายในสังคมไทยมีเยอะมากและส่วนใหญ่หน้าตาดีด้วย แต่พวกเขาแค่ไม่ได้เปิดเผยตัวตนทางเพศเท่านั้น

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษากลวิธีทางภาษากับการนำเสนออัตลักษณ์ของ “ตุ๊ด” ในหนังสือชุดบันทึกของตุ๊ดและกว่าเจ็ดจะเป็นหมอบ บทนี้แสดงให้เห็นถึงกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนใช้ในการนำเสนอตัวตนของตุ๊ด จากการศึกษาพบกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนใช้ทั้งหมด 5 กลวิธี ดังนี้ การเลือกใช้ถ้อยคำเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของตุ๊ด ผู้เขียนเลือกใช้ถ้อยคำหลากหลายถึง 4 ประเภทในการนำเสนอภาพตุ๊ด ถ้อยคำประเภทแรกคือ การประติขันธ์ถ้อยคำเพื่อการนำเสนอลักษณะผู้มีความคิดสร้างสรรค์ ถ้อยคำประเภทที่สองคือคำสแลง สามารถแบ่งได้เป็นคำสแลงที่มีความหมายเกี่ยวกับเพศภาวะเพศวิถี และคำสแลงที่มีความหมายเกี่ยวกับอวัยวะเพศ การร่วมเพศและความรู้สึกต้องการทางเพศ ผู้เขียนใช้คำสแลงเพื่อนำเสนอตัวตนทางเพศของตุ๊ดว่ามีบุคลิกลักษณะภายนอกอย่างผู้ชายแต่มีกิริยาท่าทางและความปรารถนาทางเพศเช่นเดียวกับผู้หญิง ถ้อยคำกลุ่มที่สามที่ผู้เขียนเลือกใช้คือคำบอกบุรุษที่ 1 และคำลงท้าย พบการใช้ถ้อยคำที่แสดงถึงทั้งเพศหญิงและเพศชายได้แก่ การใช้ชื่อเล่นของเพศหญิง การใช้คำเรียกญาติของเพศหญิง การใช้คำว่า ผม ครับ ฮะ ค่ะ ค่ะ ย่ะ ยะ ถ้อยคำกลุ่มนี้ทำให้เห็นว่าตุ๊ดแสดงออกทั้งความเป็นชายและความเป็นหญิงแต่จะแสดงตามสถานการณ์และกาลเทศะ ส่วนถ้อยคำประเภทสุดท้ายคือ ถ้อยคำที่บ่งบอกสถานที่ ผู้เขียนนำเสนอชื่อ

สถานที่ที่ตั้งอยู่ในใจกลางเมืองกรุงเทพฯ เพื่อนำเสนอภาพตุ๊ดว่าเป็นคนเมืองชนชั้นกลาง กลวิธีที่พบต่อมาก็คือการใช้ส่วนขยาย พบคำขยายคำกริยาและคำขยายคำนาม ผู้เขียนใช้กลวิธีนี้เพื่อนำเสนอตัวตนตุ๊ดว่าเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งส่วนขยายที่พบสามารถแบ่งกลุ่มตามความหมายได้เป็นส่วนขยายที่แสดงว่าตุ๊ดเป็นผู้หญิงที่มีกิจกรรมทางดงาม และส่วนขยายที่แสดงให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นคนมองโลกในแง่ดี อีกทั้งยังพบการใช้มูลบท พบอนุพาทย์การบอกเวลาเพื่อนำเสนอตัวตนทางเพศของตุ๊ดเลื่อนไหลเปลี่ยนแปลงได้และตุ๊ดเป็นเพศภาวะหนึ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติตั้งแต่กำเนิด พบการใช้รูปภาษาการอ้างถึงเพื่อนำเสนอว่าการเป็นตุ๊ดไม่ใช่โรค และพบการใช้รูปประโยคปฏิเสธเพื่อให้เห็นภาพตุ๊ดว่ารสนิยมทางเพศและบทบาททางเพศเหมือนกันกับผู้หญิง นอกจากนี้ในเรื่องเล่ามีการใช้อุปลักษณ์ โดยมีตัวการ์ตูนเซเลอร์มูนเป็นแบบเปรียบกับตัวตนของตุ๊ดเพื่อนำเสนอให้เห็นตัวตนตุ๊ดว่าเป็นผู้พิทักษ์ความถูกต้อง ความดีงาม และสุดท้ายคือการอ้างอิงส่วนรวมเพื่อนำเสนอตัวตนในด้านบวก โดยใช้คำว่า อย่างฉัน เหมือนกับฉันและเทียบเท่ากับฉัน เพื่อทำให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นคนที่รักประเทศชาติและชอบช่วยเหลือสังคมเหมือนกันกับคนกลุ่มใหญ่ของสังคม จากการศึกษาทำให้เห็นตัวตนของตุ๊ดที่ถูกนำเสนอผ่านกลวิธีทางภาษาเหล่านี้จะทำหน้าที่ต่อสู้ต่อรองกับความคิดในทางลบของสังคมไทยที่มีต่อตุ๊ดเพื่อให้ตุ๊ดได้มีพื้นที่ทางสังคมมากขึ้นและเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขของคนทุกเพศในสังคมด้วย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าอิสระเรื่องอัตลักษณ์ของ “ตุ๊ด” จากหนังสือชุดบันทึกของตุ๊ดและกว่าเจ็จะเป็นหมอ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์อัตลักษณ์ของตุ๊ดและวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่นำเสนออัตลักษณ์ของตุ๊ดจากหนังสือชุดบันทึกของตุ๊ด จำนวน 3 เล่ม และกว่าเจ็จะเป็นหมอ จำนวน 2 เล่ม รวม 5 เล่ม พบว่าการนำคำว่า ตุ๊ด ที่เป็นคำในเชิงลบมานำเสนอนั้น เป็นเรื่องเชิงการเมืองของคนเพศหลากหลายที่ต่อสู้เพื่อพื้นที่ในสังคมที่มากขึ้น หรือที่เรียกว่า การเมืองเรื่องอัตลักษณ์ ด้วยการผลิตสร้างความหมาย สร้างอัตลักษณ์ใหม่และนำเสนอต่อสังคมผ่านสัญลักษณ์ที่แฝงอยู่ในกิจกรรมประจำวัน ดังจะเห็นได้จากสรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาพื้นที่กับการนำเสนออัตลักษณ์ของตุ๊ด พบว่าผู้เขียนนำเสนออัตลักษณ์ของตุ๊ดในพื้นที่ส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะ ตัวตนตุ๊ดที่นำเสนอในพื้นที่ส่วนตัว หรือพื้นที่ที่ตุ๊ดปฏิสัมพันธ์กับคนที่สนิทสนมใกล้ชิด ปรากฏพบการนำเสนอตัวตนจาก 3 พื้นที่ ดังต่อไปนี้ พื้นที่ครอบครัว พบตัวตนตุ๊ดผู้มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ตุ๊ดผู้มีครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดี และตุ๊ดผู้ได้รับการอบรมสั่งสอนต่อมาพื้นที่ความสัมพันธ์กับเพื่อนสนิท พบตัวตนตุ๊ดผู้เป็นมิตรแท้และตุ๊ดผู้เป็นเพื่อนได้กับทุกคน สุดท้ายพื้นที่ความสัมพันธ์กับคนรัก ปรากฏพบการนำเสนอตัวตนตุ๊ดผู้มีความรักอันบริสุทธิ์และตุ๊ดผู้มั่นคงในความรัก ส่วนตัวตนตุ๊ดที่ผู้เขียนนำเสนอในพื้นที่สาธารณะ หรือพื้นที่ที่ตุ๊ดมีการปฏิสัมพันธ์กับคนที่ไม่รู้จักหรือไม่ก็คนที่ไม่สนิทสนมด้วย พบการนำเสนอตัวตนจาก 2 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่การทำงาน ปรากฏการนำเสนอตัวตนตุ๊ดผู้มีศักยภาพในการทำงาน ตุ๊ดผู้เสียสละในการทำงาน และตุ๊ดผู้มีจรรยาบรรณในอาชีพ และในส่วนของพื้นที่ส่วนรวม พบการนำเสนอตัวตนตุ๊ดผู้ดกกล้าและกระทำด้วยเหตุผล ตุ๊ดผู้ต่อสู้เรียกร้องเพื่อสิทธิความเป็นธรรมและตุ๊ดผู้มีจิตอาสา

ส่วนผลการศึกษากลวิธีทางภาษากับการนำเสนออัตลักษณ์ของตุ๊ด พบกลวิธีทางภาษาที่ผู้เขียนเลือกใช้เพื่อนำเสนออัตลักษณ์ตุ๊ด ทั้งหมด 5 กลวิธี ได้แก่ 1) การเลือกใช้ถ้อยคำเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของตุ๊ด ถ้อยคำที่เลือกใช้สามารถแบ่งเป็นกลุ่มได้อีก ดังต่อไปนี้ ถ้อยคำประเภทแรกคือ การประดิษฐ์ถ้อยคำเพื่อนำเสนอลักษณะผู้มีความคิดสร้างสรรค์ พบการประดิษฐ์ถ้อยคำจากชื่อนามสกุลของดารา การประดิษฐ์ถ้อยคำด้วยการประสมและการประดิษฐ์ถ้อยคำล้อจอง ผู้เขียนสร้างสรรค์ถ้อยคำแปลกใหม่ในเรื่องเล่าเพื่อนำเสนอภาพตุ๊ดว่าเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นคนที่มีสีสันทันสมัย โดดเด่นและมีความสามารถทางภาษา ถ้อยคำประเภทที่สองคือคำสแลง พบคำสแลงที่มีความหมายเกี่ยวกับเพศภาวะเพศวิถีและคำสแลงที่มีความหมายเกี่ยวกับอวัยวะเพศ การร่วมเพศ

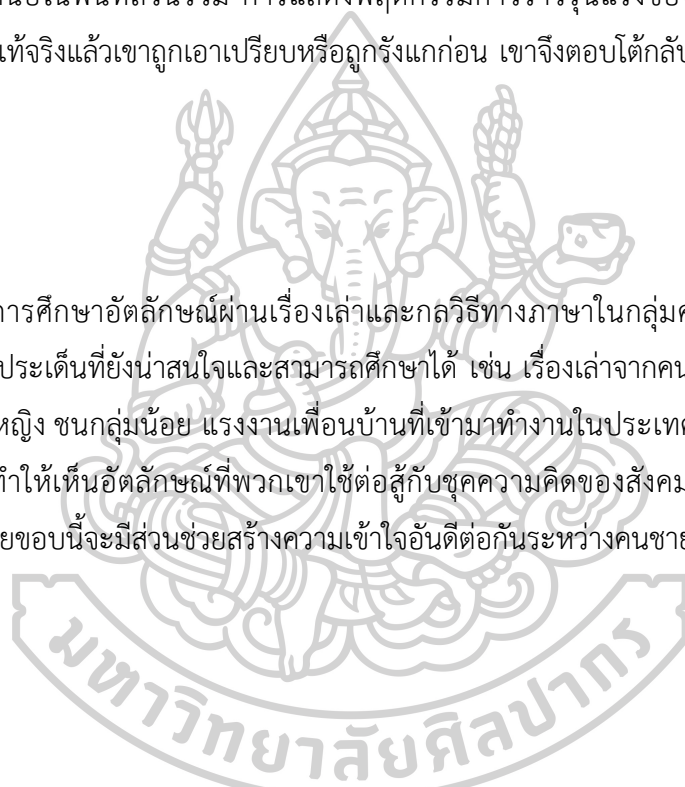
และความรู้สึกต้องการทางเพศ ผู้เขียนใช้คำสแลงเพื่อนำเสนอตัวตนทางเพศของตุ๊ดว่ามีบุคลิกลักษณะภายนอกอย่างเพศชาย แต่มีกิริยาท่าทางและความปรารถนาทางเพศเช่นเดียวกับเพศหญิง ถ้อยคำประเภทที่สามคือคำบอกบุรุษที่ 1 และคำลงท้าย พบการใช้ถ้อยคำที่แสดงถึงทั้งเพศหญิงและเพศชาย ได้แก่ การใช้ชื่อเล่นของเพศหญิง การใช้คำเรียกญาติของเพศหญิง การใช้คำว่า ผม ครับ ฮะ ค่ะ คะ ย่ะ ยะ เพื่อนำเสนอให้เห็นว่าตุ๊ดแสดงออกทั้งความเป็นชายและความเป็นหญิงแต่จะแสดงตามสถานการณ์และกาลเทศะ และถ้อยคำประเภทที่สี่ถ้อยคำที่บ่งบอกสถานที่ พบว่าผู้เขียนนำเสนอชื่อสถานที่ซึ่งเป็นย่านใจกลางเมืองและเป็นบริเวณสำคัญของกรุงเทพฯ เพื่อนำเสนอภาพว่าตุ๊ดเป็นคนชนชั้นกลางในเมืองหลวง 2) ส่วนขยายกับการนำเสนอลักษณะผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ พบผู้เขียนใช้คำขยายคำนามและคำขยายคำกริยา ซึ่งกลวิธีนี้นำเสนอให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ สามารถแบ่งกลุ่มตามความหมายได้เป็นส่วนขยายที่แสดงว่าตุ๊ดเป็นผู้หญิงที่มีกิริยามารยาทงดงาม กับส่วนขยายที่แสดงให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นคนมองโลกในแง่ดี 3) มุลบท ผู้เขียนใช้นุพากย์การบอกเวลาเพื่อให้เห็นตัวตนทางเพศที่เลื่อนไหลของตุ๊ดและนำเสนอให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นเพศภาวะหนึ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติติดตัวมาแต่กำเนิด พบการใช้รูปภาษาการอ้างถึงเพื่อนำเสนอว่าการเป็นตุ๊ดไม่ใช่โรค และพบการใช้รูปประโยคปฏิเสธเพื่อให้เห็นภาพตุ๊ดว่ารสนิยมทางเพศและบทบาททางเพศเหมือนกันกับเพศหญิง 4) อุปลักษณ์เพื่อนำเสนอลักษณะผู้พิทักษ์ความถูกต้อง พบแบบเปรียบเทียบที่ผู้เขียนนำมาเปรียบกับตัวตนของตุ๊ดคือตัวการ์ตูนเซเลอร์มูนซึ่งเป็นตัวการ์ตูนที่มีภาพวีรบุรุษหญิงผู้พิทักษ์ เพื่อนำเสนอภาพตุ๊ดว่าเป็นผู้พิทักษ์ความถูกต้องเช่นเดียวกันกับเซเลอร์มูน 5) การอ้างอิงส่วนรวมเพื่อนำเสนอตัวตนในด้านบวก พบคำที่ใช้อ้างอิงได้แก่คำว่า อย่าง เหมือนกับ เทียบเท่ากับ ทำให้ตัวตนในด้านบวกของตุ๊ดเด่นชัดขึ้นซึ่งกลวิธีนี้ทำให้เห็นว่าตุ๊ดเป็นคนรักประเทศชาติและชอบช่วยเหลือสังคม

จากสมมติฐานที่ว่าการนำเสนออัตลักษณ์ของตุ๊ด ผู้เขียนหนังสือชุดบันทึกของตุ๊ดและกว่าจะเจจะเป็นหมอสร้างนิยมคำว่าตุ๊ดในแง่มุมใหม่ และส่วนใหญ่แสดงให้เห็นลักษณะด้านบวกของตุ๊ดซึ่งต่างจากสื่อทั่วไป จะเห็นได้ว่าผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานดังกล่าว เพราะอัตลักษณ์ตุ๊ดที่ผู้เขียนนำเสนอผ่านเรื่องเล่าและกลวิธีทางภาษา ส่วนใหญ่เป็นตัวตนตุ๊ดในเชิงบวก เนื่องจากวาทกรรมที่เกิดจากความรู้ทางการแพทย์และการนำเสนอสื่อมวลชนเป็นผลทำให้ตุ๊ดกลายเป็นคนชายขอบ ถูกเบียดขับไม่ให้เข้าถึงพื้นที่และโอกาสทางสังคมรวมถึงเศรษฐกิจ การเมือง จึงทำให้พวกเขาต้องต่อสู้ชุดความคิดดังกล่าวเพื่อให้ได้พื้นที่และโอกาสมากขึ้น โดยใช้อัตลักษณ์เป็นเครื่องมือในการต่อสู้ เพราะอัตลักษณ์มีความเกี่ยวข้องกับวาทกรรม ดังเช่นการกล่าวเปรียบเทียบของสจ๊วต ฮอลล์ที่ว่าอัตลักษณ์เหมือนรอยตะเข็บที่เย็บแผลให้สมานเป็นเนื้อเดียวกัน ด้านหนึ่งเป็นอัตลักษณ์และตำแหน่งแห่งที่ของวาทกรรมที่เรีกร้องเรา อีกด้านหนึ่งคือปฏิกิริยาที่เรามีต่อวาทกรรม ความเป็นตัวเราจะเกิดขึ้นหลังกระบวนการนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อปัจเจกตอบโต้ใดๆ ต่อวาทกรรม เขาก็ได้สร้างอัตลักษณ์ของเขาขึ้นมาใหม่ด้วย (อภิญญา เพ็องฟูสกุล, 2546: 52) เป็นการต่อสู้ด้วยการช่วงชิงสร้างความหมายและ

นำเสนอต่อสังคม โดยผู้เขียนจะประกอบสร้างตัวตนผู้คิดขึ้นใหม่ให้ตรงกันข้ามกับภาพผู้คิดที่ถูกนำเสนอ โดยชุดความคิดทางการแพทย์และสื่อมวลชนที่ส่วนมากจะเป็นภาพในด้านลบ เช่น การนำเสนอตัวตนผู้คิดผู้มาจากครอบครัวที่อบอุ่นที่นำเสนอในพื้นที่ครอบครัว ตัวตนนี้ผู้เขียนสร้างให้เป็นไปในทางตรงข้ามกับภาพผู้คิดที่ถูกสร้างจากคำอธิบายทางการแพทย์อย่างสิ้นเชิงที่ว่าผู้คิดหรือชายรักชายเป็นคนผิดปกติเพราะมาจากครอบครัวที่ขาดความอบอุ่นและได้รับการเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้อง หรือไม่ผู้เขียนก็พลิกตัวตนในทางลบของผู้คิดให้กลายเป็นตัวตนในทางบวก ด้วยการบอกเล่าถึงเหตุผลและที่มาของการปรากฏพฤติกรรมการกระทำไม่ได้ดังกล่าว เช่น การนำเสนอตัวตนผู้คิดผู้ดกดันและกระทำด้วยเหตุผลที่นำเสนอในพื้นที่ส่วนรวม การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของผู้คิดกับคนที่ไม่รู้จักในที่สาธารณะนั้นแท้จริงแล้วเขาถูกเอาเปรียบหรือถูกรังแกก่อน เขาจึงตอบโต้กลับเมื่อความอดทนของเขาหมดลง

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาอัตลักษณ์ผ่านเรื่องเล่าและกลวิธีทางภาษาในกลุ่มคนชายขอบกลุ่มอื่นของสังคมไทยเป็นประเด็นที่ยังน่าสนใจและสามารถศึกษาได้ เช่น เรื่องเล่าจากคนเพศหลากหลายกลุ่มอื่นอย่างหญิงรักหญิง ชนกลุ่มน้อย แรงงานเพื่อนบ้านที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย การศึกษากลุ่มคนเหล่านี้คงจะทำให้เห็นอัตลักษณ์ที่พวกเขาใช้ต่อสู้กับชุดความคิดของสังคม อีกทั้งงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับคนชายขอบนี้จะมีส่วนช่วยสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างคนชายขอบกับคนในสังคม

รายการอ้างอิง

หนังสือ

- ๒๐๐ ปี กฎหมายตราสามดวง. (2547). กรุงเทพฯ: ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- Cambridge Advanced Learner's Dictionary. (2008). Cambridge University Press: Green Giant Press.
- Jane Pilcher & Imelda Whelehan. (2004). **50 Key Concepts in Gender**. SAGE Publication.
- Margaretta Jolly. (2001). **Encyclopedia of Life Writing: Autobiographical and Biographical Forms**. Routledge.
- UNDP & APT. (2560). **การรับรองเพศสถานะตามกฎหมายในประเทศไทย : การทบทวนกฎหมายในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ.
- ชลิตา ส่งสัมพันธ์. (2553). **เอส อี เอ็กซ์**. กรุงเทพฯ: อองศาบายดี.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2554). **วาทกรรม การพัฒนา อำนาจ ความรู้ เอกลักษณ์และความเป็นอื่น**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: วิทยาษา.
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. (2556). **วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ตามแนวภาษาศาสตร์: แนวคิดและการนำมาศึกษาวาทกรรมในภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรฉวีต เศรษฐไชย. (2557ก). **บันทึกของตุ๊ด เล่ม 1**. กรุงเทพฯ: ธิงค์ บีอินด์ บุ๊คส์.
- ธีรฉวีต เศรษฐไชย. (2557ข). **บันทึกของตุ๊ด เล่ม 2**. กรุงเทพฯ: ธิงค์ บีอินด์ บุ๊คส์.
- ธีรฉวีต เศรษฐไชย. (2558). **บันทึกของตุ๊ด เล่ม 3**. กรุงเทพฯ: ธิงค์ บีอินด์ บุ๊คส์.
- นววรรณ พันธุมเมธา. (2547). **คลังคำ**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- นววรรณ พันธุมเมธา. (2558). **ไวยากรณ์ไทย**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุษกร สุริยสาร. (2557). **อัตลักษณ์และวิถีทางเพศในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: องค์การแรงงานระหว่างประเทศ.
- ปฐุม หงษ์สุวรรณ. (2550). **กาลครั้งหนึ่ง : ว่าด้วยเรื่องตำนานกับวัฒนธรรม** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประคอง นิมมานเหมินท์ และคณะ. (2552). **บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 4: วัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของ สกสค.
- ปีเตอร์ เอ แจ็คสัน และนฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (2552). **เปิดประตูสู่รู้ หนังสือและเว็บไซต์ของเกย์-กะเทยในสังคมไทย**. กรุงเทพฯ: ควอลิตี้ กราฟิค เฮ้าส์.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 **เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา**. (2556). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

ภัสสร ลิมานนท์. (2542). **บทบาทเพศ สถานภาพสตรี กับการพัฒนา**. กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มติชน. (2547). **พจนานุกรม ฉบับมติชน**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ศ พรีนติ้ง เซ็นเตอร์.

วารสารณ์ แซ่มสนิท. (2551). **วิถีคิดเรื่องเพศวิถีของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.

วารุณี ภูริสินสิทธิ์. (2545). **สตรีนิยม ขบวนการอุดมการณ์แห่งศตวรรษที่ 20**. กรุงเทพฯ: คบไฟ.

ศมน รัชชีสุริยันต์แจ่ม. (2558). **สมบัติผู้ดี**. กรุงเทพฯ: ธิงค์ ปียินด์ บุ๊คส์.

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. (2556). **สุขภาพคนไทย 2556 :**

ปฏิรูปประเทศไทย ปฏิรูปโครงสร้างอำนาจเพิ่มพลังพลเมือง. นครปฐม: อมรินทร์พรีนติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.

สุพร เกิดสว่าง. (2546). **ชายรักชาย**. กรุงเทพฯ: สามเจริญพาณิชย์.

สุริชัย หวันแก้ว. (2546). **กระบวนการกลายเป็นคนชายขอบ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อภิญา เพ็ญฟูสกุล. (2546). **อัตลักษณ์: การทบทวนทฤษฎีและกรอบแนวคิด**. (พิมพ์ครั้งที่ 5):

วิชาษา.

อุเทน บุญอรณะ. (2558). **กว่าเจ็จะเป็นหมอ เล่ม 1**. กรุงเทพฯ: สยามอินเตอร์บุ๊ค.

อุเทน บุญอรณะ. (2559). **กว่าเจ็จะเป็นหมอ เล่ม 2**. กรุงเทพฯ: สยามอินเตอร์บุ๊ค.

บทความในหนังสือรวมเล่ม

กฤตยา อาชวนิจกุล. (2554). "เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคม." ใน **ประชากรและสังคม 2554**

จุดเปลี่ยนประชากร จุดเปลี่ยนสังคม. 43-46. สุรีย์พร พันพิง และมาลี สันภูวรรณ ,บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: เดือนตุลา.

กฤษดา หงศ์ลดาธรรม์ และจันทิมา เอี่ยมานนท์. (2549). "ภาษา สังคมและวาทกรรม." ใน **มองสังคมผ่าน**

วาทกรรม. 4-9. กฤษดา หงศ์ลดาธรรม์ และจันทิมา เอี่ยมานนท์,บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กาญจนา ตั้งชลทิพย์. (2551). "ความไม่สมดุลทางเพศในประเทศนิยมมีลูกชาย." ใน **ประชากรและสังคม 2551**. กฤตยา อาชวนิจกุล และกาญจนา ตั้งชลทิพย์, นครปฐม: สำนักพิมพ์ประชากร และสังคม.

นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (2556). "ลูกผสม ของวัฒนธรรมทางเพศในสังคมไทย." ใน **เพศหลากหลายคดี:**

พหุวัฒนธรรมทางเพศในสังคมไทย. 29. ปีเตอร์ เอ แจ็คสัน,บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

พระชาย วรรณโม. (2558). "บาปยกกำลังสองต้องยกให้พวกเขา." ใน **แกะเปลือกเพศพุทธรวมบทความ ปี 2543-2551**. 104-105. ฉันทลักษณ์ รักษาอยู่,บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: สะพาน.

- พริศรา แซ่ก้วย. (2547). "สั้นๆ เกี่ยวกับเพศวิถีจากมุมมองสตรีนิยม." ใน **เพศวิถี: วันวาน วันนี้และวันพรุ่งนี้ที่จะไม่เหมือนเดิม**. 14. กาญจนา แก้วเทพ และพริศรา แซ่ก้วย, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- พิมลพรรณ อิศรภักดี. (2558). "ต่างวัยต่างทัศนนะ ต่อความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย." ใน **ความหลากหลายทางประชากรและสังคมในประเทศไทย ณ ปี 2558**. 45-49. อารี จำปากลาย ปัทมา ว่าพัฒน์วงศ์ และกาญจนา ตั้งชลทิพย์, บรรณาธิการ. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม.
- พิศิษฐ์ คุณวโรตม์. (2546). "อัตลักษณ์และกระบวนการการต่อสู้เพื่อชีวิตของผู้ติดเชื้อ HIV." ใน **อัตลักษณ์ชาติพันธุ์ และความเป็นชายขอบ**. 306-307. ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: แพลนพริ้นติ้ง.
- ยศ สันติสมบัติ. (2548). "การทำความเข้าใจเพศสถานะและเพศวิถีในสังคมไทย." ใน **เพศสถานะและเพศวิถีในสังคมไทย**. 28-29. อมรา พงศาพิชญ์, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาดา ทวีสิทธิ์. (2547). "เพศภาวะ กระบวนทัศน์เพื่อโลกใบใหม่ที่เท่าเทียม." ใน **เพศภาวะ: การท้าทายร่างกาย การค้นหาตัวตน**. 3-10. สุชาดา ทวีสิทธิ์, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สุไลพร ชลวิไล. (2551). "กะเทย " ใน **ภาษาเพศในสังคมไทย: อำนาจ สิทธิและสุขภาวะทางเพศ**. 151-164. สุไลพร ชลวิไล และพิมพ์วัลย์ บุญมงคล, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: เจริญดีมีนคังการพิมพ์.
- สุวิไลพร ชลวิไล. (2556). "รักสองเพศของผู้หญิงทางเลือกของความปรารถนาและการค้นหานิยามอัตลักษณ์." ใน **เพศหลากหลายเจตสี: พหุวัฒนธรรมทางเพศในสังคมไทย**. 180. ปีเตอร์ เอ แจ็คสัน, กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

บทความในวารสาร

- เกษม เพ็ญภินันท์. (2550). "การแบ่งขั้วขวา การเมืองของการเลือกข้างและอาการปกติของระบอบประชาธิปไตย " **วิภาษา** 1, 1 (มีนาคม – เมษายน): 28
- ณภัค เสรีรักษ์. (2559). "สื่อสิ่งพิมพ์เรื่องเพศในเชิงการแพทย์กับประวัติศาสตร์เพศวิถีไทย: ข้อสังเกตจากงานเขียนแนวเพศศึกษาในทศวรรษ 1960-70." **วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์** 12, 1 (มกราคม-มิถุนายน): 65.
- ทัศนียา บริพิศ. (2557). "วัฒนธรรมบริโภคนิยม ทุนนิยมและสัญญา " **สารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์** 14, 1 (ตุลาคม 2556-มีนาคม 2557): 40-41.

เทอดศักดิ์ ร่มจำปา. (2546). "จาก "กะเทย" ถึง "เกย์" ประวัติศาสตร์ชายรักร่วมเพศในสังคมไทย."

อักษรศาสตร์ 32, 2 (มกราคม-มิถุนายน): 303-330.

นันทภัชชอร์ ภูมิธรรมรัตน์. (2558). "มายาคติความเป็นสุภาพบุรุษในละครโทรทัศน์ชุดสุภาพบุรุษ

จตุราเทพ." **วารสารมนุษยศาสตร์** 22, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม): 139-152.

พวงเพ็ญ นิกระโทก. (2556). "การทารุณกรรมในวัยรุ่นนกะเทย." **วารสารสมาคมพยาบาลฯ**

สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 31, 4 (ตุลาคม-ธันวาคม): 64.

พัฒนาพล วงษ์ม่วง. (2559). "ตัวละครเกย์ในละครโทรทัศน์ไทยยุคใหม่." **วารสารการสื่อสารและ**

การจัดการ นิต้า 2, 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม): 103.

ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และปราณี สุทธิสุขนธ์. (2550). "การอบรมเลี้ยงดูเด็ก." **วารสารสาธารณสุขและ**

การพัฒนา 5, 1 (กันยายน-ธันวาคม): 108.

เสาวณิต จุลวงศ์. (2551). "พื้นที่เรือนไทยในนวนิยายเรื่อง แม่เบี้ย." **วารสารอักษรศาสตร์**

ฉบับวาทกรรม ภาพแทน อัตลักษณ์ 37, 1 (มกราคม-มิถุนายน) 72.

เว็บไซต์

Daven Hiskey. (2010). **HOW 'GAY' CAME TO MEAN 'HOMOSEXUAL'**. Accessed 25 November. Available from <http://www.todayifoundout.com/index.php/2010/02/how-gay-came-to-mean-homosexual/>

Dream Box History. (2016). เข้าถึงเมื่อ 25 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.dreamboxtheatrebkk.com/#!about-us/c10fk>

Karoonporn Chetpayark. (2561). **สังคมไทยยอมรับ LGBT แบบมีเงื่อนไข กาแพงปิดกั้นความ**

หลากหลายทางเพศ ในมุมมองของครูเคท. เข้าถึงเมื่อ 30 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<https://thematter.co/pulse/lgbt-inequality-with-krukath/48901>

KFC โร้ซี้แจง! กะเทยวินแตกถูกพวง. หัวเราะเยาะใส่. (2559). เข้าถึงเมื่อ 12 มีนาคม.

เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/content/661704>

Morris. (no date). **History of Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender Social**

Movements. Accessed November 30. Available from

<https://www.apa.org/pi/lgbt/resources/history.aspx>

Pink Mango 54 Talk เกย์กับอาชีพหมอ. (2554). เข้าถึงเมื่อ 17 ตุลาคม. เข้าถึงได้จาก

<https://www.youtube.com/watch?v=O-K9lQu5BK4>

The Surgery Idol "อย่าให้หน้าของใครสวยกว่าหน้าของคุณ" ช่า บันทึกรักของตุ๊ด. (2558). เข้าถึงเมื่อ

10 ตุลาคม. เข้าถึงได้จาก

<https://www.youtube.com/watch?v=O9dBMQBKhvk&t=348s>

กอดเพิ่มอีคิวลูกน้อย. (2557). เข้าถึงเมื่อ 12 กุมภาพันธ์.

เข้าถึงได้จาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/19598-.html>

กัลยาณี แนวเล็ก. (2560). เรื่อง (ไม่) ลับ ฉบับคุณซ่า บันทึกของตุ๊ด. เข้าถึงเมื่อ 10 ตุลาคม.

เข้าถึงได้จาก http://www.truelookpanya.com/new/cms_detail/guidance/26580

กฤษมา ยกชู. (2557). การอบรมเลี้ยงดู : ผลกระทบต่อคุณภาพและสุขภาวะทางจิตของเยาวชนไทย

เข้าถึงเมื่อ 10 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก <https://www.academia.edu/17639328/>

เกย์โอเคแบงค็อก. (2560). เข้าถึงเมื่อ 12 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก

https://tv.line.me/gayokbangkok?lang=th_TH

ไขข้อสงสัยที่คนไม่ค่อยรู้ เมื่อกะเทยต้องไปเกณฑ์ทหาร. (2559). เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน. เข้าถึง

ได้จาก <https://www.posttoday.com/politic/report/424568>

งานนี้แฉกันยับ!! ล้างตู้เย็น EP3 เบน ขอล้างตู้เย็น "ซ่า บันทึกของตุ๊ด. (2560). เข้าถึงเมื่อ 10

ตุลาคม. เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=vGypXnwzv-c&t=1203s>

จับ 3 กะเทยคา ร.ร. หลอกน.ร. รูปหล่อเข้าห้องน้ำปัสสาวะ. (2560). เข้าถึงเมื่อ 21

มกราคม. เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/content/1162862>

จับ “ดาราราย” สวมบทตุ๊ด แต่ว...สีสันละครไทย. (2556). เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน.

เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/content/522727>

จับ อจ.หนุ่ม โปสต์โชว์ตุ้ยเด็ก สอนกุหลาบ แจงอ้างซื้อบริการ ไม่เคยยุ่งลูกศิษย์. (2559).

เข้าถึงเมื่อ 28 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก

https://www.khaosod.co.th/view_newsonline.php?newsid=1465610650

จิราภรณ์ อรุณากูร. (2560). บ่นให้น้อย ฟังให้เยอะ กับวิธีเลี้ยงลูกวัยรุ่นให้ไม่ตุงจันจ้าน. เข้าถึงเมื่อ 12

พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <https://thestandard.co/podcast/balancedmama15/>

เจนวิทย์ เชื้อสวาระถิ. (2558). เปิดใจคู่ซัดแย่ง ห้ามกะเทยเข้าผับ. เข้าถึงเมื่อ 19 มีนาคม.

เข้าถึงได้จาก <http://news.voicetv.co.th/thailand/167340.html>

ซ่า บันทึกของตุ๊ด #changedestiny. (2558). เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก

https://www.youtube.com/watch?v=CI2f4d_VMKI

ชานันท์ ยอดหงษ์. (2560). จาก Stonewall Inn สู่ Pulse club ในเดือน Pride กับ

การเคลื่อนไหวของ LGBT. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก

<https://thematter.co/thinkers/from-stonewall-inn-to-pulse-club/25542>

ชาวเน็ตถกคลิปหมอนขึ้นเสียงใส่ป่า ซัด หมอทำเกินไป แต่ญาติไม่ยอมรับความจริง. (2562).

เข้าถึงเมื่อ 19 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/content/1495316>

เชิญพร คงมา. (2561). ไม่มีรักไหนยิ่งใหญ่กว่ารักแท้ของ ครอบครัว คุณซ่า – รัชปชา และ แม่นิด –

สุมน เศรษฐไชย. เข้าถึงเมื่อ 10 ตุลาคม. เข้าถึงได้จาก

<https://goodlifeupdate.com/healthy-mind/99774.html>

- ณรงค์กร มโนจันทร์เพ็ญ. (2561). ห้ามถาม ห้ามบอก อติตกฏหมายที่คู่รักเพศเดียวกันในกองทัพ
สหรัฐฯ ต้องเผชิญ. เข้าถึงเมื่อ 20 ตุลาคม. เข้าถึงได้จาก <https://thestandard.co/dont-ask-dont-tell/>
- นงพงา ลิ่มสุวรรณ. (2557). **จิตวิทยาการเลี้ยงดูและอบรมเด็ก**. เข้าถึงเมื่อ 12 กุมภาพันธ์.
 เข้าถึงได้จาก <https://med.mahidol.ac.th/ramamental/generaldoctor/06032014-1417>
- นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (2558). **การศึกษาเกย์ในสังคมไทย: 5 ทศวรรษของการสร้างความรู้**. เข้าถึงเมื่อ
 27 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.sac.or.th/databases/anthropology-concepts/articles/6>
- นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (2560). **รื้อสร้างมายาคติ “ความเป็นชาย” ในสังคมไทย การทบทวนความเป็นชายในสังคมสยาม**. เข้าถึงเมื่อ 14 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก
<http://www.sac.or.th/conference/2017/blog-post/>
- บุญโชค พานิชศิลป์. (2561). **ทิศทางของวัฒนธรรมเกย์ ณ โลกตะวันตก ในหนึ่งรอบศตวรรษ**.
 เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <https://themomentum.co/gay-scene-20th-century/>
- ประเทศไทยหมอบอดคลอน**. (2558). เข้าถึงเมื่อ 19 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก
<https://www.pptvhd36.com/news/>
- ปอย [นามแฝง]. (2558). **เคท ครั่งพิบูลย์ สังคมไทย กับความหลากหลายทางเพศ**. เข้าถึงเมื่อ
 19 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก <https://www.posttoday.com/ent/celeb/360758>
- เปิดใจ”คุณซ่า บันทึกรักของตุ๊ด”ถึงประสบการณ์ทำศัลยกรรม และทรินดูแลตัวเองจนสวยเกินหญิง**.
 (2561). เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก <https://praw.com/beauty/151934.html>
- เปิดใจหนุ่มน้อยวัย 19 โดน 2 เกย์ลากจะชินใจ ทำไม่กล้าเข้าห้องน้ำปั๊ม**. (2561). เข้าถึงเมื่อ
 21 มกราคม. เข้าถึงได้จาก https://www.khaosod.co.th/special-stories/news_710924
- ผ่านมา 60 ปี ‘หมอ-ครู-ทหาร-ตำรวจ’ ยังเป็นอาชีพในฝันของเด็กไทย**. (2561). เข้าถึงเมื่อ
 19 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก <https://www.tcijthai.com/news/2018/1/scoop/7652>
- พระมหาพรชชา ธมมหาโส. (2557). **สุจริตธรรมในฐานะเครื่องมือป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยปัจจุบัน**. เข้าถึงเมื่อ 16 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก
http://www.mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?article_id=1955&articlegroup_id=330
- ภัททิรา. (2558). **หมอบอดขอเมาท์ Outside the Book “กว่าเจ้าจะเป็นหมอ”**. เข้าถึงเมื่อ 17
 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.smm.co.th/news/1102/กว่าเจ้าจะเป็นหมอ>
- “เมื่อคุณรักตุ๊ด ตุ๊ดก็จะรักคุณ” ชุ่นซ่า**. (2558). เข้าถึงเมื่อ 5 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก
<http://women.trueid.net/detail/pLVQZ9Y0xYD>

เรื่องย่อละคร. (ม.ป.ป.). เข้าถึงเมื่อ 19 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก

<http://www.ch3thailand.com.html>

วรรณมน ไตรยศักดา. (2560). **Be Proud! รู้จักจุดเริ่มต้นและความหมายของ LGBT Pride**

เตรียมตัวก่อนไปร่วมงานพาเหรด. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน เข้าถึงได้จาก

<https://thestandard.co/news-world-come-out-lgbt-pride-before-bangkok-pride-2017/>

วันดี สันติวุฒิเมธี. (2560). **เกิดมาเพื่อเป็นเกย์: สํารวจงานวิจัยชายรักชายในอุษาคเนย์.** เข้าถึงเมื่อ 23

กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก <https://www.the101.world/thoughts/research-on-gender-and-sexual-identity-in-sea/>

สังคมไทยคิดอย่างไรกับเพศที่ 3. (2560). เข้าถึงเมื่อ 20 ตุลาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://nidapoll.nida.ac.th/index.php?op=polls-detail&id=317>

หมอไหน ไฟแรงเฟร่อ? “หมอตู้ต” นพ.อุเทน บุญอรรถนะ. (2558). เข้าถึงเมื่อ 15 ตุลาคม. เข้าถึงได้

จาก <https://mgronline.com/onlinesection/detail/9580000112570>

แห่ชื่นชมหมอหนุ่ม ลงช่วยคนเจ็บกลางถนน จนเกือบตกเครื่องบิน. (2558).

เข้าถึงเมื่อ 29 มกราคม. เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/content/521613>

รายการโทรทัศน์

Entertainment Now. (2558). "Her Publishing เปิดตัวหนังสือสุดแซ่บ Wake Up ชะนี!".

ออกอากาศทางช่อง MONO 29. 25 พฤศจิกายน.

Loukgolf's English Room. (2558). "คุณซ่า บันทึกรักของตู่ต." ออกอากาศทางช่อง GMM 25. 23

พฤษภาคม.

กาละแมร์. (2557). "คุณซ่า บันทึกรักของตู่ต." ออกอากาศทางช่อง 3 SD. 19 ตุลาคม.

ແແแต่้้้. (2558). "หมอตู่ต เจ้าของหนังสือ กว่าจะเจ้จะเป็นหมอ และ รวีศ หาญอุตสาหะ." ออกอากาศ

ทางช่อง GMM 25. 17 พฤศจิกายน.

ชายไม่จริงหญิงแท้. (2560). ออกอากาศทางช่อง One 31. พฤศจิกายน-มกราคม.

ทอล์ก-กะ-เทย Tonight. (2559). "EP.21 แกรับเชิญ คุณซ่า บันทึกรักของตู่ต และ

นักแสดงไดอารี่ตู่ตซี่ส์." ออกอากาศทางช่อง GMM 25. 27 มีนาคม.

นารีกระจ่าง. (2560). "รู้จักนาฬิกาชีวิต เพื่อสุขภาพดีห่างไกลโรค." ออกอากาศทางช่อง TPBS. 10

มีนาคม.

ปากโป้ง. (2559). ออกอากาศทางช่อง 8. 26 กรกฎาคม.

ศิลปินโมสรร. (2561). "ซ่า บันทึกรักของตู่ต จากนักเขียนออนไลน์สู่ตัวแทน LGBT." ออกอากาศทางช่อง

TPBS. 5 กรกฎาคม.

เสื่อ ชะนี เก้ง. (2559). "เสื่อ ชะนี เก้ง." ออกอากาศทางช่อง One 31.

วิทยานิพนธ์

- กชกรณ เสรีฉันทฤกษ์. (2551). "วาทกรรมความงามของผู้หญิงในสังคมไทย : มุมมองพหุมิติ" ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสตรีศึกษา วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กฤษณชนม์ สุขยะฤกษ์. (2552). "การสื่อสารสิทธิในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มผู้รักร่วมเพศชาย : กรณีศึกษาเปรียบเทียบประเทศไทยและเยอรมนี." วิทยานิพนธ์หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กิตติกร สันคติประภา. (2550). "การลวนลามทางเพศกะเทย : นัยสำคัญภายใต้วาทกรรมรักต่างเพศ." ปริญญาานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขภูิบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษาศาสตรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เจริญวิทย์ ฐิติวรารักษ์. (2544). "การสร้างสารสนเทศและภาพตัวแทนของชายรักชายใน." ปริญญาานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวารสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิดา ชิตบัณฑิตย์. (2543). "การศึกษาชาวด้วยศาสตร์แห่งเรื่องเล่า." สาขาวิชาหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชิดชไม ผ่องศรีสุข. (2547). "วิเคราะห์วรรณกรรมของกะเทย." ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาไทยศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง. (2553). "เพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย." วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดาราทพร ศรีม่วง. (2556). "การประกอบสร้างอัตลักษณ์ของนักเขียน: กรณีศึกษาเรื่องเล่าจากประสบการณ์ชีวิตของเสกสรรค์ ประเสริฐกุล." ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธัญญาภรณ์ ดวงกางใต้. (2556). "หลักธรรมในการเป็นกัลยาณมิตรในพระพุทธศาสนาเถรวาท." พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ธัญชนก สุขแสง. (2556). "ค่านิยมและอิทธิพลจากบุคคลที่ส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจคัดลยกรรมความงาม." บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ธีระ บุชบกแก้ว. (2553). "กลวิธีทางภาษากับการนำเสนออัตลักษณ์ของตนเองโดยกลุ่ม เกย์ออนไลน์." ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปกครอง บุญ-หลง. (2554). "อัตลักษณ์ชายรักชาย: การเปรียบเทียบตัวละครชายรักชายในอัตชีวประวัติและบทละครไทยร่วมสมัย." อักษรศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวรรณคดีและวรรณคดีเปรียบเทียบ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจนานา ฐปแก้ว. (2547). "การสื่อสารสิทธิในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มผู้รักร่วมเพศชาย : กรณีศึกษาเปรียบเทียบประเทศไทยและเยอรมนี." วิทยานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) คณะวารสารศาสตร์สื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พจมาน มุลทรัพย์. (2551). "เรื่องเล่าของเกย์ในชุมชนวรรณกรรมออนไลน์: กรณีศึกษากลุ่มบลูสกายโซไซตี้ใน www.pantip.com." ปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทร์ชัญญ์ โล่ห์คุณสมบัติ. (2549). "ภาษาพูดของกะเทย : ภาพสะท้อนการเป็นชายขอบ." ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขามานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุทธนา นันทิวรรวิภา. (2547). "ภาษาเกย์ : การศึกษาวิเคราะห์." ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วราคุณ ทิมรอด. (2548). "บทวิเคราะห์แนวคิดรักร่วมเพศที่ปรากฏในงานจิตรกรรมบนภาชนะเครื่องปั้นดินเผาของกรีก " สารนิพนธ์ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศรัณย์ มหาสุภาพ. (2551). "การสร้างอัตลักษณ์เกย์ในงานเขียนแนวอัตชีวประวัติเกย์ร่วมสมัย." ปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริชญา คอนกริต. (2556). "เพลงลูกทุ่งอีสาน: อัตลักษณ์และการเมืองเชิงวัฒนธรรมของคนอีสานพลัดถิ่น." วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์. (2548). "เรื่องอำนาจและการขัดขืน : ชายรักชายในสังคมที่ความสัมพันธ์ต่างเพศเป็นใหญ่ " วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรเชษฐ์ สุขลาภกิจ. (2556). "“ผิวเดียวเมียวเดียว ในสังคมไทยสมัยใหม่จากทศวรรษ 2410 ถึงทศวรรษ 2480” " ปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
- เสาวนีย์ อาษากิจ. (2550). "เปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคกาแฟคั่วบด และกาแฟสำเร็จรูปของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครกับปริมณฑล." ปริญญาธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เอกศาสตร์ สรรพช่าง. (2546). "คาราโอเกะคลับ พื้นที่และตัวตนของเกย์อ้วน." ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขามานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เอกสารสรุปจากโครงการวิจัย

วิลาสินี พิพิธกุล. (2546). "วาทกรรมเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์." เอกสารสรุปย่อบางส่วนจากโครงการวิจัย เรื่อง การสื่อสารเรื่องเพศในสังคมไทย ทุณวิจัยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

ราชกิจจานุเบกษา

"ข้อบังคับแพทยสภา ว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2549." (2549).

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 123, ตอนพิเศษ 115 ง (1 พฤศจิกายน):22-25

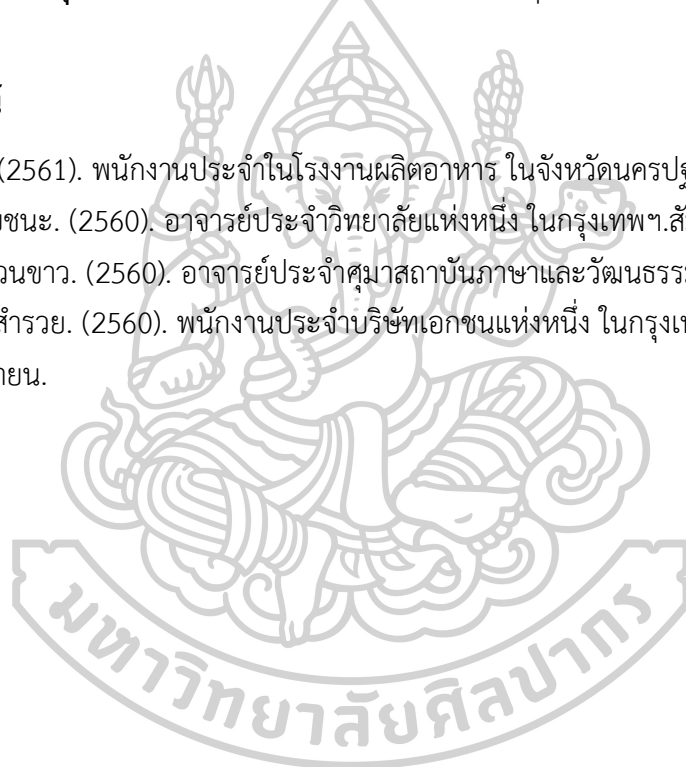
การสัมภาษณ์

ชัยพร ก้าวศรี. (2561). พนักงานประจำในโรงงานผลิตอาหาร ในจังหวัดนครปฐม.สัมภาษณ์, 10 มีนาคม.

ธำปนวิชญ์ ชัยชนะ. (2560). อาจารย์ประจำวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพฯ.สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม.

ทิมาญู เจียมจวนขาว. (2560). อาจารย์ประจำคณาจารย์สถาบันภาษาและวัฒนธรรม.สัมภาษณ์, 6 มิถุนายน.

ทัศนพงษ์ สีนสารวย. (2560). พนักงานประจำบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพฯ.สัมภาษณ์, 6 มิถุนายน.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	มยุรา ปุลงวามะระ
วัน เดือน ปี เกิด	12 พฤษภาคม 2534
สถานที่เกิด	กรุงเทพฯ
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2556 สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	234/311 ม.2 ต.อ้อมน้อย อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร 74130

